

3 1761 04422 7494

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

MENANDREA

EDIDIT

A. KOERTE

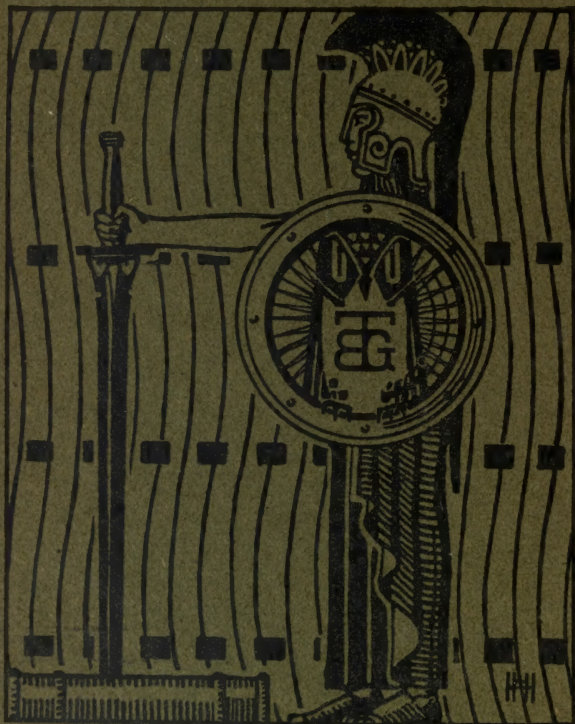
EDITIO MAIOR

UNIVERSITY
OF
TORONTO
LIBRARY

LIPSIÆ

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

~~M. 54K~~
Menander, the poet

MENANDREA

EX PAPYRIS ET MEMBRANIS VETUSTISSIMIS

EDIDIT

ALFREDUS KOERTE

EDITIO MAIOR

ACCEDUNT DUAE TABULAE PHOTOTYPICAE

220981
23:2:28

MCMX
LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

PA
4245
A2
1910

Germany

GUSTAVO KOERTE
WERNERO KOERTE

FRATRIBUS CARISSIMIS

SACRUM

ὦ Μένανδρε καὶ βίε
πότερος ἄρ' ὑμῶν πότερον ἀπεμιμήσατο;

Paucis mensibus postquam Gustavus Lefebvre papyrum Cairensē Menandri publicaverat, vir humanissimus, qui nunc aedibus Teubnerianis praeest, mihi proposuit, ut has reliquias in bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana ederem. Quam editionem ut papyro vere anni 1908 recognita solido fundamento constituere mihi liceret, egregia liberalitate societatis regiae litterarum Saxoniae factum est. In dies autem magis mihi persuasi non in uno codice Cairensi acquiescendum, sed omnia omnium codicum voluminumque Menandri veterum fragmenta colligenda esse. Accedunt igitur in hac editione ad quinque fabularum fragmenta Cairensia non solum Periciromenes schedae Lipsienses et Cantabrigenses¹⁾, sed etiam reliquiae Georgi Genevenses, Citharistae(?) Berolinenses, Colacis Oxonienses, Coneazomenarum Dorpatenses, Perinthiae Oxonienses, Phasmatis fabulaeque incertae Petropolitanae. In summa duodecim Menandri comoediarum plus 1900 versus e membranis et papyris colligi potuerunt. Singulis fabulis fragmenta subiunxi aliunde nota, indicem verborum addidi.

In hoc opere satis laborioso conficiendo a multis viris doctis multifariam adiutus sum, quibus meritas gratias ex imo pectore agere gaudeo. Omnes enumerare, qui vel mihi commentarios de Menandro scriptos dono dederunt, vel nova supplementa per epistolas mecum communicarunt, longum est, sed facere non possum, quin eos proferam, quibus plurima debeo. Primo loco nomino thesauri Cairensis invento-

1) cf. Oxyr. Pap. V 316

rem Gustavum Lefebvre et tutorem Gastonem Maspero, qui uterque me in papyro retractanda summa benevolentia adiuvit. Addo Seymourium de Ricci, qui codice iterum recognito haud pauca rectius a se perspecta mihi suppeditavit, et Theodorum Reinach, qui codicis frustula duo a Riccio in Aegypto comparata edenda mihi benigne concessit. Accedunt Gregorius Zereteli, qui summa liberalitate primum mihi imaginem chartae adhuc ineditae Coneazomenarum misit, tum chartam ipsam secum ad me adtulit, et Michael Rostowzew, qui imagines perfectissimas schedarum Petropolitanarum faciendas curavit. Itero gratias Ottoni Wilcken debitas, qui postquam viri doctissimi Lipsienses Periciromenes schedas novas edendas mihi permiserunt, membranas lectu difficillimas iterum atque iterum a me rogatus perscrutatus est. Agmen claudat is qui totius operis fautorem benevolentissimum, adiutorem ingeniosissimum, correctorem severissimum se praestitit, Udalricum de Wilamowitz dico. Quantum eius sagacitati ac doctrinae haec editio debeat, unaquaeque pagina docet.

Restat ut de ratione, qua in textu et apparatu critico constituendo usus sum, pauca addam. In textu maiusculo non omnes locos notavi, quibus vel plura vel alia legi quam Lefeburius, eos tantum attuli, quibus lectiones meae minus certae sunt. In textu minusculo ea quae certe suppleta esse videntur uncis non inclusi, ne lectorum oculi assidue impedirentur. In apparatu critico auctores eorum supplementorum, quae ultro se offerunt, non nominavi, quo fit, ut Lefeburii et Croiseti nomina expectatione rarius occurrant. Omnes omnium virorum doctorum coniecturas afferre nolui, vereor autem ne iusto plures attulerim.

Dabam Gissae mense Octobri 1909.

PRAEFATIO

DE PAPYRO CAIRENSI

Lepido casu accidit, quod poeta Veneris resurrexit in Veneris oppido, Aphroditopolim dico, quae hodie nominatur Kôm-Ischkaou. Ibi Lefeburius, cum anno 1905 exeunte aedes quasdam privatas aetatis Romanae detegeret, in ultimo cubiculo invenit amplum cadum, paene incolumem, papyris refertum. Summa diligentia plus centum quinquaginta volumina in cado condita eisque, ut tutiora essent, satis multa folia codicis papyracei iam tum lacerati superposita erant. O iniquitatem Fortunae! optime conservata est tanta moles actorum, contractuum, testamentorum, quae Aphroditopolitani Justiniano et Justino II regnantibus conscripserunt, male vexatae sunt poetae Attici chartae pretiosissimae. Satis multa enim folia codicis e cado elapsa humi iacebant, humori vermibusque exposita. In cado inveniebantur scheda A (Herois), folia B, C, D (Epitrepontum), E (Periciromenes), F (Samiae), scheda G (Samiae), erant autem C in B, G in F, F in E implicata. Extra cadum iacebant folia H (Epitrepontum), I (Samiae), J (Periciromenes)¹⁾, fragmenta K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T. Est autem animadvertendum plagulas Samiae (F, G) folio Periciromenes (E) insertas esse, erat igitur, cum notarius ille chartas inutiles actis carissimis quasi coperculum addebat, non solum totius codicis compages dissoluta, sed etiam singulorum foliorum ordo plane turbatus. Fragmenta minora omnia singulis

---

1) Hoc folium a primo editore Samiae tributum Periciromenes esse, Leeuwen, Legrand, Wilamowitz cognoverunt.

fabulis certe adiudicari possunt. Herois esse O, Epitrepontum N et Q, Periciromenes K Lefeburius iam cognoverat, mox perspexerunt Wilamowitz et Arnim fragmenta N et T cohaerere, quibus Ricci adnexuit M, ita ut maior pars folii, cuius schedula prior D est, iam redintegrata sit, eiusdem fabulae esse fragmentum R Arnim luculenter demonstravit. Restant fragmenta L, P, S, quorum alterum cum primo coniunxit Arnim, tertium cum altero Ricci: has lacinias a Lefeburio Samiae tributas ad quintam fabulam, cuius nomen ignoramus, referendas esse omnes ni fallor viri docti iam consentiunt praeter Robertum. Habemus igitur octo folia, quorum unum (D + N, T, M) mancum est, duas schedas, quinque schedarum fragmenta. Ad haec, quae Lefebvre edidit, nuper accesserunt duo fragmenta pusilla (U, V) a Riccio in Aegypto empta, quae ex Riccii apographo edenda mihi benigne concessit Theodorus Reinach possessor. Utinam contingeret aliquando has lacinias (v. p. 150) foliis servatis inserere, in quo nos adhuc frustra enixi sumus.

Restant sane parcae reliquiae totius codicis, ad cuius indolem contemplantam iam transeamus. Totum codicem ex quaternionibus constituisse pro certo affirmari potest, quamquam nullum quaternionem possidemus incolumem. Singulae enim compaginae ita compositae sunt, ut semper versum, quod dicunt, subsequatur versum, rectum subsequatur rectum.¹⁾ Cum vero ea folia, quae media fuisse ex contextu apparet (B, F, J), incipiant a verso omnia, non solum singulae compaginae sed totus codex, si ex ternionibus vel quinionibus compositus esset, inciperet a verso, id quod ab omni probabilitate abhorret. Quod si quaerimus, cur in singulis compaginibus primum folium semper a recto, secundum a verso, tertium a recto, quartum a verso incipiat, haec componendi ratio ex papyri natura vix deduci potest, sed codex papyraceus in hac re membranorum usum secutus esse videtur, nam si magnum membranum ter complicatur

---

1) Exempli gratia affero D₁ v., D₂ r., C₁ r., C₂ v., B₁ v., B₂ r., B₃ r., B₄ v., C₃ v., C₄ r., D₃ (M, N, T) r., D₄ v.

quaternio evadit, in quo easdem vices recti versique deprendimus.

Quot quaterniones totus codex continuerit nescimus, hoc tantum dici potest vix minus duodecim fuisse; deest enim initio tota fabula, sequebantur quinque, quarum reliquiae extant, occupabant autem singulae fabulae binos fere quaterniones.¹⁾ Possunt sane de hac summa duo quaterniones detrahi, si ponimus eam fabulam, cuius una solum scheda eaque manca servata est (L, P, S), in codice primum locum tenuisse, sed id minus probabile esse infra apparebit.

Singulae paginae habent altitudinem 30 centimetrorum, latitudinem 18 centimetrorum, vacant margines a superiore parte fere 3,5 cm., ab inferiore 4—4,5 cm. Solent autem in singulis paginis 35 versus inesse, numquam minus sunt 33 (I_3) numquam plus 38 ($J_{3,4}$). Ergo singuli quaterniones fere 560 versus continebant, totus codex vix minus 6000, ex quo numero ne quarta quidem pars 1393 — si mutilos numeramus omnes — nobis servata est.

Omnia quae extant ab una manu scripta esse videntur litteris gracilibus paullo dextrorsum inclinatis, haud raro inter se ligatis.²⁾ Littera π semper uno tenore ita picta est, ut non raro litterae λ similis sit, c est orbis paene clausus, ut saepe cum o confundi possit, α et o interdum vix possunt distingui, iota mutum, quod saepe ponitur, saepius omittitur, interdum forma minuscula scripta est, v in fine versus saepius linea recta litterae antecedenti superscripta redditur.

Apostrophus in elisione plerumque ponitur, raro scriptio plena occurrit (Her. 57; Ep. 149, 276; Sam. 242 e. c.); saepius negligitur aspirata in elisione (Her. 42; Ep. 24, 47, 115, 170, 280, Sam. 151; Per. 304, 326, 327), semel falso aspirata pro tenui in elisione usurpatur (Per. 24). Accentus et spiritus scriba passim posuit (Her. arg. 11; Ep. 8, 51,

1) Primam fabulam paullo breviorē fuisse infra demonstrabo.

2) cf. imaginem phototypicam a societate palaeographica Britannica tom. VI tab. CXXVII prolatam.

150, 192, 235; Sam. 151, 270), plures addidit atramento paullo pallidiore corrector, qui in versibus Periciromenes 258—280 omnibus fere verbis accentus spiritusque adpinxit. Sed uterque hoc munere satis imprudenter functus est, non solum gravem pro acuto (Her. arg. 11; Ep. 116), acutum pro circumflexo (Ep. 9, 16), circumflexum pro acuto (Ep. 33) legimus, verum etiam multi accentus non vocalibus sed eis quae sequuntur consonantibus superscripti sunt (Ep. 51, 71, Per. 262, 263, 264, 273, 274, 277, 279).

Interpunctionis notae satis frequentes sunt, praeter μέγην quam dicunt adhibentur saepius puncta geminata ad fortius distinguendum. Eisdem punctis, quibus additur paragra-phus in margine sinistro versui subscripta, personarum mutationes signantur.

Praeterea scriba marginibus personarum nomina abbreviata adscripsit¹⁾, sed hunc laborem magis magisque defatigatus neglexit. Quamquam dolemus eum non eadem cura per totum librum usum esse, tamen percommode accidit, quod ex eius negligentia paulatim crescente cognoscere possumus, quem ordinem singulae fabulae in codice tenuerint. Habent enim 52 versus Herois 13 notas personarum, 591 versus Epitrepontum 25, 324 versus Periciromenes 10, 341 versus Samiae 1, 59 versus fabulae incertae 1; in Heroe igitur quarto cuique versui personae nota addita est, in Epitrepontibus fere vicesimo tertio, in Periciromene tricesimo secundo, in Samia trecentesimo quadragesimo, in quinta fabula undesexagesimo. Quibus consideratis nemo dubitabit quin Heroi primum, Epitrepontibus secundum, Periciromenae tertium, Samiae ultimum locum tribuat. Quo loco fabulam incertam, cuius unum folium superest, inseramus, non constat, sed cum in 59 versibus 16 paragraphi inveniantur, una tantum nota, eam vix ante Periciromenen, nullo modo ante Heroem ponere possumus; iam vides, cur supra (p. IX) negaverim, hanc fabulam primam totius codicis

---

1) Raro has notas inter versus interposuit cf. Ep. 21, 332; Per. 144.

fuisse. Singulas paginas numeris signare librarius omisit, corrector autem, qui multos accentus et spiritus addidit aliaque emendavit, hunc laborem aggressus est. At mox ab opere destitit, legimus solum in priore Herois pagina κθ', in altera λ', reliquis foliis numeri desunt, qua ex re iterum apparet Heroem inter servatas fabulas primam fuisse. Illa autem, quae Heroem antecessit, satis brevis fuit, nam 28 paginae fere 980 versus continebant, quo de numero si titulum totius libri, titulum fabulae, argumentum, indicem personarum demimus, vix plus 950 versus restant.

Sed redeamus ad librarium. Eum neque ipsum hominem doctum fuisse neque exemplari grammaticorum curis perpolito usum esse vel ex eo cognoscitur, quod scholia et parepigra-phae, qualia exstant in voluminibus Oxyrhynchicis Pericli-romenes et Colacis, huic codici omnino desunt. Ne hoc quidem doctrinae testimonium esse agnoverim, quod Heroi argumentum metricum praemisit, nam talia argumenta inde ab Alexandrinis temporibus percrebruerunt.¹⁾ Varias lectio-nes raro protulit librarius (Ep. 279, 458; Sa. 179), non-numquam eas, quas exhibebat exemplar descriptum falso textui inculcavit (Ep. 22, 239; Per. 130). Leges orthogra-phicas, quas Herodianus stabiliverat, satis accurate observa-vit; errores itacisticos raro commisit, invenimus ι pro ei (Ep. 532), ei pro η (Sa. 317), η pro ι (Per. 212), η pro oi (Ep. 120), oi pro η (Ep. 504, 514). Paullo saepius legi-mus ε pro η (Ep. 10, 340, 512; Per. 44), ω pro o (Ep. 234, 300, 442; Per. 270), o pro ω (Per. 146). Consonan-tibus quoque semper fere recte usus est, nisi quod perraro τ pro θ (Ep. 154 (?); Sa. 241), φ pro π (Her. arg. 2), π pro φ (Sa. 289?), κ pro γ (Ep. 117) posuit. Hoc quoque notatu dignum videtur quod librarius contra recentiorum usum Aristarchi doctrinam (schol. Ω 331) secutus Per. 161 particulam δέ in confinio duorum versuum elisam non priori sed alteri versui tribuit; cuius usus alterum exemplum, quod

1) cf. W. Michel, de fabularum Graecarum argumentis metri-cis, Gissae 1908, p. 27 ff.

editores tollere solent, servavit codex Laurentianus Sophoclis Oed. Col. 17.

Quamquam textus multis mendis inquinatus est, tamen corruptelae graviiores satis paucae inveniuntur, ea solum peccata crebro occurrunt, quae in omnibus fere manuscriptis deprendimus, litterae vocesque omittuntur, iterantur, transponuntur, versus falso dirimuntur, interpretamenta in textum recipiuntur (Sa. 328; Per. 274); monendum vero omnia corruptelarum genera multo crebriora esse in trochaeis tetrametris quam in trimetris iambicis. Versus interpolatos omnino non investigavi, uni qui spurius esse videtur (Ep. 458) a librario ipso nota critica apposita est. Optime autem, quanta sit textus fides, ex 48 versibus Pericliomene cognoscitur, qui foliis Lipsiensibus communes sunt cum codice Cairensi (230—277). In his nonies alter codex ab altero recedit, bis in pusillis praestat Cairensis (236, 245)¹⁾, septies Lipsiensis (230, 236, 242, 246, 270, 271, 274); sunt autem corruptelae, quae ab hoc corriguntur, praeter unam (274) tam leves, ut iam ante folia Lipsiensia reperta a viris doctis sanatae sint. Una tantum corruptela utrique codici communis esse videtur (245).

Ut summam faciam: habemus textum satis purum, pecavit librarius saepe per negligentiam, saepe per stultitiam, numquam per vanam doctrinae affectationem.

De codicis aetate paullo aliter iudico atque editor princeps, qui eum saeculo secundo exeunti vel ineunti tertio tribuit, equidem ad quartum vel potius quintum saeculum descendere malim, non solum propter fata, quae codex sexto saeculo exeunte perpressus est, sed etiam propter totam litteraturae speciem.²⁾ Ne hoc quidem Lefeburio concesserim hunc codicem inter pulcherrimos esse, qui aetatem tulerunt, mihi satis vilis et vulgaris videtur.³⁾

1) Contra omnium Menandri codicum leges ποιεῖν in L scriptum est, quamquam syllaba prior est correpta.

2) cf. ea quoque quae Schubart (Das Buch bei den Griechen und Römern p. 121) de librorum formis scite exposuit.

3) Editores societatis palaeographicae Britannicae et de aetate et de specie codicis idem fere iudicium tulisse gaudeo.

DE HEROE.

Primae fabulae Lefebvre nomen Herois indidit, quia in personarum indice Ἡρώς θεός tertio loco nominatur. Cui coniecturae nonnulla obstande editorem principem minime fugit. Primum enim miramur, quod in argumento metrico Heros omnino non commemoratur, deinde ex ipso Herois in personarum indice loco satis clare apparet, eius partes non fuisse primarias, sed eum, sicut Ignoratio in Pericliomene inducitur, post primam scaenam prologi loco ea spectantibus aperuisse, quae de rebus ante actis sciri poeta voluit. Alium scrupulum nuper Maccari nobis iniecit¹⁾, qui nomine Herois ordinem alphabeticum fabularum codicis turbari monuit. At hic scrupulus facile evellitur, nam poetarum editiones, quae non omnes sed selectas solum fabulas continent, ordinem alphabeti servare non solent — ut omit- tam nomen Samiae non minus incertum esse quam Herois.

Permoleste accidit, quod neque fragmenta Herois aliunde nota, neque ipsae tituli reliquiae pusillae hanc quaestionem plane solvunt. Non potest enim diiudicari, cuius litterae pars fuerit hasta quaedam nono fere loco ante ΕΝΑΝΔΡΟΥ servata, ne id quidem scimus, num aliae litterae eam praecesserint. At sive fuit H sive, quod Riccio magis placet, P, satis amplum spatium vacat inter titulum fabulae et poetae nomen, si supplemus Ἡρώς Μενάνδρου. Verumtamen omnibus perpensis Lefeburii coniecturae admodum faveo. Nam primum quidem titulos novae comoediae satis longe arcessitos esse optime Epitrepones illustrant — quis ante papyrum repertam crediderit disceptantes illos, a quibus comoedia nomen duxit, fuisse servos cum fabulae principibus laxè conexos. Deinde heroes nullo nomine addito in Attica non tam saepe occurrunt, ut Menandrum bis heroem anonymum induxisse in scaenam veri simile sit. Accedit quod in argumento metrico tota fabula tam breviter et negligenter narratur, ut Herois partes, quae ad expositionem potius quam ad

1) Berl. Philol. Woch. 1909 col. 1131.

actionem pertinent, facile silentio praeteriri potuerint. Tum notatu dignum est in fr. 2 Herois servum quendam dominae Amoris potentiam praedicare, id quod optime quadrat ad Davum fabulae Cairensis. Denique in prima scaena audimus fabulam rure, in pago Ptelea agi (v. 21 sq.), Heroem item agi rure e fr. 10 certissime cognositur.

Quibus de causis Lefeburi coniecturam si non certam at tam probabilem esse puto, ut Herois nomen fabulae praescribere non dubitaverim. Nolo autem praetermittere fragmentum O a Lefeburio rectissime, ut mihi quidem videtur, eidem fabulae tributum esse, nam etsi in Periciromene quoque Myrrina matrona invenitur, tamen ea, quae v. 53 sqq. ad liberorum cognitionem praeparandam proferuntur, minime quadrant ad Periciromenes cognitionem.

De fabulae argumento e prima scaena, ex argumento metrico, ex indice personarum haec fere discimus: Ante annos octodecim (v. 53) Myrrina virgo Atheniensis a Lachete vi compressa geminos liberos Gorgiam et Plangonem peperit, postea violatori inscio inscia nupsit. Gemelli per Sophronam nutricem, ut videtur, Tibeo pastori, servo postea liberto, traditi et ab eo clam parentibus educati sunt.¹⁾ Tibeus senex a Lachete, quem liberorum patrem esse ignorabat, pecunias mutuatus moritur. Quod debitum cum reddere non posset, Gorgias cum sorore in Lachetis domum transiit, ut laborando pecuniam pensitaret.²⁾ Condicio liberorum in domo paterna a servili officio non multum aberat, itaque factum est, ut Davus servus in Plangonis amorem incideret, id quod ipse Getae conservo in prima scaena lepidissima paene coactus confitetur. Petenti ei virginem in contubernium

1) Minus accurate argumentum metricum dixit ἔδωκεν ἐπιτρόπῳ τρέφειν, nam Myrrinam liberorum condicionem ignorasse ex eis quae sequuntur concludam, cf. arg. 9 οὐκ εἰδυῖα δ' ἢ μήτηρ. Aliter de hac re iudicat E. Menozzi, Sull' HPΩΣ di Menandro p. 9.

2) Iterum deprendimus argumenti auctorem nugantem, nam quod dicit 3 ταῦτα δ' ὑπέθετο ὁ τρέφων πρὸς αὐτὸν (Lachetem) ἀγνοῶν id non solum contra leges Atticas peccat, sed Davi narratione (v. 32 sqq.) manifeste refellitur.

Laches non refragatur, at dum nuptiae serviles parantur, Plangonem a Phidia adolescente vicino vitiatam esse cognoscitur. Quod cum Myrrina valde indignaretur, Davus supra servilem modum generosus culpam in se transtulit. Tum nescio quo modo vera gemellorum origo detecta, Plangon Phidiae in matrimonium data est.

Totius fabulae progressum accuratius restituere Menozzi l. l. sagacius quam certius conatus est, equidem in tanta rerum obscuritate incerta proferre vereor. Hoc unum addam Sophronam a Roberto¹⁾ non recte pro adolescentis vicini matre haberi, nam Terentius, qui Menandri usum satis constantem in nominibus adhibendis observare solet, nomen Sophronae et in Eunucho et in Phormione nutricibus dat.²⁾

DE EPITREPONTIBUS.

Epitrepontes fabula inter omnes, quarum reliquias teneamus, optime conservata est, habemus enim in papyro Caiensi 591 versus, in his 504 paene incolumes. Attamen si totius comoediae progressum singulasque scaenas restaurare studemus, restant nonnulla obscura, in quibus illustrandis viri docti adhuc frustra enixi sunt. Ac primum quidem eis quae exstant certos in fabula locos assignare et quantum totius comoediae, quantum inter singula fragmenta desit computare conabor.

Habemus unum quaternionem paene totum (D, C, B) prima pagina sola deest, paenultima plus dimidio, ultima, ni fallor, 23 versus misere lacerati exstant. Continet hic quaternionio versus 1—408 continuos, nisi quod inter 383 et 384 lacuna novem versuum hiat, his probabiliter annectuntur 23 versuum laciniae (409—431). Sequentis quaternionis habemus unum folium (H) et unius schedae partem inferiorem (Q), quam inter illius folii paginas locum habuisse facile cognoscitur. Folium H cum incipiat a recto, aut pri-

1) Szenen aus Menanders Komödien p. 124.

2) cf. Leeuwen² p. 1.

num aut tertium quaternionis fuisse constat, at si primum fuisse ponimus, inter v. 431 et 432 desunt pauci versus, inter v. 501 et 520 inserendi sunt versus fere 420, quod utrumque ab omni probabilitate abhorret. Ergo tertium in quaternione locum illi folio confidenter tribuimus, ex quo sequitur, ut alterius quaternionis initio circa 140 versus desint. Restat ut schedulae Q locum accuratius definiamus. Si folium H tertium quaternionis est, inter eius priorem et alteram paginam unum folium, quod incipit a verso, deest. Quod si fragmentum Q, quod ab inferiore parte marginem exhibet, alterius schedae illius folii esset, inter eius paginam versam (Q_2) et paginam tertiam folii H omnino nihil deesset. At primo obtutu apparet has paginas nullo modo cohaerere, ergo fragmentum Q certissime priori schedae folii medii quaternionis alterius tribuitur.

Minus certe totius fabulae ambitus enumeratur. Opportune accidit, quod comoedia in extremis folii H versibus tam manifeste ad exitum properat, ut paucos versus, quos in computando negligere mihi liceat, deesse videamus. Inde a primo servato versu quaternionis prioris usque ad ultimum folii H in codice inerant versus fere $490 + 420 = 910$. Hoc quidem certum est, at quot versus initio comoediae perierint non constat, id unum contenderim plures deesse quam 50 illos, quos amissa prima quaternionis scheda continebat.¹⁾ Occupabat igitur comoedia quaternionis antecedentis vel unam vel duas schedas, hoc si probas tota comoedia fere 1100 versus, si illud praeferas fere 1030 numerabat.

Ad restituendam fabulam usui sunt fragmenta aliunde nota, quorum 13 in papyro leguntur, 10 legebantur in foliis amissis. Etiam maioris pretii esset fragmentum Petropolitenum²⁾, si id recte viri docti huic comoediae adiudicassent, at mea quidem sententia ab Epitrepontibus alienum est, ut infra fusius demonstrabo.

1) Reputa quaeso in prima Herois pagina titulum, argumentum, indicem personarum viginti fere versuum spatium occupare.

2) In hac editione fragmentum incertum II, p. 207 sqq.

¹⁸⁸² Fundamentum totius comoediae Heroi fere simile est. Charisius Chaerestrati filius, adulescens dives Tauropoliis ebrius in virginum choros irruit et Pamphilam Smicrinis filiam, virginem pulchram vitiavit anulo in eius manibus relicto. Cum post quattuor fere menses eandem virginem in matrimonium duceret, neque ipse puellam violatam agnovit neque ab illa agnitus est. Quinque mensibus post, dum maritus diutius ab Attica abest nescio quibus negotiis occupatus, Pamphila clam parit filium, quem additis cum aliis ornamentis tum anulo patris ignoti per Sophronam nutricem ¹⁾ in nemore exponendum curat. At Onesimus Charisii servus fidelis domino paulo post reverso mulierum secreta detegit. Ille inflammatus summo furore, quamquam uxorem domo non eicit, tamen segregatus ab ea vita dissoluta maerorem pellere studet, Habrotonon fidicinam emit aedibusque recipit, quotidie convivia agit. At his omnibus amorem clandestinum uxoris ex animo non evellit, nam Habrotonon ipsa confitetur (220 sqq.) se ab illo iam per aliquot dies non esse tactam.

Ceterum Davus pastor filiolum in nemore expositum invenerat et postridie Syrisco carbonario petenti tradiderat retentis crepundiis. Haec est condicio rerum, cum fabula incipit. Scaena autem est rure prope Athenas, binas aedes videmus, alteras Chaerestrati, in quibus habitat Charisius cum uxore et fidicina, alteras Smicrinis, cui in urbe quoque domus est, inter utrasque aedes transitus esse videtur per hortum. ²⁾

In prima scaena prodiisse Onesimum cum coquo ex urbe arcessito rectissime concluderunt Leeuwen, Leo, Wilamowitz e fragmentis 1—4. Ex illorum colloquio compererunt spectatores Charisium uxori nuper nuptae fidicinam superduxisse (fr. 1), tum Onesimus coquum curiosius exquirentem (fr. 2, 3) in aedes misisse videtur (fr. 4). Iam processisse Smicrinem querentem generi vitam dissolutam filiaeque condicionem iniquam paene certum est. Huic scaenae

1) Sitne Sophrona nutrix an mater Pamphilae viri docti certarunt, illud cur iam praeferam supra p. 14 ostendi.

2) Cf. Plaut. Asin. 742, Merc. 1009, Stich. 449.

Robert et Croiset fragmentum R (v. 409—431) inseri volunt, quod Smicrinem acerbissime de Charisio conquerentem monstrat. Sed quamquam concedo frustulum illud vel primae vel ultimae quaternionis schedae reliquum esse posse, tamen Arnimium secutus ultimae tribuere malui hanc ob causam: Onesimus v. 360 sqq. veretur, ne Smicrines in urbe totam rem accuratius compererit, in fragmento R autem hic iam omnia scire videtur, ita ut tum eum iam rediisse ex urbe admodum probabile sit. In priore scaena Smicrines, ni fallor, suspicatur potius quam scit, quae in Charisii aedibus gerantur, et soliloquio habito frustra Onesimum de eis percontatur. Tum aut Charisii aedes intrat, aut more comico¹⁾ in urbem proficisci constituit, ut amicos de his rebus consulat. Sed haec ambigua, illud vero certum mihi videtur fragmentum Petropolitanum, quod Leeuwen huic, Capps²⁾ et Croiset³⁾ alteri Smicrinis scaenae tribuunt, ab hac fabula omnino alienum esse, licet multa insint Epitrepontum rebus persimilia. Hanc quaestionem accuratius tractemus necesse est: Leeuwen, qui primus inter Epitrepontum editores membranam Petropolitanam respexit, alteram solam paginam⁴⁾ huic fabulae addixit, Croiseto plaudente, at suo iure Capps alteram paginam ab altera separare noluit. Quicumque folium inspiciet, concedet omnino non posse fieri, ut versum schedae contineat versus Epitrepontum, rectum versus nescio cuius comoediae, nam somnia Theodori Kockii, qui folia Petropolitana non ex codice Menandri sed e florilegio sumpta esse acriter contendebat, iam agnita nota χοροῦ prorsus dissipata sunt. Ergo si in tota scheda aliquid inest, quod ad Epitrepontes non quadret, ne alterutra quidem pagina huic fabulae inseri potest. Sunt sane multa quae quadrare videntur. Habemus Charisium (v. 32) adulescentem, qui uxore sprete fidicinam amat, habemus socerum (v. 17), qui acerbissime conquestus de generi vinolentia, lascivia, effusione

1) cf. Georg. 20 sq.; Cith. 49 sqq.

2) Americ. Journal of philol. XXIX 410 sqq.

3) Revue des études grecques 1908, 294 sqq.

4) p. 211 v. 23 sqq. huius editionis.

(v. 1—15) se in eum vindicaturum esse minatur (v. 27). At haec non sufficiunt ad Leeuweni coniecturam stabiliendam. Iam scimus Menandrum iterum atque iterum eadem nomina personis eiusdem indolis indidisse, e. gr. Moschio adulescens occurrit in Periciromene, Samia, Citharista, Hypobolimaëo (fr. 494 K), fabula incerta I, Phidias adulescens in Colace et Phasmate, Gorgias adulescens in Heroe et Georgo, Laches senex in Heroe, Citharista, Perinthia, fabula incerta I, Myrrina matrona in Heroe, Periciromene, Georgo, Plangon virgo in Heroe et in Samia, Habrotonon fidicina in Epitrepontibus et in Periciromene, Sophrona nutrix in Heroe et in Epitrepontibus, Doris ancilla in Periciromene et in Colace, Geta servus in Heroe et in Perinthia, Tibeus servus in Heroe et in Perinthia, Davus servus in Heroe, Epitrepontibus, Periciromene, Georgo, Perinthia.

Nihil igitur e Charisii nomine iterato concludi potest. Iam Capps Leeuweni opinioni novum fulcrum subdidisse sibi videtur suppleto in v. 16 nomine Chaerestrati, sed ne si recte quidem nomen restituisset, id quod equidem nego, res esset diiudicata, nam nonnullis comoediis duo vel tria nomina communia sunt: Myrrina matrona, Gorgias adulescens, Davus servus exstant et in Heroe et in Georgo, Laches senex, Davus, Geta, Tibeus¹⁾ servi et in Perinthia et in Heroe.

Quid quod non nomina solum sed etiam fata, quae personae eiusdem nominis perpetiuntur, in compluribus comoediis repetuntur. Audi quaeso hanc narratiunculam: Myrrina virgo Atheniensis ab adolescente violata, geminos liberos filium filiamque enixa est, filius Gorgias adultus apud patrem ignotum rure opus facit, filia ab adolescente vicino vitiatur id quod palam fit, cum aliae nuptiae ei parantur. — Quis credat haec omnia cum nominibus Myrrinae Gorgiaeque non in una comoedia, sed in duabus, in Heroe et in Georgo legi. At si accuratius rem perquirimus has fabulas, quibus tot res et nomina communia sunt, toto caelo inter se

1) hic in Heroe commemoratur solum.

distare videmus, ea enim est ars Menandri, ut in similibus fundamentis dissimilia aedificia exstruat. Cavendum igitur est, ne festinantius ea quae similia sunt duarum fabularum uni comoediae addicamus. Iam si fragmentum Petropolitani circumspecte cum Epitrepontibus comparamus, ea non in omnibus inter se congruere apparet. Ac primum quidem Charisius Epitrepontum divitis patris filius est (v. 161 sqq.), Charisius Petropolitani fragmenti omnia uxori debere videtur (v. 8 sqq.). Deinde, quod maioris momenti est, ille fidicinam emit et in suas aedes recepit, id quod Capps opinione praeiudicata deductus frustra negat¹⁾, hic in lupanari helluatur (v. 10), socerum suas aedes intrasse nescit, antequam a consortibus libidinum certior fiat (v. 25—32). Tum eae personae, quae praeter socerum, Smicrinis gemellum, in scaena versantur, nullo modo Epitrepontibus inculcari possunt. Capps putat ad Smicrinem et Onesimum, qui invisus eius querellas auscultat, accedere v. 16 Chaerestratum, sed neque dominus senex servum appellat γλυκύτατε (v. 17), neque Smicrines filiae socerum increpare potest οὐκ εἰς κόρακας, οἰμῶξει μακρά (v. 24), neque servus domini patri confiteri potest optare se ut eius aedes evertantur. Croiset, qui priorem scaenae partem omnino non respicit, Onesimum cum coquo colloquentem facit, sed quamquam concedo servos fideles dominorum aedes appellare „nostram domum“, tamen non credo Onesimum eas nominare τὴν ἐμὴν οἰκίαν (v. 31). Denique quam arteficiose excogitata sunt ea, quibus Capps discrepantias locorum tollere studet. Quoniam constat et Charisium fragmenti Petropolitani non morari in ipsius aedibus, et Charisium Epitrepontum in Chaerestrati aedibus versari, fingit vir doctus aedes illas a Chaerestrato lenoni locatas esse²⁾ — mirus sane leno, qui non in urbe sed rure lupanar instituit. At si abiectis Epitrepontibus fragmentum Petropolitani per se interpretari studemus, facile om-

1) l. c. p. 420 sq.

2) miror negare Cappsium fieri posse, ut in aedibus privatis convivae appoti molestent fidicinam v. 213 sq.

nia intelliguntur. Is qui socerum conviciantem auscultat, leno est, in cuius lupanari vicino Charisius cum fidicina helluatur, — scaena igitur non rure est, sed in urbe — metuit leno, ne socer lupanar ingressus amantium gaudia turbet (v. 6), quantum argenti Charisius cotidie pro fidicina solvat, optime scit (v. 11 sq.). Ad hos accedit vel amicus vel potius servus Charisii, quem leno familiariter appellat. Tum leno socerum ni fallor mitigare conatus acerbissime ab illo repellitur (v. 23 sq.), socer intrat aedes generi absentis collocuturus cum filia (v. 25 sqq.), restant in scaena leno et servus vel socius Charisii, qui hunc de soceri adventu certiores facere constituunt (v. 28 sqq.), aedes quas alteruter everti vult (v. 30 sq.), lenonis sunt — lupanar adulescentiae Atticae tam necessarium quam infestum. Totam scaenam nonnullis mutatis ad Epitrepontes adaptari posse libenter concedo, eam quam habemus alius esse fabulae quovis pignore spondeo.

Iam redeamus unde digressi sumus ad secundam Epitrepontum scaenam. Finem huic scaenae factum esse adventu chori adulescentium, nempe Charisii convivarum Leeuwen et Capps putant, sed certe hoc statui nequit, quia quot actus habuerit comoedia nescimus. Solent sane viri docti quinque ei tribuere memores regulae Horati ep. ad Pis. 189 „neve minor neu sit quinto productior actu fabula“ at num haec lex Menandri temporibus valuerit, valde dubium est. Neque veteres tragici neque Aristoteles in libro de poetica certum actuum numerum curant, ac ne Ciceronis quidem temporibus omnia dramata quinquepartita fuerunt. Nam quomodo hic scribere potuit ad Quintum fratrem I, 1, 46 „Illud te ad extremum et oro et hortor, ut tamquam poetae boni et actores industrii solent, sic tu in extrema parte et conclusione muneris ac negotii tui diligentissimus sis, ut hic tertius annus imperii tui tamquam tertius actus perfectissimus atque ornatissimus fuisse videatur“, si tum plerumque non tertius sed quintus actus dramatum extrema pars et conclusio fuisset? Quartum actum, quantum video, primus commemorat Varro rer. rust. I 26, sed idem in extremo to-

tius operis capite III 17 Merulam dicentem facit „tertium actum de pastionibus villaticis postea tibi reddam“. Licet igitur Horatius legem suam e scriptoribus Graecis hauserit, qui Menandro non multo recentiores erant, comicum ipsum eiusque aequales fabulas omnes quinquies partitos esse minime constat.¹⁾ Qua de causa in dubio pono, utrum chorus v. 201 primum apparuerit, an iam post secundum scaenam prodierit. Hoc si praefers Smicrinem, dum chorus cantat²⁾, in Charisii aedibus versari manifestum est, illud si mecum mavis, scaenam omnino non reliquisse apparet.

Iam venimus ad primam scaenam conservatam. Dum Smicrines ante portas stat in urbem abiturus, adveniunt Davus et Syrisus litigantes de infantis ornamentis. Arbiter ab eis advocatus Smicrines infantem et ornamenta Syrisco adiudicat, ignorans se hoc iudicio iusto filiae, generi, nepotis fortunae consulere (v. 1—154). Caput huius scaenae pulcherrimae, a qua fabula nomen accepit, non inventum esse a Menandro sed haustum ex Euripidis Alope complures viri docti cognoverunt.³⁾ Locum Hygini, qui Euripidis tragoediae memoriam servavit, totum exscribam necesse est (fab. 187): „Alope Cercyonis filia formosissima cum esset, Neptunus eam compressit, qua ex compressione peperit infantem, quem inscio patre nutrici dedit exponendum. Qui cum expositus esset, equa venit et ei lac praestabat. Quidam pastor equam persecutus vidit infantem atque eum sustulit. Qui veste regia indutum cum in casam tulisset, alter compastor rogavit, ut sibi eum infantem donaret; ille donavit sine veste. Cum autem inter eos iurgium esset, quod qui puerum acceperat insignia ingenuitatis reposceret, ille autem non daret, contententes ad regem Cercyonem venerunt et contendere coeperunt. Ille autem qui infantem

1) Donati testimonium de quinque actibus Graecorum poetarum (praef. Ad. I 4) non multum valet.

2) chorum prius saltare desiisse quam cantare (cf. Philod. de mus. p. 70 K.) iterum atque iterum moneo.

3) Fischl Herm. 43, 311; Bodin et Mazon edit. p. 21.

donatum acceperat, repetere insignia coepit. Quae cum adlata essent et agnosceret Cercyon ea esse ex veste scissa filiae suae, Alopes nutrix timens regi indicium fecit infantem eum Alopes esse. Qui filiam iussit ad necem includi infantem autem proici.“ Redeunt in Menandri comoedia infans expositus a matre, repertus a pastore, alteri traditus sine ornamentis, tum iurgium amborum, avus infantis iudex ab illis electus, contentio ante iudicem, — sed non pauca comicus novavit: Cercyon iudicium omnino non fert, Smicrines rem prudenter et humane diiudicat, ille sciens filiam nepotemque perdere studet, hic inscius ambo servat, — quis non videt non solum arteficiosius sed etiam pulchrius eis quae mutuatus est usum esse Menandrum quam Euripidem eis quae invenit?

At Syrisus victoria sua non diu gaudet, nam excutienti ei cum muliere infantis crepundias supervenit Onesimus coquum tardum increpans et inter ornamenta anulum domini decem mensibus ante omissum recognoscit. Syrisus diu frustra obluctatus tandem Onesimo anulum domino monstrandum concedit. Praeterea comperimus ex eorum altercatione Syrisum venisse, ut domino Chaerestrato tributum solveret, Charisium Chaerestrati patris aedes habitare (v. 160 sqq., 190 sqq.).

Tum post chori cantum interpositum prodeunt et Onesimus, qui nondum se ausum esse domino ostendere anulum confitetur, et Habrotonon quae repulsis adulescentibus violentis, chori ni fallor, se a Charisio plane sperni conqueritur (202 — 225). Ex Onesimo qui Syrisco iterum instanti, ut anulus aut monstretur Charisio aut sibi reddatur, ea quae suspicatur aperit, Habrotonon quoque de anulo reperto certior fit et in scaena lepidissima una cum servo dolum struit. Charisium ebrium Tauropoliis anulum amisisse scit Onesimus, illum tum in virginum chorum irruisse, virginem quandam pulcherrimam scissa veste clamantem accurrisse meminit Habrotonon, ergo anulum tum in manibus virginis vitatae a Charisio remansisse, iam filio clam parto additum esse recte coniciunt.

Sed antequam virginem illam, cuius nomen ignorat, investiget, Habrotonon num Charisius re vera infantis pater sit explorare constituit. Anulo ornata aedes intrabit, infantem lacrimans osculabitur, Charisio quaerenti unde anulum receperit, omnia Tauropoliis gesta ita narrabit, ut ille ipsam a se compressam esse credat. Iam si infantis patrem se esse confitetur, virginem illam indagabit (225—321). Sperat autem muliercula callidissima fore ut a Charisio manumittatur, si ille infantis matrem ipsam esse putet (321—332). Quibus deliberatis illa fraudem statim aggredditur, Onesimus restat foris illius prudentiam praedicans, ipsius stultitiam conquerens, dum Smicrinem reducem ex urbe aspicit, quem veritus abit (340—365). Iam lacunae hiare incipiunt: Primum Smicrines, quem Sophrona comitari videtur (cf. v. 532), solus loquitur (367—383), deinde coquus¹⁾ prodire videtur molestias artis querens (384—389), tum Smicrinem cum eo collocutum esse (390—431) probabile est²⁾, sed singula obscura sunt. Etiam obscuriora ea quae secuta sunt, nam versus fere 150 perierunt. Hoc unum constat Habrotoni dolum prospere successisse, nam postea Charisius se spurii filii patrem esse opinatur (474sq., 494). Smicrines comperisse videtur vel a coquo vel ab Onesimo intus infantem spurium Charisii agnitum esse, tum eum furibundum generi aedes intrasse crediderim, ut filiam ad se traduceret (462sq.). Num Charisius quoque prodierit non liquet. Chorum vel iterum vel tertium³⁾ cantasse admodum probabile est. Novi actus initio Sophrona prodit e Smicrinis aedibus misere lamentans Pamphilae calamitatem. Supervenit ei fidicina in manibus gestans infantem clamantem, cuius matrem adhuc non indagavit. In scaena satis male conservata (432—456) mulieres se invicem agnoscunt. Habrotonon fraudem suam non lucri causa sed ad veram

1) Eius nomen fortasse erat Simmia (cf. v. 404).

2) Fortasse Athenaeus hanc scaenam respicit cum dicit XIV 659b μάλιστα εικάζονται οἱ μάγειροι σκωπτικοί τινες, ὥς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἐπιτρέπουσιν.

3) Vide supra p. XXII.

infantis matrem inveniendam structam esse ostendit. Postquam v. 448 rectius lectus est, iam apparet, Habrotonon Pamphilam in aedibus non convenisse, sed agnita nutrice, quae dominam Tauropoliis comitata erat, totam rem perspexisse. Ambo Smicrinis aedes intrant, cum ex Charisii domo procedit Onesimus. Hic monologo vivido (457—486) describit, quantum iam paeniteat Charisium crudelius egisse cum uxore, postquam se ipsum spurii filii patrem esse cognovit. Consummatam autem eius paenitentiam ac desperationem esse, cum uxorem patri flagitanti, ut ad se rediret, obloquentem auscultaret. Ea quae servus nuntiavit mox dominus confirmat, qui in soliloquio paene tragici coloris acerrime suam vanam superbiam castigat (487—501). Cum soliloquii finis desit, non comperimus, utrum Pamphila in aedibus mariti remanserit, an patrem instantem tandem per horti transitum in eius domum secuta sit. Hoc Leoni magis placet propter v. 542, sed incertum mihi videtur.¹⁾

Charisii soliloquium subsecutum est colloquium eius cum Habrotono, quae totam rem ei explanat (502—510). Procul dubio Charisius statim ad uxorem festinavit eamque, si in patris aedes transierat, ad se reduxit. Tum ex urbe advenisse Chaerestratum veri simile est, qui in scaena pessime servata Onesimum libertate donare videtur (511—519). Quid deinde devoraverit lacuna versuum fere 70 plane obscurum est, sed liceat mihi audacius aliquid de scaena amissa conicere: Potuit Chaerestratus post Onesimum manumissum fidicinam quoque libertate donare eamque, cum in Charisii aedibus manere non posset, secum in urbem ducere. Huic coniecturae primi duo versus folii H₃ (520sq.) favere videntur. Non praetermittam chori cantum vel inter v. 510 et 511 vel inter 519 et 520 inseri posse, si modo fabula quinquepartita erat.

Omnes iam Charisii Pamphilaeque res felicissime cessisse sciunt praeter unum Smicrinem. Hic Sophronam maledictis

1) Wilamowitz me monet vocem ἀρπαγμα significare posse dilapidationem, cf. Aeschin. III 222.

minisque obruens accedit ad Charisii aedes ut repetat dotem filiamque, Onesimus autem tam impudenter quam facete senem morosum diu ludificatus tandem de tota re certiore facit eiusque furorem in summam laetitiam vertit (520—591). In fine nihil nisi paucos versus deesse manifestum est.

Quo fere anno fabula docta sit nescimus, sed hoc specimen artis maturae a Menandro seniore compositum esse probabile est. Lectitata est comoedia per plus septingentos annos, nam quinto p. Chr. n. saeculo exeunte Sidonius Apollinaris episcopus Gallicus se Menandri Epitrepontes in manibus habuisse testatur (Ep. IV 12).¹⁾

DE SAMIA.

Fabulam quae in hac editione tertia est in codice quartum vel quintum locum obtinuisse supra (p. X) ostendi, sed ab ordine codicis recessi, quia ad Periciromenen edendam praeter Cairensem alii codices praesto sunt. Titulum Samiae ab editore principe huic comoediae dubitanter inditum retinui, non quo certum eum putarem, sed ne fabula titulo careret. Agit sane Samia quaedam partes aliquas, sed quantum videmus tertias potius quam primas. Minus autem placuisse hanc comoediam posteris ex eo apparet, quod e 341 versibus omnino nullus aliunde innotuit. Idem cadit in Menandri Samiam, ex qua unum solum fragmentum in Phrynichi ecloga servatum est, idque admodum exile. Dolendum quod nihil fere ex illo fragmento discimus nisi Tryphen ancillam comoediae interfuisse²⁾, quae in papyro Cairensi non nominatur. Sed utut res se habet, quoniam de Menandri Samia nihil scimus, non est periculum ne fabulae servatae aliena immisceamus, si incerto titulo eam ornamus.

1) Recte dicit fabulam similis argumenti Terentianae Hecyrae esse.

2) Si recte Scaliger Nunnesii lectionem τρυφή mutavit in Τρύφη.

Exstant huius fabulae 341 versus, omnes eiusdem quaternionis, cuius folium medium et scheda ultima perierunt, scheda prima paullum mutilata est.¹⁾ Argumentum minus bene novimus quam Epitrepontes, non solum quia totius comoediae paene duae partes deesse videntur, sed etiam quia fragmentis aliunde notis in restituendo non adiuvamur. Haec fere enucleari possunt: Demeas et Niceratus Athenienses vicini sunt, alter dives (161—167) alter pauper (184—189); ille cum filio adoptivo (131) Moschione et concubina Chryside Samia vivit, hic cum uxore et Plangone filia. Iterum binas aedes in scaena habemus. Moschio Plangonem amat, sed — qua de causa ignoramus — patri amorem non confessus est. Plango ex eo gravida facta nuper clam patre filium peperit, quam Moschio tecte in Demeae aedes transtulit (304 sqq.). Chrysis fingens, ni fallor, ipsius esse filium e Demea (cf. 99 sq.) multis precibus aegre ab eo impetravit, ut puerum apud se educari sineret. Eo ipso die, quo fabula agitur, Demeas et Niceratus pacti sunt, ut Moschio Plangonem in matrimonium duceret, Moschio contra opinionem patris matrimonium oblatum libenter accepit (119 sqq.), nuptiae festinantur. Hic incipit servata pars comoediae, quot versus antecesserint ignoramus. Primo obtutu soliloquium Demeae perlongum (1—67) prologus esse videtur, sed si reputamus inde a primo usque ad ultimum servatum versum in charta fuisse versus fere 490, ultimam autem scaenam servatam a totius fabulae fine vix perlonge abesse, monologum illum non primae sed mediae fabulaetribuendum esse apparet, ne evadat comoedia 600 fere versuum, usitato ambitu multo brevior. Iam inspeciamus Demeae narrationem vividam: dum e cella penaria nonnulla ad nuptias parandas promit, audit Moschionis veterem nutricem cum altera ancilla de infante a Chryside sublato tamquam de Moschionis filio colloquentem (1—46). Tum e cella egressus Chrysidem infanti mammam praebentem videre

---

1) Lapsu preli p. 70 versui 65 pro I₃ ascriptum est I₁.

sibi videtur¹⁾ (47—52), iam suspicio taeterrima, quam ipse confiteri veretur, in eo oritur, Moschionem procreasse infantem e patris concubina (53—64). Quae suspicio ut aut dissipetur aut confirmetur, Parmenonem servum cum coquo a foro redeuntem (68—80) de infantis origine percontari incipit. Hic quamquam Moschionem et Plangonem parentes esse haud ignorat (301 sqq.), tamen primum mentitur puerum Chrysidis esse et Demeae (98 sqq.), tum Demeae minis perturbatus Moschionis esse eum concedere videtur, de matre nihil dicit, sed fuga celerrima salutem petit (100—109). Iam Demea pro certo habet, Moschionem concubuisse cum Chryside, sed filium minus nocentem esse quam mulierem ratus illam solam punire constituit (110—141). Nulla causa addita, nisi quod se invito puerum sustulerit, mulierem necopinantem ex aedibus pellit (154—183). Dum ea flens ante aedes astat, Niceratus cum hostia exili nuptiis destinata accedit et miseratus mulierem in suas aedes recipit (184—201 et 212 sqq.). Finis huius scaenae deest. In lacuna versuum fere 140 satis multa acta perierunt. Demea falso se filium et concubinam criminatum esse cognovit, Niceratus filiam peperisse suspicatus, ne Moschio eam deserat magnopere timet. Ut de his certior fiat, Chryside, quae omnia negare mulieres in eius aedibus iussit, infantem eripere studet, sed illam Demea fortiter defendit (202—237) et manibus inter se consertis tandem senes reconciliantur. Demea infantem Plangonis a Iove procreatum esse fingit, Moschionem puellam non deserturum esse affirmat. Ambo intrant Demeae aedes, ubi cena nuptialis iam parata est (238—270). Post chori cantum prodit Moschio, qui suspicionem patris indignatus hoc modo eum terrificare constituit: Fingit se ad stipendia merenda in Asiam profecturum esse sperans fore ut pater se abductum multis precibus ab eo consilio in posterum magis vereatur (271—293). Quod ut perpetret, Parmenonem reversum in

1) Chrysidem re vera peperisse et pro infante mortuo Moschionis filium lactare vix credam; erravit senex suspiciosus.

aedes mittat, ut chlamydem et gladium sibi afferat (312—318). Ille qui patrem filio iam non irasci ignorabat, cena nuptiali intus aspecta magnopere gaudet et dominum omni modo commovere conatur, ut nuptiis paratis fruatur. At Moschio surdus omnibus precibus verberibus Parmenonem in aedes repellit, tum solus relictus deliberare incipit, quid sit faciendum, si pater contra spem non precetur ut domi maneat (325—341). Hic deficit codex, ut quomodo hic nodus expeditus sit nesciamus, sed fabulae manifeste ad exitum felicem properantis non ita multum deesse satis certum est.

Restat ut de fabulae aetate pauca addam. Ex eo quod v. 258 Chaerephon, v. 261 Androcles irridentur, sequitur, ut haec comoedia inter primas Menandri adulescentis numeranda sit. Nam non solum tales aequalium cavillationes comoediam mediam sapiunt, sed hi ipsi viri a mediae comoediae poetis saepius carpti sunt. Ab Androcle ceteroquin ignoto tota comoedia Sophili nomen accepit¹⁾, Chaerephon parasitus, cuius liber δειπνον in bibliotheca Alexandrina exstabat²⁾, iterum atque iterum illuditur³⁾ ab Antiphane in Scytha (fr. 199 K.), ab Alexide in Synapothnescontibus (fr. 210 K.) et Phygade (fr. 257 K.), a Timocle in Epistolis (fr. 9 K.), a Timotheo in Cynario (fr. 1), a Menandro ipso in prima quam docuit fabula Orge (fr. 364 K.), in Ceeryphalo (277), in Androgyno (fr. 56 K.), ab Apollodoro Geloo in Hierea (fr. 24 K.) et in Sphattomena (fr. 26 K.). Cum hi poetae omnes praeter Menandrum et Apollodorum mediae comoediae adnumerentur, Menandri quoque fabulas, in quibus Chaerephon commemoratur, quasi in confinio mediae et novae comoediae esse apparet.⁴⁾

1) Athen. III 123 e = fr. 1 K., VI 228 b = fr. 2 K., cf. Breitenbach, De genere quodam titulorum comoediae Atticae p. 46.

2) Athen. VI 244 a.

3) Testimonia exstant apud Athen. IV 164 f. et VI 243 a—e.

4) Androgynum eiusdem fere aetatis esse atque Orgen e bello Lamiaco commemorato in fr. 52 cognoscitur.

DE PERICIROMENE

Huius fabulae in papyro Cairensi exstant versus 324, accedunt et schedae Lipsienses 121 versus continentes, quorum 73 in codice Cairensi desunt, et charta Oxyrhynchica 51 versus exhibens, ita ut e tribus manuscriptis iam 448 versus congerere liceat.

Habemus in papyro Cairensi duo folia (E et J), quae eiusdem quaternionis secundum et quartum erant, et partem inferiorem schedae (K), quam sequentis quaternionis folii secundi fuisse schedarum Lipsiensium auxilio demonstrari potest. De his schedis et de voluminis Oxyrhynchici reliquiis nonnulla praemittam, priusquam ad fabulae argumentum restituendum adeamus.

Schedae Lipsienses Antinupoli¹⁾ repertae, anno 1908 a Friderico Zucker in oppido Mallawi emptae, iam in papyrorum collectione bibliothecae Lipsiensis numerum portant 613. Codex e quo depromptae sunt erat membranaceus, 16 cm. altus, fere 15 cm. latus, tertio p. Chr. n. saeculo exeunte scriptus teste Guilermo Schubart. Singulae paginae 30 vel 31 versus continebant. Litterae satis elegantes, quarum formas tabula I huic editioni addita monstrat, paulum dextrorsum inclinatae sunt, c et γ vix distingui possunt, o plerumque, ι mutum nonnumquam minuscula sunt, ι et υ saepius punctis ornantur, v in fine versuum plerumque lineola vocali antecedenti superscripta exprimitur. Scriptio plena non nisi quater (221, 250, 257, 269) occurrit, apostrophos raro deest. Accentus et spiritus passim addidit manus altera, ab eadem nonnulla correctae sunt, semel (228) duae manus correctrices distingui possunt. Personarum mutatio duobus punctis in versu et paragrapho in margine sinistro versui subscripta notantur, semel (265) punctum geminatum ad distinguendum adhibetur, passim occurrit ἡ ἄνω τιμή. Personarum notae, parepigraphae, scholia omnino desunt. Codicem in 43 versibus, qui ei cum Cairensi communes

---

1) Hoc non certum sed veri simillimum est.

sunt, plerumque cum illo congruere, septies eius menda corrigere, bis corrigi ab illo supra (p. XII) ostendi. Singulis paginis a manu recentiore superscripti sunt numeri $\underline{\nu\alpha}$, $\underline{\nu\beta}$, $\underline{\xi\alpha}$, $\underline{\xi\beta}$, quos tertia manus non bene mutavit in $\underline{\nu\beta}$, $\underline{\nu\gamma}$, $\underline{\xi\beta}$, $\underline{\xi\gamma}$. Quibus ex numeris tota codicis constitutio cognoscitur: Compositus erat e quaternionibus, in quibus rectum et versum eadem lege alternabant qua in codice papyraceo Cairensi. Schedae servatae olim cohaerentia erant folium alterum quaternionis quarti, inter eas desunt duo folia vel 240 versus, antecedeant 50 paginae vel 1500 versus.¹⁾ Quibus e numeris apparet Periciromenen secundum locum in codice tenuisse, incipiebat fere in pagina 35.²⁾ Quod si recte ratiocinati sumus, ante primum versum schedae Lipsiensis perierunt Periciromenes versus fere 460³⁾, ante primum versum in codice Cairensi servato, qui a primo Lipsiensi distat fere versus 343, desunt fere 117 versus, incipiebat igitur Periciromene in Cairensi codice in pagina paenultima quaternionis antecedentis.

Vetustissimus Periciromenes liber, qui adhuc innotuit, volumen est cuius fragmentum Grenfell et Hunt Oxyrhynchi invenerunt et in tomo secundo papyrorum Oxyrhynchicarum (p. 11 n. CCXI) addita tabula phototypica ediderunt. Erat volumen nitidissimum, 33,4 cm. altum, saeculo primo p. Chr. n. exeunte vel secundo ineunte pulchre exaratum. Servata est una columna 51 versuum paene integra et antecedentis extremae aliquot syllabae. Librarius scriptione plena non nisi semel (446) usus est, apostrophum saepius omittit quam ponit, spatio vacuo nonnunquam pro interpunctione utitur, personarum mutationem paragrapho versui subscripta indicat. Totam chartam corrector accurate recensuit, menda

1) In proecdosi p. 148 in computando erravi, recti sunt numeri p. 174 sq.

2) 34 paginae versus fere 1020 continebant, restant igitur, si argumentem et personarum indicem versuum fere 20 spatium occupasse ponimus, fabulae primae 1000 versus.

3) Viginti versuum spatium rursus tribuo argumento et indici personarum.

sustulit, varias lectiones ascripsit, geminatis punctis personarum mutationes distinxit, et ὑποστιγμῇ et ἄνω στιγμῇ interpunxit, personarum notas et parepigraphas saepius addidit. Servatus est exitus fabulae, pauca in fine desunt. Quot versus inter ultimum schedae Lipsiensis et primum voluminis Oxyrhynchici desint non constat, sed licet conicere 100 vel paullo plures periisse, quia secundum ratiocinationem modo prolata ultimus versus Lipsiensis totius fabulae est fere 820.

His praemissis ad fabulam restituendam adeamus.¹⁾ De rebus ante actis et prologus Ignorationis (1—51) et Pataeci narratio (370 sqq.) nos certiores facit. Pataeco mercatori Corinthio uxor peperit liberos geminos, filium filiamque, quos per servum exponendos curavit pater, quia adversa fortuna acciderat, ut simul et mater infantium partu exhausta moretetur et navis, in qua Pataeci divitiae positae erant, submersa esse ei nuntiaretur²⁾ (370 sqq.). Infantes expositos muliercula quaedam repperit, quae puellam educavit, puerum Myrrinae matronae diviti filium desideranti tradidit. Aliquot annis post anicula illa pauper temporibus bellicosis graviter oppressa Glyceram adultam tamquam ipsius filiam Polemoni militi natione Corinthio concubinam permisit, tum, cum diem supremum instantem sentiret, puellae ipsius originem fratrisque Moschionis condicionem aperuit, paullo post moritur (1—25). Haec omnia fabulamque ipsam Corinthi, non Athenis agi e versibus 5—9 mea quidem sententia certe cognoscitur. Cur poeta mala Corinthiaca (5) commemorat, cur Polemonem Corinthium esse testatur, nisi ut Corinthi haec fieri doceat nos? Polemo Corinthius Glyceram, si Pataeci Atheniensis filia esset, omnino non potuit in matrimonium iustum ducere (435 sq.). Causam si quae-

---

1) Profero ea quae mihi certa vel probabilia videntur, omnes omnium virorum doctorum opiniones aut referre aut refellere non huius loci est.

2) Aut nuntius falsus fuit, aut postea divitias recuperavit Pataecus; quippe qui filiam in fabula tribus talentis dotat (437).

rimus, cur Menander fabulam Corinthi agi maluerit, leges Atticas de concubinato ad fabulam minus convenisse licet conicere.

Post aniculae mortem Polemo aedes emit vicinas earum, quas Myrrina et Moschio habitant. Glycera fratrem vicinum esse scit, sed eum hoc celat, ne vita beata qua fruitur eum privet (25—30). At ille adulescens libidinosus amore pulchrae puellae incensus quondam vesperi ante ostium astantem amplexatus osculatur, Glycera conscia se basiari a fratre eum non repellit (31—37). Tum Polemo accurrit furore flagrans, aemulum fugat, puellam infidelem coma detonsa dehonestat.¹⁾ Haec omnia non in scaena acta esse, ut multi putarunt, certum est, facta enim sunt vesperi (33, 110), fabula incipit postridie mane (54 sq.).

Spectantur in scaena ternae aedes Pataeci, Polemonis, Myrrinae, cuius maritus rure versatur²⁾ (174). Desunt in principio duae scaenae, in quibus et Glyceram et Polemonem prodiisse manifeste testatur Ignoratio (7 sqq. 38); una cum illis Sosiam Polemonis servum in scaena versatum esse ex eo concluderim, quod v. 52 sqq. quasi notus spectatoribus inducitur, num Doris quoque ante prologum processerit incertum est.³⁾ Cum Ignoratio Polemonem τοῦτον τὸν κοιδρὸν νεανίσκον appellet (8), eum in scaena prima duris verbis Glycerae absentis perfidiam conquestum esse veri simile est, tum una cum Sosia abiit, vel in villam vel, quod mihi quidem minus placet, in cau-

1) Polemonem non detondisse crines sed praecidisse, ita ut comptus meretricius καφίον oreretur, contendit Robert (Der neue Menander, p. 13), vix recte, nam et obstant verba Sosiae 53 ὁ τὰς γυναῖκας οὐκ ἔων ἔχειν τρίχας, et comptus ille καφίον minime meretricius est, describitur a scholiasta Ar. Av. 806 τὸ μὲν οὖν καφίον τὸ ἐν χρῶ (ἀποκεκαμμένον).

2) Philinum illum, cuius filiam Pataecus Moschioni filio in matrimonium poscere constituit (447 sq.), Myrrinae maritum esse non credo, si haberet Myrrina filiam legitimam, eius mentio fieret v. 115 sqq.

3) Sosias eam v. 62 ita nominat, ut spectatoribus eam adhuc ignotam esse suspicari liceat.

ponam.¹⁾ Procedit Glycera quae condicionis iniquitatem lamentata (40) vel sola vel cum Doride fugam e Polemonis aedibus parat. Iam sequitur prologus Ἀγνοίᾳς (21) deae ad hoc ipsum a Menandro creatae³⁾, quae et de ante actis et de felici fabulae exitu spectatores certiores facit (1—51). Tum prodit Sosias a Polemone missus, ut domino pallium apportet et quid agat Glycera renuntiet — nam iam poenitet illum crudelitatis et maerorem prandio cum sodalibus instituto pellere conatur — et paullo post e Polemonis aedibus procedit Doris missa a Glycera ad Myrrinam, cuius ostium pulsat dominae miseras conquesta (52—70).

Iam hiat lacuna septuaginta versuum, quae coniectando hunc fere in modum expleri potest: Postquam Myrrina ex aedibus evocata Doridi promisit se Glyceram recepturam esse, puella ab ancilla arcessitur et a Myrrina ipsa in aedes suas introducitur (72 sqq.). Doris in aedes Polemonis revertitur, nam quamquam Glyceram, domini concubinam, appellat dominam, tamen non huius sed militis serva est, id quod luculenter apparet e scaena ultima, in qua ille ei manumissionem promittit (404 sq., cf. 427). In folio sequente extremi huius actus versus servati sunt, quos praeter ultimum non Davi, sed ostiarii cuiusdam Myrrinae esse Wilamowitz cognovit. In scaena posteriore (170—206), ubi idem³⁾ litigat cum Sosia, semel nota ΔΕ ascripta est⁴⁾ (v. 182), qua de causa ego ei dubitanter nomen Donacis indidi.⁵⁾ Videt hic Myrrinam cum Glycera aedes intrantem

1) Ea quae Sosia v. 54 dicit, ad cauponam minus bene quadrare videntur.

2) Eius fratres sunt Ἐλεγχος Menandri, Ἀήρ Philemonis, Φόβος incerti poetae cf. Meineke Men. et Phil. p. 284. Eundem locum post scaenas dialogicas tenent prologi Cistellariae et Militis gloriosi.

3) Davus tum intus versatur cf. 294 sqq.

4) Secundum Fridericum Zucker.

5) Nomina servilia a ΔΕ-incipientia non exstant, Donax servus occurrit in Terenti Eunuchō (772) et in testamento Theophrasti (Diog. La. V, 55)

et mittit Davum, qui Moschionem arcessat; idem chorum adulescentum ebriorum appropinquare nuntiat (71—76).

Post chori cantum adveniunt Moschio et Davus. Ille primum servo glorianti se auctore domini amicam a matre receptam esse diffidit, tum cum Davus speculatum in aedes missus omnia intus ad eius adventum parata esse renuntiat, spe elatus exsultat (77—125). Quae spes eum fallit, nam Davus iterum intromissus, ut matri Moschionem venisse indicet, valde demissus revertitur: Mater indignata quod filius Glyceram apud se esse compererit, servum abire iussit, ne filium quidem ad Glyceram admissura (126—133). Davus aegre dominum iratum novis mendaciis delenit et adducit, ut secum aedes intret (133—163).

In scaenam vacuum prodit Sosias cum chlamyde et gladio¹⁾ iterum a Polemone speculatum missus, Glyceram eius aedes reliquisse adhuc ignorat²⁾ (164—170). Cernitur ab ostiario, qui Glyceram re vera filii gratia receptam esse a matre ratus³⁾ cum Sosiae adventum aegre fert tum veretur, ne dominus, scilicet Myrrinae maritus, rure redux turbas factururus sit (170—175). Mox proruit ex aedibus Sosia, qui Glycera intus frustra quaesita familiam graviter increpat (176—181). Intraturo ei Myrrinae domum resistit ostiarius, alter alterum maledictis et conviciis obruit, totam domum a Polemonis famulis per vim expugnatum iri minatur Sosia (182—206). Quamquam in hac scaena laud pauca nondum restituta sunt, tamen eius summa perspicua est. Tandem aliquando ostiarius intus se recipit, Sosia invehitur in Doridem, quae Glycerae fugam frustra excusare conatur (207—216). Rursus hiat lacuna non plus sexaginta versuum.⁴⁾ Initio schedae

1) Polemo chlamydem pallio antea allato (59sq.) mutavit.

2) Noli concludere e Sosiae verbis 166sq. eum Moschionem conspexisse, fingit illum intus esse apud Glyceram, nempe in Polemonis aedibus.

3) Vel ex hoc cognoscitur non Davum loqui, nam ille iam scit matrem filii amoris non favere.

4) 70 vel paullo plus continebat scheda amissa Cairensis, quorum 13 suppledit scheda Lipsiensis.

Lipsiensis quattuor personae in scaena versantur Sosia, Polemo, Habrotonon, Pataecus, ea quae interciderunt, sic fere restituenda esse puto: Litigantibus Sosiae et Doridi supervenit Polemo, quem amor a prandio ad Glyceram retrahit. Comitatur eum Habrotonon, quae prandentibus cecinit tibiis. Polemo furore incensus Sosiae aedibus vicinis vim illaturo assentitur, dum Pataecus furentibus intervenit. Hic ut turbae sedentur, ad Myrrinam se confert rei statum exploraturus. Unde reversus iam omnem vim Polemoni dissuadet, reluctatur Sosia (217—225). At suadente Pataeco dimittit Polemo et Habrotonon et Sosiam cum famulis¹⁾ (226—235), accipit senis consilia. Docet Pataecus nullum ius habere militem in puellam liberam conubio non iunctam²⁾, non posse reduci amicam nisi precibus. Manus dat Polemo, impetrat a Pataeco, ut pro se apud Glyceram loquatur (236—265). Sed antequam Glyceram adeat, senex paene coactus Polemonis aedes intrat, ut puellae vestimenta et ornamenta pulcherrima aspiciat (266—275). Ni fallor poeta idcirco Pataecum Glycerae ornamenta intuentem fecit, ut inter ea aliquid videret, ex quo illam filiam suam esse suspicaretur.

Tum prodit Moschio, gregem adversarii facile pellit (276—281), quid sibi intus eveniret narrat. Domum paternam ingressus cum matrem et puellam convenire non posset, in cubiculo quodam secubans Davum ad mulieres missum exspectaverat. Sed ille domino neglecto prandium paratum aggressus erat (282—300).

Iam permulta deesse dolemus: Inter ultimum folii E₄ Cairensis versum et primum alterius schedae Lipsiensis interciderunt 240 — 23 = 217 versus, sed haec lacuna eo minuitur, quod fragmentum K Cairense hic inserendum esse constat. Licet autem eius fragmenti locum accurate definire: pars inferior est schedae incipientis a verso,

1) Hos paulum recessisse non reliquisse scaenam e v. 276sq. cognoscitur.

2) Legibus Atticis licuit Polemoni interficere μοιχὸν λαβόντι ἐπὶ παλλακῇ, ἣν ἂν ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχη (Dem. XXIII 53).

tribuendum igitur aut ultimae schedae eius quaternionis, cuius folia E et J habemus, aut secundae quaternionis sequentis. Illud si ponimus, primus versus (301) ab ultimo folii E (300) distat 17 versus, sed hi non sufficiunt ad omnia inserenda, quae interea facta sunt, hoc si praeferimus, inter primum fragmenti et ultimum folii E versum interciderunt versus fere 157 ($140 + 17$), ultimus fragmenti ab ultimo folii E versu distat versus fere 210, desunt igitur inter K et schedam Lipsiensem fere 7 versus.

Magna illa lacuna coniectando expleri non potest, pauca e sequentibus concludere possumus: Glycera Myrrinae aperuit se Moschionis sororem esse, tum matronae perterritae ius iurandum dedit se nemini prodituram esse, quomodo Moschio in Myrrinae domum venerit (359 sqq.). Iam mater ut filium averteret ab incestu finxisse videtur ipsius esse eam filiam olim expositam. Scit enim, si recte v. 344 sqq. supplevimus, Moschio postea Glyceram esse sororem, nescit se non esse Myrrinae filium. Praeterea Myrrinae maritum rure rediisse constat (306 sq.).

In fragmenti K pagina priore Glyceram cum Pataeco colloquentem videmus. Hic quoque suspicatus est illam propter Moschionis amorem aedes Polemonis reliquisse, quam suspicionem puella disertissime refellit (301—314). Sed ad Polemonem redire obstinate recusat, nondum oblita eum tanquam ancillam tractasse se, puellam liberam (315—318). Fortasse mentione liberae originis facta commovetur, ut cistellam crepundias suas continentem Polemonis ex aedibus apportari cupiat. Aegre a Pataeco impetrat, ut is Doridem arcessat, quae cistellam afferre iubetur (320—335).

Cistella aperta Pataecus suae uxoris ornamenta agnoscit et quaerendo mox sibi persuadet, Glyceram re vera suam filiam esse (338 sqq.). Moschio qui invisus ab eis illorum sermones auscultat, magis magisque comprehendit se quoque Pataeci esse filium. Cum vero Glycera iure iurando prohibita de fratris gemelli sorte patri nihil aperire possit, Moschio ipse proruit (394 sqq.) et agnitionem consummat.

Haec scaena, cuius finis deest, et stichomythia a comoedia ceteroquin aliena, et sermone elato et arte metrica proxime accedit ad stilum tragicum.

Iterum hiat lacuna magna vix minus 100 versuum. Fieri non potuit quin Myrrina filii suppositionis iam coarguta fraudem confiteretur veniamque mariti imploraret. Tum Pataecus filium filiamque in suas aedes traduxit. Polemo tota re comperta de vita desperat (398 sqq.), nam Glyceram divitis Pataeci filium umquam ad se redituram esse non credit. At Doris haud ignorans penitus in Glycerae animo amorem Polemonis ardere, transit ad eam et mox militi spe et poenitentia exagitato renuntiat, Glyceram venturam esse (400—414). Pataecus cum filia procedit eamque Polemoni despondet addita dote trium talentum (428 sqq.), Glycera amatori precanti temeritatem ignoscit (442—445). Tum Pataecus se filio Philini filiam in matrimonium petiturum esse nuntiat. Ultimi comoediae versus desunt.

In quot actus fabula divisa sit, non constat. Equidem neque ante v. 76 chorum iam prodiisse, neque inter 216 et 217 eius cantum inseri posse crediderim; optime interponitur inter 300 et 301.

Ad fabulae aetatem definiendam duo loci ansam praebent: De bello Corinthum magis magisque premente loquitur Ignoratio (5 sq.), tota Graecia tunc temporis permultos miseros inveniri dicit Moschio (282 sqq.), utrumque optime quadrat ad bellum inter annos 306 et 303 a Cassandro cum Demetrio gestum¹). Postquam non solum Athenae sed tota fere Graecia a Demetrio liberatae sunt, Moschio vix in theatro miseras Graecorum conqueri potuit²); qua de causa vel anno 305 vel 304 hanc fabulam doctam esse puto.

1) cf. Diod. XX 100—103; Plut. vit. Demet. 23—25: Beloch, Griechische Geschichte III, 1, 163 sqq.

2) Dionysiis anni 303 fortasse Athenis versabatur Demetrius.

DE FABULA INCERTA I.

Tria fragmenta L, P, S ab Arnimio et Riccio feliciter coniuncta fabulae quintae reliquias exiles servarunt, e quibus umbra saltem totius argumenti restitui potest. Moschio Lachetis filius et Chaerea adulescentes Athenienses (9) eandem puellam amant. Hic minore ardore flagrat, sed sibi a parentibus virginem destinatam esse opinatus (16, 46 sq.) neque eam cedere amico (12 sqq.), neque sororem Moschionis, Lachetis filiam, in matrimonium ducere vult (15 sq.). Interea Moschio puella potitus est (13 sqq., 40 sqq.) et filium ex ea procreasse videtur (50 sq.). Post casus nescio quos eam in matrimonium duxit (41 sq.) patre eius annuente. Inter patrem et socerum Moschionis inimicitiae intercessisse videntur, nam alter alterum huic matrimonio non favere credit (43 sqq.). Quo errore dissoluto omnia ad bonum exitum pervenisse, Chaeream Lachetis filiam duxisse apparet. Scheda servata in extremo actu locum habuisse videtur. Primum colloquuntur Chaerea et Laches, tum ex aedibus prodit Moschionis socer (18), postea Chaerea abit.

Notandum est verbum ἀναίβεσθαι pro „matrimonium repudiare“ occurrere in versu 15, quod Menandrum hoc sensu in Sicyonio usum esse testatur Harpocratio (16, 17 = fr. 446 K.), sed huius fabulae fragmenta tam male quadrant ad ea quae in scheda narrantur, ut titulum Sicyonii ei praescribere noluerim.

DE GEORGO.

Una scheda Georgi, quae adhuc innotuit, anno 1897 a Georgio Nicole in Aegypto comparata est, ubi inventa sit non constat.¹⁾ Iam inter papyros bibliothecae Genevensis numerum portat 155. Post editionem principem Georgii Nicole chartam accuratissime recognoverunt Grenfell et Hunt, ego eam aestate anni 1906 retractavi, imago photo-

---

1) Abydi eam repertam esse dixerunt Arabes qui vendiderunt, sed eos plerumque mentiri monet Nicole.

typica edita est a societate palaeographica Britannica.¹⁾ Codex papyraceus inter omnes Menandri, quorum fragmenta aetatem tulerunt, recentissimus est, quinto p. Chr. n. saeculo eum assignant editores Britannii, debemus fortasse vel ad sextum descendere. Liber erat grandis (28,5 × 17,7 cm), litterae, quarum magnitudo admodum variat, procerae, dextrorsum inclinatae, saepe inter se ligatae sunt. Scriptio plena raro adhibetur (4, 9, 40, 67), apostrophus semper fere ponitur, semel post οὐκ (18), nonnunquam in media voce duae consonantes apostropho separantur (17, 43, 48, 54, 67, 83). Personarum mutationes vel binis vel singulis punctis (28, 34) notantur, paragraphus interdum occurrit²⁾, coronis invenitur post 84. Textus mendis scatet: Ut omit-tam leviora, o et w persaepe inter se commutantur (5, 27, 29, 38, 61, 73, 84), rarius o u et w (42), ou et o (31), α et ε (46), η et ε (5), singulae syllabae (7, 8, 70) et tota verba (3, 34) omittuntur. Pauca librarius ipse correxit (36, 41).

Schedae, quae a recto incipit, paginis numeri ζ et ζ superscripti sunt, videtur igitur codex aliter compositus esse atque Cairensis, prima pagina non numerabatur. Prior pagina 44, altera 43 versus continet, versus fere 220 in charta antecessisse possunt, sed cum tot versus initio fabulae de-esse haudquaquam probabile est, fabulae γένος Μενάνδρου praemissum esse videtur.

Argumentum comoediae hoc fere erat: Myrrina virgo Atheniensis a Cleaeneto adolescente compressa (86 sq.) liberos geminos, filium Gorgiam (fr. 1 et 3) et filiam enixa est. Qui liberi a matre in angustiis educati (fr. 2) cum adolevissent, Gorgias rure apud patrem ignotum opus fecit, eumque e vulnere graviter laborantem tam sedulo fovit, ut senex gratiam relaturus eius sororem in matrimonium ducere constitueret (46—74). At puella a vicini divitis filio gravida reddita est. Voluit sane adolescens eam in matrimonium

1) Tom. IV tab. 74/75.

2) Lapsu typothetae omissa est sub 54 et 62.

ducere (22—31), sed patri, qui ei ipsius sororem e noverca superducta genitam in matrimonium dare constituit, resistere veretur (1—21). Haec fere omnia discimus e 87 versibus servatis. In prima scaena videmus adolescentem ante Myrrinae ostium¹⁾, quod pulsare non audet, deliberare, dubitare, tandem nihil ausum abire. Huius soliloquii partem priorem amissam respicit Quintilianus cum dicit XI, 3, 91 „cum mihi comoedi quoque pessime facere videntur, quod, etiam si iuvenem agant, cum tamen in expositione aut senis sermo, ut in Hydriae prologo, aut mulieris, ut in Georgo, incidit, tremula vel effeminata voce pronuntiant“. In scenam vacuam prodit Myrrina cum Philinna anicula, cui filiae condicionem difficilem aperuit (22—31). Ad quas mox accedit Davus vicini servus insolentissimus rure redux. Hic Myrrinae omnia quae apud Cleaenetum gesta sunt enarrat, eam senis consilium puellae ducendae libenter accepturam esse confisus (31—84). At illa, postquam Davus domini aedes intravit, summo angore trepidans Philinnae quaerenti detegit, Cleaenetum, qui eum ducere vult, puellae patrem esse (84—87).

Quae sequebantur caligine premuntur, sed nonnulla cognosci possunt: Rure advenerunt Cleaenetus et Gorgias (76). Hunc iniuriam sorori illatam magnopere indignatum ille delenivit (fr. 2, 3), ne vitiatorem in ius vocaret dehortatus est (fr. 1). Adolescentem divitem aut Cleaenetus aut amicus aliquis admonuit, ut matrimonium a patre oblatum repudiaret (fr. 5). Rem ita cecidisse, ut agnitis liberis a Cleaeneto adolescens dives puellam a patre dotatam in matrimonium duceret, satis certum est.

DE CITHARISTA.

Wilamowitzio suadente comoediae reliquias ab eo et Schubarto nuper editas²⁾ in hanc editionem recepi, quamquam eas Menandri esse certe demonstrari non potest. Quod

1) Binas aedes in scaena fuisse Myrrinae et divitis vicini patet.

2) Berliner Klassikertexte Heft V, 2, 115 tab. VI.

ut facerem, duae potissimum causae me permoverunt: Primum omnia quae servata sunt Menandri artem lepidam ac maturam tantopere sapiunt¹⁾, ut ea deficientibus testimoniis nemini adiudicaverim nisi huic. Accedit alterum: Scripsit Menander fabulam Citharistam, in qua Phanium quendam partes egisse e fr. 1 discimus, in charta autem Phantias citharista ita commemoratur (96, 99), ut eius partes in fabula fuisse manifestum sit. Permire luderet Fortuna, si et in fabula Menandri et in comoedia alius poetae simillimi Phantias citharista in scaenam inductus esset. Possunt autem ea, quae in papyro de Phania citharista narrantur (96 sqq.), conciliari cum eis, quae ex primo Menandri comoediae fragmento de Phaniae condicione comperimus. Quibus perpensis equidem papyrum Menandri esse paene certum, ex eius Citharista sumptam esse admodum probabile iudico.

Volumen, cuius exstat fragmentum 24 cm altum, 22 cm latum, primo p. Chr. n. saeculo nitidissime scriptum est. Servata est una columna versuum 34 paene integra, nisi quod litterae in parte superiore valde detritae sunt, antecedentis exstant syllabae extremae, insequentis 33 versuum partes priores; textus corruptelis paene liber est. Scriptio plena interdum occurrit (36, 48, 50), apostrophii, interpunctionis notae, paragraphi, personarum notae plane desunt, mutationes personarum punctis geminatis significantur.

In prima columna, cuius reliquiae valde exiles sunt, adulescens aliquis cum muliere (2) colloquitur de amore suo (4, 7, 15, 19, 20), in altera adulescens, fortasse idem, amico narrat, se alicubi virginem Graecam divitem in matrimonium duxisse (35—40), quam ubi sit se iam nescire, timere se, ne quid in mari ei acciderit (44—48); reliqua consulturus cum amico abit in forum, nescioquid in aedes portari iubet (49—52). Praeter has aedes alterae in scaena sunt senis, cui fortasse nomen Lachetis (fr. 4) dare possumus. Hic iam prodit lepidissime iocans de filii Moschionis ipsiusque vita (53—65). Filius, qui patrem rure in urbem

---

1) Inspice quaeso soliloquium senis 53—65.

vocavit (54), mox accedit eique aperit post nonnullas ambages se Ephesi virginem Atheniensem Phaniae Euonymei citharistae filiam vidisse, quam in matrimonium ducere velle (66—97). Pater huic amori haudquaquam favere videtur (99—101). Cum Phantias vicinus vocetur (101), eius quoque aedes in scaena fuisse apparet. Haec omnia sine dubio expositioni tribuenda sunt. E fragmentis aliunde notis de fabulae argumento nihil fere discimus nisi Phaniam divitem fuisse (fr. 1).

DE COLACE.

Post Periciromenes fragmentum Grenfell et Hunt Oxyrhynchi Colacis quoque satis amplas reliquias invenerunt.¹⁾ Volumen 21,5 cm altum secundo p. Chr. n. saeculo medio litteris gracilibus paullo sinistrorsum inclinatis scriptum est. Pendet ab exemplari grammaticorum curis perpolito, servat enim in scholiis nonnullis bonae doctrinae reliquias²⁾, at librarius ipse aut opere suo satis neglegenter functus, aut exemplari iam non integro usus est, bis enim (13 et 54) occurrunt versus, qui semper mutili fuerunt, et his locis plura excidisse haud improbabiliter suspicatur Wilamowitz.

Apostrophus saepe ponitur, saepius omittitur, scriptio plena semel occurrit (51), spiritus et accentus bis inveniuntur (74, 80), interpunctionis notae (ἄνω στιγμή, μέση, ὑποστιγμή 44) crebrae sunt, personarum mutationes et punctis geminatis et paragraphis notantur, personarum notae et par-epigraphae desunt. Tres columnae 33—34 versuum a fabulae initio non longe distantes servatae sunt, sed primae deest pars sinistra, tertiae primi 11 versus. Itaque fit, ut quamquam plures versus numerantur quam Georgi, tamen multo minus lucri ex eis faciamus.

Magnas in fabula partes egisse Struthiam parasitum et Biam militem docent et Plutarchus in libro de adulatione 13³⁾ et Terentius in Eunuchi prologo 30

1) The Oxyrhynchus Papyri n. 409 vol. III p. 17 sqq. Tab. II et III.

2) cf. scholion de Astyanacte Milesio in fine tertiae columnae additum.

3) vide infra fr. 2.

„Colax Menandrist: in east parasitus colax
et miles gloriosus, eas se hic non negat
personas transtulisse in Eunuchum suam.“

Hae personae in charta tanguntur (28—67), sed ipsae non procedunt in scaenam. Praeterea in comoedia Veneri vulgivagae a tetradistis sacrificia facta esse scimus,¹⁾ quae in charta quoque commemorantur (10 sq.). Iam videamus quae ex charta de comoediae argumento singulisque scaenis enucleari possint: Ternas aedes, Biantis, lenonis (76, 80) Phidiae in scaena fuisse veri simile est. In prima scaena Phidias cum Doride, amicae ancilla colloqui videtur. Pater eum Athenis profectus inopem reliquit, ita ut non habeat, unde puellam amatam e lupanari redimat (1—23). Tum idem cum servo seniore (55) colloquitur. Gravissime invehitur in Biantem militem, qui nuper pauper iam per iniuriam dives factus est²⁾ (26—53). Servus non tam militem timendum esse quam adulatorem demonstrare studet (54—67). Exitus huius scenae deest.

Ea quae sequuntur, quamquam non multa desunt, tamen sunt obscura. Leno deliberat cum amico aliquo suas res. Metuit militem (71), metuit adulescentem quoque pauperem (78 sq.), ni fallor Phidiam. Puellam, scilicet eam quam Phidias amat, vendere non vult, quia ex ea magnam pecuniam facit (85—88), sed veretur, ne sibi eripiat per vim (88—90). Quomodo fabula processerit ne divinari quidem potest, e Terenti Eunuchō nihil fere ad eam restituendam lucramur. Hoc unum contendere licet Biantem et Phidiam eandem puellam amare, hunc post varios casus aemulum vincere.

Ad fabulae aetatem definiendam summo usui est scholion tertiae columnae subscriptum.³⁾ Nam cum in eo Era-

1) Athen. XIV 659 d = fr. 2.

2) Leo versus 42 sqq. non ad militem sed ad parasitum pertinere putat, vix recte, nam, ut alia omittam, nemo parasitus dives est.

3) cf. Breitenbach, De genere quodam titulorum comoediae Atticae, p. 133.

tosthenis testimonio demonstretur Astyanactem Milesium anno 316 a. Chr. n. ad gloriae athleticae fastigium ascendisse, eum a Menandro non multo post commemoratum esse veri simillimum est. Ne ultra annum fere 312 recedamus, monent nomina meretricum Anticyrae et Chrysidis (fr. 4), quas inter Demetri Poliorcetae scorta enumerat Plutarchus (vit. Demetr. 24).¹⁾

DE CONEAZOMENIS.

Quod huic editioni fragmentum ineditum Coneazomenarum addere mihi licet, Gregorii Zereteli benevolentiae eximiae debeo, qui mihi non solum imaginem phototypicam chartae in bibliotheca Dorpatensi conservatae misit, sed etiam cum hac aestate in Germania versaretur, chartam ipsam ad me adtulit. Scheda (14,5 cm $\times$ 10 cm) ab omni parte mutila pars voluminis est vel primo vel secundo p. Chr. n. saeculo eleganter scripti. Textus Menandri in verso scriptus est, rectum rationes continet. Servati sunt unius columnae a sinistra parte mutilae versus 20, et insequentis litterae paucae, scholiorum reliquiae parcae et in margine superiore et inter utramque columnam cernuntur. Neque apostrophus neque scriptio plena occurrunt, μέγν (9, 14, 19) et ἄνω στήμῃ (6) nonnumquam positae sunt, personarum mutationes more solito et punctis geminatis et paragraphis sub versu notantur, corruptelas nonnullas librarius ipse corripuit (5, 10, 19), idem voci μηθείς variam lectionem μηδεῖς superscripsit (18).

Coneazomenarum fabulae raro citatae esse hos versus felici acumine agnovit Zereteli collato Stob. flor. 108, 48 cum versibus 18 sqq. De comoediae argumento nihil scimus nisi quod titulus ipse prodit, mulieres cicutam bibisse³⁾ vel

1) His refelluntur ea, quae Bethe Herm. XXXVII, 279 e Terenti Eunuchō ad Colacis aetatem definiendam expiscatus est.

2) Secundo saeculo chartam tribuit Zereteli, mihi Kitharistae Berolinensis tam similis esse videtur, ut eam primo potius addicam.

3) cf. Phot. κωνειάζομεναις θανάσιμον φάρμακον πινούσαις.

potius bibere voluisse, propter amorem infelicem ni fallor. Fabulam ad bonum exitum pervenisse scheda Dorpatensis, quae extremae fabulae est, docet. Duarum scaenarum reliquias habemus, in priore adulescens aliquis, qui antea de rebus suis desperavisse videtur, a servo vel amico certior fit iam omnia prospere cedere, patrem amicam cum dote magna sibi in matrimonium dare, nuptias iam parari (2—6). Abit adulescens, ut conveniat socerum in exedra propinqua cum amicis confabulantem (8—12). Tum procedit alia persona, ni fallor mulier, quae se Fortunam inique increpuisse confitetur, nam iam ab ea omnia ad bonum finem perducta esse (13—20). Fabulam properare ad exitum manifestum est.

DE PERINTHIA.

Chartam Oxyrhynchi repertam, quam Grenfell et Hunt¹⁾ dubitanter Menandro addixerunt, Perinthiae esse ego nuper demonstravi.²⁾ Fragmenti enim aliunde noti (fr. 1) summa in papyro v. 13 sqq. ita repetitur, ut illic servum insolenter gloriari, hic dominum servo ipsius verba acerbissime obicere manifestum sit. Scheda (13 cm $\times$ 16,3 cm) voluminis tertio p. Chr. n. saeculo scripti continet unam columnam satis bene conservatam et antecedentis reliquias parcissimas. Apostrophus semper fere posita, notae interpunctionis satis crebrae³⁾, accentus et spiritus semel recte (13), bis falso (14, 16) additi, personarum mutationes more solito punctis et paragraphis notatae, personarum notae ter (10, 20, 21) versibus interpositae sunt.

Perinthiae argumentum idem fere fuisse ac Menandri Terentique Andriae versus notissimi prologi Andriae Terentianae docent 9 sqq.

„Menander fecit Andriam et Perinthiam
qui utramvis recte norit, ambas noverit:
non ita sunt dissimili argumento, sed tamen
dissimili oratione sunt factae ac stilo.“

1) The Oxyrhynchus Papyri n. 855, vol. VI, p. 150 sqq.

2) Herm. XLIV, 309 sqq.

3) Lapsu typothetae v. 7 ὑποστιγμή pro ἄνω στιγμή posita est.

Plura comperimus e Donati commentario ad Andriam. Adnotat ad v. 10: „Prima scaena Perinthiae fere isdem verbis quibus Andria scripta est, cetera dissimilia sunt exceptis duobus locis, altero ad versus XI altero ad XX, qui in utraque fabula positi sunt.“ Deinde ad v. 14: „Conscius sibi est primam scaenam de Perinthia esse translatam, ubi senex cum uxore loquitur, ut apud Terentium cum liberto. At in Andria Menandri solus est senex.“ Tum ad Perinthiam quoque pertinent¹⁾, quae de Charini Byrriaeqae personis dicit ad v. 301 „Has personas Terentius addidit fabulae, nam non sunt apud Menandrum.“

Unum aliquod e Terenti fabula accurate cum Andriae Perinthiaeque fragmentis comparata addi potest.²⁾ Ter. And. 228sq. Mysis ancilla tam copiose de Lesbiae obstertricis, quam arcessere iubetur, temulentia ac temeritate loquitur, ut nemo non expectet fore ut illa adducta gulam suam potius quam puerperam curet. At cum advenit, sobrie ac caute officio suo fungitur (481sq.). Eam non aliter se gessisse in Menandri Andria e fragmentis 41 et 42 (ed. Kock) luculenter apparet, at in Perinthia re vera occurrit anus temulenta (cf. fr. 5). Ex quo cognoscitur Menandrum in Perinthia obstetricem vinolentam et temerariam fecisse, quam postea retractatae fabulae stilo sobriori accommodavit.

Idem fere cadit in scaenam Oxyrhynchi repertam. Andriae in actu quinto (858sq.) Simo Davum, a quo iterum se deceptum esse opinatur, vinciri et quadrupedem constringi (865) iubet, tum addit acerbe 866

„age nunciam: ego pol hodie si vivo tibi ostendam, quid erum sit pericli fallere.“

Cui scaenae respondit in Perinthia scaena Oxyrhynchica

1) Non pauci viri docti Donati verba male interpretati has personas e Perinthia esse sumptas putarunt, cf. Schanz Geschichte der röm. Literatur I, 1³, 144.

2) Lindskog Studien zum antiken Drama, Miscellen II, 11sq., Körte, Hermes XLIV, 311sq.

multo latior et audacior. Davus¹⁾ ut domini furorem effugeret aram conscendit, sed Laches iratus vi Volcani eum de refugio depellere conatur.²⁾ Iam ex aedibus sarmenta et facem apportat, Davus frustra conservos implorat, ut se aufugere sinant (1—10). Sarmentis arae circumdatis, face incensa senex servum maleficum insolentis iactationis commonefacit, qua antea dominum illuserat (10—16). Frustra Davus se purgare studet, iam Laches accendi sarmenta iubet (20). Quibus ex angustiis paulo post Davum adventu hospitis Perinthii liberatum esse manifestum est. Iterum habemus scaenam Perinthiae lascivam in Andria et decurtatam et mitigatam. Iam scimus, quomodo stilus Perinthiae a Menandro adolescente compositae differat ab Andria poetae senioris.

DE MEMBRANIS PETROPOLITANIS.

Schedae tres, quae in hac editione agmen claudunt, varios casus pertulerunt.³⁾ Primus Constantinus Tischendorf anno 1844 eas in monasterio Sinaitico Sanctae Catharinae invenit codicis alicuius tegumento ita inglutinatas, ut recta tantum schedae primae et secundae inspicere et describere posset. Plus triginta annis post Cobetus Tischendorfi apographon in *Mnemosynes* vol. IV 286 sqq. edidit, ignorans schedas omnes iam anno 1855 a Porphyrio Uspenski iterum in monasterio repertas, e libri tegumento exsolutas, in Russiam translatas esse. Ex Uspenskii collectione palaeographica anno 1883 in bibliothecam imperialem Petropolitanam transferunt, ubi numero Graec. CCCLXXXVIII signatae sunt. Tum optime de eis meruit Victorius Jernstedt, qui eas addito commentario Russico anno 1891 in actorum universitatis Petropolitanae hist. phil. vol. XXVI edidit. Jernstedt non

1) Animadvertite quaeso Terentium Davi nomen retinuisse, idem fecit in Hecyra, cf. fragmentum Hecyrae Apollodori nuper e codice Chigiano a Warrenio allatum (Class. Philol. I, 43).

2) cf. Plaut. Rud. 760 sqq.

3) Ad earum historiam enarrandam usui mihi erat epistula anno 1897 a Victorio Jernstedt Georgio Kaibel missa.

solum schedae primae et secundae versa schedamque tertiam perparvam protulit, multa in Tischendorfi fragmentis rectius legit, nonnulla feliciter supplevit, sed etiam schedam primam Phasmatis esse sagaciter cognovit. Quominus Jernstedti editio a philologis ea qua digna est laude acciperetur, obstabat et lingua Russica paucis intellecta et Theodori Kock in rebus comicis auctoritas, qui schedas Petropolitanas codicis Menandri reliquias esse negare pergebat.¹⁾ Quanta industria et sagacitate Jernstedt, inter philologos Russicos facile princeps, membranas difficillimas tractaverit, perspexi, postquam Michaelis Rostowzew opera imagines eximias arte photographica expressas accepi, quarum una huic editioni addita est (tab. II).

Codex cuius tria tantum fragmenta supersunt, quarto ni fallor saeculo p. Chr. n. elegantissime exaratus est. Latus fuit c. 15 cm, quanta fuerit altitudo non constat. Librarius scriptione plena saepe usus est (5, 18, 19, 21, 30, 47 II 17, 32) apostrophum numquam posuit, addidit eam nonnunquam manus altera (II 1, 2, 9), quae accentus quoque bis (30, II 3) posuisse videtur, personarum mutationes plerumque singulis, rara binis (44, II 12, 14) punctis notantur, paragraphus bis invenitur. Textus non malus, sed a corruptelis haudquaquam liber est. Octavo fere saeculo codicis compages dissoluta eiusque plagulae Syriacis litteris sunt rescriptae, quibus IIb et IIIb plenae sunt.²⁾ Tum nescio quo saeculo codicis Syriaci iterum dissoluti fragmenta tria ad alium librum religandum usurpata sunt, et cum fragmentum III conglutinaretur cum IIb accidit, ut huius paginae ultimorum versuum initia imprimerentur fragmento III, in quo quasi in speculo leguntur.³⁾

1) Mus. Rhen. XLVIII, 229 sqq.

2) Etiam in margine dextro paginae la exilia litterarum Syriacarum vestigia cernuntur. Viri docti huius sermonis periti textum Syriacum legere adhuc frustra studuerunt.

3) Non casu factum esse, ut in II et III quattuor versus ab eisdem litteris inciperent, ex eo cognoscitur, quod in utraque membrana falso οἰομαι pro οἶμαι (II, 37) legitur.

Schedas I et II non eiusdem folii esse satis constat, nam ea quae in II narrantur, nullo modo cum I coniungi possunt; num III cum alterutra cohaeserit non liquet.

Quid de scheda secunda sentiam supra (p. XVIII sqq.) fusius narraui, restat ut de prima pauca addam. Paginam priorem Phasmatis prologum continere Jernstedt collato loco Donati (ad Ter. Eun. prol. 9, infra p. 206) luculenter demonstravit, nam quae inde a versu 9 narrantur, plane congruunt cum Donati verbis „Phasma nomen fabulae Menandri est, in qua noverca superducta adulescenti virginem, quam ex vicino quodam conceperat, furtim eductam, cum haberet in latebris apud vicinum proximum hoc modo secum habebat assiduo nullo conscio: parietem, qui medius inter domum mariti ac vicini fuerat, ita perfodit ut ipso transitu sacrum locum esse simularet eumque transitum intenderet sertis ac fronde felici rem divinam saepe faciens et vocaret ad se virginem.“ Videtur autem prologus non ab uno deo aliquo pronuntiari sed ab duobus vel deis vel daemonibus, sicut in Trinummo Plautino Luxuria et Inopia inducuntur, nam dialogi vestigia in primis versibus lacunosus satis certe deprenduntur. In pagina altera videmus Phidiam adulescentem numinis visu perculsum cum liberto¹⁾ quodam colloquentem, qui lepidissime eius melancholiam fluere e vita otiosa et molli demonstrare conatur. Fabulae progressum Donatus l. l. adumbravit.

---

1) Si servus esset, annonam non curaret (30 sq.).

EDITIONES

1) Fabularum Cairensium

- M. Gustave Lefebvre, Fragments d'un manuscrit de Ménandre, Le Caire 1907
- J. van Leeuwen, Menandri quatuor fabularum, Herois, Disceptantium, Circumtonsae, Samiae fragmenta nuper reperta, Lugduni Batavorum 1908, Editio altera cum prolegomenis et commentariis ibidem 1908
- C. Robert, Der neue Menander Berolini 1908
- C. Robert, Menandri sex fabularum, Herois, Samiae, Disceptantium, Circumtonsae, Agricolae, Adulatoris reliquiae, (in usum scholarum suarum, exemplaria publice non divenduntur) Halis Saxonum 1908
- H. von Arnim (Epitrepontes), Zeitschrift für die österr. Gymn. 1907, p. 1057 sqq.
- L. Bodin et P. Mazon, Extraits de Ménandre (Epitrepontum et Samiae scenae selectae), Parisiis 1908
- M. Croiset, Ménandre l'Arbitrage, Parisiis 1908 (e Revue des ét. grecques XXI 233 sqq. seorsum expressum)
- Unus Multorum¹⁾, Menander, the lately discovered fragments of Menander. Edit. with english version, rev. text, and critical and explanatory notes, Londinii 1909

2) Periciromenes schedarum Lipsiensium

- A. Koerte, Zwei neue Blätter der Perikeiromene. Berichte der philol.-hist. Klasse der Königl. Sächs. Ges. der Wiss. zu Leipzig, Band LX (1908), 145 sqq.

---

1) Hanc editionem nondum vidi.

3) *Periciromenes scaenae ultimae*

- B. Grenfell et A. Hunt, *The Oxyrhynchus Papyri*, part II p. 11sq., Londinii 1899
 A. Kretschmar, *De Menandri reliquiis nuper repertis*. Diss. inaugur. Lipsiae 1906, p. 80sqq.

4) *Georgi*

- J. Nicole, *Le Laboureur de Ménandre*, Basileae et Genavae 1898
 B. Grenfell et A. Hunt, *Menander's ΓΕΩΡΓΟΝ* Oxonii 1898
 G. Kaibel, *Menanders Γεωργός*. Nachr. der K. Ges. der Wiss. zu Göttingen, Philol. hist. Kl. 1898, 146
 A. Kretschmar, l. c. p. 5
 J. van Leeuwen, *Ad Menandri fragmentum nuper repertum*, *Mnemosyne* nov. ser. XXVI (1898), 299
 F. Préchac, *Un texte de Ménandre*, *Mél. d'arch. et d'hist.* XXVII (1908) 277¹⁾
 H. Weil, *Le Campagnard de Ménandre*, *Revue des ét. grecques* 1898, 121 (*Études sur l'antiquité gr.* 253)
 U. v. Wilamowitz-Moellendorff, *Die Reste des Landmannes von Menandros*, *Berolini sine anno*, *manuscripti instar*

5) *Citharistae*

- W. Schubart et U. von Wilamowitz-Moellendorff, *Berliner Klassikertexte Heft V*, 2 p. 115sq., Berolini 1907

6) *Colacis*

- B. Grenfell et A. Hunt, *The Oxyrhynchus Papyri*, part. III p. 17sq., Londinii 1903
 A. Kretschmar, l. c. p. 63sq.
 F. Leo, *Menanders Kolax*, *Nachrichten der K. Ges. der Wiss.* zu Göttingen, Philol.-hist. Kl. 1903, p. 673.

---

1) Hanc editionem sero me vidisse doleo, liceat hic adnotare, iam a Préchacio v. 12 γεῶνς et v. 68 ἔκτ' proposita esse.

7) Perinthiae

- B. Grenfell et A. Hunt, The Oxyrhynchus Papyri part VI
p. 150, Londinii 1908
- F. Leo, Komödienfragment aus Oxyrhynchos, Hermes XLIV
(1909) p. 143

8) Membranarum Petropolitanarum

- V. Jernstedt, Porphyrii fragmenta Atticae comoediae, Acta
univ. Petrop. hist. phil. vol. XXVI (Russice), Petropoli 1891
- C. G. Cobet, Menandri fragmenta inedita, Mnemosyne nov.
ser. IV (1876) 285
- Th. Gomperz, Zu Menander, Hermes XI (1876) 507
- Th. Kock, Menander und der Pseudo-Pessimist, Rhein Mus.
XXXII (1877) 101, Comicorum Atticorum fragm. III p. 151,
421, 428, Zu den Fragmenten der attischen Komiker,
Rhein. Mus. XLVIII (1893) 221
- A. Kretschmar l. c. p. 111, 117
- U. von Wilamowitz-Moellendorff, Der Pessimist des
Menandros Hermes XI (1876) 498.

CRITICA ET EXEGETICA

1) In fabulas Cairenses

- H. von Arnim, Zu den neuen Bruchstücken Menanders, *Hermes* XLIII (1908), p. 168
Zu Menanders Perikeiromene, *Zeitschr. für österr. Gymn.* 1909, p. 1
- E. Bethe, Der Chor bei Menander, *Berichte der philol.-hist. Kl. der K. Sächs. Ges. der Wiss. zu Leipzig*, LX. Bd. (1908), 209
- L. Bodin, Notes sur l'Arbitrage de Ménandre *Revue de philol.* XXXII (1908), p. 73
- E. Capps, Notes on Menander's Epitrepontes, *Berl. Philol. Woch.* 1908, col. 1198
Notes on the New Menander, *ibidem* 1908, col. 1230
The plot of Menander's Epitrepontes *Americ. Journ. of Philol.* vol. XXIX (1908), 410
On the text of Menander's Epitrepontes, with notes on the Heros, *ibidem* vol. XXX (1909), 22
- W. Croenert, *Literarisches Zentralblatt* 1907 col. 1541, 1908 col. 689
- M. Croiset, Nouveaux fragments de Ménandre, *Journal des Savants* 1907, 513 et 634
- S. Eitrem, Zur Samia des Menander, *Berl. philol. Wochenschr.* 1908, col. 381
Zu Menanders Epitrepontes, *ibidem* 1908, col. 415
Zu Menanders Perikeiromene, *Wochenschr. für klass. Philol.* 1908, col. 365;
Nord. Tidsskrift f. Filol. 3, R. XVIII (1909), 50
- R. Ellis, Notes and suggestions on Lefebvre's comedies of Menander, *Amer. Journ. of Philol.* XXIX (1908), 179

- F. Fischl, Zu Menanders ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ, *Hermes* XLIII (1908), 311
- W. Headlam, *Academy* 1908, 416
Restorations of Menander, *Cantabrigiae* 1908
- O. Hense, Zum Menanderfund, *Berl. Philol. Woch.* 1908, col. 156
Zu den Epitrepontes des Menander, *ibidem* 1908, col. 253 et 319
Zum neuen Menander, *ibidem* 1908, col. 414
ibidem 1908, col. 737; *ibidem* 1909, col. 353
- H. van Herwerden, Kritische Bemerkungen zu den Lefebvreschen Menanderfragmenten, *Berliner Philol. Woch.* 1908, col. 93
Nachtrag zu Menander, *ibidem* 1908, col. 188
Novae coniecturae in fragmenta Menandrea reperta a Lefeburio, *Mnemosyne* XXXVI (1908), 342
Notulae ad alteram Leeuwenii editionem fragmentorum Menandrearum recens detectorum, *ibidem* XXXVI (1908), 415
- A. E. Housman, On the new fragments of Menander, *Classical Quarterly* II, 1908, 114
- O. Jiráni, v nově objevených komoediích Menandrových, *Listy filol.* 1909, 1
- R. Kauer, Zu den neuen Menanderfragmenten, *Berl. Philol. Woch.* 1907, col. 1663
- A. Koerte, Menander, *Archiv für Papyrusforschung* IV, 502
ΧΟΡΟΙ *Hermes* XLIII (1908), 299
Zu dem neuen Menander-Papyrus in Kairo, *Ber. der philol.-hist. Kl. der K. Sächs. Ges. der Wiss. zu Leipzig* LX (1908), 87
Deutsche Litteraturztg. 1908, col. 1706, 2398, 2714; *ibidem* 1909, col. 2071
- A. G. Laird, Notes on the Epitrepontes of Menander, *Classical Philol.* III (1908), 334
- J. van Leeuwen, Ad Menandrum, *Mnemosyne* nov. ser. XXXVII (1908), 113
Ad Menandri fragmenta nova, *ibidem* XXXVIII (1908), 162

- J. van Leeuwen, *Conversus in pretium deus, Sertum Nabericum* p. 223, 1908
- Ph. Legrand, *Les nouveaux fragments de Ménandre*, *Revue des études anciennes* IX (1907), 312, X (1908), 1
- F. Leo, *Bemerkungen zu den neuen Bruchstücken Menanders*, *Nachr. der K. Ges. der Wiss. zu Göttingen, Philol.-hist. Kl.* 1907, 315
- Weitere Beiträge zu Menander, *ibidem* 1908, 430
- Der neue Menander, *Hermes* XLIII (1908), 120
- ΧΟΡΟΥ, *ibidem* XLIII (1908), 308
- Der Monolog im Drama, *Abhandl. der Königl. Ges. der Wiss. zu Göttingen, Philol. hist. Kl., Neue Folge Bd. X Nr. 5*, p. 79 sqq., Berlin 1908
- L. Maccari, *La Perikeiromene di Menandro*, Trani 1909
- P. Mazon, *Notes sur Ménandre* *Revue de philol.* XXXII (1908), 68
- E. Menozzi, *Sull' ΗΡΩΣ di Menandro*, Florentiis 1908
- J. Nicole, *Notes critiques sur les nouveaux fragments de Ménandre*, *Revue de philol.* XXXI 1907, 298
- H. W. Prescott, *The new fragments of Menander*, *Class. Philol.* III (1908), 199
- Th. Reinach, *Zur Perikeiromene von Menander*, *Hermes* XLIV (1909), 630
- H. Richards, *Emendations of the new Menander fragments*, *Class. Rev.* XXII (1908), 48 et 127
- Class. Quart.* I (1908), 160
- C. Robert, *Bemerkungen zur Perikeiromene des Menander*, *Hermes* XLIV (1909), 260
- K. Fr. W. Schmidt, *Menanders Perikeiromene*, *Hermes* XLIV (1909), 403
- Zu Menander *ibidem* 477
- Woch. für klass. Philol.* 1909, col. 799 et 827
- P. E. Sonnenburg, *Menandros im Licht der neuen Funde*, *Das human. Gymn.* 1908
- S. Sudhaus, *Die Perikeiromene*, *Rhein. Mus.* LXIII 1908, 283
- Der Kampf um die Perikeiromene, *ibidem* LXIV 1909, 412
- Berl. Philol. Woch.* 1908, 321
- Menandreum*, *ibidem* 1909, 861

- N. Terzaghi, I nuovi fragmenti di Menandro Atene e Roma XI (1908), 100
- B. Warnecke, Menandrea, Zeitschr. des russ. Minist. d. Volksaufklärung 1909, 61
 Heros Menandri, Hermes (Russicus) 1909, 124
 Novae comoediae Menandri, Kasan 1909 (Russice)
- H. Weil, Remarques sur les nouveaux fragments de Ménandre, Journ. des Savants 1908, 80
- J. W. White, The iambic trimeter in Menander, Class. Philol. IV (1909), 139
- U. von Wilamowitz-Moellendorff, Neue Menanderfunde, Deutsche Litteraturztg. 1907, col. 3141
 Zum Menander von Kairo, Sitzungsber. der Königl. Pr. Akad. der Wiss. 1907 XLIX, 860
 Der Menander von Kairo, Neue Jahrb. für das klass. Alt. 1908 XXI, 34
- G. Zereteli, Menandri Comoedia Samia (Russice) Petropoli 1909

2) In Periciromenes scenam ultimam

- K. Dziatzko, Das neue Fragment der Perikeiromene des Menander, Jahrb. für klass. Philol. Suppl. Bd. XXVII, 123
- A. Koerte, Berl. Philol. Woch. 1907, col. 648
- H. Weil, Journ. des Sav. 1900, 48
- U. von Wilamowitz-Moellendorff, Gött. Gel. Anz. 1900, 30

3) In Georgum

- T. L. Agar, Menanders Γεωργός, Class. Rev. XII (1898), 141
- F. Blass, Hermes XXXIII (1898) 654
 Literar. Zentralbl. 1897, col. 1648, 1898, col. 775
- K. Dziatzko, Der Inhalt des Georgos von Menander, Rhein. Mus. LIV (1899), 497, LV (1900), 104
- R. Ellis, Notes on the newly-discovered fragment of Menanders Γεωργός, Class. Rev. XI (1897), 417
- C. Haeblerlin, Berl. Philol. Woch. 1898, col. 705
- H. van Herwerden, Berl. Philol. Woch. 1898, col. 59
- R. Kauer, Zu Menander, Wiener Studien XXVI 1904, 205
- F. G. Kenyon, Class. Rev. XI 1897, 453

- A. Koerte, Berl. Philol. Woch. 1907, col. 643
A. Platt, Notes on the newly-discovered fragment of Menanders Γεωργός, Class. Rev. XI (1897), 418
H. Richards, The fragment of Menanders Γεωργός, Class. Rev. XII (1898), 433
K. Schenkl, Der Georgos des Menandros, Oesterr. Jahresh. I 1898, 49
Nowell Smith, Menanders Γεωργός, Class. Rev. XII (1898), 301
H. Weil, Journ. des Sav. 1897, 675
U. von Wilamowitz-Moellendorff, Deutsche Litteraturztg. 1897, 1734
Der Landmann des Menandros, Neue Jahrb. für das klass. Alt. II 1899, 513

4) In Colacem

- S. Eitrem, Observations on the Colax of Menander and the Eunuch of Terence, Videnskabs-Selskabets Skrifter II, Hist. Filos. Kl., Christiania 1906, Nr. 7
A. Körte, Berl. Philol. Woch. 1907, col. 646

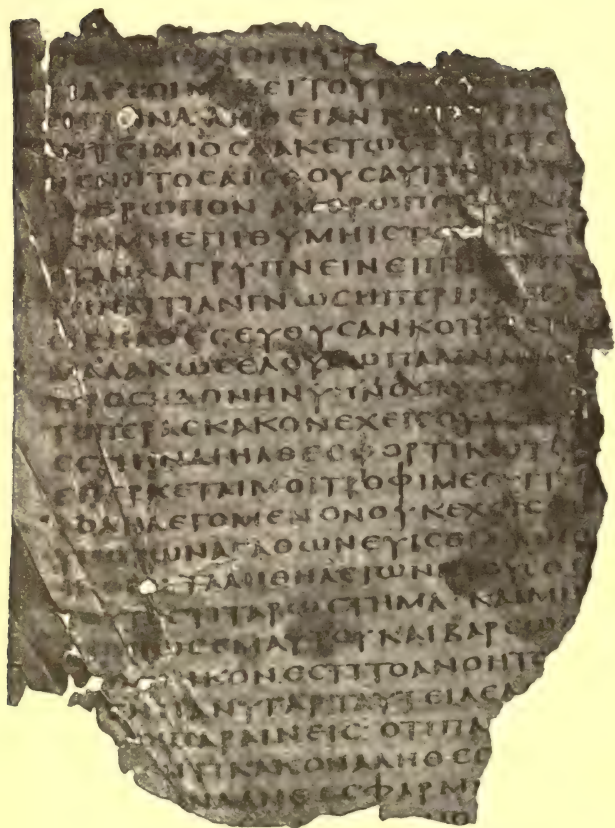
5) In Perinthiam

- W. Croenert, Woch. für klass. Philol. 1909, col. 118
A. Körte, Zur Perinthia des Menander, Hermes XLIV (1909), 309
J. van Leeuwen, Ad fragmentum comicum nuper repertum Mnemosyne nov. ser. XXXVII 1909, 162

6) In membranas Petropolitanas

- A. Koerte, Berl. Philol. Woch. 1907, col. 649

HPΩΣ

A₁ (R)

KΘ

I . . . . . ΕΝΑΝΔΡΟΥ
 S S S S S S S S S

- APRENTΕΚΟΥCΑΤΤΑΡΘΕΝΟCΘΗΛΥΘ'ΑΜΑ
 ΕΩΚΕΝΕΠΙΤΡΟΦΩΤΡΕΦΕΙΝ·ΕΙΘ'ΥΨΤΕΡΟΝ
 ΕΓΗΜΕΤΟΝΦΘΕΙΡΑΝΤΑ·ΤΑΥΤΑΔ'ΥΠΕΘΕΤΟ
 ΟΤΡΕΦΩΝΠΡΟΣΑΥΤΟΝΑΓΝΩΩΝ·ΘΕΡΑΤΩΝΔΕΤΙC
 5 ΕΝΕΠΕCΕΝΕΙCΕΡΩΤΑΤΗCΝΕΑΝΙΔΟC
 ΟΜΟΔΟΥΛΟΝΕΙΝΑΙΔΙΑΛΑΒΩΝ·ΓΕΙΤΩΝΔΕΤΙC
 ΠΡΟΗΔΙΚΗΚΕΙΜΕΤΑΒΙΑCΤΗΝΜΕΙΡΑΚΑ
 ΤΗΝΑΙΤΙΑΝΕΦΕΑΥΤΟΝΟΘΕΡΑΤΩΝCΤΡΕΦΕΙΝ
 ΕΒΟΥΛΕΤ'ΟΥΚΕΙΔΥΙΑΔ'ΗΜΗΤΗΡΑΓΑΝ
 10 ΕΔΥCΧΕΡΑΙΝΕΚΑΤΑΦΑΝΩΝΔΕΓΕΝΟΜΕΝΩΝ
 ΕΥΡΕΝΜΕΝΟΓΕΡΩΝΤΟΥCΕΑΥΤΟΥΓΝΩΡΙCΑC
 ΟΔ'ΗΔΙΚΗΚΩCΕΛΑΒΕΤΗΝΚΟΡΗΝΘΕΛΩΝ
 S S S S S S S S S S S S S S S

ΤΑΤΟΥΔΡΑΜ/ΠΡΟCΩΠΑ

ΓΕΤΑC

CΩΦΡΟΝΗ

ΔΑΟC

CΑΓΓΑΡΙΟC

ΗΡΩCΘΕΟC

ΓΟΡΓΙΑC

ΜΥΡΡΙΝΗ

ΛΑΧΗC

ΦΕΙΔΙΑC

Paginae numerum addidit manus recentior pallidiore atramento. — Nono ante ΕΝΑΝΔΡΟΥ loco hastae fragmentum cernitur, quod mihi pars litterae H esse videbatur, litterae P attribuerе mavult Ricci; inter fabulae et auctoris nomen satis amplum spatium erat, siquidem "Ηρωc recte suppletum est.

κθ'

[Ἡρώς Μ]ενάνδρου.

- ἄρρεν τε θῆλύ θ' ἅμα τεκοῦσα παρθένος
 ἔδωκεν ἐπιτρόπῳ τρέφειν· εἴθ' ὕστερον
 ἔγῃμε τὸν φθείραντα. ταῦτα δ' ὑπέθετο
 ὁ τρέφων πρὸς αὐτὸν ἀγνοῶν. θεράπων δέ τις (5)
 5 ἐνέπεσεν εἰς ἔρωτα τῆς νεάνιδος,
 ὁμόδουλον εἶναι διαλαβών. γείτων δέ τις
 προηδικῇκει μετὰ βίας τὴν μείρακα.
 τὴν αἰτίαν ἐφ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων στρέφειν
 ἐβούλετ'· οὐκ εἰδυῖα δ' ἡ μήτηρ ἄγαν (10)
 10 ἐδυσχέραινε. καταφανῶν δὲ γενομένων
 εὔρεν μὲν ὁ γέρων τοὺς ἑαυτοῦ γνωρίσας,
 ὁ δ' ἡδικηκῶς ἔλαβε τὴν κόρην θέλων.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Γέτας	Σωφρόνη	(15)
Δᾶος	Σαγγάριος	
Ἡρώς θεός	Γοργίας	
Μυρρίνη	Λάχης	
Φειδίας		

Hyp. 1 corr. Wil. 2 ἐπιτρόπῳ invenerunt multi. Geta, Davus, Sangarius servi, Myrrina matrona, Phidias, Gorgias adulescentes. Sophrona nutrix, Laches senex.

ΓΕΤ/ ΚΑΚΟΝΤΙΔΑΕΜΟΙΔΟΚΕΙΣΤΕΠΟΗΚΕΝΑΙ
ΠΑΜΜΕΓΕΘΕΣ·ΕΙΤΑΤΠΡΟΪΔΟΚΩΝΑΓΩΝΙΑΝ
ΜΥΛΩΝΑΣΑΥΤΩΚΑΙΠΕΔΑΣ·ΕΥΔΗΛΟΣΕΙ
ΤΙΓ.ΡΣΥΚΟΠΤΕΙΣΤΗΝΚΕΦΑΛΗΝΟΥΤΩΠΥΚΝΑ

5 ΤΙΤΑΣΤΡΙΧΑΣΤΙΛΛΕΙΣΕΠΙΣΤΑΚΤΙΣΤΕΝΕΙΣ·
ΟΙΜΜΟΙ·ΤΟΙΟΥΤΟΝΕΣΤΙΝΩΠΟΝΗΡΕΣΥ·

ΓΕΤ/

ΕΙΤ'ΟΥΚΕΧΡΗΝΚΕΡΜΑΤΙΟΝΕΙΣΥΝΗΓΜΕΝΟΝ
.....ΕΙΤΙΤ.ΥΤ'ΕΜΟΙΔΟΥΝΑΙΤΕΩΣ
.....ΣΕΑΥΤΟΝΠΡΑΓΜΑΤΑ

10 .....ΥΝΑΧΘΟΜΑΙΓΕΣΟΙ

.....Ρ.:ΣΥΜ.ΔΙΟΥΚΟΙΔ'ΟΤΙ·

ΔΑ/

.....ΕΠΛΕΓΜΑΙΠΡΑΓΜΑΤΙ

.....ΕΦΘΑΡΜΑΙΓΕΤΑ·

.....ΜΗΚΑΤΑΡΩΠΡΟΣΘΕΩΝ

15 .....ΤΙΣΥΛΕΓΕΙΣΕΡΑΙΣ·ΕΡΩ·

ΔΑ/

.....Ç...ΧΟΙΝΙΚΩΝΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

Λ Α₂(V) ΠΑΡΕΧΕΙΠΟΝΗΡΟΝΔΑΨΤΕΡΔΕΙΠΝΕΙΣΙCΩC·

ΔΑ/ ΠΕΠΟΝΘΑΤΗΝΨΥΧΗΝΤΙΠΑΙΔΙCΚΗΝΟΡΩΝ

ΣΥΝΤΡΕΦΟΜΕΝΗΝΑΚΑΚΟΝΚΑΤΕΜΑΥΤΟΝΩΓΕΤΑ·

ΓΕΤ/ ΔΟΥΛΗCΤΙΝ·ΟΥΤΩCΗCΥΧΗΤΡΟΠΟΝΤΙΝΑ·

21 ΠΟΙΜΗΝΓΑΡΗΝΤΙΒΕΙΟCΟΙΚΩΝΕΝΘΑΔΙ

ΠΤΕΛΕΑΣΙΓΕΓΟΝΩCΟΙΚΕΤΗΣΝΕΟCΩΝΠΟΤΕ

ΕΓΕΝΕΤΟΤΟΥΤΩΔΙΔΥΜΑΤΑΥΤΑΤΠΑΙΔΙΑ

2 ΠΑΜΜΕΓΕΘΕC corr. ex -ΘΕΙ; accentus in ΠΡΟΪΔΟΚΩΝ
et ΠΕΔΑC non plane certi sunt 5 inter ΕΠΙCΤΑC et ΤΙ fort.
punctum erat 11 post Ρ potius una littera deest quam duae.

8 supplevi 9 supplementa versuum 9—15 incertissima.
suppl. Wil., cῶζειν γε Ro., μῆδ' ἔχειν Leo, ἕως ἂν εὖ θῆς τὰ κατὰ
αὐτὸν Leeuw., μὴ πλείον' ἔλκῃς ἐπὶ Capps 10 suppl. Wil.,
καλῶς γὰρ οἶσθαι ὡς Leeuw., ἐπεὶ δὲ πέπρακται νῦν Croi., οὐ
φῆς κύ γ'; εἰκότως Capps 11 fortasse supplendum ληφθέντ' ἐπ'
αὐτοφῶρῳ deleto pronomine κύ; νῦν μοι σεαυτὸν δός Leeuw., ὁρῶν
cé γ' ᾧδ' οἰκτρὸν Ro., ὡς ᾤλετο τὰργύριον Croi., αἰ γὰρ εἰ φθο-

- (Γε.) κακόν τι Δᾶέ μοι δοκεῖς πεποηκέναι (20)
 παμμέγεθες, εἴτα προσδοκῶν ἀγωνιᾶν
 μυλῶνα καυτῷ καὶ πέδας. εὖδηλος εἶ·
 τί γὰρ σὺ κόπτεις τὴν κεφαλὴν οὕτω πυκνά;
 5 τί τὰς τρίχας τίλλεις ἐπιστάς; τί στένεις;
 Δα.) οἴμμοι. Γε. τοιοῦτόν ἐστιν, ᾧ πονηρὲ σὺ. (25)
 εἴτ' οὐκ ἐχρῆν, κερμάτιον εἰ συνηγμένον
 σοὶ τυγχάνει τι, τοῦτ' ἐμοὶ δοῦναι τέως,
 ἴν' ἀπολάβῃς, τὰ κατὰ] σεαυτὸν πράγματα
 10 ὅταν καλῶς θῆς; ὡς σ]υνάχθομαί γέ σοι
 ..... (Δα.) σὺ, μὰ Δί', οὐκ οἶδ' ὅ τι (30)
 ληρεῖς· ἐτέρῳ γε συμπ]λέεγμαι πράγματι.
 (Γε.) εἴτ' οὐ φίλῳ λέγοις ἄν;] (Δα.) ἔφθαρμαι Γέτα.
 (Γε.) πῶς γὰρ κατάρατε;] (Δα.) μὴ καταρῶ, πρὸς τῶν θεῶν,
 15 βέλτιστ', ἐρῶντι.] (Γε.) τί σὺ λέγεις; ἐρᾷς; Δα. ἐρῶ.
 (Γε.) πλέον δυοῖν σοι χοινίκων ὁ δεσπότης (35)
 παρέχει· πονηρόν Δᾶ· ὑπερδειπνεῖς ἴσως.
 Δα. πέπονθα τὴν ψυχὴν τι παιδίσκην ὁρῶν
 συντρεφομένην ἄκακον κατ' ἐμαυτὸν ᾧ Γέτα.
 Γε. δούλη ἔστιν; (Δα.) οὕτως, ἡσυχῇ, τρόπον τινά.
 21 ποιμὴν γὰρ ἦν Τίβειος οἰκῶν ἐνθαδὶ (40)
 Πτελέασι, γεροντῶς οἰκέτης νέος ὢν ποτε.
 ἐγένετο τούτῳ δίδυμα ταῦτα παιδιά,

νερός Carps 12 ληρεῖς Croi; ἐτέρῳ Wil., ἀμάχῳ γε συμπέπλεγμαι
 Leo, βαρυτάτῳ Leeuw., κακῷ γὰρ Carps 13 εἴτ' Ro., οὐ — ἄν Leo,
 ᾧ κατακέκναισμαι καὶ διέφθαρμαι Leeuw., λύπη τε δεινὴ πάνυ
 διέφθαρμαι Carps 14 K., κάκιςτ' ἀπόλοιο Carps, μὴ δῆτα· καυτῷ
 Leo, qui totum versum Getae dat., σὺ δ' οὖν τὸ κατ' ἐμέ Leeuw.,
 τῶν add. Leo 15 Leeuw., Δα. ἐρῶ. Γε. κακόδαιμον, Leo, ἔρως
 μ' ἔβλαψε Croi. 16 πλέον — παρέχει Choerobosc. in Theodos. I
 293, 30 ed. Hil. = fr. ad. 444 K. cf. Theophyl. ep. 77 μὴ παρέχου
 δυοῖν χοινίκων τῷ παιδί περαιτέρῳ 17 cf. Hes. ὑπερδειπνεῖ·
 ὑπερτρυφᾷ 21 Τίβειος cf. Append. prov. III, 79 = fr. 1075 K.

ΩΣΕΛΕΓΕΝΑΥΤΟΣΗΤΕΠΛΑΓΓΩΝΗΣΕΡΩ :

25 ΝΥΝΜΑΝΘΑΝΩ : ΤΟΜΕΙΡΑΚΙΟΝΘ'ΟΓΟΡΓΙΑΣ : ΔΑ/

ΟΤΩΝΠΡΟΒΑΤΙΩΝΕΝΘΑΔ'ΕΤΙΜΕΛΟΥΜΕΝΟΣ

ΝΥΝΙΤΠΑΡΗΜΙΝ : ΟΥΤΟΣΩΝΗΔΗΓΕΡΩΝ ΔΑ/

ΟΤΙΒΕΙΟΣΟΠΑΤΗΡΕΙΣΤΡΟΦΗΝΓΕΛΑΜΒΑΝΕΙ

ΤΟΥΤΟΙΣΠΑΡΑΤΟΥΜΟΥΔΕΣΠΟΤΟΥΜΝΑΝ·ΚΑΙΠΑΛΙΝ

30 ΛΙΜΟΣΓΑΡΗΝΜΝΑΝ·ΕΙΤ'ΑΠΕΣΚΛΗ : ΤΗΝΤΡΙΤΗ ΓΕΤ/

ΩΣΟΥΚΑΠΕΔΙΔΟΥΤΥΧΟΝΟΔΕΣΠΟΤΗΣCOCOC :

ἸCΩC·ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΑΔ'ΑΥΤΟΝΠΡΟΣΛΑΒΩΝ

ΟΓΟΡΓΙΑCΤΙΚΕΡΜΑΤΙΟΝΕΘΑΨΕΚΑΙ

ΤΑΝΟΜΙΜΑΤΤΟΙΗCΑCΤΡΟCΗΜΑCΕΝΘΑΔΕ

35 ΕΛΘΩΝΑΓΑΓΩΝΤΕΤΗΝΑΔΕΛΦΗΝΕΤΙΜΕΝΕΙ

ΤΟΧΡΕΟCΑΤΤΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ : ΗΤΛΑΓΓΩΝΔΕΤΙ : ΓΕΤ/

ΔΑ/ ΜΕΤΑΤΗCΕΜΗΣΚΕΚΤΗΜΕΝΗCΕΡΓΑΖΕΤΑΙ

ΕΡΙΑΔΙΑΚΟΝΕΙΤΕ : ΠΑΙΔΙCΚΗ : ΠΑΝΥ· Δ.

ΓΕΤΑΚΑΤΑΓΕΛΑΙC : ΜΑΤΟΝΑΠΟΛΛΩ : ΠΑΝΥΓΕΤΑ Δ.

40 ΕΛΕΥΘΕΡΙΟCΚΑΙΚΟCΜΙΑ : ΤΙΟΥΝCΥ·ΤΙ

ΠΡΑΤΤΕΙCΥΠΕΡCΑΥΤΟΥ : ΛΑΘΡΑΜΕΝΗΡΑΚΛΕΙC

ΟΥΔ'ΕΓΚΕΓΧΕΙΡΗΚ'ΑΛΛΑΤΩΜΩΔΕCΠ..Η

ΕΙΡΗΚ'ΥΠΕCΧΗΤΑΙΤ'ΕΜ.ΙC . . . . .

ΑΥΤΗΝΔΙΑΛΕΧΘΕΙCΠΡΟC . . . . .

45 ΤΙΛΑΜΠΡΟCΑΠΟΔΗΜΕΙΤΡ . . . . .

ΠΡΑΞΙΝΙΔ..ΝΕΙCΛΗΜ . . . . .

ΕΧΟΜΕΘΑΤΗΣΑΥΤΗΣ . . . . .

CΩΖΟΙΤΟΧΡΗCΤΟC . . . . .

24 ΑΥΤΗΝ *man. sec. corr. ex ΑΥΤΟΝ* 27 *post ΗΜΙΝ*
puncta a correctore supra lineam addita 45 ΤΙΛΑΜΠΡΟC

legit Ricci, ΤΕΛΕΜΕΡΟC Lef., ΤΕΛΟΥΡΟC Κ. 46 ΙΔ.Ν *Lef.*

48 ΧΡΗCΤΟΝ *Lef.*

27 *ὁμῖν Leo* 31 *οὐκέτ' ἐδίδου Wil.* 38 *Davo totum*
versum dedit Wil. 43 *suppl. Croi.* 44 *λαμπρὸς εἰ Wil.,*

- 24 ὡς ἔλεγεν αὐτός, ἥ τε Πλαγγὼν ἦς ἐρῶ —
 (Γε.) νῦν μανθάνω. Δα. τὸ μεράκιον θ', ὁ Γοργίας.
 (Γε.) ὁ τῶν προβατίων ἐνθάδ' ἐπιμελούμενος (45)
 νυνὶ παρ' ὑμῖν; Δα. οὗτος. ὦν ἤδη γέρων
 ὁ Τίβειος, ὁ πατήρ, εἰς τροφήν γε λαμβάνει
 τούτοις παρὰ τοῦμοῦ δεσπότου μνᾶν, καὶ πάλιν,
 30 λιμὸς γὰρ ἦν, μνᾶν, εἴτ' ἀπέσκλη. Γε. τὴν τρίτην
 ὡς οὐκέτ' ἐδίδου τυχὸν ὁ δεσπότης ὁ σός. (50)
 (Δα.) ἴσως. τελευτήσαντα δ' αὐτὸν προσλαβὼν
 ὁ Γοργίας τι κερμάτιον ἔθαψε καὶ
 τὰ νόμιμα ποιήσας πρὸς ἡμᾶς ἐνθάδε
 35 ἔλθων ἀγαγὼν τε τὴν ἀδελφὴν ἐπιμένει
 τὸ χρέος ἀπεργαζόμενος. Γε. ἡ Πλαγγὼν δὲ τί; (55)
 Δα. μετὰ τῆς ἐμῆς κεκτημένης ἐργάζεται
 ἔρια διακονεῖ τε, παιδίσκη πάνυ —
 Γέτα καταγελαῖς; (Γε.) μὰ τὸν Ἀπόλλω. Δα. πάνυ Γέτα
 40 ἐλευθέριος καὶ κοσμία. (Γε.) τί οὖν; cὐ τί
 πράττεῖς ὑπὲρ αὐτοῦ; (Δα.) λάθρα μὲν, Ἡράκλεις, (60)
 οὐδ' ἐγκεχείρηκ', ἀλλὰ τῷμῳ δεσπότη
 εἶρηχ' ὑπέσχηται τ' ἐμοὶ c[υνοικιεῖν
 αὐτὴν διαλεχθεὶς πρὸς [τὸν ἀδελφόν. (Γε.) λαμπρὸς εἶ.
 Δα. τί λαμπρός; ἀποδημεῖ τρ[ίμηνον ἐπὶ τινα
 46 πρᾶξιν ἰδίαν εἰς Λῆμ[νον ἀποπλεύσας Λάχης, (65)
 ἐχόμεθα τῆς αὐτῆς [ἔτ' ἐλπίδος· μόνον
 cῳζοιτο. (Γε.) χρηστός [εἶ cu. (Δα.) τῆς τ' ἀποδημίας
 τὸν ἀδελφὸν αὐτίκα Lef., τ. ἀ. ἀλλὰ νῦν Leeuw., τ. ἀ. Γοργίαν
 Ro. 45 τρίμηνον Wil., τρίμηνος Sud., τριταῖος ἐπὶ τινα
 Croe. Leo 46 ἰδίαν εἰς Λῆμνον Croe. Leo; ἀποπλεύσας K.,
 Λάχης Wil., ἀποπέπλευκε γάρ Herw., οὐμὸς δεσπότης Ro. ἤκοι
 γ' ἀσφαλῶς Carps 47 suppl. Wil. (ἐλπίδος Leo), Γε. ἐ. τ. α.
 ἐπιθυμίας πάλιν Carps 48 suppl. Wil. Δα. χρηστὸν δεσπότην
 ἔχω Lef., Δα. χρηστὸν τοῖς θεοῖς θῆσαι, τάχ' ἂν Carps

ONHCICEIH : ΠΟΛΥΠ . . . . .
 50 ΦΡΟΝΕΙC·ΕΓΩΓΑΡΚΑ . . . . .
 ΘΥCΑΙΜ'ΑΛΙCΝΗΤΟΝΤΩ . . . . .
 ΩΞΥΛΟΦΟΡ . . . . .

Ad eandem fabulam Lefeburius probabiliter rettulit frustulum, cuius margo inferior servatus est:

O₁ (R) . ΤΗ . . ΙΝ . ΚΤΩΚΑΙΔΕΚ'·ΟΥ . . . . .
 . . . . . ΥΤ'ΕCΤΩΔΕΤΩ . . . . .
 55 . . . . . ΠΡΑΓΜΑΓΙΝΕΤΑΪ . . . . .
 . . . . . ΙΟCΩΝCΥΠΩC . . . . .

desunt versus fere 30

O₂ (V) . . . . . ΝΕΡΩCΓΕΝΗΔΙΑΩΓΥΝΑ·ΤΙ
 . . . . . ΕCΤΗΚΑC·ΟΙΑΓΑΡΛΕΓΕΙC
 . . . . . ΑΙΔΕΔΟΚΤΑΙΜΟΙΠΑΛΑΙ
 60 . . . . . ΙΝΗΔ'ΕΥΓ'ΩΜΥΡΡΙΝΗ
 . . . . . ΟΝΤΟΙΜΕΝ'ΟCΒΛΗΧΩΜΕΝΟΝ

53 ΤΗ·ΗΝ Lef. 56 . . CΩΝCΟΙΠΩC Lef. 57 prima
 littera N vel Π; ΓΥΝΑΙ·ΤΙ Lef. ego I iam non vidi, inter
 ΓΥΝΑΙ et ΤΙ nihil excidisse crediderim.

Fragmenta aliunde nota.

1*.

(Δα.) οὐπῶποτ' ἠράσθης Γέτα;

(Γε.) οὐ γὰρ ἐνεπλήσθην.

Herm. ad Plat. Phaedr. p. 33, 16 Couv. = fr. 345 K. Herois
 prologo recte tribuit Leo

2.

(Δα.) δέσποιν', Ἔρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλέον,
 οὐδ' αὐτὸς ὁ κρατῶν τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν
 Ζεὺς, ἀλλ' ἐκείνῳ πάντ' ἀναγκασθεὶς ποεῖ.

Stob. flor. 63, 21 = fr. 209 K. Μενάνδρου Ἡρωί

ὄνησις εἴη. (Γε.) πολὺ π.....

50 φρονεῖς. ἐγὼ γὰρ κἄν.....

θύσαιμ' ἄλλης, νῆ τὸν Ποσειδῶ,..... (70)

ᾧ ξυλοφορῶ.....

49 Γετ. πολὺπρεπόντως καὶ καλῶς Capps 50 κἄν Wil., καὶ
πένης ὦν σφόδρ' ἂν ἐρῶν Capps 51 Leo, Wil. τοῖς θεοῖς add.
Capps 52 ᾧ Leeuw.; ξυλοφορῶ Wil.

ἔτη 'στὶν ὀκτῶ καὶ δέκ'. (B) οὐ [μέμνημ' ἐγὼ
τὸ πρᾶγμα το]ῦτ'. ἔστω δέ' τῷ.....

55 .....πρᾶγμα γίνεται.....

.....ιος ὦν συ πῶς.....

desunt versus fere 30

A.) .....ἔρως γε νῆ Δί' ᾧ γύναι·

.....ἔστηκας. (Mu.) οἶα γὰρ λέγεις ·

.....αι δέδοκταί μοι πάλαι

A.) .....νῆ Δί', εὖ γ' ᾧ Μυρρίνη

61 .....τὸν ποιμέν' ὅς βληχόμενον

53 ἔτη 'στὶν K., ἔτη μέν Leeuw. Ro.; finem suppl. Wil.

56 fort. οἰκείος vel δίκαιος supplendum; Davum cum Myrrina
colloquentem faciunt Croi. Ro. 57 suppl. Wil. ἔπεισεν Croi.,
ἔπεισ' Ro.; τι delet Wil., γύναι, με· τί Croi. 58 μῶν τελέως
ἔξέστηκας; Wil., οὕτως σύ γ' οὖν Croi., σιγῶσα γοῦν Ro. 59 ναί·
τοῦτο δὴ πρᾶξαι Croi., σοὶ ταῦθ' ὁμολογήσαι Ro. 60 ἔνεγκε τοῦτο,
vel χρή ταῦτ' ἐνεγκεῖν Ro. 61 ἐλέησον... Croi., ἐλέησον ἄγε Ro.

3.

ἐχρῆν γὰρ εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέστατον,
τοῦλεύθερον δὲ πανταχοῦ φρονεῖν μέγα.

Stob. flor. 89, 7 = fr. 210 K. Μενάνδρου Ἡρωῖ

4.

ὥς οἰκτρόν, ἥ τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ μόνη,
ἃ μὴδὲ πιθανὰς τὰς ὑπερβολὰς ἔχει.

Stob. flor. 104, 13 = fr. 211 K. Μένανδρος Ἡρωῖ 1 τὰ
del. Hirschig

5.

χοῦς κεκραμένου

οἴνου· λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον.

Athen. X 426 c = fr. 212 K. Μένανδρος ἐν Ἑρῳι ἔφη·

6.

ἐπεφαρμακεύσω, γλυκύτατ', ἀναλυθεὶς μόλις.

Phot. Ber. p. 115, 19 et Suid. = fr. 213 K. ἀναλυθῆναι· τὸ καθαρυῶ τινι χρήσασθαι φαρμάκων. Μένανδρος Ἑρῳι

7.

εὖ ἴσθι, καὶ γὰρ τοῦτο συγχωρήσομαι.

Ammon. de differ. p. 76 = fr. 214 K. ἴσθι μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ γίνωσκε τάσσεται... καὶ Μένανδρος ἐν Ἑρῳι

8.

τῶν <δὲ> παιδικῶν τινι

δοῦς.

Choerob. in Theod. I 410, 15 Hil. = fr. 215 K. ἀπὸ δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ <ή> παῖς γίνεται ἡ παιδίσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παιδικῶν περιπτωμένως ὡς μονογενές, <ὡς τὸ> τῶν — δοῦς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἑρῳι; δέ inser. Meineke

9.

ὦ δυστυχής, εἰ μὴ βαδιεῖ.

Choerob. in Theodos. I, 176, 41 Hil. = fr. 216 K. ὁ δυστυχής ὦ δυστυχής, ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἑρῳι

10.

(Γορ.) νῦν δὲ τοῖς ἐξ ἄστεως

κυνηγέταις ἤκουσι περιηγήσομαι

τὰς ἀχράδας.

Lex. Sabbait. p. 4 Μένανδρος Ἑρῳι

11*.

ποήσεις ἀστικὸν καυτὸν πάλιν.

Bekker. Anecd. 454, 7 = fr. 868 K. ἀστεῖος καὶ ἀστικός, διττῶς. Μένανδρος· προποιεῖς κτέ; Μένανδρος Ἑρῳι· ποήσεις coni. Tourpius

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ

Personae:

Onesimus servus

Cocus (Simmias?)

Smicrines senex

Charisius adulescens

Syriscus servus

Davus servus

Habrotonon fidicina

Sophrona nutrix

Chaerestratus senex

D₁ (V)

- ΦΕΥΓΕΙΣΤΟΔΙΚΑΙΟΝ : ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙΣ ΔΥΣΤΥΧΗΣ :
 ΟΥΔΕΙΣ ἔΧΕΙΝΤΑΜΗΣ : ΕΠΙΤΡΕΠΤΕΟΝΤΙΝΙ
 ΕΣΤΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ : ΒΟΥΛΟΜΑΙ ΚΡΙΝΩ ΜΕΘΑ
 ΤΙΣ ΟΥΝ : ΕΜΟΙ ΜΕΝΤΑΣΙ ΚΑΝΟΣ ΔΙΚΑΙΑΔΕ
 5 ΠΑΣΧΩ· ΤΙ ΓΑΡ ΣΟΙ ΜΕΤΕΔΙΔΟΥΝ : ΤΟΥΤΟΝ ΛΑΒΕΙΝ
 ΒΟΥΛΕΙ ΚΡΙΤΗΝ : ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ : ΠΡΟΣΘΩΝΘΕΩΝ ΔΑ
 ΒΕΛΤΙΣΤΕ ΜΙΚΡΟΝ ΑΝΧΟΛΑΣΑΙ ΧΜΙΝ ΧΡΟΝΟΝ :
 ὙΜΙΝ ΠΕΡΙ ΤΙΝΟΣ : ΑΝΤΙΛΕΓΟΜΕΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙ :
 ΤΙΟΥΝ ΕΜΟΙ ΜΕΛΕΙ : ΚΡΙΤΗΝ ΤΟΥΤΟΥ ΤΙΝΑ
 10 ΖΗΤΟΥΜΕΝ ἼΙΣ ΝΕΙΔΕΣ ΜΗΔΕΝ ΚΩΛΥΕΙ
 ΔΙΑΛΥΣΟΝ ΗΜΑΣ : ΩΚΑΚΙΣΤ' ΑΠΟΛΟΥΜΕΝΟΙ
 ΔΙΚΑΣ ΛΕΓΟ. ΤΕΣΤΕΡΙ ΠΑΤΕΙΤΕ ΔΙΦΘΕΡΑΣ
 ΕΧΟΝΤΕΣ : ΑΛΛ' ΟΜΩΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜ' ΕΣΤΙ ΒΡΑΧΥ
 ΚΑΙ ΡΑΙΔΙΟΝ ΜΑΘΕΙΝ· ΠΑΤΕΡ ΔΟΣΤΗΝ ΧΑΡΙΝ
 15 ΜΗ ΚΑΤΑΦΡΟΝ. . ΣΠΡΟΣΘΕΩΝ· ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΔΕΙ
 ΚΑΪΡΩ ΤΟ ΔΙΚ. . ΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΝ ΑΠΑΝΤΑ ΧΟΥ
 ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΑΡΑ ΤΥΓΧΑΝΟΝΤΑ ΤΟΥΤΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ
 ΕΧΕΙΝ ΤΡΟΝΟΙΑΝ· ΚΟΙΝΟΝ ΕΣΤΙ ΤΩ ΒΙΩ
 ΠΑΝΤΩΝ : ΜΕΤΡΙΩ ΓΕΣΥΜΠΤΕ ΠΛΕΓΜΑΙΡΗ ΤΟΡΙ ΔΑΟ/
 20 ΤΙ ΓΑΡ ΜΕΤΕΔΙΔΟΥΝ : ΕΜΜΕΝ ΕΙΤ' ΟΥΝ ΕΙ ΠΕ ΜΟΙ
 ΟΙΣ ΑΝ ΔΙΚΑΣΩ : ΠΑΝΤΩΣ : ΑΚΟΥΣΟΜΑΙ ΤΙ ΓΑΡ
 ΤΟ ΚΩΛΥΟΝ ΜΕΣΥ ΠΡΟΤΕΡΟΣ ΟΣΙΩ ΠΩΝ ΛΕΓΕ :
 .Α ΜΙΚΡΟΝ Γ' ΑΝΩΘΕΝ ΟΥΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟΝ ΜΟΝΟΝ
 ΠΡΑΧΘΕΝΤ' ἸΝ' ΗΙΣ ΟΙΚΑΙΣ ΑΦΗΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ
 25 ΕΝ ΤΩ ΔΑ ΣΕΙΤΩ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

6 num Lef. recte in margine agnoverit ΔΑ dubito.

12 ΠΕΡΙ ΠΑΤΕΙΤΕ Lef., mihi lineola ista non accentus sed pars litterae versus superioris esse videbatur, alterum Π correctum e T 24 ΑΦΗ Lef., ego accentum non vidi.

- (Cu.) φεύγεις τὸ δίκαιον. (Δα.) κυκοφαντεῖς, δυστυχής.
 (Cu.) οὐ δεῖ σ' ἔχειν τὰ μὴ σ' ἐπιτρεπτέον τινί
 ἐστὶν περὶ τούτων. (Δα.) βούλομαι· κρινώμεθα.
 (Cu.) τίς οὖν; (Δα.) ἐμοὶ μὲν πᾶς ἱκανός· δίκαια δέ
 5 πᾶσχω· τί γάρ σοι μετεδίδουν; (Cu.) τοῦτον λαβεῖν
 βούλει κριτήν; Δα. ἀγαθῇ τύχῃ. (Cu.) πρὸς τῶν θεῶν,
 βέλτιστε, μικρὸν ἂν σχολάσαις ἡμῖν χρόνον;
 (Cμ.) ὑμῖν; περὶ τίνοσ; (Cu.) ἀντιλέγομεν πρᾶγμά τι.
 (Cμ.) τί οὖν ἐμοὶ μέλει; (Cu.) κριτὴν τούτου τινά
 10 ζητοῦμεν ἵσον, εἰ δὴ σε μὴδὲν κωλύει
 διάλυσον ἡμᾶς. (Cμ.) ὦ κάκιςτ' ἀπολούμενοι,
 δίκας λέγοντες περιπατεῖτε, διφθέρας
 ἔχοντες; (Cu.) ἀλλ' ὅμως — τὸ πρᾶγμ' ἐστὶν βραχύ
 καὶ ῥαίδιον μαθεῖν — πάτερ δὸς τὴν χάριν.
 15 μὴ καταφρονήσης, πρὸς θεῶν. ἐν παντὶ δεῖ
 καιρῷ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν ἀπανταχοῦ,
 καὶ τὸν παρατυγχάνοντα τούτου τοῦ μέρους
 ἔχειν πρόνοιαν κοινόν ἐστι τῷ βίῳ
 πάντων. Δα. μετρίῳ γε κυμπέπλεγμαι ῥήτορι·
 20 τί γὰρ μετεδίδουν; (Cμ.) ἐμμενεῖτ' οὖν, εἰπέ μοι,
 οἷς ἂν δικάσω; Cu. πάντως. (Cμ.) ἀκούσομαι· τί γάρ
 τὸ κωλύον; σὺ πρότερος, ὁ σιωπῶν, λέγε.
 Δα. μικρόν γ' ἄνωθεν, οὐ τὰ πρὸς τοῦτον μόνον
 πραχθένθ', ἵν' ἦι σοι καὶ σαφὴ τὰ πράγματα.
 25 ἐν τῷ δάσει τῷ πλησίον τῶν χωρίων

2 οὐ — σ' Davo dant Ar. Bo. Ma.; ἐπιτρεπτέον — τού-
 των schol. Ar. Ach. 1115 = fr. 183 K. 10 δὴ Ell. Head. Herw.
 Wil. 15—18 Orion Anth. 6, 4 = fr. 173 K. ἐκ τῶν Ἐπιτρε-
 πόντων Μενάνδρου (ἐν — ἐπικρατεῖν Stob. Flor. 9, 11 W.); μ.
 κ. τῶν θεῶν Or. 22 με induxit Lef.; ante κωλύον transposuit
 Eit. 25 δασεῖ Herw.

ΤΟΥΤΩΝ ΕΠΟΙΜΑΙΝΟΝ ΤΡΙΑ ΚΟΣΤΗΝΙΩΣ
 ΒΕΛΤΙΣΤΕ ΤΑΥΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΝΑΥΤΟΣ ΜΟΝΟΣ
 ΚΑΚΕΙΜΕΝΟΝ ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ ΕΥΡΟΝ ΗΤΤΙΟΝ
 .ΧΟΝΔΕΡΑΙΑ ΚΑΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΙΤΙΝΑ

30 . . ΣΜΟΝ : ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΕΣΤΙΝ : ΟΥΚ ΕΛΕΓΕΙΝ

ΔΑΟΥ

. . ΝΛΑΛΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗ ΒΑΚΤΗΡΙΑΙ

. . ΘΙΞΟΜΑΙ ΣΟΥ : ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣ : ΛΕΓΕ : ΛΕΓΩ

. . ΕΙΛΟΜΗΝ ΑΠΗΛΘΟΝΟΙ ΚΑΔ' ΑΥΤ' ΕΧΩΝ

. . ΕΦΕΙΝ ΕΜΕΛΛΟΝΤΑΥΤ' ΕΔΟΞΕ ΜΟΙ ΤΟΤΕ

35 . ΝΝΥΚΤΙ ΒΟΥΛΗΝ Δ' ΟΠΕΡΑ ΠΑΣΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΔΙΔΟΥΣΕ ΜΑΥΤΩ ΔΙΕΛΟΓΙΖΟΜΗΝ· ΕΜΟΙ

D₂ (R) ΤΙΤ ΠΑΙΔΟ ΤΡΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΚΩΝ· ΠΟΘΕΝ Δ' ΕΓΩ

ΤΟΣΑΥΤ' ΑΝΑΛΩΣΩ ΤΙ ΦΡΟΝΤΙΔΩΝ ΕΜΟΙ

ΤΟΙΟΥΤΟ ΣΙΤΙΣ ΗΝ ΕΠΟΙΜΑΙΝΟΝ ΠΑΛΙΝ

40 ΕΩΘΕΝ ΗΛΘΕΝ ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙ Δ' ΑΝΘΡΑΚΕΥΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΚ ΤΡΙΣΣΩΝ ΕΚΕΙ

ΣΤΕΛΕΧΗ· ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΔΕ ΜΟΙ ΣΥΝΗΘΗΣ ΕΓΕΓΟΝΕΙ

ΕΛΑΛΟΥΜΕΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΚΥΘΡΩΤΟΝ ΟΝΤΑ ΜΕ

ΪΔΩΝ ΤΙΣΥΝ ΝΟΥΣ ΦΗΣΙ ΔΑΟΣ· ΤΙ ΓΑΡ ΕΓΩ

45 ΠΕΡΙ ΕΡΓΟΣΕΙΜΙΚΑΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜ' ΑΥΤΩ ΛΕΓΩ

ΩΣ ΕΥΡΟΝΩΣ ΑΝΕΙΛΟΜΗΝ· Ο ΔΕ ΤΟΤΕ ΜΕΝ

ΕΥΘΥΣ ΠΡΙΝ ΕΙΠΕΙΝ ΤΑΝΤ' ΕΔΕΙΤ' ΟΥΤΩΤΙ ΣΟΙ

ΑΓΑΘΟΝ ΓΕΝΟΙΤΟ ΔΑΕΤΑ· ΕΚΑΣΤΟΝ ΛΕΓΩΝ

ΕΜΟΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ ΔΟΣ· ΥΤΩ· ΕΥΤΥΧΗΣ

50 ΟΥΤΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΦΗΣΙ ΓΑΡ

ΕΧΩ· ΤΕΚΟΥΣΗ Δ' ΑΠΕΘΑΝ· ΝΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ

ΤΑΥΤΗΝ ΛΕΓΩΝ ΗΝ ΥΝΕΧΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ :

- τούτων ἐποίμαινον τριακοστὴν ἵσως
 βέλτιστε ταύτην ἡμέραν αὐτὸς μόνος
 κάκκειμενον παιδάριον εὖρον νήπιον
 ἔχον δέραια καὶ τοιουτονί τινα
 30 κόσμον. (Cu.) περὶ τούτων ἐστίν. Δα. οὐκ ἔα λέγειν.
 (Cμ.) ἐὰν λαλήσῃ μεταξύ, τῇ βακτηρίᾳ
 καθίζομαί σου. (Δα.) καὶ δικαίως. (Cμ.) λέγε. (Δα.) λέγω.
 ἀνειλόμην, ἀπῆλθον οἴκαδ' αὐτ' ἔχων,
 τρέφειν ἔμελλον· ταῦτ' ἔδοξέ μοι τότε.
 35 ἐν νυκτὶ βουλήν δ', ὅπερ ἅπασι γίνεται,
 διδοὺς ἑμαυτῷ διελογιζόμεν· ἐμοὶ
 τί παιδοτροφίας καὶ κακῶν; πόθεν δ' ἐγὼ
 τοσαῦτ' ἀναλώσω; τί φροντίδων ἐμοί;
 τοιουτοσί τις ἦν. ἐποίμαινον πάλιν
 40 ἔωθεν. ἦλθεν οὗτος, ἔστι δ' ἀνθρακεύς,
 εἰς τὸν τόπον τὸν αὐτὸν ἐκπρίων ἐκεῖ
 στελέχη· πρότερον δέ μοι συνήθης ἐγεγόνει·
 ἐλαλοῦμεν ἀλλήλοις. σκυθρωπὸν ὄντα με
 ἰδὼν· „τί σύννους“, φησί, „Δᾶος“; „τί γάρ;“ ἐγώ,
 45 „περίεργός εἰμι“. καὶ τὸ πρᾶγμ' αὐτῷ λέγω,
 ὡς εὖρον, ὡς ἀνειλόμην. ὃ δὲ τότε μέν
 εὐθὺς πρὶν εἰπεῖν πάντ' ἔδειθ'· „οὕτω τί σοι
 ἀγαθὸν γένοιτο, Δᾶε“, παρ' ἕκαστον λέγων,
 „ἐμοὶ τὸ παιδίον δός· οὕτως εὐτυχής,
 50 οὕτως ἐλεύθερος — γυναῖκα“, φησί, „γάρ
 ἔχω· τεκούσῃ δ' ἀπέθανεν τὸ παιδίον“ —
 ταύτην λέγων, ἣ νῦν ἔχει τὸ παιδίον.

32 καθίζομαι Ar. Croe. Head. Wil. 35 ἐν — ἑμαυτῷ
 Etym. Gud. 222, 40 = fr. 733 K. cf. monost. 150 ἐν νυκτὶ βουλή
 τοῖς σοφοῖσι γίνεται; βουλὰς Etym. Gud. 39 ὦν Leeuw.

- CMIK/ ΕΔΕΟΥΣΥΡΙΚΉ : ΟΛΗΝΤΗΝ. ΜΕΡΑΝ
 ΚΑΤΕΤΡΙΨΕΛΙΠΑΡΟΥΝΤΙΚΑΙΠΕΙΘΟΝΤΙΜΕ
 55 ὙΠΕΣΧΟΜΗΝ· ΕΔΩΚ' ΑΠΗΛΘΕΝΜΥΡΙΑ
 ΕΥΧΟΜΕΝΟCΑΓΑΘΑ· ΛΑΜΒΑΝΩΝΜΟΥΚΑΤΕΦΙΛΕΙ
 ΤΑΣΧΕΙΡΑΣ : ΕΠΟΕΙCΤΑΥΤ' : ΕΠΟΟΥΝ : ΑΠΗΛΛΑΓΗ
 ΜΕΤΑΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟCΠΕΡΙΤΥΧΩΝΜΟΙΝΥΝΑΦΝΩ
 ΤΑΤΟΤΕCΥΝΕΚΤΕΘΕΝΤΑΤΟΥΤΩΜΙΚΡΑΔΕ
 60 ΗΝΤΑΥΤΑΚΑΙΛΗΡΟCΤΙCΟΥΘΕΝΑΞΙΟΙ
 ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙΝΚΑΙΔΕΙΝΑΠΤΑΣΧΕΙΝΦΗC'ΟΤΙ
 ΟΥΚΑΠΟΔΙΔΩΜ'ΑΥΤΟCΔ'ΕΧΕΙΝΤΑΥΤ'ΑΞΙΩ
 ΕΓΩΔΕΓ'ΑΥΤΟΝΦΗΜΙΔΕΙΝΕΧΕΙΝΧΑΡΙΝ
 ΟΥΜΕΤΕΛΑΒΕΝΔΕΟΜΕΝΟCΕΙΜΗΤΑΝΤΑΔΕ
 65 ΤΟΥΤΩΔΙΔΩΜ'ΟΥΚΕΞΕΤΑCΘΗΝΑΙΜΕΔΕΙ
 ΕΙΚΑΙΒΑΔΙΖΩΝΕΥΡΕΝΑΜ'ΕΜΟΙΤΑΥΤΑΚ...
 ΗΝΚΟΙΝΟCΕΡΜΗCΤΟΜΕΝΑΝΟΥΤΟCΕΛΑ.....
 ΤΟΔ'ΕΓΩ·ΜΟΝΟΥΔ'ΕΥΡΟΝΤΟCΟΥΠΑΡΩΝ....
 ΑΠΑΝΤ'ΕΧΕΙΝΟΙΕΙCΕΔΕΙΝ·ΕΜΕΔ'ΟΥΔΕΕ.
 70 ΤΟΠΕΡΑCΔΕΔΩΚΑCΟΙΤΙΤΩΝΕΜΩΝΕ....
 ΕΙΤΟΥΤΑΡΕCΤΟΝΕCΤΙCΟΙΚΑΙΝΥΝΕΧΕ·
 ΕΙΔΟΥΚΑΡΕCΚΕΙΜΕΤΑΝΟΕΙCΔ'ΑΠΟΔΟCΤΑ...
 ΚΑΙΜΗΔΕΝΑΔΙΚΕ.ΜΗΔ'ΕΛΛΑΤΤΟΥ·ΠΑΝΤΑΔ.
 C₁(R) ΤΑΜΕΝΠΑΡΕΚΟΝΤΟCΤΑΔΕΚΑΤΙCΧΥCΑΝΤΑΜΕ
 75 ΟΥΔΕΙC'ΕΧΕΙΝΕΙΡΗΚΑΤΟΝΓ'ΕΜΟΝΛΟΓΟΝ :
 ΕΙΡΗΚΕΝ : ΟΥΚΗΚΟΥCΑCΕΙΡΗΚΕΝ : ΚΑΛΩC
 ΟΥΚΟΥΝΕΓΩΜΕΤΑΤΑΥΤΑ·ΜΟΝΟCΕΥΡ'ΟΎΤΟCΙ
 ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΚΑΙΠΑΝΤΑΤΑΥΘ'ΑΝ.ΝΛΕΓΕΙ

CYP/

77 quid sibi velint puncta pallido atramento voci ΟΥΤΟCΙ
 superscripta nescio

- Cμικ. ἐδέου Κύρικ'; (Cyp.) ἔγωγ'. (Δα.) ὅλην τὴν ἡμέραν
 κατέτριψε. λιπαροῦντι καὶ πείθοντί με
 55 ὑπесχόμεν. ἔδωκ'. ἀπῆλθεν, μυρία
 εὐχόμενος ἀγαθὰ· λαμβάνων μου κατεφίλει
 τὰς χεῖρας. (Cμ.) ἐπόεις ταῦτ'; (Cu.) ἐπόουν. (Δα.) ἀπηλλάγη.
 μετὰ τῆς γυναικὸς περιτυχῶν μοι νῦν ἄφνω,
 τὰ τότε συνεκτεθέντα τούτῳ — μικρὰ δέ
 60 ἦν ταῦτα καὶ λῆρός τις, οὐθέν — ἀξιοῖ
 ἀπολαμβάνειν, καὶ δεινὰ πάσχειν φήσ', ὅτι
 οὐκ ἀποδίδωμ', αὐτὸς δ' ἔχειν ταῦτ' ἀξιώ.
 ἐγὼ δέ γ' αὐτόν φημι δεῖν ἔχειν χάριν
 οὗ μετέλαβεν· δεόμενος· εἰ μὴ πάντα δέ
 65 τούτῳ δίδωμ', οὐκ ἐξετασθῆναί με δεῖ.
 εἰ καὶ βαδίζων εὔρεν ἅμ' ἐμοὶ ταῦτα καὶ
 ἦν κοινὸς Ἑρμῆς, τὸ μὲν ἂν αὐτὸς ἔλαβεν ἄν,
 τὸ δ' ἐγὼ· μόνου δ' εὐρόντος οὐ παρῶν [τότε
 ἅπαντ' ἔχειν οἶει σὲ δεῖν, ἐμὲ δ' οὐδὲ ἔν;
 70 τὸ πέρας· δέδωκά σοί τι τῶν ἐμῶν ἐ[κόν·
 εἰ τοῦτ' ἀρεστόν ἐστί σοι, καὶ νῦν ἔχε,
 εἰ δ' οὐκ ἀρέσκει, μετανοεῖς δ', ἀπόδος πάλιν,
 καὶ μηδὲν ἀδίκει μηδ' ἐλαττοῦ· πάντα δέ
 τὰ μὲν παρ' ἐκόντος, τὰ δὲ κατισχύσαντά με
 75 οὐ δεῖ σ' ἔχειν. εἴρηκα τόν γ' ἐμὸν λόγον.
 (Cu.) εἴρηκεν; (Cμ.) οὐκ ἤκουσας; εἴρηκεν. Cyp. καλῶς.
 οὐκοῦν ἐγὼ μετὰ ταῦτα. μόνος εὖρ' οὗτοςί
 τὸ παιδίον, καὶ πάντα ταῦθ' ἃ νῦν λέγει

53 ἔγωγ' inser. Hen. Leeuw., οὕτως Lef., κύγ'; (Cu.)
 ἐδεόμην, Bo. Ma. 67 ἔλαβεν ἄν Head. Leo K. Wil.

68 τότε Lœeuw. Leo, ὁμως Ell. Wil., δὲ κύ Nic., κύ γε Maz.,
 γε κύ Lef. 70 ἐκόν Lef., ἐγὼ Ell. 76 prius εἴρηκεν
 Smicrini dat. Lef., Syrisco Legr. Wil.

- ΟΡΘΩΣ ΛΕΓΕΙ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΕΝ ΟΥΤΩΣ Ω ΠΑΤΕΡ
 80 ΟΨΚΑΝΤΙ ΛΕΓΩ· ΔΕΟΜΕΝ. ΣΙΚΕΤΕ ΥΩ ΝΕΓΩ
 ΕΛΑΒΟΝ ΠΑΡΑ ΥΤΟΥΤΟΥΤ' .ΛΗ. Η ΓΑΡ ΛΕΓΕΙ
 ΠΟΙΜΗΝΤΙ ΣΕ ΞΗΓΓΕΙΛΕ ΜΟΙ ΠΡΟΣΟΝΟΥΤΟΣΙ
 ΕΛΑΛΗΣΕΤΩΝ ΤΟΥΤΩ ΣΥΝΕΡΓΩΝΑΜΑΤΙΝΑ
 ΚΟΣΜΟΝ ΣΥΝΕΥΡΕΙΝΑΥΤΟ. . ΠΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΤΕΡ
 85 ΑΥΤΟΣ ΠΑΡΕΣΤΙΝ ΟΥΤΟΣΙ. . . ΠΑ. . . ΟΝ
 ΔΟΣΜΟΙ ΓΥΝΑΙΤΑΔΕΡΑΙΑ ΚΑΙ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ
 ΟΥΤΟΣΣ' ΑΠΑΙΤΕΙΔΑ' ΕΑΥΤΩ ΦΗΣΙ ΓΑΡ
 ΤΑΥΤ' ΕΠΙΤΕΘΗΝΑΙ ΚΟΣΜΟΝΟΥΣΟΙΔΙΑ ΤΡΟΦΗΝ
 ΚΑΓΩ ΣΥΝΑΠΑΙΤΩ ΚΥΡΙΟΣ ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟΣ
 90 ΤΟΥΤΟΥ· ΣΥΔ' ΕΠΟΗΣ ΑΣ ΜΕΔΟΥΣ ΝΥΝ ΓΝΩΣΤΕΟΝ
 ΒΕΛΤΙΣΤΕΣΟΙ ΤΑΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΩΣ ΕΜΟΙ ΔΟΚΕΙ·
 ΤΑΧΥΣΙ' ΗΤΑΥΘ' ΑΤΙ ΠΟΤ' ΕΣΤΙ ΠΟΤΕΡΑ ΔΕΙ
 ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΟΣΙΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΤΙΣ ΗΝ ΠΟΤΕ
 ΤΩ ΠΑΙΔΙ Ω ΤΗΡΕΙΘ' ΕΩΣ ΑΝΕΚΤΡΙΦΗ
 95 Η ΤΟΝ ΛΕΩ ΠΟΔΥΤΗ ΚΟΤ' ΑΥΤΟΝ ΤΑΥΤ' ΕΧΕΙΝ
 ΕΙΠΡΩΤΟΣ ΕΥΡΕΤΑΛΛΟΤΡΙΑ· ΤΙΟΥΝΤΟΤΕ
 ΟΤ' ΕΛΑΜΒΑΝΟΝ ΤΟΥΤ' ΟΥΚ ΑΠΗΤΟΥΝΤΑΥΤΑΣ Ε
 ΟΥΤΩ ΠΑΡΕΜΟΙΤΟΥΤ' ΗΝΥΠΕΡ ΤΟΥΤΟΥ ΛΕΓΩΝ
 ΗΚΩΔΕ ΚΑΙ ΝΥΝ ΟΥ ΧΕΜΑΥΤΟΥ ΟΥΔΕ ΕΝ
 100 ΪΔΙΟΝ ΑΠΑΙΤΩΝ ΚΟΙΝΟΣ ΕΡΜΗΣ· ΜΗΔΕ ΕΝ
 .. ΡΙΣ Χ' ΟΠΟΥ ΠΡΟΣΕΣΤΙCΩΜ' ΑΔΙΚΟΥΜΕΝΟΝ
 ... ΕΥΡΕCΙC ΤΟΥΤ' ΕCΤΙΝ ΑΛΛ' ΑΦΑΙΡΕCΙC
 ... ΨΟΝΔΕΚΑ ΚΕΙ ΠΑΤΕΡΙCΩC ΕCΘ' Ο... CΙ
 ... ΩC ΨΠΕΡ ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΤΡΑΦΕΙC ΕΝ ΕΡΓΑΤΑΙC
 105 .. ΕΡΟΨΕΤΑΙ ΤΑΥΤ' ΕΙC ΔΕ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΦΥCΙΝ

104 dexteram partem litterae ω satis certe agnovi, ... ΗC Lef.

82 ποιμὴν δέ τις Croi. sed cf. White Class. Philol. IV 157

85 τὸ παιδίον Bo. K. Sud. 92 ὁ τι Rich., ἄττα Leeuw.

94 ἐκτραφῇ Lef. 98 τότε Leo; λέγειν Hen. K. Leo Maz.

- ὀρθῶς λέγει, καὶ γέγονεν οὕτως ὦ πάτερ·
 80 οὐκ ἀντιλέγω. δεόμενος, ἱκετεύων ἐγὼ
 ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τοῦτ'· ἀληθῆ γὰρ λέγει.
 ποιμήν τις ἐξήγγειλέ μοι, πρὸς ὃν οὗτοςί
 ἐλάλησε, τῶν τούτῳ συνέργων, ἅμα τινά
 κόσμον συνευρεῖν αὐτόν· ἐπὶ τοῦτον πάτερ
 85 αὐτὸς πάρεστιν οὗτοςί — τὸ παιδίον
 δός μοι γύναι — τὰ δέραια καὶ γνωρίσματα
 οὗτός σ' ἀπαιτεῖ Δᾶ'. ἐαυτῷ φησι γάρ
 ταῦτ' ἐπιτεθῆναι κόσμον, οὐ σοὶ διατροφήν.
 καγὼ συναπαιτῶ, κύριος γεγενημένος
 90 τούτου· σὺ δ' ἐπόησάς με δούς. νῦν γνωστέον
 βέλτιστέ σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
 τὰ χρυσί' ἢ ταῦθ' ὅ τί ποτ' ἐστί, πότερα δεῖ
 κατὰ τὴν δόσιν τῆς μητρός, ἥτις ἦν ποτε,
 τῷ παιδίῳ τηρεῖσθ', ἕως ἂν ἐκτραφῇ,
 95 ἢ τὸν λελωποδυτηκὸτ' αὐτὸν ταῦτ' ἔχειν,
 εἰ πρῶτος εὔρε τάλλότρια. τί οὖν τότε,
 ὅτ' ἐλάβανον τοῦτ', οὐκ ἀπῆτουν ταῦτά σε;
 οὕπω παρ' ἐμοὶ τότε ἦν ὑπὲρ τούτου λέγειν.
 ἦκω δὲ καὶ νῦν οὐκ ἐμαυτοῦ σ' οὐδὲ ἓν
 100 ἴδιον ἀπαιτῶν. — „κοινὸς Ἑρμῆς“. — μηδὲ ἓν
 εὔρισχ' ὅπου πρόσεστι σῶμ' ἀδικούμενον·
 οὐχ εὔρεσις τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' ἀφαίρεσις.
 βλέψον δὲ κακεῖ πάτερ· ἴσως ἔσθ' οὗτοςί
 γεγώς ὑπὲρ ἡμᾶς, καὶ τραφεῖς ἐν ἐργάταις
 105 ὑπερόψεται ταῦτ', εἰς δὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν

Wil.; Ar. et Rich. conjungunt λέγων cum ἦκω 99 σ' inser.
 Sud., γ' Lef. 102 Choerob. in Heph. p. 240 Cons. = fr. 180 K.
 οὐχ — ἀφαίρεσις 103 δ' ἐκεῖσε Leeuw., δὲ πάτερ κακεῖσε
 Herw., sed cf. White Class. Phil. IV 157 104 γεγώς Head.

- ... ΑΣΕΛΕΥΘΕΡΟΝΤΙΤΟΛΜΗΣΕΙΠΟΕΙΝ
 ..ΡΑΝΛΕΟΝΤΑΣΟΠΛΑΒΑΣΤΑΖΕΙΝΤΡΕΧΕΙΝ
 ...ΓΩΣΙΤΕΘΕΑΣΑΙΤΡΑΓΩΔΟΥΣΟΙΔΟΤΙ
 .ΑΙΤΑΥΤΑΚΑΤΕΧΕΙΣΤΑΝΤΑΝΗΛΕΑΤΙΝΑ
 110 .ΕΛΙΑΝΤ'ΕΚΕΙΝΟΥΣΕΥΡΕΤΡΕΣΒΥΤΗCΑΝΗΡ
 C₂(V) ΑΙΠΟΛΟΣΕΧΩΝΟΙΑΝΕΓΩΝΥΝΔΙΦΘΕΡΑΝ
 ΩCΔ'ΗCΘΕΤ'ΑΥΤΟΥCΟΝΤΑCΑΥΤΟΥΚΡΕΙΤΤΟΝΑC
 ΛΕΓΕΙΤΟΠΡΑΓΜ'ΩCΕΥΡΕΝΩCΑΝΕΙΛΕΤΟ·
 ΕΔΩΚΕΔ'ΑΥΤΟΙCΤΗΡΙΔΙΟΝΓΝΩΡΙCΜΑΤΩΝ
 115 ΕΞΟΥΜΑΘΟΝΤΕCΠΑΝΤΑΤΑΚΑΤΑΥΤΟΥCCΑΦΩC
 ΕΓΕΝΟΝΤΟΒΑCΙΛΕΙCΟΙΤΟΤ'ΟΝΤΕCΑΙΠΌΛΟΙ
 ΕΙΔΕΚΕΛΑΒΩΝΕΚΕΙΝΑΔΑΟCΑΠΕΔΟΤΟ
 ΑΥΤΩΪΝΑΚΕΡΔΑΝΕΙΕΔΡΑΧΜΑCΔΩΔΕΚΑ
 ΑΓΝΩΤΕCΑΝΤΟΝΠΑΝΤΑΔΙΕΤΕΛΟΥΝΧΡΟΝΟΝ
 120 ΗΤΗΛΙΚΟΥΤΟΙΚΑΙΤΟΙΟΥΤΟΙΤΩΓΕΝΕΙ
 ΟΥΔΗΚΑΛΩC..ΕΙ..ΜΕΝCΩΜ'ΕΚΤΡΕΦΕΙΝ
 ΕΜΕΤΟΥΤΟ..Ν...ΟΥΔΕΤΗCCΩΤΗΡΙΑC
 ΕΛΠΙΔΑΛΑΒΟΝΤΑΔΑΟΝΑΦΑΝΙCΑΙΠΑΤΕΡ
 ΓΑΜΩΝΑΔΕΛΦΗΝΤΙCΔΙΑΓΝΩΡΙCΜΑΤΑ
 125 ΕΠΕCΧΕ·ΜΗΤΕΡ'ΕΝΤΥΧΩΝΕΡΡΥCΑΤΟ·
 ΕCΩC'ΑΔΕΛΦΟΝ·ΟΝΤ'ΕΠΙCΦΑΛΗΦΥCΕΙ
 ΤΟΝΒΙΟΝΑΠΑΝΤΩΝΤΗΙΠΡΟΝΟΙΑΙΔΕΙΠΑΤΕΡ
 ΤΗΡΕΙΝΤΡΟΠΟΛΛΟΥΤΑΥΘ'ΟΡΩΝΤ'ΕΞΩΝΕΝΙ·
 ΑΛΛ'ΑΠΟΔΟCΕΙΜΗΦΗCΙΝΑΡΕCΚΕΙΤΟΥΤΟΓΑΡ
 130 ΪCΧΥΡΟΝΟΙΕΤΑΙΤΙΠΡΟCΤΟΠΡΑΓΜ'ΕΧΕΙΝ

106 initio desunt duae vel tres litterae, ...C Lef.

109 ..N Lef.

---

106 ἐμβάς K., ᾗξας Leo; ἐλευθέριον Leeuw. at scholiasta quoque ad Hom. β 10 qui laudat verba ἐλ. — βαρτάζειν (fr. 722 K.) testatur ἐλεύθερον 109 καί K., νῦν Lef. 116 Cass.

- ἐμβὰς ἐλεύθερόν τι τολμήσει ποεῖν,
 θηρᾶν λέοντας, ὅπλα βαστάζειν, τρέχειν
 ἐν ἀγῶσι· τεθέασαι τραγῳδοὺς, οἶδ' ὅτι,
 καὶ ταῦτα κατέχεις πάντα. Νηλέα τινά
 110 Πελίαν τ' ἐκείνους εὗρε πρεσβύτης ἀνὴρ
 αἰπόλος, ἔχων οἷαν ἐγὼ νῦν διφθέραν·
 ὡς δ' ἦσθες αὐτοὺς ὄντας αὐτοῦ κρείττονας,
 λέγει τὸ πρᾶγμ', ὡς εὔρεν, ὡς ἀνείλετο·
 ἔδωκε δ' αὐτοῖς πηρίδιον γνωρισμάτων,
 115 ἔξ οὗ μαθόντες πάντα τὰ καθ' αὐτοὺς σαφῶς
 ἐγένοντο βασιλεῖς οἱ τότε ὄντες αἰπόλοι.
 εἰ δέ γε λαβὼν ἐκείνα Δᾶος ἀπέδοτο,
 αὐτὸς ἵνα κερδάνειε δραχμὰς δώδεκα,
 ἀγνώτες ἄν τὸν πάντα διετέλουν χρόνον
 120 οἱ τηλικοῦτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει.
 οὐ δὴ καλῶς ἔχει τὸ μὲν σῶμ' ἐκτρέφειν
 ἐμέ τοῦτο, [τῇ]ν [δὲ τ]οῦδε τῆς σπητῆρας
 ἐλπίδα λαβόντα Δᾶον ἀφανίσαι πάτερ.
 γαμῶν ἀδελφήν τις διὰ γνωρίσματα
 125 ἐπέσχε, μητέρ' ἐντυχὼν ἐρρύσατο,
 ἔσως ἀδελφόν. ὄντ' ἐπισφαλῇ φύσει
 τὸν βίον ἀπάντων τῇ προνοίᾳ δεῖ πάτερ
 τηρεῖν, πρὸ πολλοῦ ταῦθ' ὀρῶντ' ἔξ ὧν ἔνι.
 ἀλλ' „ἀπόδος, εἰ μή“, φῆς, „ἀρέσκει“. τοῦτο γάρ
 130 ἰσχυρὸν οἶεταί τι πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχειν.

Dio LX 29 = com. adesp. fr. 488 K. βασιλεῖς ἐγένοντο οἱ
 πρὶν ὄντες αἰπόλοι 117 δέ γε Lef., ἐκλαβὼν Bo. Maz.

118 αὐτὸς Croe. Her. Wil., αὐτῷ ἵνα Head. coll. 192, δρ. ἱ. κ.
 αὐτῷ Hous. 120 Choerob. in Heph. p. 194 Cons. =

fr. 181 K. οἱ — γένει 122 τὴν δὲ τοῦδε Ar., νῦν, αὐτοῦ
 δὲ τὴν Wil.

ΟΥΚΕΣΤΙ ΔΙΚΑΙΟΝ ΕΙΤΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΤΟΥ ΣΕ ΔΕΙ
ΑΠΟ ΔΙΔΟΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟ ΠΡΟΣ ΖΗΤΕΙΣ ΛΑΒΕΙΝ
ἸΝ' ΑΣΦΑΛΕΣ ΤΕΡΟΝ ΤΟΝ ΗΡΕΥΣΗΤΑΙ ΙΝ
ΕΙΝΥΝΤΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΤΟΥ ΣΕ ΩΚΕΝΗ ΤΥΧΗ

- 135 ΕΙΡΗΚΑ·ΚΡΙΝΟΝ ΟΤΙ ΔΙΚΑΙΟΝ ΝΕΝΟΜΙΚΑΣ
ΑΛΛ' ΕΥΚΡΙΤ' ΕΣΤΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΥΝΕΚΚΕΙΜΕΝΑ
ΤΟΥΤΑ ΙΔΙΟΥ ΣΤΙΤΟΥ ΤΟ ΓΙΝΩΣΚΩ· ΚΑΛΩΣ
ΤΟΤΑΙ ΔΙΟΝΔ'· ΟΥ ΓΝΩΣΟΜ' ΕΙΝΑΙ ΜΑΔΙ...
ΤΟΥ ΝΥΝΑ ΔΙΚΟΥΝΤΟ ΣΤΟΥ ΒΟΗΘΟΥΝΤΟ ΣΔ....

- 140 ΕΠΕΞΙΟΝΤΟ ΣΤΑΔΙΚΕΙΝ ΜΕΛΛΟΝΤΙ ΣΟ.
ΠΟΛΛ' ΑΓΑΘΟ ΣΟΙ ΓΕΝΟΙΤ'· ΔΕΙΝΗ Γ' Η.....
ΝΗ ΤΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΑ ΠΑΝΘ' ΕΥΡΩΝ...
ΑΠΑΝΤΑ ΠΕΡΙ ΕΣΤΙΑ ΣΜ' ΟΔ' ΟΥ ΧΕΥΡΩΝΕ...
ΟΥΚ ΟΥΝ ΑΠΟ ΔΙΔΩ· ΦΗΜΙ· ΔΕΙΝΗ Γ' ΗΚΡ....

- 145 ΗΜΗΘΕΝ ΑΓΑΘΟΝ ΜΟΙ ΓΕΝΟΙΤΟ· ΦΕΡΕΤ...
ΩΗΡΑ ΚΛΕΙΣ ΑΠΕΤΤΟΝΘΑ· ΤΗΝ ΤΗΡΑΝΧ...
ΚΑΙ ΔΕΙΞΟΝΕΝ ΤΑΥΤΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΣ ΓΑΡ· ΒΡΑ...

B₁ (V) ΠΡΟΣ ΜΕΙΝΟΝ ΙΚΕΤΕΥΩΣ' ΙΝ' ΑΠΟ ΔΩ· ΤΙ ΓΑΡ ΕΓΩ
ΕΠΕΤΡΕΨΑ ΤΟΥΤΩ· ΔΟΣ ΠΟΤΕ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ·

- 150 ..ΣΧΡΑΓ' ΑΠΕΤΤΟΝΘΑ· ΠΑΝΤΕΧΕΙΣ· ΟΙ ΜΑΙΓΕΔΗ
..ΜΗΤΙ ΚΑΤΑ ΠΕΤΩΚΕΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΕΜΟΥ
ΛΕΓΟΝΤΟ ΣΩΧΛΙΣ ΚΕΤ'· ΟΥΚ ΑΝ· ΟΜΗΝ
..ΛΛ' ΕΥΤΥΧΕΙΒΕΛΤΙΣ ΤΕΤΟΙΟΥ· Υ· ΕΔ...
ΘΑΤΤ'..ΔΙΚΑΖΕΙΝ ΠΑΝΤΑΣ·...Κ.....ΑΤΟΣ

- 155 ΩΗΡΑ ΚΛΕΙΣ ΟΥ ΓΕΓΟΝΕ ΔΕΙΝ...ΚΡ·C·C·

CYP/

143 in fine Ε legisse mihi videor, A Lef. 146 ΠΕΡΑΝΧ
Ric., ΠΗΡΑΝΑ Lef. K. 153 ultimum Υ valde dubium

131 ἐς τό Leo; virgulam post δίκαιον ponunt Nic. Wil.
132 virgulam post ἀποδιδόναι delent Nic. Wil.; προσζητεῖν
Nic. 138 coθ Lef., ἐγώ Maz. 139 καί Ar. Croe. Ell.
Herw. Leo 141 κρίσις Lef. 142 ἐγώ Lef., μόνος Ar.

οὐκ ἔστι δίκαιον· εἴ τι τῶν τούτου σε δεῖ
ἀποδιδόναι, καὶ τοῦτο πρὸς ζητεῖς λαβεῖν,
ἵν' ἀσφαλέστερον πονηρεύσῃ πάλιν,
εἰ νῦν τι τῶν τούτου céσωκεν ἡ Τύχη.

135 εἶρηκα. κρῖνον ὃ τι δίκαιον νενόμικας.

(Cμ.) ἀλλ' εὐκριτ' ἐστί· πάντα τὰ συνεκκείμενα
τοῦ παιδίου 'στί· τοῦτο γινώσκω. (Δα.) καλῶς.
τὸ παιδίον δ'; (Cμ.) οὐ γνώσομ' εἶναι, μὰ Δία, σοῦ
τοῦ νῦν ἀδικούντος, τοῦ βοηθοῦντος δὲ καὶ

140 ἐπεξίοντος τ(ῷ) ἀδικεῖν μέλλοντί σοι.

(Cu.) πόλλ' ἀγαθὰ σοι γένοιτο. (Δα.) δεινὴ γ' ἡ κρίσις,
νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρ'. ἅπανθ' εὐρῶν [ἐγώ
ἅπαντα περιέσπασμ' ὁ δ' οὐχ εὐρῶν ἔχει.

οὐκοῦν ἀποδιδῶ; (Cμ.) φημί. (Δα.) δεινὴ γ' ἡ κρίσις,
145 ἢ μὴθὲν ἀγαθὸν μοι γένοιτο. (Cu.) φέρε τ[οδί.

(Δα.) ὦ Ἡράκλεις ἃ πέπονθα. (Cu.) τὴν πῆραν χ[άλα
καὶ δεῖξον· ἐν ταύτῃ περιφέρεις γάρ. βραχύ
πρόσμεινον, ἱκετεύω σ', ἵν' ἀποδῷ. (Δα.) τί γάρ· ἐγώ
ἐπέτρεψα τούτῳ; (Cu.) δός ποτ' ἐργαστήριον.

(Δα.) αἰσchrά γ' ἃ πέπονθα. (Cμ.) πάντ' ἔχεις; (Cu.) οἶμαί γε δὴ,
151 εἰ μὴ τι καταπέπωκε τὴν δίκην ἐμοῦ

λέγοντος, ὡς ἀλίσκετ'. (Δα.) οὐκ ἂν ψόμην.

(Cu.) ἀλλ' εὐτύχει βέλτιστε· τοιοῦτους ἔδει
θᾶπτον δικάζειν πάντα. (Δα.) [ἀδι]κ[ώτερον π]άθος

155 ὦ Ἡράκλεις οὐ γέγονε· δεινὴ γ' ἡ κρίσις.

143 ἔχει Head. Wil., ἄγει Leo 145 τοδί Lef., ταχύ Leo

146 χάλα K., λαβέ Lef., ἀνέσ Ar. 150 αἰσchrά γ' & Bo. Croe.

Ell. Head. K. Leo 152 οὐκ ἂν ψόμην Davo dederunt Nic.

Wil. 153 τοιοῦτους Ar. Herw. K., τοιοῦτόν γ' Croi.

154 πάντα Ro.; ἀδικώτερον πάθος Wil., τοῦ καθάρματος Ro.,

ἀδίκου πράγματος Croi. 155 post γέγονε distinxit Wil.

- CYP/ ΠΟΝΗΡΟΧΘΑCΩΠΟ.ΗΡ'Ο...ΥΝΥΝ
 ΤΟΥΤΩΦΥΛΑΞΕΙCΑΥΤ...ΙΑ
 ΕΥΪ'ΘΙ·ΤΗΡΗCΩCΕΠ.ΝΤΑ..Ν.Ρ.ΝΟΝ
 ΟΙΜΩΖΕΚΑΙΒΑΔΙΖΕCΥΔΕΤΑΥΤΙΓΥΝΗ
 160 ΛΑΒΟΥCΑΤΠΡΟCΤΟΝΤΡΟΦΙΜΟΝΕΝΘΑΔ'ΕΙCΦΕΡΕ
 ΧΑΙΡΕCΤΡΑΤΟΝΝΥΝΓΑΡΜΕΝΟΥΜΕΝΕΝΘΑΔΕ
 ΕΙCΑΥΡΙΟΝΔ'ΕΠΕΡΓΟΝΕΞΟΡΜΗCΟΜΕΝ
 ΤΗΝΑΤΟΦΟΡΑΝΑΤΟΔΟΝΤΕCΑΛΛΑΤΑΥΤΑΜΟΙ
 ΠΡΩΤ'ΑΤΑΡΙΘΜΗCΑΙΚΑΘΕΝ'·ΕΧΕΙCΚΟΙΤΙΔΑΤΙΝΑ
 165 ΒΑΛΛ'ΕΙCΤΟΤΠΡΟΚΟΛΤΙΟΝ : ΜΑΓΕΙΡΟΝΒΡΑΔΥΤΕΡΟΝ
 ΟΥΔΕΙCΕΟΡΑΚΕΤΗΝΙΚΑΥΤ'ΕΧΘΕCΤΑΛΛΑΙ
 ΕΠΙΝΟΝ : ΟΥΤΟCΙΜΕΝΕΙΝΑΙΦΑΙΝΕΤΑΙ
 ΑΛΕΚΤΡΥΩΝΤΙCΚΑΙΜΑΛΑCΤΡΙΦΝΟC·ΛΑΒΕ
 ΤΟΥΤΙΔΕΔΙΑΛΙΘΟΝΤΙ·ΠΕΛΕΚΥCΟΥΤΟCΙ :
 ΟΝ/ ΤΙΤΑΥΤ' : ΥΠΟΧΡΥCΟCΔΑΚΤΥΛ.ΟCΤΙCΟΥΤΟCΙ
 171 ΑΥΤΟCCΙΔΗΡΟΥC·ΓΛΥΜΜΑΤ..ΡΟCΗΤΡΑΓΟC
 ΟΥΚΑΝΔΙΑΓΝΟΙΗΝΚΛΕΟCΤΡΑΤΟCΔΕΤΙC
 ...ΙΝΟΠΟΙΗCΑCΩCΛΕΓΕΙΤΑΓΡΑΜΜΑΤΑ :
 ...ΔΕΙΞΟΝ : ΗΝCΥΔ'ΕΙΤΙC :..ΥΤΟCΕCΤΙ : ΤΙC :
 175 ...ΚΤΥΛΙΟC : ΟΠΟΙΟCΟΥΓΑΡΜΑΝΘΑΝΩ :
 ...ΔΕCΤΟΤΟΥΤΟΥΜΟΥΧΑΡ.CΙΟΥ : ΧΟΛΑΙC
 ...ΠΩΛΕCΕΝ : ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΘΕCΑΘΛΙΕ
 ....ΜΕ.ΕΡΟΝCΟΙΘΩΠΟΘΕΝΔΑΥΤΟΝΛΑΒΩΝ
 ... : ΑΠΟΛΛΟΝΚΑΙΘΕΟΙΔΕΙΝΟΥΚΑΚΟΥ

157 ante A, cuius pars superior exstat, hasta conspicitur

164 apostrophos post ΚΑΘΕΝ' falso addita est 174 initio
 tres potius quam quattuor litterae desunt 178 ...Η...ΕΡΟΝ
 Lef.

- Cy. πονηρὸς ἦσθας. (Δα.) ὦ πονήρ' ὅπως cὺ νῦν
τούτῳ φυλάξεις αὐτ[ὰ πάντ' ἀκήρατ]α.
εὖ ἴσθι, τηρήσω σε πάντα τὸν χρόνον.
- (Cy.) οἴμωζε καὶ βάδιζε. cὺ δὲ ταυτὶ γύναι
160 λαβοῦσα πρὸς τὸν τρόφιμον ἐνθάδ' εἷσφερε.
Χαιρέστρατον νῦν γὰρ μενούμεν ἐνθάδε,
εἰς αὔριον δ' ἐπ' ἔργον ἔξορμήσομεν
τὴν ἀποφορὰν ἀποδόντες. ἀλλὰ ταυτὰ μοι
πρῶτ' ἀπαρίθμησαι καθ' ἓν. ἔχεις κοιτίδα τινά;
165 βάλλ' εἰς τὸ προκόλπιον. (Ον.) μάγειρον βραδύτερον
οὔδεῖς ἐόρακε· τηνικαῦτ' ἐχθὲς πάλαι
ἔπινον. (Cy.) οὗτοσί μὲν εἶναι φαίνεται
ἀλεκτρυών τις καὶ μάλα στριφνός· λαβέ.
τουτὶ δὲ διάλιθόν τι. πέλεκυς οὗτοσί.
- Ον. τί ταῦθ'; (Cy.) ὑπόχρυς δακτύλιός τις οὗτοσί,
171 αὐτὸς αἰδηροῦς· γλύμμα ταῦρος ἢ τράγος,
οὐκ ἂν διαγνοίην, Κλεόστρατος δέ τις
ἐστὶν ὁ ποιήσας, ὡς λέγει τὰ γράμματα.
- (Ον.) ἄγε], δεῖξον. (Cy.) ἦν. cὺ δ' εἰ τίς; (Ον.) οὗτός ἐστι. (Cy.) τίς;
(Ον.) ὁ δακτύλιος. (Cy.) ὁ ποιός; οὐ γὰρ μανθάνω.
(Ον.) τοῦ δεσπότη τοῦμοῦ Χαρικίου. (Cy.) χολαῖς.
(Ον.) ὃν ἀπώλεσεν. (Cy.) τὸν δακτύλιον θὲς ἄθλιε.
(Ον.) τὸν ἡμέτερόν σοι θῶ; πόθεν δ' αὐτὸν λαβών
179 ἔχεις; (Cy.) Ἀπολλὼν καὶ θεοὶ δεινοῦ κακοῦ.

156 ὅπως cὺ νῦν Croi. 157 αὐτά Ar. Ell. Wil.; πάντα
Wil.; ἀκήρατα K., τὰ συνεκκείμενα Lef. 158 πάντα τὸν χρό-
νον Lef. 159 γυνή tenet Ar. 160 εἷσφερε Χαιρέστρατον.
Ar. Hous. 163 in fine δεῖ Leeuw. 164 ἀπαρίθμησαι Lef.,
ἀπαρίθμησον K., ἀπαρίθμει cύ Nic., ἀπαριθμήσαι Leeuw.
174 ἄγε K., φέρε Wil., ἀπόδειξον Rich., οὗτος Head. Wil.,
αὐτός Lef. 175—179 initia versuum suppl. Lef.

180 . . . . ΤΟΥΣΩΣΑΙΧΡΗΜΑΤ' ΕΣΤΙΝΟΡΦΑΝΟΥ.
 . . . ΔΟΣΟΠΡΟΣΕΛΘΩΝΕΥΘΥΣΑΡΤΑΖΕΙΝΒΛΕΠΕΙ :
 . . . . . ΚΤΥΛΙΟΝΘΕΣΦΗΜΙ : ΠΡΟΣΠΑΙΖΕΙΣΕΜΟΙ·

B₂ (R) ΤΟΥΔΕΣΤ. ΤΟΥΣΤΙΝΗΤΟΝΑΠΟΛΛΩΚΑΙΘΕΟΥΣ :

ΑΠΟΣΦΑΓΕΙΗΝ· ΡΟΤΕΡΟΝΑΝΔΗΠΟΥΘΕΝΗ

185 ΤΟΥΤΩΤΙΚ· ΘΥΦΕΙΜΗΝΑΡΑΡΕΔΙΚΑΣΟΜΑΙ
 ΑΠΑΣΙΚ· ΘΕΝΑΠ· ΔΙΟΥΣΤΙΝΟΥΚΕΜΑ
 ΣΤΡΕΠΤΟΝΤΙΤΟΥΤΙΛΑΒΕΣΥΠΟΡΦΥΡΑΠΤΕΡΥΞ
 ΕΙΣΩΔΕΠΑΡ· ΕΣΥΔΕΤΙΜΟΙΛΕΓΕΙΣ : ΕΓΩ
 ΧΑΡΙΣΙΟΥΣΤΙΝΟΥΤΟCΙΤΟΥΤΟΝΠΟΤΕ

190 ΜΕΘΥ· . . . . . ΕC'ΩCΕΦΗ : ΧΑΙΡΕCΤΡΑΤΟΥ
 ΕΙΜ'ΟΙΚΕΤΗCΗCΩΖΕΤΟΥΤΟΝΑCΦΑΛΩC
 ΗΜΟΙΔ· C· . . . . . ΩΙ· ΠΑΡΕΧΩCΩΝ : ΒΟΥΛΟΜΑΙ

ΑΥΤ· CΦ· . . . . . ΥΔΕΕΝΜΟΙΔΙΑΦΕΡΕΙ
 ΕΙCΤΑΥΤΟ· ΑΡΤΑΡΑΓΟΜΕΝΩCΕΜΟΙΔΟΚΕΙ

195 ΔΕΥΡ' ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ : ΝΥΝΙΜΕΝΟΥΝCΥΝΑΓΟΥCΙΚΑΙ
 ΟΥΚΕCΤΙΝΕΥΚΑΙΡΟΝΤΟΜΗΝΥΕΙΝΙCΩC

ΑΥΤΩΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΑΥΡΙΟΝΔΕ : ΚΑΤΑΜΕΝΩ
 ΑΥΡΙΟΝ· ΟΤΩΒΟΥΛΕCΘ' ΕΠΙΤΡΕΠΕΙΝΕΝΙΛΟΓΩ
 ΕΤΟΙΜΟC· ΟΥΔΕΝΥΝΚΑΚΩCΑΠΗΛΛΑΧΑ·

200 ΠΑΝΤΩΝΔ' ΑΜΕΛΗCΑΝΘ' ΩCΕΟΙΚΕΝΔΕΙΔΙΚΑC
 ΜΕΛΕΤΑΝΔΙΑΤΟΥΤΙΠΑΝΤΑΝΥΝΙCΩΖΕΤΑΙ
 ~ ~ ~ ~ ~

ΧΟ

Ρ

ΟΥ

ΟΝ/ ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΩΡΜΗΚΑΠΛΕΙΝΗΤΕΝΤΑΚΙC
 ΤΩΔΕCΠΟΤ· ΔΕΙΞΑΙΠΡΟCΕΛΘΩΝΚΑΙCΦΟΔΡΑ

192 ΩΙ iam Lef. quoque pro certis habet

- 180 οἶον τὸ cῶσαι χρήματ' ἐστὶν ὀρφανοῦ
 παιδός· ὁ προσελθὼν εὐθὺς ἄρπάζειν βλέπει.
 τὸν δακτύλιον θές, φημί. (Ον.) προσπαίζεις ἐμοί;
 τοῦ δεσπότη 'στὶ, νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ θεούς.
 (Cu.) ἀποσφαγεῖν πρότερον ἂν δήπουθεν ἦ
 185 τούτῳ τι καθυφείμην. ἄραρε, δικάσομαι
 ἅπασι καθ' ἑνὰ· παιδίου 'στὶν, οὐκ ἐμά.
 στρεπτόν τι τουτί· λαβὲ σύ. πορφυρᾷ πτέρυξ.
 εἴσω δὲ πάραγε. σὺ δὲ τί μοι λέγεις; (Ον.) ἐγώ;
 Χαριτίου 'στὶν οὗτος· τοῦτόν ποτε
 190 μεθύων ἀπώλες, ὡς ἔφη. (Cu.) Χαιρεστράτου
 εἶμ' οἰκέτης· ἡ σῶζε τοῦτον ἀσφαλῶς
 ἢ 'μοὶ δός, [αὐτὸν ὡς] παρέχω σῶν. (Ον.) βούλομαι
 αὐτὸς φυλάττειν. (Cu.) οὐδὲ ἔν μοι διαφέρει·
 εἰς ταῦτό γὰρ παράγομεν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
 195 δεῦρ' ἀμφοτέροι. (Ον.) νυνὶ μὲν οὖν συνάγουσι καὶ
 οὐκ ἔστιν εὐκαιρον τὸ μηνύειν ἴσως
 αὐτῷ περὶ τούτων· αὔριον δέ. (Cu.) καταμενῶ·
 αὔριον ὅτῳ βούλεσθ' ἐπιτρέπειν ἐνὶ λόγῳ
 ἕτοιμος. οὐδὲ νῦν κακῶς ἀπήλλαχα.
 200 πάντων δ' ἀμελήσανθ', ὡς ἔοικεν, δεῖ δίκας
 μελετᾶν· διὰ τούτου πάντα νυνὶ σῶζεται.

Χοροῦ

Ον. τὸν δακτύλιον ὥρμηκα πλεῖν ἢ πεντάκις
 τῷ δεσπότη δεῖξαι προσελθὼν, καὶ σφόδρα

180 οἶον Lef.; τό K., ἀποσῶσαι Lef. 181 παιδός Wil.,
 ἄλλος Lef. 182 προσπαίζεις ἐμοί Syriscio dat Rich. 190 suppl.
 Lef. 192 αὐτὸν ὡς Wil., αὐτῷ ἴν' εὐ cum crasi Head., πάλιν
 ἵνα Leo, ἔστ' ἂν σοι Leeuw., ὡς ἂν σοι Herw. 193 suppl.
 Croi. 201 τούτου Croi.

- ΩΝΕΓΓΥΧΗ·ΗΚΑΙΠΡΟΣΑΥΤΩΠΑΝΤΕΛΩΣ
 205 ΑΝΑΔΥΟΜΑΙ·ΚΑΙΤΩΝΠΡΟΤΕΡΟΝΜΟΙΜΕΤΑΜΕΛΕΙ
 ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ·ΛΕΓΕΙΓΑΡΕΠΙΕΙΚΩΣΤΥΚΝΑ
 ΩΣΤΟΝΦΡΑΣΑΝΤΑΤΑΥΤΑΜΟΙΚΑΚΟΝΚΑΚ...
 ΟΖΕΥΣΑΠΟΛΕΣΑΙ·ΜΗΜΕΔΗΔΙΑΛΛΑΓ...
 ΠΡΟΣΤΗΝΓΥ·ΑΙΚΑΤΟΝΦΡΑΣΑΝΤΑΤΑΥ.....
 210 ΣΥΝΕΙΔΟΤ'ΑΦΑΝΙΣΗΛΑΒΩΝΚΑΛΩΣ....
 ΕΤΕΡΟΝΤΙΠΡΟΣΤΟΥΤΟΙΣΚΥΚΑΝ.....
 ΚΑΝΤΑΥΘΑΚΑΚΟΝΕΝΕΣΤΙΝΕΠΙΕΙΚΩΣΜ...
 ABP/ ΕΑΤΕΜ'Ι·ΕΤΕΥΩΣΕΚΑΙΜΗΚΑΚΑ^{ΜΟΙ}
 ΠΑΡΕΧΕΤ'ΕΜΑΥΤΗΝΩΣΕΟΙΚΕΝΑΨΑΛ ..
 215 ΛΕΛΗΘΑΧΛΕΥΑΖΟΥΣ'ΕΡΑΘΑ.....
 B₃(R) ΘΕΙΟΝΔΕΜΙΣΕΙΜΙΣΟCΑΝΘΡΩΠΩCΜ'ΕΤΙ
 ΟΥΚΕΤΙΜ'ΕΑΓΑΡΟΥΔΕΚΑΤΑΚΕΙCΘΑΙΤΑΛΑΝ
 ΠΑΡΑΥΤΟΝΑΛΛΑΧΩΡΙC·ΑΛΛ'ΑΠΟΔΩΠΑΙΝ
 ΠΑΡΟΥΠΑΡΕΛΑΒΟΝΑΡΤΙΩCΑΤΟΠΤΟΝ·ΤΑΛΑC : ABP/
 220 ΟΥΤΟCΤΙΤΟCΟΥΤΟΝΑΡΓΥΡΙΟΝΑΠΟΛΛΥΕΙ
 ΕΠΕΙΤΟΓ'ΕΠΙΤΟΥΤΩΤΟΤΗCΘΕ·ΥΦΕΡΕΙΝ
 ΚΑΝΟΥΝΕΜΟΙΓ'ΟΙΟΝΤΕΝΥΝΕCΤ'ΩΤΑΛΑΝ·
 ΑΓΝΗΓΑΜΩΝΓΑΡΦΑCΙΝΗΜ·ΡΑ.....ΗΝ
 ΗΔΗΚΑΘΗΜΑΙ·ΠΩCΑΝΟΥΝΤΠΡΟCΤΩΝΘΕΩΝ
 225 ΠΩCΑΝ'ΙΚΕΤΕΥΩ·ΠΟΥCΤ.....ΤΩΝΕΓΩ
 ΠΕΡΙΕΡΧΟΜ'ΟΥΤΟCΕΝΔΟΝ...ΩΓΑΘΕ

206 linea recta litterae Υ superscripta nota productionis esse potest 211 post ΚΥΚΑΝ vix erat Φ in charta 212 in fine potius Μ quam Π erat 215 ultimae litterae perparvum vestigium cernitur

208 δαλλαγεῖς Head. Leo Wil. 209 suppl. Lef. 210 δὲ vñv Capps, ποῦν Wil., δ' ἔχοι Leo, δέ τοι Leeuw. 211 ἀφ-

- ὦν ἐγγὺς ἤδη καὶ πρὸς αὐτῷ παντελῶς
 205 ἀναδύομαι. καὶ τῶν πρότερόν μοι μεταμέλει
 μνησμάτων. λέγει γὰρ ἐπιεικῶς πυκνά·
 „ὥς τὸν φράσαντα ταῦτά μοι κακὸν κακῶς
 ὁ Ζεὺς ἀπολέσαι“. μὴ με δὴ διαλλαγεῖς
 πρὸς τὴν γυναῖκα τὸν φράσαντα ταῦτα καὶ
 210 συνειδότης ἀφανίσῃ λαβῶν. καλῶς δὲ νῦν
 ἕτερόν τι πρὸς τούτοις κυκᾶν [ἀφέξομαι.
 κἀνταῦθα κακὸν ἔνεστιν ἐπιεικῶς μέγα.
 Αβ. ἐὰτέ μ', ἱκετεύω σε, καὶ μὴ μοι κακά
 παρέχετ'. ἐμαυτήν, ὡς ἔοικεν, ἀθλία
 215 λέληθα χλευάζουσ'. ἐρᾶσθαι μὲν ἐδόκουν
 θεῖον δὲ μισεῖ μῖσος ἄνθρωπός μέ τι.
 οὐκέτι μ' ἐᾷ γὰρ οὐδὲ κατακεῖσθαι τάλαν
 παρ' αὐτόν, ἀλλὰ χωρίς. (Ον.) ἀλλ' ἀποδῶ πάλιν
 παρ' οὗ παρέλαβον ἀρτίως; ἄτοπον. Αβ. τάλας
 220 οὗτος. τί τοσοῦτον ἀργύριον ἀπολλύει;
 ἐπεὶ τό γ' ἐπὶ τούτῳ τὸ τῆς θεοῦ φέρειν
 κανοῦν ἔμοιγ' οἶόν τε νῦν ἐστ' ὦ τάλαν·
 ἀγνή γάμων γάρ, φασίν, ἡμέραν τρίτην
 ἤδη κάθημαι. (Ον.) πῶς ἂν οὔν, πρὸς τῶν θεῶν,
 225 πῶς ἂν, ἱκετεύω — (Cu.) ποῦ 'στιν, ὃν ζητῶν ἐγώ
 περιέρχομ'; οὗτος ἔνδον. ἀποδοσ ὦγαθέ

έξομαι Hen., φυλάξομαι Wil. 212 μέγα Wil., πολύ Ar.
 Ell. Leo 215 ἐρᾶσθαι Ar.; μὲν ἐδόκουν Sud., γὰρ ἐδόκουν
 Ar. 221 cf. Diogenian. Π 46 ἀγνή γάμων· ἐπὶ τῶν σωφρό-
 νων γυναικῶν. . . . . ὅμοιον τὸ κανοῦν <τὸ> τῆς θεοῦ φέρει.
 223 schol. Eur. Hipp. 138 = fr. 920 K. (ἀγνόν) ἄθικτον „ἀγνή
 γάρ εἰμι“ Μένανδρος; suppl. Croi. 225 ποῦ 'στιν ὃν ζητῶν
 Ar. Leo Wil. 226 ἀποδοσ Wil.; ἢ θές Ar.

- ΤΟΝ ΔΑΚΤΥΛΙΟΝ Η ΔΕΙΞΟΝ Ω ΙΜΕ . ΛΕΙΣ ΤΟΤΕ
 ΚΡΙΝΩ ΜΕΘ' ΕΛΘΕΙΝ ΔΕΙΜΕΤΟΙ : ΤΟΥΤΟΝΙ^{ΟΙ}
 ΕΣΤΙΝ ΤΟ ΠΡΑΓΜ' ΑΝΘΡΩΠΕ· ΤΟΥ ΜΕΝ ΔΕ ΣΤΟΤΟΥ
 230 ΕΣΤ' ΟΙΔ' ΑΚΡΙΒΩ ΣΟΥ ΤΟΣΙΧΑΡΙΣΙΟΥ
 ΟΚΝΩ ΔΕ ΔΕΙΞΑΙ ΠΑΤΕΡΑ ΓΑΡ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
 ΑΥΤΟΝ ΠΩΣ ΧΕΔΟΝΤΙ ΤΟΥΤΟΝ ΠΡΟΣΦΕΡΩΝ
 ΜΕΘΟΥΣ ΝΕΞΕΚΕΙΤΟ : ΠΩΣ ΑΒΕΛΤΕΡΕ :
 ΤΑΥΡΟ ΠΩΛΙΟΙ ΣΑ ΠΩΛΕΣΑΝ ΤΟΥΤΟΝ ΠΟΤΕ
 235 ΠΑΝ ΝΥΧΙ ΔΟΣΟΥΣ Η ΣΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ· ΚΑΤΑ ΛΟΓΟΝ
 ΕΣΤΙΝ ΒΙΑ ΣΜΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΘΕΝΟΥ
 ΗΔ' ΕΤΕΚΕ ΤΟΥΤΟ ΚΑΞΕΘΗ ΚΕ ΔΗΛΑΔΗ
 ΕΙΜΕΝΤΙ ΣΟΥ ΝΕΥΡΩΝΕ ΚΕΙΝΗΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΙ
 ΤΟΥΤΟΝ ΣΑΦΕΣ ΑΝ ΔΕΙΚΝΥ . . ΑΝΤΙ ΤΕ ΚΜΗΡΙΟΝ
 240 ΝΥΝ ΙΔ' ΎΠΟΝΟΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑΡΑΧΗΝ ΕΧΕΙ : ΣΚΟΠΕΙ
 ΑΥΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ· ΕΙΔ' ΑΝΑΣΕΙ ΕΙΣ ΑΠΟΛΑΒΕΙΝ
 . . ΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝ ΜΕΒΟΥΛΟΜΕΝΟ ΣΔΟΥΝΑΙ ΤΕ ΣΟΙ
 . . ΚΡΟΝΤΙ ΛΗΡΕΙ ΣΟΥ ΚΕ ΝΕ ΣΤΙΝΟΥ ΔΕ Ε . C
 . . ΡΕΜΟΙ ΜΕΡΙ ΣΜΟC : ΟΥ ΔΕ ΔΕ Ο ΜΑΙΤΑΥΤΑ ΔΗ
 245 . . Ω ΔΙΑ ΔΡΑΜΩΝ ΕΙC ΤΟΛΙΝ ΓΑΡ ΕΡΧΟΜΑΙ
 . . Ι ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΕΙC ΟΜΕΝΟC ΤΙ ΔΕ . ΠΟΕΙΝ :
 . . ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ ΟΝΥΝ ΤΙ ΘΗΝΕΙ Θ' Η . ΥΝΗ
 . . Η ΣΙΜ' ΕΝ ΔΟΝΟΥΤΟ ΣΕΥΡΕΝΑΝ . ΡΑ ΚΕΥC :
 . . ΦΗCΙΝ : ΩC ΚΟΜΨΟΝΤΑ ΛΑΝΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝΙ
 250 Τ . ΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝ ΕΠΟΝΤΑ ΤΟΥ ΜΟΥ ΔΕ ΣΤΟΤΟΥ :
 B₄(V) ΑΙΔΥCΜΟΡ' ΕΙΤ' ΕΙΤΡΟΦΙ ΜΟC ΟΝΤΩC ΕCΤΙC ΟΥ
 ΤΡΕΦΟΜΕΝΟΝ ΟΨΕΙΤΟ ΤΟΝ ΕΝ ΔΟΥΛΟΥ ΜΕΡΕΙ
 ΚΟΥ ΚΑΝ ΔΙΚΑΙΩC ΑΠΟΘΑΝΟΙC : ΟΤΤΕ ΡΛΕΓΩ

228 in verbo ΕΛΘΕΙΝ littera I ommissa a scriba postea in-
 sersa est; OI a prima manu superscriptum 244 : .ΑΥΤΑΔΗ
 et in margine ABP Ri., ..ΥΤΑΔΗ et in margine O K.,
 ΤΑΥΤΑ... Lef.

- τὸν δακτύλιον, ἥ δειῖξον ᾧ μέλλεις ποτ', ἥ
κρινώμεθ'· ἐλθεῖν δεῖ μέ ποι. (Ον.) τοιουτονί
ἐστὶν τὸ πρᾶγμ' ἄνθρωπε· τοῦ μὲν δεσπότου
230 ἔστ', οἷδ' ἀκριβῶς, οὗτοςὶ Χαριτίου·
ὀκνῶ δὲ δεῖξαι· πατέρα γὰρ τοῦ παιδίου
αὐτὸν ποῶ σχεδόν τι τοῦτον προσφέρων
μεθ' οὗ συνεξέκειτο. (Cu.) πῶς ἀβέλτερε;
(Ον.) Ταυροπολίοις ἀπώλεσεν τοῦτόν ποτε
235 παννυχίδος οὔσης καὶ γυναικῶν· κατὰ λόγον
ἐστὶν βιασμὸν τοῦτον εἶναι παρθένου·
ἥ δ' ἔτεκε τοῦτο κᾶξέθηκε δηλαδῇ.
εἰ μὲν τις οὖν εὐρῶν ἐκείνην προσφέρει
τοῦτον, σαφὲς ἂν τι δεικνύοι τεκμήριον·
240 νυνὶ δ' ὑπόνοιαν καὶ ταραχὴν ἔχει. (Cu.) σκόπει
αὐτὸς περὶ τούτων. εἰ δ' ἀνασεύεις, ἀπολαβεῖν
τὸν δακτύλιόν με βουλόμενος δοῦναί τέ σοι
μικρόν τι, ληρεῖς· οὐκ ἔνεστιν οὐδὲ εἰς
παρ' ἐμοὶ μερισμός. Ον. οὐδὲ δέομαι ταῦτα δή.
(Cu.) ἥξω διαδραμών, εἰς πόλιν γὰρ ἔρχομαι
246 νυνί, περὶ τούτων εἰσόμενος τί δεῖ ποεῖν.
(Αβ.) τὸ παιδάριον, ὃ νῦν τιθηνεῖθ' ἡ γυνή
'Ονήσιμ' ἔνδον, οὗτος εὗρεν ἀνθρακεύς;
(Ον.) ναί, φησίν. (Αβ.) ὡς κομψὸν τάλαν. (Ον.) καὶ τουτονί
250 τὸν δακτύλιον ἐπόντα τοῦμοῦ δεσπότου.
(Αβ.) ᾧ δύσμορ'· εἴτ', εἰ τρόφιμος ὄντως ἐστί σου,
τρεφόμενον ὅψει τοῦτον ἐν δούλου μέρει
κούκ ἂν δικαίως ἀποθάνοις; (Ον.) ὅπερ λέγω,

227 ἡ in fine addidit Sud.

239 ἂν τι δεικνύοι Croi.

244 ταυτά σου Lef.

245 ἥξω Wil.

246 νυνί Wil.

249 ναί Lef., ὡς Ro.

251 ᾧ Wil.

- ΤΗΝΜΗΤΕΡ'ΟΥΔΕΙΣΟΙΔΕΝ : ΑΠΕΒΑΛΕΝΔΕΦΗΣ
 255 ΤΑΥΡΟΠΟΛΙΟΙΣΑΥΤΟΝ : ΠΑΡΟΙΝΩΝΓ'ΩΣΕΜΟΙ
 ΤΟΠΑΙΔΑΡΙ.ΝΕΙΦ'ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ : ΔΗΛΑΔΗ ABP/
 ΕΙΣΤΑΣ.ΥΝΑΙΚΑΣΤΑΝΝΥΧΙΖΟΥΣCΑCΜΟΝΟΣ
 ΕΝΕ.....Α...ΥΓΑΡΠΑΡΟΥCΗCΕΓΕΝΕΤΟ
 ΤΟΙΟΥΤΟΝΕΤΕΡΟΝ : CΟΥΠΑΡΟΥCΗC : ΠΕΡΥCΙΝΑΙ
 260 ΤΑΥΡΟΠΟ.....ΑΙCΙΝΓΑΡΕΨΑΛΛΟΝΚΟΡΑΙC
 ΑΥΤΗΘ.....ΝΕΠΑΙΖΟΝ·ΟΥΔ'ΕΓΩΤΟΤΕ
 ΟΥΠΩΓΑΡΑΝΔΡ'ΗΔΕΙΝΤΙΕCΤΙ·ΚΑΙΜΑΛΑ
 ΜΑΤΗΝΑΦΡΟΔΙΤΗΝ : ΤΗΝΔΕΠΑΙΔ'ΗΤΙCΗΝ
 ΟΙCΘΑC : ΠΥΘΟΙΜΗΝΑΝΤΑΡΑΙCΓΑΡΗΝΕΓΩ
 265 ΓΥΝΑΙΞΙΤΟΥΤΩΝΗΝΦΙΛΗ : ΠΑΤΡΟCΤΙΝΟC
 ΗΚΟΥCΑC : ΟΥΔΕΝΟΙΔΑΤΤΛΗΝΪΔΟΥCΑΓΕ
 ΓΝΟΙΗΝΑΝΑΥΤΗΝΕΥΠΤΡΕΠΗCΤΙCΩΘΕΟΙ
 ΚΑΙΠΛΟΥCΙΑΝΕΦΑCΑΝΤΙΝ' : ΑΥΤΗCΤΙΝΤΥΧΟΝ ON/
 ΟΥΚΟΙΔ'ΕΤΛΑΝΗΘΗΓΑΡΜΕΘΗΜΩΝΟΥC'ΕΚΕΙ
 270 ΕΙΤ'ΕΞΑΤΙΝΗCΚΛΑΟΥCΑΠΡΟCΤΡΕΧΕΙΜΟΝΗ
 ΤΙΛΛΟΥC'ΕΑΥΤΗCΤΑCΤΡΙΧΑC·ΚΑΛΟΝΠΑΝΥ
 ΚΑΙΛ.ΠΤΟΝΩΘΕΟΙΤΑΡΑΝΤΙΝΟΝCΦΟΔΡΑ
 ΑΠΟΛΩΛΕΚ.Ι'ΟΛΟΝΓΑΡΕΓΕΓΟΝΕΙΡΑΚΟC :
 ΚΑΙΤΟΥΤΟΝ..ΧΕΝ : ΕΙΧ'ΙCΩCΑΛΛ'ΟΥΚΕΜΟΙ
 275 ΕΔΕΙΞΕΝΟΥΓΑΡΨΕΥCΟΜΑΙ : ΤΙΧΡΗΠΤΟΕΙΝ
 ΕΜΕΝΥΝ : ΟΡΑCΥΤΟΥΤΟΕΑΝΔΕΝΥΝΕΧΗC
 ΕΜΟΙΤΕΠΕΙΘΗΤΟΥΤΟΠΡΟCΤΟΝΔΕCΠΟΤ..
 ΦΑΝΕΡΟΝΤΟΗCΕΙCΕΓΑΡΕCΤ'ΕΛΕΥΘΕΡΑ.

260 inter ΠΟ et ΑΙ potius 5 quam 6 litterae desunt; IN non plane certa, ΜΕΝ non potest inseri.

- τὴν μητέρ' οὐδεὶς οἶδεν. (Αβ.) ἀπέβαλεν δέ, φῆς,
 255 Ταυροπολίαις αὐτόν; (Ον.) παροινῶν γ', ὡς ἐμοὶ
 τὸ παιδάριον εἶφ' ἀκόλουθος. (Αβ.) δηλαδή
 εἰς τὰς γυναῖκας παννυχιζούσας μόνος
 ἐνέπεσε· κάμου γὰρ παρούσης ἐγένετο
 τοιοῦτον ἕτερον. (Ον.) σοῦ παρούσης; (Αβ.) πέρυσι, ναί,
 260 Ταυροπολίαις· παισὶν γὰρ ἔψαλλον κόραις
 αὐτὴ θ' [ὁμοῦ] συνέπαιζον· οὐδ' ἐγὼ τότε
 οὔπω γὰρ ἄνδρ' ᾔδειν τί ἐστὶ. (Ον.) καὶ μάλα.
 (Αβ.) μὰ τὴν Ἀφροδίτην. (Ον.) τὴν δὲ παῖδά γ' ἦτις ἦν
 οἴσθας; (Αβ.) πυθοίμην ἄν· παρ' αἷς γὰρ ἦν ἐγὼ
 265 γυναῖξί, τούτων ἦν φίλη. (Ον.) πατρὸς τίνος
 ἦκουσας; (Αβ.) οὐδὲν οἶδα· πλὴν ἰδοῦσά γε
 γνοίην ἂν αὐτήν. εὐπρεπὴς τις ὦ θεοί,
 καὶ πλουσίαν ἔφασάν τιν'. Ον. αὕτη 'στιν τυχόν.
 (Αβ.) οὐκ οἶδ'· ἐπλανήθη γὰρ μεθ' ἡμῶν οὐς' ἐκεῖ,
 270 εἴτ' ἔξαπίνης κλάουσα προστρέχει μόνη,
 τίλλους' ἑαυτῆς τὰς τρίχας, καλὸν πάνυ
 καὶ λεπτὸν ὦ θεοὶ ταραντίνον σφόδρα
 ἀπολωλεκυῖ', ὅλον γὰρ ἐγεγόνει ῥάκος.
 (Ον.) καὶ τοῦτον εἶχεν; (Αβ.) εἶχ' ἴσως, ἀλλ' οὐκ ἐμοί
 275 ἔδειξεν· οὐ γὰρ ψεύσομαι. (Ον.) τί χρὴ ποεῖν
 ἐμὲ νῦν; (Αβ.) ὄρα σὺ τοῦτ'· εἰ δὲ νοῦν ἔχῃς
 ἐμοὶ τε πείθῃ, τοῦτο πρὸς τὸν δεσπότην
 φανερόν ποήσεις. εἰ γὰρ ἐστ' ἐλευθέρας

μέν Croi., ταῖς μέν Leeuw., Ταυροπολίζουσας Nic. Wil., παισὶν
 Capps K., cf. Ar. Lys. 595 et Theophil. fr. 12, 6 K. 261 αὐτὴ
 θ' ὁμοῦ συνέπαιζον Head. Leeuw., αὐτόθι δὲ καὶ c. Ar. Nic., αὐτῷ
 θρασέως c. Ro., συνέπαιζεν Capps 262 καὶ μάλα Onesimo dedit
 Wil., πῶμαλα Herw., μάλ' οὐ Rich. 263 παῖδά γ' ἦτις Head.
 Wil., ποτ' add. Ar. K. Leo, παῖδα δὲ τίς Rich. 276 νοῦν Lef.

- ΠΑΙΔΟΣΤΙΤΟΥΤΟΝΛΑΝΘΑΝΕΙΝΔΕΙΤΟΣΥΜ^{ΓΕ.....}...
- 280 ΠΡΟΤΕΡΟΝΕΚΕΙΝΗΝΗΤΙΣΕΣΤ'ΑΒΡΟΤΟΝΟ.
ΕΥΡΩΜΕΝ·ΕΠΙΤΟΥΤΩΔΕΜΟΙ·ΣΥΝΥΝ·ΡΑ...
ΟΥΚΑΝΔΥΝΑΙΜΗΝΤΟΝΑΔΙΚΟΥΝΤΑΤΡΙΝ....
ΤΙΣΕΣΤΙΝΕΙΔΕΝΑΙΦΟΒΟΥΜΑΙΤΟΥΤΕΓ·
ΜΑΤΗΝΤΙΜΗΝΥΕΙΝΤΠΡΟΣΕΚΕΙΝΑCΑCΛ...
- 285 ΤΙCΟΙΔΕΝΕΙΚΑΙΤΟΥΤΟΝΕΝΕΧΥΡΟΝΛΑΒ..
ΤΟΤΕΤΙCΠΑΡΑΥΤΟΥΤΩΝΤΑΡΟΝΤΩΝΑΠΕΒΑΛΕΝ
ΕΤΕΡΟΚΥΒΕΩΝΤΥΧΟΝΙΪCΩCΕΙCΣΥΜΒΟΛΑC
ΥΠΟΘΗΜ'ΕΔΩΚ'ΗCΥΝΤΙΘΕΜΕΝΟCΤΕΡΙΤΙΝΟC
ΠΕΡΙΕΙΧΕΤ'ΕΙΤ'ΕΔΩΚΕΝ·ΕΤΕΡΑΜΥΡΙΑ
- 290 ΕΝΤΟΙCΤΟΤΟΙCΤΟΙΑΥΤΑΓΙΝΕCΘΑΙΦΙΛΕΙ
ΤΡΙΝΕΙΔΕΝΑΙΔΕΤΟΝΑΔΙΚΟΥΝΤ'ΟΥΒΟΥΛΟΜΑΙ
ΖΗΤΕΙΝΕΚΕΙΝΗΝ·ΟΥΔΕΜΗΝΥΕΙΝΕΓΩ·
ΤΟΙΟΥΤΟΝΟΥΔΕΝ·ΟΥΚΑΚΩ·ΜΕΝΤΟΙΛΕΓΕΙC
ΤΙΟΥΝΤΠΟΗCΕΙΤΙC·ΘΕΑC'ΟΝΗCΙΜΕ
- 295 ΑΝCΥΝΑΡΕCΗCΟΙΤΟΥΜΟΝΕΝΘΥΜΗΜ'ΑΡΑ·
ΕΜΟΝΤΠΟΗCΟΜΑΙΤΟΠΡΑ..ΑΤ·ΥΤ'ΕΓΩ·
ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΛΑΒΟΥ·ΑΤΕΙCΩΤΟΥΤΟΝΙ
ΕΙCΕΙΜΙΤΠΡΟΣΕΚΕΙΝΟΝ·ΛΕΓ'ΟΛΕΓΕΙCΑΡΤΙΓΑΡ
ΝΟΩ·ΚΑΤΙΔΩΝΜ'ΕΧΟΥCΑΝΑΝΑΚΡΙΝΕΙΠΤΟΘΕΝ
- 300 ΕΙΛΗΦΑΦΗCΩΤΑΥΡΟΠΩΛΙΟΙCΤΑΡΘΕΝΟC
ΕΤ'ΟΥCΑΤΑΤ'ΕΚΕΙΝΗΓΕΝΟΜΕΝΑΤΤΑΝΤ'ΕΜΑ
ΠΡΟΟΥΜΕΝΗ·ΤΑΤΛΕΙCΤΑΔ'ΑΥΤΩΝΟΙΔ'ΕΓΩ·

ON/
ABP/

279 post CY lineola quae ad M bene quadrat, scriba ipse
CΥM[BAN superscripta voce ΓΕ[ΓΟΝΟC correxit 281 utrum
ΕΜΟΥ an ΕΜΟΙ voluerit scriba, diiudicare non possum
294 ΠΟΗCΕΙ corr. ex ΠΟΗCΗ 297 post λαβοῦσα T plane
certa, tum potius Ε quam Ο 301 librarius primum scrip-
serat ΕΚΕΙΝΗ·ΕΝ, tum Γ inseruit punctis non deletis

- παιδός, τί τοῦτον λανθάνειν δεῖ τὸ γεγονός;
- (Ον.) πρότερον ἐκείνην ἣτις ἐστὶν Ἀβρότονον
 281 εὖρωμεν· ἐπὶ τούτῳ δ' ἐμοὶ σύμπράττε νῦν.
- (Αβ.) οὐκ ἂν δυναίμην, τὸν ἀδικοῦντα πρὶν σαφῶς
 τίς ἐστὶν εἰδέναι· φοβοῦμαι τοῦτ' ἐγώ,
 μάτην τι μηνύειν πρὸς ἐκείνας ἃς λέγω.
- 285 τίς οἶδεν, εἰ καὶ τοῦτον ἐνέχυρον λαβὼν
 τότε τις παρ' αὐτοῦ τῶν παρόντων ἀπέβαλεν
 ἕτερος· κυβεύων τυχὸν ἴσως <ῆ> εἰς συμβολάς
 ὑπόθημ' ἔδωκ', ἢ συντιθέμενος περὶ τινος
 περιείχετ', εἴτ' ἔδωκεν. ἕτερα μυρία
- 290 ἐν τοῖς πότοις τοιαῦτα γίνεσθαι φιλεῖ.
 πρὶν εἰδέναι δὲ τὸν ἀδικοῦντ' οὐ βούλομαι
 ζητεῖν ἐκείνην οὐδὲ μηνύειν ἐγώ
 τοιοῦτον οὐδέν. Ον. οὐ κακῶς μέντοι λέγεις.
 τί οὖν ποιήσῃ τις; Αβ. θέας' Ὀνήσιμε,
 295 ἂν συναρέσῃ σοι τοῦμὸν ἐνθύμημ' ἄρα.
 ἐμὸν ποιήσομαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐγώ
 τὸν δακτύλιον λαβοῦσα τ' εἴσω τουτονί
 εἵσειμι πρὸς ἐκείνον. (Ον.) λέγ' ὃ λέγεις· ἄρτι γάρ
 νοῶ. (Αβ.) κατιδὼν μ' ἔχουσιν ἀνακρινεῖ πόθεν
- 300 εἵληφα· φήσω „Ταυροπολίοις, παρθένος
 ἔτ' οὖσα“, τὰ τ' ἐκείνη γενόμενα πάντ' ἐμά
 ποουμένη· τὰ πλεῖστα δ' αὐτῶν οἶδ' ἐγώ.

variā lectionem δεῖ τὸ συμβὰν λανθάνειν perspexit Wil.

281 suppl. Wil., ἐμοῦ cū νῦν κράτει K., ἐμοί — φράσων Leo, ἐμοί — ὄρα Ro. 282 suppl. Lef. 283 τοῦτ' ἐγώ K., τοῦτο νῦν Lef. τοῦ τόκου Ar. 287 ἐτέρῳ Ro.; ἢ inser. Leeuw.

294 praefero priorem lectionem ποιήσῃ, quam postulavit Head. 297 λαβοῦς' ἀποίω Ar., τ' οἴω Nic. 298 εἵσειμι — νοῶ Prise. 18, 167 (II 283 H.) = fr. 182 K. valde corruptum 301 ἔτ' οὖς', ἃ τότ' ἐκείνη γέγονεν, ἅπαντ' ἐμά Croi.

- ΑΡΙΣΤΑΓ' ΑΝΘΡΩΠΩΝ : ΕΑΝΔ' ΟΙΚΕΙΟΝ Η
 ΑΥΤΩ ΤΟ ΠΡΑΓΜ' ΕΥΘΥΣΧΕΙ ΕΙΦΕΡΟΜΕΝΟΣ
 305 ΕΠΙ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ ΚΑΙ ΜΕΘΥΩΝ ΓΕΝΥΝΕΡΕΙ
 ΠΡΟΤΕΡΟ ΣΑΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΤΩΣ· ΑΔ' ΑΝΛΕΓΗ
 ΠΡΟΣΟΜΟΛΟΓΗΣΘΟΥ ΔΙΑ ΜΑΡΤΕΙΝ ΜΗΔΕΕΝ
 ΠΡΟΤΕΡΑ ΛΕΓΟΥΣ : ΎΠΕΡ ΕΥΓΕΝΗ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ :
 ΤΑ ΚΟΙΝΑ ΤΑΥΤΙΔ' ΑΚΚΙΟΥΜΑΙ ΤΩ ΛΟΓΩ
 310 ΤΟΥ ΜΗΔΙΑ ΜΑΡΤΕΙΝΩΣ Θ' ΑΝΑΙΔΗΣ ΧΘΑΚΑΙ
 ΚΑΙ ΪΤΑ ΜΟΣΤΙΣ : ΕΥΓΕ : ΚΑΤΕΒΑΛΕΣ ΔΕ Μ' ΩΣΣΦΟΔΡΑΝ
 .. ΑΤΙΑ Δ' ΟΙ' ΑΠΩΛΕΣ' Η ΤΑΛΑΙΝΕΓΩ
 .. ΣΩ· ΠΡΟΤΟΥΤΟΥ Δ' ΕΝΔΟΝ ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΜΑΙ
 .. ΒΟΥΣΑ ΚΛΑΥΣΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΗΣΑΙ ΚΑΙ ΠΘΕΝ
 315 ... ΒΕΝΕΡΩ ΤΑΝ ΤΗΝ ΕΧΟΥΣΑΝ : ΗΡΑΚΛΕΙΣ ON/
 .. ΠΕΡΑΣ ΔΕ ΠΑΝΤΩΝ ΤΑΙΔΙΟΝ ΤΟΙΝΥΝΕΡΩ
 .. ΗΓΕΓΟΝ ΟΣΣΟΙ ΚΑΙ ΤΟΝΥΝΕΥΡΗΜΕΝΟΝ
 .. ΙΕΩ : ΠΑΝΟΥΡΓΩΣ ΚΑΙ ΚΑΚΟΗΘΩΣ ΑΒΡΟΤΟΝΟ :
 .. ΝΔ' ΕΞΕΤΑΣΘΗ ΤΑΥΤΑ· ΚΑΙ ΦΑΝΗΤΑ ΤΗΡ
 320 ΩΝΟΥΤΟ ΣΑΥΤΟΥ· ΤΗΝ ΚΟΡΗΝ ΖΗΤΗΣΟΜΕΝ
 ΚΑΤΑΣΧΟΛΗΝ : ΕΚΕΙΝΟ Δ' ΟΥΛΕΓΕΙ ΟΤΙ
 C₄(R) ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΓΙΝΗΣΥ· ΤΟΥ ΓΑΡ ΠΑΙΔΙΟΥ
 ΜΗΤΕΡΑΣ ΕΝΟΜΙΣΑΣ ΥΣΕΤ' ΕΥΘΥΣ ΔΗΛΑΔΗ :
 ΟΥΚ ΟΙΔΑ ΒΟΥΛΟΙΜΗΝ Δ' ΑΝ : ΟΥ ΓΑΡ ΟΙΣΘΑΣΥ
 325 ΑΛΛ' ΟΥ ΧΑΡΙΣΤΙ ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ ΤΟΥΤΩΝ ΕΜΟΙ :
 ΝΗΤΩΘΕΩ Π. ΝΤΩΝ Γ' ΕΜΑΥΤΗΣ ΑΙΤΙΟΝ
 ΗΓΗΣΟΜΑΙ ΤΟΥΤΩΝ C' : ΕΑΝ ΔΕ ΜΗ ΚΕΤΙ
 ΖΗΤΗΣΕ ΚΕΙΝΗ ΝΕΞΕΠΙΤΗΔΕΣ ΑΛΛ' ΕΑΙC

317 sitne initio H an TI legendum, diiudicare non ausim

327 post ΤΩΝC' duo puncta fuisse verisimile est

- (Ον.) ἄριστά γ' ἀνθρώπων. (Αβ.) ἐὰν δ' οἰκεῖον ἦ
 αὐτῷ τὸ πρᾶγμ', εὐθὺς <τόθ'> ἤξει φερόμενος
 305 ἐπὶ τὸν ἔλεγχον καὶ μεθύων γε νῦν ἐρεῖ
 πρότερος ἅπαντα καὶ προπετιῶς· ἃ δ' ἂν λέγῃ,
 προσομολογήσω τοῦ διαμαρτεῖν μηδὲ ἐν
 προτέρα λέγους. (Ον.) ὑπέρευγε, νῆ τὸν Ἥλιον.
 (Αβ.) τὰ κοινὰ ταυτὶ δ' ἀκκιοῦμαι τῷ λόγῳ
 310 τοῦ μὴ διαμαρτεῖν· „ὥς ἀναιδὴς ἦσθα καὶ
 ἰταμός τις“ (Ον.) εὐγε. (Αβ.) „κατέβαλες δέ μ' ὥς σφόδρα
 ἱμάτια δ' οἷ' ἀπώλες' ἢ ταλαῖν' ἐγώ“
 φήσω. πρὸ τούτου δ' ἔνδον αὐτὸ βούλομαι
 λαβοῦσα κλαῦσαι καὶ φιλῆσαι καὶ πόθεν
 315 ἔλαβεν ἐρωτᾶν τὴν ἔχουσαν. Ον. Ἡράκλεις.
 (Αβ.) τὸ πέρας δὲ πάντων· „παιδίον τοίνυν“, ἐρῶ,
 „ἐστὶ γεγονός σοι“, καὶ τὸ νῦν εὐρημένον
 δείξω. (Ον.) πανούργως καὶ κακοήθως Ἀβρότονον.
 (Αβ.) ἂν δ' ἐξετασθῇ ταῦτα καὶ φανῇ πατήρ
 320 ὢν οὗτος αὐτοῦ, τὴν κόρην ζητήσομεν
 κατὰ σχολήν. (Ον.) ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις, ὅτι
 ἐλευθέρα γίνῃ κύ· τοῦ γὰρ παιδίου
 μητέρα σε νομίσας λύσεται εὐθὺς δηλαδῇ.
 (Αβ.) οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἄν. (Ον.) οὐ γὰρ οἶσθα κύ;
 325 ἀλλ' οὐ χάρις τις Ἀβρότονον τούτων ἐμοί;
 (Αβ.) νῆ τῷ θεῷ· πάντων γ' ἐμαυτῇ σ' αἴτιον
 ἡγήσομαι τούτων. (Ον.) ἐὰν δὲ μηκέτι
 ζητῆς ἐκείνην ἐξεπίτηδες, ἀλλ' εἶαι

304 versus nondum sanatus τόθ' Ell., πρᾶγμα γ' Lef.,
 εὐθὺς μάλ' Leeuw., μέν Croi., πρᾶγμ' ἔσθ' Keil, πρᾶγμ', οἶδ', Rich.
 εὐθὺς συνήκει Leo 310 ὥς Ar. Nic. Wil., ὥς δ' Head. 312 σφο-
 δρὰν tenet Ar. 317 ἐστὶ Head., ἤδη Lef., ἴσθι dubitanter Wil.
 325 ἀλλ' ἢ mavult Wil. 327 σ' indux. Head. Leeuw. Nic.

- ΠΑΡΑΚΡΟΥΣΑΜΕΝΗΜΕΠΩΣΤΟΤΟΙΟΥΘ' ΕΞΕΙ : ΤΑΛΑΝ
 330 ΤΙΝΟΣΕΝΕΚΕΝΤΠΑΙΔΩΝΕΠΙΘΥΜΕΙΝCOΙΔΟΚΩ
 ΕΛΕΥΘΕΡΑΜΟΝΟΝΓΕΝΟΙΜΗΝΩΘΕΟΙ
 ΤΟΥΤΟΝΛΑΒΟΙ. ΙΜΙCΘΟΝΕΚΤΟΥΤΩΝ : ΛΑΒΟΙC :
 ΟΥΚΟΥΝCΥΝ. . Ε. . ΕΙCΟΙ : CΥΝΑΡΕCΚΕΙΔΙΑΦΟΡΩC
 ΑΝΓΑΡΚΑΚΟΗΘΕΥCΗΜΑΧΟΥΜΑΙCΟΙΤΟΤΕ
 335 ΔΥΝΗCΟΜΑΙΓΑΡ·ΕΝΔΕΤΩΠΑΡΟΝΤΙΝΥΝ
 ΙΔΩΜΕΝΕΙΤΟΥΤ' ΕCΤΙΝ : ΟΥΚΟΥΝCΥΝΔΟΚΕΙ :
 ΜΑΛΙCΤΑ : ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΑΠΟΔΙΔΟΥΤΑΧΥ :
 ΛΑΜΒΑΝΕ·ΦΙΛΗΠΕΙΘΟΙΠΑΡΟΥCΑCΥΜΜΑΧΟC
 Π. ΕΙΚΑΤΟΡΘΟΥΝΤΟΥCΛΟΓΟΥCΟΥCΑΝΛΕΓΩ :
 340 ΤΟΓΑCΤΙΚΟΝΤΟΓΥΝΑΙΟΝΩCΗCΘΕΘ' ΟΤΙ
 ΚΑΤΑΤΟΝΕΡΩΤ' ΟΥΚΕCΤ' ΕΛΕΥΘΕΡΙΑCΤΥΧΕΙΝ
 ΑΛΛΩCΔ' ΑΛΥΕΙΤΗΝΕΤΕΡΑΝΠΟΡΕΥΕΤΑΙ
 ΟΔΟΝ·ΑΛΛ' ΕΓΩΤΟΝΠΑΝΤΑΔΟΥΛΕΥCΩΧΡΟΝΟ
 ΛΕΜΦΟCΑΠΤΟΠΛΗΚΤΟCΟΥΔΑΜΩCΠΡΟΝΟΗΤΙΚΟC
 345 ΤΑΤΟΙΑΥΤΑΠΑΡΑΤΑΥΤΗCΔ' ΪCΩCΤΙΛΗΨΟΜΑΙ
 ΑΝΕΠΙΤΥΧΗΚΑΙΓΑΡΔΙΚΑΙΟΝ·ΩCΚΕΝΑ
 ΚΑΙΔΙΑΛΟΓΙΖΟΜ' ΟΚΑΚΟΔΑΙΜΩΝΠΡΟCΔΟΚΩ
 ΧΑΡΙΝΚΟΜΙΕΙCΘΑΙΠΑΡΑΓΥΝΑΙΚΟC·ΜΗΜΟΝ. .
 ΚΑΚΟΝΤΙΠΡΟCΛΑΒΟΙΜΙ·ΝΥΝΕΠΙCΦΑΛΗ
 350 ΤΑΠΡΑΓΜΑΤ' ΕCΤΙΤΑΠΕΡΙΤΗΝΚΕΚΤΗΜΕ. . .
 ΤΑΧΕΩCΕΑΝΓΑΡΕΥΡΕΘΗΠΑΤΡΟCΚΟΡ.
 ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΜΗΤΗΡΤΕΤΟΥΝΥΝΤΑΙΔΙ. .
 ΓΕΓΟΝΥ! ΕΚΕΙΝΗΝΛΗΨΕΤΑΙΤΑΥΤΗΝ. . . .

338 post ΛΑΜΒΑΝΕ unum punctum exstat, alterum evanuisse probabile est 340 littera puncto notata Θ vel Π fuit 347 lineolam ΠΡΟCΔΟΚΩ superpositam ego non vidi 353 in fine Ν Lef., ego potius litterae C vestigia vidi

330 post ένεκεν signum interrogandi posuit Ar.

333 συναρέcκει Leeuw. 338 φίλη Πειθοί Choerob. in Theod. I 312, 31 Hil. = fr. 981 K., cf. Aristaen. Ep. II, 1 άλλ' ω φίλη

- παρακρουσαμένη με, πῶς τὸ τοιοῦθ' ἔξει; (Αβ.) τάλαν.
- 330 τίνος ἔνεκεν παίδων ἐπιθυμεῖν σοι δοκῶ;
ἐλευθέρα μόνον γενοίμην ᾧ θεοί,
τοῦτον λάβοιμι μισθὸν ἐκ τούτων. Ον. λάβοις.
- (Αβ.) οὐκοῦν συναρέσκει σοι; (Ον.) συναρέσκει διαφόρως.
ἂν γὰρ κακοθεύσῃ, μαχοῦμαί σοι τότε·
- 335 δυνήσομαι γάρ. ἐν δὲ τῷ παρόντι νῦν
ἴδωμεν εἰ τοῦτ' ἔστιν. (Αβ.) οὐκοῦν συνδοκεῖ;
(Ον.) μάλιστα. (Αβ.) τὸν δακτύλιον ἀποδίδου ταχύ.
(Ον.) λάμβανε. (Αβ.) φίλη Πειθοῖ παροῦσα σύμμαχος
πόει κατορθοῦν τοὺς λόγους οὓς ἂν λέγω.
- (Ον.) τοπαστικὸν τὸ γύναιον· ὥς ἤσθηθ' ὅτι
- 341 κατὰ τὸν ἔρωτ' οὐκ ἔστ' ἐλευθερίας τυχεῖν
ἄλλως δ' ἁλύει, τὴν ἑτέραν πορεύεται
ὁδόν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν πάντα δουλεύσω χρόνον,
λέμφος, ἀπόπληκτος, οὐδαμῶς προνοητικός
- 345 τὰ τοιαῦτα. παρὰ ταύτης δ' ἴσως τι λήψομαι
ἂν ἐπιτύχη· καὶ γὰρ δίκαιον. — ὥς κενά
καὶ διαλογίζομ' ὁ κακοδαίμων προσδοκῶν
χάριν κομιεῖσθαι παρὰ γυναικός· μὴ μόνον
κακόν τι προσλάβοιμι. — νῦν ἐπισφαλῇ
- 350 τὰ πράγματ' ἐστὶ τὰ περὶ τὴν κεκτημένην·
ταχέως ἂν γὰρ εὔρεθῇ πατρὸς κόρη
ἐλευθέρου μήτηρ τε τοῦ νῦν παιδίου
γεγονοῦτ', ἐκείνην λήψεται ταύτην [ἀφείς.

Πειθοῖ παροῦσα συνεργὸς ποίει κατορθοῦν ἀνυσίμως οὓς ἂν ἐπι-
στείλω λόγους 339 πόει K. 340 τοπαστικόν Herw. Nic.
Rich. Wil., τό γ' ἄστικόν Lef., τόδ' ἄστικόν Ar.; ἤσθηθ' Leeuw.,
ἐρπέθ' Lef. 343 cf. Aristaen. Ep. I, 19 ἐγὼ δ' οὖν τὸν πάντα
δουλεύσω χρόνον 347 καὶ — προσλάβοιμι Stob. Flor. 73, 40 =
fr. 564 K. 350 ἔσται Leeuw. qui distingit post ταχέως
353 ἀφείς Ar., πάλιν Lef., δέ τοι Leeuw., εὖν Croi.

- ΕΠΕΥΧΟ.Σ.ΙΣΝΑ.ΝΑΠΟΛΕΙΠΕΙΝΤΙ.....
- 355 ΚΑΙΝΥΝΧΑΡΙΕΝΤΩΣΕΚΝΕΝΕΥΚΕΝΑΙΔΟ..
 ΤΟΜΗΔΙΕΜΟΥΤΑΥΤΙΚΥΚΑΣΘΑΙ·ΧΑΙΡΕ..
 ΤΟΜΑΛΛΑΤΡΑΤΤΕΙΝΑΝΔΕΤΙΣΛΑΒΗΜ...
 N₁ T₁ (R) ΠΕΡΙΕΡΓΑΣΑΜΕΝΟΝΗΛΑΛΗCΑΝΤ'ΕΚΤΕΜΕΙC
 ΔΙΔΩΜ'ΕΜΑΥΤΟΥΤΟΥCΟΔ.ΝΤΑC·ΑΛΛ'ΟΥΤΟCΙ
 360 ΤΙCΕΘ'ΟΠΡΟCΙΩΝ·CΜΙΚΡΙΝΗCΑΝΑCΤΡΕΦΕΙ
 ΕΞΑCΤΕΩCΠΑΛΙΝΤΑΡΑ...ΚΩCΕΧΩΝ
 ΑΥΤΙCΠΕΠ..ΤΑΙΤΑCΑΛ.....ΙC
 ΠΑΡΑΤΙΝΟCΟΥΤΟC·ΕΚΤΙ.....ΟΥΛΟΜΑΙ
 ΠΟΙΕΙΝΕ.....ΔΟ·ΕΙΝ
 365 ΠΡΟ.....ΙΜΕΔΕΙ
 M₁ (R) .Ρ....Υ
 ΕΞΗΙ.....
 ΑCΩΤ.....
 ΟΛΗΓ.....
 370 ΕΥΘΥC.....
 CΑΦΩC.....
 ΠΙΝΕΙΝ.....
 ΤΟΥΝΟΜ.....
 ΖΗΝΑΥΤΟΙ.....
 375 ΠΛΕΟΝΗΜ.....
 ΑΥΤΟΝΔΙΑΛ.....

354 lectio incertissima ΟΙCΕΥΓΝ.....Α.ΝΑΠΟ Lef.

358 fragmenta N et T inter se et cum antecedentibus coniunxerunt Ar. Wil. 366 fragmentum M subsequi fr. N + T, ita ut ultima littera (Y) fragmenti T eiusdem versus sit ac prima (P) fragmenti M cognovit Ricci

354 οἶός τ' ἐγὼ τὴν ναῦν ἄ. τ. c. Ar., εἴτ' εὐκόλως δεῖ ναῦν Wil., εὐθὺς κελεύσει τήνδ' ἀπολείπειν οἰκίαν Ro., οἱ' ἐστίν

.....να[ύ]ν ἀπολείπειν τή[ν] καθράν.

- 355 καὶ νῦν χαριέντως ἐκνευκενάιν δο[κῶ]
 τὸ μὴ δι' ἐμοῦ ταυτὶ κυκάσθαι. χαιρέτω
 τὸ πολλὰ πράττειν. ἂν δέ τις λάβῃ μ' ἔτι
 περιεργασάμενον ἢ λαλήσαντ' ἐκτεμεῖν
 δίδωμ' ἐμαυτοῦ τοὺς ὀδόντας. — οὗτοςί
 360 τίς ἐσθ' ὁ προσιών; Σμικρίνης ἀναστρέφει
 ἐξ ἄστεως πάλιν, ταρακτικῶς ἔχων
 αὐτίς· πέπυσται τὰς ἀλ[ηθεῖς] αἰτίας
 παρὰ τινος οὗτος· ἐκποδῶν δὲ βούλομαι
 ποιεῖν ἐμαυτόν.....δοκεῖν
 365 προ.....[-α]ί με δεῖ
 .ρ.....υ
 (Cμ.) ἐξη.....
 ἄστωτ.....
 ὅλη γ-.....
 370 εὐθὺς.....
 καφῶς.....
 πίνειν.....
 τοῦνομα.....
 ζῆν αὐτὸ[ν].....
 375 πλέον ἢ μ-.....
 αὐτὸν διαλ.....

αὐτῇ νῦν, ἀπολείπειν τάνθάδε Croi. 355 δοκῶ K., Leeuw.

357 τὸ πολλά Ar. Wil.; μ' ἔτι Lef. μέ τι Wil. 358 ἐκτεμεῖν
 Ar. Wil. 359 ἀλλ' induxerunt Ar. Wil., ὀδόντας glossema
 irrepsisse pro μύλους suspicantur Hen. Sud., pro τομεῖς Croi.,
 iam ἀλλ' ὀδί proponit Wil. 361 ταρακτικῶς Herw. K.

362 πέπυσται Wil.; ἀληθεῖς αἰτίας dubitanter Leeuw., ἀμηχάνους
 στάσεις Herw.; sed ἀλ certum 363 ἐκποδῶν — ἐμαυτόν suppl.
 Ar. Wil. 364 δοκεῖν K. οὐδ' ἰδεῖν αὐτὸν δοκεῖν. πρότερον γὰρ
 'Ἀβρότονον τί δρᾷ γινῶναί με δεῖ Wil.

ΟΙΜΑΙΤΑΛ .....
 ΚΟΙΝΩΝΟ .....
 ΠΡΟΧΛΘ .....
 380 ΟΤΕΤΗΝ .....
 ΠΥΝΘΑΝ .....
 ΦΙΛΟΙ .....
 ΕΝΑΓΕ .....

desunt versus fere 9

$N_2 T_2$ (V) ΟΥΔΕΙC. N. . I. . Ε. ΘΡΟCΥΜΙΝ : ΠΟΙΚΙΛΩ

385 ΑΡΙCΤΟΝΑΡΙ. Τ. . ΝΩΤΡΙCΑΘΛΙΟC

ΕΓΩΚΑΤΑΠΟΛΛ. . ΝΥΝΜΕΝΟΥΝΟΥΚΟΙΔ' ΟΠΩC

Δ. . CΚΕΔΑΝ. . . . . ΥΚΝΟCΑΛΛΕΑΝΤΑΛΙΝ

Π. . . . . ΜΑΓΕΙΡΟΥ. . CΤΥΧΗ

. . . Μ. . . . . ΕΚΑΛΕΙΤ' . CΜΑΚΑΡΙΑC

390 . . . . . CΤΙΝΟC

CMI

M_2 (V)

deest unus versus

. . . . . N

. . . . . KH

. . . . . EN

. . . . . A. AΞ

395 . . . . . ΕΝΟΔΙC

. . . . . ΤΡΙΑC

. . . . . ΩCΙΚΑΙ

. . . . . ΑΡΑΤΕ

383 ultima littera Ε vel ω   384 inter ΟΥΔΕΙC et
 Ε.ΘΡΟC omnia incerta   387 Δ. . CΚΕΔΑΝ. . . . . ΥΚΝΟC Ri.,
 qui ΔΙΑ in charta fuisse negat, Δ. CΚΕΔΑΝ. . . . . ΚΝΟC K.,
 Δ. CΚΕΛΟΝ et .Κ.ΟC Lef.   395 ΝΟ. . C Lef.

377 οἱμοι Ro.   378 suppl. Lef.   381 suppl. Ro.

384 γένοιτ' ἂν Wil., παρέστιν Croi., ὑπῆρχεν Ar. κάφ' ἴσθι γ'
 Ro.   385 ἀριτῶνιν K., ἀριτῶμεν Leo, qui Onesimum loqui

- οἱμοι, ταλ[άς, ...
 κοινωνός . . . . .
 προσήλθ- . . . . .
 380 ὅτε τὴν . . . . .
 πυνθαν[όμενος . . . . .
 φίλοι . . . . .
 ἐν ἀγ- . . . . .
 desunt versus fere 9
 οὐδεὶς . . . . . ἐχθρός ὑμῖν. (Μάγειρος.) ποικίλον
 385 ἄριστον ἀριστ[ῶσι]ν. ᾧ τριτάθλιος
 ἐγὼ κατὰ πολλά· νῦν μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως
 δ[ια]σκεδᾷ ν . . . . [π]υκνός, ἀλλ' ἐὰν πάλιν
 π . . . . . μαγείρου τις τύχη
 . . . . . ε βαλεῖτ' εἰς μακαρίαν.
 μι. . . . . C ΤΙΝΟΣ
 deest unus versus
 391 . . . . . ν
 . . . . . κη
 . . . . . εν
 . . . . . ἅπαξ
 395 . . . . . -εν ὁ δῖς
 . . . . . ψαλτρίας
 . . . . . ωσι καί
 . . . . . ἄρά γε

putat 386 κατὰ πολλά K., lacuna expletur si post πολλά
 distinctum erat 387 διασκεδάννυσ' ὁ ὄκνος in proecdosi
 conieci (ἄοκνος Leo), sed formae huius verbi in -μι exeuntes
 in comoedia non inveniuntur; si Riccii lectio .ΥΚΝΟC recta
 est, πυκνός satis certe suppletur, deest nomen 388 τις K.
 Ro. 389 βαλεῖτ' εἰς μακαρίαν Wil, cf. Ar. Equ. 1151 cum
 scholiis, Plat. Hipp. Ma. 293a, Zenob. II 61 395 errat sine
 dubio Capps, qui in v. 395—397 fr. Men. 600 K. repperire studet

	.....ΧΟΥΤΙΔΗ
400	.....ΜΠΕΙΝ·ΙΝΑ
	.....ΤΑΧΡΗΜΑΤΑ
	.....ΝΗΛΙΚΗ
	.....ΛΟΜΑΙ
	.....ΕΣΤΟΙΝ'ΟΙΚΙΑΣ·
405	.....CIMMIAC
	.....ΟΝΗΛΙΟΝ
	.....ΤΑΥΤΗΝΕΓΩ
	.....ΑΣΟΦΡΥΣ
	quot versus desint non constat
R ₂ (V)	.....ΤΙC
410	.....ΘΩ
	.....ΑΛΑ
	.....ΙΕΤΑΙ
	.....ΥΒΙΟΥ
	.....ΥΔΥCΤΥ....
415	.....ΝΔΥCΤΥΧΗ
	.....Ν·ΑΛΛ'ΙCΩCΕΓΩ
	.....ΩΤΕΤΩΝΕΜΩΝΠΡΑΤΤΩ
	.....ΝΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑ
	.....ΕΙCΩΚΑΙCΧΕΔΟΝ
420	.....ΝΕΙ.....ΙΤ..
	desunt versus fere 23
R ₁ (R)	ΑΥ.....
	ΑΛΛ'.....
	ΑΠΑ.....

405 CIMMIAC certum esse testatur Ri., .MMIAC Lef.

409 hoc frustulum, quod neque a superiore neque ab inferiore parte marginem habet, eiusdem scenae esse atque NF statuit Arnim; eiusdem folii certe non est, si eiusdem quaternionis est, R₂ antecedere debet; initio totius fabulae minus probabiliter tribuit Robert.

	πολλαχοῦ. τί δὴ
400	πέμπειν, ἵνα
	τὰ χρήματα
	-ν ἡλική
	βού]λομαι
	δέσποιν' οἰκίας.
405	Σιμμία
	νὴ τὸν Ἥλιον
	ταύτην ἐγώ
	τὰς ὀφρῦς
	quot versus desint non constat
	τις
410	-θω
	μάλα
	-εται
	τοῦ βίου
	τοῦ δυστυχοῦς
415	τὸν δυστυχῇ
	ν' ἀλλ' ἴσως ἐγώ
	-ω τε τῶν ἐμῶν
	πράττω. -ν τὴν θυγατέρα
	εἶσω καὶ σχεδόν
420	-νει
	desunt versus fere 23
	αὐ
	ἄλλ'
	ἅπα-

403 suppl. Ro.   406 suppl. Lef.   414 suppl. K. cù
 δυστυχῆς Ro.   417 πράττω versus sequenti tribuit Ro.,
 πράττω τῶν ἐμῶν Leo

- ΟΥΔ' ΑΡ.....
 425 ΜΕΡΟΣΤ.....
 ΗΜΗΜΕΙ.....
 ΗΜΙΝΚΕΚΗΔ.....
 ὙΨΗΛΟΣΩΝΤΙΣ.....
 ΚΑΤΑΦΘΑΡΕΙΣΤ' Ε.....
 430 ΜΕΤΑΤΗΣΚΑΛΗΣ.....
 ΒΙΩΣΕΘ' ΗΜΑΣΔ.....

desse videntur versus fere 150

- Η₁ (R) ΕΞΕΙΜ' ΕΧΟΥΣΑΚΛΑΥΜΥΡΙΖΕΤΑΙ ΤΑΛΑΝ
 ΠΑΛΑΙΓΑΡ· ΟΥΚΟΙΔ' ΟΤΙ ΚΑΚΟΝ ΠΕΤΟΝΘΕΜΟΙ
 ΤΙΣΑΝΘΕΩΝΤΑ ΛΑΙΝΑΝ ΕΛΕΗΣΕΙ ΜΕ·
 .ΒΡ/ ΩΦΙΛΑΤΟΙ.....ΕΙΜΙΣ...ΡΑ
 436 ΚΑΙ.ΣΡ.....ΗΣΕ....ΠΟΡΕΥΣΟΜΑΙ
 ΕΠ....Π.ΕΟΝΤΠΡΟΣΜΕΙΝΟΝ ΗΜΕΚΑΛΩΣΣΕΓΩ
 ΟΥ.....Σ.....ΤΟΥΣ...ΟΚΕΙΣ ΓΥΝΑΙ
 ΑΥΤΗΣΤΙΝ....ΩΔΑΧΑΙΡΕΦΙΛΑΤΗ
 440 Γ.....Λ.....ΔΕ.ΡΟΜΟΙ ΤΗΝ ΧΗΝΔΙΔΟΥ
 ΛΕΓΕΜΟΙ ΓΛΕΓΕΙΣ ΠΕΡΥΣΙΝ...ΕΣΘ...ΕΜ.Ι
 ΤΟΙΣ ΤΑΥΡΟΠΩΛΙΟΙΣ ΕΠ...Ε....Η...
 ΓΥΝΑΙΠΘΕΝΕΧΕΙΣ ΕΙΠΕΜΟΙ ΤΟΝ.ΑΙ....

432 in hac pagina misere lacerata permulta incerta sunt
 436 med. ΠΟΕ Lef. 437 initio Δ Lef.; ΚΑΛΩΣ.ΕΓΩ Ri.,
 ΚΑΛΩΣΣΕΤΑΙ K., ΠΕ.ΣΕΜΕΙΝΕΝ.ΜΕΚΑΛΩΣΣΕΤΑΙ Lef.
 438 ΚΕ..ΓΥΝΑΙ Ri., ΟΚΕΙΣ...ΝΑΙ K., ΚΕΙΣ.ΥΜΟΙ Lef.
 439 Ω..ΛΩΧΑΙΡΕ Lef. 440 ΤΗΝ ΧΗΝΔΙΔΟΥ Ri., ΤΗΝ ΧΗ....
 K., ΤΗΝ ΧΗ.Δ... Lef. 441 ΜΟΙ ΑΛΕΓΕΙΣ Lef., mihi quarta
 littera potius Γ, cui fortasse Ο vel Ε alligata erat, videbatur
 442 med. ΕΠΙ Lef.

424 suppl. K. 427 suppl. Wil. 428—430 suppl. Ar.;
 οὐκ — βίον Harp. et Suid. s. v. ματρυλείον = fr. 177 K.
 429 καταφθαρείσθε Harp. codd. A, B, C καταφθαρείς ἐν N

οὐδ' ἄρα . . . . .

425 μέρος τ- . . . . .

ἢ μὴ με- . . . . .

(Cμi) ἡμῖν κεκηδ[ευκῶς τοσοῦτον ἐνυβριεῖ
ὑψηλὸς ὢν τις [οὗτος;] οὐκ οἰμῶζεται,
καταφθαρεῖς τ' ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον

430 μετὰ τῆς καλῆς [μεθύων ἑαυτῷ ψαλτρίας
βιώσεθ', ἡμᾶς δ' . . . . .

deesse videntur versus fere 150

431 a) . . . . .[τὸ παιδίον]

(Aβ.) ἔξειμ' ἔχουσα· κλαυμυρίζεται τάλαν
πάλαι γάρ· οὐκ οἶδ' ὅ τι κακὸν πέπονθέ μοι.

(Cw.) τίς ἂν θεῶν τάλαιναν ἐλεήσειέ με; (360)

Aβ. ὦ φίλτατοι [θεοὶ] . . . . . εἰμὶ c[φόδ]ρα

436 καὶ . . . . . πορεύομαι
ἐπ' [αὐτ'. ὀλίγ]ον πρόσμεινον ἐμέ, καλῶς c' ἐγώ
. . . . . (Cw.) . . . . . δοκεῖς γύναι.

(Aβ.) αὕτη 'στιν [ἦν ἐγ]ῶδα. χαῖρε φιλτάτη (365)

440 γ[ύναι, πρόσοψιν] δευρό μοι τὴν σὴν δίδου.

λέγε ποῖ βλέπεις; πέρυσιν . . . . . ἐμοί
τοῖς Ταυροπολίοις, εἵπ[ερ] ε[ῶ] μέμν]η[μ' ἐγώ.

(Cw.) γύναι, πόθεν ἔχεις, εἰπέ μοι, τὸν παῖδα κύ

430 ἑαυτῷ Wil., ἑαυτῆς Ar., πίνων αἰ λαικαστρίας Ro. 431 ἡμᾶς
δ' ἀθορύβως τὴν οἰκίαν | οἰκεῖν ἑάσει Wil., ἡμᾶς οὐκ ἀποστερῶν
βίου Ar. 432 κλαυμυρίζεται cf. Phot. s. v. 433 πάλαι γάρ
cum sequentibus coniungit Leeuw. 435 θεοὶ Ar. Leo; cφόδρα
Ar. Leo, sed spatium obstare videtur 437 suppl. Wil.

439 ἦν ἐγῶδα K. 440 γύναι Lef.; πρόσοψιν Wil.; δευρο Ar.

441 λέγε ποῖ βλέπεις Wil., λέγ' ἐμοί λέγεις Leo, λέγε μοι ἃ λέγεις
Lef., fortasse in charta erat λέγ' ἔμοιγε λέγεις; πέρυσι συνηυλίσθης
dubitanter Wil. 442 suppl. Wil. 443 παῖδα Ar. Herw. Leo,
τὸ νήπιον Wil.; κύ Herw. Leo, δὴ Croi.

- .ΑΒΟΥΣ·.ΟΡΑΣΤΙΦΙΛΤΑΤΗCΟΙΓΝΩΡΙΜ..
- 445 ...ΤΟΥΤ'ΕΧΕΙ·ΜΗΔΕΝΜΕΔΕΙCΗCΩΓΥΝΑΙ·
 ΟΥΚ...ΕΚΕCΑΥΤΗΤΟΥΤΟ·ΠΡΟCΕΠΟΙΗCΑΜΗΝ
 ΟΥΧΙΝ'ΑΔΙΚΗCΩΤΗΝΤΕΚΟΥCΑΝΑΛΛ'ΪΝΑ
 ΚΑΤΑCΧΟΛΗΝΕΥΡΟΙΜΙΝΥΝΔ'ΕΥΡΗΚΑCΕ
 ΟΡΩΓΑΡΗΝΚΑΙΤΟΤΕ·ΤΙΝΟCΔ'ΕCΤΙΝΠΑΤΡΟC·
- 450 ΧΑΡΙCΙΟΥ·ΤΟΥΤ'ΟΙCΘ'ΑΚΡΙΒΩCΦΙΛΤΑΤΗ·
 ...Δ.....Θ'ΟΥΓΕΤΗΝΝΥΜΦΗΝΟΡΩ
 ΤΗΝΕΝΔΟΝΟΥCΑΝ·ΝΑΙΧΙ·ΜΑΚΑΡΙΑΓΥΝΑΙ
 ΘΕΩΝΤΙCΥΜΑCΗΛΕΗCΕΤΗΝΘΥΡΑΝ
 ΤΩΝΓΕΙΤΟΝΩΝΤΙCΕΨΟΦΗΚΕΝΕΞΙΩΝ
- 455 ΕΙCΩΛΑΒΟΥCΑΜ'ΩCCEΑΥΤΗΝΕΙCΑΓΕ
 ΪΝΑΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΑΝΤΑΜΟΥΠΤΥΘΗCΑΦΩC·
- ΟΝ/ ΪΠΟΜΑΙΝΕΘ'ΟΥΤΟCΝΗΤΟΝΑΠΟΛΛΩΜΑΙΝΕΤΑΙ
 ΙΩΕΜΑΝΗΓ'ΑΛΗΘΩC·ΜΑΙΝΕΤΑΙΝΗΤΟΥCΘΕΟΥC
 ΤΟΝΔΕCΠΟΤΗΝΛΕΓΩΧΑΡΙCΙΟΝ·ΧΟΛΗ
- 460 ΜΕΛΑΙΝΑΠΡΟCΤΕΠΤΩΚΕΝΗΤΟΙΟΥΤΟΝ..
 ΤΙ·ΧΡΑΝΤΙC....C...ΝΑΛΛΟΓΕΓΟΝ...
 ΠΡΟCΤΑΙCΘΥΡΑΙCΓΑΡΕΝΔΟΝΑΡΤΙ.....
 ΧΡΟΝΟΝΔΙΑΚΥΠΤΩΝΕΝΕ.....

448 : ΕΥΡΗΚΑCΟΥΝ Lef., ego vidi post ΕΥΡΗΚΑC litteram
 Ε caudatam, ut finguntur saepius ultima versuum litterae
 451 ante apostrophum erat Θ vel Φ 458 ΕΠΕΜΑΝΗ Lef.,
 ego ante ΕΜΑΝΗ non litteras sed notam quandam criticam
 dispicere mihi videbar 460 ultima littera in charta iam
 non exstat 461 Η.ΧΡ Κ., ΤΙ·CΑΓΑΝΤΙ·C.....ΕΝ Lef.

445 ὦν Lef. sed vereor ne tres litterae desint 451 suppl.
 Κ., οἶδ' εἰ γε ᾗ 'τ' ἀφ' οὗ Λεο, πατρὸς οἶδα γεγονός Ell., (Cw.)
 Χαρίσιου τοῦδ'; (Αβ.) οὐ Leeuw., τόνδ' οἶcθα τοῦδ' ὄνθ' οὐ Capps,

- λαβοῦς; (Αβ.) ὁρᾷς τι φιλτάτη σοι γνῶριμον (370)
 445 ὦν] τοῦτ' ἔχει; μηδέν με δείξης ὦ γύναι.
 (Cw.) οὐκ ἔτεκες αὐτὴ τοῦτο; (Αβ.) προσεποιησάμην,
 οὐχ ἴν' ἀδικήσω τὴν τεκοῦσαν, ἀλλ' ἵνα
 κατὰ σχολὴν εὖροιμι. νῦν δ' εὕρηκα· cé
 449 ὁρῶ γὰρ ἦν καὶ τότε. (Cw.) τίνος δ' ἐστὶν πατρός; (375)
 (Αβ.) Χαρίσιου. (Cw.) τοῦτ' οἶσθ' ἀκριβῶς, φιλτάτη;
 (Αβ.) ἐγῶ]δ[α, τούτου 'σθ]' οὐ γέ τὴν νύμφην ὁρῶ
 τὴν ἔνδον οὔσαν. ναίχι, μακαρία γύναι,
 θεῶν τις ὑμᾶς ἠλέησε. (Cw.) τὴν θύραν
 τῶν γειτόνων τις ἐσφόφηκεν ἐξιῶν. (380)
 (Αβ.) εἴσω λαβοῦσα μ' ὥς σεαυτὴν εἴσαγε,
 456 ἵνα καὶ τὰ λοιπὰ πάντα μου πύθῃ σαφῶς.
 Ον. ὑπομαίνεθ' οὗτος, νῆ τὸν Ἀπόλλω, μαίνεται,
 ἔτ(έρως) (ἐμάνη γ' ἀληθῶς, μαίνεται, νῆ τοὺς θεούς,)
 τὸν δεσπότην λέγω Χαρίσιον. χολή (385)
 460 μέλαινα προσπέπτωκεν ἢ τοιοῦτό [τι.
 τί γὰρ] ἂν τις [εἰκά]ς[ειε]ν ἄλλο <τὸ> γεγόν[ός;
 πρὸς ταῖς θύραις γὰρ ἔνδον ἀρτί[ως πολύν
 χρόνον διακύπτων ἐνε . . . . .

πάντων γ' ἄριστ' ἀφ' οὗ Hous., τὸν αὐτὸν οἶδ' ὄνθ' Croi.

452 cum Housmanno totum versum Habrotono dedi; post οὔσαν signum interrogationis ponunt Capps Leeuw. Ro.; ναίχι Sophronae dant Lef. Ar. Ro., Habrotono Leeuw. 453 τὴν θύραν — ἐξιῶν Sophronae dedit Leo; cf. schol. Ar. Nub. 132 et Suidas s. v.

κόπτειν = fr. 861 K. 458 totum versum deleuit Diels

460 τοιοῦτό τι Ro., τοιουτονί Croi., τοιοῦτον, ἢ Leo 461 τί — εἰκάσειεν Croi. K., τί γάρ τις ἂν νομίσειεν Rich., ὡχράν τις ἀνασέσειεν(?) Leo; τὸ inseruit Rich., ἀλλ' ὁ γέγον' ἐρῶ Leo, ἄλλο γέγον' ἔτι Croi 462 ἀρτίως πολύν Leo, συχνὸν ἦν Ar.

463 ἐντετακώς τ' ἀκοάς πάνυ Ar., ἐνδιέτριψεν ἄθλιος Ro., ἔμενε καὶ ἀκρούμενος Leeuw.

ΟΠΑΤΗΡΔΕΤΗΣΝΥΜΦΗΣΤΙΠΕΡΙΙ.....

465 ΕΛΑΛΕΙΠΡΟΣΕΚΕΙΝΗΝΩΣΕΟΙΚ'ΟΔ'.....

Η₂ (V) ΗΛΛΑΤΤΕΧΡΩΜΑΤ'ΑΝΔΡΕΣΟΥΔΕΙΠΤΕΙΝΚΑΛΟΝ
ΩΓΛΥΚΥΤΑΤΗΔΕΤΩΝΛΟΓΩΝΟΙΟΥΣΛΕΓΕΙΣ
ΑΝΕΚΡΑΓΕΤΗΝΚΕΦΑΛΗΝΤ'ΑΝΕΠΑΤΑΞΕΣΦΟΔΡΑ
ΑΥΤΟΥ·ΠΑΛΙΝΔΕΔΙΑΛΙΠΩΝΟΙΑΝΛΑΒΩΝ

470 ΓΥΝ.ΙΧ'ΟΜΕΛΕΟΧΤΥΧΗΚΑ·ΤΟΔΕΠΕΡΑΣ
ΩΣΤΑΝΤΑΔΙΑΚ.ΥΣΑΠΑΤΗΛΘ'ΕΙΣΩΠΟΤΕ
ΒΡΥΧΗΘΜΟΣΕΝΔΟΝΤΙΑΜΟΣ·ΕΚΣΤΑΙΣΣΥΧΝΗ·
ΕΓΩΓΑΡΑΛΙΤΗΡΙΟΣΤΥΚΝΟΝΤΑΝΥ

ΕΛΕΓΕΝΤΟΙΟΥΤΟΝΕΡΓΟΝΕΞΕΙΡΓΑΣΜΕ.ΟΣ

475 ΑΥΤΟΣΓΕΓΟΝΩΣΤΕΠΑΙΔΙΟΥΝΟΘΟΥΠΑΤΗΡ
ΟΥΚΕΧΧΟΝΟΥΔ'ΕΔΩΚΑΣΥΓΓΝ..Η....
ΟΥΘΕΝΑΤΥΧΟΥΣΗΤΑΥΤ'ΕΚΕΙΝΗΒΑΡΒΑΡΟΣ
ΑΝΗΛΕΝΣΤ'·ΕΛΟΙΔΟΡΕΙΤ'ΕΡΡΩΜΕΝΩΣ
..ΤΩΒΛΕΠΕΙΘ'ΥΦΑΙΜΟΝΗΡΕΘΙΣΜΕΝΟΣ

480 ΠΕΦΡΙΚ'ΕΓΩΜΕΝΑΥΟΣΕΙΜΙΤΩΔΕΕΙ
ΟΥΤΩΣΕΧΩΝΓΑΡΑΥΤΟΝΑΝΙΔΗΜΕΤΟΥ
ΤΟΝΔΙΑΒΑΛΟΝΤΑΤΥΧΟΝΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙ.ΝΑΝ
ΔΙΟΠΕΡΥΠΤΕΚΔΕΔΥΚΑΔΕΥΡ'ΕΞΩΛΑΘΡΑ
ΚΑΙΠΟΙΤΡΑΠΩΜΑΙΓ'ΕΣΤΙΒΟΥΛΗΣ·ΟΙΧΟΜΑΙ·

485 ΑΠΟΛΩΛΑΤΗΝΘΥΡΑΝΤΕΠΑΛΗΧΕΝΕΞΙΩΝ
ΖΕΥΣΩΤΕΡΕΙΠΕΡΕΣΤΙΔΥΝΑΤΟΝCΩΖΕΜΕ:

ΧΑΡ/ ΕΓΩΤΙCΑΝΑΜΑΡΤΗΤΟCΕΙCΔΟΞΑΝΒΛΕΠΩΝ
ΚΑΙΤΟΚΑΛΟΝΟΤΙΠΟΤ'ΕΣΤΙΚΑΙΤΑΙCΧΡΟΝCΚΟΤΩ
ΑΚΕΡΑΙΟCΑΝΕΠΙΠΑΛΗΚΤΟCΑΥΤΟCΤΩΒΙΩ

490 ΕΥΜΟΙΚΕΧΡΗΤΑΙΚΑΙΤΠΡΟCΗΚΟΝΤΩCΤΑΝΥ

464 post ΠΕΡΙ inerat in charta vel K, vel Γ, vel Ν, vel Π, vix T

464 κακώσεως Αρ., περί τοῦ πράγματος Ctoί., περιοργῶς
πάνυ Wil., περί τάνδρὸς κακόν Hous., περί τοῦ δεσπότης Ro.

- ὁ πατήρ δὲ τῆς νύμφης τι περὶ [κακίωσεως (390
 465 ἐλάλει πρὸς ἐκείνην, ὡς ἔοιχ', ὃ δ' [ὡς πυκνά
 ἦλαττε χρώματ' ἄνδρες οὐδ' εἰπεῖν καλόν.
 „ῶ γλυκυτάτη“ δὲ „τῶν λόγων οἴους λέγεις“,
 ἀνέκραγε τὴν κεφαλὴν τ' ἀνεπάταξε σφόδρα
 αὐτοῦ· πάλιν δὲ διαλιπών· „οἴαν λαβών (395
 470 γυναιχ' ὁ μέλεος ἠτύχηκα.“ τὸ δὲ πέρασ·
 ὡς πάντα διακούσας ἀπῆλθ' εἴσω ποτέ,
 βρυχηθμός ἔνδον, τιλμός, ἔκτασις συχνή·
 „ἐγὼ γὰρ ἀλιτήριος“, πυκνὸν πάνυ
 ἔλεγεν, „τοιούτον ἔργον ἐξειργασμένος (400
 475 αὐτὸς γεγονώς τε παιδίου νόθου πατὴρ
 οὐκ ἔσχον, οὐδ' ἔδωκα συγγνώμης [μέρος
 οὐθὲν ἀτυχούσῃ ταῦτ' ἐκείνῃ, βάρβαρος
 ἀνηλέης τε“. λοιδορεῖτ' ἐρρωμένως
 αὐτῷ βλέπει θ' ὕφαιμον ἠρεθισμένος. (405
 480 πέφρικ' ἐγὼ μὲν, αὐός εἰμι τῷ δέει·
 οὕτως ἔχων γὰρ αὐτὸν ἄν ἴδῃ μέ που
 τὸν διαβαλόντα, τυχὸν ἀποκτείνειεν ἄν.
 διόπερ ὑπεκδέδουκα δεῦρ' ἔξω λάθρα.
 καὶ ποῖ τράπωμαί γ'; εἰς τί βουλήs; οἴχομαι, (410
 485 ἀπόλωλα· τὴν θύραν πέπληχεν ἐξιών.
 Ζεῦ κῶτερ, εἴπερ ἐστὶ δυνατόν, σῶζέ με.
 Χα. ἐγὼ τις ἀναμάρτητος, εἰς δόξαν βλέπων,
 καὶ τὸ καλὸν ὃ τί ποτ' ἐστὶ καὶ ταῖσχρόν σκοπῶν,
 ἀκέραιος, ἀνεπίπληκτος αὐτὸς τῷ βίῳ — (415
 490 εὖ μοι κέχρηται καὶ προσηκόντως πάνυ

468 θ' ἄμ' ἐπάταξε Head. Leeuw. 476 μέρος Leeuw., ἐγὼ
 Eit. 478 τε· λοιδορεῖτ' Ar. Bo. Herw. Leo Ma. Rich.
 479 αὐτῷ Ar. Wil. 489 cf. Eur. Or. 922 ἀκέραιος, ἀνεπί-
 πληκτον ἡσκηκῶς βίον

ΤΟΔΑΙΜΟΝΙΟΝΕΝΤΑΥΘ' ΕΔΕΙΞ' ΑΝΘΡΩΠΟCΩΝ
 ΩΤΡΙCΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΚΑΙΜΕΓΑΛΑΦΥCΑCΚΑΙΛΑΛΕΙC
 ΑΚΟΥCΙΟΝΓΥΝΑΙΚΟCΑΤΥΧΗΜ' ΟΥΦΕΡΕΙC
 ΑΥΤΟΝΔΕΔΕΙΞΩC' ΕΙCΟΜΟΙ' ΕΠΤΑΙΚΟΤΑ
 495 ΚΑΙΧΡΗCΕΤ' ΑΥΤΗCΟΙΤΟΤΗΤΙΩC CΥΔΕ
 ΤΑΥΤΗΝΑΤΙΜΑΖΕΙCΕΠΙΔΕΙΧΘΗCΕΙΘ' ΑΜΑ
 . ΤΥΧΗCΓΕΓΟΝΩCΚΑΙCΚΑΙΟCΑΓΝΩΜΩΝΤΑΝΗΡ·
 .... ΑΓ' ΕΙΠΕΝΟΙC CΥΔΙΕΝΟΟΥΤΟΤΕ
 .... ΤΟΝΠΑΤΕΡΑ· ΚΟΙΝΩΝΟCΗΚΕΙΝΤΟΥΒΙΟΥ
 500 ..... ΟΥΔΕΙΝΤΑΤΥΧΗΜ' ΑΥΤΗΝΦΥΓΕΙΝ
 ..... ΕΒΗΚΟC· CΥΔΕΤΙCΨΗΛ· C CΦΟΔΡΑ

desunt versus fere 26

Q₂ (V) ..... C· ΕΠΕΙΡΑΘΗ.....
 .. ... CΕΝ· ΤΟΝΑΠΟΛΛΩ.....
 .... ΕΠΕΡΙCΤΑΙCΙΕΡΟCΥΛΕ· ΜΟΙΜΑΧΟΥ
 505 .... CΤΕ· ΤΗCΓΑΜΕΤΗCΓΥΝΑΙΚΟCΕΤΙCΟΥ
 .... Γ· ΡΟΥΚΑΛΛΟΤΡΙΟΝ· ΕΙΓΑΡΩΦΕΛΕΝ·
 .... ΦΙΛΗΝΔΗΜΗΤΡΑ· ΤΙΝΑΛΟΓΟΝΛΕΓΕΙC
 .... ΑΛΗΘΗ· ΠΑΜΦΙΛΗCΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
 .... ΙΝ· ΚΑΙCΟΝΓΟΜΟ· ΩC· ΠΑΜΦΙΛΗC
 510 ..... ΝΟΝΪΚΕ· ΕΥΩCΕΜ· Μ' ΑΝΑΠ· ΕΡΟΥ

desunt versus fere 26

502 fragmentum ab inferiore parte marginem habet

505 ...ΤΑΤΕ Ri. certum esse affirmat, ...ΑΤΕ vel CΤΕ K.,
 ΜΤΕ Lef.

491 ἔδειξ' ἄνθρωπος ὧν coniungunt Lef. Leo 492 μέ-
 γαλα deleteo καί Lef., μέγα Leeuw. Leo 498 ὁμοία Ar. Croi.
 Leo Rich. 500 παρ' ἄνδρα τοῦ Hous., πάντως ἀρ' οὐ Carrs,
 τοῦ δ' ἄνδρὸς οὐ Leeuw., τοῖ μηδέ σου Ar., οὐκ ἀρά σου Bod.
 Maz., πρῶτον δέ γ' οὐ vel καὶ νῦν μὲν οὐ Eit., κοινωνὸν οὐ

τὸ δαιμόνιον, ἐνταῦθ' ἔδειξ'· „ἄνθρωπος ὢν
 ὦ τρικακόδαιμον μέγαλα φυχᾶς καὶ λαλεῖς;
 ἀκούσιον γυναικὸς ἀτύχημ' οὐ φέρεις;
 αὐτὸν δὲ δείξω σ' εἰς ὅμοι' ἐπταικότα.

(420)

495 καὶ χρήσεται αὐτῇ σοι τότε ἡπίως, σὺ δὲ
 ταύτην ἀτιμάσεις· ἐπιδειχθήσεται θ' ἅμα
 ἀτυχῆς γεγονὼς καὶ σκαιὸς ἀγνώμων τ' ἀνὴρ.
 ὅμοιά γ' εἶπεν οἷς σὺ διενόουσ' τότε
 πρὸς τὸν πατέρα· κοινωνὸς ἦκεν τοῦ βίου
 500 παρ' ἄνδρα κ]οῦ δεῖν τ' ἀτύχημ' αὐτὴν φυγεῖν
 τὸ συμβεβηκός. σὺ δὲ τις ὑψηλὸς σφόδρα“

(425)

desunt versus fere 26

..... ἐπειράθη[σ]. .....

(Αβ.) .....σε, νῆ τὸν Ἀπόλλω [τουτονί.

(Χα.) τί δέ μ]ε περιεπᾶις, ἱερόσυλε; (Αβ.) μὴ μάχου,

505 ἀλόγι]στε· τῆς γαμετῆς γυναικὸς ἐστὶ σοι

(440)

τουτί] γ[ά]ρ, οὐκ ἀλλότριον. (Χα.) εἰ γὰρ ὤφελεν.

(Αβ.) νῆ τὴν φίλην Δήμητρα. (Χα.) τίνα λόγον λέγεις;

(Αβ.) ὄντως γ'] ἀληθῆ. (Χα.) Παμφίλης τὸ παιδίον

τόδ' ἐστ]ί; (Αβ.) ν<αί>, καὶ σὺν γ' ὁμοίως. (Χα.) Παμφίλης

510 Ἀβρότονον ἱκετεύω σε, μή μ' ἀναπτέρου

(445)

desunt versus fere 26

Croi. 501 τὸ συμβεβηκός Ar. 503 suppl. K. 504 τί δέ
 με Lef., ἔτι με Sud.; μή K. Leeuw., quamquam in charta
 μοι fuisse satis certum est, ἱερόσυλ'; ἐμοί Lef. 505 ἀλόγιστε
 Wil., μωρότατε dub. K., φίλτατε Ri. contra metrum, κατάρτα
 Ar. qui hoc verbum Charisio dat., βέλτιστε Legr., κύναπτε
 Sud. 506 τουτί Wil., τέκνον γάρ K., δῖον γάρ Croi.
 507 νῆ τὴν Head. Hen. 508 ὄντως Leeuw., γ' add. K.,
 πάντως K. Ro., ὃν οἶδ' Croi. 509 suppl. K., τοῦτ' ἔστιν
 Ar., σαφῶς (vel ὄντως) ἄρ' ἦν; (Αβ.) καὶ σὺν γ' Leeuw.
 510 suppl. Lef.

- Q₁ (R) ..... ΛΩΚ.....
 X..... ΑΤ' ΗΔΕΤΟΜΕΤΑΤΑ.....
 ΟΠΩΣ... ΜΕΝΕΙΣΩΝΧΑΡΙΣΙΩ.....
 ΟΙΟΣΠΕΡΟΙΣΘΑΠΙΣΤΟΣ·ΟΥΓΑΡΕΣ.....
 515 ΕΤΑΙΡ! ΔΙΟΝΤΟΥΤ'ΟΥΔΕΤΟΥΧΟΝ.....
 ΣΠΟΥΔΗΔΕΚΑΙΠΑΙΔΑΡΙΟΝΕΚΜ.....
 ΕΛΕΥΘΕΡΟΣΤΑΞ·ΜΗΒΛΕΠΟΙ... ..
 Κ.ΙΠΡΩΤΟΝΑΥΤ.ΝΚΑΤΑΜΟΝ.....
 ΤΟΝΦΙΛΑΤΑ..ΝΚΑΙΤΟΝΓΛΥΚΥΤΑΤ.....

desunt versus fere 70

- H₃ (V) ΩΦΡΟΝΑΤΟΙΑΥΤΗΣΙΓΑΡΟΥΚΑΠΕΣΧΕΤ'ΑΝ
 521 ΕΚΕΙΝΟΣΕΥΤΟΥΤ'ΟΙΔ'ΕΓΩΔ'ΑΦΕΞΟΜΑΙ·
 CMI/ ΑΝΜΗΚΑΤΑΞΩΤΗΝΚΕΦΑΛΗΝΣΟΥΣΩΦΡΟΝΗ
 ΚΑΚΙΣΤ'ΑΠΟΛΟΙΜΗΝΝΟΥΘΕΤΗΣΕΙΣΚΑΙΣΥΜΕ
 ΠΡΟΠΕΤΩΣΑΠΑΓΩΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡ'ΙΕΡΟΣΥΛΕΓΡΑΥ
 525 ΑΛΛΑΠΕΡΙΜΕΝΩΚΑΤΑΦΑΓΕΙΝΤΗΝΤΠΡΟΙΚΑΜΟΥ
 ΤΟΝΧΡΗΣΤΟΝΑΥΤΗΣΑΝΔΡΑ·ΚΑΙΛΟΓΟΥΣΛΕΓΩ
 ΠΕΡΙΤΩΝΕΜΑΥΤΟΥΤΑΥΤΑΣΥΜΠΕΙΘΕΙΣΜΕΣΥ
 ΟΥΚΟΞΥΛΑΒΗΣΑΙΚΡΕΙΤΤΟΝΟΙΜΩΞΕΙΜΑΚΡΑ
 ΑΝ..ΙΛΑΛΗΣΤΙΚΡΙΝΟΜΑΙΠΡΟΣΩΦΡΟΝΗΝ
 530 ΜΕΤΑΠΕΙΣΟΝΑΥΤΗΝΟΤΑΝΙΔΗΣ·ΟΥΤΩΤΙΜΟΙ
 ΑΓΑΘΟΝΓΕΝΟΙΤΟΣΩΦΡΟΝΗΓΑΡ·ΟΙΚΑΔΕ
 ΑΠΙΩΝΤΟΤΕΛΑΜ'ΙΔΕΣΠΑΡΙΟΥΣ·ΕΝΤΑΥΘΑΞΕ

512 inter X et T desunt 7—8 litterae quarum ultima A vel O 516 tres ultimae litterae valde dubiae 518 inter T et N dispexi parvulum litterae vestigium quod ad H melius quam ad O quadrare videtur 529 inter AN et I potius duae quam tres litterae desunt

511 ω, νῆ τὸν Ἀπόλλω Ro. 512 Χαίρεστρατ' Sud.; ἤδη Sud.; μετὰ ταῦτα Leo; φρόντισον Sud. 513 διαμενεῖς Ell. Sud.; πάνυ K., τὸ πᾶν Leo, φίλος Ar. Ell. Sud. 514 ἦρθα Ar.;

(Ον.) .....

Χ[αιρέτρ]ατ'· (Χαι.) ἤδη τὸ μετὰ ταῦτα φρόντισον,
ὅπως διαμενεῖς ὦν Χαρίσιω [πάνυ (43)
οἷόςπερ ἦσθα πιστός. οὐ γάρ ἐς[τ'] ἄφρον
515 ἑταιρίδιον τοῦτ' οὐδὲ τὸ τυχὸν [ἐπλάσατο,
σπουδῇ δὲ καὶ παιδάριον. . . . .

(Ον.) ἐλεύθερος, πάξ· μὴ βλέποι[μ', εἰ προσεδόκων.

(Χαι.) καὶ πρῶτον αὐτὸν κατὰ μον[ᾶς ὁρᾶν θέλω (43)
τὸν φίλτατον καὶ τὸν γλυκύτατ[ον ὕδου
desunt versus fere 70

(Χαι.?) κύφρονα, τοιαυτηγὶ γὰρ οὐκ ἀπέσχετ' ἄν (44)

521 ἐκεῖνος, εὖ τοῦτ' οἶδ', ἐγὼ δ' ἀφέξομαι.

Çμ. ἂν μὴ κατὰξω τὴν κεφαλὴν σου Çωφρόνη
κάκιςτ' ἀπολοίμην. νουτεθήσεις καὶ κύ με;
προπετῶς ἀπάγῃ τὴν θυγατέρ' ἱερόσυλε γραῦ;
525 ἄλλ' ἢ περιμένω καταφαγεῖν τὴν προῖκά μου (45)

τὸν χρηστὸν αὐτῆς ἄνδρα; καὶ λόγους λέγω
περὶ τῶν ἐμαυτοῦ; ταῦτα συμπείθεις με κύ;
οὐκ ὀξυλαβῆσαι κρεῖττον; οἰμῶξει μακρά,
ἂν ἔτι λαλῆς τι. κρίνομαι πρὸς Çωφρόνην; (45)

530 μετὰπεισον αὐτήν, ὅταν ἴδῃς. οὕτω τί μοι
ἀγαθὸν γένοιτο Çωφρόνη γάρ, οἶκαδε
ἀπιών — τὸ τέλμ' εἶδες παριοῦς; ἐνταῦθά σε

ἄφρον K., ἄβρόν Ar., ἐστὶ δὴ Lef. 515 ἑταιριδίου Herw.;

ἐπλάσατο K., παιδίον Herw., τὸ βρέφος Ell., ἦν τέκνον Sud.

516 fort. καὶ <τὸ> παιδάριον ἔσωσέ μοι 517 suppl. K.

518 κατὰ μονάς Ar. Croe. Her; ὁρᾶν K., βλέπειν θέλω Croe.,

σκοπεῖν θέλω Ro., Χαρίσιον Capps, λάβ' ὠλέναις Herw. 519 τὸν

induxit Ro.; ὕδου Wil., Χαρίσιον Ro., οὐχ! ὁρᾶς Herw., παῖδά σου

λαβών Capps 525 ἄλλ' ἢ K. Wil., ἄλλ' οὐ Leo, ἄλλ' οὖν Eit.

Ell.; περιμενῶ Lef., περιμείνω Cr. Head. Herw. 529 ἔτι Ar. Leo,

ἀντιλαλῆς Wil. 531 Çωφρόνην Wil. 532 ἀπίτω Leo, ἀπίω Eit.

ΤΗΝΝΥΚΤΑΒΑΤΤΙΖΩΝΟΛΗΝΑΠΟΚΤΕΝΩ
Κ. ΓΩΣΟΙΤΑΥΤΕΜΟΙΦΡΟΝΕΙΝΑΝΑΓΚΑΣΩ

535 ΚΑΙ. ΗΣΤΑCΙΑΖΕΙΝΗΘΥΡΑΠΑΙΗΤΕΑ

ΚΕΚΛΕΙΜΕΝΗΓΑΡΕCΤΙ·ΠΑΙΔΕCΠΑΙΔΙΟΝ·
ΑΝΟΙΞΑΤΩΤΙC·ΠΑΙΔΕCΟΥΧΥΜΙΝΛΕΓΩ :

ΤΙCΕΘ'ΟΚΟΠΤΩΝΤΗΝΘΥΡΑΝΩCΜΙΚΡΙΝΗC
ΟΧΑΛΕΠΟCΕΠΙΤΗΝΠΡΟΙΚΑΚΑΙΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑ

ΟΝ/

540 ΗΚΩΝ : ΕΓΩΓΕΤΡΙCΚΑΤΑΡΑΤΕ : ΚΑΙΜΑΛΑ

ΟΡΘΩCΛΟΓΙCΤΙΚΟΥΓΑΡΑΝΔΡΟCΚΑΙCΦΟΔΡΑ
ΦΡΟΝΟΥΝΤΟCΗCΠΟΥΔΗ : ΤΟΘ'ΑΡΤΑCΜ'ΗΡΑΚΛΕΙC
ΘΑΥΜΑCΤΟΝΟΙΟΝΤΠΡΟCΘΕΩΝΚΑΙΔΑΙΜΟΝΩΝ
ΟΙΕΙΤΟCΑΥΤΗΝΤΟΥCΘΕΟΥCΑΓΕΙΝCΧΟΛΗΝ

545 ΩCΤΕΤΟΚΑΚΟΝΚΑΙΤΑΓΑΘΟΝΚΑΘΗΜΕΡΑΝ

ΝΕΜΕΙΝΕΚΑCΤΩCΜΙΚΡΙΝΗ : ΛΕΓΕΙCΔΕΤΙ :

CΑΦΩCΔΙΔΑΞΩC'ΕΙCΙΝΑΙΤΑCΑΙΤΟΛΕΙC
ΟΜΟΙΟΝΕΙΠΤΕΙΝΧΙΛΙΑΙ·ΤΡΙCΜΥΡΙΟΙ

ΟΙΚΟΥC'ΕΚΑCΤΗΝΚΑΘΕΝΑΤΟΥΤΩΝΟΙΘΕΟΙ

550 ΕΚΑCΤΟΝΕΠΙΤΡΙΒΟΥCΙΝΗCΩΖΟΥCΙ : ΠΩC·

ΛΕΓΕΙCΓΑΡΕΠΙΠΟΝΟΝΤΙΝΑΥΤΟΥCΖΗΝ...

ΟΥΚΑΡΑΦΡΟΝ..ΖΟΥCΙΝΗΜΩΝ.....

ΦΗCΕΙC·ΕΚΑCΤΩΤΟΝΤΡΟΠΟΝCΥΝ.....

ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΝΟΥΤΟCΕΝΔΟ.ΕΤ.....

555 ΕΠΕΤΡΙΨΕΝΑΝΑΥΤΩΚΑΚΩCΧΡΗ.....

Η₄(R) ΕΤΕΡΟΝΔ'ΕCΩCΕΝΟΥΤΟCΕCΘ'ΗΜΙΝΘΕΟC

ΟΤ'ΑΙΤΙΟCΚΑΙΤΟΥΚΑΛΩCΚΑΙΤΟΥΚΑΚΩC

534 κάρῳ Lef., χοῦτω vel κίρωc Wil.; ce Ar. Ell. K. Keil
Legr. Leo Maz. Pres. Wil. 542 τό θ' — οἶον Onesimo dat
Leeuw., τὸ δ' Bod. Wil. 544 οἶει — Cμικρίνη Elias in Arist.
Cat. (Comm. in Aristot. XVIII 1) p. 112 Busse, οἶει — ἐκάστω
Ioann. Philop. de aetern. mun. p. 583 Ra. = fr. 174 K.
550 πῶc — βίον Onesimo continuavit Rich. 552 οἱ

τὴν νύκτα βαπτίζων ὅλην ἀποκτενῶ,
καὶ γὰρ σε ταῦτ' ἐμοὶ φρονεῖν ἀναγκάσω (460)

535 καὶ μὴ στασιάζειν. ἡ θύρα παιητέα,
κεκλειμένη γὰρ ἐστὶ. παῖδες, παιδίον,
ἀνοιξάτω τις. παῖδες, οὐχ ὑμῖν λέγω;

Ον. τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; ὦ Ὀμικρήνης
ὁ χαλεπός, ἐπὶ τὴν προῖκα καὶ τὴν θυγατέρα (465)

540 ἦκων. (Ομ.) ἔγωγε, τρισκατάρατε. (Ον.) καὶ μάλα
ὀρθῶς· λογιστικοῦ γὰρ ἀνδρὸς καὶ σφόδρα
φρονούντος ἡ σπουδή. (Ομ.) τό θ' ἄρπασμ', Ἡράκλεις,
θαυμαστὸν οἶον· πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων —.

(Ον.) οἶε τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολήν, (470)

545 ὥστε τὸ κακὸν καὶ τὰ γαθὸν καθ' ἡμέραν
νέμειν ἐκάστω Ὀμικρήνης; (Ομ.) λέγεις δὲ τί;

(Ον.) σαφῶς διδάξω σ'· εἰσὶν αἱ πᾶσαι πόλεις,
ὅμοιον εἰπεῖν, χίλιαι· τρισμῦριοι
οἴκοις· ἐκάστην· καθ' ἓνα τούτων οἱ θεοί (475)

550 ἕκαστον ἐπιτρέβουσιν ἢ σφύζουσι; (Ομ.) πῶς;
λέγεις γὰρ ἐπίπονόν τιν' αὐτοὺς ζῆν βίον.

(Ον.) „οὐκ ἄρα φροντίζουσιν ἡμῶν οἱ θεοί;“
φῆσεις. — ἐκάστω τὸν τρόπον συνήρμοσαν
φρούραρχον· οὗτος ἔνδον ἕτερον μὲν κακῶς (480)

555 ἐπέτριψεν, ἂν αὐτῷ κακῶς χρή[σθη] ἑκόν,
ἕτερον δ' ἔσωσεν. οὗτός ἐσθ' ἡμῖν θεός,
ὃ τ' αἴτιος καὶ τοῦ καλῶς καὶ τοῦ κακῶς

θεοί Ar. Rich., τότε μὲν οὐ Wil., οὐ τί που Leeuw., ἀλλὰ τίς;
Ma., cf. Theoph. adv. Autol. 2, 8 οὐκ ἄρα φροντίζει τις ἡμῶν
ἢ μόνος θεός = fr. 752 K. 553 suppl. Lef. 554 ἕτερον μὲν
Lef., κακῶς Ar. Head. Wil. 555 χρήσθη ἑκόν Leeuw.,
χρήσθητ' ἄγαν Wil., χρήσθητ' ἄπαξ Bod., χρῆσθαι θέλη Head. K.,
αὐτῷ κ. χρήσθητ' ὅλως Croi.

- ΠΡΑΤΤΕΙΝΕΚΑΣΤΩΤΟΥΤΟΝΙΛΑΣΚΟΥΤΩ
 ΜΗΔΕΝΑΤΟΠΟΝΜΗΔ' ΑΜΑΘΕΣΙΝΑΠΡΑΤΤΗΣΚΑΛΩΣ :
 560 ΕΙΘ' ΟΥΜΟΣΙΕΡΟΣΥΛΕΝΥΝΤΡΟΠΟΣΤΟΕΙ
 ΑΜΑΘΕΣΤΙ : ΣΥΝΤΡΙΒΕΙΣ : ΤΗΣΠΑΡΡΗΣΙΑΣ
 ΑΛΛ' ΑΠΑΓΑΓΕΙΝΠΑΡΑΝΔΡΟΣΣΑΥΤΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ
 ΑΓΑΘΟΝΣΥΚΡΙΝΕΙΣΜΙΚΡΙΝΗ : ΛΕΓΕΙΔΕΤΙΣ
 ΤΟΥΤ' ΑΓΑΘΟΝΑΛΛΑΝΥΝΑΝΑΓΚΑΙΟΝ : ΘΕΑ
 565 ΤΟΚΑΚΟΝΑΝΑΓΚΑΙΟΝΛΟΓΙΖΕΘ' ΟΥ . ΟΣΙ
 ΤΟΥΤΟΝΤΙΣΑΛΛΟΣΟΥΧΟΤΡΟΠΟΣΑΠΟΛΛΥΕΙ
 ΚΑΙΝΥΝΜΕΝΟΡΜΩΝΤ' ΕΠΙΤΟΝΗΡΟΝΤΡΑΓΜΑΣΕ
 ΤΑΥΤΟΜΑΤΟΝΑΠΟΣΕΣΩΚΕ · ΚΑΙΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙΣ
 ΔΙΑΛΛΑΓΑΣΛΥΣΕΙΣΤ' ΕΚΕΙΝΩΝΤΩΝΚΑΚ . Ν
 570 ΑΥΘΙΣΔ' ΟΠΩΣΜΗΛΗΨΟΜΑΙΣΕΣΜΙΚΡΙΝΗ
 ΠΡΟΠΤΕΤΗΛΕΓΩΣΟΙΝΥΝΔΕΤΩΝΕΓΚΛ . ΜΑΤΩ
 ΑΦΕΙΣΟΤΟΥΤΩΝΤΟΝΔΕΘΥΓΑΤΡΙΔΟΥΝΛΑΒΩΝ
 ΕΝΔΟΝΠΡΟΣΕΙΠΕ : ΘΥΓΑΤΡΙΔΟΥΝΜΑΣΤΙΓΙΑ
 ΠΑΧΥΔΕΡΜΟΣΗΘΑΚΑΙΣΥΝΟΥΝΕΧΕΙΝΔΟΚΩΝ
 575 ΟΥΤΩΣΕΤΗΡΕΙΣΠΑΙΔ' ΕΠΙΓΑΜΟΝΤΟΙΓΑΡΟΥΝ
 ΤΕΡΑΣΙΝΟΜΟΙΑΤΤΕΝΤΑΜΗΝΑΠΠΑΙΔΙΑ
 ΕΚΤΡΕΦΟΜΕΝ : ΟΥΚΟΙΔ' ΟΤΙΛΕΓΕΙΣ : ΗΓΡΑΥΣΔΕΓΕ
 ΟΙΔ' ΩΣΕΓΩΜΑΙΤΟΤΕΓΑΡΟΥΜΟΣΔΕΣΠΟΤΗΣ
 ΤΟΙΣΤΑΥΡΟΠΟΛΙΟΙΣ : ΣΩΦΡΟΝΗ : ΤΑΥΤΗΝΛΑΒΩ
 580 ΧΟΡΩΝΑΠΤΟΣΤΑΣΘΕΙΣΑΝ : ΑΙΣΘΑΝΕΙΓΕ : ΝΗ :
 ΝΥΝΔ' ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΟΣΑΥΤΟΙΣΓΕΓΟΝΕΚΑΙ
 ΑΠΤΑΝΤΑΤΑΓΑΘΑ : ΤΙΦΗΣΙΝΙΕΡΟΣΥΛΕΓΡΑΥ :

572 ΑΦΕΙΟ correctum ex ΑΦΕΕΟ

- πράττειν ἐκάστῳ· τοῦτον ἰλάσκου ποῶν
 μηδὲν ἄτοπον μὴδ' ἁμαθές, ἵνα πράττης καλῶς. (485)
- (Cμ.) εἴθ' οὐμὸς ἱερόσυλε νῦν τρόπος ποεῖ
 561 ἁμαθές τι; (Ον.) συντρίβει σε. (Cμ.) τῆς παρρησίας.
- (Ον.) ἄλλ' ἀπαγαγεῖν παρ' ἀνδρὸς αὐτοῦ θυγατέρα
 ἀγαθὸν cὺ κρίνεις Cμικρίνη; (Cμ.) λέγει δὲ τίς
 τοῦτ' ἀγαθόν; ἀλλὰ νῦν ἀναγκαῖον. (Ον.) θεῶ, (490)
- 565 τὸ κακὸν ἀναγκαῖον λογίζεθ' οὐτοσί.
 τοῦτον τίς ἄλλος, οὐχ ὁ τρόπος ἀπολλύει;
 καὶ νῦν μὲν ὀρμῶντ' ἐπὶ πονηρὸν πρᾶγμά σε
 ταυτόματον ἀποσέσωκε· καὶ καταλαμβάνεις
 διαλλαγὰς λύσεις τ' ἐκείνων τῶν κακῶν. (495)
- 570 αὖθις δ' ὅπως μὴ λήψομαί σε Cμικρίνη
 προπετῇ, λέγω σοι· νῦν δὲ τῶν ἐγκλημάτων
 ἀφίεσο τούτων, τὸν δὲ θυγατρίδου λαβῶν
 ἔνδον πρόσειπε. (Cμ.) θυγατρίδου, μαστιγία;
 (Ον.) παχύδερμος ἦςθα καὶ cὺ, νοῦν ἔχειν δοκῶν· (500)
- 575 οὕτως ἐτήρεις παῖδ' ἐπίγαμον; τοιγαροῦν
 τέραςιν ὅμοια πεντάμηνα παιδία
 ἐκτρέφομεν. (Cμ.) οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις. (Ον.) ἡ γραῦς δέ γε
 οἶδ', ὡς ἐγῶμαι. τότε γὰρ οὐμὸς δεσπότης
 τοῖς Ταυροπολίοις — (Cμ.) Cωφρόνη. (Ον.) ταύτην λαβῶν
 580 χορῶν ἀποσπασθεῖσαν — αἰσθάνει γε; (Cμ.) ναί. (506)
- (Ον.) νυνὶ δ' ἀναγνωρισμὸς αὐτοῖς γέγονε καὶ
 ἅπαντ' ἀγαθά. (Cμ.) τί φησιν ἱερόσυλε γραῦ;

562 αὐτοῦ Leo, αὐτοῦ παρ' ἀνδρὸς Head. 564 θεῶ
 Ro., θεοί Rich., θεά Ar., θεᾶ Lef. 572 ἀφίεσο Lef. 576 πεν-
 τέμηνα mavult Her. secundum Phrynichum p. 412 Lob.
 580 αἰσθάνει γε Onesimo tribuit Leg., Smierini Lef.; ναί Lef.
 581 νυνὶ Croe. Ell. Head. Leo Maz. Wil. 582 ἅπαντ' ἀγαθά
 Ar. Head. K. Wil. τὰ πάντ' ἀγαθά Ell. Leo

ΗΦΥCICEBOYΛΕΘ' HINOMΩNOYΔENMEΛEI

ΓΥNHΔ' ΕΠΑΥΤΩΤΩΔ' ΕΦΥ : TIMΩPOCEI :

585 ΤΡΑΓΙΚΗΝΕΡΩCOIPHCINΕΞΑΥΓΗCΟΛΗ

ANMHΠOT' AICΘHCMIKPINH : CYMOIXOΛH

.INEICTAΘAINOMENH·CYΓAPCΦOΔP' OICΘ' OTI

....CΛEΓEINYN : OIΔE..EY'ICΘ' OTI

....AΤECTEPACYNHKE : ΠANΔEINONΛEΓEIC :

590 .....NE.EYTYXHMA MEIZONOUΔEEN

.....T' AΛHΘECECΘ' OΛEΓEIC TOTTAIDION

588 inter OIΔ et EY desunt duae vel tres litterae, quarum prima vel E, vel A, vel O fuit   589 ....ÇAΡ.ÇTEPA Lef., mihi prima littera A vel O, secunda potius T quam P videbatur   591 NE paene certa sunt

- (Cw.) „ἡ φύσις ἐβούλεθ', ἥι νόμων οὐδὲν μέλει·
γυνὴ δ' ἐπ' αὐτῷ τῷδ' ἔφυν“. (Cmi.) τί, μῶρος εἶ; (510)
- (Cw.) τραγικὴν ἐρῶ σοι ῥῆσιν ἐξ Αὐγῆς ὅλην
586 ἂν μήποτ' αἴσθη Cμικρίνη. (Cmi.) κύ μοι χολήν
κινεῖς παθαινομένη. cὺ γὰρ cφόδρ' οἴcθ' ὃ τι
οὔτο]c λέγει νῦν; (Cw.) οἶδα [γ', ἀλλ'] εὖ ἴcθ' ὅτι
κἂν μωροτέρα cυνῆκε. (Cmi.) πάνδεινον λέγεις. (515)
- 590 οὐ γέγονεν εὐτύχημα μεῖζον οὐδὲ ἔν,
εἰ τοῦτ' ἀληθές ἐcθ' ὃ λέγεις. τὸ παιδίον

583 ἡ — μέλει versus Euripidis Auges saepe citatus sine fabulae nomine (fr. 920 N.), ex hac fabula eum novit schol. Greg. Naz. ed. Piccol. p. 21, cf. Aristaeon. Ep. II, 5 ἐπαισθάνομαι τῆς φύcεωc βουλομένηc, ἥ νόμων ὡc ἔοικεν οὐδὲν μέλει.

584 μῶρος εἶ Sophronae tribuit Leo 588 οὔτοc Ar. Ell. Head. Leo Leeuw. Maz. Nic., αὐτόc Lef., τέρασ Capps; in charta fuisse puto οἶδα γ' εὖ; οἶδά γ' ἀλλ' Head., οἶδ' ἐγωγ' Leo, οἶδ' ὀδι δ' Ell., οἶδ' εὐγ' εὖ Capps 589 κἂν μωροτέρα Leeuw., ἐπαριστέρωc Head. Rich., οὔτοc τὸ τέρασ Ro. 590 οὐ γέγονεν Wil. 591 εἰ τοῦτ' Head. Wil.

Fragmenta aliunde nota.

1*.

(Μαγ.) οὐχ ὁ τρόφιμός σου, πρὸς θεῶν, Ὀνήσιμε
ὁ νῦν ἔχων <τὴν> Ἀβρότονον τὴν ψαλτρίαν
ἔγην' ἑναγχος; (Ον.) πάνυ μὲν οὖν.

schol. Aristot. περὶ ἔρμ. (comm. in Arist. IV, 5 p. XXII)
= fr. 600 K. τῷ μὲν ἐρωτηματικῷ ταχεῖα ἔπεται ἡ ἀπόκρισις
ὡς παρὰ Μενάνδρῳ, οὐχ — οὖν om. poetae nomine alii 1 Ὀνή-
σιμος schol. Aristot. 2 τὴν add. Leo Wil. ad nostram fabu-
lam rettulit Croi.; ex initio desumptum esse perspicuum est.

2*. 3*.

(Μαγ.) φιλῶ σ' Ὀνήσιμε,
καὶ σὺ περίεργος εἶ.
(Ον.?) οὐδὲν γλυκύτερόν <ἐστιν> ἢ πάντ' εἰδέναι.

Elias Prol. philos. (comment. in Aristot. XVIII, 1, 27) =
fr. 849, 850 K. δηλοῖ τὸ ἐκ παίδων φιλομύθους ἡμᾶς εἶναι καὶ
χαίρειν ἐν τῇ περιεργίᾳ, ὡς φησι Μένανδρος „φιλῶ — εἶ“. καὶ
πάλιν „οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον ἢ πάντ' εἰδέναι, alterum fragmen-
tum sine poetae nomine citat Cic. Ep. ad Att. IV, 11 qui γάρ
omittit, ἐστιν inseruit Cobet. ad Epitrepontes rettulerunt Leeuw.
Leg. Wil., eiusdem scenae esse videntur ac fr. 1.

4.

(Ον.) τί δ' οὐ ποιεῖς ἄριστον; ὃ δ' ἀλύει πάλαι
κατακείμενος.

Phot. Ber. p. 83 ἀλύειν τὸ μὴδὲν πράττειν. „τί — κατα-
κείμενος“. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν (Ἐπιτρεπούση cod.); eiusdem
scenae est.

5.

ἀργὸς δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντος πολὺ
ἔστ' ἀθλιώτερος, μάτην γοῦν ἐσθίει
διπλάσια.

Stob. flor. 30, 7 = fr. 175 K. Μενάνδρου Ἐπιτρεπόντων
2 διπλάσια γοῦν ἐσθίει μάτην codd., corr. Wil.; a coquo dicta in
eadem scena, ni fallor.

6.

(Μαγ.) ἐπέπασα
ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας, ἐὰν οὕτω τύχη.

Athen. III 119e = fr. 178 K. καὶ ἐπὶ αἰτιακῆς (τὸ τάριχος)
Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν, sine titulo afferunt alii 2 ἄν codd.,
corr. Elmsley.

7.

ἐλευθέρω τὸ καταγελάσθαι μὲν πολὺ
αἰσχιστόν ἐστι, τὸ δ' ὀδυνᾶσθ' ἀνθρώπινον.

Stob. flor. 89, 5 = fr. 176 K. Μενάνδρου Ἐπιτρέποντος.

8.

οὐθὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ.

Or. Anthol. 7, 8 ἐκ τοῦ Γεωργίου, sed margini eadem manu
ascriptum ἐκ τῶν ἀποτρεπόντων, omisso fabulae nomine Stob.
flor. 108, 57, Plut. de tranquill. 17, 475C, omisso poetae fabu-
laeque nomine alii = fr. 179 K. — οὐθέν A. Stob.

9.

ἐξετύφην μὲν οὖν

κλαίουσα.

schol. Eur. Phoen. 1154 = fr. 184 K. τύφεσθαι ἐστὶ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συγκεχύεσθαι. Μένανδρος... ἐν Ἐπιτρέπουσιν. Sophrones verba paullo ante v. 432 dicta.

10.

ἐχῖνος

Erotian 73, 11 = fr. 185 K. χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως... Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσιν.

(ΣΑΜΙΑ)

Personae:

Demeas senex

Parmenon servus

Cocus

Chrysis mulier

Moschion adolescens

Niceratus senex

- G₁ (R) ΟΥΤ .....
 ΗΜΑΙΝ.....
 ΛΑΒΩΝΕΠΑΓΑΘ .....
 ΟΥΣΓΑΡΤΑΧΙΣΤ'ΕΙΣΗΛΘΟΝΥΠΤΕΡΕΣΤΟΥΔΑΚΩΣ
 5 ΤΑΤΟΥΓΑΜΟΥΠΡΑΤΤΕΙΝΦΡΑΣΑΤΟΠΡΑΓΜ'ΑΠΛΩΣ
 ΤΟΙΣΕΝΔΟΝΕΚΕΛΕΥΣ'ΕΥΤΡΕΠΙΖΕΙΝΤΑΝΘ'ΑΔΕΙ
 ΚΑΘΑΡΑΠΤΟΕΙΝΤΕΤΤΕΙΝΕΝΑΡΧΕΣΘΑΙ·ΚΑΝΟΥΝ
 ΕΠΙΓΝΕΤ'ΑΜΕΛΕΙΤΑΝΘ'ΕΤΟΙΜΩΣΤΟΔΕΤΑΧΟΣ
 ΤΩΝΠΡΑΤΤΟΜΕΝΩΝΤΑΡΑΧΗΝΤΙΝ'ΑΥΤΟΙΣΕΝΕΠΤΟΕΙ
 10 ΟΠΤΕΡΕΙΚΟΣΕΠΙΚΛΙΝΗCΜΕΝΕΡΡΙΠΤ'ΕΥΘΥΣΕΚΤΟΔΩΝ
 ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΚΕΚΡΑΓΟΣ·ΑΙΔ'ΕΒΘΩΝΑΜΑ
 ΑΛΕΥΡ'ΥΔΩΡΕΛΑΙΟΝΑΠΟΔΟCΑΝΘΡΑΚΑΣ
 ΚΑΥΤΟΣΔΙΔΟΥCΤΟΥΤΩΝΤΙΚΑΙCΥΛΛΑΜΒΑΝΩΝ
 ....ΤΑΜΙΕΙΟΝΕΤΥΧΟΝΕΙCΕΛΘΩΝ·ΟΘΕΝ
 15 ΠΛΕΙΩΠΡΟΑ·ΡΩΝΚΑΙCΚΟΠΤΟΥΜΕΝΟC·Χ...
 ΟΥΚΕΥΘΥCΞΗΛΘΟΝΚΑΘΟΝΔ'ΗΝΧΡΟΝΟΝΕΓΩ
 ΕΝΤΑΥΘΑΚΑΤΕΒΑΙΝ'ΑΦΥΠΕΡΩΟΥΤΙCΓΥΝΗ
 ΑΝΩΘΕΝΕΙCΤΟΥΜΠΡΟCΘΕΤΟΥΤΑΜΕΙΪΟΥ
 ΟΙΚΗΜΑΤΥΓΧΑΝΕΙΓΑΡΪCΤΕΩΝΤΙCΩΝ
 20 ΩCΘ'ΗΤΑΝΑΒΑCΙCΕCΤΙΔΙΑΤΟΥΤΟΥΤΟΤΕ
 ΤΑΜΙΕΙΟΝΗΜΙΝΤΟΥΔΕΜΟCΧΙΩΝΟCΗΝ
 ΤΙΤΘΗΤΙCΑΥΤΗΤΠΡΕCΒΥΤΕΡΑΓΕΓΟΝΥΙ'ΕΜΗ
 ΘΕΡΑΤΤΑΙΝ'ΕΛΕΥΘΕΡΑΔΕΝΥΝΪΔΟΥCΑΔΕ
 ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΚΕΚΡΑΓΟCΗΜΕΛΗΜΕΝΟΝ
 25 ΕΜΕΤ'ΟΥΔΕΝΕΙΔΥΙ'ΕΝΔΟΝΟΝΤ'ΕΝΑCΦΑΛΕΙ
 ΕΙΝΑΙΝΟΜΙCΑCΑΤΟΥΛΑΛΕΙΝΤΠΡΟCΕΡΧΕΤΑΙ

1 margo superior cum duobus vel tribus versibus deest
 3 in fine littera rotunda 7 in fine ΚΑΝΟΥΝ· Lef., ego punctum
 non vidi, per lapsum calami ante ΚΑΝΟΥΝ punctum positum
 esse constat 11 ΟΙΔ' Lef. 15 in fine ΕCΘΩ Lef., ego primo
 loco litteram rotundam, tertio X vel M legi 26 ΕΙΝΑΙ in
 margine a scriba additum

- (Δη.) ὅστ' .....
 ἢ μαίν[εται] .....
 λαβὼν ἐπ' ἀγαθῷ .....
 ὥς γὰρ τάχιστ' εἰσῆλθον, ὑπερεσπουδακῶς
 5 τὰ τοῦ γάμου πράττειν, φράσας τὸ πρᾶγμ' ἀπλῶς
 τοῖς ἔνδον ἐκέλευς εὐτρεπίζειν πάνθ' ἃ δεῖ,
 καθαρὰ ποεῖν, πέττειν, ἐνάρχεσθαι κανοῦν.
 ἐγίγνετ' ἀμέλει πάνθ' ἐτοίμως, τὸ δὲ τάχος
 τῶν πραττομένων ταραχὴν τιν' αὐτοῖς ἐνεπόει,
 10 ὅπερ εἰκός. ἐπὶ κλίνης μὲν ἔρριπτ' ἐκποδῶν
 τὸ παιδίον κεκραγός, αἱ δ' ἐβόων ἅμα·
 „ἄλευρ', ὕδωρ, ἔλαιον ἀπόδος, ἄνθρακας“.
 καὐτὸς διδοὺς τούτων τι καὶ συλλαμβάνων
 εἰς τὸ ταμιεῖον ἔτυχον εἰσελθὼν, ὅθεν
 15 πλείω προαιρῶν καὶ σκοπούμενος συχνά
 οὐκ εὐθὺς ἐξῆλθον. καθ' ὃν δ' ἦν χρόνον ἐγὼ
 ἐνταῦθα, κατέβαιν' ἀφ' ὑπερώου τις γυνή
 ἄνωθεν εἰς τοῦμπροσθε τοῦ ταμιειδίου
 οἴκημα· τυγχάνει γὰρ ἰστέων τις ὦν,
 20 ὥσθ' ἢ τ' ἀνάβασίς ἐστι διὰ τούτου τό τε
 ταμιεῖον ἡμῖν. τοῦ δὲ Μοσχίωνος ἦν
 τίτθη τις αὕτη πρεσβυτέρα, γεγονυῖ' ἐμή
 θεράπαιν', ἐλευθέρα δὲ νῦν. ἰδοῦσα δὲ
 τὸ παιδίον κεκραγὸς ἡμελημένον
 25 ἐμέ τ' οὐδὲν εἰδυῖ' ἔνδον ὄντ', ἐν ἀσφαλεῖ
 εἶναι νομίσασα τοῦ λαλεῖν, προσέρχεται

2 exempli causa K. 3 suppl. Wil. 10 εὐθὺς del. Lef.
 15 συχνά Wil. 18 ταμιειδίου Croe., ταμιειδίου Her.

- ΚΑΙΤΑΥΤΑΔΗΤΑΚΟΙΝΑΦΙΛΤΑΤΟΝΤΕΚΝΟΝ
 ΕΙΠΟΥΣΑΚΑΙΜΕΓΑΓΑΘΟΝΗΜΑΜΜΗΔΕΠΟΥ
 ΕΦΙΛΗΣΕΠΕΡΙΗΝΕΓΚΕΝΩΣΔ'ΕΠΑΥΣΑΤΟ
 30 ΚΛΑΟΝΤΠΡΟΣΑΥΤΗΝΦΗΣ.ΝΩΤΑΛΛΑΙΝ'ΕΓΩ
 ΠΡΩΗΝΤΟΙΟΥΤΟΝΟΝΤΑΜΟCΧΙΩΝΕΓ.
 ΑΥΤΟΝΕΤΙΘΗΝΟΥΜΗΝΑΓΑΠΩCΑΝΥΝΔ'....
 ΠΑΙΔΙΟΝΕΚΕΙΝΟΥΓΕΓΟΝ....ΛΗΚΑΙΤΟΔ.
                   desunt versus fere quattuor
 G₂ (V) ..... ΑΚΑΙ
 35 ..... ΝΕΝΑΙ
                   ΑΙΘΕΡΑΤΤΑΙΝΙΔΙΩΤΙΝΙ
 ΕΞΩΘΕΝΕΙCΤΡΕΧΟΝΤΙΛΟΥCΑΤ'ΩΤΑΛΛΑΝ
 ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΦΗΣΙΝΤΙΤΟΥΤ'ΕΝΤΟΙCΓΑΜΟΙC
 ΤΟΙCΤΟΥΠΑΤΡΟCΤΟΝΜΙΚΡΟΝΟΥΘΕΡΑΠΤΕΥΕΤΕ
 40 ΕΥΘΥCΔ'ΕΚΕΙΝΗΔΥCΜΟΡ'ΗΛΙΚΟΝΛΑΛΕΙC
 ΦΗΣ'ΕΝΔΟΝΕCΤΙΝΑΥΤΟCΟΥΔΗΠΟΥΓΕΠΟΥ
 ΕΝΤΩΤΑΜΙΕΙΩΚΑΙΠΑΡΕΞΗΛΛΑΞΕΤΙ
 ΑΥΤΗΚΑΛΕΙΤΙΤΘΗCΕΚΑΙΒΑΔΙΖΕΚΑΙ
 CΠΕΥΔ'ΟΥΚΑΚΗΚΟ'ΟΥΔΕΝΕΥΤΥΧΕCΤΑΤΑ
 45 ΕΙΠΟΥC'ΕΚΕΙΝΗΔ'ΗΤΑΛΛΑΙΝΑΤΗCΕΜΗC
 ΛΑΛΙΑCΑΤΗΛΘΕΝΕΚΤΟΔΩΝΟΥΚΟΙΔ'....
 ΚΩΓΩΠΡΟΗΛΘΟΝΤΟΥΤΟΝΟΝΤΕΡΕΝΘΑΔΕ
 ΤΡΟΠΟΝΑΡΤΙΩCΕΞΗΛΘΟΝΗCΥΧΗΤΑΝΥ
 ΩCΟΥΤ'ΑΚΟΥCΑCΟΥΔΕΝΟΥΤ'ΗCΘΗΜΕΝΟC
 50 ΑΥΤΗΝΔ'ΕΧΟΥCΑΝΑΥΤΟΤΗΝCΑΜΙΑΝΟΡΩ
 ΕΞΩΔΙΔΟΥCΑΝΤΙΤΘΙΟΝΤΠΑΡΙΩΝΑΜΑ

35 in fine ΝΕΝΑΙ vel ΝΥΝΑΙ   43 CΕ correctum ex ΙΕ
 45 haud scio an ΩΤΑΛΛΑΙΝΑ in charta fuerit   49 ΟΥΔΕΝ ex
 ΟΥΤΕΝ correctum videtur

καὶ ταῦτα δὴ τὰ κοινά· „φίλτατον τέκνον“
 εἰποῦσα καί· „μέγ’ ἀγαθόν· ἡ μάμμη δὲ ποῦ;“
 ἐφίλησε, περιήνεγκεν· ὡς δ’ ἐπαύσατο
 30 κλᾶον πρὸς αὐτὴν φησιν· „ὦ τάλαιν’ ἐγώ,
 πρῶην τοιοῦτον ὄντα Μοσχίων’ ἐγώ
 αὐτὸν ἐτιθηνούμην ἀγαπῶσα, νῦν δ’ ἐπεὶ
 παιδίον ἐκείνου γέγονεν, ἄλλη καὶ τόδε“

desunt versus fere quattuor

.....-α καί

35 .....γεγο]νέναι

.....κ]αὶ θεραπαινίδιω

ἔξωθεν εἰστρέχοντι· „λούσατ’ ὦ τάλαν
 τὸ παιδίον“, φησίν, „τί τοῦτ’; ἐν τοῖς γάμοις
 τοῖς τοῦ πατρὸς τὸν μικρὸν οὐ θεραπεύετε;“

40 εὐθὺς δ’ ἐκείνη· „δύςμορ’ ἡλίκον λαλεῖς“,
 φήσ’· „ἔνδον ἐστὶν αὐτός“. — „οὐ δῆπου γε· ποῦ;“ —
 „ἐν τῷ ταμείῳ“. — καὶ παρεξήλλαξέ τι
 αὐτή· „καλεῖ, τίτθη, σε, καὶ βάδιζε καὶ
 σπεῦδ’· οὐκ ἀκήκο’ οὐδέν· εὐτυχέστατα.“

45 εἰποῦς· ἐκείνη δ’ „ὦ τάλαινα τῆς ἐμῆς
 λαλιᾶς“ ἀπήλθεν ἐκποδών, οὐκ οἶδ’ ὅποι.
 καὶ γὰρ προῆλθον τοῦτον ὅνπερ ἐνθάδε
 τρόπον ἀρτίως ἐξῆλθον, ἡσυχῇ πάνυ,
 ὡς οὔτ’ ἀκούσας οὐδὲν οὔτ’ ἠςθημένος.

50 αὐτὴν δ’ ἔχουσαν αὐτὸ τὴν Καμίαν ὁρῶ
 ἔξω διδοῦσαν τιτθίον παριῶν ἅμα.

32 suppl. Lef. 33 ἄλλη Herw. K. Nic. Wil.; τόδε
 Herw. 35 γεγονέναι vel δεικνύναι K. 43 post αὐτὴ distinxit
 Leeuw. 44 οὐκ — οὐδέν nutritici dat Leeuw. 45 ὦ prae-
 tuli 46 suppl. Lef. 48 ἐσῆλθον Lef.

- ΩΣΘ' ΟΤΙ ΜΕΝ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ ΑΥΤΗΣ ΓΝΩΡΙΜΟΝ
 ΕΙΝΑΙ ΠΑΤΡΟΣ Δ' ΟΤΟΥ ΠΟΤ' ΕΣΤΙΝ ΕΙΤ' ΕΜΟΙ
 ΕΙΤ' ΟΥΛΕ ΓΩ Δ' ΑΝΔΡΕΣ ΠΡΟΣΥΜΑΣΤΟΥΤ' ΕΓΩ
 55 ΟΥΘ' ΥΠΟΝΟΩ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ Δ' ΕΙΣ ΜΕ ΣΟΦΕΡΩ
 ΑΤ' ΑΚΗΚΟ' ΑΥΤΟΣ ΟΥΚ ΑΓΑΝΑΚΤΩΝ ΟΥΔ ΕΠΩ
 ΣΥΝΟΙΔΑ ΓΑΡ ΤΩ ΜΕΙΡΑΚΙΩΝΗ ΤΟΥ ΣΘΕΟΥΣ
 ΚΑΙ ΚΟΣΜΙΩ ΤΟΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΟΝΤΙ ΧΡΟΝΟΝ ΑΕΙ·
 ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΕΜ' ΩΣ ΕΝ ΕΣΤΙΝ ΕΥΣΕΒΕΣ ΤΑΤΩ
 60 ΠΑΛΙΝ Δ' ΕΠΕΙΔΑΝ ΤΗΝ ΛΕΓΟΥΣΑΝ ΚΑΤΑΜΑΘΩ
 ΤΙ ΤΗΝ ΕΚΕΙΝ. ΥΠΡΩΤΟΝ ΟΥΣΑΝ· ΕΙΤ' ΕΜΟΥ
 ΛΑΘΡΑ ΛΕΓΟΥ... ΝΕΙΤ' ΑΠΟΒΛΕΨΩ ΠΑΛΙΝ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΩΣΑΝ ΑΥΤΟΚΑΙΒΕΒΙΑΣ ΜΕΝΗ
 .ΜΟΥ ΤΡΕΦΕ. ΝΑ ΚΟΝΤΟ ΣΕ ΞΕΣΤΗΧ' ΟΛΩΣ
 J₁ (V) ΑΛΛ' ΕΙΣ ΚΑΛΟΝ ΓΑΡ ΤΟΥΤΟ ΝΕΙ. ΙΟΝΘ' ΟΡΩ
 66 ΤΟΝ ΠΑΡΜΕΝΟΝΤ. ΚΤΗΣ. . . . . ΤΕΟΝ
 ΑΥΤΟΝ ΠΑΡΑΓΑΓΕΙΝ ΕΣΤΙ ΤΟΥ. . . . .
 ΜΑΓΕΙΡ' ΕΓ... ΙΩ. ΣΕ... ΟΥΚ ΟΙΔΑΜΥ
 ΕΦΟΤΙ ΜΑΧΑΙΡΑΣ ΠΕΡΙΦ. Ρ... ΙΚΑΝΟΣ ΓΑΡ ΕΙ
 70 ΛΑΛΩΝ ΚΑΤΑΚΟΨΑΙ ΠΑΝΤΑ Π... ΣΘ...
 ΙΔΙΩΤ' : ΕΓΩ : ΔΟΚΕΙΣ ΓΕΜ... ΥΣ
 ΕΙΠΤΥΝΘΑΝΟΜΑΙ ΠΟΣΑ... ΖΑΣ ΜΕΛΛΕΤ.
 ΠΟ. ΨΝ. ΠΟΣΑ... ΝΑΙΚΕΣΕ. Σ. ΤΗΝΙΚΑ
 ΕΣΤΑΙ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟΝ· ΕΙΔΕ ΗΣ ΕΙΠΡΟΣΛΑΒΕΙΝ
 75 ΤΡΑΠΕΖΟΤΟΙΟΝ· ΕΙΚΕΡΑ ΜΟΣ ΕΣΤ' ΕΝΔΟΘΕΝ

53 ultima littera potius Υ quam Ι mihi videbatur, sed Ι
 certum esse confirmat Ri. 68 pro ΙΩ.ΣΕ potest fortasse legi
 ΤΟ.ΣΘ 70 inter Π et C (Ε) desunt 6 vel 7 litterae

52 αὐτῆς ἐστὶ τοῦτο Head. Leo Maz. Nic. Wil., ἐστὶν αὐτῆς
 τοῦτο Croe. 53 ἐμοῦ Lef. 55 οὐθ' i. e. ὁ ἔτι Wil., οὐδ' Maz.
 61 πρότερον Eit. 65 εἰσιόνθ' Leeuw.¹, ἐξιόνθ' Lef., τουτονι

- ὥσθ' ὅτι μὲν αὐτῆς ἐστὶ τοῦτο, γινώριμον
 εἶναι, πατρὸς δ' ὅτου ποτ' ἐστίν, εἴτ' ἐμοῦ
 εἴτ' — οὐ λέγω δ' ἄνδρες πρὸς ὑμᾶς τοῦτ' ἐγώ,
 55 οὐθ' ὑπονοῶ, τὸ πρᾶγμα δ' εἰς μέσον φέρω,
 ἃ τ' ἀκήκο' αὐτός, οὐκ ἀγανακτῶν οὐδέπω.
 κύνοιδα γὰρ τῷ μεираκίῳ, νῇ τοὺς θεούς,
 καὶ κοσμίῳ τὸν πρότερον ὄντι χρόνον αἰεὶ
 καὶ περὶ ἔμ' ὥς ἔνεστιν εὐσεβεστάτῳ.
 60 πάλιν δ' ἐπειδὰν τὴν λέγουσαν καταμάθῃ
 τίτθην ἐκείνου πρῶτον οὔσαν, εἴτ' ἐμοῦ
 λάθρα λέγουσαν, εἴτ' ἀποβλέψῃ πάλιν
 εἰς τὴν ἀγαπῶσαν αὐτὸ καὶ βεβιασμένην
 ἐμοῦ τρέφειν ἄκοντος, ἐξέστηχ' ὅλως.
 65 ἀλλ' εἰς καλὸν γὰρ τοῦτον εἰσιόνθ' ὁρῶ
 τὸν Παρμένοντ' ἐκ τῆς [ἀγορᾶς· ἐα]τέον
 αὐτὸν παραγαγεῖν ἐστὶ τοῦ[ς ἄλλους ἔσω.
 Παρ.) μάγειρ' ἐγ[ώ, μὰ τοῦ]ς θ[εούς,] οὐκ οἶδα κύ
 ἐφ' ὃ τι μαχαίρας περιφέρεις, ἱκανὸς γὰρ εἶ
 70 λαλῶν κατακόψαι πάντα π. . . . . cθ. . .
 (Μα.) ἰδιῶτ'. (Παρ.) ἐγώ; (Μα.) δοκεῖς γέ μ[οι, νῇ τοὺς θεο]ύς.
 εἰ πυνθάνομαι πόσας τραπέζας μέλλετε
 ποεῖν, πόσαι γυναικῆς εἰσι, πηνίκα
 ἔσται τὸ δεῖπνον, εἰ δεήσει προσλαβεῖν
 75 τραπεζοποιόν, εἰ κέραμός ἐστ' ἔνδοθεν

παρόνθ' Leeuw.² 66 ἀγορᾶς Legr. Leo Maz.; ἐατέον Leeuw.
 Sud., πειρατέον Croi. Ell. Leo Maz. 67 τοὺς ἄλλους ἔσω Wil.,
 τοῦτον οἶκαδε Leeuw., τ. ἐνθάδε Sud., τοῦθ' ὅπως ἐρεῖ Leo
 68 ἐγώ K.; μὰ τοὺς θεοὺς Wil. 69 περιφέρεις Lef. 70 (Μα.)
 παθε, πρὸς θεῶν Leeuw. 71 ἐγώ coquo, δοκεῖς — θεοὺς Par-
 menoni tribuit Leeuw., μοι νῇ τοὺς θεοὺς Croe. Head., μάτην
 λέγω λόγους Herw. Maz. 73 εἰσι, πηνίκα Keil, εἰς, ὀπηνίκα Lef.

- ὙΜΙΝΙ·ΑΝΟC·ΕΙΤΟΥΤΤΑΝΙΟΝΚΑΤΑCΤΕΓΟΝ
 ΕΙΤΑΛΛ'ΥΠΑΡΧΕΙΤΑΝΤΑ : ΚΑΤΑΚΟΠΤΕΙCΓΕΜΕ
 ΕΙΛΑΝΘΑΝΕΙCΕ. .ΛΤΑΤ'ΕΙCΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ
 ΟΥΧΩCΕΤΥΧΕΝ : ΟΙΜΩΖΕ : ΚΑΙCΥΤΟΥΤΟΓΕ
 80 ΠΑ·ΤΟCΕΝΕΚ'ΑΛΛΑΠΑΡΑΓΕΤ'ΕΙCΩ : ΠΑΡΜΕΝΩΝ :
 ΕΜΕΤΙCΚΑΛΕΙ : ΝΑΙΧΙ : ΧΑΙΡΕΔΕCΠΟΤΑ
 ΤΗΝ.....ΤΑΘΕΙCΗΚΕΔΕΥΡ' : ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ :
 ΤΟΥ.....ΔΕΝΩCΕΓΩΜΑΙΛΑΝΘΑΝΕΙ :
 ΤΟ.....ΤΑ..ΡΑΤΤΟΜΕΝΟΝΕΡΓΟΝ·ΕCΤΙΓΑΡ
 85 Π·ΡΙΕΡΓΟCΕΙΤΙCΑΛΛΟC·ΑΛΛΑ...ΘΥΡΑΝ
 ΠΡΟΪΩΝΠΤΕΠΛΗΧΕ : ΔΙΑΓΕΧΡΥCΙΤΑΝΘΟCΑΝ
 ΟΜΑΓΕΙΡΟCΑΙΤΗΤΗΝΔΕΓΡΑΥΝΦΥΛΑΤΤΕΤΕ
 ΑΠΟΤΩΝΚΕΡΑΜΙΩΝΠΡΟCΘΕΩΝΤΙΔΕΙΠΟΕΙΝ
 ΔΕCΠΟΤΑ : ΤΙΔΕΙΠΟΕΙΝΔΕΥΡ'ΑΠΟΤΗ...ΡΑC
 90 ΕΤΙΜΙΚΡΟΝ : ΗΝ : ΑΚΟΥΕΔΕΙΝΥΝΤΙ·Ρ.....
 ΕΓΩCΕΜΑCΤΙΓΟΥΝΜΑΤΟΥCΔΩΔΕΚΑΘ....
 ΟΥΒΟΥΛΟΜΑΙΔΙΑΠΟΛΛΑ : ΜΑCΤΙΓΟΥΝ.....
 ΠΕΠΟΝΚΑ : CΥΓΚΡΥΠΤΕΙCΤΙΠΡΟC·Η.....
 ΕΓΩΜΑΤΟΝΔΙΟΝΥCΟΝΜΑΤΟΝΑΠ·ΛΛ...
 95 ΜΑΤΟΝΔΙΑΤΟΝCΩΤΗΡΑΜΑΤΟΝΑ.....
 ΠΑΥΜΗΔΕΝΟΜΝΥ'ΟΥΓΑΡΕΙΚΑΖ·ΙC.....
 ΗΜΗΠΟΤ'ΑΡ : ΟΥΤΟCΒΛΕΠΕΔΕΥΡ' : ΑΔΟΛ.....
 J⁴(R) ΤΟΤΠΑΙΔΙΟΝΤΙΝΟCΕCΤΙΝ·ΗΝ·ΤΟΤΠΑΙΔΙΟΝ
 ΤΙΝΟCΕ.....C : ΧΡ...Δ·C : ΠΑΤΡΟCΔΕΤΟΥ :

84 TA valde dubia, inter TO et P lacuna 9—10 litterarum.

80 παράγε μ' Eit. 81 ce inser. Wil., ναί inser. Head.
 Leeuw. 82 σπυρίδα Leo Maz. 83 τούτον μὲν οὐδέν Head.
 K. Leo Wil. 84 τούτου δε πᾶν Wil., τηρεῖ τὸ πᾶν Maz.
 τηρεῖ δὲ πᾶν Ro., τὸ πᾶν (vel νῦν) γ' ὁρᾷ Head., τοιουτοῦ Leo,
 τό γ' ἐνθαδί Rich., τολμηρότατα Her. 89 ἴθι inseruerunt Leo
 Maz., ἄγε Lef., ce Wil. 90 δὴ νῦν Παρμένων Lef. 92 τί

ὕμιν ἱκανός, εἰ τοῦπτάνιον κατάρτεγον,
εἰ τᾶλλ' ὑπάρχει πάντα; (Παρ.) κατακόπτεις γέ με,
εἰ λανθάνει σε φίλτατ' εἰς περικόμματα,
οὐχ] ὡς ἔτυχεν. (Μα.) οἴμωζε. (Παρ.) καὶ cὺ τοῦτό γε

80 παντὸς ἔνεκ'· ἀλλὰ παράγεται εἰςω. (Δη.) Παρμένων.
(Παρ.) ἐμέ τις καλεῖ; (Δη.) <σέ> ναιχί. (Παρ.) χαῖρε δεσπότη.

(Δη.) τὴν [σφυρίδα κα]ταθεῖς ἦκε δεῦρ'. (Παρ.) ἀγαθῇ τύχῃ.

(Δη.) τοῦ[τον μὲν οὐ]δέν, ὡς ἐγῶμαι, λανθάνει,
το[ύτου δὲ πᾶν] πραττόμενον ἔργον· ἐστὶ γάρ

85 περίεργος, εἴ τις ἄλλος. ἀλλὰ τὴν θύραν
προῖων πέπληχε. (Παρ.) διάγε Χρυσὶ πάνθ' ὅς' ἄν
ὁ μάγειρος αἰτῇ· τὴν δὲ γραῦν φυλάττετε
ἀπὸ τῶν κεραμίων. πρὸς θεῶν, τί δεῖ ποιεῖν
δέσποτα; (Δη.) τί δεῖ ποιεῖν; <ἴθι> δεῦρ' ἀπὸ τῆς θύρας,

90 ἔτι μικρόν. (Παρ.) ἦν. (Δη.) ἄκουε, δεῖ νῦν Παρμένων —
ἐγὼ σε μαστιγοῦν, μὰ τοὺς δώδεκα θεούς,

οὐ βούλομαι διὰ πολλά. (Παρ.) μαστιγοῦν; [τί γάρ
πεπόηκα; (Δη.) συγκρύπτεις τι πρὸς [μ'], ἥ[σθημ'] ἐγώ.

(Παρ.) μὰ τὸν Διόνυσον, μὰ τὸν Ἀπόλλ[ω τουτονί],

95 μὰ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, μὰ τὸν Ἀσκληπίον —

(Δη.) παῦ, μηδέν' ὄμνυ· οὐ γὰρ εἰκάζεις καλῶς.

(Παρ.) ἦ μήποτ' ἄρ' — (Δη.) οὗτος βλέπε δεῦρ', ἀδόλως λέγε-
τὸ παιδίον τίνοσ ἐστίν; (Παρ.) ἦν, τὸ παιδίον
τίνοσ ἔ[στ' ἐρωτᾷ]ς; Χρυσίδος. (Δη.) πατρὸς δὲ τοῦ;

γάρ Lef., τί οὖν vel με· τί Eit. 93 πρὸς μ', ἥσθημ' ἐγώ Wil.,
transponens ἐγὼ e versu sequente 94 Ἀπόλλω τουτονί Head.,

Ἀπόλλω ἡγὼ μὲν οὐ Croi. Ell. Head. Leo 95 suppl. Lef.

96 παῦ ef. Phot. s. v.; καλῶς Leo Leeuw. Nic. 97 ἀδόλως
K., ἀδεῶς λέγε Wil., (Πα.) ἀδόλως βλέπω Her., ἀδόλως λέγω
Schmidt 99 τίνοσ ἐστὶ ἐρωτᾷς Hous.; τίνοσ ἐστὶ μη-

τρός; Lef.

- 100 CQ.....ΩΛΑΣΦΕΝΑΚΙΖΕΙCΜ' : ΕΓΩ :
 Ε.ΩΙΔΑΚΡΙΒΩ....ΤΑΚΑΙΤΕ.....
 ΟΤΙΜΟCΧΙΩΝΟC.....ΟΤΙCΥΝΟΙCΘΑCΥ
 Π..ΑΙCΚ.....Τ.ΙΝΥΝΑΥΤΗΤΡΕΦΕΙ :
 ...ΕΦΗ.....ΛΛ'ΑΠΟΚΡΙΝΑΙΤΟΥΤΟΜΟΙ
- 105 ΤΙΝΟCΕCΤΙΝ : Ε.....ΟΤΑΛΛΑΛΑΝΘΑΝΕΙΝ
 ΤΙΛΑΝΘΑΝΕΙΝΙΜΑΝΤΑΤΠΑΙΔΕ..ΙCΔΟΤΩ
 ΕΠΙΤΟΥΤΟΝΙΜΟΙΤΟΝΑCΕΒΗ : ΜΗΤΡΟCΘΕΩΝ·
 CΤΙΞΩCΕΝΗΤΟΝΗΛΙΟΝ : CΤΙΞΕΙCΕΜΕ :
 ΗΛΗΓ' : ΑΠΟΛΩΛΑ : ΠΟΙCΥΠΟΙΜΑC.ΙΓ.Α
- 110 ΛΑΒ'ΑΥΤΟΝΩΠΟΛΙCΜΑΚΕΚΡΟΤΙΑCΧΡΟΝΟC
 ΩΤΑΝΑΟCΑΙΘΗΡ : ΩΤΙΔΗΜΕΑΒΟΑΙC
 ΤΙΒΟΑCΑΝΟΗΤΕΚΑΤΕΧΕCΑΥΤΟΝΚΑΡΤΕΡΕΙ
 ΟΥΔΕΝΓΑΡΑΔΙΚΕΙΜΟCΧΙΩΝCΕ·ΠΑΡΑΒΟΛΟC
 ΟΛΟΓΟCΙCΩCΕCΤ'ΑΝΔΡΕCΑΛΛ'ΑΛΗΘΙΝΟC
- 115 ΕΙΜΕΝΓΑΡΗΒΟΥΛΟΜΕΝΟCΗ.....ΝΟC
 ΕΡΩΤΙΤΟΥΤ'ΕΠΡΑΞΕΝΗΜΙCΩ....
 ΗΝ.ΝΕΠΙΤΗCΑΥΤΗCΔΙΑΝΟ.....
 ΕΜΟΙΤΕΤΕΘΕΤ'Α.ΑCΜΕΝΟC·ΝΥΝΙΔΕΜΟΙ
 ΑΠΟΛΕΛΟΓΗΤΑΙΤΟΝΦΑΝΕΝΤΑΔ'ΑΥΤΩΓΑΜΟΝ
- 120 ΑCΜΕΝΟCΑΚΟΥCΑCΟΥΚΕΡΩΝΓΑΡΩCΕΓΩ
 ΤΟΤ'ΩΟΜΗΝΕC.ΕΥΔΕΝΑΛΛΑΤΗΝΕΜΗΝ
 ΕΛΕΝΗΝΦΥΓΕΙΝΒΟΥΛΟΜΕΝΟCΕΝΔΟΘΕΝΤΟΤΕ·
 ΑΥΤ....ΕCΤΙΝΑΙΤΙΑΤΟΥΓΕΓΟΝΟΤΟC

101 pro ΠΕ potest legi HC   103 pro ΑΙCΚ potest legi ΔΙΕΚ; Τ.Ι valde incerta ΤΑΙ Lef.   105 ante ΕCΤΙΝ omnia incerta ΤΙCΔ Lef.; inter Ε et Τ desunt fere 8 litterae, quarum ultima vel Ο vel Α vel Ε erat.   115 inter Η et ΝΟC desunt 7 vel 8 litterae.

100 suppl. Lef.   101 πάντα Leo; καὶ ἤσθημαι πάλαι Leeuw., καλῶς K., καὶ πέφραcτ' ἐμοί Leo   103 suppl. Leo   104 τίς

- 100 co[ὑ νῆ Δί'. (Δη.) ἀπόλ]ωλας, φενακίζεις μ'. (Παρ.) ἐγώ;
 (Δη.) ἐγῶιδ' ἀκριβῶς πάντα κῆσθ[ημαι καλῶς,
 ὅτι Μοσχίωνός ἐστιν, ὅτι κύνοισθα κύ,
 π[ῶς] διεκ[ομίσθη, διὰ τί] νῦν αὕτη τρέφει.
 Παρ.) τίς] ἔφη [τάδ'; (Δη.) οὐδεῖς, ἀ]λλ' ἀπόκριναι τοῦτό μοι,
 105 τίνος ἐστίν; (Παρ.) ε[ἰκός c' οὐδ]ὲ τᾶλλα λανθάνειν.
 (Δη.) τί λανθάνειν; ἱμάντα παῖδές τις δότω
 ἐπὶ τουτονί μοι τὸν ἄσεβῃ. (Παρ.) μή, πρὸς θεῶν.
 (Δη.) στίξω σε, νῆ τὸν Ἥλιον. (Παρ.) στίξεις ἐμέ;
 (Δη.) ἤδη γ'. (Παρ.) ἀπόλωλα. (Δη.) ποῖ κύ, ποῖ μαστιγία;
 110 λάβ' αὐτόν. — ὦ πόλιςμα Κεκροπίας χθονός,
 ὦ ταναὸς αἰθήρ, ὦ — τί Δημέα βοᾷς;
 τί βοᾷς ἀνόητε; κάτεχε καὐτόν, καρτέρει.
 οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖ Μοσχίων σε. παράβολος
 ὁ λόγος ἴσως ἔστ' ἄνδρες, ἀλλ' ἀληθινός.
 115 εἰ μὲν γὰρ ἢ βουλόμενος, ἢ [πεπληγμέ]νος
 ἔρωτι ταῦτ' ἔπραξεν, ἢ μισῶν ἐμέ,
 ἦν ἂν ἐπὶ τῆς αὐτῆς διανο[ί]ας καὶ τὰ νῦν,
 ἐμοί τ' ἐπέθετ' ἂν ἄσμενος. νυνὶ δέ μοι
 ἀπολελόγηται τὸν φανέντ' αὐτῷ γάμον
 120 ἄσμενος ἀκούσας. οὐκ ἐρῶν γάρ, ὥς ἐγώ
 τότ' ὤόμην, ἔσπευδεν, ἀλλὰ τὴν ἐμήν
 Ἑλένην φυγεῖν βουλόμενος ἔνδοθέν ποτε.
 αὕτη γάρ ἐστιν αἰτία τοῦ γεγονότος.

ἔφη Eit. Leeuw. Leo; τάδ'; (Δη.) οὐδεῖς Leo, δέ; μὴ κρύπτ' Leeuw.

105 εἰκός c' οὐδὲ Wil., εἰπά σοί με K., ἐν τόδ' οἶδα Leo

109 ἤδη γ' Leo Rich., ἢ λέγ' K. Wil. 110 χθονός Lef. cf. Eur.

Hipp. 34 111 cf. Eur. Or. 322 115 πεπληγμένος Herw.,

κρατούμενος K. Ro., ἢ ἡναγκαζόμενος Head. 116 suppl. Lef.

117 καὶ τὰ νῦν K., ἥς τὸ πρίν Her.; ὥς τὸ πρίν Croi., ἥς πρὸ
 τοῦ Leeuw., νῦν ἔτι Rich., κάτι νῦν Maz. 118 ἐπέθετ' ἂν

Leeuw. 119 φανένθ' αὐτῷ Lef. 123 suppl. Lef.

- .....ΒΕΝΑΥΤΟΝΠΟΥΜΕΘΥΟΝΤΑΔΗΛΑΔΗ
 125 .....Τ'ΕΝΕΑΥΤΟΥ·ΠΟΛΛΑΔ'ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ
 .....᾿ΑΚΡΑΤΟΣΚΑΙΝΕΟΘΗCΟΤΑΝΛΑΒΗ
 .....ΚΕΤΙΒΟΥΛΕΥCΑΝΤΑΤΟΙΤΟΙCΤΗΛΗCΙΟΝ
 .....Δ.ΠΩΓΑΡΤΙΘΑΝΟΝΕΙΝΑΙΜΟΙΔΟΚΕΙ
 .....ΑΝΤΑCΚΟCΜΙΟΝΚΑΙCΩΦΡΟΝΑ
 130 .....ΛΟΤΡΙΟΥCΕΙCΕΜΕΤΟΙΟΥΤΟΝΓΕΓΟΝΕΝΑΙ·
 ....ΙΔΕΚΑΚΙCΤΟΗΤΟCΕCΤΙΜΗΓΟΝΩ
 F₁ (R) ΕΜΟCΥΙΟCΟΥΓΑΡΤΟΥΤΟΤΟΝΤΡΟΠΟΝΔ'ΟΡΩ
 ΧΑΜΑΙΤΥΤΗΔ'ΑΝΘΡΩΠΟCΟΛΕΘΡΟCΑΛΛΑΤΙ
 ΟΥΓΑΡΤΕΡΙΕCΤΑΙ·ΔΗΜΕΑΝΥΝΑΝΔΡΑΧΡΗ
 135 ΕΙΝΑΙC'ΕΠΙΛΑΘΟΥΤΟΥΠΟΘΟΥΠΕΤΤΑΥC'ΕΡΩΝ
 ΚΑΙΤΑΤΥΜΗΜΕΝΤΟΓΕΓΟΝΟCΚΡΥΦΘ'ΟCΟΝ
 ΕΝΕCΤΙΔΙΑΤΟΝΥΙΟΝ·ΕΚΤΗCΔ'ΟΙΚΙΑC
 ΕΠΙΤΗΝΚΕΦΑΛΗΝΕΙCΚΟΡΑΚΑCΩCΟΝΤΗΝΚΑΚΗΝ
 CΑΜΙΑΝ·ΕΧΕΙCΔΕΠΡΟΦΑCΙΝΟΤΙΤΟΤΠΑΙΔΙΟΝ
 140 ΑΝΕΙΛΕΤ'ΕΜΦ.ΝΙCΗCΓΑΡΑΛΛΟΜΗΔΕΕΝ
 ΔΑΚΩΝΔ'ΑΝΑCΧΟΥΚΑΡΤΕΡΗCΟΝΕΥΓΕΝΩC·
 ΑΛΛ'ΑΡΑΠΡΟCΘΕΝΤΩΝΘΥΡΩΝΕCΤ'ΕΝΘΑΔΕ
 ΠΑΙΠΑΡΜΕΝΩΝΑΝΘΡΩΠΟCΑΠΟΔΕΔΡΑΚΕΜΕ
 ΑΛΛ'ΟΥΔΕΜΙΚΡΟΝCΥΛΛΑΒΩΝ·ΕΚΤΟΥΜΕCΟΥ
 145 ΑΝΑΓΕCΕΑΥΤΟΝ·ΗΡΑΚΛΕΙCΤΙΤΟΥΤΟΤΠΑΙ
 ΜΑΙΝΟΜΕΝΟCΕΙCΔΕΔΡΑΜΗΚΕΝΕΙCΩΤΙCΓΕΡΩΝ
 ΗΤΙΤΟΚΑΚΟΝΠΟΤ'ΕCΤΙΤΙΔΕΜΟΙΤΟΥΤΟΤΠΑΙ
 ΝΗΤΟΝΠΟCΙΔΩΜΑΙΝΕΘ'ΩCΕΜΟΙΔΟΚΕΙ
 ΚΕΚΡΑΓΕΓΟΥΝΤΑΜΜΕΓΕΘΕCΑCΤΕΙΟΝΤΑΝΥ

127 ante ΕΠΙ desunt 6 litterae, quarum ultima K fuisse videtur, N certe non fuit.

124 κατέλαβεν Ell. Leo Rich. Wil. 125 οὐκ ὄντ' Ell. Head. Leo Wil. 125 δείν' inser. Wil., ἔργ' Leo, δῆτ' Maz.

- κατέλαβεν αὐτόν που μεθύοντα δηλαδή,
 125 οὐκ ὄντ' ἐν ἑαυτοῦ· πολλὰ δ<εῖν> ἐργάζεται
 τοιαῦτ'] ἄκρατος καὶ νεότης, ὅταν λάβῃ
 τὸν οὐ]κ ἐπιβουλεύσαντά πω τοῖς πλησίον.
 τοῦτ' οὐ]δέπω γὰρ πιθανὸν εἶναί μοι δοκεῖ
 τὸν εἰς ἅπαντας κόσμιον καὶ σῶφρονα
 130 τοὺς ἄλλοτρίους εἰς ἐμὲ τοιοῦτον γεγονέναι,
 οὐδ' εἰ δεκάκις ποητός ἐστι, μὴ γόνυ
 ἐμὸς υἱός. οὐ γὰρ τοῦτο, τὸν τρόπον δ' ὁρῶ.
 χαμαιτύπη δ' ἄνθρωπος, ὄλεθρος· ἀλλὰ τί;
 οὐ γὰρ περίεσται. Δημέα νῦν ἄνδρα χρή
 135 εἶναί σ'· ἐπιλαθοῦ τοῦ πόθου, πέπαυσ' ἐρῶν,
 καὶ τἀτύχημα μὲν τὸ γεγονὸς κρύφθ' ὅσον
 ἔνεστι διὰ τὸν υἱόν. ἐκ τῆς δ' οἰκίας
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν εἰς κόρακας ὥσον τὴν κακὴν
 Καμίαν. ἔχεις δὲ πρόφασιν ὅτι τὸ παιδίον
 140 ἀνείλετ'· ἐμφανίσης γὰρ ἄλλο μὴδὲ ἓν.
 δακῶν δ' ἀνάσχου, καρτέρησον εὐγενῶς.
 (Μαγ.) ἀλλ' ἄρα πρόσθεν τῶν θυρῶν ἐστ' ἐνθάδε;
 παῖ, Παρμένων — ἄνθρωπος ἀποδέδρακέ με
 ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν συλλαβών. (Δη.) ἐκ τοῦ μέσου
 145 ἄναγε σεαυτόν. (Μαγ.) Ἡράκλεις, τί τοῦτο παῖ;
 μαινόμενος εἰςδεδράμηκεν εἴσω τις γερῶν,
 ἢ τί τὸ κακὸν ποτ' ἐστί; τί δέ μοι τοῦτο παῖ;
 νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαίνεθ', ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
 κέκραγε γοῦν παμμέγεθες. ἄστεϊον πάνυ

126 τοιαῦτ' Head., εὐ οἶδ' Wil., κάφ' οἶδ' Her. 127 τὸν οὐκ
 Croi., παῖδ' οὐκ Wil.; πω Ell. Nic. Rich. Wil., ποτε Nic. Rich.,
 τοῖσι Herw. 128 τοῦτ' οὐδέπω Croi., ἀλλ' οὐδέπω Leo, οἶδ'.
 οὐδέπω Leeuw. 129 et 130 suppl. Croi. 131 οὐδ' εἰ Leo
 136 τἀτύχημα Rich. Sud.

- 150 ΕΙΤΑΣΛΟΤΑΔΑΣΕΝΤΩΜΕCΩΜΟΥΚΕΙΜΕΝΑC
 ΟCΤΡΑΚΑΤΠΟΙΗCΑΙΤΑΝΤ'ΟΜΟΙΑ·ΤΗΝΘΥΡΑΝ
 ΠΕΤΛΗΧΕΝΕΞΩΛΗCΑΤΠΟΛΟΙΟΤΠΑΡΜΕΝΩΝ
 ΚΟΜΙCΑCΜΕΔΕΥΡΟΜΙΚΡΟΝΥΨΤΑΤΠΟCΤΗCΟΜΑΙ :
 ΟΥΚΟΥΝΑΚΟΥΕΙCΑΤΠΘΙ : ΠΟΙΓΗCΩΤΑΛΑΝ
- 155 ΕCΚΟΡΑΚΑCΗΔΗ : ΔΥCΜΟΡΟC : ΝΑΙΔΥCΜΟΡΟC
 ΕΛΕΕΙΝΟΝΑΜΕΛΕΙΤΟΔΑΚΡΥΟΝ : ΠΑΥCΩC'ΕΓΩ
 ΩCΟΙΟΜΑΙ : ΤΙΠΤΟΙΟΥCΑΝ : ΟΥΔΕΝΑΛΛ'ΕΧΕΙC
 ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΤΗΝΓΡΑΥΝΑΤΠΟΦΘΕΙΡΟΥΤΑΧΥ :
 ΟΤΙΤΟΥΤ'ΑΝΕΙΛΟΜΗΝΔΙΑΤΟΥΤΟΚΑΙ : ΤΙΚΑΙ :
- 160 ΔΙΑΤΟΥΤΟ·ΤΟΙΟΥΤ'ΗΝΤΟΚΑΚΟΝΜΑΝΘΑΝΩ·
 ΤΡΥΦΑΝΓΑΡΟΥΚΗΠΙCΤΑC' : ΟΥΚΗΠΙCΤΑΜΗΝ
 ΤΙΔ'ΕCΘ'ΟΛΕΓΕΙC : ΚΑΙΤΟΙΠΡΟCΕΜ'ΗΛΘΕCΕΝΘΑΔΕ
 ΕΝCΙΝΔΟΝΙΤΗΧΡΥCΙΜΑΝΘΑΝΕΙCΤΑΝΥ
 ΛΙΤΩ : ΤΙΟΥΝ : ΤΟΤ'ΗΝΕΓΩCΟΙΠΑΝΘ'ΟΤΕ
- 165 .ΑΥΛΩCΕΠΡΑΤΤΕC : ΝΥΝΔΕΤΙC·ΜΗΜΟΙΛΑΛΕΙ
 . . . .CΤΑCΑΥΤΗCΤΑΝΤΑΤΠΡΟCΤΙΘΗΜΙCΟΙ
 . . . .ΕΡΑΤΤΑΙΝΑCΧΡΥCΙΕΚΤΗCΟΙΚΙΑC
- F₂(V) ΑΤΠΘΙ : ΤΟΠΡΑΓΜ'ΟΡΓΗΤΙCΕCΤΙΠΡΟCΙΤΕΟΝ :
 ΒΕΛΤΙCΘ'ΟΡΑ : ΤΙΜΟΙΔΙΑΛΕΓΕΙ : ΜΗΔΑΚΗC
- 170 ΕΤΕΡΑΓΑΡΑΓΑΤΗCΕΙΤΑΤΠΑΡΕΜΟΙΧΡΥCΙΝΥΝ
 ΚΑΙΤΟΙCΘΕΟΙCΘΥCΕΙ : ΤΙΕCΤΙΝ : ΑΛΛΑCΥ
 ΥΙΟΝΤΕΠΟΝΗCΑΤΑΝΤ'ΕΧΕΙC : ΟΥΤΩΔΑΚΝΕΙ
 ΟΜΩC : ΚΑΤΑΞΩΤΗΝΚΕΦΑΛΗΝΑΝΘΡΩΠΤΕCΟΥ
 ΑΝΜΟΙΔΙΑΛΕΓΗ : ΚΑΙΔΙΚΑΙΩCΑΛΛ'ΙΔΟΥ

151 accentus in ΠΟΙΗCΑΙ a prima manu positus est
 166 ante C tres vel quattuor litterae desunt   167 ante Ε
 quattuor vel quinque litterae desunt

- 150 εἰ τὰς λοπάδας ἐν τῷ μέσῳ μοι κειμένας
 ὄστρακα ποιῆσαι πάνθ' ὅμοια. τὴν θύραν
 πέπληχεν. ἐξώλης ἀπόλοιο Παρμένων
 κομίσας με δεῦρο. μικρὸν ὑπαποστήσομαι.
- (Δη.) οὐκουν ἀκούεις; ἄπιθι. (Χρυ.) ποῖ γῆς ὦ τάλαν;
 (Δη.) εἰς κόρακας ἤδη. (Χρυ.) δύςμορος. (Δη.) ναί, δύςμορος.
- 156 ἐλεεινὸν ἀμέλει τὸ δάκρυον. παύσω ε' ἐγώ,
 ὥς οἶομαι — (Χρυ.) τί ποοῦσαν; (Δη.) οὐδέν. ἀλλ' ἔχεις
 τὸ παιδίον, τὴν γραῦν· ἀποφθεῖρου ταχύ.
- (Χρυ.) ὅτι τοῦτ' ἀνειλόμην, διὰ τοῦτο καί — (Δη.) τί καί;
 160 διὰ τοῦτο, τοιοῦτ' ἦν τὸ κακόν. (Χρυ.) <οὐ> μανθάνω·
 (Δη.) τρυφᾶν γὰρ οὐκ ἠπίστας'. (Χρυ.) οὐκ ἠπιστάμην;
 τί δ' ἔσθ' ὃ λέγεις; (Δη.) καίτοι πρὸς ἔμ' ἦλθες ἐνθάδε
 ἐν σινδονίτῃ Χρυσί, μανθάνεις, πάνυ
 λιτῷ. (Χρυ.) τί οὖν; (Δη.) τότε ἦν ἐγώ σοι πάνθ', ὅτε
- 165 φαύλως ἔπραττες. (Χρυ.) νῦν δὲ τίς; (Δη.) μή μοι λάλει.
 ἔχεις τὰ καυτῆς πάντα· προστίθιμί σοι
 ἔτι] θεράπαιναν, χρυσί'· ἐκ τῆς οἰκίας
 ἄπιθι. (Χρυ.) τὸ πρᾶγμ' ὀργή τίς ἐστι· προσιτέον.
 βέλτιςθ' ὄρα — (Δη.) τί μοι διαλέγεις; (Χρυ.) μὴ δάκης.
- (Δη.) ἑτέρα γὰρ ἀγαπήσει τὰ παρ' ἐμοὶ Χρυσί νῦν
- 171 καὶ τοῖς θεοῖς θύσει. (Χρυ.) τί ἐστίν; (Δη.) ἀλλὰ σύ
 υἱὸν πεπόνηκας, πάντ' ἔχεις. (Χρυ.) οὐπω δάκνει·
 ὅμως — (Δη.) κατὰξω τὴν κεφαλὴν ἀνθρωπέ σου,
 ἂν μοι διαλέγῃ. (Χρυ.) καὶ δικαίως· ἀλλ' ἰδοῦ,

150 μοι K. 159 (Δη.) διὰ τοῦτο. (Χρυ.) καὶ Leo
 160 (Χρυ.) οὐ μανθάνω Ell. Wil., νῦν inseruerunt Keil Leo
 Nic. 165 in lacuna nihil fuisse puto nisi signum pers. mut.
 167 ἔτι K., ταδί· Leo; θεράπαιναν Sud.; Χρυσί Ro. 169 δακῆς
 Leo, μάδικῆς Hous. 172 οὕτω Croi., τούτῳ Wil., post οὕτω
 interpungit Leeuw. 174 καὶ δικαίως Demeae dat Leo

- 175 ΕΙΣΕΡΧΟΜ' ἩΔΗ : ΤΟΜΕΓΑΤΤ. . ΓΜ' ἘΝΤΗΠΟΛΕΙ
 ΟΨΕΙΣΕΑΥΤΗΝΝΥΝΑΚΡΙΒΩΣΗΤΙΣΕΙ·
 ΑΙΚΑΤΑΣΕΧΡΥΣΙΠΡΑΤΤΟΜΕΝΑΙΔΡΑΧΜΑΣΔΕΚΑ
 ΜΟΝΑΣΕΤΑΙΡΑΙΤΡΕΧΟΥΣΙΝΕΠΙΤΑΔΕΙΠΝΑΚΑΙ
 ΠΙΝΟΥΣ' ΑΚΡΑΤΟΝΑΧΡΙCΑΝΑΠΤΟΘΑΝΩCΙΝ^ΗΚΑΙ
 180 ΠΕΙΝΩCΙΝΑΝΜΗΤΟΥΘ' ΕΤΟΙΜΩCΚΑΙΤΑΧΥ
 ΠΩCΙΝ· ΕΙΣΕΙΔ' ΟΥΔΕΝΟCΤΟΥΤ' ΟΙΔ' ΟΤΙ
 ΗΤΤΟΝCΥ· ΚΑΙΓΝΩCΕΙΤΙCΟΥC' ΗΜΑΡΤΑΝΕC
 ΕCΤΑΘΙ : ΤΑΛΑΙΝ' ΕΓΩΤΗCΕΜΗCΤΥΧΗC :
 ΤΟΥΤΙΤΟΠΡΟΒΑΤΟΝΤΟΙCΘΕΟΙCΜΕΝΤΑΝΟΜΙΜΑ
 185 ΑΠΑΝΤΑΤΠΟΙΗCΕΙΘΥΘΕΝ· ΚΑΙΤΑΙCΘΕΑΙC·
 ΑΙΜΑΓΑΡΕΧΕΙ· ΧΟΛΗΝΪΚΑΝΗΝ· ΟCΤΑΚΑΛΑ·
 CΠΛΗΝΑΜΕΓΑΝ· ΩΝΧΡΕΙΑCΤΙΤΟΙCΟΛΥΜΠΙΟΙC
 ΠΕΜΨΩΔΕΓΕΥCΑCΘΑΙΚΑΤΑΚΟΨΑCΤΟΙCΦΙΛΟΙC
 ΤΟΚΩΔΙΟΝ· ΛΟΙΠΟΝΓΑΡΕCΤΙΤΟΥΤΟΜΟΙ
 190 ΑΛΛ' ΗΡΑΚΛΕΙCΤΙΤΟΥΤΟΠΡΟCΤΩΝΘΥΡΩΝ^{ΘΕ}
 ΕCΤΗΚΕΧΡΥCΙΗΔΕΚΛΑΙΟΥC' ΟΥΜΕΝΟΥΝ
 ΑΛΛΗΤΙΠΟΤΕCΤΙΤΟΓΕΓΟΝΟC : ΕΚΒΕΒΛΗΚΕΜΕ
 ΟΦΙΛΟCΟΧΡΗCΤΟCCOΥΤΙΓΑΡΑΛΛ' : ΩΗΡΑΚΛΕΙC
 ΤΙCΔΗΜΕΑC : ΝΑΙ : ΔΙΑΤΙ : ΔΙΑΤΟΠΠΑΙΔΙΟΝ :
 195 ΗΚΟΥCΑΚΑΥΤΟCΤΩΝΓΥΝΑΙΚΩΝΟΤΙΤΡΕΦΕΙC
 ΑΝΕΛΟΜΕΝΗΠΑΙΔΑΡΙΟΝ· ΕΜΒΡΟΝΤΗCΙΑ·
 ΑΛΛ' ΕCΤ' ΕΚΕΙΝΟCΗΔΥC· ΟΥΚΩΡΓΙΖΕΤΟ
 ΕΥΘΥCΔΙΑΛΙΠΤΩΝΔ' ΑΡΤ. ΩC : ΟΚΑΙΦΡΑCΑC
 ΕΙCΤΟΥCΓΑΜΟΥCΜΟΙΤΑΝΔΟΝΕΥΤΡΕΠΗΤ. Ε. .

197 post ΗΔΥC fort. duo puncta erant

175 εἰσέρχου' ἤδη recte defendit Wil., Demeae dat Ro.,
 ἀπέρχου' K. Leo, ἐξέρχου' Croi. 177 αἱ κ. c' ἑταῖραι Χρ. πρ.
 δέκα | δρ. μ. Leo 178 ἑτεραι Head. Rich., κόραι Nic., locus

- 175 εἰσέρχομ' ἤδη. (Δη.) τὸ μέγα πρᾶγμ' ἐν τῇ πόλει
 ὄψει σεαυτὴν νῦν ἀκριβῶς ἥτις εἶ.
 αἱ κατὰ σ' ἑταῖραι Χρυσι πραττόμεναι δέκα
 δραχμὰς μόνας τρέχουσιν ἐπὶ τὰ δεῖπνα καὶ
 πίνουσ' ἄκρατον ἄχρις ἂν ἀποθάνωσιν, ἢ
 180 πεινῶσιν, ἂν μὴ τοῦθ' ἐτοίμως καὶ ταχύ
 ποῶσιν. εἴσει δ' οὐδενὸς τοῦτ', οἷδ' ὅτι,
 ἦττον σὺ καὶ γινώσκει, τίς οὖς' ἡμάρτανες.
 ἔσταθι. (Χρυ.) τάλαιν' ἔγωγε τῆς ἐμῆς τύχης.
 (Νι.) τοῦτὶ τὸ πρόβατον τοῖς θεοῖς μὲν τὰ νόμιμα
 185 ἅπαντα ποιῇσει θυθὲν καὶ ταῖς θεαῖς.
 αἶμα γὰρ ἔχει, χολὴν ἱκανήν, ὅστ' ἀ καλὰ,
 σπλήνα μέγαν, ὧν χρεῖα 'στὶ τοῖς 'Ολυμπίοις.
 πέμψω δὲ γεύσασθαι κατακόψας τοῖς φίλοις
 τὸ κῶδιον· λοιπὸν γάρ ἐστι τοῦτό μοι.
 190 ἀλλ' Ἡράκλεις τί τοῦτο; πρόσθε τῶν θυρῶν
 ἔστηκε Χρυσις ἥδε κλαίουσ'· οὐ μὲν οὖν
 ἄλλη. τί ποτε τὸ γεγονός; (Χρυ.) ἐκβέβληκέ με
 ὁ φίλος ὁ χρηστός σου. τί γὰρ ἄλλ'; (Νι.) ὦ Ἡράκλεις
 τίς; Δημέας; (Χρυ.) ναί. (Νι.) διὰ τί; (Χρυ.) διὰ τὸ παιδίον
 (Νι.) ἤκουσα καὐτὸς τῶν γυναικῶν ὅτι τρέφεις
 196 ἀνελομένη παιδάριον· ἐμβροντησία.
 ἀλλ' ἔστ' ἐκεῖνος ἡδύς. (Χρυ.) οὐκ ὠργίζετο
 εὐθύς, διαλιπὼν δ', ἀρτίως· ὅς καὶ φράσας
 εἰς τοὺς γάμους μοι τᾶνδον εὐτρεπῇ ποεῖν

fort. intactus relinqui potest, quia diphthongus αι vocis ἑταίρα
 in fragmento Menandri ab Aelio Dionysio (ap. Eustath. 1166, 52 =
 fr. 727 K.) allato item correpta esse videtur 183 ἔγωγε Leo
 Maz. Wil. 192 ἐστι induxerunt Head. Leeuw. Leo, τό delet Ell.
 196 ἐμβροντησία Leeuw., ἐμβροντησίας Rich. 197 οὐκ —
 ἀρτίως Chrysidī dederunt Nic. Wil.

200 ΜΕΤΑΞΥΜ'ΩΣΤΕΡΕΜΜΑΝΗCΕΤΕΙCΤΕC. .
ΕΞΩΘΕΝΕΚΚΕΚΛΕΙΚΕ : ΔΗΜΕΑCΧ. . . .

desunt versus fere 140

- F₈ (V) ΑΛΛΑΤΑΛΙΝΕΛΘΩΝ : Τ. ΔΕΙΝΑΜΙΚΡΟΝΩΤΑΝΟΙΧΕ. . .
ΠΑΝΤΑΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑΝΑΤΕΤΡ. ΠΤΑΙΤΕΛΟCΕΧΕΙ : ΝΗΔΙΑ
ΟΥΤΟCΙΤΟΠΡΑΓΜ'ΑΚΟΥCΑCΧΑΛΕΤΑΝΕΙΚΕΚΡΑΞΕΤΑΙ
205 ΤΡΑΧΥCΑΝΘΡΩΠΟCΚΑΤΟΦΑΓΟCΑΥΘΕΚΑCΤΟCΤΩΤΡΟΠΩ
ΕΜΕΓΑΡ'ΥΠΟΝΟΕΙΝΤΟΙΑΥΤΑΤΟΝΜΙΑΡΟΝΕΧΡΗΝΕΜΕ
ΝΗΤΟΝΗΦΑΙCΤΟΝΔΙΚΑΙΩCΑΠΘΑΝΟΙΜ'ΑΝΗΡΑΚΛΕΙC
ΗΛΙΚΟΝΚΕΚ. . . . ΤΟΥΤ'ΗΝΠΥΡΒΟΑΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
ΦΗCΙ. . . ΕΙ. . . . ΕΜΠΡΗCΕΙΝΥΙΩΔΟΥΝΟΠΤΩΜΕΝΩ
210 ΟΨΟΜ. . Ρ. . . . . ΕΠΛΗΧΕΤΗΝΟΥΡΑΝCΤΡΟΒΙΛΟC
CΚΗ. . . . ΝΘΡΩΠΟCΕCΤΙ : ΔΗΜΕΑCΥΝΙCΤΑΤΑΙ
ΕΠΕΜΕΚΑΙΠΑΝΔΕΙΝΑΠΤΟΙΕΙΠΡΑΓΜΑΘ'ΗΧΡΥCΙC : ΤΙΦΗC
ΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΜΟΥΠΕΤΕΙΚΕΜΗΔΕΝΟΜΟΛΟΓΕΙΝΟΛΩC
ΜΗΔΕΤΗΝΚΟΡΗΝΕΧΕΙΔΕΠΡΟCΒΙΑΝΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
215 ΟΥΠΡΟΗCΕCΘΑΙΤΕΦΗCΙΝΩCΤΕΜΗΘΑΥΜΑΖ'ΕΑΝ
ΑΥΤΟΧΕΙΡΑΥΤΗCΓΕΝΩΜΑΙ : ΤΗCΓΥΝΑΙΚΟCΑΥΤΟΧΕΙΡ :
ΠΑΝΤΑΓΑΡCΥΝΟΙΔΕΝΑΥΤΗ : ΜΗΔΑΜΩCΝΙΚΗΡΑΤΕ :
CΟΙΔ'ΕΒΟΥΛΟΜΗΝΠΡΟΕΙΠΕΙΝ : ΟΥΤΟCΙΜΕΛΑΓΧΟΛΑΙ
ΕΙCΤΕΠΗΔΗΚΕΝΤΙΤΟΥΤΟΙCΤΟΙCΚΑΚΟΙCΤΙCΧΡΗCΕΤΑΙ
220 ΟΥΔΕΠΩΠΟΤ'ΕΙCΤΟΙΑΥΤΗΝΕΜΠΕCΩΝΜΑΤΟΥCΘΕΟΥC
ΟΙΔΑΤΑΡΑΧΗΝΕCΤΙΜΕΝΤΟΙΤΟΓΕΓΟΝΟCΦΡΑCΑΙCΑΦΩC

210 inter M (N) et P vel una, vel duae litterae desunt;
inter P et Ε lacuna 6 vel 7 litterarum; post CΤΡΟΒΙΛΟC nihil
scriptum erat 211 inter CΚΗ et Ν 5 vel 6 litterae desunt

201 χολᾶ Ar. Croe. Herw. K. 202 ἄλλα K., ἀλλά Lef.,
ἀλλὰ — τὰν Demeae tribuit Leeuw.; οἶχομαι Wil., οἶχεται Lef.
203 πάντα πράγματ' Herw. Wil., πᾶν, τὰ Croe. Leo, πάντα.
τέλος ἔ. τ. πρ., ἄν. Croi. Head.; τὸν inser. Croe. Herw. Leo

200 μεταξύ μ' ὥσπερ ἐμμανῆς ἐπείσπεσών
ἔξωθεν ἐκκέκλεικε. (Ni.) Δημέας χολᾷ.

desunt versus fere 140

- (Δη.) ἄλλα πάλιν ἐλθών; (Ni.) τὸ δεῖνα, μικρόν ὦ τᾶν· οἷχ[ομαι,
πάντα πράγματ' ἀνατέτραπται, τέλος ἔχει. Δη. νῆ <τὸν> Δία
οὗτοςὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσας χαλεπανεῖ, κεκράζεται,
205 τραχὺς ἄνθρωπος, σκαταφάγος, αὐθέκαστος τῷ τρόπῳ.
ἐμὲ γὰρ ὑπονοεῖν τοιαῦτα τὸν μιαρὸν ἐχρῆν ἐμέ.
νῆ τὸν Ἑφαιστον, δικαίως ἀποθάνοιμ' ἄν. Ἡράκλεις
ἡλίκον κέκραγε· τοῦτ' ἦν. πῦρ βοᾷ, τὸ παιδίον
φησὶ [θύς]ει[ν, φησὶ] πρήσειν, ὕϊδοῦν ὀπτώμενον
210 ὄψομ'. [Ἡ]ρ[άκλεις, π]έπληχε τὴν θύραν· στρόβιλος ἢ
σκηπτός, <οὐκ> ἄνθρωπός ἐστι. (Ni.) Δημέα συνίσταται
ἐπ' ἐμὲ καὶ πάνδεινα ποιεῖ πράγμαθ' ἢ Χρυσίς. (Δη.) τί φῆς;
(Ni.) τὴν γυναῖκά μου πέπεικε μηδὲν ὁμολογεῖν ὅλως
μηδὲ τὴν κόρην· ἔχει δὲ πρὸς βίαν τὸ παιδίον
215 οὐ προήεσθαί τέ φησιν. ὥστε μὴ θαύμαζ', ἐάν
αὐτοχεῖρ αὐτῆς γένωμαι. (Δη.) τῆς γυναικὸς αὐτοχεῖρ;
(Ni.) πάντα γὰρ κύνοιδεν αὐτῇ. (Δη.) μηδαμῶς Νικήρατε.
(Ni.) σοὶ δ' ἐβουλόμην προειπεῖν. (Δη.) οὗτοςὶ μελαγχολαί.
εἰςπεπήδηκεν. τί τούτοις τοῖς κακοῖς τις χρήσεται;
220 οὐδεπώποτ' εἰς τοιαύτην ἐμπεσών, μὰ τοὺς θεοὺς,
οἶδα ταραχήν. ἔστι μέντοι τὸ γεγονός φράσαι σαφῶς

Wil. 205 ἄνθρωπος Wil., ἄνθρωπος Lef. 208 suppl. Lef.
209 θύσειν Leo; φησὶ πρήσειν Wil., εἴτα πρήσειν Leo; ὕϊδοῦν
Rich. Sud., εἴτα δοῦν' ὀπτώμενον ὄψον υἱῷ Leo, φησὶν ἐμπ.
ἐκείνην υἱὸν οὖν ὠπτημένον Leeuw. 210 ὄψομ' Wil.; Ἡράκλεις
K., παραβαλεῖν ὄψον Nic., ὄψον ἀρτύσειν Rich. Sud., ἔξειν. ἦν
Leeuw., ἐσπέρας Ro.; in fine ἢ addidit Lef. 211 σκηπτός, οὐκ
Crois., οὐκ in charta excidit, σκ. ἀρ' Ro. 216 τῆς γυναικὸς
Nicerato continuat Leeuw. 217 αὐτῇ Lef.

- ΠΟΛΥΚΡΑΤΙΣΤΟΝΑΛΛ' ΑΠΟΛΛΟΝΗΘΥΡΑΠΤΑΛΙΝΨΟΦ.Ι
 ΩΤΑΛΑΙΝ' ΕΓΩΤΙΔΡΑΣΩΠΟΙΦΥΓΩΤΟΤΠΑΙΔΙΟΝ
 ΛΗΨΕΤΑΙΜΟΥ : ΧΡΥΣΙΔΕΥΡΟ : ΤΙΣΚΑΛΕΙΜ' : ΕΙΣΩΤΡΕΧΕ :
 225 ΠΟΙΣΥΠΟΙΦΕΥΓΕΙΣ : ΑΠΟΛΛΟΝΜΟΝΟΜΑΧΗΣΩΤΗΜΕΡΩ
 ΩΣΕΟΙΚ' ΕΓΩΤΙΒΟΥΛΕΙ·ΤΙΝΑΔΙΩΚΕΙΣ : ΔΗΜΕΑ
 ΕΚΠΟΔΩΝΑΠΤΕΛΘ' ΕΑΜΕΓΕΝΟΜΕΝΟΝΤΟΥΤΠΑΙΔΙΟΥ
 ΕΓΚΡΑΤΗΤΟΠΡΑΓΜ' ΑΚΟΥΣΑΙΤΩΝΓΥΝΑΙΚΩΝ·ΜΑΙΝΕΤ..
 ΑΛΛΑΤΥΠΤΗΣΕΙΣΜ' : ΕΓΩΓΕ : ΘΑΤΤΟΝΕΙΣΦΘΑΡΗΘΙΣΥ
 230 ΑΛΛΑΜΗΝΚ...Γ.ΦΕΥΓΕΧΡΥΣΙΚΡΕΙΤΤΩΝΕΣΤΙΜΟΥ
 ΠΡΟΤΕΡΟΣΑΠΤΕΙΜΟΥΣΥΝΥΝΙ : ΤΟΥΤ' ΕΓΩΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ
 ΣΥΔ' Ε.Ε...ΘΕΡ..ΓΥΝΑΙΚΑΛΑΜΒΑΝΕΙΣΒΑΚΤΗΡΙΟΝ
 .....ΚΕΙΣ : ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙΣ : ΚΑΙΣΥΓΑΡ : ΤΟΤΠΑΙΔΙΟΝ
 .....ΣΕΜΟΙ : ΓΕΛΟΙΟΝΤΟΥΜΟΝ : ΑΛΛ' ΟΥΚΕΣΤΙΟΝ :
 235 .....Μ' ΩΝΘΡΩΠΟΙ : ΚΕΚΡΑΧΘΙ·ΤΗΝΓΥΝΑΙΚ' ΑΠΟΚΤΕΝΩ
 F₄ (R) ΕΙΣΙΩΝΤΙΓΑΡΠΟΗΣΩ·ΤΟΥΤΟΜΟΧΘΗΡΟΝΤΑΝ.
 ΟΥΚΕΑΣΩΠΟΙΣΥΜΕΝΕΔΗ : ΜΗΠΡΟΣΑΓΕΤΗΝΧΕΙΡΑΜΟΙ
 ΚΑΤΕΧΕΔΗΣΑΥΤΟΝΑΔΙΚΕΙΣΔΗΜΕΑΜΕΔΗΛΟΣΕΙ
 ΚΑΙΤΟΠΡΑΓΜΑΤΑΝΣΥΝΟΙΣΘΑ : ΤΟΙΓΑΡΟΥΝΕΜΟΥΤΥΤΥΘΟΥ
 240 ΤΗΓΥΝΑΙΚΙΜΗΝΟΧΛΗCΑCΜΗΔΕΝ : ΑΡ' ΟCΟCΜΕΤΤΑΙC
 ΕΝΤΕΤΡΙΩΚΕΝ : ΦΛΥΑΡΕΙCΛΗΨΕΤΑΙΜΕΝΤΗΝΚΟΡΗ
 ΕCΤΙΔΕΟΥΤΟΙΟΥΤΟΝΑΛΛΑΠΕΡΙΠΑΤΗ...ΕΝΘΑΔΙΜΙΚΡΩ
 ΜΕΤ' ΕΜΟΥ : ΠΕΡΙΠΑΤΗCΩ : ΚΑΙCΕΑ.....ΛΑΒΕ
 ΟΥΚΑΚΗΚΟΑCΕΙΠΕΜΟΙΛΕΓΟΝ.....ΤΕ

233 initio desunt 6 vel 7 litterae   235 ante ΩΝ desunt
 6 litterae quarum ultima Λ, Μ, Ν fuit; ΚΤΕΝΩ sub linea ad-
 ditum   243 inter Α et Λ desunt 7 vel 8 litterae

229 θᾶπτον — cū Nicerato tribuit Leeuw.; ἐκφθάρηθι Eit.
 Leeuw.¹   230 κάγωγε Leeuw.   232 cū δ' ἐπ' ἐλευθέραν Leo
 233 οὐ τόδ' ἀδικεῖς; Wil., οἷον ἀδικεῖς Leeuw., ἡ γὰρ ἀδικεῖς
 Leo, καὶ διώκεις Ro., οὐκ ἀφῆσεις Leeuw., idem καὶ cū γάρ
 Nicerato dat   234 οὐ δίδως K., ἀποδίδως Wil.   235 τύπτομ'

- πολὺ κράτιστον, ἀλλ' Ἀπολλων ἡ θύρα πάλιν ψοφεῖ.
 Χρυ.) ὦ τάλαιν' ἐγὼ, τί δράσω; ποῖ φύγω; τὸ παιδίον
 λήψεταιίμου. (Δη.) Χρυσί, δεῦρο. (Χρ.) τίσκαλεῖ μ'; (Δ.) εἵσω τρέχ.
 (Νι.) ποῖ κύ, ποῖ φεύγεις; (Δη.) Ἀπολλων μονομαχῆσω τήμερον,
 226 ὡς ἔοικ', ἐγὼ. τί βούλει, τίνα διώκεις; (Νι.) Δημέα
 ἐκποδῶν ἄπελθ'. ἔα με γενόμενον τοῦ παιδίου
 ἐγκρατῇ τὸ πρᾶγμ' ἀκοῦσαι τῶν γυναικῶν. (Δ.) μαίνεται.
 ἀλλὰ τυπτήσεις μ'; (Ν.) ἔγωγε. (Δ.) θάπτον εἰς φθάρηθι κύ.
 230 ἀλλὰ μὴν κᾶγωγε. φεῦγε Χρυσί, κρείττων ἐστί μου.
 (Νι.) πρότερος ἄπτει μου cὺ νυνί· τοῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 (Δη.) cὺ δ' ἐπ' ἐλευθέραν γυναῖκα λαμβάνεις βακτῆριον,
 οὐ τόδ' ἀδι]κεῖς; (Νι.) κυκοφαντεῖς. (Δ.) καὶ cὺ γάρ. (Ν.) τὸ παιδίον
 οὐ δίδω]ς ἐμοί; (Δ.) γέλοιον, τοῦμόν; (Ν.) ἀλλ' οὐκ ἔστι cόν.
 (Δη.) τύπτο]μ' ὦνθρωποι. (Νι.) κέκραχθι· τὴν γυναῖκ' ἀποκτενῶ
 236 εἰσιών. (Δη.) τί γάρ ποιῶ; τοῦτο μοχθηρὸν πάνυ.
 οὐκ ἔασω. ποῖ κύ; μένε δή. (Νι.) μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
 (Δη.) κάτεχε δὴ σεαυτόν. (Νι.) ἀδικεῖς Δημέα με, δηλὸς εἶ,
 καὶ τὸ πρᾶγμα πᾶν cύνοισθα. (Δη.) τοιγαροῦν ἐμοῦ πυθοῦ
 240 τῇ γυναικὶ μὴ ὀνοχλήσας μηδέν. (Νι.) ἄρ' ὁ cός με παῖς
 ἐντεθρίωκεν; (Δη.) φλυαρεῖς. λήψεται μὲν τὴν κόρην,
 ἔστι δ' οὐ τοιοῦτον. ἀλλὰ περιπάτησον ἐνθαδί
 μικρὰ μετ' ἐμοῦ. (Νι.) περιπατήσω. (Δη.) καὶ σεαυτὸν cύλλαβε.
 οὐκ ἀκήκοας λεγόντων, εἰπέ μοι, Νικήρατε

Wil., ἴδετέ μ' K., καὶ μάλ' Leo, οὐ γάρ Lef., οὐκ ἄρ' Ro.,
 δεινὰ γ' Rich. 236 τί — ποιῶ Demae tribuit Leo
 238 σεαυτόν Croe. Head. Leo Wil., κάτεχε — σεαυτόν Demae
 tribuerunt Leo Wil. 241 cf. Hes. s. v. ἐντεθρίωκεν· ἐνείληκεν,
 ἐσκεύακεν (cf. 254) 243 μικρὰ Croe. Head. Legr. Leo, βαῖά
 Croi., βραχὺ τι Leeuw.; cύλλαβε Ell. Wil., κατάλαβε Leo, ἀνά-
 λαβε Croe. Head. Legr. 244 λεγ. εἰ. μ. Head. Legr. Leo Nic.
 Rich. Wil., Νικήρατε Wil., cὺ πώποτε Head.

- 245 ΤΩΝΤΡΑΓΩΔΩΝΩΣΓΕΝΟΜΕΝΟCΖ.....CΕΡΡΥΗ
ΔΙΑΤΟΥΤΕΓΟΥCΚΑΤΕΙΡΓΜΕΝΗΝΔΕΤΑΙΔ'ΕΜΟΙΧΕΥCΕΝΤΙ.Ν.
ΕΙΤΑΔΗΤΙΤΟΥΤ'·ΙΪΩCΔΕΙΠΑΝΤΑΤΠΡΟCΔΟΚΑΝ·CΚΟΤΤΕΙ
ΤΟ..ΕΓΟΥCΕΙCΟΙΜΕΡΟCΤΙΡΕΙΤΟΠΛΕΙCΤΟΝ·ΑΛΛΑΤΙ
ΟΥΤΟΤΠΡΟCΕΚΕΙΝ'ΕCΤΙ·ΤΟΤΕΜΕΝΓΙΝΕΘ'ΟΖΕΥCΧΡΥCΙΟ
- 250 ΤΟΤΕΔ'ΥΔΩΡΟΡΑCΕΚΕΙΝΟΥΤΟΥΡΓΟΝΕCΤΙΝΩCΤΑΧΥ
ΕΥΡΟΜΕΝ·ΚΑΙΒΟΥΚΟΛΕΙCΜΕΜΑΤΟΝΑΠΟΛΛΩΓΩΜΕΝΟΥ
ΑΛΛΑΧΕΙΡΩΝΟΥΔΕΜΙΚΡΟΝΑΚΡΙCΙΟΥΔΗΤΟΥΘΕΝΕΙ
ΕΙΔ'ΕΚΕΙΝΗΝΗΞΙΩCΕΤΗΝΓΕCΗΝ·ΟΙΜΟΙΤΑΛΑC
ΜΟCΧΙΩΝΕCΚΕΥΑΚΕΝΜΕ·ΛΗΨΕΤΑΙΜΕΝΜΗΦΟΒΟΥ
- 255 ΤΟΥΤΟ·ΘΕΙΟΝΔ'ΕCΤΙΝΑΚΡΙΒΩCΤΟΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟΝ
ΜΥΡΙΟΥCΕΙΠΤΕΙΝΕΧΩCΟΙΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΑCΕΝΜΕCΩ
ΝΤΑCΕΚΘΕΩΝ·CΥΔ'ΟΙΕΙΔΕΙΝΟΝΕΙΝΑΙΤΟΓΕΓΟΝΟC
ΧΑΙΡΕΦΩΝΤΡΩΤΙCΤΟCΟΥΤΟCΟΝΤΡΕΦΟΥC'ΑCΥΜΒΟΛΟ
ΟΥΘΕΟCΟΙΦΑΙΝΕΤ'ΕΙΝΑΙ·ΦΑΙΝΕΤΑΙΤΙΓΑΡΠΑΘΩ
- 260 ΟΥΜΑΧΟΥΜΑΙCΟΙΔΙΑΚΕΝΗC·ΝΟΥΝΕΧΕΙCΝΙΚΗΡΑΤΕ
ΑΝΔΡΟΚΛΗCΕΤΗΤΟCΑΥΤΑΖΗΤΡΕΧΕΙΠΑΙΔΑ·ΠΟΛΥ
ΠΡΑΤΤΕΤΑΙΜΕΛΑCΤΕΡΙΠΑΤΕΙΛΕΥΚΟCΟΥΚΑΝΑΠΟΘΑΝΟΙ·
ΟΥΔ'ΑΝΕΙCΦΑΤΤΟΙΤΙCΑΥΤΟΝΟΥΤΟCΕCΤΙΝΟΥΘΕΟC
ΑΛΛΑΤΑΥΤ'ΕΥΧΟΥ·ΕΝΕCΘΑΙ.ΥΜΦΕΡΟΝΤΑΘΥΜΙΑ
- 265 .....ΚΕCΗΝΜΟ....ΟΥΜΟCΥΙΟCΑΥΤΙΚΑ
ΕΞΑΝΑΓΚΗCΕCΙΕΘ.ΑΠΟΛΛ....Μ.Ι·Ν.ΥΝΕΧΕ..
ΕΙΔ'ΕΛΗΦΘΗΤΟΤΕ.Β.....Α..ΠΑΡΟΞΥ....

265 KOCHNME Lef. 266 inter EC et ΠΟ omnia incertissima EC..ΟΥ..ΠΟΛΛ Lef. 267 Ο..ΠΑΡΟΞ Lef., mihi prima littera potius A vel Δ videbatur

245 χρ. ό Ζ. Croe. Head. K. Legr. Leo Nic. Wil. 246 τοῦ induxit Lef.; ποτε Legr. Wil., λάθρα Croe. Croi., λαβών Ell. Leo, θεός Eit. 248 τοῦ τέγουc Wil. 255 οἶδα inseruerunt Ell. Leo Wil., ἴθι Head. 258 de Chaerophonte parasito cf. Ath. VI 243a—244a, IV 164f—165a, XIII 584e 261 Ἄν-

- 245 τῶν τραγῳδῶν, ὡς γενόμενος χρυσὸς ὁ Ζεὺς ἐρρύη
 διὰ τέγους, κατειργμένην δὲ παῖδ' ἐμοίχευσέν π[οτε];
 (Νι.) εἶτα δὴ τί τοῦτ; (Δη.) ἴσως δεῖ πάντα προσδοκᾶν· σκόπει,
 τοῦ τέγους εἴ σοι μέρος τι ρεῖ. (Νι.) τό πλείστον. ἀλλὰ τί
 τοῦτο πρὸς ἐκείν' ἐστὶ; (Δ.) τότε μὲν γίνεθ' ὁ Ζεὺς χρυσίον
 250 τότε δ' ὕδωρ· ὁρᾶς, ἐκείνου τοῦργόν ἐστιν. ὡς ταχύ
 εὔρομεν. (Ν.) καὶ βουκολεῖς με. (Δ.) μὰ τὸν Ἀπόλλω· γῶ μὲν οὐ
 ἀλλὰ χεῖρων οὐδὲ μικρὸν Ἀκρικίου δῆπουθεν εἰ·
 εἰ δ' ἐκείνην ἠξίωσε, τὴν γε σὴν — (Νι.) οἴμοι τάλας,
 Μοσχίων ἐσκεύακέν με. (Δη.) λήψεται μὲν· μὴ φοβοῦ
 255 τοῦτο. θεῖον δ' ἔστ', ἀκριβῶς <οἶδα>, τὸ γεγενημένον.
 μυρίους εἰπεῖν ἔχω σοι περιπατοῦντας ἐν μέσῳ
 ὄντας ἐκ θεῶν, σὺ δ' οἶει δεινὸν εἶναι τὸ γεγονός.
 Χαιρεφῶν πρῶτιστος οὗτος, ὃν τρέφουσ' ἀσύμβολον,
 οὐ θεὸς σοι φαίνεται εἶναι; (Νι.) φαίνεται· τί γὰρ πάθω;
 260 οὐ μαχοῦμαί σοι διὰ κενῆς. (Δ.) νοῦν ἔχεις Νικήρατε.
 Ἀνδροκλῆς δ' ἔτη τοσαῦτα ζῇ, τρέχει, πηδᾷ, πολὺ
 πράττεται, μέλας περιπατεῖ, λευκὸς οὐκ ἂν ἀποθάνοι,
 οὐδ' ἂν εἰ σφάττοι τις αὐτόν. οὗτός ἐστιν οὐ θεός;
 ἀλλὰ ταῦτ' εὐχου γενέσθαι συμφέροντα, θυμία
 265 ..... οὐμὸς υἱὸς αὐτίκα
 (Νι.) ἐξ ἀνάγκης ἐς[τὴν εὐκτ]ὰ πολλ[ὰ νῦν] μ[οι]. (Δη.) νοῦν ἔχεις
 εἰ δ' ἐλήφθη τότε ..... α [μὴ] παροξύ[νου μάτην].

δροκλῆς inscripta erat comoedia Sophili Ath. III 123 e, VI 228 b:
 πηδᾷ Croe. Wil., παίζει Sud., τρέφει παῖδα Lef., τρέφει παῖδας
 Croi. Ell. Head. K. Legr. Nic. Rich. 265 de hoc versu
 mutilo et corrupto despero, omnibus quae viri docti excogitarunt
 litterae servatae obstant; ex gr. proponit Wil. καὶ θυγατέρα
 πέμπε σὴν μοι καὶ οὐμὸς υἱὸς αὐτίκα ἐξ ἀνάγκης εἰσιν. N. εἰεν
 ἀποδέδεγμα. 266 suppl. K., si recte conieci in charta erat
 scriptum ἔστ' εὐκτά 267 τεκοῦσα μὴ παροξύνου μάτην Leeuw.,
 βραδύνας, νῦν παρέξω πάντ' ἐγώ Wil.

TANΔONEΥΤΡΕΤΗ : ΠΟΙΗΜΑΤΑΤΤΑΡΕΜΟΙΔ.....

KOMΨΟCEI : XAPINΔETΠOΛΛHNTTACITOCΘ.....

270 OYΔENEYPHKΩC AΛHΘECΩNTOTΩMH.....

J₁ (V)

XO

P

OY

MOС/ ΕΓΩΤΟΤΕΜΕΝΗCΕΙΧΟΝΑΙΤΙΑCΜΟ...

ΕΛΕΥΘΕΡΟCΓΕΝΟΜΕΝΟCΗΓΑΤΗ...Η

ΤΟΥΘ'ΪΚΑΝΟΝΕΥΤΥΧΗΜΕΜΑΥΤ.....ΝΟ.

ΥΠ.Λ.Ρ...ΩCΔΕΜΑΛΛ.ΝΕΝΝΟ.....ΝΟΜΑΙ

275 ΚΑΙΛΑΜΒΑΝΩΛΟΓΙCΜΟΝΕΞΕ.....ΝΥΝ

ΤΕΛΕΩCΕΜΑΥΤΟΥΚΑΙΠΑΡΩΞΥΜ.....ΟΔΡΑ

ΕΦΟΙCΜ'ΟΠΑΤΗΡΥΤΕΛΑΒΕΝΗΜΑΡΤΗΚΕΝΑΙ

ΕΙΜΕΝΚΑΛΩCΟΥΝΕΙΧΕΤΑΤΤΕΡΙΤΗΝΚΟΡΗΝ

ΚΑΙΜΗΤΟCΑΥΤ'ΗΝΕΜΠΤΟΔΩΝΟΡΚΟC·ΠΟΘΟC·

280 ΧΡΟΝΟC·CΥΝΗΘΕΙΟΙCΕΔΟΥΛΟΥΜΗΝΕΓΩ

ΟΥΚΑΝΠΑΡΟΝΤΑΓ'ΑΥΤΙCΗΤΙΑCΑΤΟ

ΑΥΤΟΝΜΕ.ΟΙΟΥΤ'ΟΥΔΕΝ·ΑΛΛ'ΑΠΟΦΘΑΡΕΙC

ΕΚΤΗCΠ.ΛΕΩCΑΝΕΚΠΟΔΩΝΕΙCΒΑΚΤΡΑΠΟΙ

ΗΚΑΡΙΑΝΔΙΕΤΡΙ.ΟΝΑΙΧΜΑΖΩΝΕΚΕΙ

285 ΝΥΝΔ'ΟΥΠΤΟΗCΩΔΙΑCΕΠΛΑΓΓΩΝΦΙΛΤΑΤΗ

ΑΝΔΡΕΙΟΝΟΥΔΕΝΟΥΓΑΡΕΞΕCΤ'ΟΥΔ'ΕΑΙ

ΟΤΗC.ΜΗCΝΥΝΚΥΡΙΟCΓΝΩΜΗCΕΡΩC

ΟΥΜΗΝ.ΑΠΕ.ΝΩCΟΥΔ'ΑΓΕΝΝΩCΤΑΝΤΕΛΩC

ΠΟΡ.....ΤΟΥΤ'ΑΛΛΑΤΩ.ΟΓΩΜΟΝΟΝ

290 ΕΙΜΗΔ.ΝΑΛΛ'ΑΥΤΟΝΦΟΒΗCΑΙΒΟΥΛΟΜΑΙ

270 ὦΝ spiritus a prima manu positus 289 inter ΠΟΡ
et T desunt 7 vel 8 litterae

268 ποιήματ' ἐστὶ τὰ παρ' ἐμοὶ ΔιόC Wil., Nicerato dedit
Wil., quae reliqui editores Demeae dederant, et vice versa,
ποιήματα παρ' ἐμοὶ δὴ Δαϊάλου Leo, ποιήματ' ἅττα (vel ἦν
τὰ) παρ' ἐμοὶ δηλαδὴ Head. 269 suppl. Lef. 270 εἰδέναι

τᾶνδον εὐτρεπῇ. (Ni.) ποιήματ' <ἐστὶ τὰ> παρ' ἐμοὶ Δ[ιός.
(Δη.) κομψὸς εἶ. (Ni.) χάριν δὲ πολλὴν πᾶσι τοῖς θεοῖς ἔχω
270 οὐδὲν εὐρηκῶς ἀληθὲς ὦν τότε ὥμην εἰδέναι.

Χοροῦ.

Μοσ. ἐγὼ τότε μὲν ἦς εἶχον αἰτίας μό[νον
ἐλεύθερος γενόμενος ἡγάπησα δῆ,
τοῦθ' ἱκανὸν εὐτύχημ' ἐμαυτ[ῷ γενόμε]νο[ν
ὑπέλαβον· ὥς δὲ μᾶλλον ἔννους γίγνομαι
275 καὶ λαμβάνω λογισμόν, ἐξέστηκα νῦν
τελέως ἐμαυτοῦ καὶ παρώξυμαι σφόδρα,
ἐφ' οἷς μ' ὁ πατήρ ὑπέλαβεν ἡμαρτηκένοι.
εἰ μὲν καλῶς οὖν εἶχε τὰ περὶ τὴν κόρην,
καὶ μὴ τοσαῦτ' ἦν ἐμποδῶν, ὄρκος, πόθος,
280 χρόνος, συνήθει', οἷς ἐδουλούμην ἐγώ,
οὐκ ἂν παρόντα γ' αὖτις ἡτιάσατο
αὐτόν με τοιοῦτ' οὐδέν, ἀλλ' ἀποφθαρεῖς
ἐκ τῆς πόλεως ἂν ἐκποδῶν εἰς Βάκτρα ποι
ἢ Καρίαν διέτριβον αἰχμάζων ἐκεῖ.
285 νῦν δ' οὐ ποιήσω διὰ σὲ Πλαγγῶν φιλτάτη
ἀνδρεῖον οὐδέν· οὐ γὰρ ἔξεστ', οὐδ' εἴαι
ὁ τῆς ἐμῆς νῦν κύριος γνώμης Ἔρως.
οὐ μὴν ταπεινῶς οὐδ' ἀγεννῶς παντελῶς
φέρ[ειν με δεῖ] τοῦτ', ἀλλὰ τῷ λόγῳ μόνον,
290 εἰ μηδὲν ἄλλ', αὐτὸν φοβῆσαι βούλομαι,

Wil., πραγμάτων Leeuw., δυσχερῶν vel δυσκόλων Eit., ψόμην
ἐγὼ K. 271 μόνον vel μόλις K., πάλιν Sud. 272 suppl.
Lef. 273 γενόμενον Sud., νομομικῶς Hous. 274 ὑπέλαβον
Sud., ὥς δὲ μᾶλλον K., ἔννους γίγνομαι Nic. Rich. 275 suppl.
Lef. 276 suppl. Ar. Croe. Herw. K. Legr. Leo Rich.
289 φέρειν με δεῖ Wil., φορητέον K., περιόψομαι Maz., περι-
οπτέον Head. Rich.

ΦΑΣΚΩΝΑΤΠΑΙΡΕΙΝ·ΜΑΛΛΟΝΕΙΣΤΑΛΟ.Π.ΓΑΡ
 ΦΥΛΑΞΕ.ΑΥΤ.Σ..ΔΕΝΕΙΣΜ'ΑΓΝΩΜΟΝΕΙΝ
 ΟΤΑΝΦΕΡΟΝΤΑΜΗΤΠΑΡΕΡΓΩΣΤΟΥΤΙΔ.
 ΑΛΛ'ΟΥΤΟΣΙΓΑΡΕΙΣΔΕΟΝΤΑΜ.Ι.Π..Υ

295 ...ΡΟΝΤΠΑΡΕΣΤΙΝΟΝΜΑΛΙΣΤ'ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ
 ΝΗΤΟΝΔΙΑΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΑΝΟΗ.ΟΝ.ΕΚΑΙ
 ΕΥΚΑΤΑΦΡΟΝΗΤΟΝΕΡΓΟΝΕΙΜ'ΕΙΡΓΑΣΜΕΝΟC
 ΟΥΔΕΝΑΔΙΚΩΝΕΔΕΙCΑΚΑΙΤΟΝΔΕCΠΟΤΗΝ
 ΕΦΥΓΟΝΤΙΔ'ΗΝΤΟΥΤΟΥΠΤΕΠΟΗΚΩCΑΞΙΟΝ

300 ΚΑΘΕΝΓΑΡΟΥΤΩCΙCΑΦΩCΣΚΕΨΩΜΕΘ.
 ΟΤΡΟΦΙΜΟCΕΞΗΜΑΡΤΕΝΕΙCΕΛΕΥΘΕΡΑ.
 ΚΟΡΗΝΑΔΙΚΕΙΔΗΤΟΥΘΕΝΟΥΔΕΝΠΑ.....
 ΕΚΥΗΣΕΝΑΥΤΗΠΑΡΜΕΝΩΝΟΥΚΑ.....
 ΤΟΠΑΙΔΑΡΙΟΝΕΙCΗΛΘΕΝΕΙCΤΗΝΟΙΚ...

305 ΤΗΝΗΜΕΤΕΡΑΝΗΗΝΕΓΚ'ΕΚΕΙΝΟCΟΥΚ...
 ΤΩΝΕΝΔΟΝΩΜΟΛΟΓΗΚΕΤΟΥΤΟΤΙCΤΑ...

J₂(V) ΤΙ.....ΕΝΩΝΕ.ΤΑΥΘΑΠΤΕΠΟΙΗΚΕΝΚΑΚΟΝ
 ΟΥΔΕ.....ΥΝΕΦΥΓΕCΟΥΤΩCΑΒΕΛΤΕΡΕ
 ...Δ.....ΕΓΕΛΟΙΟΝ·ΗΤΠΕΙΛΗCΕΜΟΙ

310 ..ΙΖΕΙΝ...ΜΑΘΗ...ΔΙΑΦΕΡΕ.....ΡΥ
 ΑΔΙΚΩC.....ΤΟΥΤ'ΗΔΙΚΑΙΩCΕCΤΙΔΕ
 .ΑΝΤΑ.....ΝΟΥΚΑCΤΕΙΟΝ:ΟΥΤΟC:ΧΑΙΡΕCΥ:
 ΑΦΕCΑΦΛΥΑΡΕΙCΤΑΥΤΑΘΑΤΤΟΝΕΙCΙΘΙ
 ΕΙCΩ:ΤΙΠΟΙΗCΩΝ:ΧΛΑΜΥΔΑΚΑΙCΤΑΘΗΝΤΙΝΑ

307 inter TI et Ε desunt fere 5 litterae   309 inter Δ et Ε
 lacuna 6 vel 7 litterarum   310 secunda littera potius Z quam
 Ξ videtur; inter N et M desunt 3—4, inter ΡΕ et ΡΥ 6—7 litterae
 312 inter A et N desunt 4—5 litterae   314 post ΠΟΙΗCΩΝ
 signum pers. mut. postea a prima manu supra lineam additum est

292 αὐτίς Hous., αὐτός Lef.   294 πάνυ K. Rich.

300—306 ultimas singulorum versuum syllabas suppl. Lef.

φάσκων ἀπαίρειν· μάλλον εἰς τὰ λοιπὰ γάρ
φυλάξετ' αὖτις μηδὲν εἰς μ' ἀγνωμονεῖν,
ὅταν φέροντα μὴ παρέργως τοῦτ' ἴδῃ.
ἀλλ' οὗτοσι γὰρ εἰς δέοντά μοι πάνυ
295 καιρὸν πάρεστιν, ὃν μάλιστ' ἐβουλόμην.
(Πα.) νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον, ἀνόητόν τε καὶ
εὐκαταφρόνητον ἔργον εἴμ' εἰργασμένος.
οὐδὲν ἀδικῶν ἔδεια καὶ τὸν δεσπότην
ἔφυγον. τί δ' ἦν τούτου πεποηκὼς ἄξιον;
300 καθ' ἓν γὰρ οὕτωςι σαφῶς σκεψόμεθα·
ὁ τρόφιμος ἐξήμαρτεν εἰς ἐλευθέραν
κόρην· ἀδικεῖ δῆπουθεν οὐδὲν Παρμένων.
ἐκύησεν αὕτη· Παρμένων οὐκ αἴτιος.
τὸ παιδάριον εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
305 τὴν ἡμετέραν· ἦνεγκ' ἐκεῖνος, οὐκ ἐγώ·
τῶν ἔνδον ὠμολόγηκε τοῦτό τις πα[ρῶν].
τί Παρμένων ἐνταῦθα πεπόηκεν κακόν;
οὐδέν. τί οὖν οὕτως ἐφυγες ἀβέλτερε
καὶ] δ[ειλότατ]ε; γελοῖον. ἠπείλησέ μοι
310 στίζειν, [ἵνα] μάθῃ [πάν]· διαφέρει δ' οὐδὲ γρῦ
ἀδικῶς παθεῖν τοῦτ' ἢ δικαίως. ἔστι δέ
πάν τὰ[ις]χρόν] οὐκ ἀστεῖον. (Μο.) οὗτος. (Πα.) χαῖρε κύ.
(Μο.) ἄφες ἃ φλυαρεῖς ταῦτα. θάττον εἵσιθι
εἴσω. (Πα.) τί ποήσων; (Μο.) χλαμύδα καὶ σπάθην τινά

(303 Croi.) 306 παρῶν Leo, τις. πάλιν dub. Wil., τότε Lef.,
τὸ πᾶν Rich. 307 τί δὲ Παρμένων Lef., sed lacuna vix 6 lit-
teras continet, quattuor latiores fortasse sufficiunt 308 οὕτως
ἔφυγες Head. Leo Rich. 309 καὶ δειλότατε Ar., ὅτι Δημέας
Leeuw. 310 ἵνα μάθῃ πᾶν Wil., ἐμ' ὡς μάθῃ τι K., στίζειν με
μεμαθηκὼς τί; Leeuw., idem sine τί Leo; δ' οὐδὲ γρῦ Wiebe
311 παθεῖν Ar. Leeuw. 312 πᾶν ταῖς χρόν Leeuw., πᾶν αἰς χρόν
manvult Wil., παντάτοπον K., πάντα τρόπον Sud.

- 315 ΕΝΕΓΚΕΜΟΙ : ΣΠΑΘΗΝΕΓΩΣΟΙ : ΚΑΙΤΑΧΥ
 ΕΠΙΤΙ : ΒΑΔΙΖΕΚΑΙCΙΩΠΗΤΟΥΘ' ΟCΟΙ
 ΕΙΡΗΚΑΠΟΕΙ : ΤΙΔΕΤΟΠΡΑΓΜ' : ΕΙΛΗΨΟΜΑΙ
 ἸΜΑΝΤΑ : ΜΗΔΑΜΩCΒΑΔΙΖΩΓ...ΥΝ
 ΜΕΛΛΕΙCΤΡΟCΕΙCΙΝΥΝΟΠ.ΤΗΡΔΕΗ.Ε...
 320 ΟΥΤΟCΚΑΤΑΜΕΝΕΙΝΜΟΥΛ!ΘΑΔ!ΔΕΗCΕΤΑΙ
 ΑΛΛ'ΩCΜΕΧΡΙΤΙΝΟCΔΕΙΓΑΡΕΙΘ'ΟΤΑΝΔΟΚΗΙ
 ΠΕ.CΘΗCΟΜ'ΑΥΤΩΠΙΘΑΝΟΝΕΙΝΑΙΔΕΙ.ΝΟΝ
 ὍΜΑΤΟΝΔΙΟΝΥCΟΝΟΥΔΥΝΑΜΑ!ΠΡ...ΕΓΩ
 ΤΟΥΤ'ΕCΤΙΝΕΨΟΦΗΚΕΠΡ.....ΥΡΑΝ
 325 ὙCΤΕΡΙΖΕΙΝΜΟΙΔΟΚΕΙCΥΠΑΝΤΕΛΩCΤΩΝΕ...ΔΕ
 ΠΡ.ΓΜ.ΤΩΝΕΙΔΩCΔ'ΑΚΡΙΒΩCΟΥΔΕΝΟΥΔΑΚΗΚΩC
 ΔΙΑΚΕΝΗCΣΑΥΤΟΝΤΑΡΑΤΤΕΙCΕΤ!ΕΖ...ΙΠ'ΗΤΕ!C
 ΟΥΦΕΡΕΙC·Π.ΟΥ.ΙΓΑΡCΟΙΤΟΥCΓΑΜΟΥCΟΙΝΟCΚΕΡΑΝ^{ΝΥΤΑΙ}
 ΘΥΜΙΑΜΑΤ!....ΑΤ'ΑΝΑΠΤΕΤΑΙΘΥΜΑΤ'ΗΦΑΙCΤΟΥΒ!ΑΙ
 330 ΟΥΤΟCΟΥΦΕΡΕΙC.ΕΓΑΡΠΕΡΙΜΕΝΟΥC'ΟΥΤΟΙΠΑΛΑΙ
 ΕΜΕΤΙΕΜΕ.ΤΗΝ.ΙΔΑΜΕΛΛΕΙCΕΥΤΥΧΕΙCΟΥΔΕΝΚΑΚΩ
 ΕCΤ.CΟ.ΘΑΡΡΕΙΤΙΒΟΥΛΕΙ·ΝΟΥΘΕΤΗCΕΙCΜ'ΕΙΠΕΜΟΙ
 ἸΕΡ.CΥΛΕ : ΠΑΙΤΙΠ.ΙΕΙCΜΟCΧΙΩΝ : ΟΥΚΕΙCΔΡΑΜΩ
 ....ΟΝΕΞΟΙCΕΙCΑΦΗΜΙΔΙΑΚΕΚΟΜΜΑΙΤΟCΤΟΜΑ
 335 ....ΛΕΙCΟΥΤΟC : ΒΑΔΙΖΩΝΗΔ!ΞΕΕΥΡΗΚΑΤΕ

320 M.....ΞΑ! Lef. 327 post ΤΑΡΕΤΤΕΙCΕ omnia
 fere incerta, ΕΜΕ...ΕΤ'..ΟΙC : Lef. (ΟΙC fortasse recte)
 330 post ΦΕΡΕΙC signum mutat. pers. in charta fuisse
 videtur 331 ΜΕΤΙΕΝΟ!Τ Ri.

317 ἦ (sine signo interrogandi) Leeuw., εἰ Lef., εἰ. λήψο-
 μαι Wil. 320 μούνθαδί Leeuw. 321 ἄλλως Ar. Eit. Head.
 K. Leeuw. Nic. Sud. 322 μόνον Ar. Head. 323 suppl. Croi.

- 315 ἔνεγκέ μοι. (Πα.) σπάθην ἐγὼ σοι; (Μο.) καὶ ταχύ.
 (Πα.) ἐπὶ τί; (Μο.) βάδιζε καὶ σιωπῇ τοῦθ' ὃ σοι
 εἴρηκα ποίει. (Πα.) τί δὲ τὸ πρᾶγμ'; (Μο.) ἢ λήψομαι
 ἱμάντα; (Πα.) μηδαμῶς· βαδίζω γάρ. (Μο.) τί οὖν
 μέλλεις; — πρόκειται νῦν ὁ πατήρ· δεῖσεται
 320 οὗτος καταμένειν μούνθαδί· δεῖσεται
 ἄλλως μέχρι τινός· δεῖ γάρ· εἴθ' ὅταν δοκῇ,
 πεισθήσομ' αὐτῷ. πιθανὸν εἶναι δεῖ μόνον
 ὃ, μὰ τὸν Διόνυσον, οὐ δύναμαι ποεῖν ἐγώ.
 τοῦτ' ἔστιν· ἐψόφηκε προῖων τὴν θύραν.
 (Πα.) ὑστερίζειν μοι δοκεῖς σὺ παντελῶς τῶν ἐνθάδε
 326 πραγμάτων, εἰδὼς δ' ἀκριβῶς οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοὺς
 διὰ κενῆς αὐτὸν ταραττεῖς. . . . .
 (Μο.) οὐ φέρεις; (Πα.) ποοῦσι γάρ σοι τοὺς γάμους, κεράννυται,
 θυμιάματ' ἰ. . . . αθ' ἄπτεθ' Ἑφαίστου βίαι.
 (Μο.) οὗτος οὐ φέρεις; (Πα.) σὲ γάρ τοι περιμένους' οὔτοι πάλοι.
 (Μο.) ἐμέ, τί ἐμέ; τὴν χλαμύδα· μέλλεις; (Πα.) εὐτυχεῖς, οὐδὲν κακόν
 332 ἔστί σοι· θάρρει, τί βούλει; (Μο.) νοουθήσεις, εἰπέ μοι,
 ἱερόσυλε παῖ; (Πα.) τί ποιεῖς Μοσχίων; (Μο.) οὐκ εἰσδραμὼν
 θάττον ἐξοίσεις ἃ φημι; (Πα.) διακέκομμα τὸ στόμα.
 (Μο.) ἔτι λαλεῖς οὗτος; (Πα.) βαδίζω, νῆ Δί', ἐξεύρηκατε

324 προῖων Leo Sud., προσιών Lef.; τὴν θύραν Lef. 325 ἐν-
 θάδε Ar. Head. K. Sud. 327 de altera versus parte despero,
 omnia supplementa adhuc proposita abhorrent a vestigiis
 servatis 328 ποοῦσι K.; οἶνος delevit K. 329 θυμιάμ'
 ἀνάπτεται τι θῦμα θ' Leo, qui in charta fuisse θυμιάμα τι
 θῦμα τ' ἀν. θυ. Ἡ. β. suspicatur, cf. Plaut. Men. 330 330 τοι
 inser. Leo, δὴ K. παῖ Hous. Sud., καὶ γάρ σε Legr. 331 χλα-
 μύδα K. Nic. Wil. (retinui quamquam in charta non erat
 scriptum), παῖδα Ar. Leo Sud. 333 παῖ Moschioni tribuerunt
 K. Wil. 334 θάττον Lef. 335 ἔτι λαλεῖς K. Wil.; in fine
 ἐξευρήκατε Leeuw., ἐξεύρηκά τε Lef.

.....AKON : ΜΕΛΛΕΙC : ΑΓΟΥCΙΤΟΥCΓΑΜΟΥCΟΝΤΩCΙ
 ....ÇΟΝΕΞΑΓΓΕΛΛΕΜΟΙΤΙ·ΝΥΝΤΠΡΟCΕΙCΙΝΑΝΔΕΜΟΥ
 .....Τ'ΑΝΔΡΕCΚΑΤΑΜΕΝΕΙΝΑΛΛ'ΑΠΟΡΓΙCΘΕΙCΕΑΙ
 .....ΙΤΟΥΤΙΓΑΡΑΡΤΙΤΤΑΡΕΛΙΠΟΝ·ΤΙΔΕΙΠΤΟΕΙΝ
 340 .....ΩCΟΥΚΑΝΠΟΗCΑΙΤΟΥΤ'ΕΑΝΔΕΠΑΝΤΑΓΑΡ
 ....ΤΑΙΓΕΛΟΙΟCΕCΟΜΑΙΝΗΔΙ'ΑΝΑΚΑΜΤΤΩΝΤΑΛΙ :

336 post l in charta nihil scriptum erat

Fragmentum aliunde notum.

φέρει τὴν λιβανωτόν· cὺ δ' ἐπίθες τὸ πῦρ Τρύφῃ.

Phryn. ecl. p. 187 Lo. = fr. 437 K. λίβανον λέγε τὸ δένδρον, τὸ δὲ θυμιώμενον λιβανωτόν. . . . Μένανδρος ἐν τῇ Καμιάφῃ· τρυφῇ cod., corr. Scaliger

- 36 μέγα κακόν. (Μα.) μέλλεις; (Πα.) ἄγρουσι τοὺς γάμους ὄντως. (Μ.) ἴθι
 σπεῦσον, ἐξάγγελλέ μοι τι. νῦν πρόσεισιν. ἂν δέ μου
 μὴ δέητ' ἄνδρες καταμένειν, ἀλλ' ἀποργισθεῖς ἔαι
 ἀπιέναι — τουτὶ γὰρ ἄρτι παρέλιπον — τί δεῖ ποεῖν;
 40 εἰκότως οὐκ ἂν ποῆσαι τοῦτ'. ἐὰν δέ; πάντα γάρ
 γίνεται· γέλοιος ἔσομαι, νῆ Δί', ἀνακάμπτων πάλιν.

336 μέγα κακόν K. Wil., φάρμακον Ro.; ἴθι Head., ἰδού
 K. Leo Nic. Sud. **337** σπεῦσον Ar. Ell. Rich. **338** μὴ
 δέητ' Head. K. Legr. Leo Leeuw. Sud. **339** ἀπιέναι Leeuw.
 Nic. Rich. Sud. **340** εἰκότως Eit., ἀλλ' ἴσως Legr. Nic.
341 γίνεται Nic.

ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗ

Personae:

Polemon miles	Davus servus
Sosias servus	Moschion adolescens
Glycera virgo	Pataecus senex
Doris ancilla	Habrotonon tibicina
Ignoratio	(Myrrhina matrona)
Donax(?) ostiarius	(Philinus senex)

- Ε₁ (V) . . . . ΠΡΟΘΥΜΗΘΕΙΣΑΘΗΛΥΤΟΔ' ΕΤΕΡΟΝ
 . . . . . ΔΟΥΝΑΙ ΠΛΟΥΣΙΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ
 . . . . . ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΗΙ ΔΕ ΜΕΝΗΤΑΙ ΔΙΟΥ
 . . . . . ΔΕΤΑ . . . . . ΜΕΝΩΝ Δ' ΕΤΩΝ ΤΙΝΩ
- 5 . . . . ΟΥΤΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΩΝ ΚΑΚΩΝ
 . . . ΑΝΟΜΕΝΩΝ ΗΓΡΑΥΣΑΤΟ ΡΟΥΜΕΝΗΣ ΦΟΔΡΑ
 ΤΕΘΡΑΜΜΕΝΗ ΣΤΗ ΣΤΑΙΔΟΧΗΝ ΝΥΝΕΙΔΕΤΕ
 ΎΜΕΙΣ ΕΡΑΣΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΕ ΤΟΥ ΣΦΟΔΡΟΥ
 ΤΟΥΤΟΥ ΝΕΑΝΙΣΚΟΥ ΓΕΝΕΙ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ
- 10 ΟΝΤΟΣ ΔΙΔΩΣΙ ΤΗΝ ΚΟΡΗΝ ΩΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑ
 ΑΥΤΗΣ ΕΧΕΙΝ · Η Δ' ΑΠΕΙΡΗΚΥΙΑ · ΚΑΙ
 ΠΡΟΟΡΩΜΕΝΗ ΤΟΥ ΖΗΝ ΚΑΤΑ ΣΤΡΟΦΗΝ ΤΙΝΑ
 ΑΥΤΗ ΠΑΡΟΥΣΑΝ ΟΥΚ ΕΚΡΥΨΕ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ·
 ΛΕΓΕΙ ΔΕ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΕΙΡΑΧ' ΩΣ ΑΝΕΙΛΕΤΟ
- 15 ΑΥΤΗΝ · ΕΝ ΟΙΣ ΤΕ ΣΤΑΡΓΑΝΟΙΣ ΔΙΔΩΣ' ΑΜΑ ·
 ΤΟΝ ΑΓΝΟΥΜΕΝΟΝ Τ' ΑΔΕΛΦΟΝ ΤΗ ΦΥΣΕΙ
 ΦΡΑΖΕΙ ΠΡΟΝΟΟΥΜΕΝΗ ΤΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
 ΕΙΠΟΤΕ ΔΕ ΗΘΕΙ Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΙΝΟΣ
 ΟΡΩΣΑΤΟΥ ΤΟΝ ΟΝΤ' ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΜΟΝΟΝ
- 20 ΑΥΤΗ · ΦΥΛΑΚΗΝ ΤΕ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ ΜΗ ΠΟΤΕ
 ΔΙΕΜΕΤΙ ΤΗΝ ΑΓΝΟΙΑΝ ΑΥΤΟΙΣ ΣΥΜΠΤΕΧ
 ΑΚΟΥΣΙ ΟΝΤΙ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΘΥΟΝΤ' ΑΕΙ
 ΟΡΩΣ' ΕΚΕΙΝΟΝ · ΕΥΤΡΕΠΗ . . ΚΑΙ ΝΕΑΝ
 ΤΑΥΤΗΝ · ΒΕΒΑΙΟΝ Θ' ΟΥΘΕΝ ΩΙΚ . . ΕΛΕΙΠΤΕΤΟ
- 25 ΑΥΤΗ ΜΕΝ ΟΥΝ ΑΠΕΘΑΝ ΕΝΟΔΕ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΝ

4 initio desunt 5 vel 6 litterae, TO Lef., ego potius TA
 legi 6 ante AN duae vel tres litterae desunt 10 pro
 KOPHN mihi potius KIPHN scriptum videbatur

- Αγν.) μόνον] προθυμηθεῖσα θῆλυ, τὸ δ' ἕτερον
 γυναικὶ δοῦναι πλουσίαι τὴν οἰκίαν
 ταύτην κατοικοῦσιν, δεομένη παιδίου.
 ποιεῖ] δὲ ταῦτ'· ἐγγενομένων δ' ἐτῶν τινων
 5 καὶ τοῦ πολέμου καὶ τῶν Κορινθιακῶν κακῶν
 αὔξανόμενων ἢ γραῦς ἀπορουμένη σφόδρα,
 τεθραμμένης τῆς παιδός, ἦν νῦν εἶδετε
 ὑμεῖς, ἔραστοῦ γενομένου τε τοῦ σφοδροῦ
 τούτου νεανίσκου, γένει Κορινθίου
 10 ὄντος, δίδωσι τὴν κόρην ὡς θυγατέρα
 αὐτῆς ἔχειν. ἤδη δ' ἀπειρηκυῖα καὶ
 προορωμένη τοῦ ζῆν καταστροφὴν τινα
 αὐτῇ παρούσαν οὐκ ἔκρυψε τὴν τύχην·
 λέγει δὲ πρὸς τὴν μείραχ' ὡς ἀνείλετο
 15 αὐτήν, ἐν οἷς τε σπαργάνοις δίδωσ' ἅμα·
 τὸν ἀγνοούμενόν τ' ἀδελφὸν τῇ φύσει
 φράζει, προνοουμένη τι τῶν ἀνθρωπίνων,
 εἴ ποτε δεηθεῖν βοηθείας τινός,
 ὁρῶσα τοῦτον ὄντ' ἀναγκαῖον μόνον
 20 αὐτῇ φυλακὴν τε λαμβάνουσα, μὴ ποτε
 δι' ἐμέ τι τὴν Ἄγνοιαν αὐτοῖς συμπύση
 ἀκούσιον, πλουτοῦντα καὶ μεθύνοντ' αἰεὶ
 ὁρῶς ἐκείνον, εὐπρεπῇ δὲ καὶ νέαν
 ταύτην, βέβαιον δ' οὐθὲν ὧι κατελείπετο·
 25 αὕτη μὲν οὖν ἀπέθανεν· ὃ δὲ τὴν οἰκίαν

1 τρέφειν βρέφος | μόνον Wil., διδύμων τὸ μὲν ἐφύλαξε,
 παιδίον τρέφειν | αὕτη Sud., τὸ μὲν Croi 2 et 3 supplerunt Lef.
 et Croi. 4 ποιεῖ Wil., ἐποίει Leo, συνέβη Croe., καὶ τάδε τοιαῦτα
 Sud., ταῦτ' K., τοῦτ' Croi., ἐγγενομένων Leo, γενομένων Croi.
 5 καὶ τοῦ Leo Rich. Wil., συχνοῦ Croi., δεινοῦ Leeuw., ἀπὸ τοῦ K.
 6 suppl. Croi. 15 διδοῦς Croe. Herw. 24 δ' Head. Leeuw.

- ΕΠΡΙΑΤΟΤΑΥΤΗΝΟΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣΟΥΠΑΛΑΙ
 ΕΝΓΕΙΤΟΝΩΝΔ'ΟΙΚΟΥΣΑΤ.ΔΕΛΦΟΥΤΟΜΕΝ
 ΠΡΑΓΜ'ΟΥΜΕΜΕΝΗΚΕΝΟΥΔ'ΕΚΕΙΝΟΝΒΟΥΛΕΤΑΙ
 ΕΙΝΑΙΔΟΚΟΥΝΤΑΛΑΜΠΡΟΝΕΙΣΜΕΤΑΛΛΑΓΗΝ
 30 ΑΓΑΓΕΙΝΟΝΑCΘΑΙΔ'ΩΝΔΕΔΩΚΕΝΗΤΥΧΗ
 ΑΠΟΤΑΥΤΟΜΑΤΟΥΔ'ΟΦΘΕΙC'ΎΠΟΤΟΥΘΡΑCΥΤΕΡΟΥ
 ΩCΠΕΡΠΡΟΕΙΡΗΚ'ΟΝΤΟCΕΠΙΜΕΛΩCΤ'ΑΕΙ
 .Ο.ΤΩΝΤΟCΕΠΙΤΗΝΟΙΚΙΑΝΕΤΥΧ'ΕCΠΕΡΑC
 Π.ΜΠΟΙCΑΠΟΙΘΕΡΑΠΤΑΙΝΑΝ·ΩCΔ'ΕΠΙΤΑΙCΘΥΡΑΙC
 35 ...ΗΝΓΕΝΟΜΕΝΗΗΝΕΙΔΕΝΕΥΘΥΠΡΟCΔΡΑΜΩΝ
 E₂ (R) ΕΦΙΛΕΙΠΕΡΙΕΒΑΛΛ'ΗΔΕΤΩΠΡΟΕΙΔΕ...
 ΑΔΕΛΦΟΝΟΝΤ'ΟΥΚΕΦΥΓΕΠΡΟCΙΩΝ .....
 ΟΡΑΙ·ΤΑΛΟΙΠΑΔ'ΑΥΤΟCΕ.ΡΗΚ'ΑΝΤΙ....
 ΟΜΕΝΩΧΕΤ'ΕΙΠΩ.ΟΤΙΚΑΤΑCΧΟΛΗΝΪ...
 40 ΑΥΤΗΝΤΙΒΟΥΛΕΘ'.ΕΔΑΚΡΥ'ΕCΤΩCΑΚΑΙ
 ΩΔΥΡΕΘ'ΟΤΙΤΑΥΤ'ΟΥΚΕΛΕΥΘΕΡΩCΠΟΕΙΝ
 ΕΞΕCΤΙΝΑΥΤΗΙΠΑΝΤΑΔ'ΕΞΕΚΑΕΤΟ
 ΤΑΥΘ'ΕΝΕΚΑΤΟΥΜΕΛΛΟΝΤΟCΕΙCΟΡΓΗΝΘ'ΪΝΑ
 ΟΥΤΟCΑΦΙΚΕΤ'ΕΓΩΓΑΡΗΓΟΝΟΥΦΥCΕΙ
 45 ΤΟΙΟΥΤΟΝΟΝΤΑΤΟΥΤΟΝ·ΑΡΧ.ΝΔ'ΪΝΑΛΑΒΗ
 ΜΗΝΥCΕΩCΤΑΛΟΙΠΑ·ΤΟΥCΘ'ΕΑΥΤΩΝΠΟΤΕ
 ΕΥΡΟΙΕΝ:ΩCΤ'ΕΙΤΟΥΤ'ΕΔΥCΧΕΡΑΙΝΕΤΙC
 ΑΤΙΜΙΑΝΤ'ΕΝΟΜΙCΕΜΕΤΑΘΕCΘΩΠΑΛΙΝ·
 ΔΙΑΓΑΡΘΕΟΥΚΑΙΤΟΚΑΚΟΝΕΙCΑΓΑΘΟΝΡΕΠΤΕΙ

39 littera ἱ satis incerta, sed non erat Ε.

28 μεμήνυκ' Ar. Diels Herw. K. Leo Rich. Sud. 31 αὐτοῦ
 Croe. Leeuw., quod propter metrum praeferendum cf. White
 Class. Phil. IV 159, τούτου Ell. Head. Leo Rich. Wil. 33 φοι-
 τῶντος Lef. 34 πέμπουσα Lef. 35 αὐτήν Leeuw., ταύτην

- ἐπρίατο ταύτην ὁ στρατιώτης οὐ πάλαι·
 ἐν γειτόνων δ' οἰκοῦσα τὰδελφοῦ τὸ μέν
 πρᾶγμ' οὐ μεμήνυκ', οὐδ' ἐκείνον βούλεται,
 εἶναι δοκοῦντα λαμπρόν, εἰς μεταλλαγὴν
 30 ἀγαγεῖν, ὄνασθαι δ' ὦν δέδωκεν ἡ Τύχη.
 ἀπὸ ταῦτομάτου δ' ὀφθεῖς ὑπ' αὐτοῦ θρασυτέρου,
 ὥσπερ προείρηκ', ὄντος, ἐπιμελῶς τ' αἰεὶ
 φοιτῶντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἔτυχ' ἐσπέρας
 πέμπουσά ποι θεράπαιναν· ὥς δ' ἐπὶ ταῖς θύραις
 35 αὐτὴν γενομένην εἶδεν, εὐθὺς προσδραμὼν
 ἐφίλει, περιέβαλλ'. ἥ δὲ τῷ προειδέναι
 ἀδελφὸν ὄντ' οὐκ ἔφυγε. προσιὼν [δ' ἄτερος
 ὁρᾷ· τὰ λοιπὰ δ' αὐτὸς εἶρηκ' ἄντικρυς.
 ὁ μὲν ὥχετ' εἰπὼν ὅτι κατὰ χολὴν [φράσει
 40 αὐτῇ τί βούλεθ', ἥ δ' ἐδάκρυ' ἐστῶσα καὶ
 ὠδύρεθ', ὅτι ταῦτ' οὐκ ἐλευθέρως ποεῖν
 ἔξεστιν αὐτῇ. πάντα δ' ἐξεκάετο
 ταῦθ' ἔνεκα τοῦ μέλλοντος, εἰς ὀργὴν θ' ἵνα
 οὗτος ἀφίκητ'. ἐγὼ γὰρ ἦγον οὐ φύσει
 45 τοιοῦτον ὄντα τοῦτον, ἀρχὴν δ' ἵνα λάβῃ
 μηνύσεως τὰ λοιπά, τοὺς θ' αὐτῶν ποτε
 εὖροιεν. ὥστ' εἰ τοῦτ' ἐδυσχέρανέ τις
 ἀτιμίαν τ' ἐνόμισε, μεταθέσθω πάλιν·
 διὰ γὰρ θεοῦ καὶ τὸ κακὸν εἰς ἀγαθὸν ῥέπει

Lef.; εὐθὺς Herw. 37 δ' ἄτερος Wil., δ' ὁ Πολέμων Lef., δ' ὁ
 σοβαρός Sud. 38 αὐτός K., οὗτος Lef.; εἶρηκ' Leo; ἄντικρυς
 K., ἀρτίως Leo; φράσει dub. K., φράσαι Ro. Sud., ποεῖν Legr.
 Leo Nic. 40 αὐτῇ Herw. Sud., αὐθις Leeuw. 44 ἀφίκητ'
 Head.? K. Legr., ἀφίκοιτ' Ar. Croe. Ell. Head. Leo Presc. Wil.
 45 λάβοι Ar. Leeuw. Leo Nic. at cf. Epit. 447 48 ἐδυσχέρανε
 Wil. 49 θεοὺς Eit.

50 ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ· ΕΡΡΩCΘ' ΕΥΜΕΝΕΙCΤΕΓΕΝΟΜΕΝΟΙ
 ΗΜΙΝΘΕΑΤΑΙΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑCΩΖΕΤΕ :

ΟCΟΒΑΡΟCΗΜΙΝΑΡΤΙΩCΚΑΙΠΟΛΕΜΙΚΟC
 ΟΤΑCΓΥΝΑΙΚΑCΟΥΚΕΩΝΕΧΕΙΝΤΡΙΧΑC
 ΚΛΑΕΙΚΑΤΑΚΛΙΝΕΙCΚΑΤΕΛΙΠΤΟΝΤΠΟΟΥΜΕΝΟΝ

55 ΑΡΙCΤΟΝΑΥΤΟΙCΑΡΤΙ· ΚΑΙCΥΝΗΓΜΕΝΟΙ
 ΕΙCΤΑΥΤΟΝΕΙCΙΝΟΙCΥΝΗΘΕΙC· ΤΟΥΦΕΡΕΙΝ
 ΑΥΤΟΝΤΟΠ. ΑΓΜΑΡΑΙΟΝΟΥΚΕΧΩΝΔ' ΟΠΩC
 ΤΑΝΤΑΥΘ' ΑΚΟ. . ΗΓΙΝΟΜΕΝ' ΕΚΤΠΕΤΟΜΦΕΜΕ
 ΙΜΑΤΙΟΝΟ. . ΟΝΤ' ΕΞΕΠΙΤΗΔΕCΟΥΔΕΕΝ

60 ΔΕΟΜΕΝΟC· ΑΛΛ' ΗΠΕΡΙΠΤΑΤΕΙΝΜΕΒΟΥΛΕΤΑΙ :
 ΕΓΩΠΡΟCΕCΤ. . 'ΟΨΟΜΑΙΚΕΚΤΗΜΕΝΗ :
 ΗΔΩΡΙCΟΙΑΓΕΓΟΝΕΝΩCΔ' ΕΡΡΩΜΕΝΗ
 ΖΩCΙΝΤΡΟΠΤΟΝΤΙΝ' ΩCΕΜΟΙΚΑΤΑΦΑΙΝΕΤΑΙ
 ΑΥΤΑΙΠΟΡΕΥCΟΜΑΙΔΕ : ΚΟΨΩΤΗΝΘΥΡΑΝ·

65 ΟΥΔΕΙCΓΑΡΑΥΤΩΝΕCΤΙΝΕΞΩΔΥCΤΥΧΗC
 ΗΤΙCCΤΡΑΤΙΩΤΗΝΕΛΑΒΕΝΑΝΔΡΑ· ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ
 ΑΠΑΝΤΕCΟΥΔΕΝΤΙCΤΟΝ· ΩΚΕΚΤΗΜΕΝΗ
 ΩCΑΔΙΚΑΠΑCΧΕΙC· ΠΑΙΔΕC : ΕΥΦΡΑΝΘΗCΕΤΑΙ
 ΚΛΑΟΥCΑΝΑΥΤΗΝΤΥΘΟΜΕΝΟCΝΥΝΤΟΥΤΟΓΑΡ

70 ΕΒΟΥΛΕΤ' ΑΥΤΟC : ΠΑΙΔΙΟΝΚΕΛΕΥΕΜΟΙ

desunt versus fere 70

J₁ (V) ΠΑΙΔΕCΜΕΘΥΟΝΤΑΜΕΙΡΑΚΙΑΠΡΟCΕΡΧΕΤΑΙ
 ΠΑΜΠΟΛΛΑΕΤΑΙΝΩΔΙΑΦΟΡΩCΚΕΚΤΗΜΕΝΗΝ
 ΕΙCΩΠΡΟCΥΜΑCΕΙCΑΓΕΙΤΗΝΜΕΙΡΑΚΑ
 ΤΟΥΤ' ΕCΤΙΜΗΤΗΡΟ. . ΟΦΙΜΟCΖΗΤΗΤΕΟC

72 CΥΜΠΟΛΛΑ Lef.

52sq. hos versus et 164—170 non Sosiae sed alii Polemonis
 speculatori dat Sud. 58sq. suppl. Lef. 64 κόψω τὴν θύραν schol.
 Ar. Nub. 132 et Suidas s. v. κόπτειν = fr. 860 K. 68 εὐφρανθή-
 ρεται — αὐτός Sosiae dant Lef. Schmidt 71—75 non Davum sed

50 γινόμενον. ἔρρωσθ', εὐμενεῖς τε γενόμενοι
 ἡμῖν θεαταὶ καὶ τὰ λοιπὰ σφύζετε.

(Cw.) ὁ σοβαρὸς ἡμῖν ἀρτίως καὶ πολεμικός,
 ὁ τὰς γυναῖκας οὐκ ἔων ἔχειν τρίχας,
 κλάει κατακλινεῖς. κατέλιπον ποοῦμενον

55 ἄριστον αὐτοῖς ἄρτι, καὶ συνηγμένοι
 εἰς ταῦτόν εἰσιν οἱ συνηθεῖς, τοῦ φέρειν
 αὐτόν τὸ πρᾶγμα ῥαῖον. οὐκ ἔχων δ' ὅπως
 τάνταυθ' ἀκούσῃ γινόμεν', ἐκπέπομφέ με
 ἱμάτιον οἷσοντ' ἐξεπίτηδες, οὐδὲ ἓν

60 δεόμενος ἄλλ' ἢ περιπατεῖν με βούλεται.

(Δw.) ἐγὼ προσεστῶς ὄψομαι κεκτημένην.

(Cw.) ἡ Δωρίς. οἷα γέγονεν, ὥς δ' ἔρρωμένη·
 ζῶσιν τρόπον τίν', ὥς ἐμοὶ καταφαίνεται,
 αὐταί. πορεύσομαι δέ. (Δw.) κόψω τὴν θύραν·

65 οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν ἐστὶν ἔξω. δυστυχῆς
 ἦτις στρατιώτην ἔλαβεν ἄνδρα· παράνομοι
 ἅπαντες, οὐδὲν πιστόν. ὦ κεκτημένη
 ὥς ἄδικα πάσχεις. παῖδες. εὐφρανθήσεται
 κλάουσαν αὐτὴν πυθόμενος νῦν· τοῦτο γάρ

70 ἐβούλετ' αὐτός· παιδίον, κέλευέ μοι

desunt versus fere 70

(Δo.) παῖδες, μεθύοντα μειράκια προσέρχεται
 πάμπολλ'. ἐπαινῶ διαφόρως κεκτημένην·
 εἵσω πρὸς ἡμᾶς εἰσάγει τὴν μείρακα.

(342)

τοῦτ' ἔστι μήτηρ. ὁ τρόφιμος ζητητέος.

(345)

ostiarium Myrrines loqui, eundem postea cum Sosia litigare perspexit Wil., eius nomen fuisse Donacem (cf. Ter. Eun. 772, Diog. La. V, 55) propter notam marginalem v. 182 ascriptam conieci
 71—73 et 75—76 Doridi dat Leeuw. 72 κύπολλ' Lef., δὴ σφόδρα
 τὴν Herw., κεκλημένην Leeuw. 73 ἡμᾶς Leo 74 τρόφιμος Lef.

- 75 .ΑΕΟΥΤΟΣΑΥΤΟΝΤ...ΧΙΣΤΗΝ : ΕΝΘΑΔΕ
ΕΥΚΑΙΡΟΝΕΙΝΑΙΦΑΙΝΕΘ'ΩΣΕΜΟΙΔΟΚΕΙ
~~~~~
          ΧΟ   Ρ   ΟΥ
ΔΑΕΠ...ΚΙΣΜΕΝΗΔΗΤΠΡΟΣΜ'ΑΤΗΓΓΕΛΚΑΣ...ΑΔΕ
.ΥΚΑΛΗΘΕΣΑΛΛ'ΑΛΑΖΩΝΚΑΙΘΕΟΙΣΙΝΕΧΘΡΟΣΕΙ
ΕΙΔΕΚΑ...ΝΙΠΛΑΝΑΣΜΕ : ΚΡΕΜΑΣΟΝΕΥΘΥΣΕΙΠ...
80 ΤΗΜΕΡΟΝ·ΛΕΓΕΙΣΤΙ : ΧΡΗΣΑΙΠΟΛΕΜΙΟΥΤΟΙΝΥΝ.....
..ΔΑΛΗΘΕ.ΗΚΑ..ΛΑΒΗΤ'ΕΝ.ΟΝΑΥ.ΗΝΕΝ.ΑΔΕ
ΑΔ'ΕΔΙΩΚΕ.Ν.....ΣΣΥΤΑΥΤΑΠ.ΝΤΑΜΟΣΧΙΩΝ
ΚΑΙΠΤΕΠΕΙΚ'.Τ..ΜΕΝΕΛΘΕΙ.ΔΕΥΡ'ΑΝΑΛΩCΑCΛ.Γ...
ΜΥΡΙΟΥCΤΗΝCΗ.Δ.ΜΗΤΕΡ'Α.....ΕCΘΑΙΚΑΙΠΟΕΙΝ
85 ΑΤΤΑΝΘ'ΑCΟΙΔΟΚΕΙΤΙCΕCΟΜ.....ΒΙΟCΜΑΛΙCΘ'...
ΔΑΕΤΩΝΠΤΑΝΤΩΝΑΡΕCΚΕΙC...ΕΠΙΒΛΕΦ.Υ...
ΑΡΑΤΟΜΥΛΩΘΡΕΙΝΚΡΑΤΙCΤΟΝ : ΕΙC..Λ.....
ΟΥΤΟCΙΦΕΡΟΜΕΝΟCΗΜ..ΜΗΔΕΝ....ΚΗ....
ΒΟΥΛΟΜΑΙΔΕΠΡΟCΤΑΤΗΝCΕΠΡΑΓΜΑΤΩΝΕΜΩ.Λ.....
90 ...ΔΙΟΙΚΗΤ.ΝCΤΡΑΤ.ΓΟΝΔΑΕ....ΕΝ....
Ο.....ΠΕΦΡΑ.ΤΟΥCΙΝΕΥΘΥCΑΛ.ΕΧΕΙCΔΡΑΜΕΙΝ
ΑΛΛΟ.....ΕΚΔΟΙΗCΕΚΛ..CΥ.ΑΝC.ΛΩC

75 initio desunt 1 vel 2 litterae, sequitur K vel Λ, A, X
77 tres ultimae litterae valde dubiae 83 in fine ΑΥΤΟΝ Lef.
84 ΤΗΝΕΜ...CΑΙΤΕΘ Lef. 88 ΜΗΔΕΝ...ΞΥΝ Lef. 89 in
fine ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚ.. Ri., ΠΡΑΓΜΑΤΑΜΕΛΛ... Lef.
92 ΑΛΛΑΜΑΙ.....ΕΚΔΟΙΗCΕΚΛ..CΥ.ΑΝC.ΛΩC Lef.

75 Δâe Wil., qui 76 Davo dat, ἔλκε Leeuw., ἔλε Leo, qui
ἔλε — ταχίστην Myrrinae vel eius ancillae dat; τὴν ταχίστην Lef.
77 πολλάκις Lef.; πάλαι Wil., τάλαν Sud., πολύ Leo, σαφῶς Leeuw.;
ad πρὸς με cf. Joan. Char. Anecd. Gr. Bek. p. 1154 = fr. 978 K.
78 ἀλλ' — ἐχθρός schol. Ar. Ran. 280 = fr. 875 K. 79 καὶ
νυνί Lef.; πλανῶ K. Leo 80 τρόπον Croe. K. 81 ἂν δ' ἀληθὲς ἦ

5 Δᾶ'] οὗτος αὐτὸν τὴν ταχίστην ἐνθάδε.

α.) εὐκαιρον εἶναι φαίνεθ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

Χοροῦ.

0.) Δᾶε πολλάκις μὲν ἤδη πρὸς μ' ἀπήγγελκας [πάλαι
οὐκ ἀληθές, ἀλλ' ἀλάζων καὶ θεοῖσιν ἐχθρὸς εἶ.

εἰ δὲ καὶ νυνὶ πλανᾷς με — (Δα.) κρέμασον εὐθύς, εἰ πλανῶ (350)

0 τήμερον. (Μο.) λέγεις τί; (Δα.) χρῆσαι πολεμίου τοίνυν τρόπον.

ἂν δ' ἀληθές ἦ καταλάβῃς τ' ἔνδον αὐτὴν ἐνθάδε —

ἃ δεδίωκας νῦν ἔχεις cὺ ταῦτα πάντα Μοσχίων,
καὶ πέπεικ' αὐτὴν μὲν ἐλθεῖν δεῦρ' ἀναλώσας λόγους
μυρίους, τὴν cὴν δὲ μητέρ' ὑποδέχεσθαι καὶ ποεῖν (355)

5 πάνθ' ἃ σοὶ δοκεῖ. τίς ἔσομαι; (Μο.) τίς βίος μάλιθ', [ὄρα

Δᾶε, τῶν πάντων ἀρέσκει c', εὐ δ' ἐπίβλεψ' [ο]ῦ [δέη.

ἄρα τὸ μυλωθρεῖν κράτιστον; (Δα.) εἰς [τὸ καταγελᾶν δοκεῖ

οὔτοσι φερόμενος ἡ[μῶν]. (Μο.) μηδὲν [οὖν ὀ]κν[ητέον.

βούλομαι δὲ προστάτην σε πραγμάτων ἐμῶν λ[αβεῖν (360)

0 καί] διοικητὴν, στρατηγὸν Δᾶε . . . . .

. . . . . εὐθύς, ἀλλ' ἔχεις δραμεῖν (?)

ἄλλο . . . . .

Wil. Schmidt; καταλάβῃς Leo Leeuw. Sud.; ἔνδον αὐτὴν ἐνθάδε Leo
82 ἃ δεδίωκας Wil., ἃ δ' ἐδίωκες Leo; νῦν ἔχεις K., ἔχῃς Schmidt;

πάντα Leo Leeuw. Sud. 83 αὐτὴν μὲν ἐλθεῖν K.; λόγους Leo
Sud., cf. Aristaeon. Ep. I, 4 ἀλλὰ καὶ πέπεικα ταχύ, οὐ χρόνον

μακρὸν οὐ λόγον πολὺν ἀναλώσας 84 suppl. K. 85 πάνθ' —
ἔσομαι Croe. K. Leeuw. Leo; τίς Leo; ὄρα Wil., ὅπως Ar.

86 suppl. Wil., κοί; φέρ' ἐπιβλεψώμεθα Ar., fort. scrib. εὐ δ'
ἐπιβλεψώμεθα 87 suppl. K., εἰς τὸ ληρεῖν φαίνεται Leo

88 ἡμῶν K., ἡμῖν Leo; οὖν ὀκνητέον, vel ὀκνεῖν με δεῖ K.,
οὖν ὀξυντέος Leo, qui haec verba continuat Davo 89 λαβεῖν

Eit. K., ποεῖν Leg, Ἑλληνικῶν Ri. 90 καί — στρατηγόν K.;
τῆς ἐπιβουλῆς Wil., Δᾶ' ἐπίσκοπόν τ' ἐμὸν Ro., (Δα) νῦν c' ἐναντίοι

Schmidt 91 οὐκέτ' ἀποφράττουσιν εὐ. ἁ. ἕ. (εἴω) dr. Schmidt

- Ε.ΤΑ...C..ΥΤΑΛΑΝΤΑ : ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΝC' Ε....
 ΜΟCΧΙΩΝ...ΟCΔΕΙΝΕ...ΗΓΟΡΑΚΑCΗΜΕ..
 95 ΟΜΝΥΩΝΗ.....ΜΩΙΚΑΘΕC...
 CΥΤ'ΕΜΕΤΑΥΤ'Ε.....ΜΑΛΛΟΝΑΝ
 ..ΔΕΚ....ΗΓΕΝΟ..ΜΕΛ.....ΟΛΙCΕΥ...
 ..ΑΥC : ΤΟΙΑCΤΡ|ΖΕCΘΑΡΕCΚΕ..ΕC.....
 ..Μ'ΕΦΟΙCΕΙΡΗΝΗΤΟΥΤΟΙC : ΜΑ.....
 100 ΗCΘΑCΑΛΛΑΤΥΡΟΠΩΛΕΙΚΑΙΤΟΛΟ!.....
 ΤΑΥΤΑΜΕΝΤΟ|Φ.CΙΝΕΥΧΘΩ.Δ.....
 .ΙΚΙΑΝΑΤΤΕ...ΤΡΟΦΙΜΕ : ΔΕΙΜ.....
 Ε.....ΠΑΡΑΜΥΘΕΙ.....
 J₂(R) ΕΠΙΘΕΟΙCΕΧΘΡΩΠΤΤΕΡΟΦΟΡΑΧΙΛΙΑΡΧΩ : ΚΑΙΜΑΛΑ :
 105 ΕΙCΙΩΝΔΕΜΟΙCΥΔΑΕΤΩΝΟΛΩΝΚΑΤΑCΚΟΠΟC
 ΠΡΑΓΜΑΤΩΝΓΕΝΟΥ·ΤΙΤΟΙΕΙΠ..CΤΙΝΗΜΗΤΗΡΕΜΕ
 ΕΙCΤΟΠΡΟCΔΟΚΑΝΕΧΟΥCΙΠΩCΤΟΤΟΙΟΥΤΙΜΕΡΟC
 ΟΥΚΑΚΡΙΒΩCΔΕΙΦΡ...CΟΙΚΟΜΨΟCΕΙ : ΠΟΡΕΥCΟΜΑΙ
 ΠΕΡΙΠΤΑΤΩΝΔΕΠΡΟCΜ..ΩCΕΠΡΟCΘ.ΤΩΝΘΥΡΩΝ.ΓΩ
 110 ΑΛΛ'ΕΔΕΙΞΕΝΜΕΝΤΙΤΟΙ.ΥΘ'ΩCΠΡΟCΗΛΘ.ΝΕ..ΕΡΑC
 ΠΡΟCΔΡΑΜΟΝΤ'ΟΥΚΕΦΥΓΕΝΑΛΛΑΠΕΡΙΒΑΛΟ.C'Ε...ΑCΕ
 ΟΥΚΑΗΔΗCΩCΕΟΙ..ΝΕΙΜΙΔΕΙΝΟΥΔ'ΕΝΤ...Ν
 ΟΙΟΜΑΙΜΑΤΗΝΑΘΗΝΑΝ·ΑΛΛ'ΕΤΑΙΡ.ΙC.....Α.C·
 ΤΗΝΔ'ΑΔΡΑCΤΕΙΑΝΜΑΛΙCΤΑΝΥΝΑΡ.....ΚΥ...Ν

93 ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΝC' Ric. qui alterum Π a manu secunda
 ex Λ correctum esse testatur, ego legeram ΠΑΝΤΟ!ΛΩΛΕΙΗC,
 ..Α.Τ.ΛΩΛΕΙΗC Lef. 94 ΕΙΝ...ΟΡΑΚΑCΙΜ... Lef. 96 init.
 fuit vel CΥΤ', vel ΟΥΤ' vel ΕΙΤ'; .ΑΛΛΟΝ:ΑΙ Lef. 97 in
 fine ΟΛΙCΕΥ vel ΡΑΙCΕΥ 98 ΓΡΑΥC : ΤΟΙΑCΤΡ.ΕCΘ Lef.
 99 ...ΕΦΑΙC Lef. 100 ΗCΤΑC Lef. 101 ΕΥΧ.ΩCΔ Lef.
 102 ..ΕΙΑΝΟΝΑ..Α|ΤΡΟΦΙΜΕ...ΕΙΜΑ Lef. 103 Ε....
 Π.ΡΑΜΥΘ.....Ν Lef. 111 in fine ΡΑCΕ vel ΤΑCΕ
 fuisse videtur

ἐ[π]τὰ [χρυ]ς[ίου] τάλαντα. (Δα.) παντοπωλεῖν σ' [οἶομαι
Μοσχίων . . . . . ἡγόρακας ἡμ[ῖν] (365)

95 ὁμνύω νῆ [τὸν Ποσειδῶ] . . . . .
κύ τ' ἐμὲ ταυτ' . . . . . μᾶλλον ἄν.

.....
γραῦς. (Δα.) τὸ γαστρίζεσθ' ἀρέσκειν ἐς [τρίς ἐμὲ καθ' ἡμέραν
φήμ' ἐφ' οἷς εἶρηκα τούτοις. (Μο.) μὰ [Δία . . . οὐκ (370)

00 ἦσθας, ἀλλὰ τυροπώλει καὶ τὸ λοι[πὸν] . . . . .

α.) ταῦτα μέντοι, φασίν, εὐχθω . . . . .

οἰκίαν, ἅπε[λθε], τρώφιμε. (Μο.) δεῖ . . . . .

..... παραμυθεῖ[σθ' . . . . .

ἐπὶ θεοῖς ἐχθρῶ πτεροφόρῳ χιλιάρχῳ. (Δα.) καὶ μάλα. (375)

0.) εἰσιῶν δέ μοι σὺ Δᾶε τῶν ὅλων κατάσκοπος

96 πραγμάτων γενοῦ, τί ποιεῖ, ποῦ ἔστιν ἡ μήτηρ, ἐμέ
εἰς τὸ προσδοκᾶν ἔχουσι πῶς· τὸ τοιοῦτὶ μέρος
οὐκ ἀκριβῶς δεῖ φράσαι σοι· κομψὸς εἶ. (Δα.) πορεύσομαι.

0.) περιπατῶν δὲ προσμενῶ σε πρόσθε τῶν θυρῶν ἐγώ. — (380)

0 ἄλλ' ἔδειξεν μὲν τι τοιοῦθ', ὡς προσῆλθον ἐσπέρας,
προσδραμόντ' οὐκ ἔφυγεν, ἀλλὰ περιβαλοῦς' ἐ[βάστ]ασε.

οὐκ ἀηδής, ὡς ἔοικεν, εἰμ' ἰδεῖν οὐδ' ἐντυχεῖν,

οἶομαι, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἐταίραις προσφιλής·

τὴν δ' Ἀδράστειαν μάλιστα νῦν ἄραρε προσκυνεῖν. (385)

93 ἐπτὰ χρυσίου Wil.; οἶομαι K. 94 ἡμῖν K., ἐοράκασι
μ... Leeuw. 95 suppl. K. 98 τὸ γαστρίζεσθ' Ar. K. Schmidt

Sud., ἀρέσκειν — ἡμέραν Ar. 99 φήμ' K.; εἶρηκα Ar. K., εἶρηκε
Leo; μὰ Δία — οὐκ K. 100 verbum τυροπωλεῖ (vel potius

τυροπώλει) respicere ad 93 παντοπωλεῖν vidit Ar. 101 φασίν
Sud., φησίν Lef., εὐχθω τάδε γενέσθαι κύμφορα Leo

102 suppl. K. 103 παραμυθεῖσθαι Sud. 104 πτεροφόρῳ
Herw. Leo Sud. 108 φράσαι Lef. 111 ἐβάσταισε Wil.,

ἐπέσταισε Leo 112 ἐντυχεῖν Ar. Head. Leeuw. 113 προσ-
φιλής Sud. 114 ἄραρε Wil.; προσκυνεῖν Head. Sud. Wil.

- 115 ΜΟΧΛΩΝΗΜΕΝΛΕΛΟΥΤΑΙΚΑΙΚΑΘΗΤΑΙ : ΦΙΛΤΑΤΗ :
 ΗΔΕΜΗΤΗΡΟΥΔΙΟΙΚΕΙΠΕΡΙΠΑΤ.ΥΣ'ΟΫΚΟΙΔΟΤΙ
 ΕΥΤΡΕΠΕΣΔ'ΑΡΙΣΤΟΝΕΣΤ'ΕΚΔΕΤΩΝΠΟ.ΥΜΕΝΩ.
 ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΝΔΟΚΟΥΣΙΜΟΙ.Ε : ΚΑΙΠΑΛΑΙΜΕΝ....
 ΟΥΚΕΙΜ'ΑΗΔΗΣ.ΙΠΑΙΣΑΥ.ΑΙΣ...ΑΡ.ΝΤΑΜ'ΕΝΘΑΔΕ
 120 ..ΕΔΕΝΥΝΤΟΙ.ΥΤΟΛΕΓ'ΕΛ.ΩΝ : ΩΣΟΡΑΣΑΝΑΣΤΡΕΦΩ
 ΕΙΜΕΝΑΙΣΥ..Ε.....ΠΕΙΝΚ...ΝΙΩΜΕΝΔΗΛΑΔΗ
 ΠΑΡΑΚΑΛΩ...Ω...ΜΑΡΤΥΝΤΗΝΔΕΜΗΤΕΡΑ
 ΕΙΣΙΟΝΤΕΥΘΥΣΦΙΛΗΣΑΙΔΕΙΜ'ΑΝ.ΚΤΗΣΑΘ'ΟΛΩΣ
 ΕΙΣΤΟΚΟΛΑΚΕΥΕΙΝΤΡΕΠΕΣΘΑΙΖΗΝΤΕΠΡΟΣΤΑΥΤΗΝΑΠΛΩΣ
 125 ΩΣΓΑΡΟΙΚΕΙΩΣΚΕΧΡΗΤΑΙΤΩΠΑΡΟΝΤΙΠΡΑΓΜΑΤΙ
 ΑΛΛΑΤΗΝΘΥΡΑΝΨΟΦΕΙΤΙΣΕΞΙΩΝ·ΤΙΤΟΥΤΟΠΑΙ
 ΩΣΟΚΝΗΡΩΣΜΟΙΠΡΟΣΕΡΧΕ.ΔΑΕ : ΝΑΙΜΑΤΟΝΔΙΑ
 ΠΑΝΥΓΑΡΑΤΟΠΩΣΩΣΓΑΡΕΛΘ.ΝΕΙΠΑΠΡΟΣΤΗΝΜΗΤΕΡΑ
 ΟΤΙΠΑΡΕΙΜΗΚΕΤΙΤΟΥΤΩΝΦΗΣ.....ΚΗΚΟΕΝ :
 130 ΗΚΑΙΣΥΛΕΛΑΛΗΚΑΣΤΠΡΟΣΑΥΤ..ΟΤΙΦΟΒΗΘΕΙΣΕΝΘΑΔΕ
 ..ΤΑΠΕΦΕΥΓΑ..ΗΠΡ.....ΓΕΜΗΩΡΑΣΣΥΓΕ
 ..Σ'ΙΚΟΙΟΑΛΛ'.....ΙΒΑ..ΖΕΠΑΙΔΙΟΝ
 .ΚΠΟΔΩΝ.....Χ.ΝΑΝΤ'Α.ΗΡΠΑΣΤ'ΕΚΜΕΣΟΥ
 ...Φ.ΔΡΟ.Σ.ΝΠΑΡΟΝΤΑΣ'ΗΔ!...ΜΑΣΤΙΓΙΑ :
 135 .....ΣΑΙΜΟΙ : ΓΕΛΟΙΟΝΗΜΕΝΟΥΝΜΗΤΗΡ : ΤΙΦΗΣ

118 in charta erat vel ΠΑΛΑΙ vel ΠΟΛΑΥ (ΠΟΛΟΥ)
 121 potius ΕΙΜΕΝ quam ΗΜΕΝ (Lef.) legi 122 initio ΙΔΙΟΝ
 Lef.; alterum Λ expunctum esse videtur 131 ΠΕΦΕΥΓΑ vel
 ΠΕΦΕΥΓΕ 133 ..ΠΑΔΩΝ Lef.; in fine ΕΚΜ.ΑΥ Lef. 134 .....
 ΔΡ.....ΝΠΑΡΟΝΤΟΧΔΕ...ΜΑΣΤΙΓΙΑ Lef. 135—139 quam-
 quam non plane constat, quot litterae initio singulorum versuum
 desint, tamen nulli versui plus 7 vel 8 deesse credam.

118 ce Legr. Leo; καὶ πάλαι μένων ἐγὼ Wil.; καὶ πάλαι μένου-
 σιν· οὐκ K., οὐκ e versu sequenti transposuit Ro. 119 εἶπας Leo;
 καὶ Leo; παρόντα Sud.; οὐκ addidit Wil. 120 suppl. K., τοῦτο

α.) Μοσχίων ἢ μὲν λέλονται καὶ κάθηται. (Μο.) φιλτάτη.
 α.) ἢ δὲ μήτηρ σου διοικεῖ περιπατοῦς' οὐκ οἶδ' ὅ τι.
 17 εὐτρεπὲς δ' ἄριστόν ἐστιν, ἐκ δὲ τῶν ποουμένων
 περιμένειν δοκοῦσί μοί σε. (Μα.) καὶ πάλαι μὲν[ων ἐγώ
 εἴμ' ἀηδής. εἶπας αὐταῖς [καὶ] παρόντα μ' ἐνθάδ'; [(Δα.) οὐκ. (390)
 ο.) ἄγε δὲ νῦν τουτὶ λέγ' ἐλθών. (Δα.) ὡς ὁρᾷς ἀναστρέφω.
 ο.) εἰ μὲν αἱ.....ιω μὲν δηλαδὴ,
 22 παρακαλῶ [δ' Ἔρωτα] μάρτυν. τὴν δὲ μητέρα
 εἰσιόντ' εὐθὺς φιλῆσαι δεῖ μ', ἀνακτήσασθ' ὅλως,
 εἰς τὸ κολακεύειν τρέπεσθαι, ζῆν τε πρὸς ταύτην ἀπλῶς. (395)
 25 ὡς γὰρ οἰκείῳ κέχρηται τῷ παρόντι πράγματι.
 ἀλλὰ τὴν θύραν ψοφεῖ τις ἐξιών. τί τοῦτο παῖ,
 ὡς ὀκνηρῶς μοι προσέρχει Δᾶε; (Δα.) ναὶ μὰ τὸν Δία,
 πάνυ γὰρ ἀτόπως. ὡς γὰρ ἐλθὼν εἶπα πρὸς τὴν μητέρα,
 ὅτι πάρει, „μηθὲν ἔτι τούτων“, φησί, „πῶς δ' ἀκήκοεν; (400)
 30 ἢ cὺ λελάληκας πρὸς αὐτόν, ὅτι φοβηθεῖς ἐνθάδε
 καταπέφευγ' αὕτη πρὸς ἡμᾶς“; πάνυ γε „μὴ ὥρας cὺ γε“,
 φήσ' „ἴκοι', ἀλλ' [ὡς τάχιστα νῦν] βάδιζε, παιδίον
 ἐκποδών.“ (Μο.) ..... πάντ' ἀνήρπαστ' ἐκ μέσου
 34 ..... παρόντα c' ἡδι... μαστιγία. (405)
 α.) οὐ πέπει]καί μοι; (Μο.) γέλοιον. ἢ μὲν οὖν μήτηρ — (Δα.) τί φής;

νῦν Wil. 122 δ' Ἔρωτα suppl. K., unus trochaeus deest
 125 οἰκείῳ Sud. 128 ἄτοπον Sud., ἄτοφ'. ὡς γὰρ παρελθὼν
 Wil., ὡς παρελθὼν Hous. 129 φησί, πῶς δ' Sud., φησίν, ἄρ' K.,
 φησὶν ἢδ' Leo 130 ἢ cὺ Croe. Head. K. Leo, καὶ cὺ Leeuw.,
 ἢ οὐ cὺ Sud. Wil., ἢ καὶ Lef. 131 αὕτη πρὸς ἡμᾶς Housm.
 Sud.; πάνυ γε Hous., εὐγε Sud. 132 φήσ' Head. Wil.; ως —
 νῦν K. 133 (Μο.) ἀληθές; ἤδη πάντ' Leo, ἀξύνετα ταῦτα Ro.,
 (Δα.) ὦν ἔθιγες ἄρτι Sud.; ἀνήρπαστ' K. 134 οὐκ ἐμ' ἄρ' οὐδὲν
 παρόντα c' ἡδίκηι Leo, ὡς ἔφεδρον οὖν παρόντα c' ἡδίκηι Sud.,
 ἢ cφόδρ' ἐκ τοῦ νῦν παρόντος ἡδέως Ro., ἢ δίκη Wil. 135 οὐ
 πέπειται K., τοῦτο φῆσαι Leo, idem τοῦτο — γέλοιον continuavit
 Moschioni ἢ — μήτηρ tribuit Davo

- .....ΚΟΥCΑΝΑΥΤ.....Ç|ΠΡΑΓΜ'ΟΥΧΕΝΕΚ'ΕΜΟΥ
 .....C. ΕΠΕΙΚΑΣΕΛΘΕΙΝΤΡΟΣΜ' : ΕΓΩΔ'ΕΙΡΗΚΑΣΟΙ
 .....Κ'ΕΛΘΕΙΝΕΚΕΙΝΗΝΜΑΤΟΝΑΠΟΛΛΩ'ΓΩΜΕΝΟΥ
 .....ΥΔΟ....ΟΦ.ΕΜΟΥΠΟΛΥΚΑΤΑΨΕΥΔΕC.....
 140 .....CΤΑΥΤΑCΥΜΠΕΤ.....ΝΑΙ
 J_s (R) ΑΡΤΙΩCΕΦΗCΘΑΤΑΥΤΗΝΕΝΘΑΔ'ΥΠΟΔΕΞΑCΘ'ΕΜΟΥ ΔΑ
 ΕΝΕΚΑ : ΤΟΥΘ'ΟΡΑCΕΦΗΝ·ΝΑΙΜΝΗΜΟΝΕΥΩ : ΚΑΙΔΟΚΕΙ
 ΕΝΕΚ'ΕΜΟΥCΟΙΤ.ΥΤΟΠΡΑΤΤΕΙΝ : ΟΥΚΕΧΩΤΟΥΤΙΦΡΑCΑΙ ΜΟC
 ΑΛΛ'ΕΓΩΓ'ΕΠΕΙΘΟΝ : ΕΙΕΝΔΕΥΡΟΔΗΒΑΔΙΖΕ : ΠΟΙ ΔΑ
 145 Μ..ΜΑΚΡΑΝΕΙCΕΙ : ΤΟΔΕΙΝΑΜΟCΧΙΩΝΕΓΩΤΟΤΕ
 Μ.ΑΡ.CΕ|ΜΕΓΝΟΝ : ΦΛΥΑΡΕΙCΤΡΟCΜΕ : ΜΑΤΟΝΑCΚΛΗΤΠΙΟ
 ΟΥ...ΩΓ'.ΑΝΑΚΟΥCΗCΤΥΧΟΝΙCΩCΟΥΒΟΥΛΕΤΑΙ
 Μ....Α.ΑΙCΕΞ.ΠΙΔΡΟΜΗCΤΑΥΘ'ΩCΕΤΥΧΕΝ·ΑΛΛ'ΑΞΙΟΙ
 Π.....ΕΙΔΕΝΑΙC'ΑΚΟΥCΑ|ΤΑΤΑΡΑCΟΥΓ.ΝΗΔΙΑ
 150 .....ΗΤΡΙCΟΥΔ'ΩCΠΟΡΝΙΔΙΟΝΤΡΙCΑΘΛΙΟΝ
 .....ΙCΛΕΓΕΙΝΜΟΙΔΑΕΤΙΤΑΛΙΝ : ΔΟΚ|.....
 ....ΟΙ.....ΙΝΟΙΜΑΙΚΑΤΑΛΕΛΟΙΤΤΕΝΟΙΚΙΑΝ
 ΟΥΦΛΥΑΡ....ΕΡΑCΤΗΝΕΙCΥΤΡΕΙCΗΤ.ΤΤΑΡΑC
 ..ΕΡΑCΒΟ.ΛΕΙΤΡΟCΕΞΕΙCΟΙΤΙC·ΑΝΕΚΟΙΝΟΥΤΟΜΟΙ

139 ΥΔΟ..ΟΦ Lef. mihi 3 vel 4 litterae deesse videntur
 139 ΚΑΤΑΨΕΥΔΟC Lef. 145 Μ...ΜΑΚΡΑΝ Ri., ego legi vel
 Μ..ΜΑΚΡΟΝ vel Μ...ΜΙΑΡΟΝ, Μ...ΜΙΑΡΟΝ Lef.
 146 Μ.ΚΡΑΝΕΤ|Μ Ri., Μ..Ρ.CΕ.Μ Lef. 147 ΟΥ...Μ...
 Lef. 148 inter Μ et Α desunt 4—5 litterae 150 .....
 Ο.ΑΤΗC Ri., post lacunam 13 litterarum Ε|C Lef.
 151 ΘΑ|CΛΕΓΕΙΝ Lef. 153 ....ΥΑΡ....ΕΡ Lef. 154 ....
 ΡΑCΘΕ...ΛΕΙ Lef., mihi vel ΒΟ.Α vel ΒΑ.Α vel ΘΟ.Α in charta
 esse videbatur

136 άλλο τι διοικοῦσαν Wil., τότε ποῆς' ἄκουσαν Leo,
 utrumque supplementum nimis longum videtur, οὐ ποεῖν ἐκοῦσαν
 Sud. 137 cὺ δὲ τόθ' ὡς Leo, cὺ μιάρ' ὡς Wil., (Δα) τί cὺ
 λέγει; Sud. 138 ὡς πέπεικ' K., cοῦ γ' ἔνεκεν Wil., ὅτι

(Μο.) . . . . . κουσαν αὐτὴν φησι πρᾶγμ', οὐχ ἔνεκ' ἐμοῦ;
 cὺ δὲ τόθ' ὡς πέπεικας ἐλθεῖν πρὸς μ'. (Δα.) ἐγὼ δ' εἰρηκά σοι
 ὡς πέπεικ' ἐλθεῖν ἐκείνην; μὰ τὸν Ἀπόλλω, ἔγὼ μὲν οὐ.
 ο.) πολλαχοῦ δο[κείς c]οφῶς μου πολὺ καταψεύδεςθ' [ἄγαν, (410)
 οὐ cὺ καὶ τὴν μητέρ' αὐτὸ]ς ταῦτα συμπεπεικέναι
 ἄρτίως ἔφησθα, ταύτην ἐνθάδ' ὑποδέξασθ' ἐμοῦ
 ἔνεκα; Δα. τοῦθ', ὁρᾶς, ἔφην· ναί, μνημονεύω. Μοc. καὶ δοκεῖ
 ἔνεκ' ἐμοῦ σοι τοῦτο πράττειν; (Δα.) οὐκ ἔχω τουτὶ φράσαι,
 ἀλλ' ἔγωγ' ἔπειθον. Μοcχ. εἶεν· δεῦρο δὴ βάδιζε. Δα. ποί; (415)
 ο.) μὴ μακράν, εἴσει. (Δα.) τὸ δεῖνα, Μοcχίων ἐγὼ τότε,
 6 μιάρως, εἰ μὴ ᾔγων. (Μο.) φλυαρεῖς πρὸς με. (Δα.) μὰ τὸν Ἀσκληπιό
 οὐκ ἔγωγ', ἐὰν ἀκούσης. τυχὸν ἴσως οὐ βούλεται
 . . . . . ἄσαι c' ἐξ ἐπιδρομῆς ταῦθ' ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ἀξιοῖ
 π[ρὶν τὰδ'] εἰδέναι c' ἀκοῦσαι τὰ παρὰ σοῦ γε, νῆ Δία. (420)
 οὐ γὰρ ὡς αὐλ]ητρὶς οὐδ' ὡς πορνίδιον τριτάθλιον
 ἦλθε. (Μο.) νῦν δοκεῖς λέγειν μοι Δᾶέ τι πάλιν. (Δα.) δοκί[μασον.
 οἶσθ'] ὁ[ποιόν] ἐστιν, οἶμαι· καταλέλοιπεν οἰκίαν,
 οὐ φλυαρῶ, [τόν τ] ἔραστήν, εἰ cὺ τρεῖς ἢ τέτταρας
 ἡμέρας . . . λεί προσέξει σοί τις. ἀνεκοινοῦτό μοι (425)

πέπεικ' Sud. 139 suppl. Leo 140 οὐ cὺ K., νῦν γε μὴν
 τὴν μητέρ' αὐτός Sud., ὅς γε καὶ τὴν μητέρ' αὐτός Leo; συμ-
 πεπεικέναι Leeuw. Sud. 142 δοκεῖ Wil. 144 in fine, παῖ
 Sud. 145 μὴ μακράν K., μιάρως ὦν Hous., μάλα μιάρων Leo;
 μέγα, μιάρ' ὀνήσει Sud., τόδ' ἥδιν Hous. 146 μιάρως εἰμ'.
 ἔγων Ell. Hous. Leeuw. Leo, εἰ μὴ ᾔγων Wil. 147 οὐκ ἔγωγ'
 K.; ἐὰν Ar. 148 μοι φράσαι Leo, fort. βαστάσαι K. 149 πρὶν
 τὰδ' Wil., πρότερον Sud. 150 suppl. Sud.; cf. fr. com. adesp.
 120, III p. 431 K. 151 ἦλθε. νῦν δοκεῖς Leo Sud., σοῦ γ' ἐρᾶ.
 δοκεῖς Ro.; δοκίμασον Leo Sud. 152 οἶσθ' ὁποῖον Wil., ὡδ'
 ὁποῖον Leo, πᾶν ἐτοῖμον Sud., ἐστίν K. 153 φλυαρῶ K. Ro.,
 φλυάρῳ Leo, τόν τ' K., πρὸς γ' Ro., εἰ Sud. 154 ἡμέρας Leo
 Sud., βούλει K. dub., recepit Leo, βραχεῖ Sud., μενεῖς Leeuw.

- 155 ..ΥΤ' ΑΚΟΥΣΑΙΓΑΡΕ...ΕΙΝΥΝ : ΠΟΥΠΕΔΗCΑCΚΑΤΑ.ΙΠ.
 .ΑΕΠΕΡΙΠΑΤΕΙΝ..ΕΙCΜΕΠΕΡΙΠ..ΟΝΠ.ΛΥΝΤΙΝΑ
 ΑΡΤΙΩCΜΕΝΟΥΚ...ΗΘΕC...ΔΕΛΕΛΑ..ΚΑCΤΑΛΙΝ·
 ΟΥΚΕΑΙCΦΡΟΝΕΙΝ..ΘΟΥ...ΛΟΥΤΡΟΠΟΝΤΙΝΑ
 ΚΟCΜΙΩCΤ'ΕΙCΩΠΑΡ.ΛΘΕ : .....ΡΑCΕΙ : ΚΑΙΜΑΛΑ
 160 ΕΦΟΔΙ'ΟΥΧΟΡΑCΜ'ΕΧΟΝΤΑΠ.....Α..ΚΑΙ.Ο...
 Δ'ΕΙCΙΩΝΚΑ...ΤΙΤΟΥΤΩΝΟΥΝΔ.ΟΡΘΩC...C...
 ΟΜΟΛΟΓΩΝΙΚΑΝCΕ : ΜΙΚΡΟΥΓ'ΗΡΑΚΛΕΙCΚΑΙΝΥ.....
 ΑΥΟCΕΙΜ'ΟΥΚ.CΤΙΓΑΡΤΑΥΘ'ΩCΤΟΤ'ΩΜΗΝΕΥΚΡΕΜΗ
 ΠΑΛΙΝΠΕΠΟΜΦΕΤΗΝΧΛΑΜΥΔΑΦΕΡΟΝΤΑΜΕ
 165 ΚΑΙΤΗΝCΠΑΘΗΝΉΝΑΪΔΩΤΙΠΟΙΕΙΚΑΙΛΕΓΩ
 ΕΛΘΩΝ·ΑΚΑΡΗCΔΕΩΔΕΦΑCΚΕΙΝΚΑΤΑΛΑΒΕΙΝ
 ΤΟΝΜΟΙΧΟΝ.ΝΔΟΝΉΝ'ΑΝΑΠΗΔΗCΑCΤΡΕΧΗ
 ΕΙΜΗΓΕΠΑΝ..ΠΑCΙΝΑΥΤΟΝΗΛΕΟΥΝ
 ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝ'ΟΥΤΩΔΕ...ΟΤΗΝΟΥΔ'ΕΝΥΤΤΝ...
 170 ΪΔΩΝΓΑΡΟΙΔ'ΩΤΗCΠ...CΕΠΙΔΗΜΙΑC
 ΟΞΕΝΟCΑΦΙΚΤΑΙΧΑΛΕΠΑΤΑΥΤΑΠΑΝΤΕΛ..
 ΤΑΠΡΑΓΜΑΤ'ΕCΤΙ·ΝΗΤΟΝΑΠΟΛΛΩΤΟΥΤΟ..
 ΚΑΙΤΟΚΕΦΑΛΑΙΟΝΟΥΔΕΠΩΛΟΓΙΖΟΜΑΙ
 ΤΟΝΔΕCΠΟΤΗΝ.ΝΕΞΑΓΡΟΥΘΑΤΤΟΝ....

155 ΠΑΡΕ...ΕΙ Lef. 156 initio .ΜΕ Lef. 158 pro
 ΛΟΥ (Lef.) potius legeram ΛΩ, sed Ri. obloquitur 159 ΡΑ
 CΕ.ΚΑΙ Lef. 160 ΕΧΟΝΤΑ Lef., ego dispexisse mihi videbar
 ΕΧΕΙΝΤΟΠ quod displicet Riccio; omnes litterae post ΕΧΟΝΤΑ
 incertissimae 163 ΕΙΜ'ΟΠ.CΤΙ Lef. 169 ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝ·
 ΟΥΤΩΔ...ΟΥΓΕΝ Lef. 172 ΤΑΥΤΟ Lef.

155 τοῦτ' Lef.; γάρ σε δεῖ Leo, γάρ ἐμέ K., γάρ ἔτ' ἔδει
 Sud.; σε δῆcas Schmidt, καταλίπω Leo, κατὰ κράτος Hous. Sud.

156 Δᾶε Sud.; ποεῖc Leeuw. Leo Sud. 157 οὐκ ἀληθὲc
 Leeuw. Sud.; πρὸc με λελάηκαc K., (Δα.) πῶc δέ; (Μο.)
 λελάηκαc πάλιν; Sud, 158 με θορυβῶν Leeuw. Legr., μ' ἀθο-
 ρύβωc Sud.; μεταβαλοῦ Wil., ἀναβαλοῦ Sud. 159 -άcει; Leo,
 τοῦτο δράcω Ro., Πυθαγόραc εἰ Sud., cὺ δ' ἐνερχυράcει Schmidt

- 155 τοῦτ'· ἀκοῦσαι γάρ σε δεῖ νῦν. (Μο.) ποῦ σε δῆσας καταλίπω,
 Δᾶε; περιπατεῖν ποεῖς με περίπατον πολύν τινα.
 ἄρτίως μὲν οὐκ ἀληθὲς πρὸς με λελάληκας πάλιν.
 Δα.) οὐκ ἔαις φρονεῖν με θορυ[βῶν, μεταβα]λοῦ τρόπον τινά
 κοσμίως τ' εἴσω πάρελθε. (Μο.) . . . . .-ράσει; (Δα.) καὶ μάλα. (430)
 160 ἐφόδι' οὐχ ὄρᾳς μ' ἔχοντα . . . . .
 δ' εἰσιῶν κ[αμοί] τι τούτων συνδιорθῶς[ει]ς [παρών.
 Μο.) ὁμολογῶ νικᾶν σε. (Δα.) μικροῦ γ' Ἡράκλεις καὶ νῦ[ν] τρέμων
 αὐὸς εἰμ'. οὐκ ἔστι γὰρ ταῦθ' ὡς τόθ' ὤμην εὐκρινῇ.
 Ξω.) πάλιν πέπομφε τὴν χλαμύδα φέροντά με (435)
 165 καὶ τὴν σπάθην, ἵν' ἴδω τί ποιεῖ καὶ λέγω
 ἔλθων. ἀκαρῆς δέω δέ φάσκειν καταλαβεῖν
 τὸν μοιχὸν ἔνδον, ἵν' ἀναπηδήσας τρέχη,
 εἰ μὴ γε παντάπασιν αὐτὸν ἠλέουν.
 κακοδαίμον' οὕτω δεσπότην οὐδ' ἐνύπνιον (440)
 170 ἰδὼν γὰρ οἶδ'. (Δο.) ὦ τῆς πικρᾶς ἐπιδημίας·
 ὁ ξένος ἀφίκται· χαλεπὰ ταῦτα παντελῶς
 τὰ πράγματ' ἐστί, νῆ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
 καὶ τὸ κεφάλαιον οὐδέπω λογίζομαι,
 τὸν δεσπότην· ἂν ἐξ ἀγροῦ θάπτον πάλιν (445)

161 κάμοι Wil., καλῶς Leeuw. Leo; συνδιорθῶσεις Sud.; παρών Wil., ταχύ Leeuw., ἐμοί Sud. 163 καὶ νῦν τρέμων Leeuw., cf. Ar. Lys. 385, λαλῶν Leo, ἐγὼ Wil., δέει Schmidt, ἔτι Sud. 164 εὐκρινῇ Wil., εὐκρεμῇ quod in codice legi, tenent Ro. Sud., εὐτρεπῇ Leeuw. 166 ἀκαρῆς cf. Ammon. de diff. voc. s. v. = com. fr. ad. 581 K. 169 suppl. Head. 170 πικρᾶς Croe. Head., ὦ — ἐπιδημίας ostiario (Donaci) dedi, Leeuw. haec verba Sosiae continuat, versus sequentis Davo tribuit; Ro quae ego ostiarii esse censeo Habrotono dat, Wil. Doridi 172 τουτονί Head. Leo 173 schol. Ar. Plut. 35 καὶ Μένανδρος ἐν Περι-
 κειρομένη „τὸ δὲ κεφάλαιον οὕτω λογίζομαι τὸν δεσπότην“
 174 suppl. Head. Herw. K. Leo

- 175 ΕΛΘΗΤΑΡΑΧΗΝ·ΙΑΝΤΠΟΗCΕΙΤΑΡΑΦ.....
 .C .ΜΕΙCΔ'ΑΦΗΚΑΘ'ΙΕΡΟCΥΛΑΘΗΡΙΑ
 ...ΚΑΤ'ΕΞΩΤΗCΘΥΡ.C...ΙΑC...Ι
 ...ΡΙΚΤΙΟCΕΡΓ.ΖΟΜ..ΟC.....ΓΑ
- J₄ (R) ΗΔ'ΟΙΧΕΘ'ΩCΤΟΝΓΕΙΤΟΝ'ΕΥΘΥCΔΗΛΑΔΗ
 180 ΤΟΝΜΟΙΧΟΝ·ΟΙΜΩΖΕΙΝΦΡΑCΑC'ΗΜΙΝΜ.ΚΡΑ
 ΚΑΙΜΕΓΑΛΑ·ΜΑΝΤΙΝΟCΤΡΑΤΙΩΤΗCΛ.....
 ΤΟΥΤΟΝΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΙΤΙ·ΚΟΨ.ΤΗΝΘΥΡΑΝ· ΔΕ/
 ΑΝΘΡΩΠΕΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΤΙΒΟΥΛΕΙΤΙΓΑΡΕ..ΙC
 ΕΝΤΕΥΘΕΝΕΙCΤΥΧΟΝΑΛΛΑΤΙ..ΟΛ'ΟΝ.ΙΡ...
 185 ΑΠΤΟΝΕΝΟΗCΘΕΠΡΟCΘΕ.....ΕΜΕΡ..Ι
 ΕΧΕΙΝΓΥΝΑΙΚΑΤΠΡΟCΒ..ΝΤ..ΚΥΡ...
 ΤΟΛΜΑΤΕΚΑΤΑΚΛΕΙCΑΝΤΕC·ΩCΤΙ.....
 ΕΠΙCΥΚΟΦΑΝΤΕΙCΟCΤ.C.ΙCΥΠΕ.....
 ΠΟΤΕΡΑΝΟΜΙΖΕΤ'ΟΥΚΕΧΕΙΝΗ.....
 190 ΟΥΔ'ΑΝΔΡΑCΕΙΝΑΙ·ΜΗΜΑΔΙΑΤΟ....ΒΟ..
 ΟΤΑΝΔΕΤΕΤΡΑΔΡΑΧΜΟCΤΟΙΟΥ....ΛΑ..
 ΗΡΑΔΙΩCΜΑΧΟΥΜΕΘ'ΥΜ.ΝΗΔ..Ε..Π
 ΠΡΑΓΜΑΤΑC.CΕΛΕΟΥ..ΝΟCΤΟ.ΤΕΔ'ΗΠΕC

175 ΠΑΝΤΠΟΗCΕΙ Lef. 176 in margine sin. legit Lef. .C, ego potius coronidem cernere mihi videbar
 178 .....Τ'ΙΟCΑΡΝ..Μ...CΘ.....ΓΑ Lef., omnia fere incerta sunt 182 notam ΠΟ quam in margine dextro legere mihi videbar, omisit Lef., Ricci litterarum vestigia agnovit, sed nihil certi eruit, nisi ../, Zucker ΠΟ in charta fuisse negat, ΔΕ/dispicere sibi videtur 184 apostrophus post ΟΛ incerta, ΑΛΛΑΤΙ....Ν.... Lef. 185 ΠΡΟΓΕ.....Ν Lef.
 186 ΚΑΓΕ...ΕΒ...Τ... Lef. 187 Τ.ΑΜΑΤΕ Lef.; CΑΝΗ.C: ...CΠ Lef. 188 ΦΑΝΤΗCΟCΤ... 189 ΕΧΕΙΝΗ Ri., ΕΚΕΙΝΗ Lef. K. 190 ΔΙΑΤΟ.... Lef. 191 ΜΟΝΤΟΙΟΥ....ΛΘ Lef. 192 ΜΟΙΧΟCΜΕΘ'ΥΜ.Ν.Η...Ε.. Lef. 192 in margine dextro magna crux adpicta 193 post ΕΛΕΟΥ fere omnia valde incerta, ...ΤΕΔΥ.ΠΕ Lef.

- 175 ἔλθῃ, ταραχὴν οἶαν ποήσει παραφ[ανείς.
 (Cw.) ὑμεῖς δ' ἀφήκαθ' ἱερόκυλα θηρία,
 ἀφήκατ' ἔξω τῆς θύρας [τὴν] ἀθ[λίαν
 . . . . . ὀργιζόμενος. . . . .
 ἥ δ' οἴχεθ' ὡς τὸν γείτον' εὐθύς, δηλαδή (450)
 180 τὸν μοιχόν, οἰμῶζειν φράσας' ἡμῖν μακρά
 καὶ μέγαλα. (Do.) μάντιν ὁ στρατιώτης λ[ήψεται
 τοῦτον· ἐπιτυγχάνει τι. (Cw.) κόψω τὴν θύραν.
 (Do.) ἄνθρωπε κακόδαιμον, τί βούλει; τί γὰρ ἔχεις;
 ἐντεῦθεν εἰς τυχόν· ἀλλὰ τί. . . . . (455)
 (Cw.) ἀπονενόησθε, πρὸς θεῶν· [ἐλ]ε[υθ]έρ[αν
 186 ἔχειν γυναιῖκα πρὸς βίαν τοῦ κυρίου
 τολμᾶτε κατακλείσαντες. (Do.) ὡς τί [δὴ] τάδε;
 ἐπισυκοφαντεῖς, ὅστις εἶ κύ, πε[ριφανῶς.
 (Cw.) πότερα νομίζετ' οὐκ ἔχειν ἡ[μᾶς] χολήν, (460)
 190 οὐδ' ἄνδρας εἶναι; (Do.) μή, μὰ Δία, το[ίνυν] βό[α].
 ὅταν δὲ τετράδραχμος τοιοῦ[τους] λα[μβάνῃ
 ἥ ῥαδίως μαχοῦμεθ' ὑμῖν, ἦ. . . . .
 (Cw.) πράγματα . . . ἐλέου . . . . .

175 οἶαν Head. Leo; παραφανείς Leo, παραφρονῶν K.
 176 Sudhausium secutus ea quae sequuntur Sosiae dedi.
 177 suppl. Leeuw. 178 ὀργιζόμενος Schmidt Wil. 180 suppl.
 Leo 181 λήψεται Wil., ἄρα τρέφει Sud. 182 cf. schol. Ar.
 Nub. 132 = Suid. s. v. κόπτω = Mœn. fr. 860 K. 183 suppl.
 Sud., sed τί γὰρ ἔχεις Sosiae tribuit 184 τί στόλον αἵρετε Leo
 185 πρὸς θεῶν Leeuw. Sud.; ἐλευθέραν Wil., Δ. ἢ ἐλλεβοριᾶς
 Leo 186 πρὸς βίαν K.; τοῦ κυρίου Leo Wil. 187 τί δὴ
 τάδε Wil., κτώμενοι K., τεχνώμενοι Leo 188 suppl. Leo
 189 χολήν Wil. coll. Archil. fr. 131 B. (Ath. III 107 f.) 190 τοί-
 νυν βόα K., cf. Strat. fr. 1, 31 K. (Athen. IX 382 f.), τετρωβόλους
 Sud., fort. recte cf. 203, τουτί λέγε Herw., τουτί γ' ἐμοί Leo
 191 τοιούτους λαμβάνῃ Schmidt, qui verum sequentem Sosiae
 dat, παραλάβῃ Sud., τοιουτοῦ λαλῇ dub. K.

...ΝΤΟC... ΕΛΘ' ΑΝ... ÇΑ... ΑΡΙΩΝ· ΟΙΚΕΤ'...

195 ...ÇI.....ΝΑΡ.....ΟΓΕΙΤ' ΕΧΕΙΝ :

ΟΥΚΙ .....ΓΕΝ.... ΗΓΜΑΙΤΙΝΑC

ΥΜΩΝ..... ΜΑΣΤΡΟCΤΙΝ' ΟΙΕCΘ' ΕΙΠΕΜ.Ι

ΠΑΙΖΕΙΝ.... ΔΗΡΟCΚΑΤΑΚΡΑΤΟCΤΟΔΥCΤΥΧ. C

ΟΙΚΙΔΙΟΝΤ. ΥΤ' ΑΥΤΙΚ' ΕΞΑΙΡ. .ΟΜΕΝ

200 ΟΠΑΙΖΕΤΟΝΜΟΙΧΟΝ : ΠΟΝΗΡΩΝΑΘΛΙΕ·

ΩCΠΕΡΤΑΡΗΜΙΝΟΥCΑΝΕΙΚ. ! ΝΕΙCΠΑΛΑΙ

ΟΙΠΑΙΔΕCΟΙΤΑΠΕΛΤΙΧ.ΥC.. ΠΡΙΝΤΤΥCΑΙ

ΔΙΑΡΠΑCΟΝΤΑΙΠΑΝΤΑΚΑΝ. ΕΤΡΩΒΟΛΟΥC

ΚΑΛΕΙC : ΕΠΑΙΖΟΝCΚΑΤΟΦΑΓΟCΕΙ : ΠΟΛΙΝ

205 ΟΙΚΟΥΝΤΕCΩΧ' ΟΥΚΑΛΩCΜΕ... ÇΟΙΛΗΨΟΜΑΙ

CΑΡΚΑΛΛ' ΑΠΑΓ' ΕCΚΟΡΑΚΑC.. ÇΕΙCΕΙΜ' ΕΓΩ

ΕΩCΕΟΙΚΩCΑΙ.... ÇΑΥΤ.. Ç.ΩCΙΑC

. Ε.ΜΕΝΕΙΠΡΟ.... CΟΙΔΩΡΙÇ... ΚΤΙCΟΙΚΑΚΟΝ

.ΩCΩ·CΥΤ.. ΤΩΝΓΕΓΟΝΑC.. ΤΙΩΤΑΤΗ :

210 ..ΤΩCΟΝΑΙΟΛΕΓ' ΟΤΙΠΡΟCΓΥΝΑΙΚΑΤΟΙ

...CΑΚΑΤ. ΠΕΦΕΥΓΕ : ΠΡΟCΓΥΝΑΙΚΑΤΟΙ

194 ..... ΕΛΘ' ΑΝ ..... ΑΡΙΩΝ : ΟΙΚΕΙ Lef.

195 ..... Ε..... ΑΡ..... ΤΟΥΤ' ΕΧΕΙΝ Lef. 196 ΟΥΚ.....

ΕΝ.... ΜΑΙΤΙΝΑC. Lef.; in fine fortasse erat: 197 .ΑC Lef.

198 ....Κ. ΡΟC Lef. 201 Ε.... ΝΕΙC Lef. 202 fortasse

legendum ΠΕΛΤΙΧ.ΝΤ., ΠΕΛΤΡΑΥ... ΠΡΙΝ Lef. 204 ΠΑΛΙΝ

Lef. 205 ΤΕC... ΧΟΥΚ.. ΟΜΕ.... ΟΙ Lef. 206 inter ΚΑC et

ÇΕΙC desunt 2—3 litterae 207 ΚΑÇΧ..... ΜΥΤ.. Ε.ΩCΙΑÇ

Lef.; post ΚΩC fort. ΑΝ... ΜΑΥΤ 208 initio desunt duo

vel tres litterae quarum secundae superscr. Ε; inter ΠΡΟ et CΟΙ

lacuna 3 vel 4 litterarum; ?Ε.ΜΕΝΕΙΠΡΟ.... CΟΙΔΩΡΩΝΚΤΙC

Lef. 209 initio una vel duae litterae desunt, ...CΩ·CΥ...

Lef.; in fine legit Lef. Η; ego punctum inferius non vidi

210 .. ΤΗCΟΜΑΙΟ Lef. 211 ..... CΑΚΑ .. Π Lef.

194 παριών· οϊκέται Sud. 195 ὁμολογεῖτ' Κ. 197 ἡμᾶc
Κ., τό γε πέρας Ro. 198 τίς ὁ λῆρος Leo, παρ' ἀκαρέc Sud.

- ..... ἐλθ' ..... [π]αριών· οἰκέται (465)
- 195 ..... [όμολ]ογεῖτ' ἔχειν.
- (Δο.) οὐκ ..... -ῆγμαί τινας
 ὑμῶν. (Cw.) ..... [ή]μᾶς; πρὸς τίν' οἶεσθ', εἰπέ μοι,
 παίζεις; τίς ὁ λῆρος; κατὰ κράτος τὸ δυστυχές
 οἰκίδιον τοῦτ' αὐτίκ' ἐξαιρήσομεν, (470)
- 200 ὄπλιζε τὸν μοιχόν. (Δο.) πονηρὸν ἄθλιε,
 ὥσπερ παρ' ἡμῖν οὖσαν εἰ κρίνεις πάλαι.
- (Cw.) οἱ παῖδες οἱ τὰ πέλτ' ἔχοντες πρὶν πτύσαι
 διαρπάσσονται πάντα, κἂν τετρωβόλους
 καλῆς. (Δα.) ἔπαιζον, ὡς σκατοφάγος εἶ. (Cw.) πόλιν (475)
- 205 οἰκοῦντες ..... σοι λήψομαι
 cάριccαν. (Δο.) ἄπαγ' ἐς κόρακας· ὡς εἵσειμ' ἐγώ.
- (Δω.) ἕως ἔοικῶς ..... Cωcίας
 ... μένει. (Cw.) προλέγω σοι Δωρί, μέγα τί σοι κακόν
 δώσω· cὺ τοῦτων γέγονας αἰτιωτάτη. (480)
- (Δω.) οὕτως ὄναιο, λέγ', ὅτι πρὸς γυναῖκά σοι
- 211 δέϊcαcα καταπέφευγε. (Cw.) πρὸς γυναῖκά σοι

199 suppl. Lef. 201 κρίνεις Leo, χαίνειc Sud. 202 οἱ τὰ
 πέλτ' ἔχοντες Head.; cf. schol. Ar. Plu. 737 ὡς εἰ ἔλεγε πρὶν
 εἰπεῖν cε πέντε λόγους ἢ πρὶν πτύσαι 203 τετρωβόλους Ar.
 Croe. Head. K. 204 καλῆς Ar. Croe.; ὡς add. Head. Leo,
 cκατοφάγος τις Leeuw. 205 οἰκοῦντες Ὡχου καιομένην cου
 λήψομαι cάρκα Sud., οἰκοῦντος ὠχροῦ, καθά με<δεῖ> cου λ. c.
 Schmidt, neutrum probō; cοὶ δέψομαι Ro. 206 cάριccαν Wil.;
 ὡς K. Wil., τέως Leeuw., cύ· νῦν Ro. 207 ἕως — μένει Arni-
 mium secutus Doridi dedi, (Δα.) ἕως ἔοικας παραμενεῖν. (Δω.)
 τί δέ Cωcία; Leeuw., ἕως ἔοιχ' ὀπλίcαι ποτ' αὐτοῦc Cωcίας Sud.
 208 μενεῖ Leo; προλέγω Ar., μέγα Ar. Wil.; (Cw.) cὺ μὲν εἰ
 πρόcει μοι, Δωρί Sud., qui Pataecum cum Doride colloquentem
 facit 209 δώcω K.; αἰτιωτάτη Lef. 210 sequentia secundum
 Leeuwenium distribui; οὕτως ὄναιο Hous. 211 sq. suppl.
 Hous. Leeuw. Sud.

...CACA : ΚΑΙΓΑΡΟΙΧΕΘ' ΩCΤΗΝΜΥΡΡΗΝ . Ν
 ... ΓΕΙΤΟΝΟΥΤΩΜΟ . ΓΕΝΟΙΘ' ΑΒΟΥΛΟΜΑΙ :
 .....ΙΠ' ΟΙΧΕΘ' ΟΥΤΟΜΕΛΗΜ' ΕCΤ' ΕΝΘΑ . Ε

215 .. Μ . . ΟΙ . . ΥΝ . . ΝCΥΒΟΥΛΕΙΠ . . . . .

ΑΠ . . ΕΡΕ . . ΝΑΙ . . . . Λ . . . ΕΥΔΗΛ . . . . .

desunt versus fere 60

ps. 1 (NB V) .. ΕΙΘΕΝΗΚΕΙΧΡΗΜΑΤ' ΕΙΛΗΦΩCΕΜΟ .

ΤΙCΤΕΥΕΠΡΟΔΙΔΩCΙΝCΕΚΑΙ ΤΟCΤΡΑ . . ΠΕΔΟ

ΚΑΘΕΥΔ' ΑΠΕΛΘΩΝΩΜΑΚΑΡΙΕΤΑCΜΑ . ΑC

220 . ΑΥΤΑCΕΑCΑC . . ΧΥΓΙΑΙΝΕΙCCOΙΛΑΛΩ

. ΗΤΟΝΜΕΘΥΕΙCΓΑ . : ΗΤΤΟΝΟCΠΕΤΩΚΑΪCΩC

ΚΟΤΥΛΗΝΠΡΟΕΙΔΩCΠΑΝΤΑΤΑΥΘ' ΟΔΥCΤΥΧΗC

. ΗΡΩΝΤΕΜΑΥΤΟΝΕΙCΤΟΜΕΛΛΟΝ : ΕΥΛΕΓΕΙC

. ΙCΘΗΤΙΜΟΙ : ΤΙΔ' ΕCΤΙΝΟΚΕΛΕΥΕΙCΕΜΟΙ

225 ΟΡΘΩCΕΡΩΤΑΙCΝΥΝΕΓΩΔΗCΟΙΓ' ΕΡΩ

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝΕΠΙCΗΜΗΝΟΝ : ΕΙCΩΤΟΥΤΟΝΙ

ΠΡΩΤΟΝΑΠΟΤΕΜΨΟΝΤΟΥCΤΕΠΑΙΔΑCΟΥCΑΓΕΙ

CΕΤΤΟΛΕΜΕΙC C
 ΚΑΚΩCΔΙΟΙΚΕΙCΤΟΝΤΟΛΕΜΟΝΔΙΑΛΥΕΤΑΙ

. . ΟΝΛΑΒΕΙΝΚΑΤΑΚΡΑΤΟC . ΟΥΤΟCΙΜΕΓΑΡ

E₁ (V) 230 Ο . ΑΤΑΙΚΟCΕΞΟΛΛΥCΙΝ : ΟΥΚΕCΘ' ΗΓΕΜΩΝ :

. ΡΟCΤΩΝΘΕΩΝΑΝΘΡΩΠ' ΑΠΕΛΘ' : ΑΠΕΡΧΟΜΑΙ :

212 ..... CACA . ΚΑΙ Lef. 213 .. ΓΩ Lef. 214 initio

desunt 4—5 litterae, ante ΙΠ vestigium lunulae vidi, quod ad C, Ε, Κ quadrat, ad Λ non item; .... ΕΙC . ΟΙ Lef.; ΕCΤΙΝ . . . . Lef.

215 .. Ν . . . ΟΙ . . ΥΝ Lef. 216 ΑΠ . . ΕΠΕ . . ΝΑΙ . . . . ΕΥΔΗ Lef. 221 ÓC correctum ex ΩC 228 primas litteras correctionis

manus recentioris Wilcken dub. legit ΔΕΙ; ΔΙΑΛΥΕΤΑΙ man. pr., C superscripsit corrector atramento fusco, ΑΙ tertia manus corr. in Ε 230 in L. initio Ο agnovit Wilcken; ..... ΚΟCΜ' ΕΞ C, ... CΑΜ' ΕΞ Lef.; ΗΓΕΜ . . L 231 ..... ΩΝ C; ΘΡΩ . Α . . Λ L

213 suppl. Leo 214 ὅπερ εἶπον K., ὡc εἶπον Ro., ἔμ

ἔλιπεν Leo 215 in fine παντελῶc Ro. 216 εὐδηλος εἶ vel

δείσασα; (Δω.) καὶ γὰρ οἶχεθ' ὡς τὴν Μυρρίνην
τὴν γείτον', οὕτω μοι γένοιθ' ἃ βούλομαι.

(Cw.) ὅπερ εἶ]πον, οἶχεθ' οὐ τὸ μέλημ' ἔστ', ἐνθάδε.

(485)

215 ..... cū βούλει .....

... . εὐδηλ[ος εἶ

desunt versus fere 60

(Cw.) ἐκεῖθεν ἦκει χρήματ' εἰληφώς, ἐμοί
πίστευε, προδίδωσίν σε καὶ τὸ στρατόπεδον.

(Πα.) κάθευδ' ἀπελθὼν ὦ μακάριε τὰς μάχας

220 ταύτας ἑάσας· οὐχ ὑγιαίνεις. κοὶ λαλῶ·

νὴ τόν, μεθύεις γάρ. (Πο.) ἦττον ὅς πέπωκ' ἴσως
κοτύλης προειδὼς πάντα ταῦθ' ὁ δυστυχῆς

τηρῶν τ' ἐμαυτὸν εἰς τὸ μέλλον. (Πα.) εὖ λέγεις,

224 πείσθητί μοι. (Πο.) τί δ' ἐστὶν ὃ κελεύεις ἐμοί;

(Πα.) ὀρθῶς ἐρωτᾷς νῦν· ἐγὼ δὴ κοὶ γ' ἐρῶ.

(Cw.) Ἀβρότονον ἐπισήμενον. (Πα.) εἴσω τουτονί
πρῶτον ἀπόπεμψον τοὺς τε παῖδας οὐς ἄγει.

(Cw.) κακῶς διοικεῖς τὸν πόλεμον, διαλύεται
δέον λαβεῖν κατὰ κράτος. (Αβ.) οὐτοσί με γάρ

230 ὁ Πάταικος ἐξόλλυσιν. (Cw.) οὐκ ἔσθ' ἡγεμὼν.

(71)

(Πο.) πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπ', ἀπελθ'. (Αβ.) ἀπέρχομαι.

εὐδηλον ἦν K. 217—224 suppl. K.; Schmidt 218sq., 223 εὖ —
μοι, 225, 226 εἴσω — ἄγει, 230 οὐκ — ἡγεμὼν Habrotono, 226 Ἀβ.
ἐπ. Pataeco, 228 κακῶς — ἐξόλλυσιν Polemoni tribuit similiter
Leeuw., sed 218sq. Sosiae, 226 a et 228sq. Polemoni assignat,
Ro. 219—221 Polemoni, 221—223 Sosiae dat, at μακάριε non qua-
drat in servum 222 initio ἦττον Sud.; κοτύλης K., πέπωκ', ἴσως
κοτύλην Ar. 226 Ἀβ. ἐπ. Sosiae tribuerunt Ar. Ro. 227 ἄγει
Ar. Ro. Wil., ego olim ἄγεις 228—230 quae Arnim Habrotono
tribuit, ego dedi Sosiae et vice versa: omnia inde a κακῶς
usque ad ἡγεμὼν Sosiae dat Ro., idem praefert πολεμεῖς cū et
διαλύεται 229 suppl. K.; ἀπέρχομαι — τί σοι Sosiae dat Ro., quem
secutus 232—235 antea Polemoni tributa iam Sosiae assignavi.

- ΩΜΗΝΣΕΠΟΙΗΣΕΙΝΤΙ· ΚΑΙΓΑΡΑΒΡΟΤΟΝΟΝ
 .ΧΕΙΣΤΙΠΡΟΣΤΟΛΙΟΚΡΙΑΝΣΥΧΡΗΣΙΜΟΝ
 ΔΥΝΑΣΑΙΤ' ΑΝΑΒΑΙΝΕΙΝΤΕΡΙΚΑΘΗΣΘΑΙΤΟΙΣΤΡΕΦΕΙ
 235 ΛΑΙΚΑΣΤΡΙ' ΗΣΧΥΝΘΗΣ· ΜΕΛΕΙΤΟΥΤΩΝΤΙΣΟΙ·
 ΕΙΜΕΝΤΙΤΟΙΟΥΤ' ΗΝΠΟΛΕΜΩΝΟΙΟΝΦΑΤΕ
 ΥΜΕΙΣΤΟΓΕΓΟΝΟΣΚΑΙΓΑΜΕΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΣΟΥ·
 ΟΙΟΝΛΕΓΕΙΣΤΑΤΑΙΚΕ· ΔΙΑΦΕΡΕΙΔΕΤΙ
 ΕΓΩΓΑΜΕΤΗΝΝΕΝΟΜΙΚΑΤΑΥΤΗΝ· ΜΗΒΟΑ
 240 ΤΙΣΕΘ' ΟΔΟΥΣ· ΕΜΟΙΤΙΣΑΥΤΗ· ΠΑΝΥΚΑΛΩΣ
 ΗΡΕΣΚΕΣΑΥΤΗΤΑΧΑ· .ΩΣΝΥΝΔ' ΟΥΚΕΤΙ
 ΑΠΕΛΗΛΥΘΕ· .ΟΥΚΑΤΑΤΡΟΠΟΝΣΟΥΧΡΩΜΕΝΟΥ
 ΑΥΤΗ· ΤΙΦΗΣΟΥΚΑΤΑΤΡΟΠΟΝΤΟΥΤΙΜΕΤΩΝ
 ΠΑΝΤΩΝΛΕΛΥΤΗΚΑΣΜΑΛΙΣΤΕΙΠΩΝ· ΕΡΕΙΣ
 245 ΤΟΥΤ' ΟΙΔ' ΑΚΡΙΒΩΣΩΣΘ' ΟΜΕΝΝΥΝΙΠΤΟΕΙΣ
 ΑΠΟΠΛΗΚΤΟΝΕΣΤΙ· ΠΟΙΦΕΡΕΙΓΑΡ· ΗΤΙΝΑ
 ΑΞΩΝΕΑΥΤΗΣΕΣΤ' ΕΚΕΙΝΗΚΥΡΙΑ·
 ΛΟΙΠΟΝΤΟΠΤΕΘΕΙΝΤΩΚΑΚΩΣΔΙΑΚΕΙΜΕΝΩ
 ΕΡΩΝΤΙΤ' ΕΣΤΙΝ· ΟΔΕΔΙΕΦΘΑΡΚΩΣΕΜΟΥ
 250 ΑΠΟΝΤΟΣΑΥΤΗΝΟΥΚΑΔΙΚΕΙΜ'· ΩΣΤ' ΕΓΚΑΛΕΙΝ
 ΑΔΙΚΕΙΣ' ΕΚΕΙΝΟCΑΝΠΟΤ' ΕΛΘΗΣΕΙCΛΟΓΟΥC
 ΕΙΔ' ΕΚΒΙΑCΕΙΔΙΚΗΝΟΦΛΗΣΕΙC· ΟΥΚΕΧΕΙ
 ΤΙΜΩΡΙΑΝΓΑΡΤΑΔΙΚΗΜ· ΕΓΚΛΗΜΑΔΕ·

Lips. 2 (NΓ, R)

- 232 .... CΕ C; punctum post TI om. L.; ΚΑΙΓΑ.....
 ON L 233 ..... TI C; X.... MON L 234 ..... ΑΙΤ' C,
 .... ΔΥC' Lef.; ΠΟΙC..... L 235 ... ΚΑC C; punctum post
 ΗCΧΥΝΘΗΣ om. L; ΤΙCΘ. L 236 .. ΜΕΝΤΙ C, .. ΔΕΝΤΙ Lef.,
 ΕΙΜΕΝΤΡ..... Τ' L; ΗΝΩ C, ΗΝΠ. Λ L; paragraphum sub versu
 addit C 237 ΤΟΓ... ΝΟC L 238 Γ... ΠΑΤΑ.... ΙΑ L
 240 ΟΔΟ... Μ. ΙΤΙCΑΥΤΗ C 241 ΗΡΕ.... ΥΤΗ L; ΤΑΧΑ.... C C,
 ΤΑΧΑ.. ΩC L 242 ΛΥΘ' ΟΥ C, ΛΥΘΕ.... ΚΑΤ. L
 243 ΑΥΤΗΤΙΦ.... ΚΑΤΑ L 244 in C potius ΕΡΑΙC legi, at
 ΕΡΕΙC quod Lef. legit, in L certum est 245 .Ο..ΟΙ..... CΩCΘ L;

- (ω.) ὦμην σε ποιήσῃν τι· καὶ γὰρ Ἀβρότονον
 ἔχεις τι πρὸς πολιορκίαν cὺ χρήσιμον·
 δύνασαι τ' ἀναβαίνειν, περικαθῆσθαι. ποῖ στρέφει (75)
 235 λαικάστρι'; ἤσχύνθης; μέλει τούτων τί σοι;
 (Πα.) εἰ μὲν τι τοιοῦτ' ἦν Πολέμων, οἶόν φατε
 ὑμεῖς τὸ γεγονός, καὶ γαμετὴν γυναῖκά σου —
 (Πο.) οἶον λέγεις Πάταικε· διαφέρει δὲ τί;
 ἐγὼ γαμετὴν νενόμικα ταύτην. (Πα.) μὴ βόα· (80)
 240 τίς ἐσθ' ὁ δούς; (Πο.) ἐμοὶ τίς; αὐτή. (Πα.) πάνυ καλῶς.
 ἤρεσκες αὐτῇ τάχα τέως, νῦν δ' οὐκέτι·
 ἀπελήλυθεν δ' οὐ κατὰ τρόπον σου χρωμένου
 αὐτῇ. (Πο.) τί φῆς; οὐ κατὰ τρόπον; τουτί με τῶν
 πάντων λελύπηκας μάλιστ' εἰπών. (Πα.) ἐρεῖς, (85)
 245 τοῦτ' οἶδ' ἀκριβῶς, ὥς ὃ μὲν νυνὶ ποεῖς
 ἀπόπληκτόν ἐστι. ποῖ φέρει γάρ, ἢ τίνα
 ἄξων; ἑαυτῆς ἐστ' ἐκείνη κυρία,
 λοιπὸν τὸ πείθειν τῷ κακῶς διακειμένῳ
 ἐρῶντί τ' ἐστίν. (Πο.) ὁ δὲ διεφθαρκῶς ἐμοῦ (90)
 250 ἀπόντος αὐτὴν οὐκ ἀδικεῖ μ'; (Πα.) ὥστ' ἐγκαλεῖν
 ἀδικεῖς τ' ἐκεῖνος, ἅν ποτ' ἔλθῃς εἰς λόγους·
 εἰ δ' ἐκβιάσει, δίκην ὀφλήσεις· οὐκ ἔχει
 τιμωρίαν γὰρ τὰδίκημ', ἔγκλημα δέ.

241 τέως Wil. 242 ἀπελήλυθεν δ' οὐ Leeuw., ἀπελήλυθ'
 οὖν οὐ K. Leo Rich. Wil. 243 αὐτὴ mavult Wil. 244 ἐράς·
 Leeuw. 245 ὥς Wil.

Π.ΙΕΙC L 246 . . . ΛΗΚΤΟ . . . . ΠΟΙ L, ΠΟΥ C 247 ΚΥΡΙΑ
 sine puncto C 248 ΛΟΙΠ. N L 249 ΕΡΩΝ. . Τ' L; ΔΙΕΦΘΑΡΚΩC
 accentum in L addidit man. rec. 250 ΑΠΟ. . OC L; ΑΔΙ-
 .ΕΙΜΕ: L; ΕΓΚΑ. . . L 251 ΑΔΙΚΕ. C' L; ἌΝ circumflexum
 fort. add. man. rec. L 252 ΕΙΔ. ΚΒ L; ΟΦΛ. CEIC· punctum
 addit L 253 ΚΗΜ. . . . . ΜΑ C

- ΟΥΔ' ΑΡΑΝΥΝ : ΟΥΔ' ΑΡΑΝΥΝ : ΟΥΚΟΙΔΟΤΙ
 255 ΛΕΓΩΜΑΤΗΝΔΗΜΗΤΡΑΤΛΗΝΑΠΑΓΞΟΜΑΙ
 ΓΛΥΚΕΡΑΜΕΚΑΤΑΛΕΛΟΙΠΤΕΚΑΤΑΛΕΛΟΙΠΤΕ
 ΓΛΥΚΕΡΑΠΑΤΑΙΚ'· ΑΛΛ' ΕΙΠΕΡΟΥΤΩΣΟΙΔΟΚΕΙ
 ΠΡΑΤΤΕΙΝΣΥΝΗΘΗΣΗΘΑΓΑΡΚΑΙΠΟΛΛΑΚΙΣ
 ΛΕΛΑΛΗΚΑΣΥΤΗΙΠΡΟΤΕΡΟΝΕΛΘΩΝΔΙΑΛΕΓΟΥ
 260 ΠΡΕΣΒΕΥΣΟΝΙ'ΚΕΤΕΥΩΣΕ : ΤΟΥΤΟΜΟΙΔΟΚΕΙΣ ΠΑΤ/
 ΟΡΑΨΤΟΕΙΝ : ΔΥΝΑΣΑΙΔΕΔΗΠΟΥΘΕΝΛΕΓΕΙΝ ΠΟΛ/
 ΠΑΤΑΙΚΕ : ΜΕΤΡΙΩΣ : ΑΛΛΑΜΗΝΗΠΑΤΑΙΚΕΔΕΙ
 ΑΥΤΗΣΤΙΝΗΣΩΤΗΡΙΑΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟΣ
 ΕΓΩΓΑΡΕΙΤΙΠΩΠΟΤ' ΗΔΙΚΗΧ' ΟΛΩΣ
 E₄ (R) ΕΙΜΗΔΙΑΤΕΛΩΠΑΝΤΑΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΣ :
 266 ΤΟΝΚΟΣΜΟΝΑΥΤΗΣΕΙΘΕΩΡΗΣΑΙΣ : ΚΑΛΩΣ
 ΕΧΕΙ : ΘΕΩΡΗCONΠΑΤΑΙΚΕΠΡΟΣΘΕΩΝ·
 ΜΑΛΛΟΝΜ' ΕΛΕΗΣΕΙΣ : ΩΠΌCΙΔΟ... ΕΥΡ'ΙΘΙ
 ΕΝΔΥΜΑΘ' ΟΙ'ΟΙΑΔΕΦΑΙΝΕΘΗΝΙΚ' ΑΝ
 270 ΛΑΒΗΤΙΤΟΥΤΩΝΟΥΓΑΡΕΟΡΑΚΕΙCΙCΩC·
 ΠΑΤ/ ΕΓΩΓΕ : ΚΑΙΓΑΡΤΟΜΕΓΕΘΟCΔΗΠΟΥΘΕΝΗ
 ΑΞΙΟΝΙ'ΔΕΙΝΑΛΛΑΤΙΦΕΡΩΝΥΝΕΙCΜΕCΟΝ
 ΤΟΜΕΓΕΘΟC· ΕΜΒΡΟΝΤΗΤΟCΥΠΕΡΑΛΛΩΝΛΑΛΩ

254 paragraphum sub versu omittit C 255 ΑΓΞΟΜ... L
 256 ΛΟΙ.Ε· C, punctum omittit L; ΛΕ...ΠΕΜΕ L 257 ΠΑΤΑΙΚΕ·
 L, punctum deest in C; ΟΥΤ...ΔΟΚΕ. L 258 omnes accentus
 et spiritus in v. 258—280 in C man. rec. pallido atramento addidit;
 ΠΟΛΛ... L 259 ΑΥΤΗΙ iota in utroque codice minus-
 culum; ΔΙΑΛ... L 260 ΠΡΕ.ΒΕΥC... L; ΤΟΜΟ... L;
 personarum notae non exstant in L 261 ΟΡΑ...Π L; ΛΕΓ... L
 262 ΠΑΤ... C L; ΚΕ... L; paragraphus sub versu
 deest in C 263 C...ΩΤ L 264 ΕΙ.Ι L; ΗΔΙΚΗΚ' L,
 corr. man. rec. 265 ΜΕΝ... C 266 ΕΙ.ΕΩΡ L; CΑΙC... C
 267 ΠΡΟ... C; paragraphus huic versui subscripta in L
 obeli formam habet >— 268 ΩΠΌCΙΔ... C, ΩΠΑΡ... Lef.

- (Πο.) οὐδ' ἄρα νῦν; (Πα.) οὐδ' ἄρα νῦν. (Πο.) οὐκ οἶδ' ὅ τι (95)
 255 λέγω, μὰ τὴν Δήμητρα, πλὴν ἀπάγξομαι.
 Γλυκέρα με καταλέλοιπε, καταλέλοιπέ με
 Γλυκέρα, Πάταικ'· ἀλλ' εἶπερ οὕτω σοι δοκεῖ
 πράττειν, συνήθης ἦσθα γὰρ καὶ πολλάκις
 λελάληκας αὐτῇ πρότερον, ἐλθὼν διαλέγου, (100)
 260 πρέσβευσον, ἵκετεύω σε. Πα. τοῦτό μοι δοκεῖ,
 ὁρᾷς, ποεῖν. Πο. δύνασαι δὲ δήπουθεν λέγειν
 Πάταικε; (Πα.) μετρίως. (Πο.) ἀλλὰ μὴν Πάταικε δεῖ·
 αὕτη 'στὶν ἡ σωτηρία τοῦ πράγματος.
 ἐγὼ γὰρ εἴ τι πῶποτ' ἠδίκηχ' ὅλως — (105)
 265 εἰ μὴ διατελῶ πάντα φιλοτιμούμενος.
 τὸν κόσμον αὐτῆς εἰ θεωρήσαις. (Πα.) καλῶς
 ἔχει. (Πο.) θεώρησον Πάταικε, πρὸς θεῶν·
 μᾶλλον μ' ἐλεήσεις. (Πα.) ὦ Πόσειδον. (Πο.) δεῦρ' ἴθι,
 ἐνδύμαθ' οἷ', οἷα δὲ φαίνεθ' ἡνίκ' ἄν (110)
 270 λάβῃ τι τούτων· οὐ γὰρ ἐοράκεις ἴσως.
 Πα. ἔγωγε. (Πο.) καὶ γὰρ τὸ μέγεθος δήπουθεν ἦν
 ἄξιον ἰδεῖν. ἀλλὰ τί φέρω νῦν εἰς μέσον
 τὸ μέγεθος, ἐμβρόντητος, ὑπὲρ ἄλλων λαλῶν.

260 δοκεῖ Croi. Herw., δοκεῖς ὀρθῶς Leo 262 μετρίως
 Polemoni continuavit Rich.

269 ΕΝΔΥΜΑΤΑΟΙΑ L, in ΕΝΔΥΜΑΘ'ΟΙΑ corr. man. rec.:
 ΟΙΑΔ'Ε Lef.; ΗΝΙΚ'Α. C 270 ΕΟΡΑΚΕΙC L, ⁽¹⁾Ω superscripsit
 man rec., ΕΩΡΑΚΕΙCΙCΩ C 271 Ε.ΩΓΕ: L, ΕΓΩΓ , Γ corr.
 ex C C; ΜΕ...ΘΟC L; ΘΕΝ L, ΘΕΝΗ. C 272 Τ.ΦΕ...ΝΥ-
 ΝΕΙ...Ο L 273 post ΜΕΓΕΘΟC punctum om. C; ΤΟC...ΕΡ L;
 ΛΑΛΩ lineola pallidiore atramento superscripta L.

- ΜΑΤΟΝΔΙ'ΟΥΔ'ΕΝ : ΟΥΓΑΡΑΛΛΑΔΕΙΓΕΣΕ
 275 ἸΔΕΙΝΒΑΔΙΖΕΔΕΥΡΟ : ΠΑΡΑΓ'ΕΙΣΕΡΧΟΜΑΙ :
 ΟΥΚΕΙΣΦΘΕΡΕΪΘΕΘΑΤΤΟΝΥΜΕΙΣΕΚΠΟΔΩ
 ΛΟΓΧΑΣΕΧΟΝΤΕΣΕΚΠΤΕΠΗΔΗΚΑΣΙΜΟΙ
 ΟΥΚΑΝΔΥΝΑΙΝΤΟΔ'ΑΝΕΞΕΛΕΙΝΝΕΟΤΤΙΑΝ
 ΧΕΛΙΔΟΝΩΝΟΙΟΙΠΑΡΕΙΣ'ΟΙΒΑΪΚΑΝΟΙ
 280 ΑΛΛΑΞΕΝΟΥΣΦΗΣ'ΕΙΧΟΝΕΙΣΙΔ'ΟΙΞΕΝΟΙ
 ΟΙΠΕΡΙΒΟΗΤΟΙΣΩΣΙΑΣΕΙΣΟΥΤΟΙ·
 ΠΟΛΛΩΝΓΕΓΟΝΟΤΩΝΑΘΛΙΩΝΚΑΤΑΤΟΝΧΡΟΝΟ
 ΤΟΝΝΥΝΦΟΡΑΓΑΡΓΕΓΟΝΕΤΟΥΤΟΥΝΥΝΚΑΛΗ
 ΕΝΑΠΑΣΙΤΟΙΣΕΛΛΗΣΙ·ΔΙΟΤΙΔΗΠΟΤΕ
 285 ΟΥΔΕΝΑΝΟΜΙΖΩΤΩΝΤΟΙΟΥΤΩΝΑΘΛΙΟΝ
 ΑΝΘΡΩΠΟΝΟΥΤΩΣΩΣΕΜΑΥΤΟΝΖΗΝΕΓΩ
 ΩΣΓΑΡΤΑΧ.ΣΤ'ΕΙΣΗΛΘΟΝΟΥΔΕΝΩΝΑΕΙ
 ΕΙΩΘ'.ΠΡΟΙΟΥΝΟΥΔΕΠΡΟΣΤΗΝΜΗΤΕΡΑ
 ΕΙΣΗΛΘ.ΝΟΥΤΩΝΕΝΔΟΝΕΚΑΛΕΣ'ΟΥΔΕΝΑ
 290 ΠΡΟΣΕΜΑΥΤΟΝΑΛΛ'ΕΙΣΟΙΚΟΝΤΙΝΕΛΘΩΝΕΚΠΟΔΩ
 ΕΝΤΑΥΘΑΚ.ΤΕΚ.ΙΜΗΝΣΥΝΕΣΤΗΚΩΣΠΑΝΥ
 ΤΟΝΔΑΟΝΕΙΣΤΕΜΠΩΔΕΔΗΛΩΟΝΘ'ΟΤΙ
 ΗΚΩΤΟΣΟΥΤΟΝΑΥΤΟΠΡΟΣΤΗΝΜΗΤΕΡΑ
 ΟΥΤΟΣΜΕΝΟΥΝΜΙΚΡΟΝΤΙΦΡΟΝΤΙΣΑΣΕΜΟΥ
 295 ΑΡΙΣΤΟΝΑΥΤΟΙΣΚΑΤΑΛΑΒΩΝΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΝ
 ΕΓΕΜΙΖΕΝΑΥΤΟΝΕΝΔΕΤΟΥΤΩΤΩΧΡΟΝΩ
 ΚΑΤΑΚΕΙΜΕΝΟΣΠΡΟΣΕΜΑΥΤΟΝΕΛΕΓΟΝ·ΑΥΤΙΚΑ
 ΠΡΟΣΕΙΣΙΝΗΜΗΤΗΡΑΓΓΕΛΟΥΣΑΜΟΙ

274 ΟΥΔΕΝ L, ΟΥΔ'ΕΝ C; ΑΛ..ΔΕΙΓΕΣΕ L, ΑΛΛΑΔΕΙΠΑΪ-
 ΤΑΙΚΕΣΕ C   275 ΠΑΡΑ...ΕΡ L, ΠΑΡΑΓ' C, ΠΑΡΑΣ' Lef.,
 coronidem sub versu in C addidit man. rec.   276 ΘΑΤΤ...M L

277 ΕΚΠΤΕ...ΗΚΑΙ.Ο. L versus ultimus chartae Lipsiensis
 282 ΑΘΛΙΩΝ Ri., .ΕΝΩΝ Lef. K.   294 ΑΥΤΟC Lef., mihi lit-
 tera prima mutilata potius O videbatur esse

- Πα.) μὰ τὸν Δί' οὐδέν. (Πο.) οὐ γάρ; ἀλλὰ δεῖ γέ σε (115)
 275 ἰδεῖν, βάδιζε δεῦρο. (Πα.) πάραγ', εἰσέρχομαι.
 Μο.) οὐκ εἰσφθερεῖσθε θᾶπτον ὑμεῖς ἐκποδών; —
 λόγχας ἔχοντες ἐκπεπηδήκασί μοι,
 οὐκ ἂν δύναιντο δ' ἐξελεῖν νεοττιάν
 χελιδόνων, οἷοι πάρεϊς' οἱ βάσκανοι· (120)
 280 ἀλλὰ ξένους, φής', εἶχον· εἰς δ' οἱ ξένοι
 οἱ περιβόητοι Ὠωσίας εἷς οὗτοςί.
 πολλῶν γεγονότων ἀθλίων κατὰ τὸν χρόνον
 τὸν νῦν — φορὰ γὰρ γέγονε τούτου νῦν καλή
 ἐν ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσι δι' ὅτι δὴ ποτε — (125)
 285 οὐδένα νομίζω τῶν τοσοῦτων ἄθλιον
 ἄνθρωπον οὕτως ὡς ἑμαυτὸν ζῆν ἐγώ.
 ὡς γὰρ τάχιςτ' εἰσῆλθον, οὐδὲν ὦν αἰεὶ
 εἴωθ' ἐποιοῦν, οὐδὲ πρὸς τὴν μητέρα
 εἰσῆλθον, οὐ τῶν ἔνδον ἐκάλες' οὐδένα (130)
 290 πρὸς ἑμαυτόν, ἀλλ' εἰς οἶκον ἐλθὼν ἐκποδών
 ἐνταῦθα κατεκείμεν συνεστηκώς πάνυ.
 τὸν Δᾶον εἰσπέμπω δὲ δηλώσονθ' ὅτι
 ἦκω, τοσοῦτον αὐτό, πρὸς τὴν μητέρα.
 οὗτος μὲν οὖν μικρόν τι φροντίσας ἐμοῦ (135)
 295 ἄριστον αὐτοῖς καταλαβὼν προσκείμενον
 ἐγέμιζεν αὐτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ
 κατακείμενος πρὸς ἑμαυτὸν ἔλεγον· „αὐτίκα
 πρόσεισιν ἡ μήτηρ ἀπαγγελοῦσά μοι

278 ἂν post δ' deleverunt Croe. K. Leo Wil., νεοττιάν δ'
 οὐκ ἂν δύναιντ' ἂν ἐξελεῖν Head. 279 malim οἰοίπερ εἰς'
 284 Ioan. Philop. in Aristot. Meteor. p. 94 Hayd. = fr. 872 K.
 τὸ γὰρ πολλοὺς γεγονέναι καρποὺς φορὰν καρπῶν λέγομεν, καὶ
 ἐπὶ τῶν χειρόνων ὁμοίως. Μένανδρος „φορὰ γὰρ νῦν τούτου
 γέγονε καλή, δι' ὅτι δὴ ποτε“ 290 τιν' post οἶκον delevit Lef.
 294 οὗτος Leo 298 ἀπαγγελοῦσα Croe. Sud.

ΠΑΡΑΤΗΣΕΩΜΕΝΗΣΕΦΟΙΣΑΝΦΗΣΙΜΟΙ

300 ΕΙΣΤΑΥΤΟΝΕΛΘΕΙΝΑΥΤΟΣΕΜΕΛΕΓΩΝΛΟΓΟΝ

desunt versus fere 160

K₂ (V) ..... ΗΤΕΡ' ΑΥΤΟΥΦ.... ΟΥ

..... ΤΑΦΥΓΟΥΣ' ΕΔΥΝΑΜΗΝ· ΟΥΣΚΟΤΕΙΣ

.. ΑΜΕΛ... ΓΥΝΑΙΚΑΚΑΤΕΜΕΓΑΡΤΑΝΥ

. ΓΟΝΟΥ..... ΑΟΥΤΟΥΤ' ΕΤΑΙΡΑΝΔ' ἸΝΑΜ' ΕΧΗ

305 ΕΙΤ' ΟΥΛΑΘΕΙΝΤΟΥΤΟΥΣΑΝΕΣΤΡΕΥΔΟΝΤΑΛΑΝ·

ΑΥΤΟΣ· ΕΚΕΙΝΟΣΑΛΛ' ἸΤΑΜΩΣΕΙΣΤΑΥΤΟΜΕ

ΤΩΠΑΤΡΙΚΑΤΕΣΤΗΣ' ΕΙΛΟΜΗΝΔ' ΟΥΤΩΣΕΓ.

ΑΦΡΟΝΩΣΕΧΕΙΝΕΧΘΡΑΝΤΕΠΡΑΤ.....

ἸΜΙΝΘ' ἸΠΠΟΝΟΙΑΝΚΑΤΑΛΙΠΕΙΝ.....

310 ΗΝΞΕΑ· ΕΙΨΑΙΣΟΥΚΕΤ' ΟΥΔ' ΑΙΧΧ.....

ΠΑΤΑΙΚΕΚΑΙΣΥΤΑΥΤΑΣΥΜΠΕΤ.....

ΗΛΘΕΣΤΟἸἸΑΥΤΗΝΘ' ΥΠΕΛΑΒΕΣ.....

ΜΗΔΗ· ΕΝΟΙΤ' ΩΖΕΥΠΟΛΥ.....

ΔΕΙΞΑΙΣΑΛΗΘΩΣΟΝΤ' ΕΓΩ.....

315 ΑΛΛ' ΑΠΙΘΙΜΗΔΕΝΗΤΤΟΝ.....

ἸΒΡΙΖΕΤΩΤΟΛΟΙΠΟΝ : ΟΥ.....

ΓΕΓ· ΝΕΤΟΔΕΙΝΟΝ : ΑΝΟΣ.....

Ο..... ΑΝΘΕΡΑΤΤΑΙΝΑΝ.....

desunt versus fere 16

quamquam margo folii neque ab inferiore neque a superiore parte servatus est, tamen v. 318 ultimum fuisse paginae mihi satis certum videbatur, id quod charta denuo examinata plane comprobatur Ricci, idem paullo cautius affirmat Zucker.

301 in fine legi ΟΥ vel ΟC vel ΟΝ, Φ...Ε. Lef. 302 initio desunt 8 vel 9 litterae 305 initio potius una quam duae litterae deesse mihi videbantur, inter ΟΥ et Α potius 5 quam litterae desunt, ΟΥ...Α Lef. 308 in fine Τ vel Γ, vix Ο 318 inter Ο et Α desunt 6 vel 7 litterae

300 ἐμελέτων Head. 301 τί δ' ἐκτελεῖν | ἔγωγε πρὸς τὴν μητέρ αὐτοῦ, φρόντισον Sud., idem olim in fine suppl. φερόμενῃ quod multis placuit; antecessisse haec fere putat Leeuw.:

παρὰ τῆς ἐρωμένης, ἐφ' οἷς ἂν φησί μοι (140)

300 εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν.“ αὐτὸς ἐμελέτων λόγον

desunt versus fere 160

(Γλ.) . . . . . πρὸς τὴν μητέρ' αὐτοῦ . . . . .

ἐνταῦθα κα]ταφυγοῦς' ἐδυνάμην; οὐ, σκοπεῖς,
ἵνα με λάβῃ γυναῖκα — κατ' ἐμὲ γὰρ πάνυ
γέγον' οὗτος, — ἀλλ' οὐ τοῦθ', ἐταίραν δ' ἵνα μ' ἔχῃ;

305 εἴτ' οὐ λαθεῖν τούτους ἂν ἔσπευδον τάλαν (165)

αὐτός τ' ἐκείνος; ἀλλ' ἰταμῶς εἰς ταυτό με

τῷ πατρὶ κατέστης'. εἰλόμην δ' οὕτως ἐγὼ

ἄφρόνως ἔχειν ἔχθραν τε πρᾶτ[τειν Μυρρίνης

ὑμῖν θ' ὑπόνοιαν καταλιπεῖν [ἄκοςμίας,

310 ἦν ἐξαλείψας' οὐκέτ' οὐδ' αἰσχ[ύνομαι. (170)

Πάταικε καὶ cὺ ταῦτα συμπεπεισμένος

ἦλθες τοιαύτην θ' ὑπέλαβές [με γεγονέναι;

Τα.) μὴ δὴ γένοιτ', ὦ Ζεῦ πολυ[τίμητ', ἄδικα δέ
δείξαις ἀληθῶς ὄντ'. ἐγὼ [μὲν πείθομαι.

315 ἀλλ' ἄπιθι μηδὲν ἦττον. (Γλ.) [εἰς ἄλλας κόμας (175)

ὑβριζέτω τὸ λοιπόν. (Πα.) οὐ [προαίρετον

γέγονε τὸ δεινόν. (Γλ.) ἄνος[ίως ἐκάκωσέ με

ὁ [σοβαρός]. ἂν θεράπαιναν [οἰηθῇ μ' ἔχειν

desunt versus fere 16

κερδαίνειν δὲ νῦν οὕτως τί 302 ἐνταῦθα K., Πάταικε Sud.; καταφυγοῦς' Leo; post οὐ distinxerunt Ar. Ro. 303 suppl. Sud. 304 γέγον' οὗτος Sud. Wil., φρονούσιν Leeuw.; ἀλλ' Leeuw., εἶτα Sud. 306 τ' Leo, δ' Lef., γ' Ro. 308 πρᾶττειν Wil. Schmidt, ἐχθράν τε πρᾶξιν ἐκτελεῖν Ro., Μυρρίνης K. 309 ἄκοςμίας K., πανουργίας Croe., αἰσχράν ἐμοῦ Leo, οἶαν πάλιν Sud. 310 ἐξαλείψας' Wil., ἦν ἐξαλείψασθ' Sud.; αἰσχύνομαι Leo, αἰσχύνεται Sud., αἰσχρᾷ δίκη Ro. 311 suppl. Sud. 312 με γεγονέναι K., δεῖν καταγαγεῖν Sud., πονηρίαν Ro. 313 πολυτίμητ' Lef.; ἄδικα δέ Wil., ἄνδρα δέ Sud. 314 suppl. Wil., ἐγὼ δ' ὅτι c' ἡδίκηι Sud. 315—318 suppl. K.; ἀλλ' — ἦττον Pataeco continuavit Sud.; post 318 tale aliquid fuisse puto ἵκτω γεγонуῖαν μ' ἐξ ἐλευθέρου πατρός

Κ₁ (R) Ç.....ΛΑ.....

320 ΤΟΥΜΟΥΠΑΤΡΟΣΚΑΙΜΗΤΡΟΣΕ!.....

ΑΕΙΠΑΡΕΜΑΥΤΗΤΑΥΤΑΚΑΙΤΗΡ....ΙΟΥΝ

ΒΟΥΛΕΙ : ΚΟΜΙΣΑΘΑΙΤΑΥΤ'.....!ΩΚΑÇ...

ΚΟΜΙΔΗΤΟΝΑΝΘΡΩΠΟΝΤΙΒΟΥΛΕΙΦΙΛΑΤΗ

ΔΙΑΣΟΥΓΕΝΕΣΘΩΤΟΥΤΟΜ...ΡΑΧΘ..CΕΤΑΙ

325 ΤΟΥΤΟΓΕΛΟΙΟΝΑΛΛ'ΥΠΕΡΠΑΝΤΩΝ.ΧΡΗΝ

...ΝÇ' : ΕΓΩΔΑΤΑΜ'ΑΡΙÇΤ' : ΟΥΤΩÇΕΧΕΙÇ

ΠΑΤ/

.....ΕΡΑΠΑΙΝΩΝΟΙΔΕΤΑΥΤ'ΟΠΟ.ÇΤΙÇΟΙ·

.....ÇΟΙΔΕ : ΚΑΛΕÇΑΤΩΤΗΝΔΩΡΙΔΑ

.....Ç : ΑΛΛ'ΟΜΩÇΓΛΥΚΕΡΑΠΡΟÇΤΩΝΘΕΩ

330 .....ΡΕ...ΕΦΟΙÇΝΥΝΙΛΟΓΟÇΓΕΓΩΛΕΓΩ·

.....ΩΚΕΚΤΗΜΕΝΗ :

ΔΩΡ/

.....ΟΙΟΝΤΟΚΑΚΟΝ : ΕΞΕΝΕΓΚΕΜΟΙ

.....ΕΞΩΔΩΡΙΤΗΝΤΑΤΟΙΚΙΑ

.....ΕΙΔΙ'ΗΝΔΕΔΩΚΑÇΟΙ

335 .....ΛΥΕΙÇΑΘΛΙΑ : ΠΕΠΟΝΘΑΤΙ

ΠΑΤ/

320 ultima litttera K fuisse potest **322** apostrophus post ΤΑΥΤ' incerta; inter ΤΑΥΤ' et Ω desunt fere 6 litterae, quarum ultima fortasse N erat; in fine ÇÇ (ÇΘ, ÇΕ) **323** post ΑΝΘΡΩΠΟΝ fortasse man. rec. pallido atramento punctum supra lineam posuit; ΛΕ...ΦΙΛ Lef. **324** Μ....ΡΑΧΘ..CΕΤΑΙ Lef. **326** ....Ç' Lef. **330** ΡΕ valde dubia; ΓΟÇΔΕΓΩ Lef., videtur scriba ΛΕΓΩ in ΓΕΓΩ correxisse **334** ΗΔΙ' Lef. **335** ΔΙΕΙÇ Lef.

320 suppl. Leeuw.; in sequentibus versibus distribuendis plerumque Wilamowitzium secutus sum; similiter disposuerat Sud., qui iam aliter iudicat; omnia usque ad **323** τί βούλει Glycerae continuat Leeuw. **322** κομίσαθαι ταῦτ' Pataeco dant Leo Sud.; ἐπέγνωνκας θρασύν vel σφοδρόν Wil., qui ἐπέγνωνκας — φιλάτῃ Pataeco dat, ἐπέγνωνκας σαφώς Croe., κύ γ' οὖν Ro. qui haec verba Moschioni dat, ἴθ' ἔγνωνκας κύγε Sud. **324** μοι Lef., μῶν Sud.; πραχθήσεται Eit. Rich. Sud. **325** τό addiderunt Rich.

(Γλ.) . . . . .

320 τοῦμοῦ πατρός καὶ μητρός, ἐκέλευεν δ' ἔχειν
αἰ παρ' ἐμαυτῇ ταῦτα καὶ τηρεῖν. (Πα.) τί οὖν
βούλει; (Γλ.) κομίσασθαι ταῦτ'. [ἐπέγν]ωκα[ς σφοδρόν (145)
κομιδῇ τὸν ἄνθρωπον. (Πα.) τί βούλει φιλτάτη;

(Γλ.) διὰ σοῦ γενέσθω τοῦτό μοι. (Πα.)πραχθήσεται

325 τοῦτο τὸ γέλοιον. ἀλλ' ὑπὲρ πάντων ἐχρῆν
ἦκει]ν c'. (Γλ.) ἐγῶδα τᾶμ' ἄρισθ'. (Πα.) οὕτως ἔχεις.
τίς τῶν θεραπαινῶν οἶδε ταῦθ' ὅπου 'ctί σοι; (150)

(Γλ.) ἡ Δωρίς οἶδε. (Πα.) καλεσάτω τὴν Δωρίδα
ἔξω τις. ἀλλ' ὅμως Γλυκέρα, πρὸς τῶν θεῶν,
330 διαλλάγηθ]', ἐφ' οἷς λόγοις ἐγὼ λέγω.

(Δω.) . . . . . ὦ κεκτημένη.

τί δ' ἔστι; π]οῖον τὸ κακόν; (Γλ.) ἐξένεγκέ μοι (155)
τὴν κοιτίδ' ἔξω τὴν τὰ ποικίλα
ἔχουσιν ἱματίδι', ἣν δέδωκά σοι

335 τηρεῖν. τί ἀ]λύεις ἀθλία; (Πα.) πέπονθά τι,

Sud.¹, γε Head. Leo, τουτί Croe. Leeuw. Sud.² qui γέλοιον Glycerae
dat; ἀλλ' — c' Glycerae continuat Leeuw. 326 ἦκειν K., ποεῖν

Ell. Leo, ὁρᾶν Ell. Head., τιμᾶν Leeuw., ἡμῶν — Sud.; ἔχει Leeuw.

327 τίς τῶν Leo, τῶν τις Leeuw. 328 ἡ Leo, ναί Croi.; καλεσάτω —
τις Glycerae continuat Leeuw. 329 ἔξω Leo, νυνί Croi., ἐμοί

Sud., ἰὼν Ro. 330 διαλλάγηθ' K., ὑπάκου' Leo, ἀπιτέον ἔστ'
Sud.; λόγοις ἐγὼ Leeuw., ἐφ' οἷς λόγος νυνί· λέγω σπουδαῖά σοι

Schmidt 331 τί δὴ με δεῦρ' ἐκάλεσας dub. Ro., τί ἔστιν
Leeuw., in charta aliquid excidisse videtur 332 τί δ' ἔστι;

ποῖον K., τί ἔστι; ποῖον Ro., τί δ' ἔστιν; οἶον Sud., (Πα.) οὐκ
οἶσθας οἶον Leeuw. 333 κοιτίδ' Leeuw., κιστίδ' Croi.

334 ἔχουσιν Leo, συνέχουσιν Croi.; ἱματίδι' Leeuw. (in codice
ἱματείδι' scriptum erat), οἶσθα νῆ Δί' Croi. 335 τηρεῖν Leeuw.,

τί παθοῦς Sud.; τί ἀλύεις K., cf. Ter. Eun. 754 „odiosa cessas“
in scena simili, (Πα.) τί γὰρ οὖν ἀλύεις Schmidt, (Πα.) τί κλαίεις

Head.; πέπονθά τι κτέ Glycerae dat Leeuw., Moschioni Sud.

.....NCΩTHP.....ANY .....

.....ΠΡΑΓΜ'ΟΥΔΕΝΗΚΕ.....

desunt versus fere 7

- Lips. 3 (ΞΒ, R) ..ΚΑΙΤΟΤ'ΕΙΔΟΝΟΥΠΑΡΑΥΤΟΝΟΥΤΟCEI
 .ΡΑΓΟCΤΙCΗΒΟΥCΗΤΟΙΟΥΤΙΘΗ..ON
 340 ..ΤΗΚΕΝ:ΕΛΑΦΟCΦΙΛΤΑΤ'ΕCΤΙΝΗΤΡΑΓΟC:
 ....Γ'ΕΧΕΙΤΟΥΤ:ΟΙΔΑΚΑΙΤΟΥΤΙΤΡΙΤΟΝ
 ...ΕΙΝΟCΙΠΠΟCΤΗC.ΥΝΑΙΚΟCΤΗCΕΜΗC
 ....ΜΑΤ'ΕCΤΙΤΑΥΤΑΚΑΙΜΑΛ'ΑΘΛΙΑC:
 ....ΔΥΝΑΤΩΝΕCΤΙΤΟΥΤΙΜΟΙΔΟΚΕΙ
 345 .....ΤΙΤΗΝΕΜΗΝΤΕΚΟΥCΑΝΜΗΤΕΡΑ
 .....ΕCΘΑΙΘΥΓΑΤΕΡ'ΑΥΤΗΓΕΝΟΜΕΝΗ
 .....ΝΤΟΥΤ'ΑΔΕΛΦΗΔ'ΕCΤ'ΕΜΗ
 .....ΡΜ'ΟΔΥCΤΥΧΗCΕΓΩ:
 ....ΥΤΙΝΗΔΗΤΑΠΙΛΟΙΠΑΤΩΝΕΜΩ:
 350 .....ΝΟΒΟΥΛΕΙΤΟΥΤΟΠΥΝΘΑΝΟΥΤ'ΕΜΟΥ:
 .....ΛΑΒΟΥCΑΤΑΥΤΑΚΕΚΤΗCΑΙΦΡΑCΩ:
 ...ΟΙCΔ'ΑΝΗΡΕΘΗΝΤΟΤ'ΟΥCΑΤΠΑΙΔΙΩ:
 ..ΑΝΑΓΕCΑΥΤΟΝΜΙΚΡΟΝΩCΡΟΘ.....
 Η.ΩΤΥΧΗCΕΙCΚΑΙΡΟΝΟΙΚΕΙΑCΕ..
 355 ΜΟΝΗΔ'ΕΚΕΙCΟΤΟΥΤΟΓΑΡCΗΜ.ΙΝΕΜΟ.
 ΟΥΔΗΤ'ΑΔΕΛΦΟΝΔ'ΕΞΕΘ..ΕΚΑΜΕΤΙC:

336 in fine .ΝΥ Lef. 337 ΗΚ.... Lef. 340 ΟΥ
 superscripsit man. alt. 341 ...Τ' mavult Wilcken 347 ΑΔΕΛΦΗ
 accentum addidit man. alt. 348 ΡΜ' legit Wilcken, ego et
 in membrana et in imagine phototypica ΡΗΜ' cernere mihi
 videor 350 Wilcken iam potius ΝΟ quam ΝΕ legit

336 νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρα Croi.; καὶ τρέμω πάνυ K.,
 νῦν καινὸν πάνυ Ro., νῦν δεινὸν πάνυ Schmidt, θαυμάσιον πάνυ
 Sud. 337 ἀποπώτερον πράγμ' οὐδὲν ἢ κωμῳδία | εὗρηκεν Sud.
 338—397 supplementa, quorum auctor non nominatur, mea sunt;

νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, [καὶ τρέμω] πάνυ.

.....πρᾶγμ' οὐδὲν ἦκει.....

(16

desunt versus fere 7

- (Πα.) ὄν καὶ τότε εἶδον. οὐ παρ' αὐτὸν οὗτος
 τράγος τις, ἢ βοῦς, ἢ τοιοῦτὶ θηρίον
 340 ἔστηκεν; (Γλ.) ἔλαφος φίλτατ' ἐστίν, οὐ τράγος.
 (Πα.) κέρα] γ' ἔχει, τοῦτ' οἶδα. καὶ τουτὶ τρίτον
 πετεινὸς ἵππος· τῆς γυναικὸς τῆς ἐμῆς
 τὰ χρήματ' ἐστὶ ταῦτα, καὶ μάλ' ἀθλίας.
 (Μο.) ἐν] τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ τοῦτ', ἐμοὶ δοκεῖν.
 345 ἄλογόν] τι τὴν ἐμὴν τεκοῦσαν μητέρα
 μετὰ τῶνδε θ]έσθαι θυγατέρ' αὐτῇ γενομένην. —
 ἄλλ' εἰ τετύχηκε]ν τοῦτ', ἀδελφὴ δ' ἔστ' ἐμή,
 348 οἶων ἀπεστέρη]μ', ὁ δυστυχὴς ἐγώ.
 (Πα.) δῆλο]υ, τίν' ἤδη τὰπίλοιπα τῶν ἐμῶν.
 (Γλ.) σῆμαι]ν' ὁ βούλει τοῦτο πυνθάνου τ' ἐμοῦ.
 (Πα.) πόθεν λαβοῦσα ταῦτα κέκτησαι, φράσον;
 (Γλ.) ἐν τοῖςδ' ἀνηρέθην ποτ' οὔσα παιδίον.
 (Μο.) ἐπάναγε καυτὸν μικρόν, ὡς ῥοθ[ίῳ τινί
 354 ἦκω τύχης εἰς καιρὸν οἰκείας ἐγώ.
 (Πα.) μόνη δ' ἔκεισο; τοῦτο γὰρ σῆμαινέ μοι.
 (Γλ.) οὐ δῆτ', ἀδελφὸν δ' ἐξέθηκε καμέ τις.

in versibus distribuendis iam plerumque Arnimium Robertumque secutus sum. **341** κέρα — τοῦτ' Pataeco dedit Wil., (Πα.) τὰ δύο γ' ἔχει τοῦτ'. (Γλ.) οἶδα. Ar. **344** init. ἐν Wil., οὐ K., πῶς; Ar.; τουτί μοι δοκεῖ tenet Ro. **345** οὐκ ἔστι Ar. quod lacunam non explet, σχεδόν τι Wil., ζητοῦντι Ro. **346** τῷδὲ παραθέσθαι Ar.; ad θέσθαι pro ἐκθέσθαι, cf. v. 368 et 370 **347** εἰ δ' ἔστ' ἀδύνατον Ar., οἶμ'· εἰ δὲ γέγονεν Wil. **348** οἶων ἀπεστέρημ' Wil., ἤδη κάκιςτ' ἐφθαρμ' K., οὐδ' αὐτὸς αὐτῆς εἰμ' Ar. **350** σῆμαιν' ὁ Ro., σῆμαινε K. **353** τινί Wil., στραφεῖς K., ῥόθῳ τανῦν Ar.

ΤΟΥΤΙ ΜΕΝ ΕΝ ΜΟΙΤΩ... ΟΙΖΗΤΟΥΜΕΝΩ :

ΠΩΣ ΟΥΝ ΕΧ. ΡΙ... ΤΑ Π. ΛΛΗΛΩΝ Δ... :

. ΧΟΙΜ' ΑΝΕ... ΝΤΑΝΤΑ ΚΗΚΟΥΪΑ ΣΟΙ

360 ΤΑ ΜΑ Δ' ΕΡΩΤΑ^ΑΡΗΤΑ Γ. ΡΤΑ ΥΤ' ΕΣΤΙ ΜΟΙ

ΕΚΕΙΝΑ Δ' ΑΥΤΗ ΜΗ ΦΡΑΣΕΙΝ ΟΜΩ ΜΟΚΑ :

. ΑΙΤ. . ΤΟ ΜΟΙ ΣΥΣΧΗΜΟΝ ΕΙΡΗΚΕΝ ΣΑΦΕΣ .

. ΜΩ ΜΟΚΕΝΤΗ Μ. . . . . ΥΠΟΤ' ΙΜΙ ΓΗC :

ΟΔΗΛΑΒΩΝ CΕ . . . . . ΕΦΩΝΤΙ CΗΝ ΠΟΤΕ :

365 ΓΥΝΗ Μ' ΕΘΡΕ... ^{ΚΑΙ} ΤΟΤ' ΕΙΔΕΚΕΙΜΕΝΗ :

ΤΟΥ ΔΗΤ... ΥΤΙ... ΜΟΝΕΥΜΑ ΣΟΙ ΛΕΓΕΙ :

ΚΡΗ... ΤΙΝ' Ε... ΑΙΤΟ ΤΟΝ ΥΠΟCΚΙΟΝ

Lips. 4 (ΞΓ, V) . ΟΝ ΑΥ. ΟΝ. ΝΤΕΡΚΟΤΙΘΕΙC ΕΙΡΗΚΕΜΟΙ

ΤΙC Δ' Ο. ΤΟC ΕCΤΙΝ ΕΙΘΕ ΜΙC ΚΑΜΟΙ ΦΡΑCΩ

370 Ο ΜΕΝΤΙΘΕΙC ΤΑΙC ΟΔΕΤΡΕΦΕΙΝ ΟΚΝΩ ΝΕΓ .

CΥΔΕΞΕΘΗ ΚΑCΩΝ ΠΑΤΗΡΤΙΝ ΟCΧ. . ΙΝ

ΠΟΛΛ' ΕCΤΙΝ ΕΡΓ' ΑΠΙCΤΑ ΠΑΙΔΙΟΝ ΚΛΥ... :

Η ΜΕΝΤΕ ΚΟΥCΥΜΑC ΓΑΡ ΕΚΚΛΕΙΠΕΙΒΙ. .

ΕΥΘΥC ΜΙ^ΜΑ Δ' ΕΠΡΟCΘΕΝ Η ΜΕΡΑΝ... :

375 ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΟΤ' ΩCΤΡΕΜΩ ΤΑΛΑΙΝ... :

ΠΕΝ ΗCΕ ΓΕΝΟΜΗΝ ΒΙΟΝ ΕΧΕΙΝ... :

ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΤΩC· ΩΘΕ ΟΙΔΕΙΝ ΟΥΤΩ... :

. ΚΟΥC ΑΤΗΝΝΑΥΝΗΤΑ ΡΕΙΧ' ΗΜΙΝ ΤΡ... :

... ! ΟΝ ΚΑΛΥΨΑΙΤΕ ΛΑΓΟC ΑΙΓΑΙΑC ΑΛΟC

380 ΤΑΛΑΙΝ' ΕΓΩ ΓΕ ΤΗC ΤΥΧΗC ΕΦΟΛΚΙΑ :

357 ΕΝ spiritum posuit man. alt. 360 hamulos addidit manus prior 365 ΚΑΙ superscripsit man. alt. 368 ΑΙ superscripsit man. alt. 374 α manu altera accentum ΜΙΑ positum veri simile, Μ superscriptum esse certum est 378 ΠΑΧΕΙΧ' apostrophum posuit man. alt. 380 ΕΦΟΛΚΙΑ : testatur Wilcken, ego legeram ΕΦΟΛΚΙΟ.

357 ἐπιζητουμένων Ar., ἔτι Κ., in codice sine dubio erat ἐμοί

- (Μο.) τουτὶ μὲν ἔν μοι τῶν ἔμοι ζητουμένων.
 (Πα.) πῶς οὖν ἐχωρίσθητ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα;
 (Γλ.) ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν πάντ' ἀκηκουῖά σοι,
 360 τὰ δ' ἄλλ' ἐρώτα, ῥητὰ γὰρ ταῦτ' ἐστί μοι,
 ἐκεῖνα δ' αὐτῇ μὴ φράσειν ὁμώμοκα.
 (Μο.) καὶ τοῦτό μοι κύσσημον εἴρηκεν σαφές·
 363 ὁμώμοκεν τῇ μητρί. ποῦ ποτ' εἰμὶ γῆς;
 (Πα.) ὁ δὴ λαβὼν σε καὶ τρέφων τίς ἦν ποτε;
 (Γλ.) γυνή μ' ἔθρεψ', ἥπερ τότε εἶδε κειμένην.
 (Πα.) τοῦ δὴ τόπου τί μνημόνευμά σοι λέγει;
 (Γλ.) κρήνην τίν' εἶπε καὶ τόπον γ' ὑπόσκιον.
 (Πα.) τὸν αὐτόν, ὅνπερ χῶ τιθεῖς εἴρηκέ μοι.
 (Γλ.) τίς δ' οὗτός ἐστιν; εἰ θέμις καμοὶ φράσων.
 (Πα.) ὁ μὲν τιθεῖς παῖς, ὁ δὲ τρέφειν ὀκνῶν ἐγώ.
 (Γλ.) σὺ δ' ἐξέθηκας ὦν πατήρ, τίνος χάριν;
 (Πα.) πόλλ' ἐστὶν ἔργ' ἅπιστα παιδίον κλύειν·
 373 ἡ μὲν τεκοῦς ὑμᾶς γὰρ ἐκλείπει βίον
 εὐθὺς, μιᾷ δ' ἔμπροσθεν ἡμέρᾳ ν[έον —
 (Γλ.) τί γίνεταιί ποθ'; ὥς τρέμω τάλαιν' ἐγώ.
 (Πα.) πένης ἐγενόμην, βίον ἔχειν [εἰθισμένος.
 (Γλ.) ἐν ἡμέρᾳ, πῶς; ὦ θεοί, δεινοῦ πό[τμου.
 (Πα.) ἤκουσα τὴν ναῦν, ἥ παρεῖχ' ἡμῖν τροφήν,
 379 ἄγρ]ιον καλύψαι πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
 (Γλ.) τάλαιν' ἔγωγε τῆς Τύχης ἐφόλκιον.

358 cf. Eur. Melan. fr. 484, 3 N. ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων
 δίχα 360 τὰ δ' ἄλλ' vel τὰμὰ σὺ γ' K., τὰμὰ δέ μ' Ro., τὰμὰ δέ γ'
 Ar., τὰμὰ· τὰδ' Sud. 362 κύσσημον cf. Phryn. p. 418 Lob. =
 fr. 1073 K. 363 ποῦ — γῆς suppl. Wil. 367 τίν' cognovit
 Wilcken 374 νέον Herw. 375 ὥς — ἐγώ legit et supplevit
 Wilcken 376 εἰθισμένος Wil. 377 πότμου vel πόνου K.
 379 ἄγριον Wil., δεινόν Wilcken; cf. Eur. Tro. 88 ταραξω πέλαγος
 Αἰγαίας ἁλός 380 ἐφόλκιον cf. Eur. Her. 631 et 1424, Andr. 200

Η...ΑΜΗΝΔΗΤ..ΧΟΝΟΝΤΑΠΑΙΔΙΑ
 ....ΕΙΝΑ...ΛΟΥΠΑΝΤΕΛΩΣΑΝΔΡΟΤΡΟΤ..
 .....ΑΒΕΣΤΑΤΩΝΤΑΝΤΩΝΤΕ...
 ΤΟΤΟΥ...ΠΑΡΕΛ.ΒΕΜΗΝΥΘΗΣΕΤΑΙ

385 ΗΝΚΑΙΔΕΡΑΙΑΚΑΙΒ..ΧΥΣΤΙC.....
 ΚΟCΜΟCΤΠΡΟCΩΝΤ..PI...ΤΟΙC..ΙΜΕΝΟΙC
 ΕΚΕΙ...ΑΝΑΘΕΩ.....ΚΙ...ΤΙ..ΕΥΕΤ..

ΤΙC.ΝΩΤ..MΕ.....ΑΔΗ
 ΕΙΧΕ...ΟΥΤ.....ΙΑΜΟ.ΠΑΤΕΡ

390 Ε.Ο.CΑΝΕΙΠΕΙΝ.....ΑΖΩΝΗΤΙCΗ
 ΗΝΓΑ.ΧΟΡΟCΤΕΠΑΡΘΕ..ΝΕΝΤΑΥΘΑΤΙC
 ΟΥΚΟΥΝCΥΝΗΚΑCΑ.....ΕCΤΩ.....
 Χ..CΗΤΕΜΙΤΡΑΠΑΝΤΑ.....ΝΕΙ...Α
 ΟΥ..ΤΙΚΑΘΕΞΩΤΑCΑ.....ΕΙΔΕΓ...ΟC

395 .....ΤΙΤΠΡΟC..ΕCΘΕΜ.....Α.^AΝΟ.
 ΠΑΡΕΙΜΙΤΟΥΤΟΝ.ΜΑ.....Α..ΕΓΩ
 ΩΘΕΟΙΤΙCΕCΤΙΝΑΥΤΟC.ΡΟCΤ..ΠΟ

fere 100—150 versus deesse verisimile est

Oxyr. CCXI
 col. II

ΙΝΕΜΑΥΤΟΝΑΠΟΤΠΝΙΞΑΙΜΙ:ΜΗΔΗ.....
 ΑΛΛΑΤΙ.ΟΗCΩΔΩΡΙ·ΤΩCΒΙΩ.....

400 ΟΤΡΙCΚΑΚΟΔΑΙΜΩΝΧΩΡΙCΩ.....
 ΑΤΤΕΙCΙΝΩCCE:ΤΠΡΟCΘΕΩΝ·ΟΙ.....
 ΕΑΝΤΠΡΟΘΥΜΗΘΗCΑΚ..ΩC.....

383—397 in his versibus misere laceratis et detritis permulta incerta sunt 385 in fine legi TICX sed obloquitur Wilcken 386 post ΤΠΡΟCΩΝ Wilcken ΓΑ legere mavult 390 post ΕΙΠΕΙΝ fort. Μ legi potest

In papyro Oxyrynchita CCXI prioris columnae frustula nonnulla exstant a Roberto falso paginae K, papyri Cairensis annexa, quae in adnotatione communicare lubet: v. 1) Ν:, 2) ΜΟΙ, 3) CΜΕΝΟ., 4) ΛΟΓΟΥC, 6) ΛΕΓΕΙC, 8) ΩΝ, 27) Ι, 38) Ν, 42) ΑC:, 44) Ν, 45) ΩC, 46) ΤΑ.

- (Πα.) ἡγησάμην δὴ πτωχὸν ὄντα παιδίᾳ
 382 τρέφειν ἀβούλου παντελῶς ἀνδρὸς τρόπον.
 ..... τῶν πάντων τέ[λος
 (Γλ.) τόπου..... .. μνηυθήσεται
 (Πα.) ἦν καὶ δέραια καὶ βραχύς τις [χρυαίου
 386 κόσμος προσῶν γὰρ..... τοῖς.....
 (Γλ.) ἐκεῖ[να].....
 (Πα.) ..... δηλαδή.
 (Γλ.) εἶχε..... μοι, πάτερ.
 (Πα.) ἔχοις ἂν εἰπεῖν [μοι πότερ]α ζωνή τις ἦν;
 (Γλ.) ἦν γάρ· χορὸς τε παρθένων ἐνταῦθά τις.
 (Πα.) οὐκοῦν συνήκας.....
 (Γλ.) μήτρα τε χρυσῇ πάντα.....
 (Μο.) οὐκέτι καθέξω τάς.....
 (Γλ.) ..... τί προσέχεσθαι.....
 (Μο.) πάρειμι τοῦτον..... ἐγώ
 (Γλ.) ὦ θεοί, τίς ἔστιν οὗτος; [ἔρ]ρ' ὅστις πο[τ' εἶ].
 fere 100—150 versus deesse verisimile est
 (Πο.) ἴν' ἐμαυτὸν ἀποπνίξαιμι. (Δω.) μὴ δὴ τοῦτό γε.
 (Πο.) ἀλλὰ τί ποήσω Δωρί; πῶς βιώσομαι
 400 ὁ τρικακοδαίμων χωρὶς ὧν [Γλυκέρας; (Δω.) πάλιν
 ἄπεισιν ὡς σέ. (Πο.) πρὸς θεῶν, οἷον λέγεις;
 (Δω.) ἐὰν προθυμηθῇς ἀκάκως [τοῦνθένδ' ἔχειν. (5)

383 τέλος suppl. Ro. 385 in fine χρυαίου dub. suppl. K.
 386 προσῶν <τοῖς> παιδαρίος τοῖς κειμένοις K. 387 ἐκείνον
 ἀναθεώμεθ', εἰ Wil. 388 et 390 Moschioni dat Ro. 390 πότερα
 Croi., εἰ παρά Ro.; ζωνή τις Croi. Ro. Schoene Sud. Wil. 393 μήτρα
 τε χρυσῇ Herw., dativos praefert Schoene 397 suppl. Wil., ἔστιν;
 αὐτὸς ἄρ' Sud., αὐθόρυβος, τίς Ro. qui versum Pataeco dat
 398 τοῦτό γε Weil 399 suppl. Gr. H. 400 Γλυκέρας; (Δω.) πάλιν
 K., τῆς φιλάτης Gr. H., τῆς γλυκυτάτης Kretsch., (Δω.) θάρρει πάλιν
 Leeuw. 401 ἐπάνεισιν Weil; οἷον λέγεις Gr. H. 402 suppl. Wil.

ΟΥΚΕΝΛΙΠΟΜ' ΑΝΟΥΘΕΝΕΥΤΟΥ.....

ΥΠΕΡΕΥΛΕΓΕΙΣ·ΒΑΔΙΖΕ·^ΓΕΩΣ' ΕΛ.....

405 ΑΥΡΙΟΝΑΦΗΣΩΔΩΡΙ·ΑΛΛΟΔΕ.....

ΑΚΟΥΣΟΝ·ΕΙΣΕΛΗΛΥΘ' ΟΙΜΟΙ.....

ΩΣΚ.ΤΑΚΡΑΤΟΣΜ' ΕΙΛΗΦΑΣΕ.....

ΑΔΕΛΦΟΝΟΥΧΙΜΟΙΧΟΝ·ΟΔ.....

ΚΑΙΖΗΛΟΤΥΠΟΣΑΝΘ.ΩΠΟΣ·Α.....

410 ΕΥΘΥΣΕΤΑΡΩΝΟΥΝΤΟ!ΓΑΡΟΥ.....

ΚΑΛΩΣΠΟΩΝ·ΤΙΕΣΤ!ΔΩΡΙΦΙΛ....

εξερχ Δωρις ΑΓΑΘΑ·ΠΟΡΕΥΣΕΘΩΣΣΕ:ΚΑΤΕΓΕΛ.....

ΜΑΘΗΝΑΦΡΟΔ.ΤΗΝΑΛΛΕΝΕΔΥΕΤ.....

ΟΠΑΤΗΡΕΠΕΞ..ΑΖΕΧΡΗΝCΕΝΥΝΤΑ...

415 ΕΥΑΓΕΛΙΑΤΩ.ΓΕΓΟΝΟΤΩΝΠΟΘ.....

.....ΕΚ..ΝΗCΕΥΤΥΧΗΚΥΙΑC....

ΝΗΤΟΝΔΙΑ.ΟΡΘΩCΓΑΡΛΕΓΕΙCΟΔ.....

(—)

^ΟΜΑΓΕΙΡΟCΕΝΔΟΝΕCΤΙ·ΤΗΝΥΝΘ....

Δω ΚΑΝΟΥΝΔΕΠΟΥ·ΚΑΙΤΑΛΛΑΔΕΙ:ΚΑ.....

420 ΥCΤΕΡΟΝΕΝΑΡΞΕΤ'·ΑΛΛΑΤΑΥΤΗΝCΦ.....

ΜΑΛΛΟΝΔΕΚΑΓΩΤΕΦΑΝΟΝΑΠΟΒΩ.....

403 paragraphos supra et infra hunc versum addidit man. alt. 404 ^ΕΩ Gr. H., sed in tabula tam clare legitur superscriptum Γ ut typothetam errasse arbitrer 409 ultimam litteram potius Α quam Ω esse testantur Gr. H. 412 parepigraphas omnes addidit man. alt. 414 in fine ΠΑ vel ΤΑ (Λ, Δ) legerunt Gr. H. 415 post ΕΥΑΓΕΛΙΑ legerunt Gr. H. ΤΩ(ΠΡ).ΓΕΓ (COC, TOT) 416 ΚΥΙΑC man. alt. corr. ΚΥΙHC Gr. H. 417 paragraphum cancellis saepsit man. alt. Gr. H. 418 litteram Ο quam in tabula satis clare video superscriptam omitunt Gr. H.

---

403 ω φάλη Weil, ἴσθ' ὅτι Wil. 404 ἐγώ — c' corr. et suppl. Blaß 405 ποεῖν Kretsch., λέγειν Gr. H. 406 χέτλι'

- (Πο.) οὐκ ἐνλίποίμ' ἂν οὐθέν· εὖ τοῦτ' [ῶ φίλη,
 ὑπέρευ λέγεις, βάδιζ'· ἐγὼ δ' ἐλευθέραν
 405 αὔριον ἀφήσω Δωρί σ'· ἀλλ' ὃ δεῖ [ποεῖν
 ἄκουσον. εἰσελήλυθ'· οἴμοι, [σχήτλι' Ἔρωσ
 ὡς κατὰ κράτος μ' εἴληφας. ἐ[φίλησεν τότε (10)
 ἀδελφόν, οὐχὶ μοιχόν· ὃ δ' ἀλάττωρ ἐγὼ
 καὶ Ζηλότυπος ἄνθρωπος ἀ[νακρίναι δέον
 410 εὐθὺς ἐπαρώνουν. τοιγαροῦν ἀπηγχόμην
 ἐέρχεται
 Δωρίς
 (Δω.) ἀγαθὰ· πορεύεσθ' ὡς σέ. (Πο.) κατεγέλα γέ σου. (15)
 (Δω.) μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἀλλ' ἐνεδύετο στολήν,
 ὃ πατὴρ ἐπεξήταζ'. ἐχρῆν σε νῦν τά[λαν
 415 εὐαγγέλια τῶν γεγονότων ποθ[.....
 θύειν ἐκείνης εὐτυχηκυίας [τόδε.
 (Πο.) νῆ τὸν Δί', ὀρθῶς γὰρ λέγεις ὃ δεῖ ποεῖν· (20)
 ὃ μάγειρος ἔνδον ἐστί· τὴν ὕν θυέτω.
 Δω. κανοῦν δὲ ποῦ καὶ τᾷλλ' ἃ δεῖ; (Πο.) κανοῦν μὲν οὔν
 420 ὕστερον ἐνάρξειτ', ἀλλὰ ταύτην σφαττέτω.
 μᾶλλον δὲ κἀγὼ στέφανον ἀπὸ βωμοῦ [ποθεν

vel δεῖν' Ἔρωσ Kretsch., φθονέρ' Ἔρωσ Wil., θυμέ, θυμ' Weil,
 Γλυκέριον Gr. H. fort. recte cf. Aristaen. II 20 ἔχε με κατὰ
 κράτος ἐλοῦσα τὸν πᾶσι καὶ πάσαις ἀνάλωτον 407 suppl. Ro.
 ἐφίλει δ' ἡ κόρη Kretsch. 408 ὃ — ἄνθρωπος Bekk. Anecd.
 374, 29 et Etym. m. 57, 35 = fr. 862 K. 409 suppl. Polak,
 ἀλογίστως πάνυ Weil, αὐτὴν ὑπονοῶν Herw. 410 ἀπηγχό-
 μην Wil. 411—412 suppl. Wil. 413 στολήν Kretsch.
 414 τάλαν K., ταχύ Herw., πάλαι Gr. H., πάνυ Ro.
 415 ποθουμένων G. H., ποθ' ὡς τάχος Ro., ποθ' ὡς ὀράς Croi.,
 ἡσθημένον Polak 416 τόδε G. H., ποτε Weil 417 ὃ δεῖ
 ποεῖν Leeuw., ὃ δ' ἀπ' ἀγοράς Wil., ὃ διακονῶν Kretsch.
 418 θυέτω Gr. H. 419 suppl. Gr. H. 420 suppl. Gr. H.
 421 ποθεν Gr. H., τινα Ro.

- ΑΦΕΛΩΝΕΠΙΘΕΣΘΑΙΒΟΥΛΟΜΑ.ΠΙΘΑ.....
 ΠΟΛΛΩ^NΦΑΝΕΙ^{HC}ΓΟΥΝ:ΑΓΕΤΕ...Ξ.....
 ΚΑΙΜΗΝΕΜΕΛΛΕΞΙΕΝΑΙΔ.....
 425 ΑΥΤΟΣ·ΤΙΓΑΡΠΑΘΗΤΙΣ·ΩΤΑ.....
 Ε.....ΑΚΟΝΤΟΣΕ.Ι^N.ΗΝΘ.ΡΑΝ.....
 (—) ΕΙΣΕΙΜΙΚΑΥΤΗΣ.ΜΠΟΗΣΟΥΣ'.....
 ΠΑΝΥΣΟΥΦΙΛΩΤΟ.ΥΝΔ!ΑΛΛΑΧ.....
 (—) ΟΤΕΥΤΥΧΗΚΑΣ.ΤΟΤΕΔΕ...ΑΙΤΗΝΔΙ...
 430 ΤΕΚΜΗΡΙΟΝΤΟΥΤΕΣΤ.....ΗΝΟСТР.....
 (—) ΑΛ.....ΑΛΕΙΤΩΤΙΣΑ.....ΝΑΥΤ.....
 ..ΛΕΜ Ε.....ΛΛ'ΕΘΥΟΝ.ΠΕΡΕΥ.....
 .....ΑΡΕΥΡΗΚ.ΙΑΝΟΥΣ.....
 Π...ΜΕ...^{ΠΑΤΑΙΚ}...ΟΡΘΩΣΓΑΡΛΕΓΕΙΣ.....
 435 .ΕΛΛΩΛΕΓΕΙΝΑΚΟΥΕ·ΤΑΥΤΗΝΓΝ....
 ΠΑΙΔΩΝΕΠΑΡΟΤΩΙΣΟΙΔΙΔΩΜΙ:Λ.....
 ΚΑΙΠΡΟΙΚΑΤΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ:ΚΑΙΚΑΛΩ.....
 ΤΟΛΟΙΠΟΝΕΠΙΛΑΘΟΥΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ.....
 439 ΠΡΟΠΤΕ^ΕΩΣΤΟΙΗCHCM.ΔΕΕΝ.....
 ΠΟΔΕ ΑΠΟΛΛΟΝΟΣΚΑΙΝΥΝΑΠ.ΛΩΛΑΠΑ... ..

423 litterae superscriptae manus alterius sunt 424 N superscripsit man. alt. 426, 428, 430 paragraphos uncis saepsit man. alt. 426 Ε(С).Η(Ν)Ε(Θ,Ο,С)Ν(Μ)Γ(Τ,Ι)ΑΚΟΝ(Μ)ΤΟ-(Ε,Θ,С)С(Ε,Θ,С)Τ Gr. H.; N superser. man. alt. 427 ΕΙC corr. ex ΩC Gr. H. 429 punctum post ΕΥΤΥΧΗΚΑΣ υποτιγμήν esse testantur Gr. H. 433 ΑΡ(ΛΟ) Gr. H.

422 suppl. Gr. H. 423 δευρ' ο τε πατήρ Wil., δὴ χὼ πατήρ Leeuw., δὴ ἔξω τὴν κόρην Weil, τὴν ὄν ἐν τάχει Piccolomini, τὴν ὄν τοῖς θεοῖς Kretsch. 424 suppl. Gr. H. 425 suppl. Herw. 426 κοῦ γ' οὐχ ἐκόντος Ro. sed ἄκοντος certum videtur, fort. scribendum ἄκοντος εἰς κοῦ γε; (in charta

Δω.) καὶ μὴν ἔμελλεν ἐξιέναι δ[εὺρ' ὃ τε πατήρ.

426 . . . . . ἄκοντος . . . . τὴν θύραν ψοφεῖ.

Πα.) πάνυ σου φιλῶ τὸ συνδιαλλαχθήσομαι.

430 τεκμήριον τοῦτ' ἔστιν Ἕλληνας τρόπον.

Γλυκέραν γ]ὰρ εὐρηκυῖαν οὐς [ἐπόθει φίλους
 πυθόμενος. Πα. ὀρθῶς γὰρ λέγεις, [ᾧ δ' οὖν ἐγώ

παίδων ἐπ' ἀρότῳ σοι δίδωμι. (Πο.) λαμβάνω.

Πα.) τὸ λοιπὸν ἐπιλαθοῦ στρατιώτης ὧν, ὅπως

439 προπετές ποιήσης μηδὲ ἐν ἱτά φίλτατα.

Πο. Ἄπολλον· ὅς καὶ νῦν ἀπόλωλα παρ' ὀλίγον

427 suppl. Gr. H. 428 suppl. Gr. H. 429 δέχεσθαι Dziatzko,

δεδέχθαι Gr. H., δε λῦσαι Weil 430 suppl. Gr. H. 431 ἀλλ'

ἐκκαλείτω Gr. H.; Πολέμων' Wil., δραμῶν Weil; (Πο.) αὐτὸς

μὲν οὖν Wil., αὐτὸν ταχύ Herw., αὐτίκα μάλα Leeuw.

432 ἐξέρχομ' Leouw., εἴμ' ἐνθάδ' Gr. H.; εὐπραξία Gr. H.

433 Γλυκέραν ὕπαρ Gr. H., γάρ K., ἄθ' Wil.; οὐδ' εἶδ' ὄναρ Gr. H.,

ἐπόθει φίλους Wil., ἐπόθει πάλαι Croi., ἐβούλετο Leeuw.

434 suppl. Gr. H., ὁρθῶς ἐγώ Weil   **435** suppl. Gr. H., cf.

Clem. Al. strom. II, 137 = fr. 720 K.   436 suppl. Gr. H.

437 τόδε Weil, γ' ἔχει Gr. H.   **438** suppl. Gr. H.   **439** τὰ

φίλτατα Wil., τοὺς σοὺς φίλους Weil, Γλυκέραν πάλιν Kretsch.

440 suppl. Gr. H.

ΠΑΛΙΝΤΙΠΡΑΞΩΠΡΟΠΕΤ.ΣΟΥΔΕΜ.....

ΓΛΥΚΕΡΑΙ·ΔΙΑΛΛΑΓΗΘΙΦΙΛΤΑΤΗΜΟ...

....ΚΕ ΝΥΝΜΕΝΓΑΡΗΜΙΝΓΕΓΟΝΕΝΑΡΧΗ.....

ΑΓΑΘΩΝ.ΤΟΣΟΝΤΠΑΡΟΙΝΟΝ:ΟΡΘΩ.....

445 ΔΙΑΤΟΥΤΟΣΥΓΓΝΩΜΗCΤΕΤΥΧΗΚΑ.....

ΠΟΛΕΕΙCΕΙCΙΤΑΤΑΙΚ
(—) CΥΝΘΥΕΔΗΤΑΤΑΙΚΕ:ΕΤΕΡΟΥCΖΗ.....

(—) ΕCΤΙΝΓΑΜΟΥCΜΟΙΤΩΓΑΡΥΩΛΑΜΒΑ..

ΤΗΝΤΟΥΦΙΛΕΙΝΟΥΘΥΓΑΤΕΡ'·ΩΓΗ.....

444 post ΑΓΑΘΩΝ. ὑποστιγμή Gr. H. 446 ΕΤΕΡΟΥC
correctum ex ΕΤΑΙΡΟΥC 446—447 paragraphos delevit
man. alt.

- 441 πάλιν τι πράξω προπετές; οὐδὲ μ[έμψομαι
 Γλυκέραι· διαλλάγηθι φιλτάτη μόνον.
 Γλ. νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν γέγονεν ἀρχὴ πραγμάτων
 ἀγαθῶν τὸ σὸν πάροινον. (Πο.) ὀρθῶς [ὦ φίλη.
 Γλ.) διὰ τοῦτο συγγνώμης τετύχηκας ἐξ ἐμοῦ.
 Πο.) σύνθυσε δὴ Πάταιχ'. Πα. ἐτέρους ζητητέον
 447 ἐστὶν γάμους μοι. τῷ γὰρ υἱῷ λαμβάνω
 τὴν τοῦ Φιλίνου θυγατέρ'. (Πο.) ὦ Γῆ καὶ θεοί

441 οὐδὲ μέμψομαι Wil., οὐδαμῶς ἐγὼ K., οὐδὲ μήποτε
 Gr. H., οὐδὲ μὴν ὄναρ Weil, οὐδεπώποτε Leeuw. 442 Γλυκέρα
 Gr. H., *dativum recte defendit* Wil., μόνον Gr. H. 443 suppl.
 Gr. H. 444 suppl. Weil, νῆ Δία Gr. H. 445—448 suppl.
 Gr. H. 446 *parepigraphen* Πολέμων εἵκει *falsam esse docuit*
 Wil., idem 448 ὦ Γῆ καὶ θεοί Polemoni tribuit, Glycerae Gr. H.

Fragmenta aliunde nota.

1.

οὕτω ποθεινόν ἐστιν ὁμότροπος φίλος

Stob. ecl. II, 33, 6 Wachs. = fr. 397 K. Μενάνδρου Περι-
κειρομένη

2.

ὅμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικὶ καί

Bekker. Anecd. 427, 23 = fr. 392 K. ἀποδείξει· οὐ παρα-
δείξει „ὅμως — καί“ Περικειρομένη Μένανδρος
καί ad versum traxi

3*.

κομψὸς στρατιώτης, οὐδ' ἂν εἰ πλάττοι θεός,
οὐδεὶς γένοιτ' ἄν.

Stob. flor. 53, 6 = fr. 732 K. Μενάνδρου
ad Perikeiromenen rettulit Hense, Doridis esse possunt

4*.

(Mo.?) Γλυκέρα τί κλάεις; ὁμνύω σοὶ τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν φιλάτῃ,
ὁμωμοκῶς καὶ πρότερον ἤδη πολλάκις.

Priscianus inst. XVIII 247 (Gr. L. ed. Keil III, 322) =
fr. 569 K. „Attici ὁμνύω θεούς. Menander κτέ“; coniectura in-
certa ad nostram fabulam rettulit Leeuwen

FABVLA INCERTA I

Personae:

Laches senex

Chaereas adulescens

Moschion adulescens

senex

- L_1, P_2, S_1 (R) $\bar{\epsilon}\pi$ .....
 EX .....
 ΕΚΣΩC .....
 ΜΑΡΤΥΡΑ .....
 5 ΕΠΑΤΑΞΕΝ .....
 ΓΕΙΤΟCΙΝΕΤΟΙΜ .....
 ΤΟΝΕΓΚΕΚΛΕΙ .....
 ΠΑΙΜΟCΧΙΩΝ .....
 ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗCΕ .....
 10 Ε.CΤΑΙ..Τ.ΙΡ.....
 ΑΔΙΚΕΙΜ'ΕΚΕΙΝΟCΟΥΔ...ΞΕΜΟΥΤΙ....
 ΗΡΑΜΕΝΑΕΙΤΗCΚΟΡΗC...ΠΟΛΛΑΜΟΙ
 ΠΡΑΓΜΑΤΑΤΑΡΕΙΧΕΝΩ..ΠΕΡΑΙΝΕΝΟΥΔΕΞ.
 ΑΥΤΩΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΤΟΝ...ΝΠΕΙΘΩΝ·ΙΔΟΥ
 15 ΕΞΕΙΡΓΑCΑΤΟ: ΤΙΟΥΝΑΝΑΙΝΕΙΤΗΝΕΜΗΝ
 ΕΧΕΙΝΘΥΓΑΤΕΡΑ: ΤΟΙCΔΕΔΟΥCΙΤΙΝΑΛΟΓΟΝ
 ΕΡΩΛΑΧΗC: ΓΕΝΟΥΓΑΡΙΚΕΤΕΥΩ.....Ν
 ΟΙΜΟΙΤΙΠΤΟΗCΩ: ΤΙCΟΒΟΩΝΕCΤΙΝΤΟΤΕ
 ΠΡΟCΤΑΙCΘΥΡΑΙC: ΕΥΚΑΙΡΟΤ..ΙΕΝΗΔΙΑ
 20 .....ΓΟΝCΩΛΟΧΩ
 .....ΕΡΡΩΜΕΝΗC:
 .....ΜΗΝΑΔΙΚΟΥΜΕΝΟC
 .....ΝΗΤΟΝΗΛ.ΟΝ
 .....ΙΩCΙΔΟ.ΜΕΝ..
 25 .....ΗΝΤΑΡΘΕΝΟΝ

fragmenta L_1 et P_2 coniunxit Arnim, S_1 adnexit Ricci,
 margo neque a superiore neque ab inferiore parte exstat
 3 ΕΚ.Ω. Lef. 5 .. ΑΛΛΑ. Lef. 15 ΕΞΕΙΡΓΑCΑΤΟ· Lef. fort.
 recte 17 ΛΑΧΗCΙΓΕ Lef. 18 ΤΙC..CΩ: Lef. 19 ΕΥΚΑΙ-
 ΡΟΤ..ΙΕ Ri., ΕΥΚΑΙΡΟ et ΙΕ Κ. 20 ΛΟΓΟΝ Lef.

- .....
 .....
 ἔκωσεν .....
 μάρτυρα .....
 5 ἐπάταξεν .....
 γείτοσιν ἑτοίμ .....
 τὸν ἐγκεκλειμένον .....
 παῖ, Μοσχίων .....
 ἀρεοπαγίτης ἐ[στί .....
 10 ἐπὶ ταῖς ἐταίραις .....
 (Χαι.) ἀδικοῖ μ' ἐκεῖνος οὐδὲν ἔξ ἐμοῦ π[αθών.
 ἦρα μὲν αἰεὶ τῆς κόρης καὶ πολλὰ μοι
 πράγματα παρείχεν· ὥς δ' ἐπέραινε οὐδὲ ἔν
 αὐτῷ παραδοῦναι τὸν [γάμ]ον πείθων, ἰδοῦ,
 15 ἐξεργάσατο. (Λα.) τί οὖν ἀναίνει τὴν ἐμήν
 ἔχειν θυγατέρα; (Χαι.) τοῖς δὲ δοῦσι τίνα λόγον
 ἐρῶ Λάχης; γενοῦ γάρ, ἵκετεύω, π[έπων].
 οἷμοι τί ποῆσω; (Α.) τίς ὁ βοῶν ἐστίν ποτε
 πρὸς ταῖς θύραις; (Λα.) εὐκαιρος [ἦλθ]ε, νῆ Δία,
 20 .....ον cῶ λόχῳ
 .....ἐρρωμένης
 .....-μην ἀδικούμενος
 .....νῆ τὸν Ἥλιον
 .....-ως ἴδοιμεν ἄν
 25 .....τὴν παρθένον

v. 3, 5, 10 K., 7, 9 Lef., 11—18 Ar. supplevit, 14 γάμον K.
 15 ἀναίνει cf. Hapocr. 17, 16 ἀναίνεσθαι κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι,
 ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια λέγεται·
 . . . . Μένανδρος Κυκωνίῳ, idem sine testimoniis Phot. Berol.
 112, 3 et Suidas s. v. = fr. 446 K. 17 πέπων Wil. 19 εὐκαιρος
 ἦλθε vel εὐκαιρον· εἴ γε K. 24 supplementa incerta tentavi

.....ΔΑΣΜΕΘΑ :
 .....ΕΠΙΣΤΟΡΑ
 .....ΟΝΛΟΧΟΝΔΙΧ.
 .....ΧΑΙΡΕΑ :

desunt fere 8 versus

L ₂ , P ₁ , S ₂ (V)	.....ΠΟΧΗΝ	P
31	.....ΣΩ	ΧΑΙΡ/
	.....ΛΩΣΕΧΕΙ :	
	.....ΤΑΤΡΟΠΟΝ	
	.....ΓΑΡΜΟΙΔΙΑΦΕΡΕΙ	
35	.....ΑΓΕΓΟΝΟΤΑ :	
	.....ΑΤΡΑΟΣΓ' ΕΙΣΦΟΔΡΑ·	
	.....ΕΝ : ΟΥΔΕΓΑΡC' ΟΘ·	
	.....ΓΑΝΑΚΤ.....Ν	
	.....ΚΕ.....ΚΟΥΤΩΝΝΥΝΦΟΒΩΝ	
40	ΙΟΝΥΟΝΕΚ.....ΜΕΝΟC : ΑΛΛΑΜΗΝΤΟ·	
	ΗΜΙΝΕΔΟΞ.....Τ' ΕΧΕΙΤΗΝΤΑΡΘΕΝΟΝ	
	ΟΜΟCΧΙΩΝ...Μ' ΕΘΕΛΟΝΤΗCΟΥΒΙΑ·	
	ΩΟΜΕΘΑΧΑ...ΠΑΝΕΙΝCΕΤΟΥΤΟΤΥΘΟΜΕΝΟ·	
	ΑCΤΕΙΟCΑΠΟΒΕΒΗΚΑC·ΕΥΤΥΧΗΚΑΜΕΝ	
45	ΠΕΡΙΤΟΥΒΩΜΕΝ : ΠΩCΛΕΓΕΙC : ΩCΠΕΡΛΕΓΩ·	
	ΟΥΧΑΙΡΕΑΤΟΤΠΡΩΤΟΝΕΞΕΔΩΚΑΤΕ	
	ΤΗΝΤΠΑΙΔΑ : ΜΑΔΙΑ : ΤΙCΥΛΕΓΕΙCΟΥΧΑΙΡΕΑ	
	ΑΛΛΑΤΙΝ·...ΑΝΥΓΕΛΟΙΟΝΟΥΚΑΚΗΚΟΑC·	

26 ...ΜΕΘΑ Lef.   27 ΕΠΙCΤΑΡΑ Lef.   28 ΟΝΛΟ-
 ....ΟΔΙ Lef.; P in margine valde incertum   38 ΚΤ.....Ν
 Lef.   39 ΚΟΥ vel ΚΕΙ, ΚΟ. Lef.   40 ΕΘΥΟΝ Lef.   41 ΗΜΕΝ
 Lef.; post ΕΔΟΞ fort.apostr.   42 inter ΩΝ et ΕΘ desunt 4
 vel 3 litterae quarum ultima Μ' vel Κ' erat   48 ΑΛΛΑΤΙΝ...
 ΑΝΥ Ri., ΑΛΛΩ. Lef., ΑΛΛΩ.ΙΜ Κ.

..... διεσκε]δάσμεθα
 ..... ἐπισπορά
 ..... τὸν λόχον δίχα
 ..... Χαιρέα

desunt fere 8 versus

- 30 ..... -πος ἦν
 ..... -cw Χαιρ.
 ..... κα]λῶς ἔχει
 ..... κα]τὰ τρόπον
 ..... τί] γάρ μοι διαφέρει;
 35 ..... τὰ γεγονότα
 ..... -α πρᾶός γ' εἰ σφόδρα.
 ..... εν: οὐδὲ γάρ c' ὄθεν
 ..... ἀγανακτ[ήσκειν τὰ νῦ]ν
 ..... τῶν νῦν φόβων
 40 τὸν υἱὸν ἐκ[λυσό]μενος. (A.) ἀλλὰ μὴν ποεῖν
 ἡμῖν ἔδοξε ταῦτ'· ἔχει τὴν παρθένον
 ὁ Μοσχίων· [ἔγῃμ'] ἐθελοντής, οὐ βία.
 ὤόμεθα χαλεπανεῖν σε τοῦτο πυθόμενον.
 ἀστεῖος ἀποβέβηκας· εὐτυχήκαμεν.
 45 περὶ τοῦ βοῶμεν; (Λα.) πῶς λέγεις; (A.) ὥσπερ λέγω.
 (Λα.) οὐ Χαιρέα τὸ πρῶτον ἐξεδώκατε
 τὴν παιῖδα; (A.) μὰ Δία. (Λα.) τί cὺ λέγεις; οὐ Χαιρέα;
 ἀλλὰ τίνι; (A.) πάνυ γέλοιον· οὐκ ἀκήκοας

26 supplementum incertum tentavi 38 dub. suppl. K.

40 ἐκλυσόμενος K., ἔθουον ἐκκλησόμενος Ar., ἐκκελυμένος Sud.

41 suppl. Ar. 42 ἔγῃμ' K, βέβηκ' Sud., γαμεῖ δ' Ar. 43 suppl.

Ar. Croe. 48 suppl. K.

ΤΩCΩΝΕΑΝ..... CΘΑ..C : NHT.YCΘΕΟΥ.

50 ΚΑΙΠΑΙΔΙΟΝ .....

ΕΚΜΟCΧΙΩ.....

ΕΡΡΩΜΕΝΟ.....

ΠΡΩΪΓΕCΩC.....

ΟΧΑΙΡΕΑCΑΡ.....

55 ΤΙΓΑΡΗΔΙΚ.....

ΕΒΟΑΠΟΡΕΥΘ.....

ΕΒΟΥΛΕΤ'ΕΥ.....

ΩΓΗ : ΤΙΠΤΟ .....

ΔΙCΗΤΡ.....

49 ΝΕΑΝ.....CΘΑ..C : Ri., ΝΕΑΝ et .....C : Lef.,
 C....C : K. 51 ΕΙC Lef. 53 ΠΡΩΪΤΕ Lef. 54 ΑΡ vel ΑΦ
 55 ΗΔΙΗC Lef.

- 49 τῷ αὖ νεαν[ίσκῳ. (Λα.) τί λέγει]c; (Α.) ἡ τοὺς θεοὺς.
 (Λα.) καὶ παιδίον. ....
 (Α.) ἐκ Μοσχίωνος. ....
 ἔρρωμένος. ....
 . . . . .
 ὁ Χαιρέας. ....
 55 τί γὰρ ἡδίκ[ηκε] . . . . .
 ἐβόα, πορευθ[ῆναι] . . . . .
 ἐβούλετ' ε[ὐθύς] . . . . .
 ὦ Γῆ: τί πο[ήσω]. . . . .
 δις ἢ τρις . . . . .

49 τί λέγειc exempli causa supplevi quamquam satis longe
 abest a litteris, quas Ricci in charta legisse sibi videtur

55 ἡδίκηκε Wil., ἡδίκησε Croe. 56 suppl. Ro. 57 suppl. K.

58 ποήσω K., τί ποτ' Ro. 59 suppl. Lef.

Egregia benevolentia Theodori Reinachi accidit, ut duo frustula annectere mihi liceat in Aegypto comparata a Riccio, quae codicis Aphroditopolitensis esse idem perspexit. Doleo quod certum eis locum inter reliqua folia tribuere frustra conatus sum.

U. frustulum undique mutilatum

(R)	]	
	] ΔΟΙΚΑ[	δ' οί καί
	] ἸΝΩCAYΤ[	-iv ὡc αὐτ-
	] ΛΕΓΕΙΓΑΡΝ[	λέγει γὰρ ν[ὺν
	] ΑCΘΑ[	-αcθα[ι
(V)	] ΗΜΑΡ[	ἡμαρτ[εc
	] ΗΜΑΡΤ[	ἡμαρτ[ον
	] CΩCΔ'ΟΥ[	ἴ]cωc δ' οὐ
	] ΤΟΥΤΟΔ'ΕΧ[	τοῦτο δ' ἐχ-
	] ΕΚΕ[	έκε[ι

V. frustulum a sinistra parte marginem exhibens

(R)	A..[	α. .
	ΤΑΥΤΑ[	ταῦτα
	..ΥΜ..[	..υμ..
	Δ..ΤΟΥ[	δ[ιὰ] τοῦ[το
(V)	] .ΟCΕΜΟΥ	.oc έμοῦ
	] ΡΟΙΠΟΕΙ	-ροι ποεί
	] ΝΕΠΑΓΕΤΑ!	ν έπάγεται
	] Ο[	.o . . . .

ΓΕΩΡΓΟΣ

Personae:

Adulescens	Davus servus
Myrrhina matrona	(Cleaenetus senex)
Philinna anus	(Gorgias adulescens)
	(Senex, primi adulescentis pater)
	(Adulescens primi adulescentis amicus)

- ζ (R) ..... ΠΡΟΣΙΩΝ ΠΡΑΤΤΩΝ
 ..... ΥΠΟΦΟΒΟΥΜΕΝΟΣ
 ..... Ρ... ΥΔ. ΔΟΚΟΥΝ
 ..... ΕΟΜΕΙΡΑ ΚΙΣΚΟΣ ΕΝΑΓΡΩ ΔΙΕΤΕΛΕΙ
 5 ..... ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΣ Μ' ΑΠΟΛΟΛΗΚΕ
 ..... ΜΟΝΕΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΝ ΕΠΙ ΠΡΑΞΙΝ ΤΙΝΑ
 ..... ΤΟΝ ΥΚΤΑ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΤΟΥ ΣΓΑΜΟΥΣ
 ..... ΒΑΝΩ ΜΟΙ ΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ ΕΣΤΕ ΦΑΝΟΥΣ
 ..... ΡΑΘΥΟΝΤΑ ΕΝΔΟΝ ΕΚΔΙΔΩΣΙ ΔΕ
 10 ..... ΠΑΤΗΡ ΜΟΙ ΠΑΤΡΙΑ ΓΑΡ ΕΣΤΙ ΜΟΙ
 ..... ΝΥΝΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΤΡΕΦΟΜΕΝΗΣ
 ..... ΔΕΛΦΗ.. ΝΑ ΔΕ ΔΥΣΦΕΥΚΤΩ ΚΑΚΩ
 ..... ΑΠΛΗΝΟΥ ΤΩΣ ΕΧΩ
 ..... ΚΙΑΣΟΥ ΔΕΝ ΦΡΑΣΑΣ
 15 ..... Α. ΠΩΝ ΔΕ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ ΤΗΝ ΦΙΛΑΤΑΤΗΝ
 ..... ΑΝΑΔΙΚΗ ΣΑΙΜ' ΑΝΟΥ ΓΑΡ ΕΥΣΕΒΟΣ
 ..... Τ' ΤΕΙΝ ΔΕ ΜΕΛΛΩΝ ΤΗΝ ΘΥΡΑΝ ΟΚΝΩ ΠΑΛΑΙ
 ..... Κ' ΟΙ ΔΑ ΓΑΡ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΕΙΝΥΝΕΞΑΓΡΟΥ
 ..... ΝΘΑ ΔΕ ΠΙΔΗ ΜΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΠΡΟΝΟΙΣ ΘΑΙΜ' ΕΔΕΙ

litterarum amplitudo tantopere variat, ut quot litterae initio singulorum versuum desint plerumque non constet 3 post ΔΟΚΟΥΝ spatium liberum 6 desunt non minus 5 litterae 16 desunt 2 vel 3 litterae

1 versus corruptus 3 ἦν — ἐδόκουν rest. Nic. coll. Choerob. in Theodos. I 340 Hilg. = fr. 99 K. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Γεωργῷ „ἦν — ἐδόκουν“ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον; ἀμαρτάνειν K., πράξειν κακῶς Kai., φεύγειν γάμους Dzia., κακῶς ποεῖν Ro., τῇ φιλτάτῃ Kretsch. 4 καὶ γὰρ τότε Wil., ἐν ᾧ δέ Gr. H., ἔπειθ' ὅτε Kai., τὰνθένδε Dzia., συνῶν ὅτε Kretsch. 5 νῦν δ' ἔτυχε Dzia. Wil., ἔτυχε τό Gr. H., τότε ἔτυχε Kai., τὸ νῦν δέ c. Ro.; ὁ μ' ἀπολώλεκε Nic., ὡς μ' Ro. 6 suppl. Nic., ἐκδημον Kretsch., κακοδαίμον' Leeuw. 7 κατιῶν K. Wil., ἐλθῶν Blaß,

- ..... προσιῶν πράττων
 ..... ὑποφοβούμενος
 ἦν δ' οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν [ἀμαρτάνειν,
 καὶ γὰρ τόθ'] ὁ μεираκίσκος ἐν ἀγρῷ διετέλει.
 5 νῦν δ' ἔτυχε] συμβεβηκὸς ὃ μ' ἀπολώλεκε
 ἀπόδημον εἰς Κόρινθον ἐπὶ πρᾶξιν τινα.
 κατιῶν] ὑπὸ νύκτα γινομένους ἑτέρους γάμους
 καταλαμβάνω μοι, τοὺς θεοὺς στεφανουμένους
 τὸν πατέρα θύοντ' ἔνδον· ἐκδίδωσι δέ
 10 αὐτὸς ὁ πατήρ. ὁμοπατρία γὰρ ἐστὶ μοι
 ἐκ τῆς] <ἐκείνῳ> νῦν γυναικὸς τρεφομένης
 γεγῶς' ἀδελφῇ. τίνα δὲ δυσφεύκτῳ κακῷ
 εὖρω τέχνην οὐκ οἶδ]α· πλὴν οὕτως ἔχω·
 οὐκ ἂν φυγῶν ἐξ οἴ]κίας οὐδὲν φράσας
 15 οὕτως] λιπὼν δὲ τὸν γάμον τὴν φιλτάτην
 'Ἡδεῖ]αν ἀδικήσαιμ' ἂν· οὐ γὰρ εὐσεβές.
 κόπτειν δὲ μέλλων τὴν θύραν ὁκνῶ πάλαι·
 οὐκ οἶδα γὰρ τὸν ἀδελφὸν εἰ νῦν ἐξ ἀγροῦ
 ἐνθάδ' ἐπιδημεῖ. πάντα προνοεῖσθαι με δεῖ.

ἦκων δ' Kai., ἀπιόνθ' Leeuw., γινομένους ἤδη γάμους Gr. H.,
 γ. ἑτέρους γ. Dzia., γ. τινὰς γ. Leeuw. 8 suppl. et corr. Gr. H.;
 ἔστεμμένους Leeuw. 9 suppl. Nic. 10 suppl. Bury 11 in
 restituendo versu procul dubio corrupto Wilamowitzium secutus
 sum, μητρὸς δὲ τῆς Kai., ἐκ τινος ἄβρας Kretsch., τῆς ἔνδον αὐ
 Ro., ἔνδον ὑπὸ τῆς — τρεφομένη Nic., ὑπὸ τῆς πατρὸς — τρε-
 φομένη Weil. 12 γεγῶς' K., γεγонуί' Ro., ἡβῶς' Leeuw.
 13 εὖρω φυγὴν οὐκ οἶδα Blaß, τέχνην K., versum excidisse
 putat Dzia., ἀλοὺς ἔχοιμ' ἂν ὁδὸν ἀπλὴν Kretsch. 14 suppl.
 K., οὐκ ἂν ἀποδράς ἐξ οἰκίας Blaß, ἐξηλθον ἐκ τῆς οἰκίας Gr.
 H., φύγοιμ' ἂν ἐκ τῆς οἰκίας Kai. 15 οὕτω Gr. H., φυγῇ Weil,
 κυγῇ Rich., οὐδενὶ Blaß, αὐτῇ Ro. 16 'Ἡδεῖαν (scr. 'Ἡδιαν)
 Wil., εὐσεβές Nic., εὐσεβῶς Ell. 17—19 rest. Nic.

- 20 ἈΛΛΕΚΤΟΔΩΝΑΤΤΕΙΜΙΚΑΙΒΟΥΛΕΥΣΟΜΑΙ
 ΤΟΥΤ' ΑΥΘ' ΟΠΩΣ ΔΕΙΔΙΑΦΥΓΕΙΝ ΜΕ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ.
 .ΛΛ' ΩΣ ΠΡΟΣΕΥΝΟΥΝ ΩΦΙΛΙΝΑ ΤΟΥ ΣΛΟΓΟΥΣ
 .ΟΟΥ ΜΕΝ ΗΣΕΤΑΝ ΤΑΤΑ ΜΑΥΤΗΣ ΛΕΓΩ
 ... ΟΙΣ Δ' ΕΓΩ ΝΥΝ ΕΙΜΙΚΑΙ ΝΗΤΩ ΘΕΩ
 25 .. ΩΓ' ΑΚΟΥΟΥΣ' ΩΤΕ ΚΝΟΝ ΜΙΚΡΟΥ ΔΕΩ
 .. ΟΣΤΗΝ ΘΥΡΑΝ ΕΛΘΟΥΣΑ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣΑΤΟΝ
 ... ΖΩΝ' ΕΞΩ ΤΟΥΤΟ ΝΕΙΠΤΕΙΝ ΟΣΑ ΦΡΟΝΩ
 ... ΥΓΕ ΦΙΛΙΝΑ ΧΑΙΡΕΤΩ · ΤΙ ΧΑΙΡΕΤΩ
 ... Ω ΖΕΤΩ ΜΕΝΟΥΝΤΟΙ · ΤΩΣΩΝ ΓΑΜΕΙΝ
 30 ... ΑΡΟΣΟΥΤΟ ΧΔΙΚΗ ΚΩΣΤΗΝ ΚΟΡΗΝ
 .... ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΣΚΑΤΑΤ... ΠΡΟΣΕΡΧΕΤΑΙ
 .... ΟΘΕΡΑΤΩΝ ΕΞ ΑΓΡΟΥ ΔΑΟΣ ΒΡΑΧΥ
 Β... ! ΜΕΤΑ ΣΤΩ ΜΕΝ ΤΙΔ' ΗΜΙΝ ΕΙΠΤΕ ΜΟΙ
 .... ΜΕΛΕΙ · ΚΑΛΟΝ Γ' ΑΝ ΕΙΗ ΝΗΔΙΑ
 35 ΑΓΡΟΝ ΓΕΩΡΓΕΙΝ ΕΥΣΕ..... ΕΝΑ
 ΟΙ ΜΑΙ ΦΕΡΕΙ ΓΑΡ ΜΥΡΡ..... ΚΑΛΟΝ
 ΑΝΘΗ ΤΟ ΣΑΥΤΑ · ΤΑΛΛΑΔΑ..... Η
 ΑΠΕΔΟΚΕΝ ΟΡΘΩΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣΟΥ.....
 ΑΛΛ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΟΣΥ ΠΡΟΣΕΙΣ ΕΝΕΓΚΟΜΩΣ

28 ... ΙΓΕ Gr. H., prima littera utrum Υ an Ι fuerit
 diiudicari iam non potest 29 ΤΟΙ·ΤΩC Gr. H., lacuna
 sufficit fort. duabus litteris angustis 31 et 32 initio non
 desunt plus quinae litterae. 33 Τ.. Η Gr. H., Β... ! editores
 societatis Palaeogr., Β... ! iam in imagine legere mihi videor,
 olim primam litteram esse numerum Ρ margini adscriptum
 falso suspicatus 34 ante ΜΕΛΕΙ nihil erat scriptum in charta
 36 ΚΑΛΟΝ correctum videtur ex ΚΑΚΟΝ

23 coi Dzia. 24 et 25 suppl. Blaß 26 et 27 rest. Nic.
 28 μή κύ γε Blaß Weil, ἔμοιγε Ell. Gr. H. 29 οἰμωζέτω Nic.;
 τοιοῦτος ὢν Gr. H. Weil Wil.; γαμεί Wil. 30 ὁ μισρός Nic.;
 οὕτως Wil. 31 ὁ κάκισ]τος. (Μυ.) οὗτος Wil., θέλει τοσούτους —

- 20 ἄλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι καὶ βουλευσομαι
 τοῦτ' αὐθ', ὅπως δεῖ διαφυγεῖν με τὸν γάμον.
 (Μυ.) ἄλλ' ὡς πρὸς εὖνουν ᾧ Φίλιννα τοὺς λόγους
 προουμένη σε πάντα τὰμαυτῆς λέγω.
 ἐν τοῖσδ' ἐγὼ νῦν εἰμί. (Φι.) καί, νῆ τῷ θεῷ,
 25 ἔγωγ' ἀκούουσ' ᾧ τέκνον μικροῦ δέω
 πρὸς τὴν θύραν ἐλθοῦσα καὶ καλέσασα τόν
 ἀλαζόν' ἔξω τοῦτον εἰπεῖν ὅσα φρονῶ.
 (Μυ.) μὴ κύ γε Φίλιννα, χαιρέτω. (Φι.) τί χαιρέτω;
 οἰμωζέτω μὲν οὖν τοιοῦτος ὢν, γαμεῖ
 30 ὁ μιαρὸς οὕτως ἡδίκηκῶς τὴν κόρην,
 ὁ κάκις]τος. (Μυ.) οὗτος κατὰ τ[ύχη]ν προσέρχεται
 αὐτῶν] ὁ θεράπων ἐξ ἀγροῦ Δᾶος· βραχὺ
 β[ούλει] μεταστῶμεν. (Φι.) τί δ' ἡμῖν, εἰπέ μοι,
 τούτου] μέλει; (Μυ.) καλόν γ' ἂν εἴη νῆ Δία.
 (Δα.) ἀγρὸν εὐσεβέστερον γεωργεῖν οὐδένα
 36 οἶμαι· φέρεי γὰρ μυρρ[ίνην, κιττόν] καλόν,
 ἄνθη τοσαῦτα· τᾶλλα δ' ἂν τις καταβάλῃ,
 ἀπέδωκεν ὀρθῶς καὶ δικαίως, οὐ πλέον
 ἄλλ' αὐτὸ τὸ μέτρον. ὁ Κύρος εἰσένεγχε' ὁμῶς

(Μυ.) κατὰ τ. Ro., χόλους Nic., λόγους Weil, κόμπους Kretsch.,
 ὄρκους Blaß; κατὰ τύχην Kai., κατατίθου Nic., κατατεμῶν Dzia.,
 καταπατῶν Blaß 32 αὐτῶν Nic., recepi, quamquam spatium
 vix sufficit, ἡμῖν Gr. H. 33 βούλει dub. K., τηιδί Gr. H.
 34 suppl. Nic. 35 Stob. Flor. 57, 5 = fr. 96 K. Μενάνδρου
 Γεωργίου· ἀγρὸν εὐσεβέστερον γεωργεῖν οὐδένα οἶμαι· φέρει γὰρ
 ὅσα θεοῖς ἄνθη καλά, κιττόν, δάφνην· κριθὰς δ' ἂν σπείρω πάνυ
 δίκαιος ἀπέδωκεν τόσ' ὅσ' ἂν κατέβαλον, cf. Xen. Cyrop. VIII 3, 3*,
 Alciph. II, 13 Sche., Poll. I 227 36 suppl. Kauer, verum excidis-
 se arbitrati varia temptarunt Gr. H. Nic. Dzia. Kaib. Weil Wil.
 37 schol. Aristid. p. 541 (Dind.) = fr. 899 K. καταβαλεῖν ἀντι-
 τοῦ σπείρειν. καὶ Μένανδρος· τᾶλλα δ' ἂν τις καταβάλῃ 38 suppl.
 Nic. 39 ὁμῶς Nic.

- 40 ΠΑΝΤΑΟΣΑΦΕΡΟΜΕΝΤΑΥΤΑΠΑΝΤ' ΕΙΣΤΟΥΣΓΑΜΟΥΣ
 ΩΧΑΙΡΕΠΟΛΛΑΜΥΡΡΙΝΗ : ΝΥΚΑΙΣΥΓΕ
 Ο. ΣΕΚΑΘΕΩΡΟΥΝΓΕΝΙΚΗΚΑΙΚΟΣΜΙΑ
 ΓΥΝΑΙΤΙΠΡΑΤ' ΤΕΙΣΒΟΥΛΟΜΑΙΣ' ΑΓΑΘΩΝΛΟΓΩΝ
 ΜΑΛΛΟΝΔΕΠΡΑΞΕΩΝΕΣΟΜΕΝΩΝΕΑΝΟΙΘΕΟΙ
- Ζ (V) .ΕΛ..ΙΓ... ΑΙΚΑΙΦΘΑΣΑΙΠΡΩΤΟ.....
- 46 ΟΚΛΑΙΕΝΕΤΟΣΓΑΡΟΥΤΟΜΕΙΡΑΚΙΟΝ.....
 .ΡΓΑΖΕΤΑΙΠΡΩΗΝΠΟΤ' ΕΝΤΑΙΣΑΜ.....
 ΣΚ.Π' ΤΩΝΔΙΕΚΟΨΕΤΟΣΚΕΛΟΣΧΡΗΣΤ'..ΠΑΝΥ
 ΤΑΛΑΙΝ' ΕΓΩ : ΘΑΡΡΕΙΤΟΠΕΡΑΣΔ' ΑΚΟΥΕΜΟΥ
- 50 ΑΠΟΤΟΥΓΑΡΕΛΚΟΥΣΩΣΤΡΙΤΑΙΟΝΕΓΕΝΕΤΟ
 ΒΟΥΒΩΝΕΠΗΡΘΗΤΩΓΕΡΟΝΤΙΘΕΡΜΑΤΕ
 ΕΠΕΛΑΒΕΝΑΥΤΟΝΚΑΙΚΑΚΩΣΕΧΕΝΤΑΝΥ
 ΑΛΛ' ΕΚΚΟΡΗΘΕΙΗCΣΥΓ' ΟΙΑΤΑΓΑΘΑ
 ΗΚΕΙCΑΠΑΓ' ΓΕΛΛΩΝ : CΙΩΠΑΓΡΑΪΔΙΟΝ
- 55 ΕΝΤΑΥΘΑΧΡΕΙΑCΓΕΝΟΜΕΝΗCΑΥΤΩΤΙΝΟC
 ΚΗΔΕΜ.ΝΟCΟΙΜΕΝΟΙΚΕΤΑΙΚΑΙΒΑΡΒ..ΟΙ
 ΕΦ.ΙCΕΚΕΙΝΟCΕCΤΙΝΟΙΜΩΖΕΙΝΜ..ΡΑΝ
 ΕΛ.ΓΟΝΑΠΑΝΤΕCΟΔΕCΟCΥΙΟCΟΙΟΝ..
 ΝΟΜΙCΑCΕΑΥΤΟΥΠΑΤΕΡΑΠΟΡ.ÇΑ...
- 60 ΗΛΕΙΦΕΝΕΞΕΤΡΙΒΕΝΑΠΤΕΝ.ΖΕΝΦΑΓΕΙΝ
 ΠΡΟCΕΦΕΡ.ΠΑΡΕΜΥΘΕΙΤ' ΟΠΑΝΥΦΑΥΛΟCΕΧΕΙ

41 ΝΥ correctum ex NH 42 ΟCΓΕ Gr. H. 45 .ΕΛΩ-
 CΙΓΝΩ.ΑΙ Gr. H., dedi quae in charta et in imagine cernere
 potui 57 ΕΖΗC Gr. H., ΕΦ..C edit. pal. 59 ΑΠΟΡΘΟÇΑ
 Gr. H., ego in charta legere mihi visus sum ΑΠΟ..ÇΩ, in
 imagine potius ΑΠΟΡ.ÇΑ

40 πάνθ' ὁπόσα Nic., πάνθ' ὅς' ἀναφέρομεν Ell., πάνθ' ὅσα
 φέρομεν ταῦτα· Leeuw. 41 corr. Gr. H. 42 οὐ σε Rich., ὥς
 γε Gr. H., οὐνεκ' ἐθέλουν Kai. 45 γεῦσαι Blaß, γινῶναι Kai.;
 πρῶτος φράσας Gr. H. 46 ὦ Rein., οὐ tenent Blaß Dzia.; τὸ

- 40 πάνθ' ὅποσα φέρομεν· ταῦτα πάντ' εἰς τοὺς γάμους.
 ὦ χαῖρε πολλὰ Μυρρίνη. (Μο.) πάνυ καὶ κύ γε.
 (Δα.) οὐ σε καθεώρων γεννικὴ καὶ κοσμία
 γύναι. τί πράττεις; βούλομαί σ' ἀγαθῶν λόγων,
 μᾶλλον δὲ πράξεων ἐσομένων, ἂν οἱ θεοί
 45 θέλωσι, γεῦσαι καὶ φθάσαι πρῶτος φράσας.
 ὁ Κλεαίνετος γάρ, ὦ τὸ μεράκιον τὸ σὸν
 ἐργάζεται, πρῶτην ποτ' ἐν ταῖς ἀμπέλοις
 σκάπτων διέκοψε τὸ σκέλος χρηστῶς πάνυ.
 (Μο.) τάλαιν' ἐγώ. (Δα.) θάρρει, τὸ πέρας δ' ἄκουέ μου.
 50 ἀπὸ τοῦ γὰρ ἔλκου, ὡς τριταῖον ἐγένετο,
 βουβῶν ἐπήρθη τῷ γέροντι, θερμα τε
 ἐπέλαβεν αὐτόν, καὶ κακῶς ἔσχευεν πάνυ.
 (Φλ.) ἄλλ' ἐκκορηθείης κύ γ', οἷα τὰγαθὰ
 ἦκεις ἀπαγγέλλων. (Μυ.) σιώπα γράιδιον.
 (Δα.) ἐνταῦθα χρείας γενομένης αὐτῷ τινοσ
 56 κηδεμόνος οἱ μὲν οἰκέται καὶ βάρβαροι,
 ἐφ' οἷς ἐκεῖνός ἐστιν, οἰμῶζειν μακρά
 ἔλεγον ἅπαντες, ὁ δὲ σὸς υἱός, οἶονεῖ
 νομίσας ἑαυτοῦ πατέρα, πορίσας φάρμακα
 60 ἥλειψεν, ἐξέτριβεν, ἀπένιζεν, φαγεῖν
 προσέφερε, παρεμυθεῖτο, πάνυ φαύλως ἔχειν

σὸν Blaß, ἀγρόν Gr. H. 47 ἀμπέλοις Nic. 48 χρηστῶς πάνυ
 Gr. H. Kai. Wil. cf. Ael. Ep. 2 Ἡμέρων ὁ μαλακὸς φελλεῖ ἐπέκοψε
 τὸ σκέλος πάνυ χρηστῶς, καὶ θερμὴ ἐπέλαβεν αὐτοῦ καὶ βουβῶν
 ἐπήρθη 51 Zonar. 1030 = fr. 98 K. θερμὴ καὶ θερμα. . . Μέναν-
 δρος· βουβῶν — αὐτόν, cf. Etym. m. 206 et Phryn. p. 331 (Lob.)
 53 schol. Ar. Pac. 59, Suid. s. v. = fr. 903 K. καὶ ὁ Μένανδρός
 φησι πολλάκις „ἐκκορηθείης κύ γε“ 54 σιώπα γράιδιον Davo dat
 Nic. 57 ἐφ' οἷς Kai., ἔζησ' ἐκεῖνος· Gr. H.; μακρά Rich.
 58 οἶονεῖ Blaß 59 πορίσας φάρμακα Kretsch., ἀπορθῶσας Gr. H.,
 πάλιν Ell. Bury 61 corr. Rich. Wil. ὁ πάνυ φαύλως ἔχει Gr. H.

- Δ.Ξ.ΝΤ'ΑΝΕΣΤΗC'ΑΥΤΟΝΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΟΝ
 ..ΛΟΝΤΕΚΝ.Ν:ΝΗΤΟΝΔΙ'ΕΥΔΗΤΑΓ'ΟΥΤΩCΕΙ
 ...ΑΒΩΝΓΑΡΑΥΤΟΝΕΝΔΟΝΚΑΙCΧΟΛΗΝ
 65 ....ΩΝΑΤΠΑΛΛΑΓΕΙCΔΙΚΕΛΛΗCΚΑΙΚΑΚΩΝ
 .....ΤΙCΕCΤΙCΚΛΗΡΟCΟΓΕΡΩΝΤΩΒΙΩ
 .....ΑΚΙΟΥΤΑΤΡΑΓ'ΜΑΤΑΕΝΕΚΡΙΝΕΝΤΙΝΑ
 ....ΟΥΧΙΠΑΝΤΑΤΤΑCΙΝΑΓΝΩΝΙCΩC
 ....ΜΕΝΟΥΔΕΤΟΥΝΕΑΝΙCΚΟΥΤ.ΔΕ
 70 ....ΗCΑΔΕΛΦΗCΕΜΒΑΛΛΟΝΤΟCCOΥΚΑΙ
 .....ΑCΕΠΑΘΕΝΤΙΚΟΙΝΟΝΚΑΙΧΑΡΙΝ
 ..CΕΠΙΜΕΛΕΙΑCΩΝΕΤ'ΕΚΠΑΝΤΟCΛΟΓΟΥ
 ...ΝΑΥΤΟΝΑΠΟΔΟΥΝΑΙΜΟΝΩCΤ'ΩΝΚΑΙΓΕΡΩΝ
 .ΟΥ.ΕCΧΕΤΗΝΓΑΡΠΑΙΔ'ΥΠΕCΧ..ΑΙΓΑΜΕΙΝ
 75 .ΕΦΑΛΛΙΟΝΕCΤΙΤΟΥΤΟΤΟΥΠΑΝΤΟCΛΟΓΟΥ
 .Ξ.ΥCΙΝΗΔΗΔΕΥΡ'ΑΠΕΙCΙΝΕΙCΑΓΡΟΝ
 ..ΟΥΛΑΒΩΝΠΑΥCΕCΘ.....ΧΟΜΕΝΟΙ
 ΔΥCΝΟΥΘΕΤΗΤΩ.ΗΡΙ.....
 .ΑΙΤΑΥΤ..ΑCΤΕΙΔ.....ΝΙCΩC
 80 ΗΖΗΝΟΠ..ΜΗΜ.....Τ.ΥΔΥCΤΥΧΕΙΝ
 Π.ΛΛΟΥCΤΙCΕΞΕΙΤΟΥCΟΡΩΝΤΑCΕCΤΙΔΕ

62 Δ..Ζ.ΝΤ' Gr. H., Δ.Ζ.ΝΤ' edit. soc. pal. 64 plus
 4 litterae vix desunt 67 ΕΝΕΚΡΙΝΕΙ Gr. H., edit soc. pal., sed
 N mihi certum videtur 71 ΜΕΠΑΘΕΝ Gr. H., edit. soc. pal.,
 ego ΑCΕΠΑΘΕΝ satis certe et in charta et in imagine dispexi

62 δόξαντ' Rich. Wil.; ἐπιμελούμενος Nic. 63 φίλον Kai.
 Weil, καλόν Nic.; δηθ' οὗτοσί Gr. H., δη τουτογί dub. Wil.,
 fort. recte 64 ὁ δ' K., ὁδ' Ro., ὠδ' Gr. H., ἀναλαβών Blaß,
 quod si recte suppletum est, in charta nihil antecessisse puto,
 ἐπόει. λαβών Kai., ποιῶν. λαβών Leeuw. 65 εὐρών Weil,
 ἄρων Kai., διάρων Gr. H. 66 οὕτω Blaß, καὶ γάρ Weil
 67 τοῦ μειρακίου Blaß Ell.; ἀνέκρινεν K., ἀνακρίνει Gr. H.

δόξαντ' ἀνέστης' αὐτὸν ἐπιμελούμενος.

(Μυ.) φίλον τέκνον. (Δα.) νῆ τὸν Δί', εὖ δῆθ' οὐτοσί.
ὁ δ' — ἀναλ]αβὼν γὰρ αὐτὸν ἔνδον καὶ χολήν

65 εὐρῶν ἀπαλλαγεῖς δικέλλης καὶ κακῶν,
οὕτως τίς ἐστι σκληρὸς ὁ γέρων τῷ βίῳ —
τοῦ μεираκίου τὰ πράγματ' ἀνέκρινεν, τίνα
ἔστ'] οὐχὶ παντάπασιν ἀγνοῶν ἴσως.

διερχομένου δὲ τοῦ νεανίσκου τάδε,
70 τὰ τε] τῆς ἀδελφῆς ἐμβαλόντος σοῦ τε καὶ
τῆς σῆς πενί]ας, ἔπαθέν τι κοινόν, καὶ χάριν
τῆς ἐπιμελείας ᾧ τ' ἐκ παντὸς λόγου
δεῖν αὐτὸν ἀποδοῦναι, μόνος τ' ὢν καὶ γέρων
νοῦν ἔσχε· τὴν γὰρ παῖδ' ὑπέσχηται γαμεῖν.

75 κεφάλαιόν ἐστι τοῦτο τοῦ παντὸς λόγου.
ἤξουσιν ἤδη δεῦρ', ἅπεισιν εἰς ἀγρόν
ὁμοῦ λαβῶν· παύσεσθε πενία μαχόμενοι
δυσνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ δυσκόλῳ,
καὶ ταῦτ' ἐν ἅττει· δεῖ γὰρ ἢ πλουτεῖν ἴσως

80 ἢ Ζῆν ὅπου μὴ μάρτυρας τοῦ δυστυχεῖν
πολλοὺς τις ἔξει τοὺς ὀρώντας· ἔστι δέ

68 ἔστ' Wil., τίνα, ταῦτ' Leeuw., τὰ μὲν Weil Bury
69 διερχομένου Kaib. Weil; τάδε Kai. Weil, τὰ τε Blaß
70 τὰ τε Weil, περί Blaß Kai.; τε inser. Blaß 71 suppl. K.
72 corr. Rich. 73 δεῖν Rich., δέον Nic. 74 νοῦν Gr. H.;
ὑπέσχηται Nic. 75 cf. Quint. III 11, 27 = fr. 922 K. „ut dicimus
caput rei est et apud Menandrum κεφάλαιόν ἐστιν“ 76 suppl.
Gr. H. 77 ὁμοῦ Gr. H., σ' ὁμοῦ Rein., παύσεσθε — δυσκόλῳ
rest. Blaß coll. Theophylact. Ep. 29 = fr. ad. 183 K. πεπαύμεθα
πενία μαχόμενοι δυσνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ δυσκόλῳ 79 sqq. rest.
Weil coll. schol. Hes. Op. 637 = fr. 928 K. δεῖ γὰρ ἢ πλουτεῖν
(lac. 10 fere litterarum) ὅπως μὴ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν τοὺς
ὀρώντας

- ...CEICTOTOIOYT' EYKTONHT' EPHMIA
 ..AG' GELICACΘAI TP... CETAYT' EBOYLOMHN
 ...ΩCΩΠΟΛΛΑΚΑΙCΥΓΕΤΙΠΕΤΠΟΝΘΑΣΤΕΚΝΟ⁻ ÷(
 85 ....PIΠATEICTPIBOYCATA CXEIPACTIGAP
 ..ΛINNAΠOPOYMAINYN TIΠOIHCAIMEDEI
 ...ITINOCHΠAICECTITOYTΩKOY..ΛI NN A

87 KOY. !Λ! NN A Gr. H., ego quoque ΛINNA in charta legere mihi visus sum, KOY.. ΔEN edit. soc. pal.

Fragmenta aliunde nota.

1.

εὐκαταφρόνητόν ἐστι Γοργία πένης,
 κἄν πάνυ λέγῃ δίκαια· τούτου γὰρ λέγειν
 ἔνεκα μόνου νομίζεθ' οὗτος, τοῦ λαβεῖν.
 καὶ κυκοφάντης εὐθὺς ὁ τὸ τριβώνιον
 5 ἔχων καλεῖται, κἄν ἀδικούμενος τύχη.

Stob. Flor. 96, 5 = fr. 93 K. Μενάνδρου Γεωργῶ.
 Cleaenetus loquitur.

2.

ὁ δ' ἡδίκηκώς ὅστις ἔσθ' οὗτός ποτε
 τὴν ὑμετέραν πενίαν, κακοδαίμων ἔσθ', ὅτι
 τοῦτ' ἡδίκηκεν, οὗ τυχὸν μεταλήψεται.
 εἰ καὶ σφόδρ' εὐπορεῖ γάρ, ἀβεβαίως τρυφᾷ·
 5 τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

Stob. Flor. 105, 28 = fr. 94 K. Μενάνδρου Γεωργῶ.
 Cleaeneti verba sunt.

ἀγρὸς εἰς τὸ τοιοῦτ' εὐκτὸν ἢ τ' ἐρημία.
 εὐαγγελίσασθαι πρὸς σὲ ταῦτ' ἐβουλόμην.
 ἔρρωσο πολλά. (Μυ.) καὶ σύ. (Φι.) τί πέπονθας τέκνον;
 85 τί περιπατεῖς τρίβουσα τὰς χεῖρας; (Μυ.) τί γάρ;
 Φίλινν' ἀποροῦμαι νῦν τί ποιῆσαι με δεῖ.
 ἐπεὶ τίνος ἡ παῖς ἐστι; τούτῳ κοῦδενί

82 suppl. Wil. 83 πρὸς σὲ Gr. H. 84 ἔρρωσο. (Μυ.)
 καὶ σύ γε πολλά Nic., γε del. Kai. 85 cf. Aristaen. Ep. II, 5
 ὡ τῆς ἀπορίας δι' ἣν περιπατῶ τρίβουσα τὰς χεῖρας. 87 ἐπεὶ
 Wil., οἶμοι Nic.; κοῦδενί Nic.

3.

οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνὴρ ὦ Γοργία,
 ὅστις ἀδικεῖσθαι πλείστ' ἐπίστατ' ἐγκρατῶς·
 τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν
 δεῖγμ' ἐστὶν εὐθὺς πᾶσι μικροψυχίας.

Orion Anth. 7, 9 τοῦ αὐτοῦ; lemma ἐκ τοῦ Γεωργοῦ falso
 adscriptum ad 7, 8, quod est Epitr. fr. 8, pertinet ad 7, 9.
 v. 1—2 Stob. Flor. 5, 1 Μενάνδρου Γεωργῶν, v. 3—4 Stob. Flor.
 20, 22 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου) = fr. 95 K. Cleaeneti verba
 sunt

4.

εἰμὶ μὲν ἄγροικος, καὐτὸς οὐκ ἄλλως ἐρῶ,
 καὶ τῶν κατ' ἄκτυ πραγμάτων οὐ παντελῶς
 ἔμπειρος, ὁ δὲ χρόνος τί μ' εἰδέναι ποεῖ
 πλέον.

Orion Anth. 1, 19 = fr. 97 K. ἐκ τοῦ Γεωργοῦ.
 adnexit Weil Zenob. 1, 15 = fr. adesp. 627 ut quartus versus
 evaderet πλέον. <ᾧστ'> ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος.
 loquitur Cleaenetus.

5.

ἐμβεβρόντησαι; γέλοιον, ὅς κόρης ἐλευθέρας
εἰς ἔρωθ' ἦκων σιωπᾶς καὶ μάτην ποιουμένους
περιορᾶς γάμους σεαυτῷ.

Max. Plan. schol. Hermog. (Rhet. Gr. V 525) = fr. 100 K.
παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν Γεωργῷ κτέ. verba sunt amici eius
adulescentis qui v. 1—21 loquitur

6.

ἐν πράγμασιν

schol. Aristoph. Plut. 652 = fr. 101 K. ἀκριβῶς δὲ δεδή-
λωκεν ὅτι ἐπὶ κακῷ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πράγματα, καὶ Μέναν-
δρος δὲ ἐν Γεωργῷ· ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις.

(ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ)

Personae:

matrona?

adulescentes duo

Laches senex (?)

Moschion adulescens

(Phanias citharista)

Col. I	.....ΝΟΝΤΟΛΥΝΤΙΝΑ
	.....ΩΦΙΛΤΑΤΗ
	.....ΗΔΕΔΥΚΕ.ΧΙ
	.....ΕΙΚ.ΡΔΙΑΝ
5	.....ΟCΔΗΝΤΩ!ΚΑΚΩΙ
	.....
	.....ΝΓΑΜΟΥ
	.....ΜΙΑ
	.....ΕΝΟ.Ο
10	.....ΚΑΤΕΛΙΠΕC
	.....Ω
	.....ΤΕΔΗ
	.....ΩΝ
	.....ΥΝΑΤΗΡΚΕΙΔΕΜΟΙ
15	.....ΛΟΠΤΕΤΗCΕΜΗC
	.....ΝΩCΤΩCΑΦΝΩ
	.....ΝΛΕΓΩΝΤΡΕΧΕΙC
	.....ΕΤΑΙ
	.....ΥΒΡΕΙΤΟΓΕΓΟΝΟC
20	.....ΒΙΑΙ
	.....ΩΝΑΥΤΗΝCΥΜΟΙ
	.....ΜΗΤΕΡΑ
	.....CΑΙΤΙCΟΙ
	.....ΥΘΕΝΟC
25	.....ΟΥΜΕΔΕΙ!
	.....ΛΑΘΡΑΙ
	.....ΡΩΝ

desunt 3 versus

25 ΟΥΜ Schu. Wil., in imagine potius ΟΥΝ dispicio, sed fatendum N et M in hac charta vix distingui posse.

- ..... χρόνον πολύν τινα
 ..... ω φιλτάτη
 ..... η δεδυκέναι
 ..... ει καρδίαν
 5 ..... ος δ' ἦν τῷι κακῷι
 .....
 ..... ν γάμου
 ..... μία
 ..... ενο... ο
 10 ..... κατέλιπεC
 ..... ω
 ..... τε δή
 ..... ων
 ..... συναπήρκει δέ μοι
 15 ..... καταλέ]λοιπε τῆC ἐμῆC
 ..... -νωC πῶC ἄφνω
 ..... ν λέγων τρέχειC
 ..... -εται
 ..... ὕβρει τὸ γεγονόC
 20 ..... βίαι
 ..... -ων αὐτὴν κύ μοι
 ..... μητέρα
 ..... -cai τί coi
 ..... οὐθενόC
 25 ..... οὖν ἔδει
 ..... λάθραι
 ..... ρων

desunt tres versus

omnia supplementa, quorum auctor non citatur, sunt
 Wilamowitzii 15 καταλέλοιπε K. 25 οὖν ἔδει K., ου με
 δεῖ Wil.

- 31 .....ΝΘΟCΑ
 .....ΑC
 .....ΟΝΟΥ
 .....
 Col. II ΖΗΛΟΙCΛΑΒΩΝΤ.ΕΤΗ.....ΗΛΥΘΑ.
 36 ΘΥΓΑΤΕΡΑΔΕΥΡΟΤΠΛΟΥCΙΑΝΤΕ..Η.ΜΟΝΗ.
 ΤΑΥΤΗΝCΕΑΥΤΟΝΔΟΥΧΙ: ΠΑΝΤΕΓΩ.ΟΝΗC
 ΤΑΥΤΗCΛΟΓΙΖΟΜΑΙΤΕΜΑΥΤΟΥΤΗΝΕΜΗΝ
 ΕΛΕΥΘΕΡΑΤΗΝΚΑΙΠΟΛΕΩCΕΛΛΗ..ΔΟC
 40 ΚΑΙΠΑΝΤΑΤΑΥΤΕΚΤΗCΑ...Α...ΗΤΥΧΗ
 ΟΥΔΕΙΛΑΒΕΙΝΜΕΠΟΡΝΟ.....Θ....
 ΤΙΔΗΤΟΛΥΠΟΥΝCΕCΤΙΝΤ.....ΚΗΓΑΓΕC
 ΕΝΤΑΥΘΑΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑΚΑ.....Ν
 ΟΥΚΟΙΔΟΠΟΥΓΗCΕCΤΙΝΟΥΚ...ΥΘΕΝ
 45 ΟΥΤΩΓΕΝΥΝΙΤΩΝΧΡΟΝ.ΝΟΝΤΩΝΜΑΚΡΩΝ
 ΛΟΓΙΖΟΜΑΙΤΟΠΑΝΜΗΤΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΗΙ
 ΑΤΥΧΗΜΑΓΕΓΟΝΟCΗΤΕΡ!...ΑC: ΜΗΜΑΘΩC
 ΟΥΚΟΙΔΑΑΘΥΜΩΙΚΑΙΔΕΔΟΙΚΑΥΤΕΡΒΟΛΗΙ
 ΕΙΚΟCΤΙΠΑCΧΕΙΝ: ΠΡΟCΑΓΟΡΑΝΔΟΥΤΩCΑΜΑ
 50 ΠΡΟΑΓΩΝΑΚΟΥCΗΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΩΝΜΟΙΓΕΝΟΥ
 CΥΜΒΟΥΛΟC: ΟΥΘΕΝΚΩΛΥΕΙΜΕ: ΤΑΥΤΑΔΕ
 ΕΙC.....ΩΤΗΝΤΑΧΙCΤΗΝΕΚΠΟΔΩΝ
 ΚΑΙΤΙΠΟΤΑΝΕΙΗΤΑΝΥΓΑΡΟΥΧΑΥΤΟΥΤΠΟΕΙ
 ΕΡΓΟΝΜΕΤΑΠΕΜΠΕΤΕΞΑΓΡΟΥΜΕΜΟCΧΙΩΝ
 55 ΟCΑΛΛΟΤΕΙΜΕΝΕΝΘΑΔΩΝΤΥΧΟΙΜΕΓΩ

34 num unus versus desit non plane certum est 41 in fine vel ΘΙCΥΝ vel ΘΙΟΝ legi posse testatur Wil. 42 in fine legi posse ΚΗΓΑΓΕC vel ΑΤΗΓΑΓΕC monet Wil. 43 in fine N vel H 47 ante AC erat Ξ (T, N, M) 52 dubitat Wil. utrum ΕΙCΩΖΗ an ΕΙCΩΤΙC fuerit in charta, tum fortasse A...Ω legi potest

- 31 ..... πάνθ' ὅσα
 ..... -ας
 ..... χρόνου
 .....
 35 Ζηλοῖς λαβὼν τε τὴν ..... ἐλήλυθας
 θυγατέρα δεῦρο πλουσίαν θ' [ήγ]ή[ι] μόνη[ν]
 ταύτην, σεαυτὸν δ' οὐχί; (B.) πάντ' ἐγὼ μόνης
 ταύτης λογίζομαί τ' ἐμαυτοῦ τὴν ἐμήν.
 ἐλευθέρα τ' ἦν καὶ πόλεως Ἑλληνίδος,
 40 καὶ πάντα ταῦτ' ἐκτηράμην ἀγαθῇ τύχῃ.
 οὐ δεῖ λαβεῖν με πορνο[βόσκου]. θ: ...
 (B.) τί δὴ τὸ λυποῦν σ' ἐστί; τ[ί γὰρ οὐ]κ ἤγαγες
 ἐνταῦθα τὴν γυναῖκα καὶ .....;
 (A.) οὐκ οἶδ' ὅπου γῆς ἐστίν· οὐκ ἐλήλυθεν
 45 οὕτω γε νυνὶ τῶν χρόνων ὄντων μακρῶν.
 λογίζομαι πᾶν, μή τι κατὰ θάλατταν ἦι
 ἀτύχημα γεγονὸς ἢ περὶ [πέτρ]ας. (B.) μὴ 'μαθῶς;
 (A.) οὐκ οἶδ'. ἀθυμῶ καὶ δέδοιχ' ὑπερβολῇ.
 (B.) εἰκός τι πάσχειν. (A.) πρὸς ἀγορὰν δ' οὕτως ἅμα
 50 προάγων ἀκούσῃ καὶ τὰ λοιφ' ὧν μοι γενοῦ
 κύμβουλος. (B.) οὐθὲν κωλύει με. (A.) ταῦτα δέ
 εἴσω τις ἀγέτω τὴν ταχίστην ἐκποδῶν.
 (Γ.) καὶ τί ποτ' ἂν εἴῃ; πάνυ γὰρ οὐχ αὐτοῦ ποεῖ
 ἔργον· μεταπέμπετ' ἐξ ἀγροῦ με Μοσχίων,
 55 ὃς ἄλλοτ' εἰ μὲν ἐνθάδ' ὧν τύχοιμ' ἐγώ

35--37 suppl. Schu. 41 πορνοβόσκου vel πορνοκόπου
 Wil. 46 τό delevit Wil. 47 πέτρας K. 52 suppl. K.

ΕΙΣΑΓΡΟΝΕΦΕΥΓΕΝΕΙΔΕΚΕΙΣΕΛΘΟΙΜΕΓΩ
 ΕΝΤΑΥΘΑΝΑΣΤΡΕΨΑΣΕΤΤΙΝΕΚΑΙΜΑΛΑ
 ΚΑΤΑΛΟΓΟΝΟΥΓΑΡΗΝΟΝΟΥΘΕΤΩΝΤΑΤΗΡ
 ΟΥΜ.....ΓΗΝΚΑΙΓΑΡΑΥΤΟΣΕΓΕΝΟΜΗΝ

60 ΕΙΣ.....ΜΕΝΩΝΟΥΣΙΑΝΜΙΚΡΑΝΤΠΟΕΙΝ
 ΟΥΚ.....ΝΗΓΥΝΗΚΑΤΑΤΟΥΤΟΓΕ
 ΑΛΛΕΞΕΜΟ.ΣΤΙΝΟΥΘΕΝΑΓΑΘΟΝΓΟΥΝΤΠΟΕΙ
 ΕΙΣΙΤΕΟΝΕΙ...ΔΕΣΤΙΝΑΝΔΕΜΗΤΥΧΗΙ
 ΩΝΕΝΔΟ...ΤΙΤΠΡΟΣΑΓΟΡΑΝΤΠΟΡΕΥΣΟΜΑΙ

65 ΕΚΕΙΓΑΡΑΥ...ΝΤΟΥΤΠΡΟΣΕΡΜΑΙΣΟΨΟΜΑΙ
 ΑΡΟΥΝΟΤ...ΕΛΗΛΥΘΗΤΠΟΡΕΥΤΕΟΝ
 ΕΜΟΙΤΡ.....ΝΟΝΕΣΤΙΝΟΥΓΑΡΔΕΙΧΡΟΝΟΝ
 ΤΟΤΡΑ.....ΒΑΝΕΙΝ.ΛΩΣΟΥΔΟΝΤΙΝΟΥΝ

Col. III ΗΔΗΔΟ.....ΟΣ.....

70 ΑΙΤΕΙΝ...ΑΙ.Ε.....
 ΟΙΜΑΙΜΕΝΕΙΝΔΕΙ.....
 ΤΠΡΟΣΝΕΙΜΑΤΩΤΙΝ.....
 ΕΓΩΔΕΠΕΡΙΣΟΥ:ΧΑ.Ρ.....
 ΚΑΙΣΥΓΕ.....

75 ΟΥΚΕΛΕΓΟΝΕΥΘΥΣ.....
 ΑΛΛΑΝΔΡΕΙΣΤΕΟΝ.....
 ΤΙΝΑΛΟΓΟΝΑΕΙΤΠΡΟΣ.....
 ΠΟΛΛΑΤΕΡΙΠΟΛΛΩΝ.....
 ΓΗΜΑΙΜΕΒΟΥΛΕΙΚΑ.....

80 ΦΡΟΝΗΣΕΩΣΓΑΡΤΟΥΤ.....
 ΩΜΟCΧΙΩΝΑΛΛΗΝΗΜ.....
 ΕΤΟΙΜΟCΕΙΜΗΤΠΡΟCΤΙΘ.....

58 HN correctum ex ΗΔ 71 ΜΕΝΕΙΝ Schu., ego in
 imagine potius ΝΕΜΕΙΝ lego, at cf. adn. ad v. 25 72 vel
 ΤΠΡΟΣΜΕΙΝΑΤΩ vel ΤΠΡΟΣΝΕΙΜΑΤΩ in charta fuisse dicit
 Wil., ego hoc potius dispicio, ΤΙΝ dubitanter agnovit Schu.

- εἰς ἀγρὸν ἔφευγεν, εἰ δ' ἐκεῖς ἔλθοιμ' ἐγώ,
 ἔνταυθ' ἀναστρέψας ἔπινε· καὶ μάλα
 κατὰ λόγον. οὐ γὰρ ἦν ὁ νουθετῶν πατήρ,
 οὐ μὴν δι' ὀργήν· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐγενόμην
 60 εἷς [τῶν δυνα]μένων οὐσίαν μικρὰν ποεῖν.
 οὐκ ἠδίκηκεν ἡ γυνὴ κατὰ τοῦτό γε,
 ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ ἔστιν· οὐθὲν ἀγαθὸν γοῦν ποεῖ.
 εἰσιτέον, εἰ τῇδ' ἔστιν. ἂν δὲ μὴ τύχη
 ὦν ἔνδον, ἄρτι πρὸς ἀγορὰν πορεύσομαι·
 65 ἐκεῖ γὰρ αὐτόν που πρὸς Ἑρμαῖς ὄψομαι.
 (Μο.) ἄρ' οὖν ὁ πατήρ ἐλήλυθ', ἡ πορευτέον
 ἐμοὶ πρὸς ἐκείνόν ἐστιν· οὐ γὰρ δεῖ χρόνον
 τὸ πρᾶγμα λαμβάνειν ὅλως οὐδ' ὄντινουν.
 ἦδη δοκεῖ. . . . . ος. . . . .
 70 αἰτεῖν. . . αι. ε. . . . .
 οἶμαι μένειν δεῖ. . . . .
 προσνειμάτω . . . . .
 (Γ.) ἐγὼ δὲ περὶ σοῦ. (Μο.) χαῖρε [πάππα φίλτατε.
 (Γ.) καὶ κύ γε . . . . .
 (Μο.) οὐκ ἔλεγον εὐθὺς . . . . .
 76 ἀλλ' ἀνδρεϊστέον . . . . .
 (Γ.) τίνα λόγον αἰεὶ πρὸς. . . . .
 (Μο.) πολλὰ περὶ πολλῶν . . . . .
 γῆμαί με βούλει καὶ . . . . .
 80 φρονήσεως γὰρ τοῦτ[ο δεῖ πολλῆς πάνυ.
 (Γ.) ὦ Μοσχίων ἄλλην μ . . . . .
 ἕτοιμος, εἰ μὴ προστίθ[ης. . . . .

59 δι' ὀργήν K., πρὸς ὀργήν Wil., sed vereor ut spatium
 sufficiat 60 δυναμένων K., λεγομένων Wil. 71 μένειν Schu.
 72 προσμεινάτω πίνων Schu. 73 suppl. K. cf. Philem. apud
 Ath. VIII 340e = fr. 42 K. 80 δεῖ — πάνυ suppl. K.

- ΗΝΔΕΙΛΑΒΕΙΝΑΥΤ..ΔΕ .....
 ΕΛΕΥΘΕΡΑΝΤΟΥΤΟΠΟΥ .....
 85 ΜΟΝΟΝΚΑΤΑΛΟΓΟΝΕΙΔΑ.....
 ΠΡΟΣΤΟΓΕΝΟΣΕΣΤΙΝΑΛΛ .....
 ΕΙΠΑΡΘΕΝΟΝΔΗΤ.ΟΤΕ .....
 ΣΥΜΒΟΥΛΟΝΑΝΚΑ.ΗΣ.....
 ΑΥΤΟΣΚΕΚΡΙΚΩ.....
 90 ΑΔΗΔΕΔΩΚΑΣ.....
 ΜΗΘΕΙΣΜΑΘΗΝΕ .....
 ΤΑΔΑΛΛΑΚΟΥΣΟΝΣΥΣΤΡ .....
 ΕΙΣΤΗΝΕΦΕΣΟΝΕΤΕΣΟΝ.....
 ΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΟΧΗΝΤΗΣ .....
 95 ΔΕΙΠΝΟΦΟΡΙΑΤΙΣΠΑΡΘΕΝΩ.....
 ΕΙΔΟΝΚΟΡΗΝΕΝΤΑΥΘΑΦΑΝΙΟΥ .....
 ΕΥΩΝΥΜΕΩΣ : ΕΥΩΝΥΜΕΙΣΚΑ.....
 ΕΙΣΕΝΕΦΕΣΩΙ : ΧΡΕΑΜΕΝΟΥΝ.....
 ΕΝΤΑΥΘΕΝ : ΑΡΑΤΟΥΚ.ΘΑΡΙΣΤΟΥ.....
 100 ΤΑΥΤΗΝΛΑΒΕΙΝΕΣΤΟΥΔΑΚ .....
 ΤΟΥΓΕΙΤΟΝΟCΝΥΝΟΝΤΟCΟΥ.Ο.....

83 inter ΑΥΤ et ΔΕ vel una vel duae litterae desunt

- ἦν δεῖ λαβεῖν αὐτὸς δὲ .....
 ἐλευθέραν, τοῦτο πολὺ.....
 85 μόνον κατὰ λόγον, εἰ δ' ἄ[μμεμπτος παντελῶς
 πρὸς τὸ γένος ἐστίν, ἀλλ .....
 εἰ παρθένον δὴ πρότερον .....
 σύμβουλον ἂν καλῆς [με γὰρ περὶ τῶν γάμων
 αὐτὸς κεκρικῶς.....
 90 ἃ δὴ δέδωκας [αὐτὸς αὖ μ' ἀποστερεῖς.
 (Mo.) μηθεὶς μάτην ε.....
 τὰ δ' ἄλλ' ἄκουσον, κυστρ[όφως ἐρῶ· μολῶν
 εἰς τὴν Ἑφεσον ἔπесον .....
 τῆς Ἀρτέμιδος ἦν τῆς Ἑ[φεσίας γὰρ τότε
 95 δειπνοφορία τις παρθένων [ἐλευθέρων·
 εἶδον κόρην ἐνταῦθα Φανίου τινός
 Εὐωνυμέως. (Γ.) Εὐωνυμεῖς κἀ[κεῖ τινες
 εἴς' ἐν Ἑφέσῳ; (Mo.) χρέα μὲν οὖν [πράξων παρῆν
 ἐντεῦθεν. (Γ.) ἄρα τοῦ κιθαριστοῦ Φανίου
 100 ταύτην λαβεῖν ἐσπούδακας [cὺ τὴν κόρην,
 τοῦ γείτονος νῦν ὄντος; ου.ο.....

85 suppl. K. 88 et 90 exempli causa suppl. K.

92 suppl. K. 94 Ἑφεσίας Wil.; γὰρ τότε K. 95 ἐλευθέρων
 vel κηθέων proposuit Wil. 98 πράξων παρῆν vel potius
 ἦλθεν φυγῶν Wil. 100 cὺ τὴν κόρην K., τὴν παρθένον Wil.

Fragmenta aliunde nota.

1.

- ὤμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους ὦ Φανία,
 οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόεστιν, οὐ στένειν
 τὰς νύκτας οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω
 οἴμοι λέγειν, ἡδὺν δὲ καὶ πρῶόν τινα
 5 ὕπνον καθεύδειν· ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τάδε.
 νυνὶ δὲ καὶ τοὺς μακαρίους καλουμένους
 ὑμᾶς ὁρῶ πονοῦντας ἡμῖν ἐμφερῆ.
 ἄρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος·
 τρυφερῷ βίῳ κύνεστιν, ἐνδόξῳ βίῳ
 10 πάρεστιν, ἀπόρῳ συγκαταγερᾶσκει βίῳ.

fr. 281 K. Plut. de tranqu. an. 3 (466b) τοὺς μὲν γὰρ
 ἀφορισμένως ἓνα βίον ἄλυπον νομίζοντας... ἱκανῶς ὁ Μενάνδρος
 ὑπομινῆσκει λέγων· „ὤμην — καθεύδειν“. εἶτα προελθὼν, ὡς
 καὶ τοὺς πλουσίους ἐώρα ταῦτά πάσχοντας τοῖς πένησιν „ἄρ'
 ἐστὶ“, φησί, „συγγενές — συγκαταγερᾶσκει βίῳ“. — 1—7 Stob.
 Flor. 97, 13 Μενάνδρου. — 8 Stob. Flor. 98, 54 Μενάνδρου Κιθα-
 ριστῇ, Diog. La. VII 68 5 ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινά codd. Stob.,
 τάδε scripsi, τὸν πτωχὸν μόνον Herw., ἀλλὰ — τινά delevit Hir-
 schig 7 πονοῦντας Geel, ποιοῦντας codd.

2.

τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει
 πενία. τί γὰρ τοῦτ' ἐστίν; ἥς γένοιτ' ἂν εἷς
 φίλος βοηθήσας ἱατρὸς ῥαδίως.

Stob. Flor. 95, 2 = fr. 282 K. Μενάνδρου Κιθαριστῇ. re-
 spicit Plut. de cupid. divit. 4 (524e)

3.

εἰ τοὺς ἀδικηθέντας πάτερ φευζούμεθα,
τίσιν ἂν βοηθήσαιμεν ἄλλοις ῥαδίως;

Stob. Flor. 9, 17 (Hen.) = fr. 283 K. Μένανδρος Κιθα-
ριστῇ. (Κιθαρισταῖς A)

4.

τὸ μηθὲν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν γὰρ ὦ Λάχης
ἀστεῖον ἐπιτήδευμα κρίνω τῷ βίῳ.

Stob. Flor. 9, 18 (Hen.) = fr. 284 K. ἐν ταύτῳ. cf. fr. 3

5.

φιλόμουςον εἶν' αὐτὸν πάνυ
ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' αἰεί.

Athen. XII 511a = fr. 285 K. καὶ Μένανδρος δ' ἐν Κιθα-
ριστῇ περί τινος μουσικευομένου λέγων φησί·

6.

οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

Athen. VI 247 f = fr. 286 K. Μένανδρος .. ἐν Κιθαριστῇ.

7.

οὕτω τι πράγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν.

Stob. Flor. 110, 9 = fr. 287 K. Μενάνδρου Κιθαριστῇ.

8.

ὥς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη.

Stob. Ecl. I, 7, 1 (Wachs.) = fr. 288 K. Μένανδρος Κιθαριστῇ, cf. monost. 758 Mein.

9.

σκοῖδον Διονύσου

Phot. = fr. 289 K. σκοῖδος· ταμίας τις καὶ διοικητής, Μακεδονικὸν δὲ τοῦνομα, διόπερ Μένανδρος ἐν Κιθαριστῇ σκοῖδον Διόνυσον λέγει, cf. Poll. X 16, Hes. s. v.; Διονύσου vel Διονύσιον Wil.

ΚΟΛΑΞ

Personae:

Doris ancilla	(Bias miles)
Phidias adulescens	(Struthias parasitus)
Servus	(Sosias servus)
Leno	(Cocus)

- Col. I .....ΩΝΤΩΝΠΑΤΕ.....ΝΗΜΕΝΟΣ
 .....ΣΥΝΩΣΤΑCΙΝΔΟ.Ε.
 .....ΕΠΙΠΡΑΞΕΙCΤΙΝΑ.
 .....ΙΚΙΑΝΕΜΟΙΚΕΝΗΝ
 5 .....ΟΠΑΙΔΑΡΙΟΝ·ΥΤΟCΤΡΟΦΗΝ·
 .....ΝΔΙΟΙΚΗΤΑΙCΤΙCΙΝ·
 .....ΔΑΙΜΟΝΤΥΧΟΝΙCΩC
 .....ΩΝΑΘΛΙΩCΟΥ.ΩCΦΟΔΡΑ·
 .....ΤΟΜΟΙΠ.ΗΤΕΟΝ
 10 .....ΥΝΟΔΟCΗΜΩΝΓΕ.ΝΕΤΑΙ
 .....ΕCΤΙΑΤΩΡΔΕC.ΟΤΗC
 .....ΔΕΧΕCΘΑΙΕΙ...ΜΟΙ
 .....
 .....ΑΔΕΙΤΟ..ΕΝΤ....
 15 .....ΜΠΡΟΝΗΔΟΞΗΜΕΓΑΝ
 .....Ν·ΕΙΔΕΜΗΤΡΙ^ΤΟΝ
 .....ΑΙΝΙΑΝ·ΑΓΡΙΑΝΑΓΕ
 .....ΑΡΑ:ΝΥΝΕΓΩΔΩΡΙC
 .....ΝΦΕΙΔΙΑ:ΘΑΡΡΕΙΝ·ΕΜΟΙ
 20 .....CΕΜ.CΤΑΥΤΗCΜΕΛΕΙ

5 ante ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ legi posse O testantur Gr. H. Oxyr. Pap. V p. 313 13 vacat, quod novae scenae initium significare putant Gr. H.; rectius ni fallor eidem de versu mutilo cogitarunt cf. v. 54 18 post ΔΩΡΙC nihil erat scriptum

1 suppl. Gr. H. 3—4 suppl. probabiliter Blaß, ἐξῆλθεν Leo 5 καὶ Κίλικα καὶ τό suppl. Leo, καὶ γραῦν τινα καὶ τό Ro.; αὐτός Gr. H. 6 παρέχειν ἐπέτρεψ' ἡμῖν Leo, ἐπορισάμην, τὴν μέν Bl. 7 ἀκριβολόγοις ἄρ' ὦ κακόδαιμον Leo, (Δω.) Γλυκέραν προδώσεις, ὦ κακόδαιμον Kretsch., ὦ τρικκακόδαιμον Ro. 8 ὃς διατελεῖς ζῶν Leo, τῷ πορνοκόπῳ ζῶν Kretsch., οὐδεὶς

- .....ων τῶν πατέρων μεμνημένος
 .....ς υἰόν, ὡς πᾶσιν δοκεῖ.
 ἐπεὶ γὰρ ἐξέπλευσεν] ἐπὶ πράξεις τινάς,
 ὁ πατὴρ κατέλιπεν] οἰκίαν ἐμοὶ κενήν
 5 .....τ]ὸ παιδάριον· αὐτὸς τροφήν
 .....ν διοικηταῖς τισιν.
 .....κακόδαιμον, τυχὸν ἴσως
 .....ων ἀθλίως οὕτω σφόδρα
 .....τοῦτό μοι ποιητέον.
 10 .....σύνοδος ἡμῶν γίνεται
 .....ἐστιάτωρ δ' ἔσθ' ὁ τῆς
 .....δέχεσθ' εἷη δέ μοι
 .....
 .....α δεῖ το... εντ....
 15 ἡ τῷ γένει γὰρ λα]μπρὸν ἢ δόξῃ μέγαν
 .....ν· εἰ δὲ μὴ τρίτον
 .....ταινίαν ἀγρίαν ἄγε
 .....αρα. (Φει.) νῦν ἐγὼ Δωρίς....
 (Δω.) .....ν Φειδία. (Φει.) θαρρεῖν ἐμοί
 20 λέγεις;].....[τῆ]ς ἐμῆς ταύτης μέλει

γέγοτε ζῶν Ro. 9 suppl. Gr. H., σύμφημι (vel ἐρῶν γε) νῦν οὖν τοῦτο Leo, (Φε.) οὐδέποτε. νῦν δε τοῦτο Kretsch. 10 τηδί, τετράς γάρ, suppl. Leo 11 δ' ἔσθ' ὁ τῆς Wil., τὸν βουλόμενον γὰρ ἐστιάτωρ δεσπότης ἔτοιμος αὐτοῖ τ' ἀποδέχεσθ' αἰεὶ δόμοι Leo 12 εἷη δέ μοι Wil., in fine εἶπέ μοι Gr. H. 13 plura intercidiisse putat Wil. 15 suppl. Wil., ἡ πλούτῳ λαμπρὸν Gr. H. 17 λοιπὸν ἀπορεῖν dub. suppl. Leo; λαβὲ ταινίαν Kretsch., Φαινίαν Ro. 18 νῦν ἐγὼ κτέ Phidiae dub. dedit K., servo Kretsch. (νῦν δ' ἐγὼ scribens), Δωρίς τέ σοι suppl. Leo, personae notam Δωρίς in textum irrepsisse suspicatur Ro., qui verba νῦν — Φειδία Doridi tribuit 19 θαρρεῖν ἐροῦμεν suppl. Leo, πρόκειμι θαρρεῖν Ro. 20 λέγεις; K., ἔρρει τὸ θαρρεῖν Ro.; τῆς ἐμῆς Leo

.....ΕΙΠΗΙΦΛΗΝΑΦΟΝ·
 .....ΝΑΘΗΝΑΣΩΖΕΜΕ·
 .....ΚΡΕΙΒΩΣΤΑΤΠΑΤΡΙΑ
 .....ΥΣΑΥΤΟ·C·ΠΟΛΕΙC·
 25 .....ΟΥCΙ·ΤΙΛΕΓΕΙCΑΘΛΙΕ·
 .....ΠΟΝΗΡΟΙCΤΟΥCΘΕΟΥC
 .....ΝΑΓΑΘΟΝΤΡΑΤΤΟΜΕΝ
 .....ΦΕΡΩΝΑΥΤΟCΤΟΤΕ· ΔΙΜΟΙΡΕΙΤΟΔΙΠΛΟ
 .....ΟΝ·ΤΗΡΑΝ·ΚΡΑΝΟC· ΛΑΜΒΑΝΩΝ
 30 .....ΟΝ·ΔΙΒΟΛΙΑΝ·ΚΩΔΙΟΝ· ΤΩΝCΤΡΑΤΙΩΤ
 .....ΥΧΗCΟΝΟCΦΕΡΕΙ ΜΙCΘΟΝ
 .....ΑΙΦΝΗCΒΙΑC
 .....ΝΕΜΟΝ·ΤΟΝΕΝΘΑΔΙ

Col. II

35 .....ΗΝΔΙΑΤΡΙΒΗΝΤΑΡΙ·...·CΑC·
 ΑΠ·.....ΟΝ·CΚΩΠ·ΟΜΕΝΟΥ·...·CΠ·
 ΕΥΠ·.....ΤΙ·ΟΝΤΑΠΑ·ΔΕC·ΕΧΟΜΕ·...·
 ..·ΟΠΟ·.....ΗCΟ·CΘΕΝ·ΟΙΧΟΜΑΙ·
 ΤΙ·Κ·.....ΚΑΤΕΠΤΗΚΕΝΤΟΘΕ·
 40 ΠΟΛ·.....ΝΗCΑΤΡΑΤΗΝΗC·.....

23 ante ΚΡΕΙ spatium unius litterae vacuum esse testan-
 tur Gr. H. 24 ΠΟΙΛΕΙC iota prius inductum 30 ΔΙΑΒ, alpha
 inductum 34 punctum in fine versus litterae partem esse posse
 testantur Gr. H. 35 post ΠΑΡ legi posse Ε concedunt Gr. H.
 Ox. Pap. V 313

22 suppl. Gr. H., Doridi tribuit dub. Kretsch. 23 οἶδ'
 ἀκριβῶc Gr. H., ἴcθ' Ro., διατηρῶν Leo 25 τί — ἄθλιε Doridi
 dat Ro., qui per totam scenam Phidiam cum Doridi colloquen-
 tem facit 26—27 suppl. Leo, νέμειν γε πάντα τοῖc Ro.

- .....εἴπηι φλήναφον·
 (Δω?) .....δέσποι]ν' Ἀθηνᾶ, cῶζέ με.
 (Φει.) .....ἀκριβῶς τὰ πάτρια
 .....τοὺς αὐτοὺς· πόλεις
 25 .....ουσι. (B.) τί λέγεις ἄθλιε;
 (Φει.) συλλαμβάνειν γε τοῖς] πονηροῖς τοὺς θεούς·
 ἀγαθοὶ γὰρ ὄντες οὐδὲ]ν ἀγαθὸν πράττομεν,
 ἀλλ' ὅδ' ὁ] διμοιρίτης φέρων αὐτός ποτε
 ἐπορεύετ'] .....ον, πήραν, κράνος,
 30 .....ον, διβολίαν, κῶδιον,
 νῦν πάντα ταῦθ' ὁ τρικατ]υχῆς ὄνος φέρει,
 ὁ δέ ποτε Βῖθους γέγονεν ἐξ]αίφνης Βίας.
 θεοὶ γὰρ αὐτῷ τοῦτ', ἐ]νεμον. (B.) τὸν ἐνθαδί
 μέγαν, κακοδα]μονοῦντα πέρυσι..αι...
 (Φει.) .....τ]ῇν διατριβὴν παρ....
 36 ἀπ.....ον· σκωπτομένου.... σπ....
 εὐπ.....τι .οντα παῖδες· ἔχομε...
 οπο.....ης ὄπισθεν· οἴχομαι.
 (B.) τί κ..... (Φει.) κατέπτηκεν πόθεν;
 40 πόλ[ιν τίν' ἢ ναῦ]ν ἢ κατράπην ἢ c[υμμάχους

28 ἀλλ' ὅδ' ὁ K., ἀλλ' ὅδε Leo, ὁ πρίν vel χθές Ro.; διμοιρίτης suppl. Gr. H. ex scholio ascripto διμοιρίτης ὁ διπλοῦν λαμβάνων τῶν στρατιωτῶν μισθόν 29 ἐπορεύετ' K., θώρακα, κάγμα, καύνιον Leo 30 σκόλοπας, σκαπάνην, γύλιον Leo 31 suppl. Leo 32 ὁ δέ ποτε μηδεῖς (sive nomen barbarum) γέγονεν Leo, Βῖθους Wil. 33 suppl. Leo, ν ἐμόν Gr. H. 34 μέγαν Wil., λέγεις Ro., οἶθα κακοδαιμονοῦντα πέρυσι Cτρουθίαν Leo, μὲν οὖν τά Gr. H.; in fine (Φει.) μανθάνεις Ro. 35 νῦν ἔλαχ' ἐκεῖ τὴν διατριβὴν παρερπύσας Leo 39 totum versum cum sequentibus Phidiae dant Gr. H., partem priorem interlocutori (Doridi) assignat Ro. 40 πόλιν τίν' ἢ ναῦν ἢ κατράπην ἢ συμμάχους vel πόλιν προδοῦς τιν' ἢ κατ. ἢ συμ. Wil.

- .....ΝΕΣΤΙΔΗΛΟΣΕΣΤΙ·ΠΩΣ·
 ΟΥΘ·.....ΣΕΝΤΑΧΕΩΣΔΙΚΑΙΟΣΩΝ·
 ΟΜΕ·.....ΕΓΕΙΚΑΙΦΕΙΔΕΤΑΙ
 ΟΔΕΤ·.....ΝΤ'ΕΝΕ·ΡΕΥCΑC·ΠΑΝΤ·....
 45 ΩCΑΔΥ·.....·ΟΜΝΥΩΤΟΝΗΛΙΟΝ
 ΕΙΜΗΦΕ·.....·CΟΤΙCΘ'ΕΒΑΔΙΖ·ΜΟΥ
 ΤΑΘΑC·Α·.....·ΗΝΥΠΟΝΟΙΑΚΡΑΙΠΑΛΛΗC·
 ΕΒΟΩ·.....·ΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩΝΕΝΑΓΟΡΑΙ·
 ΑΝΘΡΩΠ·...Ε·...·ΝΠΤΩΧΟCΗCΘΑΚΑΙΝΕΚΡΟC·
 50 ΝΥΝ·ΔΕΠΛΟΥ·...·ΛΕΓΕΤΙΝΕΙΡΓΑΖΟΥΤΕΧΝΗΝ·
 ΤΟΥΤΟΙ·ΑΠΟΚΡ·...·ΑΙΠΟΘΕΝΕΧΕΙCΤΑΥΤΑ·ΟΥΚΑΠΕΙ
 ΕΚΤΗC·.....·ΩCΕ·ΤΙΔΙΔΑC·ΕΙCΚΑΚΑ·
 ΤΙΛΥCΙΤΕΛΕΙΗΜΙΝΑΠΟΦΑΙΝΕΙCΤΑΔΙΚΕΙΝ
 ΕΙCΕCΤ·Ν·.....
 55 ΔΙΟΥΤΑΠΑΝ·Α·ΟΛΩΛΕΤΡΟΦΙΜΕΠΡΑΓΜΑΤΑ
 ΑΡΔΗΝ·ΕΓΩC·.....·ΝΟCΑCΑΝΑCΤΑΤΟΥC
 ΠΟΛΕΙCΕ·...ΑΚΑ·...ΟΥΤΑΠΟΛΩΛΕΚΕΝΜΟΝΟΝ
 ΤΑΥΤΑC·ΟΝΥΝΔΙ·ΤΟΥΤΟΝΕΞΕΥΡΗΚΕΓΩ·
 ΟCΟΙΤΥΡΑΝΝΟΙΠΩΠΟΤ'ΟCΤΙΗΓΕΜΩΝ
 60 ΜΕΓΑC·CΑΤΡΑΠ·...ΦΡΟΥΡΑΡΧ·CΟΙΚΙCΤΗCΤΟΠ·Υ·
 CΤΡΑΤΗΓΟC·ΟΥ·...ΑΛΛΑΤΟΥCΤΕΛΕΩCΛΕΓΩ
 ΑΠΟΛΩΛΟΤΑC·...·ΟΥΤΑΝΗΡΗΚΑΝΜΟΝΟΝ

44 punctum post ΡΕΥCΑC υποστιγμή est 54 plus di-
 midio versus vacat 58 dedi quae legi posse in charta iam
 testantur Gr. H. Ox. Pap. V 313

41 προδοὺς ἐκέρδανέν τι dub. K., κέρδος λαβὼν τ' ἀχανέC
 τι dub. Wil., ὅτι δ' ἄδικός ἐστι Leo, sed obloquuntur Gr. H. Ox.
 Pap. V 313 42—44 Stob. Flor. 10, 21 = fr. 294 K. Μενάνδρου
 Κολακεία 45 ἀδύνατ' εἶπας Wil., ἀδύνατον τοῦτ' Kretsch., ὡc
 ἄδικον εἶπες Gr. H. 46—48 suppl. Gr. H. 49 ἀνθρῳπε — πλου-
 τεῖc, Symeonis lex. ined. (Reitzenstein ind. lect. Rost. 1892/93
 p. 8) s. ν. ἦcθα· ... καὶ Μενάνδρoс ἐν Κόλακι, idem omisso

- προδοὺς ἐκέρδα]νέν τι· δῆλός ἐστι. (B.) πῶς;
 (Φει.) οὐθεὶς ἐπλούτησεν ταχέως δίκαιος ὢν·
 ὁ μὲν γὰρ αὐτῷ συλλέγει καὶ φεῖδεται,
 ὁ δὲ τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδρεύσας πάντ' ἔχει.
 (B.) ὡς ἀδύ[νατ' εἶπας]. (Φει.) ὁμνύω τὸν Ἥλιον·
 46 εἰ μὴ φέρων ὁ παῖς ὅπριθ' ἐβάδιζέ μου
 τὰ θάκια καὶ τις ἦν ὑπόνοια κραιπάλης,
 ἐβόων ἂν εὐθὺς παρακολουθῶν ἐν ἀγοραῖ·
 „ἄνθρωπε πέρυσιν· πτωχὸς ἦσθα καὶ νεκρός,
 50 νυνὶ δὲ πλουτεῖς· λέγε τίν' εἰργάζου τέχνην;
 τοῦτό γ' ἀπόκριναι, πόθεν ἔχεις ταῦτ'; οὐκ ἄπει
 ἐκ τῆςδε γῆς ἐτέρωσε; τί διδάσκεις κακά;
 τί λυσιτελεῖν ἡμῖν ἀποφαίνεις τὰδικεῖν;“
 (B.) εἰς ἐστίν [ὁ κόλαξ]
 55 δι' οὗ τὰ πάντ' ἀπόλωλε τρόφιμε πράγματα
 ἄρδην· λέγω c[οι . . .]ν· ὅσας ἀναστάτους
 πόλεις ἐόρακας, τοῦτ' ἀπολώλεκεν μόνον
 ταύτας, ὃ νῦν διὰ τοῦτον ἐξεύρηκ' ἐγώ·
 ὅσοι τύραννοι πώποθ', ὅστις ἡγεμῶν
 60 μέγας, κατράπης, φρούραρχος, οἰκιστῆς τόπου,
 στρατηγός, οὐ· γὰρ ἀλλὰ τοὺς τελέως λέγω
 ἀπολωλότας νῦν, τοῦτ' ἀνήρηκεν μόνον

fabulae nomine Eustath. 1833, 58 = fr. 731 K. 50 νῦν δέ
 Sym., Eust. 51 suppl. Gr. H. 52 τῆςδε γῆς Wil., τῆς πό-
 λεως ἐτέρωσε nimis longum esse statuunt Gr. H., στοᾶς ἐτέρωσε
 Kretsch., πόλεως micō ce Leo 53 corr. Gr. H. 54 ὁ κόλαξ
 suppl. Leo, totum versum sic fere supplendum esse puto εἰς
 ἐστίν ὁ κόλαξ, ὁ κατάρατος Στρουθίας; plura intercidisce censet
 Wil. 55 suppl. Gr. H. 56 κοὶ πάλιν Leo, quod non ita bene
 ad vestigia servata quadrare monent Gr. H. Ox. Pap. V 313,
 κοὶ· cxeδόν Wil. 57 suppl. Gr. H. 58 διὰ τοῦτον Leo, plau-
 dentibus Gr. H. 60—62 suppl. Gr. H. 61 τελέους Ro.

ΟΙΚΟΛΑΚΕΣ·ΟΥΤ...ΕΙCΙΝΑΥΤΟΙCΑΘΛΙΟΙ

CΟΒΑΡΟCΜΕΝΟΛΟΓΟC·ΟΤΙΔΕΤΟΥΤΕCΤΙΝΠΟΤΕ

65 ΟΥΚΟΙΔΕΓΩΓΕ·Π·CΤΙCΑΝΚΡΙΝΑCΚΑΚΩC

ΕΥΝΟΥΝΥΠΟΛΑΒΟ·ΤΟΝΕΠΙΒΟΥΛΕΥΟΝΤΑCΟΙ

ΚΑΝΜΗΔΥΝΗΤΑΙ·ΠΑCΔΥΝΑΤΑΙΚΑΚΩCΠΟΕΙΝ

Col. III

desunt versus fere 11

.....CΑΥΤΟΥ.....

ΟΤ..ΡΟCΒΙΑΝΜΕΘΗ.....

70 Τ...ΠΕΙCΤ·ΧΩΡΗCΕΙC.....

Μ·ΤΑΠΕΜΨΕΘ·ΤΕΡΟΥC·CΤΡΑΤ.....

ΟΥ..ΑΡΑΦΥΛΑΞΕΙ·ΠΑΙΔΕC·ΕΚΤΡΙΒΟ.....

ΗΤΟΙΠΟΘΟΥΤΟCΗCΥΠΙCΤΕΥΘΕΙCΑ.....

ΥΠΕΝΑΝ..ΟΝΤΕΜΗΘΕΝΩΝΤΟΕΙ!....

75 ΔΟΞΑC·ΕΧΕΙCΤΟΝΑΝΔΡ'ΑΦΥΛΑΚΤΟΝ·Ε....

ΤΩΝΠΡΑΤΤΟΜΕΝΩΝΤΗCΟΙΚΙΑC·ΟΤ.....

Β·ΥΛΗΙΔΙΟΙΚΗΘΗCΕΤΑΙΤΑΛΟΙΠΑCΟΙ

·ΟΥΔ...Θ..ΗCΦΑΝΕΡΟC·ΟΥΛΕΙΜΟΙ!...

ΕΧΟΝ·ΕCΕΝΤ...ΧΕΡCΙΝΑΛΛΟΔΟΥΔΕΕΝ

80 ΩΝΕΙΘΟΓΕΙΤΩΝ·ΑΛΛΕΑΝΑΙCΘΗΘ'ΟΜ..

ΠΡΟC·ΙCΙΝΕΞΗΚ·ΝΘΕΤΑΙΡΟΥCΠΑΡΑΛΑΒ..

..ΟΥ·ΟΔΥCCEΥCΗΛΘΕΝΕΙCΤΡΟΙΑΝΕΧΩ.

..ΩΝΑΠΤΕΙΛΩΝ·ΑΝCΕΜΗ·ΜΑCΤΙΓΙΑ

.....ΕΠΡΑΚΑCΤΛΕΟΝΕΧΟΝΤΙΧΡΥCΙΟ.

63 cf. Gr. H. Ox. Pap. V 313

69 cf. Gr. H. Ox. Pap.

V 313

63 οὔτοι δ' Leo; αἴτιοι Leo 65 πᾶc Gr. H., πῶc dub. Ro.
69 ὅτι πρὸς βίαν μεθήκας Leo, βίαν Ro.; αὐτὴν K.; εἰ δὲ τὸν
ἔέον βλάβειc τι χωρήcειc τ' ἐναντίον λόγοιc Leo, sed βλάβειc
non fuisse in charta affirmant Gr. H. Ox. Pap. V 313
71 κυστρατιῶταc δώδεκα Leo, αὐ cτρ. δηλαδὴ Ro., δὴ cτρ. ῥα-

οἱ κόλακες· οὗτοι δ' εἰσὶν αὐτοῖς ἄθλιοι.

(Φει.) σοβαρὸς μὲν ὁ λόγος· ὃ τι δὲ τοῦτ' ἔστιν ποτέ,
65 οὐκ οἶδ' ἔγωγε. (Β.) πᾶς τις ἂν κρίνας κακῶς
εὖνουν ὑπόλαβοι τὸν ἐπιβουλευόντά σοι.

(Φει.) κἄν μὴ δύνηται; (Β.) πᾶς δύναται κακῶς ποεῖν.

desunt versus fere 11

..... καυτοῦ .....

• ὅτι πρὸς βίαν μεθῇ[κας αὐτήν....

70 τ... πεις... χωρήσει c. ....

μεταπέμψεθ' ἑτέρους συστρατιώτας....

οὓς παραφυλάξει· παῖδες, ἐκτρίβο[ιμεν ἄν.

ἦτοι ποθ' οὗτος ἦ cὺ πιστευθεῖς λ[όγοις

ὑπεναντίον τε μηδὲν ὦν ποεῖ [ποεῖν

75 δόξας ἔχεις τὸν ἄνδρ' ἀφύλακτον· ἐ[κβαλεῖς
τῶν πραττομένων, τῆς οἰκίας. ὅτ[αν δὲ cὺ
βούληι διοικηθήσεται τὰ λοιπά σοι.

Πορ.) .ουδ... θ...ης φανερός. οὐ λιμοί, [μοχλοῦς
ἔχοντες ἐν ταῖς χερσίν, ἄλλο δ' οὐδὲ ἓν;

80 ὠνεῖθ' ὁ γείτων· ἄλλ' ἐὰν αἴσθηθ' ὁ μ[έν

πρόσεισιν ἐξήκονθ' ἐταίρους παραλαβών,

ὄρους Ὀδυσσεὺς ἦλθεν εἰς Τροίαν ἔχων,

βοῶν, ἀπειλῶν· „ἄν σε μὴ μαστιγία,

ὅς ἐμήν π]έπρακας πλεον ἔχοντι χρυσίον —“

δίως Gr. H. 72 οὓς παραφυλάξει Gr. H. οὓς παραφυλάξει αὐτ
οὐ παραφυλάξεις; Ro.; ἐκτρίβοιμεν ἄν Gr. H., ἐκτριβοίμεθ' ἄν
Leo, ἐκτρίβοιτ' ἄρα Ro. 73 suppl. Gr. H. 74 ποεῖ ποεῖν Leo,
ποεῖς ποεῖν Gr. H. 75 ἐκβαλεῖς K., ἐκτοπον Gr. H., ἐπίτροπος
Leo, ἐπιμελοῦ Ro. 76 suppl. Gr. H., δταν φρονῆς Ro.
77 βουλή Ro. 78 μοχλοῦς K., βίαν Leo, βίον Gr. H. 80 ὁ
μὲν Ro., ὁμως Gr. H., ὁμοῦ Leo 81—83 suppl. Gr. H.
84 ὅς ἐμήν Leo, ἐμήν Gr. H.

- 85 .....ΤΙ.ΔΑΠΩΛΩΜΑΤΟΥΣΔΩΔΕΚΑ...ΟΥΣ
 .....Μ.ΝΟ.ΔΙΑΤΟΥΤΟΝ·ΗΝΙΑΛΑΜΒΑΝΕΝ
 .....ΙΔΕΚΑΤΡΕΙΣΜΝΑΣΕΚΑΣΤΗΣΗΜΕΡΑΣ
 .....ΞΕΝΟΥ·ΔΕΔΟΙΚΑΔΟΥΤΩΛΑΜΒΑΝΕΙΝ
 .....ΛΟΥΓΑΡΑΡΠΑΣΟΝΘ'ΟΤΑΝΤΥΧΗΙ
- 90 .....ΔΙΚΑΣΟΜΑΙ·ΠΡΑΓΜΑΘΕΞΩ·ΜΑΡΤ
 ΑΣΤΥΑΝΑΚΤΟΣΤΟΥΜΙΛΗΣΙΟΥ..ΤΥΑΝ...ΟΣΠΟΛΛΟΙΣΦΟΔΡΑ
 .ΩΝΚΩΜΩΔΙΟΓΡ'ΜΕΜΝ..ΤΕΓΕΝΕΤΟΓ'ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΚΡΑ...
 ..ΝΚΑΘΑΥΤΟΝΗΓΩ..ΣΑΤΟΔ'Κ'ΤΥΓΜΗΙΕΡΑΤΟΣΘΕΝΗΣΔ...
 .ΤΩΝΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚ'ΠΡΟΘΕΙΣΡΙΣΟΛΥΜΠ'Φ'Α..ΥΑΝΑΞ
 ΟΜΙΛΗΣΙΟΣΣΤΗΝΠΕΡΙΟΔΟΝΑΚΟΝΙΤΕΙ

.....]τιάδα πωλῶ; μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς
οὐκ ἄς]μενος διὰ τοῦτον· ἡ μία λαμβάνει
ἄσπον οὐχὶ δέκα, τρεῖς μνᾶς ἐκάστης ἡμέρας
παρὰ τοῦ ξένου. δέδοικα δ' οὕτω λαμβάνειν
.....λου γὰρ ἀρπάσονθ' ὅταν τύχη
90 αὐτήν]. δικάσομαι, πράγμαθ' ἔξω, μάρτυρας
[παρέχειν δεήσει]

85 τί δ' Ἰσθμιάδα Leo 86 οὐκ ἄςμενος K., ἀπατῶμενος
Gr. H., οὐ θέλομεν οὐ Leo; ἡ μία λαμβάνει Leo, ἡ μί' ἐλάμβανεν
Gr. H. 87 suppl. Leo 88 suppl. Gr. H. 89 τὸ λοιπόν·
οὐ Leo, sed obloquuntur Gr. H. Ox. Pap. V 313, τὸ πρᾶγμ'· ἰδοὺ
Ro. 90 αὐτήν Ro., ἀμυνῶ Leo; μάρτυρας παρέχειν δεήσει
suppl. Leo

ad versus deperditos spectat scholion: Ἀκτυάνακτος·
τοῦ Μιλησίου Ἀκτυάνακτος πολλοὶ σφόδρα τῶν κωμωδιογράφων
μέμνηνται. ἐγένετο γὰρ παγκρατιαστῆς κράτιστος τῶν καθ' αὐτόν,
ἠγωνίσατο δὲ καὶ πυγμῇ. Ἐρατοθένης δ' ἐν τῷ τῶν Ὀλυμ-
πιονικῶν προθελὶς ρις Ὀλυμπιάδα (316 a. Chr.) φησὶν· Ἀκτυάναξ
ὁ Μιλήσιος 5 τὴν περίοδον ἀκονίτι.

Fragmenta aliunde nota.

1.

(Μαγ.) σπονδή· δίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν· ποῖ βλέπεις;
 σπονδή· φέρ' ὦ παῖ Ὡσία· σπονδή· καλῶς
 ἔχει. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχόμεθα
 Ὀλυμπίασι, πᾶσι πάσαις· λάμβανε
 5 τὴν γλῶτταν. ἐπὶ τούτῳ διδόναι σπηρίαν,
 ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν
 ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι· τοῦτ' εὐχόμεθα.

Athen. XIV 659 d = fr. 292 K. Μένανδρος ἐν Κόλακι τὸν
 τοῖς τετραδισταῖς διακονούμενον μάγειρον ἐν τῇ τῆς Πανδήμου
 Ἀφροδίτης ἑορτῇ ποιεῖ ταυτὶ λέγοντα· 2 ὦ πλειωσια A., corr.
 Piers.; καλῶ A., corr. Mus. 3 εὐχου A., corr. Wil. 5 ἐν
 A., corr. Mein. 7 ὄνησιαν A., corr. Cas.

2.

(Βίας) κοτύλας χωροῦν δέκα
 ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδου χρυσοῦν Στρουθία
 τρις ἐξέπιον μεστόν γ'. (Στρ.) Ἀλεξάνδρου πλέον
 τοῦ βασιλέως πέπωκας. (Βι.) οὐκ ἔλαττον, οὐ
 μὰ τὴν Ἀθηναίαν. (Στρ.) μέγα γε.

Athen. X 434 c = fr. 293 K. Μένανδρος δὲ ἐν Κόλακί
 φησιν· v. 1—2 Athen. XI 477 f. 3 ἔπιον A., corr. Bentley;
 cf. Plut. de adul. 13, 57 a καθάπερ ὁ Στρουθίας ἐμπεριπατῶν
 τῷ Βίαντι καὶ κατορχούμενος τῆς ἀναισθησίας αὐτοῦ τοῖς ἐπαί-
 νοις Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως πλέον πέπωκας 4 πεπ. τ. β.
 A., corr. Bentley.

3.

γελῶ τὸ πρὸς τὸν Κύπριον ἐννοούμενος.

Plut. de adul. 13, 57 a = fr. 297 K. post fr. 2 v. 3 sq.
pergit καὶ „γελῶ — ἐννοούμενος“. γέλωτι et ἐνηθούμενος codd.,
corr. Cobet Struthiae verba sunt

4.

Χρυσίδα, Κορώνην, Ἀντίκυραν, Ἰσχάδα
καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὡραίαν σφόδρα.

Athen. XIII 587 d = fr. 295 K. Μένανδρος ἐν Κόλακι τάδε
καταλέγει ἐταίρας Struthiae verba sunt cum Bia collo-
quentis

5*.

ἀλλ' οὐδὲ γεννήτην δύναμ' εὐρεῖν οὐδένα
ὄντων τοσούτων, ἀλλ' ἀπείλημμαι μόνος.

Erotian. 24, 22 = fr. 296 K. γενέτησιν· οἱ μὲν τοῖς γο-
νεῦσιν οἱ δὲ συγγενέσιν. οὕτως Ἀττικῶν λεγόντων, ὡς καὶ Φιλή-
μων ἐν Κόλακί φησιν Menandro recte tribuit Meineke coll. Ter.
Eun. 238. 1 γεννήτας codd. corr. Mein.

6*.

πρόσεισιν οἶον ἀποφητὶ θρέμματος
ψαύων.

Plut. de adul. 13, 57 a (ὁ κόλαΞ) οὐκ ἀπ' εὐθείας ἐπάγει
τὸν ἔπαινον ἀλλ' ἀπαγαγὼν πόρρω κυκλοῦται καὶ πρόσεισιν οἶον
ἀποφητὶ θρέμματος ἐπιψαύων καὶ ἀποπειρώμενος ad Colacem
rettulit Meineke collato Hes. ἀποφητί· ἡρέμα, ἡσυχως, κολα-
κεία quod M. corr. in (Μένανδρος) Κόλακι

7.

κωβιός, ἡλακατῆνες,
κυνὸς οὐραῖον

Athen. VII 301 d = fr. 299 K. ἡλακατῆνες . . . εἰς δὲ κη-
τύδεις, ἐπιτήδαιοι εἰς ταριχείαν. Μένανδρος Κόλακι (κόλωσι A.
corr. Clericus) φησί· 2 καὶ κυνὸς AC corr. ex Mnesimachō
(Athen. IX 403 b, 36 = fr. 4 K.), a quo hos versus anapaesticos
Menander mutuatus est, dummodo Athenaei locus recte se
habeat.

8.

βοῦς Κύπριος

Mill. Mél. 366 (Zenob. II 82) = fr. 300 K. βοῦς Κύπριος·
ἵσον τῷ σκατοφάγος εἶ. λέγονται γὰρ οἱ βόες ἐν Κύπρῳ σκατο-
φαγεῖν. μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Κόλακι.

ΚΩΝΕΙΑΖΟΜΕΝΑΙ

- ..... Η . ΕΜ . . . . .
 ..... ΙΟΝ : ΕΙΚΑΘΕΥΔΟΜΕΝ
 ..... ΤΑΛΑΝΤΑΤΤΕΝΘΑΜΑ
 ..... ΚΟΣΜΟΝ : ΟΥΚΕΓΡΗΓΟΡΑ
 5 ..... ΑΜΟΥ^ΓΣΗΔΗΤΟΕΙ :
 ..... ΩΝ : ΤΙΛΕΓΕΙΣ : ΚΡΟΤΩΝ· ΕΓΩ
 ..... ΔΕΙΛΙΝΟΝΤΑΡΗΝ : ΤΙΟΥΝ :
 ..... ΑΘΗΜΕΝΟΣΛΑΛΕΙ
 ..... Ν : ΧΑΙΡΕΑ : ΠΟΥ· ΒΟΥΛΟΜΑΙ
 10 ..... ΥΣΤΙΣΕΣΤΙΝΕΞΕΔΡΑΙ
 ..... ΑΔΗΤΟΥΔΕΞΙΑΣ :
 ..... ΣΙΝ : ΟΨΟΜΕΙΣΙΩΝ
 ..... ΥΔΙΚΑΙΩΣΤΗΙΤΥΧΗ
 ..... ΑΚΩΣΕΙΡΗΚΑΠΟΥ·
 15 ..... ΟΙΧΟΡΩΣΑΤΙ
 ..... ΣΤΟΙΣΤΟΝΟΙΣΔΕΙΡΓΑΖΟΜΗΝ
 ..... ΩΝΓΑΡΟΥΚΑΝΕΠΕΤΥΧΟΝ
 ..... ΩΣΤΕΜΗ^ΔΘΕΙΣΤΠΡΟΣΘΕΩΝ
 ..... ΙΑΝΑΘΥΜΗ^ΙΣΗΠΟΤΕ·
 20 ..... ΠΡΟΦΑΣΙΣΓΕΙΝΕΤΑΙ :

in margine superiore reliquiae scholii cernuntur litteris
 minusculis scripti ^{ΓΕΙ}ΝΑ; in dextro quoque margine scholium
 exstare videtur, iuxta ^Οv. 6 leguntur litterae ^{ΤΙΛΕ.}ΥΠ...Ο., priorem
 versum supplet Zereteli τί λέγεις 6 Γ pr. m. inser. 10 in
 fine | a man. pr. deletum videtur 18 Δ superscripsit man. pr.

suppl. K., τί ἐστι τοῦτ'; ἐνύπνιον; Zer. 3 sq. προῖκα suppl.
 Zer., reliqua K. 5 ἀλλ' ἐξεγείρου K., ἰδοὺ c' ἐγείρω Zer., τοὺς Wil.
 6 Κρότων Zer., sed cf. Zenob. VI 27 ὑγιέστερος κροτῶνος· ἐπὶ

- .....
- (A.) ἄρ' ἐστὶ τοῦτ' ἐνύπν]ιον; (B.) εἰ καθεύδομεν. —
 προῖκα δὲ δίδωσι τρία] τάλαντα, πένθ' ἅμα
 4 μνάς εἰς στολὴν καὶ] κόσμον. (A.) οὐκ ἐγρήγορα.
 (B.) ἄλλ' ἐξεγείρου· τοὺς γ]άμους γ' ἤδη ποεῖ.
 (A.) .....κροτ]ών. (B.) τί λέγεις; κροτῶν ἐγώ;
 .....τῷ] δειλινὸν παρῆν. (A.) τί οὖν;
 (B.) .....παρακ]αθήμενος λαλεῖ.
 (A.) τίνι τῶν ἐταίρω]ν; (B.) Χαιρέα. (A.) ποῦ; βούλομαι
 10 αὐτοὺς ὁρᾶν. (B.) ἐγγ]ύς τις ἔστιν ἐξέδρα
 ..... (A.) ἐνταῦθα] αὖθις δὴ που δεξιᾶς;
 (B.) ἐνταῦθα νῦν λαλοῦ]σιν. (A.) ὄψομ' εἰσιών.
 (Γ.) λελοιδόρημ' ἄρ' ο]ὐδ' ἀδικαίως τῇ Τύχῃ·
 ὥς γὰρ τυφλὴν αὐτὴν κ]ακῶς εἴρηκά που,
 15 νῦν δ' ἐξέσωσέ μ' ὥς ἔ]οιχ' ὁρῶσά τι.
 ἐπόνησα δεινῶ]ς, τοῖς πόνοις δ' εἰργαζόμεν
 τὰ νῦν ἀγαθὰ, τούτῳ]ν γὰρ οὐκ ἂν ἐπέτυχον,
 εἰ μὴ τότε' ἐπόνησ']. ὥστε μηθείς, πρὸς θεῶν,
 πράττων κακῶς λίαν ἀθυμήσῃ ποτέ·
 20 ἴσως γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο πρόφασις γίνεται.

τῶν πάνυ ὑγαινόντων ἢ παροιμία ἀπὸ τοῦ Ζήσου τοῦ κροτῶνος.
 λείον γὰρ ἐστὶν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς καὶ μηδὲν ἔχον εἶνος.
 μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Λοκροῖς (fr. 318 K.); γάμους γ'
 ἤδη ποεῖ ὑγιᾶς πάλιν ὥς κροτῶν. (A.) τί λέγεις; κροτῶν ἐγώ
 οὐχ εὖρον ὅτε Wil. 7 et 8 suppl. Zer. 9 suppl. K.
 10 ἐγγύς suppl. Zer., reliqua K. 11—13 suppl. K. 14 suppl.
 K., τί γάρ; ὥς τυφλὴν αὐτὴν Wil. 15 suppl. K., ἢ δὴ μ'
 ἐπλάνησεν Wil. 16 suppl. Wil. 17 suppl. K., οὐδὲν πλέον
 Wil.; ὦν Zer. 18 suppl. K., εἰ μὴ τότε' ἐπόνουν Zer., εἰ μὴ
 ἵπλανήθην Wil.; ὥστε — γίνεται Stob. flor. 108, 48 = fr. 306 K.
 Μενάνδρου Κωνειαζομέναις (Κονιαζομέναις A corr. Meineke)

Col. II .OI

...

.AN

.ΠΕ

5 TON

.EM

CYM

A.M

10 ΠΡΟΗ

ΑΝΘΟ

...Ε

ΠΟΛΛ

ΚΑΤΑ

15 ΜΗΤ

ΟΓΚΟΥ

ΑΠΟΔ

Fragmenta aliunde nota.

1.

τὸ γνῶθι καυτὸν ἔστιν, ἂν τὰ πράγματα
εἰδῆς τὰ καυτοῦ καὶ τί σοι ποιητέον.

Stob. Flor. 21, 2 = fr. 307 K. Μενάνδρου Κωνειαζομέναις
(κωταζομοις A., Κοτταβιζούσαις alii codd.), Orion Anthol. 1, 18
ἐκ τῶν Κωνεαζομένων. εἰδῆς Mein., ἴδῃς codd.

2.

schol. Clem. Al. Protr. 2, 26, I p. 423 Dind. = fr. 308 K.
(Ἐπιμενίδης) οὗτος ἐκάθηρε τὰς Ἀθήνας· ἦν δὲ Κρῆς τῷ γένει καὶ
σοφώτατος, οὗ καὶ Μένανδρος μέμνηται ἐν ταῖς Κωνεαζομέναις.

ΠΕΡΙΝΘΙΑ

Personae:

Laches senex

Davus servus

Pyrrhias servus

(Geta } servi)
(Tibeus }

- .....·CΥΔΑΚΟΛΟΥΘΕΙ.....
 .....ACEΞEICINΦΕΡΩΝΤΟΤΥΡ.....
 ΚΑΙΤΥΡ·ΠΡΟΔΗΛΟΝ·ΩΤΙΒΕΙΕΚΑΙΓΕΤΑ
 ΕΠΕΙΤΑΚΑΤΑΚΑΥΣΕΙΜ'ΑΦΕΙΗΤ'ΑΝΓΕΤΑ
 5 ...ΔΟΥΛΟΝΟΝΤΑ·ΚΑΙΔΙΑCΩCΑΝ..ΥΠΑΝΥ·
 ...ΑΝΜ'ΑΦΕΙΗΤ'ΑΛΛΑΤΤΕΡΙΟΨΕCΘΕΜΕ·
 ....ΠΡΟCΑΛΛΗΛΟΥCΕΧΟΜΕΝ.ΠΡΟCΕΡΧΕΤΑΙ
 ....ΡΙΑC·ΟCΟΝΓΕΦΟΡΤΙΟΝΦΕΡΩΝ
 ...ΛΩΛΑ·ΚΑΙΔΑΙΔ'ΑΥΤΟCΗΜΜΕΝΗΝΕΧΩΝ
 10 .....ΟΛΟΥΘΕΙ: ΠΕΡΙΘΕΤ'Ε.ΚΥΚΛΩΙΤΑΧΥ
 .....!ΔΕΙΞΑΙΔΑΕΤΗΝΠΑΝΟΥΡΓΙΑΝ
 ΤΕΧΝΗΝΤΙΝΕΥΡΩΝΔΙΑΦΥΓΩΝΤ'ΕΝΘΕΝΔΕΜΕ
 ΤΕΧΝΗΝΕΓΩ: ΝΑΙΔΑΕΤΟΜΕΝΑΠΤΡΑΓΜΟΝΑ
 ΚΑΙΚΟΥΦΟΝΕΞΑΠΤΑΤΑΝΓΑΡΕCΤΙΔΕCΠΟΤΗΝ
 15 ΦΛΥΑΡΟC: ΗΗΝ: ΕΙΔΕΤΙCΤΗΝΤΩΝΦΡΕΝΩΝ
 CΤΑΚΤΗΝ: ΕΚΝΙCΘΗC: ΟΥΧΙΠΡΟCCOΥΔΕCΠΟΤΑ
 ΟΜΕΝΤΠΟΝΗΡΟC·ΟΘΡΑCΥCΕΝΘΑΔ'ΑΡΤΙΩC
 ΚΑΤΑΤΩΝCΚΕΛΩΝΤΗΝΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝΦΙ.ΤΑΤΟ.
 .....ΟΔΩΝ·ΕΞΕΙΝΧΑΡΙΝ
 20 .....CΥΦΗΜΩΝ: ΚΑΕΤ.
 .....ΩCΑΦΙΚΕΤΟ

antecedentis columnae exstant vestigia iuxta v. 14 ΧΟΙ,
 iuxta v. 17 parepigraphē ΒΩC (CΩCIAC?) 9 ΔΑΙΔ' iota
 postea insertum 10 post ΤΑΧΥ fort. punctum 19 post
 ΟΔΩΝ in charta fortasse duo puncta erant

1 Τίβειε — αὐτόν suppl. Leo, frustulum abscissum ΤΙΒ
 huc convenit; Πυρρία Leo, μοι Γέτα Gr. H. 2 κληματίδας Wil.,
 Γε. ἀπόλῳλας Leo; πύρδανον Wil. 5 σύνδουλον Gr. H.; εὖ

- (Λα.) [Τίβειε καὶ Γέτα]
φυλάττετ' αὐτόν]· cὺ δ' ἀκολουθεὶ Πυρρία.
(Δα.) .....ας ἔξεισιν φέρων, τὸ πύρδανον
καὶ πῦρ πρόδηλον. ὦ Τίβειε καὶ Γέτα,
ἔπειτα κατακαύσει μ'. ἀφείητ' ἄν Γέτα
5 cύνδουλον ὄντα καὶ διασώσαντ' εὖ πάνυ;
οὐκ ἄν μ' ἀφείητ', ἀλλὰ περιόψεσθέ με;
οὕτω] πρὸς ἀλλήλους ἔχομεν; προσέρχεται
ὁ Πυρρίας ὅσον γε φορτίον φέρων·
ἀπόλωλα· καὶ δαῖδ' αὐτὸς ἡμμένην ἔχων
10 Λάχης ἀκολουθεῖ. Λα. περίθετ' ἐν κύκλῳ ταχύ.
νυνὶ γ' ἐπίδειξαι, Δᾶε, τὴν πανουργίαν
τέχνην τίν' εὐρύων διαφυγῶν τ' ἐνθένδε με.
(Δα.) τέχνην ἐγώ; (Λα.) ναὶ Δᾶε τὸ μὲν ἀπράγμονα
καὶ κοῦφον ἔξαπατᾶν γάρ ἐστι δεσπότην
15 φλύαρος. (Δα.) ἡήν. (Δα.) εἰ δέ τις τὴν τῶν φρενῶν
στακτὴν — ἐκνίσθης; (Δα.) οὐχὶ πρὸς σοῦ δεσπότη.
(Λα.) ὁ μὲν πονηρός, ὁ θρασὺς ἐνθάδ' ἀρτίως
κατὰ τῶν σκελῶν· τὴν κληρονομίαν φιλτάτο[υ
..... ἐκπ]οδῶν. (Δα.) ἔξειν χάριν
20 .....c ὕφ' ἡμῶν. (Λα.) κάετε
..... (Πυρ.) .ως ἀφίκετο

πάνυ Leo, διασώσαντ'; οὐ πάνυ Gr. H. 6 οὐκ Leo, νῦν Wil.
7 οὕτω Leo, sed spatium vix sufficere adnotant Gr. H., τί δὴ
Gr. H. 8 suppl. Wil. 9—10 suppl. Gr. H. 11 νυνὶ γ'
Leo, τὰ ξύλ' Wil. 16 ad στακτὴν cf. Plin. nat. hist. XII 68
„sudant autem (murrae) priusquam incidantur stacten dictam,
cui nulla praefertur“ et Plaut. Cure. 100 „tu mihi stacte, tu
cinnamum, tu rosa“ 18 κατὰ τῶν σκελῶν cf. schol. Ar. Pac.
240 συμβολικὸν ἀπὸ τῶν διὰ δειλίαν ἀποτιλόντων; φιλτάτου
Gr. H. 20 initio ὤμην φρενουμένους Leo

.....ΦΕΡΟΜΕΝΟΣΓΑΡΚΑΝΚΥΚΛΩ

.....ΡΤΩΝΕCΤΙΤΟ

23 hic versus ultimus columnae fuisse videtur accedit
parvum frustulum nescio quo loco abscissum ΤΙΒ

Fragmenta aliunde nota.

1.

ὅστις παραλαβὼν δεσπότην ἀπράγμονα
καὶ κουφὸν ἔξαπατᾷ θεράπων, οὐκ οἶδ' ὃ τι
οὗτος μεγαλείον ἐστὶ διαπεπραγμένος,
ἐπαβελτερώσας τὸν πάλαι γ' ἀβέλτερον.

Phot. Berol. p. 5, Suid. s. v. ἀβέλτερος = fr. 393 K.
ἀνόητος ἀσύνητος. Μένανδρος Περινήθια κτέ. 4 ποτε Sui., πάλαι
Phot., γ' inseruit Reitzenstein. — Davi verba sunt ad quae
respicit Laches v. 13sq.

2.

οὐπώποτ' ἐζήλωσα πολυτελῇ νεκρόν·
εἰς τὸν ἴσον ὄγκον τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ.

Stob. Flor. 123, 2 = fr. 394 K. Μενάνδρου Περινήθιας.

3.

ὅς' ἐστὶ μαλακὰ συλλαβῶν
ἐκ τῆς πόλεως τὸ κύνολον ἐκπήδα, φίλος.

Poll. X 12 = fr. 395 K. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα (τὰ σκεύη) ὑπὸ
τῶν νεωτέρων καὶ μαλακά, οἷον εὐμεταχειρίστα, ὡς εἶπε Μέναν-
δρος ἐν τῇ Περινήθια κτέ. 1 ὃ ἐστὶ μαλακόν codd. corr. Bentley
2 φίλος C, θάπτον P.

..... φερόμενος γὰρ κὰν κύκλῳ
 ..... ρτων τ' ἐστὶ τό

23 ad articulum in fine versus cf. Perik. 243, Georg. 26, alia exempla conguessit Kretschmar p. 27.

4.

ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσι πομπεΐαί τινες
 σφόδρα λοῖδοροι

Harpoer., Phot., Suid. = fr. 396 K. πομπείας καὶ πομπεύειν· ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν . . . . ἢ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν λοιδουμένων ἀλλήλοις· Μένανδρος Περινθία κτέ.

5.

οὐδεμίαν ἢ γραῦς ὄλως
 κύλικά παρήκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλῳ.

Athen. XI 504a = fr. 397 K. (τὴν φιάλην) πᾶσι τοῖς φιλότατοις ἔδωκε τῷ παιδί περισοβεῖν [ἐν κύκλῳ] κελεύσας, τὸ κύκλῳ πίνειν τοῦτ' εἶναι λέγων, παρατιθέμενος Μενάνδρου ἐκ Περινθίας κτέ. 1 ἡγρευσ' A. corr. Mus. 2 ἀλλ' ἔπιν' αἰεὶ κύκλῳ Kaib. describitur temulenta obstetrix, cf. Ter. And. 228 sqq.

6.

τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἐψητοὺς φέρων.

Athen. VII 301b = fr. 398 K. πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἐψητοὺς (τὰ λεπτά ἰχθύδια) κατὰ τὸ πλείστον. . . . Μένανδρος Περινθία κτέ δ' om. A. — Davi verba sunt, cf. Ter. And. 369.

7.

οὐδ' αὐτός εἰμι cὺν θεοῖς ὑπόξυλος.

Max. Plan. schol. Hermog. (Rhet. Gr. V 486) = fr. 399 K.
 κεῖται δὲ (τὸ ὑπόξυλος) ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπεικῶν,
 πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον. καὶ Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ φησὶν κτέ.
 ἄστος Nenciini.

8.

τὰ δ' ἄλλ' ἀνέπαφα κύματ' οὐδὲ ληπτέα.

Suid. = fr. 400 K, ἀνέπαφον· ἀνεύθυνον, καθαρὸν, ἀθιγές,
 ἀψηλάφητον. Μένανδρος Περινθία κτέ οὐδέλη codd., corr.
 Meineke.

9.

Αἰάντειος γέλως

Mill. Mel. 355 (Zenob. I, 60) = fr. 401 K. μέμνηται ταύ-
 της Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ τῇ πρώτῃ· λέγουσι δὲ ὅτι
 Πλεισθένης ὁ ὑποκριτῆς τὸν Καρκίνου Αἴαντα ὑποκρινόμενος
 εὐκαίρως ἐγέλασε· τοῦ γὰρ Ὀδυσσέως εἰπόντος ὅτι τὰ δίκαια
 χρῆ ποιεῖν μετὰ εἰρωνείας ὁ Αἴας τῷ γέλῳτι ἐχρήσατο.

ΦΑΣΜΑ

Personae:

daemones duo (?)
Phidias adulescens
libertus
(Cocus)

- Ib(V) .....ΝΥΣΙΩΝ...
 .....ΕΠΙΤΕΛΕΙΝΣΥΛΛΑΜΒΑΝΗΙΣ
 .....ΝΝΥΜΦΙΟΝΣΑΥΤΟΝΦΡΟΝΕ.Ν
 .....ΣΠΑΡΘΕΝΟΥΤΗΝΜΗΤΕΡΑ
 5 .....ΕΡΩΙΤΟΥΤΟΟΜΟΜΗΤΡΙΩΙΤΙΝΙ
 .....ΜΗΠΑΡΑΔΩΙΣΤΡΟΣΤΩΝΘΕΩΝ
 .....ΑΣΑΥΤΟΥΜΗΔΕΜΙΑΝΟΥΤΩΣΠΘΕΙ
 .....ΟΥΤΟΤΙΓΑΡΑΝΤΙΣΠΑΘΟΙ
 .....ΕΣΤΑΛΛΑΤΤΑΙΣΑΛΗΘΙΝΗΙ
 10 .....ΛΘΕΙΣΑΤΗΣΓΑΜΟΥΜΕΝΗΣ
 .....ΜΗΤΗΡΤΡΙΝΕΛΘΕΙΝΕΝΘΑΔΕ
 .....ΤΑΥΤΗΝΔΙΔΩΣΙΤΕΚΤΡΕΦΕΙΝ
 .....ΥΝΕΣΤΙΝΕΝΤΩΝΠΙΤΟΝΩΝ
 .....ΕΝΗΚΑΙΦΥΛΑΤΤΟΜΕΝΗΚΟΡΗ
 15 .....ΔΕΥΡΟΤΟΝΔΑΛΛΟΝΧΡΟΝΟΝ
 .....ΝΦΥΛΑΚΗΣΤΕΕΛΑΤΤΟΝΟΣ
 .....ΚΕΝΟΙΚΙΑΝΤΟΤΕ
 .....ΤΙΝΑΟΥΝΦΑΝΤΑΖΕΤΑΙ
 .....ΟΥΤΕΙΓΑΡΕΤΙΠΘΘΕΙΤΕΙΣΩΣ
 20 .....ΟΝΤΕΠΤΟΗΚΕΝΗΓΥΝΗ
 .....ΔΙΕΞΟΔΟΝΤΙΝΑ
 .....ΠΑΝΤΑΕΤΤΙΚΟΤΕΙΝ

quamquam atramentum valde detritum est, tamen omnia fere in imagine satis certe legi possunt 2 C in fine, suspectum Iernstedtio, legisse mihi videor 3 ΦΡΟΝΕ.. Ier. 10 prima littera Λ, Α, Χ esse potest 17 prima littera aut Κ est aut Χ

---

1 Διονυσιών suppl. Ier. 4 suppl. Ier. 5 ἐτέρωι Κ. 7 suppl. Ier. 8 εἶεν, ξυναινώ Κοκκ, ποιήσω Κ. 9 ἢ δ' οὐχὶ φάσμι Wil., τὸ δ' οὐχὶ φάσμι Κοκκ, οὐχ ἡ τυχοῦς Ier.

- (A.) ..... τῶν Διονυσίων....
 ..... ἐπιτελεῖν συλλαμβάνησις
 ..... τὸν νυμφίον· αὐτὸν φρονεῖν
 ..... τῆς παρθένου τὴν μητέρα
 5 ..... ἐτέρῳ τοῦθ' ὁμομητρίῳ τινί
 ..... μὴ παραδῶις, πρὸς τῶν θεῶν,
 πρόφασιν κατ]ὰ αὐτοῦ μηδεμίαν, οὕτω ποίει.
- (B.) εἶεν, ποιήσω τ]οῦτο· τί γὰρ ἂν τις πάθοι.
 ἢ δ' οὐχὶ φάσμε'] ἔστω, ἀλλὰ παῖς ἀληθινή
 10 ..... αθεΐσα τῆς γαμουμένης.
 τίκει γὰρ ἡ] μήτηρ πρὶν ἐλθεῖν ἐνθάδε
 ἐκ γείτονος] ταύτην, δίδωσι τ' ἐκτρέφειν
 τίτθῃ, μεθ' ἧς ν]ῦν ἐστὶν ἐν τῶν γειτόνων,
 ἔνδον τρεφομ]ένη καὶ φυλαττομένη κόρη,
 15 ἀνὴρ ὅταν ἔλθῃ] δεῦρο, τὸν δ' ἄλλον χρόνον
 .....]ν φυλακῆς τ' ἐλάττονος
 ..... κεν οἰκίαν τότε
 ..... τίν' οὖν φαντάζεται
 ἐνθάδε τρόπον; τ]ουτὶ γὰρ ἔτι ποθεῖτ' ἴσως
 20 μαθεῖν σαφέστερ]ον. πεπόηκεν ἡ γυνή
 διελοῦσα τὸν τοῖχον] διέξοδόν τινα
 ..... πάντ' ἐπισκοπεῖν.

10 λάθρα δὲ παιδευθεῖσα Koek 11 suppl. K., ἣν τέτοκεν ἡ Koek 12 suppl. K. coll. Don. ad Ter. Eun. prol. 9 13 τίτθῃ vel τροφῇ K.; μεθ' ἧς σύνεστιν Koek, νῦν Ier. 14 ἔνδον K.; τρεφομένη vel ἐχομένη Wil., ὥσπερ δεδεμένη Koek 15 suppl. Koek 16 ὁπόταν ἀπῇ πλέων Koek 17 ἐδεῖτο Ier., δέη φθάσας ἦν ἔτυχεν Koek 18 οἰκοῦσα μεταβάλλει Koek 19 ἐνθάδε τρόπον Wil., τὰ νῦν τρόπον Koek 20 suppl. Ier., τῷ μεираκίῳ; πόρον Koek 21 διελοῦσα Wil., τρήσασα τὸν τοῖχον dub. K., διὰ τοῦ μεσοτοιχοῦ καὶ Koek 22 ὅπως ἂν οἶαί τ' ὦσι Koek

- .....ΚΑΛΥΠΤΑΙΤΑΙΝΙΑΙC
 .....CΕΛΘΩΝΚΑΤΑΜΑΘΗ
 25 .....ΤΙCΕΝΔΟΝΤΗCΟCΟΥ
 versus fere 10 deesse veri simile est
- Ia (R) .ΑΤ.....!Ç!.....
 ΠΩCΕΙCΙΝΟΙΠΥΡΟ!.....
 ΤΙΔΕCΟΙΜΕΛΕΙΤΟΥΤΟ·ΟΥΘΕΝ.....
 ΕΙCΤΗΝΑΛΗΘΕΙΑΝΚΑΤΑΧΡΗCΑ.....
 30 ΑΝΤΕΙΜΙΟCΔΑΚΕΤΩCΕΥΠΤΕΡΕΜ.....
 ΠΕΝΗΤΟCΑΙCΘΟΥCΑΥΤΟΝΟΝΤΑ.....
 ΑΝΘΡΩΠΤΟΝΑΝΘΡΩΠΟΝΔΕΚΑ!.....
 ΙΝΑΜΗΕΠΙΘΥΜΗCΤΩΝΥΠΤΕΡC.....
 ΟΤΑΝΔΑΓΡΥΤΤΝΕΙΝΕΙΠΤΗCΤΙCΟ.....
 35 ΤΗΝΑΙΤΙΑΝΓΝΩCΗΠΕΡΙΠΤΑΤΕΙCΑ.....
 ΕΙCΗΛΘΕCΕΥΘΥCΑΝΚΟΤΠΙΑCΗCΤ.....
 ΜΑΛΑΚΩCΕΛΟΥCΩΠΑΛΙΝΑΝΑCΤ.....
 ΠΡΟCΗΔΟΝΗΝΥΤΠΝΟCΑΥΤΟCΟΒΙ.....
 ΤΟΤΕΡΑCΚΑΚΟΝΕΧΕΙCΟΥΔΕΝΗΝ.....
 40 ΕCΤΙΗΝΔΙΗΛΘΕCΦΟΡΤΙΚΩΤΕΡΟ.....
 ΕΠΕΡΧΕΤΑΙΜΟΙΤΡΟΦΙΜΕCΥΓΓΝΩ... ..
 ΤΟΔΗΛΕΓΟΜΕΝΟΝΟΥΚΕΧΕΙCΟΠΟ.....

39 ultima littera paene tota litteris Syriacis obtecta est, quae exstant vestigia mihi potius ad N quam ad Λ (Ier.) quadrare videntur

23 τὸ δὲ διάφραγμα συγκεκάλυπται Kock, κεκάλυπται Ier.
 24 ἵνα — τις suppl. K., θαλλοῖς τ' ἐλάας, μή Kock; προσελθὼν Ier. 25 suppl. K., τάρρητα πολυπράγμων Kock; θεοῦ Ier.
 27 suppl. Gom., Wil., παρ' ἡμῖν ὦνιοι Cob. 28 δ' ἐμοί Wil.; ἀλλὰ τῷ λόγῳ K., ἀλλὰ βούλομαι Cob., ἀλλὰ κολλάβῳ Wil., ἀλλὰ χρήσιμον Leeuw., ἀλλὰ χοίνικι Ier. 29 suppl. Ier. καταχρῆσθαι τῷ λόγῳ Cob., καταχρῆσθαι βούλομαι Wil. 30 τίμιοι Wil.;

..... συγκε]κάλυπται ταινίαις,
 ἵνα μὴ περιέργος τις προ]σελθὼν καταμάθῃ.

25 ἔστιν δὲ καὶ βωμός] τις ἔνδον τῆς θεοῦ

versus fere 10 deesse veri simile est

.....
 (Ταιδ.) πῶς εἰσιν οἱ πυροὶ [κατ' ἀγορὰν ὤνιοι;
 (Φει.) τί δ' ἐμοὶ μέλει τοῦτ'; (Παι.) οὐθέν, [ἀλλὰ τῷ λόγῳ
 εἰς τὴν ἀλήθειαν καταχρήσα[σθαι θέλω.

30 ἂν τίμιοι δακέτω σε ὑπὲρ ἐμ[οῦ τοῦτο τοῦ
 πένητος. αἰσθοῦ καυτὸν ὄντα [Φειδία
 ἄνθρωπον, ἄνθρωπον δὲ καὶ [τὸν ἄθλιον,
 ἵνα μὴ 'πιθυμῇς τῶν ὑπὲρ σε[ἐ πραγμάτων.
 ὅταν δ' ἀγρυπνεῖν εἴπης, τίς ὁ [βίος σου σκοπῶν

35 τὴν αἰτίαν γινώσκει· περιπατήσα[ς βραχὺ
 εἰσῆλθες εὐθύς, ἂν κοπιάσῃς τ[ὰ κέλη,
 μαλακῶς ἐλούσῃ, πάλιν ἀναστ[ὰς ἐνέφαγες
 πρὸς ἡδονήν· ὕπνος αὐτὸς ὁ βί[ος ἐστὶ σου.
 τὸ πέρας· κακὸν ἔχεις οὐδέν, ἢ ν[όκος δέ σου

40 ἔσθ' ἦν διήλθες — φορτικώτερον δέ τι
 ἐπέρχεται μοι τροφίμε, συγγνώμην ἔχε,
 τὸ δὴ λεγόμενον — οὐκ ἔχεις ὅποι χέσης

ἐμοῦ τοῦτο τοῦ Wil., ἐμοῦ τοῦ σφόδρα Cob. 31 suppl. Cob.,
 εὐδαίμονα Lœuw. 32 suppl. Kock, τὸν πλησίον Gom., στέρ-
 γειν σε χρή Wil. 33 σε πραγμάτων Wil., θνητοῦ φύσιν Gom.,
 καυτὸν πάνυ Cob. 34 suppl. K., τίς εἰ καυτὸν σκοπῶν Wil.,
 τί σε λυπεῖ φράζ' ἐμοί Gom., τί σοβεῖ τὸν ὕπνον; (Φει.) τί δὴ; Ier.
 35 suppl. Wil., περιπατεῖς ἡδέως Cob. 36 suppl. Cob. 37 ἀνα-
 στας ἐνέφαγες Wil., ἀναστας περιπατεῖς Gom., ἀναστας ἐνέπιες
 Kock, ἀναστας ἐσθίεις Lœuw., ἀναστας κατεκλίνης Weil, ἀνασπᾶς
 τὰς ὁφρὺς Ier. 38 σου K., βίος ἐστὶ σοι Weil. 39 νόκος δέ σου
 Wil., νόκος τρυφή Kock, ἥδε γὰρ νόκος Fritzsche 40—41 suppl.
 Cob. 42 suppl. Cob. coll. Marc. Ant. V, 12; ὅπου Fritzsche

- ΥΠΟΤΩΝΑΓΑΘΩΝΕΥΙΣΘΙ·ΜΗΩ.....
 ΙΚΟΙΟ·ΤΑΛΗΘΗΛΕΓΩΝΗΤΟΥΣΘΕ...
 45 ΤΟΥΤΕΣΤΙΤΑΡΩΣΤΗΜΑ·ΚΑΙΜΗ:...
 ΑΤΟΠΩΣΕΜΑΥΤΟΥΚΑΙΒΑΡΕΩΣ.....
 .ΣΘΕΝΙΚΟΝΕΣΤΙΤΟΑΝΟΗΤΟ.....
 .ΙΕΝΠΑΝΥΓΑΡΤΑΥΤΕΙΛΕΛΣ.....
 ..ΜΟΙΠΑΡΑΙΝΕΙΣ·ΟΤΙΠΑΡ.....
 50 ΜΕΝΤΙΚΑΚΟΝΑΛΗΘΕΣ.....
 ....ΙΝΑΛΗΘΕΣΦΑΡΜΑ.....
 .....Ε...ΚΕΝΟ.....

44 punctum inferius post ΙΚΟΙΟ manus altera addidisse videtur 47 .ΟΘΟΝΙΚΟΝ Ier.

- ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθι. (Φει.) μὴ ὥρας κύ γε
 ἴκοιο. (Παι.) τάληθῃ λέγω, νῆ τοὺς θεούς,
 45 τοῦτ' ἔστι τάρρῳστημα. (Φει.) καὶ μὴ[ν, ὦ τάλαν
 ἀτόπως ἐμαυτοῦ καὶ βαρέως ἔχω πάνυ.
 (Παι.) ἀσθενικὸν ἐστὶ τάνόητον [κᾶκρατές.
 (Φει.) εἶεν, πάνυ γὰρ ταυτὶ λελο[γίσθαι μοι δοκεῖς,
 τί μοι παραινεῖς; (Παι.) ὅτι παρ[αινῶ; πρόσεχε δὴ·
 50 εἰ μὲν τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες Φειδία,
 Ζητεῖν ἀληθὲς φάρμακον τούτου σ' ἔδει·
 νῦν δ' οὐκ ἔχεις· κενὸν εὐρὲ καὶ τὸ φάρμακον
 πρὸς τὸ κενόν, οἰήθητι δ' ὠφελεῖν τί σε.
 περιμαζάτωσάν σ' αἱ γυναῖκες ἐν κύκλῳ
 55 καὶ περιθεωσάτωσαν· ἀπὸ κρουνῶν τριῶν
 ὕδατι περίρραν' ἐμβαλὼν ἄλας, φακούς.

43 suppl. K. cf. Perik. 131, ὥρασι δέ Fritzsche, ὥρασι κύ
 Leeuw., ὥρασι μὲν Ier. 44 suppl. Cob. 45 ὦ τάλαν K.,
 ὠγαθέ Cob., ὦ μέλε Leeuw., νῆ Δία Fritzsche 46 suppl. Cob.
 47 ἀσθενικὸν Ier., μοθωνικὸν Kaibel; κᾶκρατές Wil., τῇ φύσει
 Ier. 48 εἶεν Ier.; λελογίσθαι μοι δοκεῖς K., λελογισμένος λέγει
 Wil., λελύσθαι βούλομαι Ier., λελύπηκεν με· νῦν Leeuw., εἰ λε-
 λογισμένως ἔχεις Gom. 49 πρόσεχε δὴ Weil, παραινῶ; τοῦτ'
 ἐρῶ· Cob. 50sq. supplevit Cob. ex Clem. Alex. Strom. VII
 4, 27 p. 844 Pott., Φειδία Ζητεῖν Grot., φιλιάζειν cod. 52 εὐρὲ
 καὶ Weil, εὗρηκα cod., ἄρα καὶ Cob. 55 περιθεωσάτωσαν Bent-
 ley, περιθέτωσαν cod.

Fragmenta aliunde nota et testimonia.

1.

Donat. ad. Ter. Eun. prol. 9 Phasma nomen fabulae Menandri est, in qua noverca superducta adolescenti virginem, quam ex vicino quodam conceperat, furtim eductam, cum haberet in latebris apud vicinum proximum, hoc modo secum habebat assiduo nullo conscio: parietem, qui medius inter domum mariti ac vicini fuerat, ita perfodit, ut ipso transitu sacrum locum esse simularet eumque transitum intenderet sertis ac fronde felici rem divinam saepe faciens et vocaret ad se virginem, quod cum animadvertisset adolescens primo aspectu pulchrae virginis velut numinis visu percussus exhorruit, unde fabulae Phasma nomen est; deinde paulatim re cognita exarsit in amorem puellae ita, ut remedium tantae cupiditatis nisi ex nuptiis non reperiretur. itaque ex commodo matris ac virginis et ex voto amatoris consensuque patris nuptiarum celebritate finem accipit fabula.

2.

ἐπισημαίνεσθ', ἐάν
ἡ σκευασία καθάριος ἦ καὶ ποικίλη.

Athen. XIV, 661 f. = fr. 501 K. καὶ Μένανδρος (τοὺς μαγείρους λέγει) ἐν Φάσματι. 1 ἐπισημαίνεσθαι ἂν A., corr. Bentley

3.

ἔμβαρρος

Hes. s. v. = fr. 502 K. ἔμβαρρος ἡλίθιος μωρός, ἡ νουνεχής. Μένανδρος Φάσματι. cf. Mill. Mel. p. 350 (Zenob. I 8).

4.

Caes. Bass. (Gr. L. VI 255 K.) Ithyphallicum metrum saepe recipit hunc tribachum, ut etiam apud Menandrum in Phasmate . . . ostendi potest.

FABVLA INCERTA II

Personae:

senex

leno?

servus?

servus

(Charisius adulescens)

- IIa (R) ΑΝΘΡΩΠΟCΙΝΟΝΑΥΤΟΤΟΥΤ' ΕΚΠΛΗΤ....
 ΕΓΩΓ' ΕΥΠΕΡΤΟΥΜΕΘΥCΚΕΘ' ΟΥΛΕΓΩ
 ΑΠΙCΤΙΑΓΑΡΕCΘΟΜΟΙΟΝΤΟΥΤΟΓΕ
 ΕΙΚΑΙΒΙΑΖΕΤΑΙΚΟΤΥΛΗΝΤΙCΤΟΥΟΒΟΛ..
 5 ΩΝΟΥΜΕΝΟCΠΙΝΕΙΝΕΑΥΤΟΝ·ΤΟΥΤΕΓ.
 ΠΡΟCΕΜΕΝΟΝΟΥΤΟCΕΜΠΕCΩΝΔΙΑCΚ...
 ΤΟΝΕΡΩΤΑ·ΤΙΔΕΜΟΙΤΟΥΤΟΠΑΛΙΝΟΙΜΩ..
 ΠΡΟΙΚΑΔΕΛΑΒΩΝΤΑΛΑΝΤΑΤΕΤΤΑΡΑΡΓΥΡ..
 ΟΥΤΗCΓΥΝΑΙΚΟCΝΕΝΟΜΙΧ' ^ΕΑΥΤΟΝΟΙΚΕΤ..
 10 ΑΠΟΚΟΙΤΟCΕCΤΙΠΟΡΝΟΒΟCΚΩΔΩΔΕΚΑ
 ΤΗCΗΜΕΡΑCΔΡΑΧΜΑCΔΙΔΩCΙ·ΔΩΔΕΚΑ
 ....ΤΑΚ...ΒΩCΟΥΤΟCΙΤΑΠΡΑΓΜΑΤΑ:
 ....CΔΙΑ·ΡΟΦΗΝΑΝΔΡΙΚΑΙΠΡΟCΗΜΕΡΩΝ
 ....ΛΕΛ...ΙCΤΑΙ·ΔΥΟΒΟΛΟΥCΤΗCΗΜΕΡΑC:
 15 .....ΝΤΙΤΩΠΕΙΝΩΝΤΙΤΙΤΗ...CΠΟΤΕ:
 .....ΟCÇ·ΠΡΟCΜΕΝΕΙΧΑΙΡÇ.....
 .....ΤΙΔ·ΓΛΥΚΥΤΑΤΕ·ΟΤΗCΙ.....ΑΤΗΡ·
 .....ΩΝΩCΑΘΛΙΟCΤΙCÇ.....

1 ΤΟΥΤ' apostrophum add. man. rec. 2 ΕΓΩΓ'Ε apostr. add. man. rec. 3 ΤΟΥΤΌ accentum pos. man. alt. 6 in fine K paene certum 9 apostrophum et Ε superscriptum add. manus alt. 14 in fine unum punctum legit Ier. ego in imagine duo dispicio 15 ΤΙΤΙΤΗ vel ΤΙΤΙΤΙ; puncta in fine non certa sunt 16 initio OCC vel ΩCΕ; in fine potius ΡΕ quam ΡΩ, desunt non plus 6 litterae

1 suppl. Cob. 2 δέ ins. Cob. 3 ἀπλησία Wil. 4 suppl. Wil. 5 suppl. Cob. 6 suppl. Cob. 7 οἰμωζέτω K., οἰμώζεται Wil., οἰμώξομαι Cob. 9 et 10 suppl. Cob. 12 πέπυστ' Leeuw. ἐπίστατ' Cob., οἶδεν γ' Nauck; ἀκριβῶς Cob. 13 ἀλλ' K., τί δ' Ier., ὅσον Ro., εἰ Gom., καί Hill.; εἰς διατρο-

- (A.) ἄνθρωπος οἶνον, αὐτὸ τοῦτ' ἐκπλήττομαι
 ἔγωγ'· ὑπὲρ δὲ τοῦ μεθύσκεσθ' οὐ λέγω·
 ἀπληστία γάρ ἐσθ' ὅμοιον τοῦτό γε,
 εἰ καὶ βιάζεται κοτύλην τις τοῦβολοῦ
 5 ὠνούμενος πίνειν ἑαυτόν. (B.) τοῦτ' ἐγὼ
 προσέμενον· οὗτος ἐμπεσὼν διασκεδᾷ
 τὸν ἔρωτα. τί δέ μοι τοῦτο; πάλιν οἴμω[ζέτω.
- (A.) προῖκα δὲ λαβὼν τάλαντα τέτταρ' ἀργύρου
 οὐ τῆς γυναικὸς νενόμιχ' αὐτὸν οἰκέτην,
 10 ἀπόκοιτός ἐστι, πορνοβόσκῃ δώδεκα
 τῆς ἡμέρας δραχμὰς δίδωσι. (B.) δώδεκα·
 πέπυς]τ' ἀκριβῶς οὕτως τὰ πράγματα.
- (A.) ἄλλ' εἰ]ς διατροφὴν ἀνδρὶ καὶ πρὸς ἡμέρ[αν,
 πᾶς τις] λελόγισται δὴ ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας,
 15 ἱκανό]ν τι τῷ πεινῶντι . . . . . ποτε.
- (B.) Χαρίσι]ος σε προσμένει. (Γ.) χαῖρ', [ἀλλὰ τίς
 (Γ.) ὄδ' ἐς]τὶ δὴ γλυκύταθ'; (B.) ὁ τῆς νύμφης πατήρ.
 (Γ.) τί οὖν παθ]ῶν ὡς ἄθλιός τις [φιλόσοφος

φήν Cob., πρὸς Gom. Hill.; ἡμέραν Leeuw., ἡμερον dub. K., ἡμερῶν
 ἑκατόν Ro., ἡμερῶν χρείας Ier., ἡμέρας πόνον Gom., ἡμέρας
 χρείας Kock 14 πᾶς τις Wil., οἶμαι dub. K., μίαν Leeuw.,
 κοινῇ Carps; λελόγισται Cob., νενόμισται Kock 15 ἱκανόν τι
 Wil., finis versus corruptus, fort. scribendum καὶ χαλκοὺς ποτε;
 τελεῖν· τί ἐγὼ πεινῶντι δὴ πτισάνην ποτέ Gom., ποῦ δ' ἐν-
 τράγω πεινῶν τι; τί τις υ — ποτέ Ier., ἂν δ' ἐντράγω πεινῶν
 ἔτι πτίσων ποτε Leeuw., initio ἀρκεῖν Kock 16 Χαρίσιος σε
 et χαῖρε K., ἀλλὰ τίς Wil. ἔδωχ'; ὁ δὲ χαίρων προσμένει Gom.,
 τί, ἱερόσυλε; πρόσμεν' εἰ χαίρεις ὀρῶν τὸ φῶς λέγει Leeuw.,
 οὗτος κύ, πρόσμεν', εἴ γ' ὀρῶ Χαιρέστρατον Carps 17 ὄδ' ἐστὶν
 ὦ Wil., τίς ὄδ' ἐστὶ δὴ Ier., καλεῖ Carps; ὁ τῆς νύμφης πατήρ
 Kock, κεκτημένης Carps 18 τί οὖν K., τί δὴ παθῶν Wil.,
 μάτην ποδῶν Leeuw.; φιλόσοφος Wil., ἐργάτης Leeuw.

.....ΤΡΙΣΚΑΚΟΔΑ.....ΤΡΙΑΝ

20 .....ΣΑΔΑΓΥΝΑΙΚΑ.....Ι

.....ΙΟ!

.....C

versus fere 10 deesse veri simile est

Πβ (V) .....ΘΟΝΤΙΣΟΙΓΕΝΟΙΤΟ·ΜΗΛΕΓΕ

.....ΟΥΚΕΙΣΚΟΡΑΚΑΣΟΙΜΩΞΕΙΜΑΚΡΑ

25 .....ΥΝΕΙΣΩΣΑΦΩΣΤΕΤΥΘΟΜΕΝΟΣ

.....ΤΑΤΗΣΘΥΓΑΤΡΟΣΒΟΥΛΕΥΣΟΜΑΙ

.....ΡΟΠΟΝΤΠΡΟΣΤΟΥΤΟΝΗΔΗΤΡΟΣΒΑΛΩ

.....ΕΝΑΥΤΩΙΤΟΥΤΟΝΗΚΟΝΤΕΝΘΑΔΕ

.....ΜΕΝ·ΟΙΟΝΚΙΝΑΔΟΣΟΙΚΙΑΝΤΠΟΕΙ

30 .....ΤΟΝ·ΠΟΛΛΑΣΕΒΟΥΛΟΜΗΝΑΜΑ

.....Ç·ΜΙΑΝΜΕΝΤΗΝΕΦΕΞΗΣ·ΤΗΝΕΜΗΝ

....ΗΝΓΕΪΩΜΕΝΔΕΥΡΟΤΠΡΟΣΧΑΡΙCΙΟΝ

...ΕΝΩCΚΑΙΜΕΙΡΑΚΥΛΛΙΩΝΟΧΛΟΣ

...ΟΝΤΟΠΟΝΤΙCΕΡΧΕΘΥΠΟΒΕΒΕΓΜΕΝ..

35 ...Μ·ΕΝΟΧΛΕΙΝΕΥΚΑΙΡΟΝΕΙΝ·ΙΜΟ.....

P

ΕΠΙ.....ΠΑΝΤΑΤΑΝΘ.....

ΟΙΟΜΑ.....

ΚΑΙΤΟΥ.....

ΟΔΕCΠ.....

20 CAN Ier., ego potius CADA lego 27 initio P satis certum mihi videtur 36 initia versuum 36—39 et in folio II et quasi in speculo in fragmento III cernuntur, quod cum II conglutinatum erat, versus 40—41 non exstant nisi in III 36 ΕΠΙ vel ΕΓΩ in II, Ε.Ι in III 37 ΟΙΟΜ II, ΟΙΟΜΑ III 38 ΚΑΙΤΟ II, ΚΑΙΤΟΥ III 39 Ο.Ε II, ΟΔΕCΠ III

19 βλέπει κυθρώφ' Wil., ἐπιτρίβει', εἶθ' Lœeuw.; ὁ τρισκακοδαίμων ψάλτριαν Ier. 20 ὡς τήνδε τὴν νέαν γυναῖκ' εἰσήγαγεν

βλέπει κυθρώφ' ό] τρισκακοδαίμων; (B.) ψάλτριαν

20 .....caδα γυναῖκα .....
101
C

versus fere 10 deesse veri simile est

(B.) οὕτως ἀγαθόν τί σοι γένοιτο. (A.) μὴ λέγε
 μηδὲν κύ γ'.] οὐκ εἰς κόρακας; οἰμῶζει μακρά.

25 ἀλλ' εἶμι ν]ῦν εἴω, σαφῶς τε πυθόμενος,
 ὅπως ἔχει] τὰ τῆς θυγατρὸς βουλευέσομαι,
 ὄντινα τ]ρόπον πρὸς τοῦτον ἤδη προσβαλῶ.

(Γ.) φράσω]εν αὐτῷ τοῦτον ἤκοντ' ἐνθάδε;

(B.) φράσω]μεν. οἶον κίναδος οἰκίαν ποεῖ

30 ἀνάστα]τον. (Γ.) πολλὰς ἐβουλόμεν ἅμα,

(B.) πολλά]ς; (Γ.) μίαν μὲν τὴν ἐφεξῆς. (B.) τὴν ἐμήν;

(Γ.) τὴν c]ήν γ'. ἴωμεν δεῦρο πρὸς Χαρίσιον.

(B.) ἴω]μεν, ὥς καὶ μεираκυλλίων ὄχλος

εἰς τ]ὸν τόπον τις ἔρχεθ' ὑποβεβρεγμένων,

35 οἷς] μὴ ᾽νοχλεῖν εὐκαιρον εἶναί μοι δοκεῖ.

Χοροῦ.

(Δ.) ἐπι[σφαλῇ μὲν] πάντα τάνθ[ρώπων. ἐμοί,
 οἶμαι, πόλις ἐστὶ καὶ καταφυγὴ καὶ νόμος
 καὶ τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτῆς
 ὁ δεσπότης. πρὸς τοῦτον ἕνα δεῖ ζῆν ἐμέ.

Leeuw. 23 suppl. Kock 24 suppl. Leeuw., ταῦτ' ὦ φίλ' Ier.,
 μηδενὶ τὰδ' Wil., qui μὴ — τὰδ' continuat adulescenti B 25 suppl.
 Ier. 26 suppl. K., ἤδη τὸ πᾶν μετὰ Leeuw. 27 suppl. Leeuw.,
 ποῖον τρόπον Kock, τίνα δὴ τρόπον Capps Croi. 28 suppl. K.,
 εἴπωμεν Leeuw., ἴν' ἐκεῖθεν Ier. 29 suppl. Ier. 30 ἀνάστατον
 Kock, sed spatium aegre sufficit, Διὸς ἄβατον Ier. 31—34 suppl.
 Ier. 35 οἷς μὴ ᾽νοχλεῖν Kock, ἢ μὴν ἐνοχλεῖν Ier.; finem suppl.
 Ier. — χοροῦ suppl. Leo 36 suppl. Ier. 37—39 restituit Ier.
 coll. Stob. flor. 62, 34 = fr. 581 K. Μενάνδρου· ἐμοὶ πόλις — ἐμέ.

40 ΟΓΕΡΩ .....
 ΟΥΔΕΛΟ .....

III (R) ΝC.C.....
 ΕΩCΕΛΛ.....
 ΕΔΕΙΤΟΧ.....
 45 ΑΤΩΘΕΝ .....
 ΤΟΥΤΩΙΤΙ .....
 ΚΑΤΑΤΟΑΥ .....

III in margine sinistro satis amplo initia versuum 36—41 fragmenti antecedentis cernuntur (v. p. 210); inhaerent conglutinatae alius folii laciniae perparvae, in quibus nihil fere legere possum nisi haec $\begin{matrix} \text{ΩΡΓΙCΤΑΙ} \\ \text{ΔΕΥ} \end{matrix}$. In averso paene toto Syriacis litteris impleto litteras Graecas exstare negat Jernstedtius, at in imagine certe dispiciuntur duorum versuum fines ΑΡΑ vel ΔΡΑ (σφόδρα) et uno versu intermisso ΟΝΩC. dolendum quod hoc fragmentum neque cum folio I neque cum II conjungi potest.

- 40 ὁ γέρων . . . . .
οὐδὲ λο . . . . .
. . . . .
ἕως ἔλα . . . . .
ἔδεῖτο χ . . . . .
45 ἄπωθεν . . . . .
τούτῳ τι . . . . .
κατὰ ταύ[τό] . . . . .

Kock nimis audacter haec Menandri Canephorō tribuere conatus est collato fr. 254 (Bekk. Anecd. 407, 18, Suid. s. v., Phot. Berol. p. 144, 19) ἀντάλλαγον· καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἐτέρου ἡλλαγμένον, οὐχὶ ἀνταλλον. Μένανδρος Κανηφόρῳ „ἔδεῖτο χρῆσαι τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα ἀντάλλαγον“. num eiusdem fabulae sit hoc fragmentum atque fol. II, incertum est.

INDEX VERBORUM

(Verborum cruce † signatorum non omnia exempla afferuntur,
asterisco * dubia notantur.)

Sigla.

H. = Heros; E. = Epitrepontes; S. = Samia; Pk. = Peri-
keiromene; J. I — Fabula incerta I; G. = Georgos; Ki. =
Kitharista; Kl. = Kolax; Kn. = Koneazomenae; Pn. = Perin-
thia; Ph. = Phasma; J. II = Fabula incerta II.

ἄ E. 251

ἄβεβαίως G. fr. 2

ἄβέλτερος -ον Pn. fr. 1; -ε
E. 233, S. 308

Ἀβρότονον acc. E. fr. 1; voc.
E. 280, 318, 325, 510, Pk. 226,
232

ἄβουλος -ου Pk. 382

ἄγαθος -έ E. 226; -οί Kl. 27;
-ων G. 43; -ῆ τύχη E. 6, S. 82;
-όν E. 48, 145, 531, S. 28,
J. II 23; -οὐ Kn. 20; -ῶ S. 3;
-όν E. 545, 563, 564, Pk. 49,
Ki. 62, Kl. 27; -ά E. 141, 582,
Pk. 412; -ων Pk. 444, Kl.
fr. 1, Ph. 43; -ά E. 56, G. 53,
Kl. fr. 1, Kn. 17*

ἀγανακτέω -ων S. 56; -ήκειν
J. I 38*

ἀγαπάω -ῶσα S. 32; -ἄν S. 63;
-ήκει S. 170; ἡγάπησα S. 272

ἀγεννώς S. 288

ἀγνοέω -ων G. 68; -ούμενον
Pk. 16

Ἀγνοία -αν Pk. 21

ἄγνός -ή E. 223

ἄγνωμονέω -εῖν S. 292

ἄγνώμων E. 497

ἄγνώς -ῶτες E. 119

ἄγορά -ἄς S. 66*; -ᾶ Kl. 48;
-άν Ki. 49, 64, Ph. 27

ἄγοράζω ἡγόρακας Pk. 94.

ἄγριος -αν Kl. 17; -ον Pk. 379*

ἄγροικος G. fr. 4.

ἄγρός G. 82; -οὐ Pk. 174,
G. 18, 32, Ki. 54; -ῶ G. 4;
-όν G. 35, 76, Ki. 56

ἄγρυπνέω -εῖν Ph. 34

ἄγω -ει Pk. 227; -ουσι S. 336;
-ε E. 174*, Pk. 120, Kl. 17;
-έτω Ki. 52; -ετε Pk. 423;
-ειν E. 544; ἡγον Pk. 44;
ἄξων Pk. 247; ἡγαγες Ki. 42;
ἀγαγεῖν Pk. 30; -ών H. 35

ἀγών -ῶσι E. 108

ἀγωνιάω -ᾶν H. 2

ἀδελφή Pk. 347; -ῆς G. 70;
-ήν H. 35, E. 124

- ἀδελφός -οῦ Pk. 27; -όν E. 126, Pk. 16, 37, 356, 408, G. 18
 ἀδικέω -εις S. 233, 238; -ει S. 113, 302, Pk. 250, 251, J. I. 11; -ει E. 73; -εῖν E. 140, Ki. fr. 4, Kl. 53; -ῶν S. 298; -οὔντος E. 139; -τα E. 282, 291, -ήσω (coni. aor.) E. 447; -αιμι G. 16; ἡδίκηκα Pk. 264; -ε J. I. 55, G. fr. 2, Ki. 61; -ώς G. 30, fr. 2; ἀδικεῖσθαι G. fr. 3; -οῦμενος J. I. 22, G. fr. 1; -ον E. 101; -ηθέντας Ki. fr. 3
 ἀδίκημα Pk. 253
 ἄδικος -ου (neutr.) J. II 38; -α Pk. 68
 ἀδίκως S. 311
 ἀδόλως S. 97
 Ἀδράστεια -αν Pk. 114
 ἀδύνατος -ων (neutr.) Pk. 344; -α Kl. 45*
 ἀεὶ S. 58, Pk. 22, 32, 287, 321, J. I 12, Ki. 77, fr. 5
 ἀηδής Pk. 112, 119
 Ἀθηνᾶ δμνύω τὴν Ἀθηνᾶν Pk. fr. 4; μὰ τὴν Ἀθηνᾶν Pk. 113, Kl. fr. 2; -ᾶ Kl. 22
 ἄθλιος J. II 18; -ον Pk. 285, Ph. 32*; -ε E. 177, Pk. 200, Kl. 25; -οι Kl. 63; -ων Pk. 282; -α E. 214; -ακ Pk. 343; -αν Pk. 177*; -α Pk. 335; -ώτερος E. fr. 5
 ἀθλίως Kl. 8
 ἀθυμέω Ki. 48; -ήχη Kn. 19
 Αἰάντειος Pn. fr. 9
 Αἰγαιος -ακ Pk. 379
 αἰθέρ S. 111
 αἶμα (acc.) S. 186
 αἰπόλος E. 111; -οι E. 116
 αἰρέω εἰλόμην Pk. 307
 αἰσθάνομαι -ει E. 580; ἤσθετο E. 112; αἰσθη E. 586; -ηται Kl. 80; -οῦ Ph. 31; ἤσθημαι S. 93, 101*; -ται E. 340; -μέ-νος S. 49
 αἰσχροί -όν S. 312*; -όν (acc.) E. 488; -ά E. 150; -ιστον E. fr. 7
 αἰσχύνομαι Pk. 310; ἡσχύν-θης Pk. 235
 αἰτέω -ῇ S. 87; -εῖν Ki. 70
 αἰτία -ακ S. 271; -αν Ph. 35
 αἰτιάομαι ἡτιάσατο S. 281
 αἰτιος E. 557, S. 303; -ον E. 326; -ία S. 123; -ιωτάτη Pk. 209
 αἰχμάζω -ων S. 284
 ἄκακος -ον H. 19
 ἀκάκως Pk. 402
 ἀκαρής Pk. 166
 ἀκέραιος E. 489
 ἀκκίζομαι -ιοῦμαι E. 309
 ἀκολουθέω -εῖ Pn. 10; -ει Pn. 1; -ῶν Kl. fr. 1
 ἀκόλουθος E. 256
 ἄκοσμία -ακ Pk. 309*
 ἀκούσιος -ον Pk. 22; -ον E. 493
 ἄκουσμα -τα Ki. fr. 5
 ἀκούω -εις S. 154; -ε S. 90, Pk. 435, G. 49; -ουσα G. 25; -σομαι E. 21; -χη Ki. 50; ἤκουσα S. 195, Pk. 378; -ακ E. 76, 266; ἀκούσης Pk. 147; -χη Pk. 58; -cov Pk. 406, Ki. 92; -cai S. 228, Pk. 149, 155; -cac S. 49, 120, 204; ἀκήκοα S. 56; -ακ S. 244, J. I 48; -ε S. 44, Pk. 129; -ώς S. 326; -υῖα Pk. 359
 ἀκρατής -ές Ph. 47*
 ἄκρατος S. 126 -ον S. 179
 ἀκριβώς S. 176, Pk. 108, Kl. 23, J. II 12; οἶδ' ἄ. E. 230, S. 101, Pk. 245; οἶσθ' ἄ. E. 450; ἄ. οἶδα S. 255; εἰδώς ἄ. S. 326
 Ἀκρίσιος -ίου S. 252
 ἀκροατής -άς Ki. fr. 6
 ἄκων -οντος S. 64, Pk. 426

- ἀλαζών Pk. 78; -όνα G. 27
 ἀλάττω Pk. 408
 ἀλείφω ἤλειφε G. 60
 ἀλεκτρύων E. 168
 Ἀλέξανδρος -ου Kl. fr. 2
 ἄλευρον -α S. 12
 ἀλήθεια -αν Ph. 29
 ἀληθής -ῆ E. 508; -εῖς E. 362*;
 -ἔς E. 591, Pk. 81; -ές (acc.)
 S. 270, Pk. 78, 157, Ph. 50,
 51; -ῆ E. 81, Ph. 44
 ἀληθινός S. 114; -ή Ph. 9
 ἀληθῶς E. 458, Pk. 314
 ἄλις H. 51
 ἀλίσκω ἡλίσκετο E. 152
 ἀλιτήριος E. 473
 ἀλλά H. 42, fr. 2, E. 13, 102,
 129, 136, 153, 163, 218, 274,
 325, 328, 343, 387, 416, 422,
 447, 562, 564, S. 65, 80, 85,
 104, 114, 121, 133, 142, 144,
 157, 171, 174, 190, 197, 222,
 229, 230, 234, 242, 248, 252,
 264, 282, 289, 294, 338, Pk.
 78, 91, 100, 110, 111, 113,
 126, 132, 144, 148, 184, 257,
 272, 274, 280, 290, 304*, 306,
 315, 325, 329, 347*, 399, 405,
 413, 420, 431, 432, J. I 48,
 G. 20, 22, 39, 53, Ki. 62, 76,
 fr. 1, Kl. 28, 61, 80, fr. 5,
 Pn. 6, fr. 5, Ph. 9, 28, J. II
 13, 16*, 25; ἀλλ' ἢ E. 525;
 ἀλλὰ μήν S. 230, Pk. 262, J.
 I 40
 ἀλλάττω ἤλαττε E. 466
 ἀλλήλων Pk. 358; -οις E. 43;
 -ους Pn. 7
 ἄλλος E. 566, S. 85; -ον Ph.
 15; -οις Ki. fr. 3; -ῆ S. 33,
 192; -ῆν Ki. 81; -ο S. 193;
 -ο E. 461, S. 140, 290, Pk.
 60, Kl. 79; -α S. 77, Pk. 419,
 Pn. fr. 8; -ων Pk. 273; -α
 S. 105, 202*, Pk. 360*, G. 37,
 Ki. 92
 ἄλλοτε Ki. 55
 ἀλλότριος -ους S. 130; -ον
 E. 506; -α E. 96
 ἄλλως E. 342, S. 321, G. fr. 4
 ἀλόγιςτος -ε E. 505*
 ἄλογος -ον Pk. 345*
 ἄλς -ός Pk. 379; -ας E. fr. 6,
 Ph. 56
 ἀλύω -εις Pk. 335; -ει E. 342,
 fr. 4
 ἄμα E. 66, 83, 496, S. 11, 51,
 Pk. 15, Ki. 49, Kn. 3, J. II 30
 ἀμαθής -ές E. 559, 561
 ἀμαθῶς Ki. 47
 ἄμαξα -ῶν Pn. fr. 4
 ἀμαρτάνω ἡμάρτανες S. 182;
 -τηκέναι S. 277
 ἀμέλει S. 8, 156
 ἀμελέω -ήσαντα E. 200; ἡμε-
 λημένον S. 24
 ἄμemptος Ki. 85*
 ἄμπελος -οις G. 47
 ἀμφοτέρος -οι E. 195
 ἄν cum coni. E. 21, 94, 306,
 339, S. 86, 179, Pk. 269,
 G. 37; cum opt. E. 7, 172,
 184, 224, 225, 239, 253, 264,
 267, 282, 324, 434, 461, 482,
 S. 207, 262, 263, 340, Pk. 278,
 359, 390, 403, fr. 3*, G. 16,
 34, Ki. 53, fr. 2, 3, Kl. 65, Pn.
 4, 6, Ph. 8; irreal. E. 67, 119,
 152, 520, 589, S. 117, 118,
 281, 283, Pk. 305, Kl. 48, Kn.
 17; cum infin. Pk. 299; ite-
 ratum E. 67*, Pk. fr. 3
 ἀναβαίνω -ειν Pk. 234
 ἀνάβασις S. 20
 ἀναγκάζω -άσω E. 534; -αθεῖς
 H. fr. 2
 ἀναγκαῖος -ον Pk. 19; -ον
 neutr. E. 564; -ον acc. E. 565
 ἀνάγκη -ης S. 266
 ἀναγνωρισμός E. 581
 ἀνάγω -ε S. 145
 ἀναδύομαι E. 205
 ἀναιδής E. 310
 ἀναίνομαι -ει J. I 15

ἀναιρέω -ήρηκε Kl. 62; -ηρέ-
θην Pk. 352; -ειλόμην E. 33,
46, S. 159; -ετο E. 113, S. 140,
Pk. 14; -ελομένη S. 195

ἀνακάμπω -ων S. 341

ἀνακοινόω -εκοινοῦτο Pk. 154

ἀνακράζω -έκραγε E. 468

ἀνακρίνω -έκρινε G. 67; -κρι-
νεί E. 299; -κρίναι Pk. 409*

ἀνακτάομαι -ήσασθαι Pk. 123

ἀναλαμβάνω -λαβών G. 64

ἀναλίσκω -λύσω E. 38; -cas
Pk. 83

ἀναλύω -λυθείς H. fr. 6

ἀναμάρτητος E. 487

ἀναπατάσσω -επάταξε E. 468

ἀναπηδάω -ήσας Pk. 167

ἀναπτερόομαι -πτέρου E. 510

ἀναρπάζω -ήρπασται Pk. 133

ἀνασεύω -εις E. 241

ἀνάστατος -ον J. II 30*; -ους
Kl. 56

ἀναστρέφω Pk. 120; -ει E.
360; -ψας Ki. 57

ἀνατρέπω -τέτραπται S. 203

ἀνδρείος -ον S. 286

ἀνδρεϊστέος -ον Ki. 76

Ἀνδροκλῆς S. 261

ἀνέπαφος -α Pn. fr. 8

ἀνεπίπληκτος E. 489

ἀνέχομαι ἀνάχου S. 141

ἀνηλεής E. 478

ἀνήρ E. 110, 497, G. fr. 3, Ph.
15*; -δρός E. 541, 562, Pk. 382;

-ί J. II 13; -α E. 262, 526,
S. 134, Pk. 66, Kl. 75; -ας Pk.
190; -ες E. 466, S. 54, 114, 338.

ἀνθος -η G. 37

ἀνθρακός E. 40, 248

ἀνθραξ -κας S. 12

ἀνθρώπινος -ον E. fr. 7; -ων
Pk. 17

ἀνθρωπος E. 216, 491, S. 133,
143, 205, 211, 409, J. II 1;
-ον Pk. 286, 323, Ph. 32; -ε
E. 229, S. 173, Pk. 183, 231,

Kl. 49; -ων E. 303, J. II 36;
-οι S. 235

ἀνίστημι -έστηκε G. 62; ἀνα-
στάς Ph. 37

ἀνόητος -ε S. 112; -ον (neutr.)
Ph. 47; -ον (acc.) S. 296

ἀνοίγνυμι -οιζάτω E. 537

ἀνοσίως Pk. 317

ἀντικρυς Pk. 38

Ἀντίκυρα -αν Kl. fr. 4

ἀντιλέγω E. 80; -ομέν τι E. 8

ἄνω ἄνω κάτω Ki. fr. 1

ἄνωθεν E. 23. S. 18

ἄξιος -ον (neut.) Pk. 272; -ον
(acc.) S. 299

ἄξιόω E. 62; -οῖ E. 60, Pk.
148; ἡξίωσε S. 253

ἀπαγγέλλω -ων G. 54; -γε-
λοῦσα Pk. 298; -ήγγελκας
Pk. 77

ἀπαγορεύω -ειρηκυῖα Pk. 11

ἀπάγχομαι -ηγχομένην Pk. 410;
-ἄγξομαι Pk. 255

ἀπάγω E. 524; -ε Pk. 206;
-αγαγεῖν E. 562

ἀπαίρω -ειν S. 291

ἀπαιτέω -εῖ E. 87; -ῶν E. 100;
-ήτουν E. 97

ἀππαλλάττω -ήλλαχα E. 199;

-ηλλάγη E. 57; -αλλαγείς G. 65

ἀπανταχοῦ E. 16

ἄπαξ E. 394

ἀπαριθμέω -ηται E. 164

ἄπας -ντες Pk. 67, G. 58; -ων
E. 127; -ας E. 35, 186, Pk.
284; -ντας S. 129; -ντα E. 582;
-ντα E. 69, 142, 143, 306,
S. 185

ἀπειλέω -ῶν Kl. 83; -ῆπεί-
λησε S. 309

ἄπειμι (absum) -όντος Pk. 250

ἄπειμι (abeo) G. 20; -ει Kl.
51; -ειαι Pk. 401, G. 76; -ιθι
S. 154, 168, Pk. 315; -ιέναι
S. 339*; -ιών E. 532

ἀπεργάζομαι -όμενος H. 36

ἀπέρχομαι Pk. 231; -ῆλθον

- Ε. 33; -ε Ε. 55, 471, S. 46, Pk. 231; ελθε S. 227, Pk. 102*; -ελθών Pk. 219; -ελήλυθε Pk. 242
 ἀπέχομαι ἀφέξομαι Ε. 521; ἀπέσχετο Ε. 520
 ἄπιστος -α Pk. 372
 ἀπληστία -α J. II 3
 ἀπλῶς S. 5, Pk. 124
 ἀπό S. 17, 88, 89, Pk. 31, 358, 421, G. 50, Ph. 55
 ἀποβαίνω -βέβηκας J. I 44
 ἀποβάλλω -έβαλε Ε. 254, 286
 ἀποβλέπω -βλέψω (con. aor.) S. 62
 ἀποδείκνυμι -δείξον Pk. fr. 2
 ἀποδημέω -εῖ H. 45
 ἀπόδημος -ον G. 6
 ἀποδιδράσκω -δέδρακε S. 143
 ἀποδίδωμι Ε. 62; -διδῶ Ε. 144; -δίδου Ε. 337; -διδόναι Ε. 132; -έδωκε G. 38; ἀποδῶ Ε. 218; -δῶ Ε. 148; -δος Ε. 72, 129 226, S. 12; -δοῦναι G. 73; -δόντες Ε. 163; -έδοτο Ε. 117
 ἀποθνήσκω -έθανε Ε. 51, Pk. 25; -θάνωσι S. 179; -οιμι S. 207; -οις Ε. 253; -οι S. 262
 ἀπόκοιτος J. II 10
 ἀποκρίνομαι -κρῖναι S. 104, Kl. 51
 ἀποκτείνω -κτενῶ Ε. 533, S. 235; -κτείνει Ε. 482
 ἀπολαμβάνω -εῖν Ε. 61; -λαβεῖν Ε. 241; -είλημμαι Kl. fr. 5
 ἀπολλύω -ει Ε. 220, 566; -ώλεσα Ε. 312; -ε Ε. 177, 190, 234; -ολέσαι Ε. 208; -ολώλεκε G. 5, Kl. 57; -κυῖα Ε. 273; -ολούμενοι Ε. 11; -ολοίμην Ε. 523; -ο S. 152; -όλωλα Ε. 485, S. 109, Pk. 440, Pn. 9; -ας S. 100*; -ε Kl. 55; -ότας Kl. 62
 Ἀπόλλων νῆ τὸν Ἀπόλλω Ε. 184, 457, 503; νῆ τὸν Ἀ. του-
 τονί Pk. 172; μὰ τὸν Ἀπόλλω H. 39, S. 94, 251, Pk. 138; -ον Ε. 179; S. 222, 225, Pk. 440
 ἀπολογέομαι -λελόγηται S. 119
 ἀπονίζω -ένιζε G. 60
 ἀπονόομαι -νενόησε Pk. 185
 ἀποπέμπω -πέμψον Pk. 227
 ἀπόπληκτος Ε. 344; -ον (neut.) Pk. 246
 ἀποπνίγω -πνίζαμι Pk. 398
 ἀποργίζομαι -γισθεῖς S. 338
 ἀπορέω -οῦμαι G. 86; -ουμένη Pk. 6.
 ἄπορος -ψ Ki. fr. 1
 ἀποσκέλλω -έσκλη H. 30
 ἀποσπᾶω -σπασθεῖσαν Ε. 580
 ἀποσφάττω -σφαγείην Ε. 184
 ἀποσψίζω -έσωκε Ε. 568
 ἀποφαίνω -εις Kl. 53
 ἀποφθείρω -ρου S. 158; -φθαρεῖς S. 282
 ἀποφορά -άν Ε. 163
 ἀπράγμων -ονα Pn. 13, fr. 1
 ἄπτω -εται (pass.) S. 329; ἡμμένην Pn. 9; ἄπτει (med.) S. 231
 ἄπωθεν J. II 45
 ἄρα Ε. 424*, 552, S. 97, 142, 240, Pk. 87, 254, Ki. 99, fr. 1; ἄρα — ἦ Ki. 66
 ἄρα Ε. 295, Kn. 13*
 ἀραρίσκω ἄραρε Ε. 185, Pk. 114
 ἀργός Ε. fr. 5
 ἀργύριον -ον (acc.) Ε. 220
 ἄργυρος -ου J. II 8
 ἄρδην Kl. 56
 ἀρεοπαγίτης J. I 9
 ἀρέσκω -ει Ε. 72, 129, Pk. 86; -εῖν Pk. 98; ἤρεσκες Pk. 241
 ἀρεστός -όν Ε. 71
 ἄριστα Ε. 303, Pk. 326
 ἀριστάω -ῶσι Ε. 385
 ἄριστον Pk. 117; -ον (acc.) Ε. 385, fr. 4, Pk. 55, 295

ἄροτος -ψ Pk. 436
 ἀρπάζω -ειν E. 181; -ονται
 Kl. 89
 ἄρπασμα E. 542
 ἀρρώστημα Ph. 45
 Ἄρτεμις -ιδος τῆς Ἑφεσίας
 Ki. 94
 ἄρτι E. 298, S. 339, Pk. 55,
 Ki. 64
 Articulus in fine versus positus
 Pk. 243, G. 26, Kl. 11, Pn. 23,
 Ph. 30*
 ἀρτίως E. 219, 462, S. 48,
 198, Pk. 52, 141, 152, Pn. 17
 ἀρχή Pk. 443; -ήν Pk. 45
 ἀρεβῆς -ῆ S. 107
 ἀσθενικός -όν Ph. 47
 Ἀσκληπιός μὰ τὸν Ἀσκληπιόν
 S. 95, Pk. 146
 ἄσμενος S. 118, 120, Kl. 86
 ἀστεῖος -ον (neut.) S. 149,
 312, J. I 44; -ον (acc.) Ki.
 fr. 4
 ἀστικός -ον H. fr. 11
 ἄστυ -εως H. fr. 10, E. 361; -ει
 G. 79; -υ G. fr. 4
 ἀσύμβολος -ον S. 258
 ἀσφαλῆς -εῖ S. 25
 ἀσφαλῶς E. 191; -έτερον
 E. 133
 ἀτιμάζω -εις E. 496
 ἀτιμία -αν Pk. 48
 ἄτοπος -ον (neut.) E. 219;
 -ον (acc.) E. 559
 ἀτόπως Pk. 128, Ph. 46
 ἀτυχέω -ούσῃ E. 477; ἡτύ-
 χηκα E. 470
 ἀτύχημα Ki. 47; -α (acc.) E.
 493, 500, S. 136
 ἀτυχής E. 497
 Αὔγη -ης E. 585
 αὐθέκαστος S. 205
 αὐθις E. 570
 αὐλητρίς Pk. 150*
 αὐξάνω -ομένων Pk. 6*
 αὔος E. 480, Pk. 163

αὔριον E. 197, 198, Pk. 405;
 εἰς αὔριον E. 162
 αὐτίκα S. 265, Pk. 297
 αὐτίς E. 362, S. 281, 292
 αὐτόματος -ον E. 568; -ου
 Pk. 31
 αὐτός (ipse) H. 24, fr. 2,
 E. 27, 62, 67, 85, 118, 171,
 193, 241, 475, 489, S. 13, 41,
 56, 195, Pk. 38, 300, 306,
 425, 431, G. 10, fr. 4, Ki. 59.
 83, 89, Kl. 5, 28, Pn. fr. 7,
 Ph. 38; -όν E. 481, 494, S. 282;
 -ή (ipsa) E. 261, 446, Pk. 240,
 427; -ήν S. 50; -ό (ipsum);
 -ῶ E. 584; -ό Pk. 293, G. 21, 39
 -ός ὁ (idem); -όν E. 41, Pk.
 368; -ούς Kl. 24; -ῆς H. 47,
 S. 117; -ό (acc.) E. 194, Pk.
 306, J. II 47; -όν Pk. 56, 300;
 -ά (acc.) E. 477, 534; -ός (is)
 Pk. 70; -οῦ E. 81, 286, Pk. 31,
 301; -ῶ E. 45, 197, 304, 555,
 S. 119, 322, G. 55, Kl. 33*,
 J. II 28; -όν H. 32, E. 63, 84,
 95, 178, 232, 255, 374*, 376,
 518, S. 32, 67, 110, 124, 263,
 290, Pk. 57, 75, 130, 168,
 338, G. 52, 62, Ki. 65, fr. 5,
 Pn. 1*; -ῶν Pk. 65, G. 32*;
 -οῖς E. 114, 581, S. 9, Pk. 21,
 55, 295, Kl. 63; -ούς E. 112,
 551; -ή E. 495, S. 43; -ῆς E.
 526, S. 52, 216, 266; -ῇ Pk.
 20, 40, 42, 241, 243, 259, 346,
 361; -ήν H. 44, E. 267, 500,
 530, Pk. 15, 35, 69, 81, 83,
 136, 250, Ki. 21, Kl. 90*, Kn.
 14*; -αῖς Pk. 119; -οῦ E. 320,
 -ό E. 33, 313, S. 50, 63; -ῶν
 E. 302; -ά E. 157*
 αὐτόχειρ S. 216
 ἀφαίρεσις E. 102
 ἀφαιρέω -ελών Pk. 422
 ἀφανίζω -νίς E. 210; -και
 E. 123
 ἀφήμι -ήσω Pk. 405; -ήκατε

Pk. 176, 177; -είητε Pn. 4, 6;
-εσ S. 313; -είς E. 353*; -ίεσθ
E. 572

ἀφικνέομαι -ίκετο Pn. 21;
-ηται Pk. 44; -ικται Pk. 171

ἄφνω E. 58, Ki. 16

Ἀφροδίτη μὰ τὴν Ἀ. E. 263,
Pk. 413

ἀφρόνως Pk. 308

ἀφύλακτος -ον Kl. 75

ἄχρας -άδας H. fr. 10

ἄχρις S. 179

ἀποφητί Kl. fr. 6

βαδίζω S. 318, 335; -ε E. 159,
S. 43, 316, Pk. 132, 144, 275,
404; -ων E. 66; ἐβάδιζε Kl.
46; βαδιεῖ H. fr. 9

βακτηρία -α E. 31

βακτηρίον -ον (acc.) S. 232

Βάκτρα -α (acc.) S. 283

βάλλω -ε E. 165; βαλεῖτε εἰς
μακαρίαν E. 389

βαπτίζω -ων E. 533

βάρβαρος E. 477; -οι G. 56

βαρέως Ph. 46

βασιλεύς -είς E. 116

βάσκανος -οι Pk. 279

βαστάζω -ειν E. 107; ἐβάστασε
Pk. 111*

βέβαιος -ον (acc. neut.) Ph. 24
βέλτιστος -ε E. 7, 27, 91,
153, S. 169

βία -α S. 329, J. I 42, Ki. 20;
πρὸς βίαν S. 214, Pk. 186,
Kl. 69

βιάζομαι -εται J. II 4; βεβιασ-
μένην S. 63

Βίας Kl. 32

βιασμός -όν E. 236

Βίθυς Kl. 32*

βίος Pk. 85, Ki. fr. 1, Ph. 34,
38; -ου E. 413, 499; -ω E. 18,
489, G. 66, Ki. fr. 1, 4; -ον
E. 127, 429, 551, Pk. 373, 376

βιώω -ώσσομαι Pk. 399; -εται
E. 431

βλέπω -εις E. 441*, Kl. fr. 1;
-ει E. 181, 479; -οιμι E. 517*;
-ε S. 97; -ων E. 487; βλέπον
E. 103

βληχάομαι -ώμενον H. 61

βοάω -ας S. 111, 112; -α S. 208;
-ώμεν J. I 45; -α Pk. 190*,
239; -ων J. I 18, Kl. 83; ἐβό-
ων Kl. 48; -α J. I 56; -ων S. 11

βοήθεια -ας Pk. 18

βοηθέω -οόντος E. 139;
-ήσαιμεν Ki. fr. 3; -ήσας Ki.
fr. 2

βουβών G. 51

βουκολέω -είς S. 251

βουλεύω -ομαι G. 20, J. II 26

βουλή -ῆς E. 484; -ήν E. 35

βούλομαι E. 3, 192, 291, 313,
363, 403*, S. 92, 290, Pk. 89,
213, 422, G. 43, Kn. 9; -ει E. 6,
S. 226, 332, Pk. 183, 215, 322,
323, 350, G. 33*, Ki. 79; -εται
Pk. 28, 40, 60, 147; -εσθ E.
198; -η Kl. 77; -οίμην E. 324;
-όμενος E. 242, S. 115, 123;
ἐβουλόμεν S. 218, 295, G. 83,
J. II 30; -ετο E. 583, Pk. 70,
J. I 57

βοός Pk. 339, Kl. fr. 8

βραδύς -ύτερον E. 165

βραχύς Pk. 385; -ύ E. 13;
-ύ (acc.) E. 147, G. 32,
Ph. 35

βρυχηθμός E. 472

βωμός Ph. 25*; -οός Pk. 421

γαμετή -ῆς E. 505; -ήν Pk.
237, 239

γαμέω -εῖ G. 29; -εῖν G. 74;
-ὦν E. 124; ἔγημε E. fr. 1,
J. I 42*; γῆμαι Ki. 79; γαμου-
μένης Ph. 10

γάμος -ου S. 5, Ki. 7; -ον
S. 119 J. I 14, G. 15, 21;
-ων E. 223; -οις S. 38; -ους
S. 199, 328, 336, Pk. 447,
G. 7, 40, fr. 5, Kn. 5

γάρ sec. loco H. 4, 21, 30, 50, 58, fr. 1, 3, E. 5, 20, 44, 50, 81, 129, 148, 175, 206, 231, 245, 258, 260, 264, 269, 273, 275, 298, 322, 325, 334, 335, 346, 433, 449, 461, 473, 514, 520, 536, 541, 551, 578, 587, S. 4, 19, 57, 69, 84, 96, 113, 123, 132, 134, 140, 161, 170, 186, 189, 193, 206, 216, 259, 286, 300, 318, 321, 328, 330, 339, 340, Pk. 44, 49, 65, 69, 125, 128, 155, 183, 211, 221, 232, 264, 270, 271, 274, 283, 287, 303, 355, 360, 391, 417, 425, 433, 434, 443, 447, J. I 17, 34, 37, 55, G. 10, 16, 36, 64, 74, 79, 85, fr. 1, Ki. 53, 58, 59, 67, 80, Kl. 27, 43, 61, 89, Kn. 14, 17, 20, Pn. 22, Ph. 11, 19, 48, J. II 3; τί γάρ H. 4, E. 5, 20, 21, 44, 148, 461, S. 193, 236, 259, Pk. 425, J. I 34, 55, G. 85, Ki. 42*, fr. 2, Ph. 8; tertio loco E. 87, 161, 194, 223, 351, 481, S. 115, 120, 128, 233, 294, Pk. 163, 229, 246, 258 G. 18, 46, 50; quarto loco E. 147, 217, 433, 462, S. 65, Pk. 253, G. fr. 2; quinto loco E. 262, S. 291, Pk. 373, G. fr. 2, Ki. fr. 4; septimo loco E. 506, 531, Pk. 170, Pn. 14

γαστρίζω -εσθαι Pk. 98

γε H. 10, 28, 57, E. 19, 23, 63, 75, 117, 141, 144, 150, 155, 221, 255, 263*, 266, 303, 305, 326, 451, 458, 498, 577, 580, 588, S. 41, 71, 77, 79, 109, 253, 281, Pk. 131, 149, 162, 168, 225, 274, 341, 367*, 398*, 412, J. I 36, G. 28, 34, 41, 45, Ki. 61, 73, Kl. 51, fr. 2, Kn. 5, Pn. 8, 11, fr. 1, Ph. 43, J. II 3, 32

γείτων Kl. 80; -ονος Ki. 101, Ph. 12*; -α Pk. 179, 213; -ων E. 454, Ph. 13; ἐν γειτόνων Pk. 27; -οι J. I 6

γελάω Kl. fr. 3

γέλοιος S. 341; -ον (neut.) S. 234, 309, Pk. 135, 325, J. I 48, G. fr. 5

γέλως Pn. fr. 9

γεμίζω ἐγεμίζε Pk. 296

γεννήτης -ην Kl. fr. 5

γεννικός -ή G. 42

γένος -ει E. 120, Pk. 9, -oc Ki. 86

γέρων H. 27, S. 146, G. 66, 73, J. II 40, -οντι G. 51

Γέτας -α H. 13, 19, 39, fr. 1, Pn. 3, 4

γεύω -σαι G. 45; -ασθαι S. 188

γεωργέω -εῖν G. 35

Γῆ ὦ Γῆ J. I 58 ὦ Γῆ καὶ θεοί Pk. 448

γῆ γῆς S. 154, 363, Ki. 44, Kl. 52*

γίνομαι S. 274 -η E. 322 -εταί H. 55, E. 35, S. 249, 341*, Pk. 375, Kl. 10, Kn. 20; -εσθαι E. 290; -ομένους G. 7; -ον (acc. neut.) Pk. 50. -α Pk. 58; ἐρίνετο S. 8; ἐγενόμην Pk. 376, Ki. 59, -ετο H. 23, E. 258, G. 50, -οντο E. 116; γένωμαι S. 216; -οίμην E. 331; -το E. 48, 141, 145, 531, Pk. 213, 313, fr. 3, Ki. fr. 2, J. II 23; -οῦ Pk. 106, J. I 17, Ki. 50; -έσθω Pk. 324; -έσθαι S. 264; -όμενος S. 245, 272; -ου Pk. 8; -ον S. 227; -οι Pk. 50; -ης G. 55; -ην Pk. 35, 346; -ον (acc. neut.) S. 273; -α E. 301; γέγονας Pk. 209; -ε E. 79, 155, 581, 590*, S. 33, Pk. 62, 283, 304, 317, 443, Kl. 32; -έναι S. 130, Pk. 312*; -ώς H. 22, E. 475,

497; -ότων Pk. 282; γεγώς E. 104; γεγονυῖα E. 353, S. 22, γεγῶσα G. 12*; γεγονός E. 279, 317, 461, S. 192, Ki. 19, 47; -ότος S. 123, -ός S. 136, 221, 257, Pk. 237; -ότων Pk. 415; -α J. I 35; ἐγεγόνει E. 42, 273; γεγενημένος E. 89; -ον (neut.) S. 255
 γινώσκω E. 137; γινώσκειν E. 138; -ει S. 182, Ph. 35; ἔγνω Ph. 146; γνοιήν E. 267; γνῶθι Kn. fr. 1
 Γλυκέρα Pk. 256, 257; -αc Pk. 400*; -α Pk. 442; -αν Pk. 423*, 433*; -α Pk. 329, fr. 4
 γλυκύς -ύτερον E. fr. 3; -τατον E. 519; -ε H. fr. 6, J. II 17; -η E. 467
 γλύμμα E. 171
 γλώττα -αν Kl. fr. 1
 γνήσιος -ων Pk. 435
 γνώμη -ης S. 287
 Γνώριμος -ον (acc. neut.) E. 444, S. 52
 γνώρισμα -των E. 114; -α E. 86, 124
 γνωστέος -ον (neut.) E. 90
 γόνος, -ω S. 131
 Γοργίας H. 25, 33; -α G. fr. 1, 3
 γοῦν E. fr. 5, S. 149, Pk. 423, Ki. 62
 γράδιον (voc.) G. 54
 γράμμα -τα E. 173
 γραῦς E. 577, Pk. 6, 98*, Pn. fr. 5; -αῦν S. 87, 158; -αῦ E. 524, 582
 γρῦ, οὐδὲ γ. S. 310
 γύναιον E. 340
 γυνή E. 247, 584, S. 17, Pk. 365, Ki. 61, Ph. 20; -αῖκος E. 58, 348, 493, 505, S. 216, Pk. 342, G. 11, J. II 9; -ί S. 240, Pk. 2, fr. 2; -α E. 50, 209, 470, S. 213, 232, 235,

Pk. 186, 210, 211, 237, 303, Ki. 43, J. II 20; γύναι H. 57, E. 86, 159, 438, 430*, 443, 445, 452, G. 43; -αῖκες S. 73, Ph. 54; -ῶν E. 235, S. 195, 228; -εῖ E. 265; -κας E. 257, Pk. 53

δαιμόνιος -ον (neut.) E. 491
 δαίμων πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων E. 543

δάκνω -ει S. 172, Ki. fr. 1; δάκης S. 169; -έτω Ph. 30; -ῶν S. 141

δάκρυον S. 156

δακρύω ἐδάκρυε Pk. 40

δακτύλιος E. 170, 175; -ον E. 177, 182, 202, 227, 242, 250, 297, 337

δανείζω -εσθαι Ki. fr. 1

Δᾶος E. 44, 117, G. 32; -ον E. 123, Pk. 292; -ε H. 1, 17, E. 48, 87, Pk. 75, 77, 86, 90, 105, 127, 151, 156, Pn. 11, 13

δάς -δα Pn. 9

δάκος -ει E. 25

† δέ in fine versus E. 495, G. 9, 81, Ki. 51; tertio loco H. 36, E. 291, 302, 316, S. 45, Pk. 166, G. 49, quarto loco E. 64, 309, Pk. 292; δέ γε E. 63, 117, 577

δείγμα G. fr. 3

δεῖδω ἔδεικα S. 298; δείχης E. 445; -caca Pk. 211, 212; δέδοικα Ki. 48, Kl. 88

δείκνυμι -ύοι E. 239; δείξω E. 318, 494; ἔδειξε E. 275, 491, Pk. 110; δείξαις Pk. 314; -ον E. 147, 174, 227, -αι E. 203, 231

δελινός -όν (acc. neut.) Kn. 7

δελός -ότατε S. 309*

δεῖνα τὸ δ. S. 202, Pk. 145

δεινός -οῦ Pk. 377; -ή E. 141,

- 144, 155; -όν Pk. 317; -οὐ
E. 179; -όν E. fr. 8, S. 257;
-ά E. 61, S. 125*
- δειπνον S. 74; -α S. 178
- δειπνοφορία Ki. 95
- δέκα S. 178, Kl. 87, fr. 2;
ὀκτὼ καὶ δέκα H. 53
- δεκάκις S. 131
- δεξιὰ -ās Kn. 11
- δέομαι E. 244; -η Pk. 86*,
-ηται S. 338; -όμενος E. 64,
80, Pk. 60; -η Pk. 3; ἐδέου
E. 53; -εῖτο E. 47, J. II 44;
δεῖνεται S. 319, 320; -ηθείη
Pk. 18
- δέος -ει E. 480
- δέραιον -α Pk. 385; -α E.
29, 86
- δέσποινα H. fr. 2, E. 404;
-α (voc.) Kl. 22*
- δεσπότης H. 16, 31, 578, 39;
-ου H. 29, E. 176, 183, 229,
250; -η H. 42, E. 203; -ην
E. 277, 459, S. 298, Pk. 169,
174, Pn. 14, fr. 1; -α S. 81,
89, Pn. 16
- δεῦρο E. 195, 440, 433, S. 82.
89, 97, 153, 224, Pk. 83, 144,
268, 275, 424, G. 76, Ki. 36,
Ph. 15, J. II 32
- δέχομαι -εσθαι Pk. 429, Kl. 12.
- δέω (vincio) δῆσας Pk. 155*
- δέω Pk. 166; δεῖ E. 2, 15, 65,
75, 92, 127, 131, 200, 228
246, 279, S. 6, 88, 89, 90,
247, 289*, 321, 322, 339, Pk.
102, 108, 123, 155, 262, 274,
405, 417*, 419, 427, G. 19,
21, 25, 79, 86, Ki. 41, 67,
71, 83, Kl. 14, J. II 39; δεῖν
E. 63, 69, 500, G. 73; δέοντα
S. 294; δέον Pk. 229, 409*;
ἔδει E. 153, Ki. 25, Ph. 51;
δεῖναι S. 74
- δῆ E. 10, 121, 150, 208, 244,
399, S. 27, 237, 238, 247,
272, Pk. 144, 225, 284, 313,
364, 366, 381, 398, 446, Ki.
12, 42, 87, 90, Ph. 42, 49*,
J. II 17
- δηλαδή E. 237, 256, 323, S.
124, Pk. 123, 179, 387
- δῆλος S. 238, Kl. 41
- δηλώω -ου Pk. 349*; -ώσονται
Pk. 292
- Δημέας S. 194, 201; -α S.
111, 134, 211, 226, 238
- Δημήτηρ νῆ τὴν φίλην Δή-
μητρα E. 507; μὰ τὴν Δή-
μητρα Pk. 255
- δήπου S. 41, Kn. 11
- δήπουθεν E. 184, S. 252,
302, Pk. 261, 271
- δῆτα Pk. 356, G. 63
- διὰ c. gen. E. 201, 356, S.
20, 246, 260, 327, Pk. 49,
324, Kl. 55; c. acc. E. 124,
S. 92, 137, 159, 160, 194, 285,
Pk. 21, 284, 445, Ki. 59,
Kl. 86
- διαβάλλω -βαλόντα E. 482
- διαγινώσκω -γνοῖν E. 172
- διάγω -ε S. 86
- διαίρῃω -ελοῦσα Ph. 21*
- διάκειμαι -μένω Pk. 248
- διακομίζω -εκομίσθαι S. 103*
- διακονέω -εῖ H. 38
- διακόπτω -έκοψε G. 48; -κέ-
κομμαι S. 334
- διακούω -ακούσας E. 471
- διακύπτω -ων E. 463
- διαλέγομαι -ει S. 169; -η
S. 174; -ου Pk. 259; -λεχθεῖς
H. 44
- διαλείπω -λιπών E. 469, S.
198
- διάλιθος -ον E. 169
- διαλλαγή -άς E. 569
- διαλλάττω -αλλάγηθαι Pk.
330*, 442; -γείε E. 208
- διαλογίζομαι E. 347; -ελο-
γιζόμεν E. 36
- διαλύω -εται Pk. 228; -cov
E. 11

διαμαρτάνω -αμαρτεῖν E.
307, 310

διαμένω -νεῖς E. 513

διανοέομαι -ενόου E. 498

διάνοια -ας S. 117

διαπραττω -πεπραγμένος Pn.
fr. 1

διαρπάζω -άρονται Pk. 203.

διασκεδάω -ᾶ E. 387*, J.
II 6

διασψίζω -σώσαντα Pn. 5

διατελέω -τετέλει G. 4; -ουν
E. 119; -τελῶ (fut.) Pk. 265

διατρέχω -δραμών E. 245

διατριβή -ήν Kl. 35

διατρίβω -έτριβον S. 284

διατροφή -ήν E. 88, J. II 13

διαφέρω -ει E. 193, S. 310,
Pk. 238, J. I 34

διαφεύγω -φυγεῖν G. 21; ὦν
Pn. 12

διαφθείρω -εφθαρκώς Pk.
249

διαφόρως E. 333, Pk. 72

διβολία -αν Kl. 30

διδάσκω -εις Kl. 52; -διδάξω
E. 547

δίδυμος -α H. 23

δίδωμι E. 65, 359, Pk. 436;
-ως S. 234*; -ωσι Pk. 10, 15,
Kn. 3, Ph. 12, J. II 11; -ου
E. 440, Kl. fr. 1 -όναι Kl.
fr. 1; διδούς E. 36, S. 13;
οὔσαν S. 51; ἐδίδου H. 31;
δώσω Pk. 209; ἔδωκα E. 55,
476; -ε E. 114, 288, 289;
δός E. 14, 49, 86, 149,
192; δότω S. 106; δοῦναι
H. 8, E. 242, Pk. 2; δούς
H. fr. 8, E. 90, Pk. 240;
δοῦσι J. I 16; δέδωκα E.
70, Pk. 334; -ας Ki. 90 -ε
Pk. 30

διέξοδος -ον Ph. 21

διέρχομαι -ομένου G. 69;
-ῆλθεσ Ph. 40

δικάζω -ειν E. 154; -κομαι
E. 185, Kl. 90; -cw (coni. aor.)
E. 21

δίκαιος Kl. 42; -ον (neut.) E.
131, 346; -ου J. II 38; -ον
E. 1, 16, 135; -α E. 4, G.
fr. 1

δικαίως E. 32, 253, S. 174,
207, 311, G. 38, Kn. 13

δίκελλα -ης G. 65

δίκη -ην E. 151, Pk. 252, 429;
-ας E. 12, 200

διμοιρίτης Kl. 28

διοικέω -εῖς Pk. 228; -εῖ Pk.
116; -ηθήσεται Kl. 77

διοικητής -ήν Pk. 90; -αῖς
Kl. 6

Διονύσια -ων Ph. 1

Διόνυκος -ου Ki. fr. 9*; μὰ
τὸν Δ. S. 94, 323

διόπερ E. 483

διπλάσιος -α E. fr. 5

δῖς E. 395, J. I 59

διφθέρα -αν E. 111; -ας E. 12.

δίχα Pk. 358, J. I 28

διώκω -εις S. 226; δεδίωκα
Pk. 82

δοκέω E. 330, 355; -εῖς H. 1,
E. 438, S. 71, 325, Pk. 139,
151*, Ph. 48*; -εῖ E. 91, S.
128, 148, Pk. 76, 85, 142, 257,
260, Ki. 69, Kl. 2, J. II 35;
-οῦσι Pk. 118; -ῇ S. 321; -εῖν
E. 364*, 574, Pk. 344; -οὔντα
Pk. 29; ἐδόκου E. 215*, G. 3;
ἔδοξε E. 34, J. I 41; δόξας Kl.
75; -αντα G. 62; δέδοκται
H. 59

δοκιμάζω -αρον Pk. 151

δόξα -η Kl. 15; -αν E. 487

δόσις -ιν E. 93

δουλεύω -cw E. 343

δούλη H. 20

δοῦλος -ου E. 252.

δουλόω ἐδουλούμην S. 280

δραχμή -άς E. 118, S. 178,
J. II 11

δράω -ας Pk. 425; -άω (coni. aor.) S. 223

δύο -οῖν H. 16; -ο J. II 14

δύναμαι S. 323, Kl. fr. 5; -αι Pk. 234, 261; -ται Kl. 67 -ηται Kl. 67; -αίμην E. 282; -ντο Pk. 278; -αμένων Ki. 60; ἐδυνάμην Pk. 302

δυνήσομαι E. 335

δυνατός -όν E. 486

δύομαι δεδυκέναι Ki. 3

δύσκολος -ω (neut.) G. 78

δύσμορος S. 155; -ε E. 251, S. 40

δυσνουθέτητος -ῶ (neut.) G. 78

δυστυχέω H. fr. 4; -εῖν G. 80

δυστυχής Pk. 65, 222, 348; -οὖς E. 414*; -ῇ E. 415; -ῆς (voc.) H. fr. 9, Ep. 1; -ές (neut.) Pk. 198

δύσφρευκτος -ω (neut.) G. 12

δυσχεραίνω ἐδυσχέρανε Pk. 47

δώδεκα E. 118, S. 91, Kl. 85, J. II 10, 11

Δωρίς Pk. 62, 328, Kl. 18; -ίδα Pk. 328; -ί Pk. 208, 399, 411

ἐάν E. 31, 276, 303, 327, 351, 387, fr. 6, S. 215, 340, Pk. 147, 402, Kl. 80, Ph. fr. 1; ἄν E. 319, 334, 346, 357, 522, 529, 555, 586, fr. 8, S. 174, 180, 337, Pk. 81, 174, 203, 251, 318, G. 44, fr. 1, Ki. 63, 88, Kl. 67, 83, Kn. fr. 1, Ph. 30, 36; (num) E. 295

ἐατέος -ον (neut.) S. 66

ἐαυτοῦ S. 125, G. 59; -ῶ E. 87; -όν J. II 5; αὐτοῦ E. 105, 112, 469, 562, Ki. 53; -ῶ E. 479, J. I 14, Kl. 43; -όν E. 218, Pk. 296, G. 64, 73, J. II 9; -ῶν Pk. 46; -οὖς E. 115;

ἐαυτῆς E. 271, Pk. 247; αὐτῆς Pk. 11; -ῇ Pk. 13; -ήν S. 30

ἐάω -ας E. 328, Pk. 158; -ᾶ E. 30, 217, 286; -ᾶ (conj.) S. 338; ἔα S. 227; -άτε E. 213; -ῶν Pk. 53; ἐάω S. 237; ἐάσας Pk. 220

ἐγγίνουαι -γενομένων Pk. 4

ἐγγύς E. 204, Kn. 10

ἐγείρω ἐγρήγορα Kn. 4

ἐγκαλέω -εῖν Pk. 250

ἐγκλείω -κεκλειμένον J. I 7

ἐγκλημα -α (acc.) Pk. 253; -των E. 571

ἐγκρατής -ῇ S. 228

ἐγκρατῶς G. fr. 3

ἐγχειρέω -κεχείρηκα H. 42

ἐγὼ H. 50, fr. 7, E. 37, 44, 63, 68, 77, 80, 111, 148, 188, 225, 261, 264, 283, 292, 296, 302, 312, 343, 386, 473, 480, 487, 578, S. 16, 30, 31, 47, 54, 68, 71, 83, 91, 93, 100, 101, 120, 156, 164, 223, 231, 251, 271, 280, 305, 315, 323, Pk. 61, 109, 137, 138, 145, 206, 225, 239, 264, 286, 307, 314, 326, 330, 348, 354, 370, 375, 396, 404, 408, 421, 434, G. 24, 49, Ki. 37, 55, 56, 73, fr. 1, Kl. 18, 58, Kn. 6, Pn. 13, J. II 5; ἐμοῦ E. 151, 258, 356, S. 53, 61, 64, 239, 243, Pk. 136, 141, 143, 249, 294, 350, 445, J. I 11, Ki. 62, Ph. 30; μοῦ E. 56, 456, 525, S. 213, 224, 230, 231, 337, Pk. 139, G. 49, Kl. 46; ἐμοί H. 8, 43, E. 4, 9, 36, 38, 49, 66, 91, 98, 182, 192, 194, 244, 255, 274, 277, 281, 325, 407, 416, 437, 441, 534, S. 118, 148, 170, 234, 268, 320, Pk. 63, 76, 161, 217, 224, 240, 344, 357, 369, Ki. 67, Kl. 4, 19, Ph. 28, J. II, 36; μοί H. 1, 59, E. 20,

34, 42, 58, 82, 86, 145, 163, 188, 193, 205, 207, 433, 440, 443, 490, 530, 586, S. 71, 104, 107, 118, 129, 147, 165, 169, 174, 189, 199, 237, 244, 266*, 294, 309, 315, 325, 332, 337, Pk. 70, 105, 118, 127, 135, 151, 154, 197, 213, 224, 260, 278, 298, 299, 324, 332, 355, 357, 360, 362, 368, 389, 390*, 447, J. I 12, 34, G. 8, 10, 33, Ki. 21, 50, Kl. 9, 12, Ph. 41, 48*, 49, J. II 7, 35; ἐμέ E. 69, 122, 276, 437, S. 25, 59, 81, 108, 116*, 130, 162, 206, 212, 331, Pk. 21, 44, 96, 106, 303, 356, J. II 39; μέ E. 43, 54, 65, 74, 90, 208, 213, 216, 217, 228, 242, 299, 311, 329, 357, 434, 445, 481, 486, 504, 510, 521, 523, 527, S. 77, 93, 100, 143, 153, 192, 200, 224, 227, 229, 238, 251, 254, 277, 282, 289, 292, 332, Pk. 58, 77, 79, 119, 123, 137, 146, 157, 158, 160, 164, 229, 243, 250, 256, 268, 303, 304, 306, 312, 365, 407, J. I, 11, G. 5, 19, 21, 86, fr. 4, Ki. 41, 51, 54, 79, 88, Kl. 22, Pn. 4, 6, 12; ἡμῶν E. 269, 552, Pk. 88, Kl. 10, Pn. 20; ἡμῖν E. 7, 427, 556, S. 21, Pk. 51, 52, 94, 180, 201, 378, 443, J. I 41, G. 33, Ki. fr. 1, Kl. 53; ἡμᾶς H. 34, E. 11, 104, 431, Pk. 73, 131, 189, 197*
 ἔγωγε E. 540, S. 183, 229, 230, Pk. 144, 147, 271, 380, G. 25, Kl. 65, J. II 2; ἔμοιγε E. 222
 ἐθελοντής J. I 42
 ἐθίζω εἰθισμένος Pk. 376*
 εἰ c. ind. praes. H. 7, E. 10, 64, 71, 72, 129, 131, 241, 251, 278, 591*, S. 72, 78, 85, 131, 290, Pk. 79, 121, 201, 369,

427, G. fr. 2, Ki. 82, 85, 87, Kl. 16, Kn. 2, Pn. 15, J. II 4; c. ind. fut. H. fr. 9, Pk. 153, 252, 265, Ki. fr. 3; c. ind. aor. S. 253, 267, Pk. 47, 146, c. ind. perf. E. 134, 151, Pk. 264, 347*; c. opt. E. 238, S. 150, 263, Pk. 18, 266, fr. 3, Ki. 55, 56; irreal. c. ind. imp. E. 67, S. 278, Pk. 168, 236, Kl. 46, Ph. 50; c. ind. aor. E. 66, 96, 117, S. 115, Kn. 18*; (num) E. 285, 336, S. 74, 75, 76, 77, 248, G. 18, Ki. 63; εἰ γάρ (utinam) E. 506
 εἶεν Pk. 144, Ph. 8*, 48
 εἰκάζω -εις S. 96; -άσειε E. 461
 εἰκότως S. 340*
 εἰμί E. 45, 191, 435, 480, S. 297, Pk. 112, 119, 163, 363, G. 24, fr. 4, Pn. fr. 7; εἰ H. 3, E. 174, 584, fr. 2, S. 69, 176, 238, 252, 269, Pk. 78, 108, 188, 204, 397*, J. I, 36; ἔστι E. 40, 102, 131, 196, 336, 341, S. 221, 241, 324, 332, Pk. 74, 163, 230, 430, G. 81, Kl. 64, Kn. 10, fr. 1, Pn. fr. 3, Ph. 25*, 45; ἐπί H. 20, 53*, E. 3, 13, 18, 30, 71, 91, 92, 103, 136, 137, 173, 174, 180, 183, 186, 189, 222, 225, 229, 230, 236, 251, 262, 268, 278, 280, 283, 317, 350, 360, 439, 449, 451*, 486, 505, 509*, 514, 536, 538, 556, 591 fr. 5, fr. 7, S. 20, 41, 52, 53, 67, 75, 84, 98, 99, 102, 105, 114, 123, 131, 142, 147, 162, 168, 171, 187, 189, 197, 211, 230, 234, 249, 250, 255, 263, 266*, 268, 311, Pk. 65, 106, 117, 152, 172, 214, 224, 240, 246, 247, 249, 263, 327, 340, 343, 344, 347, 360, 369, 372, 397, 411, 418, 447, fr. 1, J. I 18,

- G. 10, 57, 66, 68*, 75, 87, fr. 1, 2, 3, Ki. 42, 44, 62, 63, 67, 86, fr. 1, 2, 7, Kl. 11, 41, 54, Pn. 14, 23, fr. 1, Ph. 9, 13, 34, 38, 40, 47, J. II 3, 10, 17, 37; εἰς E. 547, S. 73, Pk. 56, 280, Ki. 98, Kl. 63, Pn. fr. 4, Ph. 27; ἦ E. 24, 303, Pk. 81, Ki. 46, Ph. fr. 1; εἴη H. 49, G. 34, Ki. 53, Kl. 12; ἔστω H. 54; εἶναι H. fr. 3, E. 138, 167, 236, S. 26, 53, 128, 135, 257, 259, 322, Pk. 29, 76, 190, Ki. fr. 5, J. II 35; ὦν H. 22, 27, 56, 204, 320, 428, 513, S. 19, Pk. 371, 400, 438, G. 29, 73, Ki. 55, 64, Kl. 42; ὄντος Pk. 10, 32, Ki. 101; -ι S. 58; -α E. 43, 126, S. 25, 125, Pk. 19, 37, 45, 381, Pn. 5, Ph. 31; -ε E. 116, Kl. 27; -ων Ki. 45, Kl. fr. 5; -ας E. 112, S. 257; οὐσα E. 269, 301, S. 182, Pk. 352; -ης E. 235; -αν E. 452, S. 61, Pk. 201; ὄντων (neut.) Kl. fr. 1; ὄντα Pk. 314; ἦν E. 39, 264, S. 16, 164, 299, G. 3; ἦθα E. 310, 514, 574, Pk. 258, Kl. 49; ἦθας E. 156, Pk. 100; ἦν H. 21, 30, E. 60, 67, 93, 98, 263, 265, S. 21, 117, 160, 208, 279, Pk. 236, 271, 364, 385, 390, 391, J. I 30, Ki. 5, 58, Kl. 47; ἔσομαι S. 341, Pk. 85; ἔσται S. 74; ἐσόμενων G. 44
εἶμι J. II, 25; ἴωμεν J. II 32, 33; ἴθι S. 89*, 336*, Pk. 268
εἶπερ E. 442*, 486, Pk. 257
εἰς H. 28, 46, E. 41, 105, 162, 165, 194, 245, 257, 389, 484, 487, 494, S. 14, 18, 55, 63, 65, 78, 129, 130, 138, 199, 220, 283, 291, 292, 294, 301, 304, Pk. 29, 43, 56, 87, 98, 107, 124, 184, 223, 251, 272, 290, 300, 306, 354, G. 6, 40, 76, 82, fr. 5, Ki. 56, 93, fr. 5, Kl. 82, Kn. 4, Pn. fr. 2, Ph. 29, J. II 13, 24, 34; ἐς S. 155, Pk. 206
εἰς Pk. 281, Ki. 60, fr. 2, Kl. 54; (οὐδὲ εἰς cf. οὐδεῖς); ἐνί E. 198; ἕνα J. II 39; καθ' ἕνα E. 186, 549; μία Kl. 86; -ᾱ Pk. 374; -αν J. II 31; ἐν Pk. 344*, 357; καθ' ἐν E. 164, S. 300
εἰσάγω -ει Pk. 73; -ε E. 455
εἴς εἰμι E. 298, Pk. 206, 427; -ιθι S. 313; -ιών S. 236, Pk. 105, 161; -ίοντα S. 65, Pk. 123
εἰσέρχομαι S. 175, Pk. 275; -ῆλθον S. 4, Pk. 287, 288; -ες Ph. 36; -ε S. 304, Pn. fr. 6; -ελθών S. 14; -ελήλυθε Pk. 406
εἰσιτέος -ον Ki. 63
εἰσπύμπω Pk. 292
εἰσπηδάω -πεπήδηκε S. 219
εἰστρέχω -οντι (neut.) S. 37; -δραμών S. 333; -δεδράμηκε S. 146
εἰσφέρω -ε E. 160; -ένεγκε G. 39
εἰσφθείρομαι -φθερεῖσθε Pk. 276; -φθάρηθι S. 229
εἴσω E. 188, 297, 419, 455, 471, S. 80, 146, 224, 314, Pk. 73, 159, 226, Ki. 52, J. II 25
εἴτα H. 2, 7, 30, E. 251, 270, 289, 560, S. 61, 62, 247, 321, 305
εἴτε — εἴτε S. 54
εἴωθα Pk. 288
ἐκ E. 332, S. 66, 137, 144, 167, 257, 283, Pk. 117, 133, J. I 51, G. 11, 72, Kl. 52, Pn. fr. 3, Ph. 12*; ἐξ H. fr. 10, E. 115, 128, 361, 585, S. 266, Pk. 148, 174, 445, J. I 11, G. 14, 18, 32, Ki. 54, 62

- ἕκαστος -ψ E. 546, 553, 558;
 -ον E. 550; -ης Kl. 87; -ην
 E. 549; -ον E. 48
 ἑκβάλλω -βαλεῖς Kl. 75*;
 -βέβληκε S. 192
 ἑκβιάζομαι -βιάσει Pk. 252
 ἑκδίδωμι -αι G. 9; ἑξεδώκατε
 J. I 46
 ἑκεῖ E. 41, 103, 269, S. 284,
 Ki. 65, 97; (illuc) E. 103
 ἑκεῖθεν Pk. 217
 ἑκείνος S. 197, 305, Pk. 251,
 306, J. I 11, G. 57; -ου S. 33,
 61, 250; -ψ H. fr. 2, G. 11*;
 -ον E. 298, Pk. 23, 28, Ki. 67;
 -ους E. 110; -η S. 40, 45, Pk.
 416; -η E. 301, 477; -ην E.
 238, 280, 292, 328, 353, 465,
 S. 253, Pk. 138; -ας E. 284;
 -ο E. 321; -ων E. 569; -α
 E. 117, S. 249, Pk. 361
 ἑκεῖσε Ki. 56
 ἑκκαλέω -εἴτω Pk. 431
 ἑκκάω ἑξεκάετο Pk. 42
 ἑκκείμαι -μενον E. 28
 ἑκκλείω -κέκλεικε S. 201
 ἑκκορέω -ηθείης G. 53
 ἑκλείπω -ει Pk. 373
 ἑκλύω -κόμενος J. I 40*
 ἑκμανθάνω -μαθεῖν Ki. fr. 4
 ἑκνέω -νευεκέσαι E. 355
 ἑκπεμπω -πέπομφε Pk. 58
 ἑκπηδάω -α Pn. fr. 3; -πεπη-
 δῆκασι Pk. 277
 ἑκπίνω ἑξέπιον Kl. fr. 2; ἑκ-
 πιθι H. fr. 5
 ἑκπλήττω -ομαι J. II 1
 ἑκποδών E. 363, S. 10, 46,
 227, 283, Pk. 133, 276, 290,
 G. 20, Ki. 52, Pn. 19
 ἑκπρίω -ων E. 41
 ἑκστασις E. 472
 ἑκτέμνω -τεμείν E. 358
 ἑκψύζω -ψύζων J. I 3*
 ἑκτίθημι ἑξέθηκας Pk. 371; -ε
 E. 237, Pk. 356
 ἑκτρέφω -ομεν E. 577; -ειν
 E. 121, Ph. 12; -τραφή E. 94
 ἑκτρίβω -οιμεν Kl. 72*; ἑξέ-
 τριβε G. 60
 ἑκτύφομαι ἑξετύφην E. fr. 9
 ἑκφέρω ἑξοίσεις S. 334; -ένεγκε
 Pk. 332
 ἑκών E. 70*, 555*; -όντος E.
 74
 ἑλαιον (acc.) S. 12
 ἑλαττόομαι -οῦ E. 73
 ἑλάττων -ονος Ph. 16; -ον
 Kl. fr. 2
 ἑλαφος Pk. 340
 ἑλεγχος -ον E. 305
 ἑλεεινός -όν (neut.) S. 156
 ἑλεέω ἡλέουν Pk. 168; ἑλεήσεις
 Pk. 268; ἡλέησε E. 453; ἑλεή-
 σεις E. 434
 ἑλένη -ην S. 122
 ἑλευθερία -ας E. 341
 ἑλευθερίος (fem.) H. 40
 ἑλευθερος E. 50, 517, S. 272;
 -ου E. 352; -ψ E. fr. 7; -α
 E. 322, 331, S. 23, Ki. 39;
 -ας E. 278, G. fr. 5; -αν S.
 232, 301, Pk. 185, 404, Ki. 84;
 -ων Ki. 95*; -ον H. fr. 3, E.
 106
 ἑλευθέρως Pk. 41
 ἑλκος -ους G. 50
 ἑλλείπω -λίποιμι Pk. 403
 ἑλλην -ος Pk. 430; -αι Pk.
 284
 ἑλληνίς -ίδος Ki. 39
 ἑλπὶς -δα E. 123
 ἑμαυτοῦ E. 99, 359, 527, S.
 276, Ki. 38, Ph. 46; -ῶ E. 36,
 S. 273; -όν H. 19, E. 364, Pk.
 223, 286, 290, 297, 398; -ῆς
 G. 23; -ῇ E. 326, Pk. 321; -ήν
 E. 214
 ἑμβαίνω -βάς E. 106*
 ἑβάλλω -βαλών Ph. 56; -όν-
 τος G. 70
 ἑμπαρος Ph. fr. 2

- ἐμβροντάω -βεβρόντηται G. fr. 5
 ἐμβροντησία S. 196
 ἐμβρόντητος Pk. 273
 ἐμμανής S. 200
 ἐμμένω -νείτε E. 20
 ἐμός E. 560, 578, S. 132, 265; -οὐ H. 29, E. 176, 250, Pk. 320; -ῶ H. 42; -όν E. 75; -ή S. 22, Pk. 347; -ῆς H. 37, S. 45, 183, 287, Pk. 342, Ki. 15, Kl. 20; -ήν S. 121, Pk. 345, J. I 15, Ki. 38, Kl. 84*, J. II 31; -όν E. 295; -όν (acc.) E. 296, S. 234; -ά E. 186; -ῶν E. 70, 417, Pk. 89, 349; -ά E. 301, Pk. 326
 ἐμπειρος G. fr. 4
 ἐμπίπλημι ἐνεπλήσθην H. fr. 1
 ἐμπίπτω ἐνέπεσε E. 258; ἐμπεσών S. 220, J. II 6
 ἐμποδών S. 279
 ἐμποιέω -εποίει S. 9
 ἐμπροσθεν Pk. 374; -θε S. 18
 ἐμφαν. ζω -ίτης S. 140
 ἐμφερής -ῆ Ki. fr. 1
 ἐν H. fr. 2, E. 15, 25, 35, 104, 108, 147, 252, 290, 335, 429, S. 25, 38, 42, 125, 150, 163, 175, 256, Pk. 15, 27, 284, 296, 352, 377, G. 4, 24, 47, 79, fr. 6, Ki. 98, Kl. 48, 79, fr. 2, Pn. 10, 22, Ph. 13
 ἐναγχος E. fr. 1
 ἐνάρχομαι -εσθαι S. 7; -ζεται Pk. 420
 ἐνδοθεν S. 75, 122
 ἐνδον E. 226, 248, 313, 462, 462, 472, 554, 573, S. 5, 25, 41, 199, 268, 306, Pk. 81, 167, 289, 418, G. 9, 64, Ki. 64, Ph. 14, 25
 ἐνδοξος -ω Ki. fr. 1
 ἐνδυμα -ατα Pk. 269
 ἐνδύω -εδύετο Pk. 413
 ἐνεδρεύω -cas Kl. 44
 ἐνείμι -εστι E. 212, 243, S. 59, 137
 ἐνεκα S. 80, Pk. 43, 136, 142, 143, G. fr. 1; -εν S. 330
 ἐνεσθίω -έφαγες Ph. 37*
 ἐνέχυρον E. 285
 ἐνθάδε (hic) H. 26, E. 161, S. 142, 325, Pk. 81, 119, 141, G. 19, Ki. 55, Pn. 17, Ph. 19*; (huc) H. 34, E. 160, S. 47, 162, Pk. 75, 130, 214, Ph. 11, J. II 28
 ἐνθαδί H. 21, S. 242, 320, Kl. 33
 ἐνθένδε Pk. 402*, Pn. 12
 ἐνθρίω -τεθρίωκε S. 241
 ἐνθύμημα E. 295
 ἐνι = ἐνεστι E. 128
 ἐννοέομαι -ούμενος Kl. fr. 3
 ἐννους S. 274
 ἐνοχλέω -εῖν J. II 35; -ήcas S. 240
 ἐνταῦθα E. 212, 491, 532, S. 17, 307, Pk. 58, 291, 391, G. 55, Ki. 57, 96, Kn. 11*; (huc) Ki. 43
 ἐντεῦθεν Pk. 184, Ki. 99
 ἐντυγχάνω -τυχεῖν Pk. 112; -ών E. 125
 ἐνύπνιον Kn. 2; -ον (acc.) Pk. 169
 ἐξαγγέλλω -ε S. 337; -ήγγειλε E. 82
 ἐξαιρέω -ήκομεν Pk. 199; -ελ ἰν Pk. 278
 ἐξαίφνης Kl. 32
 ἐξαλείφω -αλείψακα Pk. 310*
 ἐξαμαρτάνω -ήμαρτε S. 301
 ἐξαπατάω -ᾶ Pn. fr. 1; -ᾶν Pn. 14
 ἐξαπίνης E. 270
 ἐξεγείρω -ου Kn. 5*
 ἐξέδρα Kn. 10
 ἐξείμι E. 432; -αι Pn. 2; -ιέναι Pk. 424; -ιών E. 454, 485, Pk. 126
 ἐξεπίτηδες E. 328, Pk. 59

- ἔεργάζομαι -εργάσατο J. I 15; -εργασμένος E. 474
 ἔξέρχομαι Pk. 432*; -ἤλθον S. 16, 48
 ἔξεστι S. 286, Pk. 42
 ἔξετάζω -ταθῇ E. 319; -θῆναι E. 65
 ἔξευρίσκω -εύρηκα Kl. 58; -ατε S. 335
 ἔξήκοντα Kl. 81
 ἔξιςτιμι -έστηκα S. 64, 275
 ἔξόλλυμι -σι Pk. 230
 ἔξορμάω -ήσομεν E. 162
 ἔξω E. 483, S. 51, Pk. 65, 177, 329, 333, G. 27
 ἔξωθεν S. 37, 201
 ἔξωλης S. 152
 ἔοικα -ε E. 200, 214, 465, S. 226, Pk. 112, Kn. 15; -ώς Pk. 207; εἰκός S. 10, 105*, Ki. 49
 ἐπαβελτερώ -ώσας Pn. fr. 1
 ἐπαινέω Pk. 72
 ἐπαίρω -ήρθη G. 51
 ἐπανάγω -ε Pk. 353
 ἐπεῖ E. 221, S. 32, G. 87*
 ἐπειδάν S. 60
 ἔπειμι -όντα E. 250
 ἐπειςπίπτω -πεσών S. 200
 ἔπειτα Pn. 4
 ἐπεξετάζω -ήταζε Pk. 414
 ἐπέξειμι -ιόντος E. 140
 ἐπέρχομαι -εται Ph. 41.
 ἐπέχω -έσχε E. 125
 ἐπί c. gen. S. 10, 117, Pn. fr. 4; c. dat. E. 221, 281, 584, S. 3, 277, Pk. 34, 99, 104, 299, 330, 436, J. I 10*, G. 57, Kl. fr. 1; c. acc. H. 45*, E. 84, 162, 305, 437, 539, 567, fr. 6, 69, 107, 138, 178, 212, 232, 316, Pk. 33, G. 6, Kl. 3
 ἐπιβλέπω -ε Pk. 86*
 ἐπιβουλεύω -οντα Kl. 66; -σαντα S. 127
 ἐπίγαμος -ον E. 575
 ἐπιγινώσκω -έγνωκας Pk. 322*
 ἐπιδείκνυμι -δείχθῃσι E. 496; -δείξει Pn. 11
 ἐπιδημέω -εῖ G. 19
 ἐπιδημία -ας Pk. 170
 ἐπιδρομή ἐξ ἐπιδρομῆς Pk. 148
 ἐπεικῶς E. 206, 212
 ἐπιθυμέω -ῆς Ph. 33; -εῖν E. 330
 ἐπικρατέω -εῖν E. 16
 ἐπιλαμβάνω -έλαβε G. 52
 ἐπιλανθάνομαι -λαθοῦ S. 135, Pk. 438
 ἐπίλοιπος -α Pk. 349
 ἐπιμέλεια -ας G. 72
 ἐπιμελέομαι -ούμενος H. 26, G. 62
 ἐπιμελῶς Pk. 32
 Ἐπιμενίδης Kn. fr. 2
 ἐπιμένω -ει H. 35
 ἐπιπάσσω -έπασα E. fr. 6
 ἐπίπονος -ον E. 551; -ον (neut.) Ki. fr. 7
 ἐπισημαίνω -σήμηνον Pk. 226; -μαίνεσθαι Ph. fr. 1
 ἐπισκοπέω -εῖν Ph. 22
 ἐπισπορά J. I 27
 ἐπίσταμαι -ται G. fr. 3; ἡπίστασο S. 161
 ἐπισυκοφαντέω -εῖς Pk. 188
 ἐπισφαλῆς -ῇ E. 126; -ῇ (neut. plur.) E. 349, J. II 36
 ἐπιτελέω -εῖν Ph. 2
 ἐπιτήδευμα -μα Ki. fr. 4
 ἐπιτίθημι -θες S. fr. 1; -τεθῆναι E. 88; -έθετο S. 118; -έεσθαι Pk. 422
 ἐπιτρεπτός -ον E. 2
 ἐπιτρέπω -έτρεψα E. 149
 ἐπιτρίβω -ουσι E. 550; -έτριψε E. 555
 ἐπιτυγχάνω -ει Pk. 182; -τύχη E. 346
 ἐπτά Pk. 93
 ἐραστής -οῦ Pk. 8; -ήν Pk. 153
 ἐράω H. 15, 24; -ῆς H. 15; -ών S. 120, 135; -ώντι Pk. 249;

- ἦρα J. I 12; ἐράσθαι E. 215;
 -ωμένης Pk. 299; ἡράσθης H.
 fr. 1
 ἐργάζομαι -εται H. 37, S. 125,
 G. 47; εἰργαζόμεν Kn. 16; -ου
 Kl. 50; εἰργασμένος S. 297
 ἐργαστήριον E. 149
 ἐργάτης -αις E. 104
 ἔργον S. 84, 250; -ον (acc.)
 E. 162, 474, S. 297, Ki. 54;
 -α Pk. 372
 ἐρεθίζω ἡρεθισμένος E. 479
 ἐρημία G. 82
 ἔριον -α H. 38
 ἔρμης E. 67, 100; -αῖς Ki. 65
 ἔρρω -ε Pk. 397*
 ἔρρωμένος E. 478
 ἔρχομαι E. 245; -εται Pn. fr.
 2, J. II 34; ἤλθε S. 162, Pk.
 312; -ε E. 40, Kl. 82; ἔλθης
 Pk. 251; -ῃ Pk. 175, Ph. 15*;
 -οιμι Ki. 56; -εῖν E. 228, Pk.
 83, 137, 138, 300, Ph. 11; -ών
 H. 35, S. 202, Pk. 120, 128,
 166, 259, 290; -οὔσα G. 26;
 ἐλήλυθας Ki. 35, -ε Ki. 44, 66
 ἔρω S. 287; -ωτος H. fr. 2;
 -α Pk. 122*; -ως Pk. 406*
 ἔρω H. 57; -τι S. 116; -α E.
 341, G. fr. 5, J. II 7
 ἐρωτάω -ας S. 99, Pk. 225;
 -α Pk. 360; -αν E. 315
 ἐσθίω -ει E. fr. 5; φαγεῖν G. 60
 ἐσπέρα -ας Pk. 33, 110
 ἐστιάτωρ Kl. 11
 ἐταῖρα -αν Pk. 304; -αι S. 177;
 -αις Pk. 113, J. I 10*
 ἐταιρίδιον E. 515
 ἐταῖρος -ων Kn. 9*; -ους Kl. 81
 ἕτερος E. 287, Pk. 37*; -ω
 Ph. 5; -ον E. 554, 556; -ους
 Pk. 446, G. 7, Kl. 71; -α S. 170
 -αν E. 342; -ον E. 211, Pk. 1;
 -α E. 289
 ἐτέρως Kl. 52
 ἔτι E. 301, 357, 529, S. 55, 90,
 167*, 335, Pk. 129, Ph. 19
 ἔτοιμος E. 199, Ki. 82
 ἐτοίμως S. 8, 180
 ἔτος -ῶν Ph. 4; -ῃ H. 53*,
 S. 261
 εὖ E. 442*, 490, 521, Pk. 86*,
 223, 403, G. 63, Pn. 5; εὖ
 ἴσθι H. fr. 7, E. 158, 588, Ph. 43
 εὐαγγελίζομαι -ίσαθαι G. 83
 εὐαγγέλιον -α Pk. 415
 εὐγε H. 60, E. 311
 εὐγενής -έστατον H. fr. 3
 εὐγενῶς S. 141
 εὐδηλος H. 3, Pk. 216
 εὐθύς E. 47, 181, 304, 323,
 370, S. 16, 40, 198, Pk. 35,
 79, 91, 123, 179, 199, 374,
 410, J. I 57, G. fr. 1, 3, Ki. 75,
 Kl. 48, Ph. 36
 εὐκαιρος J. I 19*; -ον (neut.)
 E. 196, J. II 35; -ον (acc.)
 Pk. 76
 εὐκαταφρόνητος -ον (neut.)
 G. fr. 1; -ον (acc.) S. 297
 εὐκρινής -ῇ Pk. 163*
 εὐκριτος -α E. 136
 εὐκτός -όν G. 82; -ά S. 266*
 εὐμενής -εῖς Pk. 50
 εὐνους -ουν G. 22, Kl. 66
 εὐπορέω -εῖ G. fr. 2
 εὐπραξία -ας Pk. 432*
 εὐπρεπής E. 267
 εὐρεσις E. 102
 εὐρίσκω -ε E. 101; εὖρον E.
 28, 46; -ε E. 66, 77, 96, 110,
 113, 248; -ομεν S. 251; -ω
 G. 13*; -ωμεν E. 281; -οιμι
 E. 448; -οιεν Pk. 47; -έ Ph.
 52; -εῖν Kl. fr. 5; -ών E. 142,
 143, 238, G. 65, Pn. 12; -όν-
 τος E. 68; εὐρηκα E. 448; -ώς
 270; -υῖαν Pk. 433; εὐρεθῇ
 E. 351; -ημένον E. 317
 εὐσεβής -ές G. 16; -τερον G.
 35; -τάτω S. 59
 εὐτελής -εῖ Pn. fr. 2
 εὐτρεπής -ῇ Pk. 23; -ές Pk.
 117; -ῇ S. 268; -ῇ S. 199

εὐτρεπίζω -ειν S. 6
 εὐτυχέω -εἰς S. 331; -ει E. 153;
 -ηκας Pk. 429; -αμεν J. I 44;
 -ηκυίας Pk. 416
 εὐτύχημα E. 590; -α (acc.)
 S. 273
 εὐτυχής E. 49
 εὐτυχῶς -έστατα S. 44
 εὐφραίνω -ανθίσεται Pk. 68
 εὐχομαι -ώμεθα Kl. fr. 1; -ου
 S. 264; -όμενος E. 56; εὐχθω
 Pk. 101
 Εὐωνυμεύς -έως Ki. 97; -εἰς
 Ki. 97
 ἐφεξῆς J. II 31
 Ἐφέσιος -ας Ἀρτέμιδος Ki. 94
 Ἐφερος -ω Ki. 98; -ον Ki. 93
 ἐφίστημι -τάς H. 5
 ἐφώδιον -α Pk. 160
 ἐφώλκιον Pk. 380
 ἔχθρα -αν Pk. 308
 ἔχθρος E. 384, Pk. 78; -ῶ
 Pk. 104
 ἐχλίνος E. fr. 10
 ἔχω E. 51, S. 256, 269, Pk.
 143, G. 13, Ph. 46; -εἰς E. 150,
 164, 179, 443, S. 139, 157, 166,
 172, 260, 266, Pk. 82, 91, 183,
 233, 326, Kl. 51, 75, Ph. 39,
 42, 52; -ει H. fr. 4, E. 52, 121,
 143, 240, 445, S. 186, 203, 214,
 Pk. 252, 267, 341, J. I 32, 41,
 Kl. 44, fr. 1, J. II 26; -ομεν
 Pn. 7; -ουσι Pk. 107; -ης E.
 276; -η Pk. 304; -οιμι Pk. 359;
 -οις Pk. 390; -ε E. 71, Ph. 41;
 -ειν E. 2, 18, 62, 63, 69, 75,
 95, 130, 574, Pk. 11, 53, 186,
 189, 195, 308, 320, 376, 402,
 J. I 16, G. 61; -ων E. 33, 111,
 361, 481, fr. 1, Pk. 57, G. fr.
 1, Kl. 82, Pn. 9; -οντι Kl. 84;
 -οντα Pk. 160; -οντες E. 13,
 Pk. 202*, 277, Kl. 79; -ουσα
 E. 432; -αν E. 299, 315,
 S. 50, Pk. 334*; -ον E. 29;
 εἶχον S. 271; -εσ Ph. 50; -ε

E. 274, S. 278, Pk. 389; -ον
 Pk. 280; ἔξω Kl. 90; -ει E.
 329, G. 81; -ειν Pn. 19; ἔσχον
 E. 476; -ε G. 52, 74; ἔσχηκας
 Kl. fr. 4; ἐχόμεθα H. 47

ἐψητός -ούς Pn. fr. 6

ἔωθεν E. 40

ἔως E. 94, Pk. 207, J. II 43

Ζάω Ζῆ S. 261; Ζῶσι Pk. 63;
 Ζῆν E. 374, 551, Pk. 12, 124,
 286, G. 80

Ζεύς H. fr. 2, E. 208, S. 245,
 249; Διός S. 268; μὰ Δία H.
 11, E. 138, Pk. 99*, 190, J. I
 47; μὰ τὸν Δ. Pk. 274; ναὶ μ.
 τ. Δ. Pk. 127; νῆ Δία H. 57,
 60, S. 335, 341, Pk. 149, J. I
 19, G. 34; νῆ τ. Δ. S. 203,
 Pk. 417, G. 63; Ζ. σωτήρ, νῆ
 τὸν Δία τὸν σωτήρα E. 142,
 Pk. 336; μὰ τὸν Δία τὸν σω-
 τήρα S. 95; Ζεῦ σῶτερ E. 486;
 Ζ. μέγιστος, νῆ τ. Δ. τ. μ.
 S. 296; Ζ. Ὀλύμπιος, ὁμνῶ τ.
 Δ. τ. Ὁ. Pk. fr. 4; Ζ. πολυτί-
 μητος, ὦ Ζεῦ π. Pk. 313

Ζηλότυπος Pk. 409

Ζηλώω -οῖς Ki. 35; ἐζήλωσα
 Pn. fr. 2

Ζητέω -εἰς E. 132; -οῦμεν E.
 10; -ῆς E. 328; -εἶν E. 292,
 Ph. 51; -ῶν E. 225; -ήσομεν
 E. 320; Ζητουμένων Pk. 357

Ζητητέος Pk. 74; -ον Pk. 446

Ζωνή Pk. 390

† ἦ E. 145, 171, 202, 288, 358,
 460, 550, fr. 3, S. 97, 147,
 284, 311, 317*, Pk. 60, 130,
 153, 246, 339, J. I 59, Ki. 47,
 Kl. 15, 40; in fine versus E.
 184, S. 179, 210; ἦ—ἦ E. 191,
 227, S. 115, Pk. 192, G. 79;
 ἄρα—ἦ Ki. 66; ἦτοι—ἦ Kl. 73;
 πότερα—ἦ E. 95

ἡγεμών Pk. 230, Kl. 59

ἡγέομαι -ῆ Ki. 36*; -ήσομαι
E. 327; -ηγάμην Pk. 381

ἡδεῖα -αν F. 16*

ἡδη H. 27, E. 204, 224, 512,
S. 109, 155, 175, Pk. 11, 77,
349, fr. 4, G. 76, Ki. 69, Kn.
5, J. II 27

ἡδονή πρὸς ἡδονήν Ph. 38

ἡδύς S. 197; -ύν Ki. fr. 1

ἡήν Pn. 15

ἡκω E. 99, Pk. 293, 354; -εις
G. 54; -ει Pk. 217, 337; -ε
S. 82; -ειν E. 499, Pk. 326*;
-ων E. 540, G. fr. 5; -οντα J.
II 28; -ουσι H. fr. 10; ἥξω
E. 245; -ει E. 304; -ουσι G. 76

ἡλακατήν -νες Kl. fr. 7

ἡλίκος -η E. 402; -ον S. 40,
208

ἥλιος νῆ τὸν ἥλιον E. 308,
406, S. 108, J. I 23; ὁμνύω
τὸν ἥλιον Kl. 45

ἡμέρα -ας Kl. 87, J. II 11, 14;
-α Pk. 374, 377; -αν E. 27,
53, 223, J. II 13*; καθ' ἡμέραν
E. 545; -ας Pk. 154

ἡμέτερος -ον E. 178; -αν
S. 305

ἦν E. 174, S. 90, 98

ἡνίκα Pk. 269

ἡπίως E. 495

Ἡρακλῆς -εις H. 41, 146,
155, 315, 542, S. 145, 190,
193, 207, 210*, Pk. 162

ἡσυχῇ H. 20, S. 48

ἦτοι ἦτοι —ῆ Kl. 73

ἦττον S. 182, Pk. 221, 315

Ἡφαιστος -ου S. 329; νῆ τὸν
Ἡφαιστον S. 207

θάλαττα -αν Ki. 46

θάπτω ἔθαψε H. 33

θαρρέω -ει S. 332, G. 49; -εῖν
Kl. 19

Θάσιος -α Kl. 47

Θάττον E. 154, S. 229, 313,
334, Pk. 174, 276

θαυμάζω -ε S. 215

θαυμαστός -όν E. 543

θεά -αῖς S. 185

θεάομαι θεῷ E. 564; -αται
E. 294; τεθέσται E. 108

θεατής -αί Pk. 51

θεῖος -ον S. 255; -ον (acc.)
E. 216

θέλω Ph. 29; -ωσι G. 45

θέμις Pk. 369

θεός E. 556, S. 259, 263, Pk.
fr. 3; -οῦ Pk. 49; -οί E. 549,
552, G. 44, Kl. 33*; -ῶν H.
fr. 2, E. 434, 453, S. 257; πρὸς
τῶν θεῶν H. 14, E. 6, 224,
Pk. 230, 329, Ph. 6; πρὸς
θεῶν E. 15, fr. 1, S. 107, Pk.
185, 267, 401, Kn. 18; π. θ.
καὶ δαιμόνων E. 543; -οῖς
S. 171, 184, 269, Pk. 104, Kl.
fr. 1, Pn. fr. 7; -οῖσι Pk. 78;
-οὺς E. 183, 544, G. 8, Kl. 26;
νῆ τοὺς θεοὺς E. 458, S. 57,
71*, J. I 49, Ph. 44; μὰ τοὺς
θεοὺς S. 220, μὰ τοὺς δώδεκα
θεοὺς S. 91, Kl. 85; -οί E. 179,
267, 272, 331, 435*, Pk. 377,
397; ὦ Γῆ καὶ θεοί Pk. 448;
τῆς θεοῦ E. 221, Ph. 25; νῆ
τῷ θεῷ E. 326, G. 24

θεράπεινα S. 23; -αν S. 167,
Pk. 34, 318; -ῶν Pk. 327

θεραπεινίδιον -ω S. 36

θεραπεύω -ετε S. 39

θεράπων G. 32, Pn. fr. 1

θέρμα G. 51

θεωρέω -ήσαις Pk. 266; -ησον
Pk. 267

θῆλυς -υ Pk. 1

θηράω -ᾶν E. 107

θηρίον Pk. 339; -ω G. 78;
-α Pk. 176

θορυβέω -ῶν Pk. 158*

θρασύς Pn. 17; -υτέρου Pk. 31

θρέμμα -τος Kl. fr. 6

θρίξ τρίχας H. 5, E. 271,
Pk. 53

θυγατήρ -πρός J. II 26; -έρα
E. 418, 524, 539, 562, Pk. 10,
346, 448, J. I. 16, Ki. 36

θυγατριδοῦς -οὖν E. 572, 573

θυμίαμα -ατα S. 329

θυμιάω -ία S. 264

θύρα E. 535, S. 222; -ας S. 89,
Pk. 177; -αν E. 453, 485, 538,
S. 85, 151, 210, 324, Pk. 64,
126, 182, 426, G. 17, 26; -ῶν
S. 142, 190, Pk. 109; -αῖς E.
462, Pk. 34, J. I 19

θύω -έτω Pk. 418; -ειν Pk. 416,
-οντα G. 9; ἔθουν Pk. 432;
θύσει S. 171; -ειν S. 209*; -αι-
μι H. 51; τυθέν S. 185

ιατρός Ki. fr. 2

ἴδιος -ίαν H. 46; -ον E. 100

ιδιώτης -α S. 71

ιδού S. 174, J. I 14

ιερόκυλος -ε E. 560, 582,
S. 333; de muliere E. 504,
524; α- Pk. 176

ικανός E. 4, S. 69, 76; -ήν
S. 186; -όν J. II 15*; -όν (acc.)
S. 273

ἵκετεύω E. 148, 213, 225, 510,
Pk. 260, J. I 17; -ων E. 80

ἱκνέομαι μὴ ὥρας ἵκοιο Pk.
132, Ph. 44

ἱλάσκομαι -ου E. 558

ἱμάς -ντα S. 106, 318

ἱμάτιον -ον Pk. 59; -ια E. 312

ἱματίδιον -α Pk. 334*

ἴνα E. 24, 118, 133, 148, 400,
447, 456, 559, S. 310*, Pk. 43,
45, 165, 167, 303, 304, 398,
Ph. 24, 33

ἵππος Pk. 342

ἵκος -ον E. 10, Pn. fr. 2

ἵστεών S. 19

ἵστημι ἕστηκας H. 58; -ε S. 191,
Pk. 340; ἕσταθι S. 183; ἕστῳσα
Pk. 40

ἵσυχάς -άδα Kl. fr. 4

ἵσχυρός -όν E. 130

ἵσχύω -ει H. fr. 1

ἵως H. 17, 32, E. 26, 103,
197, 274, 345, 416, S. 114,
247, Pk. 221. 270, G. 68, 79,
Kn. 20, Ph. 19; τυχόν ἵως
E. 287, Pk. 147, Kl. 7

ἵταμός E. 311

ἵταμῶς Pk. 306

καθάριος Ph. fr. 1

καθαρός -ά (neut. plur.) S. 7

καθεύδω -ομεν Kn. 2; -ε Pk.
219; -ειν Ki. fr. 1

κάθημαι E. 224; -ται Pk. 115

καθικνέομαι -ξομαι E. 32

καθίστημι -έστηκε Pk. 307

καθοράω -εώρων G. 42; -ιδών
E. 299

καθυφίημι -είμην E. 185

†καί in fine versus H. 33, E. 66,
139, 195, 209, 310, 397, 581,
S. 34, 43, 159, 178, 296, Pk.
11, 40, fr. 2, G. 70; καί—καί
E. 557, S. 58; τε—καί S. 296,
G. 70, 73, Ki. 39; καὶ γάρ E.
346; καὶ μάλα E. 262, Pk. 104,
159; κ. μὴν Pk. 424, Ph. 45

καιρός -ῶ E. 16; -όν S. 295,
Pk. 354

καίτοι S. 162

κακοδαιμονέω -οὔντα Kl. 34

κακοδαίμων E. 347, G. fr. 2;
-ονα Pk. 169; -ον Pk. 183,
Kl. 7

κακοηθεύομαι -κη E. 334

κακοήθως E. 318

κακός -όν E. 207; -ήν S. 138;
-όν E. 212, S. 147, 160, 331,
Pk. 49, 332; -οὐ E. 179; -ῶ
G. 12, Ki. 5; -όν H. 1, E. 349,
433, 545, 565, S. 307, 336,
Pk. 208, Ph. 39, 50; -ῶν E.
37, 569, Pk. 5, G. 65, Ki. fr.
2; -οῖς S. 219, -ά E. 213,
Kl. 52; -ιστος G. 31*

κακῶς E. 199, 207, 293, 554,
555, 557, Pk. 228, 248, G. 52,

- Kl. 65, 67, Kn. 14, 19; κά-
 κιστα E. 11, 523
 κάκωσις -εως E. 464*
 καλέω -εῖ S. 43, 81, 224; -ῆς
 Pk. 204, Ki. 88; ἐκάλεσα Pk.
 289; καλεσάτω Pk. 328; -ασα
 G. 26; καλεῖται G. fr. 1; -ου-
 μένους Ki. fr. 1
 καλός -όν E. 271, G. 36; -ῆ
 Pk. 283; -ῆς E. 430; -όν E.
 466, G. 34; -όν H. fr. 3, E.
 488, S. 65; -ά S. 186
 καλύπτω -ψαι Pk. 379
 καλῶς E. 76, 121, 137, 210,
 437, 557, 559, S. 96, 278, Pk.
 240, 266, 411, 437, J. I. 32,
 Kl. fr. 1
 κανοῦν Pk. 419; -οῦν E. 222,
 S. 7
 Καππαδοκία -α Kl. fr. 2
 καρδία -αν Ki. 4
 Καρία -αν S. 284
 καρτερέω -ει S. 112; -ησον
 S. 141
 κατά c. gen. Pn. 18, Ph. 7; c.
 acc. H. 19, E. 93, 115, 164,
 186, 235, 321, 341, 386, 448,
 518, 545, 549, S. 16, 177, 300,
 Pk. 39, 198, 229, 242, 243,
 282, 303, 407, J. I. 33, G. 31,
 fr. 4, Ki. 46, 58, 61, 85, Ph. 27,
 J. II 47
 καταβαίνω -έβαινε S. 17
 καταβάλλω -έβαλες E. 311;
 -βάλη G. 37
 καταγελάω -ας H. 39; -εγέλα
 Pk. 412; -γελᾶσθαι E. fr. 7.
 κατάγνυμι -άξω S. 173; -άξω
 con. aor. E. 522
 κατακάω -καύσει Pn. 4
 κατάκειμαι -εσθαι E. 217; -με-
 νός E. fr. 4, Pk. 297; -εκέμην
 Pk. 291
 κατακλείω -σαντες Pk. 187
 κατακλίνω -κλινείς Pk. 54
 κατακόπτω -εις S. 77; -κόψαι
 S. 70; -κόψας S. 188
 καταλαμβάνω G. 8; -εις E.
 568; -έλαβε S. 124; λάβης
 Pk. 81; -εῖν Pk. 166; -ών
 Pk. 295
 καταλείπω -έλιπον Pk. 54;
 -ες Ki. 10; -ε Kl. 4*; -λίπω
 Pk. 155; -εῖν Pk. 309; -λέ-
 λοιπε Pk. 152, 256, Ki. 15*;
 -ελείπετο Pk. 24
 καταμανθάνω -μάθω S. 60;
 -η Ph. 24
 καταμένω -ειν S. 320, 338;
 -μενῶ E. 197
 καταπέτομαι -έπηκε Kl. 39
 (forma adhuc inaudita, έπητην,
 έπητηκα — έστην, έστηκα)
 καταπίνω -πέπωκε E. 151
 καταράομαι -ρῶ H. 14
 κατάσκοπος Pk. 105
 κατάστεγος -ον S. 76
 καταστροφή -ήν Pk. 12
 κατατίθημι -θείς S. 82
 κατατρίβω -έτριψε E. 54
 καταφαίνομαι -εται Pk. 63
 καταφεύγω -φυγοῦσα Pk. 302;
 -πέφευγε Pk. 131, 211
 καταφθείρω -φθαρείς E. 429
 καταφιλέω -εφίλει E. 56
 καταφρονέω -ήσης E. 15
 καταφυγή J. II 37
 καταχράομαι -ήσασθαι Ph. 29
 καταψεύδομαι -εσθαι Pk. 139
 κάτειμι -ιών G. 7*
 κατείργω -ειργμένην S. 246
 κατεσθίω καταφαγεῖν E. 525
 κατέχω -εις E. 109; -ε S. 112,
 238; καθέξω Pk. 394
 κατισχύω -σαντα (τινά) E. 74
 κατορθόω -οῦν E. 339
 κάτω ἄνω κάτω Ki. fr. 1
 κάω -ετε Pn. 20
 κείμαι -μένην Pk. 365; -ας S.
 150; έκείσο Pk. 355
 Κεκρόπιος -ίας S. 110
 κεκτημένη -ης H. 37; -ην
 E. 350, Pk. 72; -η Pk. 61,
 67, 331

- κελεύω -εις ἐμοί Ph. 224; -ε Pk. 70.; ἐκέλευα S. 6; -ε Pk. 320
 κενός διὰ κενῆς S. 260, 327; -ήν Kl. 4; -όν Ph. 52, 53; -ά E. 346
 κεράμιον -ων S. 88
 κέραμος S. 75
 κεράννυμι -υται S. 328; κεκραμένου H. fr. 5
 κέρας -α Pk. 341
 κερδαίνω ἐκέρδανε Kl. 41*; κερδάνειε E. 118
 κερμάτιον H. 7, 33
 κεφάλαιον G. 75; -ον (acc.) Pk. 173
 κεφαλή -ήν H. 4, E. 468, 522, S. 138, 173
 κηδεμών -όνος G. 56
 κηδεύω κεκηδευκώς E. 427*
 κιθαριστής -οῦ Ki. 99
 κίναδος J. II 29
 κινέω -εῖς E. 587
 κιττός -όν G. 36
 κλαυμυρίζομαι -εται E. 432
 κλάω -εις Pk. fr. 4; -ει Pk. 54; -ουσα E. 270, fr. 9, S. 191; -αν Pk. 69; -ον S. 30; κλαύ-
 ραι E. 314
 Κλεαίνετος G. 46
 κλείω κεκλειμένη E. 536
 Κλεόστρατος E. 172
 κληρονομία -αν Pn. 18
 κλίνη -ης S. 10
 κλύω -ειν Pk. 372
 εἰν Pk. 372
 κνίζω ἐκνίσθης Pn. 16
 κοινός E. 67, 100; -όν E. 18; -όν (acc.) G. 71; -ά E. 309, S. 27
 κοινωνός E. 378, 499
 κοιτίς -ῖδα E. 164, Pk. 333*
 κολακεύω -ειν Pk. 124
 κόλαξ Kl. 54; -ακες Kl. 63
 κομιδῇ Pk. 323
 κομίζω -ίτας S. 153; -ιείσθαι E. 348; -ίσασθαι Pk. 322
 κομψός S. 269, Pk. 108, fr. 3; -όν (neut.) E. 249
 κόνδυ Kl. fr. 2
 κοπιάω -άτης Ph. 36
 κόπτω -εις H. 4; -ειν G. 17; -ων E. 538; -ψω Pk. 64, 182
 κόραξ εἰς κόρακας S. 138, J. II 24; ἐς κ. S. 155, Pk. 206
 κόρη E. 351, Ph. 14; -ης J. I 12, G. fr. 5; -ην E. 320, S. 214, 241, 278, 302, Pk. 10, G. 30, Ki. 96, 100*; -αῖς E. 260
 Κορινθιακός -ῶν Ph. 5
 Κορίνθιος -ου Pk. 9
 Κόρινθος -ον G. 6
 Κορώνη -ην Kl. fr. 4
 κόσμιος ἰψ S. 58; -ον S. 129; -ία H. 40, G. 42
 κοσμίως Pk. 159
 κόσμος Pk. 386; -ον E. 30, 84, 88, Pk. 266, Kn. 4
 κοτύλη -ης Pk. 222; -ην J. II 4; -ας Kl. fr. 2
 κοῦφος -ον Pn. 13, fr. 1; -ότατον Ki. fr. 2
 κράζω κέκραγε S. 149, 208; -χθι S. 235; -γός S. 11, 24; -ξεται S. 204
 κραιπάλη -ης Kl. 47
 κράνος Kl. 29
 κρατέω -ῶν H. fr. 2
 κράτος κατὰ κράτος Pk. 198, 229, 407
 κρείττων S. 230; -ονας E. 112; -ον E. 528; κράτιστος G. fr. 2; -ον S. 222, Pk. 87
 κρεμάννυμι κρέμασον Pk. 79
 κρήνη -ην Pk. 367
 κρίνω Ki. fr. 4; -εις E. 563, Pk. 201*; κρίνον E. 135; -ας Kl. 65; κεκρικώς Ki. 89; κρίνομαι E. 529; -ώμεθα E. 3, 228
 κρίσις E. 141, 144, 155
 κριτής J. II 38; -ήν E. 6, 9
 κροτών Kn. 6

κρουνός -ων Ph. 55
κρύπτω -ε S. 136; ἔκρυψε
Pk. 13

κτάομαι ἐκτησάμην Ki. 40;
κέκτηται Pk. 351

κυβεύω -ων E. 287

κυέω -ἐκύησε S. 303

κύκάω -αν E. 211

κύκλος -ω Pn. fr. 5; ἐν κύκλῳ
Pn. 10, 22, Ph. 54

κύλιξ -ικα Pn. fr. 5

κυνηγέτης -αις H. fr. 10

Κύπριος Kl. fr. 8; -ον Kl.
fr. 3

κύριος E. 89, S. 287; -ου
Pk. 186; -α Pk. 247

κύων -νός Kl. fr. 7

κωβιός Kl. fr. 8

κψδίων S. 189, Kl. 30

κωλύω -ει E. 10, Ki. 51; -ον
E. 22

λάθρα H. 41, E. 483, S. 62,
Ki. 26

λαικάστρια (voc.) Pk. 235

λαλέω Pk. 220; -εῖς E. 492,
S. 40, 335; -εἰ Kn. 8; -οὔτι
Kn. 12*; -ῆς E. 31, 529; -ει
S. 165; -εῖν S. 26; -ών S. 70,
273; ἐλάλει E. 465; -οὔμεν
E. 43; ἐλάλησε E. 83; λαλήσαντα
E. 357; λελάληκας Pk. 130,
157, 259

λαλιά -ας S. 46

λαμβάνω S. 275, Pk. 436,
447; -εις S. 232, Ki. fr. 6;
-ει H. 28, Kl. 86; -η Pk.
191*; -ε E. 338, Kl. fr. 1;
-ειν Ki. 68, Kl. 88; -ων
E. 56; -ουσα Pk. 20; ἐλάμ-
βανον E. 97; λήψομαι E. 345,
570, S. 224, 317, Pk. 205;
-εται E. 353, S. 241, 254, Pk.
181*; -ἔλαβον E. 81; -ε E.
67, 315, Pk. 66; λάβη E.
357, S. 126, Pk. 45, 270, 303;
-οιμι E. 332; -οις E. 332;

-έ E. 168, 187, S. 110; -εῖν
E. 132, Pk. 89*, 229, G. fr.
1, Ki. 41, 83, 100; -ών H.
fr. 5, E. 117, 178, 210, 285,
469, 572, 579, S. 1, Pk. 364,
G. 77, Ki. 35; J. II 8; -όντα
E. 123; -οὔσα E. 160, 297,
314, 444, 455, Pk. 351; εἵληφα
E. 300; -ας Pk. 407; -ώς Pk.
217; ἐλήφθη S. 267

λαμπρός H. 44*, 45; -όν Pk.
29, Kl. 15

λανθάνω -ει S. 78, 83; -ειν
S. 105, 106; λαθεῖν Pk. 305;
λέληθα E. 215

Λάχης Pn. 10; (voc.) J. I 17,
Ki. fr. 4

λέγω E. 32, 45, 253, 284, 459,
537, 571, S. 54, Pk. 255, 330,
J. I 45, G. 23, Kl. 56, 61,
Ph. 44, J. II 2; -εις H. 15,
58, E. 188, 293, 298, 321,
467, 507, 546, 551, 577, 589,
591, S. 162, Pk. 80, 223, 238,
401, 404, 417, 434, J. I 45,
47, Kl. 20, 25, Kn. 6; -ει
E. 78, 79, 81, 113, 173, 206,
563, 588, Pk. 14, 366; -ω
(coni.) E. 339, 526, Pk. 165;
-η E. 306, G. fr. 1; -ε E. 22,
32, 298, 441, S. 97*, Pk. 120,
210, Kl. 50, J. II 23; -ειν E.
30, 98, Pk. 151, 261, 361,
435, G. fr. 1. Ki. fr. 1; -ων
E. 48, 52, Ki. 17; -οντος E.
152; -οντες E. 12; -των S.
244; -ουσα E. 308, -αν S. 60,
62; ἔλεγον Pk. 297, Ki. 75;
-ε H. 24, E. 474; -ον G. 58;
ἐρῶ E. 316, 585, Pk. 225,
J. I 17, G. fr. 4; -εῖς Pk.
244; -εἰ E. 305; εἶπα Pk. 128;
-ον Pk. 214*; -ας Pk. 119,
Kl. 45; -ε E. 256, 498, Pk.
367; -ης Ph. 34; -η Kl. 21;
-έ E. 20, 443, S. 244, 332,
Pk. 197, G. 33; -εῖν E. 47,

- 466, 548, S. 256, Pk. 359, 390, G. 27; -ών Pk. 39, 244; -οῦσα S. 28, 45; εἴρηκα H. 43, E. 75, 135, 317, Pk. 99*, 137, Kn. 14; -ε E. 76, Pk. 38, 362, 368; λεγόμενον Ph. 42.
- λείπω λιπών G. 15
- λέμφοc E. 344
- λεπτός -όν E. 272
- λευκός S. 262
- λέων -οντας E. 107
- Λῆμνος -ον H. 46
- ληπτέος -α Pn. fr. 8
- ληρέω -εῖν H. 12*, E. 243
- λῆρος E. 60, Pk. 198
- λίαν G. fr. 3, Kn. 19
- λιβανωτός -όν S. fr. 1
- λιμός H. 30; -οι Kl. 78
- λιπαρέω -οῦντι E. 54
- λιτός -ῶ S. 164
- λογίζομαι Pk. 173, Ki. 38, 46; -εται E. 565; λελόγισται J. II 14; -cθαι Ph. 48*
- λογισμός -όν S. 275
- λογιστικός -οῦ E. 541
- λόγος S. 114, Kl. 64; -ου G. 72, 75; -ω E. 198, 309, S. 289, Ph. 28; -ον E. 75, 507, Pk. 300, J. I 16, Ki. 58, 77, 85; κατὰ λόγον E. 235; -ων E. 467, G. 43; -οιc Pk. 330, Kl. 73*; -ουc E. 339, 526, Pk. 83, 251, G. 22
- λόγχη -ac Pk. 277
- λοιδορέομαι -εῖται E. 478
- λελοιδόρημαι Kn. 13*
- λοίδωρος -οι Pn. fr. 4
- λοιπός -όν (neut.) S. 189, Pk. 248; -όν (acc.) Pk. 100*, 316, 438; -ά Pk. 46, Kl. 77, -ά (acc.) E. 456, S. 291, Pk. 38, 51, Ki. 50
- λοπὰς -άδας S. 150
- λούω -κατε S. 37; ἐλούω Ph. 37; λέλονται Pk. 115
- λόχος -ω J. I 20; -ον J. I 28
- λυπέω -οῦν Ki. 42; λελύπηκας Pk. 244
- λύπη Ki. fr. 1
- λύσιc -εις E. 569
- λυσιτελέω -εῖν Kl. 53
- λύω -cεται E. 323
- λωποδυτέω λελωποδυτηκότα E. 95
- μά μ. τὴν Ἀθηνᾶν Pk. 113, Kl. fr. 2; μ. τὸν Ἀπόλλω H. 39, S. 251, Pk. 138; μ. τὸν Ἀπόλλω τουτονί S. 94; μ. τὸν Ἀσκληπιόν S. 95, Pk. 146; μ. τὴν Ἀφροδίτην E. 263, Pk. 413; μ. τὴν Δήμητρα Pk. 255; μ. Δία H. 11, E. 138, Pk. 99*, 190, J. I 47; μ. τὸν Δία Pk. 274; ναί μ. τὸν Δία Pk. 127; μ. τὸν Δία τὸν Cωτήρα S. 95; μ. τὸν Διόνυσον S. 94, 323; μ. τοὺς θεοὺc S. 68*, 220; μ. τοὺς δώδεκα θεοὺc S. 91, Kl. 85
- μάγειρος S. 87, Pk. 418; -ου E. 388; -ον E. 165; -ε S. 68
- μαίνομαι -εται E. 457, 458, S. 148, 228; -όμενος S. 146; ἐμάνη E. 458
- μακαρία βαλεῖτε εἰς μακαρίαν E. 389
- μακάριος -ε Pk. 219; -ουc Ki. fr. 1; -ία E. 452
- μακρός -ῶν Ki. 45; -άν Pk. 145; -ά (neut. plur.) E. 528, Pk. 180, G. 57
- μάλα E. 168, 262, 540, Pk. 104, 343, Ki. 57; μάλλον S. 274, 291, Pk. 96, 268, 421, G. 44; μάλιστα E. 337, S. 295, Pk. 85, 114, 244
- μαλακός -ά Pn. fr. 3
- μαλακῶc Ph. 37
- μάμμη S. 28
- μανθάνω H. 25, E. 175, S. 160; -εις S. 163; μάθη S. 310;

-εῖν E. 14, Ph. 20*; -όντες E. 115

μάντις -ιν Pk. 181

μαρτύρομαι S. 231

μάρτυς -υν Pk. 122: -υρα J. I, 4; -ας G. 80, Kl. 90

μαστιγίας -ία E. 573, S. 109, Pk. 134, Kl. 83

μαστιγῶ -οὖν S. 91, 92

μάτην E. 284, fr. 5, G. fr. 5, Ki. 91

ματρυλεῖον -ω E. 429

μάχαιρα -ας S. 69

μάχη -ας Pk. 219

μάχομαι -ου E. 504; -όμενοι G. 77; -οῦμαι E. 334, S. 260; -μεθα Pk. 192

μεγαλεῖος -ον Pn. fr. 1

μέγας Kl. 60; -αν S. 187, Kl. 15, 34*; -α E. 212, S. 28, 175;

-α (acc.) H. fr. 3, S. 336, Pk. 208, Kl. fr. 2; -άλα (acc.) E. 492, Pk. 181; μείζον E. 590; μέγιστον S. 296

μέγεθος Pk. 271; -ος (acc.) Pk. 273

μεθίημι -ήκας Kl. 69*

μεθίστημι μεταστῶμεν G. 33

μεθύω -εις Pk. 221; -ων E. 190, 305; -οντα S. 124, Pk. 22; -οντα (neut. plur.) Pk. 71

μεθύσκω -εσθαι J. II 2

μειράκιον H. 25, G. 46; -ου G. 67; -ω S. 57; -α Pk. 71

μειρακίσκος G. 4

μειρακύλλιον -ίων J. II 33

μείραξ -ακα (fem.) Pk. 14, 73

μελαγχολάω -ᾷ S. 218

μέλας S. 262; -αῖνα E. 460

μέλεος E. 470

μελετάω -ᾶν E. 201; ἐμελέ-
των Pk. 300

μέλημα Pk. 214

μέλλω Pk. 435; -εις E. 227, S. 319, 331, 336; -ετε S. 72;

-ων G. 17; -οντι E. 140; -ον-
τος (neut.) Pk. 43; -ον Pk.

223; ἔμελλον E. 34; -ε Pk. 424

μέλω -ει E. 9, 583, Pk. 235, G. 34, Kl. 20, Ph. 28

μέμφομαι -ψομαι Pk. 441*

μέντοι E. 293, S. 221, Pk. 101

μένω -ει Pk. 207; -ε S. 237; -ειν Ki. 71; -ων Pk. 118*; -οῦμεν E. 161

μερισμός E. 244

μέρος -ους E. 17; -ει E. 252; -ος E. 476*, Pk. 107

μέρος -ου (neut.) S. 144, Pk. 133; -ω S. 150, 256; -ον S. 55, Pk. 272

μεστός -όν Kl. fr. 2

μετά c. gen. H. 37, E. 58, 233, 269, 430, S. 243, Pk. 346*, Ph. 13*; c. acc. E. 77, 512

μεταβάλλω -βαλοῦ Pk. 158*

μεταδίδωμι -εδίδουν E. 5, 20

μεταλλαγή -ήν Pk. 29

μεταλαμβάνω -λήψεται G. fr. 2; -έλαβεν E. 64

μεταμέλω -ει E. 205

μετανοέω -εῖς E. 72

μεταξύ E. 31, S. 200

μεταπείθω -πεισιν E. 530

μεταπέμπω -εται Ki. 54; -ψεται Kl. 71

μεταπίπτω -ει G. fr. 2

μετατίθημι -θέσθω Pk. 48

μέτριος -ω E. 19

μετρίως Pk. 262

μέτρον G. 39

μέχρι S. 321

†μή, τὰ μὴ κά E. 2

μηδαμῶς S. 217, 318

μηδέ H. fr. 4, E. 73, 100, 559, S. 214; μηδέ εἰς cf. μηδεῖς

μηδεῖς -ένα 96; μηθείς Ki. 91, Kn. 18; μηδεμίαν Ph. 7; -δέν E.

10; -δέν (acc.) E. 73, 445, 559, S. 213, 240, 290, 292, Pk. 88,

315, Kl. 74, J. II 24*; μηδέ
ἐν E. 100, 307, S. 140, Pk.

439; μηθέν E. 145; -έν (acc.) Pk. 129, Ki. fr. 4
 μηκέτι E. 327
 μὴν S. 230, 288, Pk. 262, 424, J. I 40, Ki. 59, Ph. 45
 μήνυμα -των E. 206
 μήνυσις -εως Pk. 46
 μηνύω -ειν E. 196, 284, 292; μεμήνυκε Pk. 28; μηνυθήσεται Pk. 384
 μήποτε E. 586, S. 97
 μήτηρ E. 352, Pk. 106, 116, 135, 298, Ph. 11; -τρός E. 93, Pk. 320; -ί Pk. 363; -έρα E. 125, 254, 323, Pk. 84, 122, 128, 288, 293, 301, 345, Ki. 22, Ph. 4
 μιάρός Pk. 146, G. 30; -όν S. 206
 μικρός -όν E. 7, S. 39; -άν Ki. 60; -οῦ (neut.) Pk. 162, G. 25; -όν E. 23, 243, S. 90, 144, 153, 202, 252, Pk. 294, 353; -ά E. 59, -ά (acc.) S. 243
 μικροψυχία -ας G. fr. 3
 μιμνήσκω μέμνημαι E. 442*; -μένος Kl. 1
 μιςθός -όν E. 332
 μῖτος -ος (acc.) E. 216
 μισέω -εῖ E. 216; -ῶν S. 116
 μίτρα -α Pk. 393
 μνᾶ -ᾶν H. 29, 30; -ας Kl. 87, Kn. 4
 μνημόνευμα Pk. 366
 μνημονεύω Pk. 142
 μοιχεύω ἐμοίχευσε S. 246
 μοιχός -όν Pk. 167, 180, 200, 408
 μόλις H. fr. 6
 μονομαχέω -ήσω S. 225
 μόνον E. 23, 331, 348, S. 271, 289, 322, Pk. 442, Ki. 85, Kl. 57, 62
 μόνος E. 27, 77, 257, G. 73, Kl. fr. 5; -ου E. 68; -ον Pk. 19; -η H. fr. 4, E. 270, Pk. 355; -ης Ki. 37; -ην Ki. 36;

-ας S. 178; κατά μόνας E. 518
 Μοσχίων S. 113, 254, Pk. 94, J. I 8, 42, Ki. 54; -νος S. 21, 102, J. I 51; -α S. 31; -ων S. 333, Pk. 82, 115, 145, Ki. 81
 μοχθηρός -όν S. 236
 μοχλός -ούς Kl. 78*
 μυλωθρέω -εῖν Pk. 87
 μυλών -ῶνα H. 3
 μυρίοι -ους S. 256, Pk. 84; -ία E. 289; -ία (acc.) E. 55
 Μυρρίνη -ην Pk. 212; -η H. 60, G. 41
 μυρρίνη -ην G. 36
 μῶρος E. 584; -οτέρα E. 589*
 ναί E. 249*, 259, 509*, 580, S. 155, 194, Pk. 142, Pn. 13; ναί μὰ τὸν Δία Pk. 127
 ναιχί E. 452, S. 81
 Ναννάριον Kl. fr. 4
 ναῦς -ν E. 354*, Pk. 378, Kl. 40*
 νεανίσκος -ου Pk. 9, G. 69; -ω J. I 49
 νεκρός Kl. 49; -όν Pn. fr. 2
 νέμω -ειν E. 546; ἐνεμον Kl. 33
 νέος H. 22; -αν Pk. 23; -ον Pk. 374*
 νεότης S. 126
 νεοττία -άν Pk. 278
 νῆ τόν Pk. 221; ν. τὸν Ἀπόλλω E. 183, 457, 502; ν. τὸν Ἀπόλλω τουτονί Pk. 172; ν. τὸν Ἀπόλλω καὶ θεούς E. 183; ν. τὴν φίλην Δήμητρα E. 507; ν. Δία H. 57, 60, S. 335, 341, Pk. 149, J. I 19, G. 34; ν. τὸν Δία S. 203, Pk. 417, G. 63; ν. τὸν Δία τὸν σωτήρα E. 142, Pk. 336; ν. τὸν Δία τὸν μέγιστον S. 296; ν. τὸν Ἥλιον E. 308, 406, S. 108, J. I

23; v. τὸν Ἡφαιστον S. 207;
 v. τῷ θεῷ E. 326, G. 24; v.
 τοὺς θεοὺς E. 458, S. 57, 71*,
 J. I 49, Ph. 44; v. τὸν Ποσει-
 δῶ H. 51, S. 148, Pk. 95*
 Νηλεὺς -έα E. 109
 νήπιος -ον (acc. neut.) E. 28
 νικάω -άν Pk. 162
 Νικήρατος -ε S. 217, 244,
 260
 νοέω E. 299
 νόθος -ου E. 475
 νομίζω Pk. 285; -ετε Pk. 189;
 ἐνόμισε Pk. 48; νομίσας E.
 323, G. 59; -caca S. 26; νενό-
 μικα Pk. 239; -ας E. 135; -ε
 J. II 9; νομίζεται G. fr. 1
 νόμιμος τὰ νόμιμα ποιεῖν H.
 34, S. 184
 νόμος J. II 37; -ων E. 583
 νόκος Ph. 39
 νουθετέω -ῶν Ki. 58; -ήσεις
 E. 523, S. 332
 νοῦς -ν E. 276, 574, S. 260,
 266, G. 74
 νύμφη -ης E. 464, J. II 17;
 -ην E. 451
 νυμφίος -ον Ph. 3
 νῦν H. 25, fr. 10, E. 52, 58,
 71, 78, 90, 99, 111, 134, 139,
 156, 161, 199, 210, 222, 276,
 281*, 305, 317, 335, 349, 352,
 355, 386, 448, 560, 564, 567,
 571, 588, fr. 1, S. 23, 32, 90,
 103, 134, 165, 170, 176, 275,
 285, 287, 319, 337, Pk. 7, 69,
 82, 114, 120, 155, 162, 225,
 241, 254, 272, 283, 414, 440,
 443, J. I 39, G. 5*, 11, 18,
 24, 86, Ki. 101, Kl. 18, 31,
 62, fr. 1, Kn. 15*, 17*, Pn.
 13, Ph. 52, J. II 25
 νυνί H. 27, E. 195, 201, 240,
 246, 581, S. 118, 231, Pk. 79,
 245, Ki. 45, fr. 1, Kl. 50, Pn. 11
 νύξ -κτί E. 35; -α E. 533, G.
 7; -ας Ki. fr. 1

ξένος Pk. 171; -ου Kl. 88; -οι
 Pk. 280; -ους Pk. 280
 ξυλοφορέω H. 52*

τό δ' μέν Pk. 39, Kl. 80; δ' μέν
 — δ' δέ Kl. 43; δ' δέ E. 46,
 465, fr. 3, Pk. 25, G. 66*; ἡ
 μέν Pk. 115; ἡ δέ E. 237,
 Pk. 36, 40, 179, Ph. 9*; αἱ δέ
 S. 11; τὸ μέν — τὸ δέ E. 67,
 68; τὰ μέν — τὰ δέ E. 74; τό
 γ' ἐπὶ τούτῳ E. 221
 ὀβολός -οῦ J, II 4; -οὺς J. II
 14
 ὄγκος -ον Pn. fr. 2
 ὄδε Kl. 28*, J. II 17*; τοῦδε
 E. 122; τήσδε Kl. 52*; τόδε
 Pk. 437*; τῷδε E. 584; τόδε
 S. 33, 233*; τῶνδε Pk. 346*;
 τοῖσδε Pk. 352, G. 24; τάδε
 Pk. 149*, G. 69, Ki. fr. 1*
 ὀδί τοδί E. 145*
 ὀδός -όν E. 343
 ὀδοὺς -όντας E. 359
 ὀδυνάω -αῖσθαι E. fr. 7
 ὀδύρομαι ὠδύρετο Pk. 41
 Ὀδυσεύς Kl. 82
 ὀθεν S. 14, J. I 37
 οἶδα H. 11, E. 108, 230, 266,
 269, 302, 324, 386, 433, 439*,
 451*, 521, 577, 578, 588, S.
 46, 68, 101, 181, 221, 255*,
 Pk. 170, 245, 341, G. 13*, 18, Ki.
 44, 48, Kl. 65; ἐγὼδα E.
 439*, 451*, S. 101, Pk. 326;
 οὐκ οἶδ' ὅ τι H. 11, E. 433,
 577, Pk. 116, 254, Pn. fr. 1;
 οὐκ οἶδ' ὅπως E. 386; οἷσθα
 E. 324, 450, 587, Pk. 152*;
 οἷσθας E. 264; οἶδε E. 254, 285,
 Pk. 327, 328; εἰδῆς Kn. fr. 1;
 ἴσθαι H. fr. 7, E. 158, 588, Ph.
 43; εἰδέναι E. 283, 291, fr. 3,
 S. 270*, Pk. 149, G. fr. 4;
 -ὥς S. 326; -υῖα S. 25; ᾗδεν
 E. 262; εἶσει S. 181, Pk. 145;
 -όμενος E. 246

οἰκαδε E. 33, 531
οἰκείος -ας Pk. 354; -ον E. 309; -ψ Pk. 125
οἰκέτης H. 22, E. 191; -ην J. II 9; -αι G. 56; -αι (voc.) Pk. 194*
οἰκέω -οὔει E. 549; -ῶν H. 21; -οὔντες Pk. 205; -οὔσα Pk. 27
οἰκημα -α S. 19
οἰκία -ας E. 404, S. 137, 167, G. 14, Kl. 76; -αν S. 304, Pk. 2, 25, 33, 102*, 152, Kl. 4, Ph. 17, J. II 29
οἰκίδιον Pk. 199
οἰκιστής Kl. 60
οἶκος -ον Pk. 290
οἰκόσιτος -ους Ki. fr. 6
οἰκτρος -όν H. fr. 4
οἶμοι H. 6, E. 377*, S. 253, Pk. 406, J. I 18, Ki. fr. 1
οἰμῶζω -ε E. 159, S. 79; -έτω G. 29, J. II 7; -ειν Pk. 180, G. 57; -ξει μακρά E. 528, J. II 24; -ζεται E. 428
οἶνος -ου H. fr. 5; -ον J. II 1
οἶομαι S. 156, Pk. 113; οἶμαι E. 150, 578, S. 83, Pk. 152, G. 36, Ki. 71, J. II 37; -ει E. 69, 544, S. 257; -εται E. 130; -εσθε Pk. 197; ψόμην E. 152, S. 121; ψμην S. 270, Pk. 163, 232, Ki. fr. 1; -ετο G. 72; -όμεθα J. I 43; οἰήθητι Ph. 53
οἶονεῖ G. 58
οἶος -οι Pk. 279; -ους E. 467 -α Pk. 62, 269; -αν E. 469, Pk. 175; -ον E. 180*, 543; -ον (acc.) Pk. 236, 238, 401, Kl. fr. 6, J. II 29; -α Pk. 269; -α (acc.) H. 58, E. 312, G. 53; οἶόν τε E. 222
οἶόςπερ E. 514
οἶχομαι E. 484, S. 202, Kl. 38; -εται Pk. 179, 212, 214; ὤχετο Pk. 39

ὀκνέω E. 231; G. 17; -ῶν Pk. 370
ὀκνηρῶς Pk. 127
ὀκνητέος -ον Pk. 88*
ὀκτώ δ. καὶ δέκα H. 53
ὄλεθρος S. 133
ὀλίγος -ον (acc. neut.) E. 437, Pk. 440*
ὄλος -η E. 369; -ην E. 53; 533, 585; -ον E. 273; -ων Pk. 105
Ὀλύμπιος -ον Pk. fr. 4; -οις S. 187, Kl. fr. 1; -ασι Kl. fr. 1
ὄλως S. 64, 213, Pk. 123, 264, Ki. 68, Pn. fr. 5
ὀμνύω Pk. 95, fr. 4, Kl. 45; -ε S. 96; ὀμώμοκα Pk. 361; -ε Pk. 363; -ώς Pk. fr. 4
ὅμοιος -ον J. II 3; ὅμοιον εἰπεῖν E. 548; -α E. 494, 498*, 576, S. 151
ὁμοίως E. 509
ὁμολογέω Pk. 162; -είτε Pk. 195*; -εῖν S. 213; ὁμολόγηκε S. 306
ὁμομήτριος -ψ Ph. 5
ὁμοπάτριος -ία G. 10
ὁμότροπος Pk. fr. 1
ὁμοῦ E. 261*, G. 77
ὁμως E. 13, S. 173, Pk. 329, fr. 2
ὁμῶς G. 39
Ὀνήσιμος -ε E. 248, 294, 294, fr. 1, fr. 2
ὄνησις H. 49; -ιν Kl. fr. 1
ὀνίνημι ὄναιο Pk. 210; ὄνασθαι Pk. 30
ὄνομα E. 373
ὄνος Kl. 31
ὄντως E. 251, 508*, S. 336
ὄξύθυμος -ον G. fr. 3
ὄξυλαβέω -ῆσαι E. 528
ὄπισθεν Kl. 37; -θε Kl. 46
ὀπλίζω -ε Pk. 200
ὄπλον -α E. 107
ὄποι S. 46, Ph. 42
ὁποῖος -ον Pk. 152*

ὁπόκος -α G. 40

δπου E. 101, Pk. 327, G. 80, Ki. 44

δπτάνιον S. 76

δπτάω -όμενον S. 209

δπως E. 156, 386, 513, 570, Pk. 57, 438*, G. 21, J. II 26*

δράω E. 449, 451, S. 50, 65, 132, Ki. fr. 1; -ας E. 444, S. 250, Pk. 120, 142, 160, 261; -α Pk. 38; -α E. 276, S. 169, Pk. 85*; -ων H. 18, -τα E. 128; -τας G. 81; -ωσα Pk. 19, 23, Kn. 15; ὄψομαι S. 210, Pk. 61, Ki. 65, Kn. 12; -ει E. 252, S. 176; εἶδον Pk. 338, Ki. 96; -ες E. 532; -ε Pk. 35, 365; -ετε Pk. 7; ἴδω Pk. 165; -ης E. 530; -η S. 293; -ωμεν E. 336; -εἶν Pk. 112, 272, 275; -ών E. 44, Pk. 170; -ούσα E. 266, S. 23; ἐόρακας Kl. 57; -ε E. 166; -εις Pk. 270; ὀφθεῖσα Pk. 31

δργή S. 168; -ήν Pk. 43, Ki. 59

δργίζομαι -όμενος Pk. 178*; ὠργίζετο S. 197

δρθως E. 79, 541, Pk. 225, 417, 434, 444, G. 38

δρκος S. 279

δρμάω -ώντα E. 567; ὠρμηκα E. 202

δρφανός -οῦ E. 180

δς H. 61, S. 198, Pk. 440, G. fr. 5, Ki. 55, Kl. 84*; οὔ E. 233, 451, Kl. 55; ὦ H. 52, E. 227, G. 46; ὄν E. 82, 177, 225, S. 16, 258, 295, Pk. 338; ὦν E. 12; οἷς G. 57, Ki. fr. 1, J. II 35; οὖς E. 339, Pk. 227, 433, Kl. 72; ἥ H. fr. 4, E. 52, Pk. 378; ἥς H. 24, S. 271, Ki. fr. 2, Ph. 13*; ἦ E. 583; ἦν E. 449, Pk. 7, 310, 334, Ki. 83, Ph. 40; αἷς E. 264; ἄς E. 284; δ G. 5;

οὔ E. 64, 115, 219, Pk. 86*, G. fr. 2, ὦ Pk. 24; δ E. 247, 298, 591, S. 55, 162, 316, 323, Pk. 224, 245, 350, 405, 417; ἄ H. fr. 4, Pk. 419; ὦν E. 128, 445*, S. 187, 270, Pk. 30, Ki. 50, Kl. 74; οἷς E. 21, 498, S. 277, 280, Pk. 15, 99, 287, 299, 330; ἄ E. 78, 146, 150, 306, S. 6, 56, 313, 334, Pk. 82, 85, 113, 434, G. 37, Ki. 90

δςος -οι Kl. 59; -ους Kl. 82; -ας Kl. 56; -ον S. 136, Kl. 37, Pn. 8; -α Ki. 31, Pn. fr. 3; -α (acc.) S. 86, G. 27

δςπερ ὄνπερ S. 47, Pk. 368; ἥπερ Pk. 365; ὅπερ E. 35, 253 S. 10

δςτις Pk. 188, G. fr. 3, Kl. 59, Pn. fr. 1; δςτις ποτέ Pk. 397*, G. fr. 2; ὄτου S. 53; ὄτω E. 198; ὄντινα J. II. 27*; ἥτις E. 93, 263, 280, S. 176, Pk. 66; δ τι E. 92, 488; δ τι (acc.) H. 11, E. 92, 135, 433, 488, 576, 587, S. 69, Pk. 116, 254, 284, Pn. fr. 1, Ph. 49; δ τί ποτε E. 92, 488, Kl. 64; δ τι δή ποτε Pk. 284

δςτισοῦν ὄντινοῦν Ki. 68

δςτοῦν -ᾶ S. 186

δςτρακον -α S. 151

δταν E. 530, S. 126, 293, 321, Pk. 191, Kl. 76, 89, Ph. 15, 34

δτε E. 97, 380, S. 164, Pk. 429

δτι E. 61, 108, S. 52, 102, 139, 159, 195, Pk. 39, 41, 129, 130, 210, Kl. 69; in fine versus E. 61, 108, 321, 340, 588, S. 181, Pk. 292, G. fr. 2

οὔ Pk. 214

οὔδαμως E. 344

οὔδέ H. 42, fr. 2, E. 199, 16*

- 217, 244, 261, 292, 424, 466, S. 131, 144, 252, 286, 326, Pk. 28, 112, 150, 169, 190, 254, 288, 310, 441, fr. 3, J. I 37, Ki. 68, Kl. fr. 5, Pn. fr. 7, 8, J. II 41; οὐδὲ γρὺ S. 310; οὐδὲ εἰς v. οὐδεῖς οὐδεῖς E. 166, 254, 384, Pk. 65, fr. 3; -ενός S. 181; -ενί G. 87, -ένα Pk. 285, 289, G. 35, Kl. fr. 5; οὐθεῖς Kl. 42; οὐδὲ εἰς E. 243; οὐδεμίαν Pn. fr. 5; οὐδέν H. fr. 2, E. fr. 3, S. 83, Pk. 67, 337; -έν (acc.) E. 266, 293, 583, S. 25, 44, 49, 113, 157, 270, 282, 286, 298, 302, 308, 326, Pk. 274, 287, J. I 11, G. 14, Kl. 27, Ph. 39; οὐδὲ ἐν E. 590; ο. ἐν (acc.) E. 69, 99, 193, Pk. 59, J. I 13, Kl. 79; οὐθὲν E. 60, Ki. 51; -θενός Ki. 24; -θὲν E. 477, fr. 8, Pk. 24, 403, Ki. 62, Ph. 28
οὐδέπω S. 56, 128, Pk. 173
οὐδεπώποτε S. 220
οὐκέτι H. 31, E. 217, Pk. 241, 310, 394
οὐκουν S. 154, Pk. 392
οὐκοῦν E. 77, 144, 333, 336
οὐν E. 4, 20, 195, 238, 386, fr. 9, S. 191, 278, Pk. 25, 135, 294, 358, 419, 431*, 434, G. 29, Ki. 25, 66, 98, Ph. 18; τί οὐν H. 40, E. 9, 96, 294, S. 308, Pk. 321, J. I 15, Kn. 7; πάνυ μὲν οὐν E. fr. 1
οὔπω E. 98, 262, S. 172, Ki. 45
οὐπώποτε H. fr. 1, Pn. fr. 2
οὐραῖος -ον Kl. fr. 7
οὐρανός -ῳ H. fr. 2
οὐσία -αν Ki. 60
οὔτε -οὔτε S. 49
οὗτος H. 27, E. 40, 87, 174, 220, 226, 248, 320, 363, 457, 554, 556, 588*; S. 97, 258, 263, 312, 320, 330, 335, Pk. 44, 75, 294, 304, 369, 397*, G. 31, fr. 1, 2, 3, Kl. 73, Pn. fr. 1, J. II 6; τοῦτου E. 90, 98, 131, 134, S. 84*, Pk. 9, G. 34; -ψ H. 22, E. 59, 65, 83, 149, 157, 185, 221, Pk. 296, G. 87, J. II 46; -ον H. fr. 5, E. 5, 23, 84, 189, 191, 232, 234, 236, 239, 274, 279, 285, 332, 558, 566, S. 47, 65, 83, Pk. 19, 45, 182, 396, G. 27, Kl. 58, 86, J. II 27, 28, 39; οὔτοι S. 330, Kl. 63; τούτων E. 27, 549; -οις H. 29; -ους Pk. 305; αὐτῇ E. 268, 439, S. 22, 103, 123, 217, 303, Pk. 25, 131, 263; ταύτης E. 345, Ki. 38, Kl. 20; -ῇ E. 147; -ῇν E. 27, 52, 353, 407, 496, 579, Pk. 3, 24, 26, 124, 141, 239, 420, 435, Ki. 37, 100, Ph. 12; αὐται Pk. 64; τούτων E. 265; ταύτας Pk. 220, Kl. 58; τοῦτο E. 71, 102, 336, 445, 515, 591*, S. 38, 52, 128*, 145, 147, 189, 190, 208, 236, 247, 249, 324, Pk. 74, 126, 155, 324, 325, 344, 347, 430, G. 75, fr. 3, Ki. 80, 84, fr. 2, Kl. 9, 57, 62, 64, Kn. 20, Ph. 28, 30*, 45, J. II 1, 3, 7; -ου E. 3, 9, 17, 201, 313, S. 20, 299, Pk. 283, G. fr. 1, Ph. 51; -ψ E. 281, Kl. fr. 1; -ο H. 8, fr. 7, E. 81, 97, 122, 129, 132, 137, 237, 276, 277, 283, 296, 446, 450, 521, 564, S. 54, 79, 104, 132, 159, 160, 180, 181, 231, 255, 273, 289, 293, 306, 311, 316, 340, Pk. 47, 69, 142, 143, 199, 245, 260, 304, 341, 350, 355, 362, 398*, 403, 445, J. I 43, G. 21, fr. 2, Ki. 61, Kl. 33*, 51, fr. 1, Ph. 5, 8, J. II 5; ταῦτα

- Η. 23, Ε. 34, 60, 170, 319, Pk. 43, 101, 163, 171, 343, 360, G. 40, 79; τούτων Ε. 30, 197, 241, 246, 325, 327, 332, 572, S. 13, Pk. 129, 161, 209, 235, 270, Kn. 17; -οις Ε. 211, S. 219, Pk. 99; ταῦτα Ε. 57, 62, 66, 77, 78, 88, 91, 92, 95, 97, 105, 109, 128, 163, 207, 209, 244, 512*, 527, S. 27, 116, 264, 313, Pk. 4, 41, 82, 96, 140, 148, 222, 311, 321, 322, 327, 351, fr. 2, J. I 41, 83, Ki. 40, 51, Kl. 31*, 51
 οὗτος Ε. 77, 82, 85, 103, 167, 169, 170, 189, 230, 350, 565, S. 204, 218, 294, Pk. 88, 229, 281, 338, G. 63, J. II 12; τουτονί Ε. 249, 297, S. 94, 107, Pk. 172, 226; τουτί Ε. 169, 187, S. 184, Pk. 341, 357; -ί (acc.) S. 339, Pk. 120*, 143, 243, Ph. 19; ταυτί Ε. 159, 309, 356, Ph. 48
 οὕτως Η. 20, Ε. 49, 50, 79, 481, 575, S. 308, Pk. 210, 286, 307, 326, G. 13, 15*, 30, G. 66, Ki. 49, J. II 23; οὕτω Η. 4, Ε. 47, 530, fr. 6, Pk. 169, 213, 257, fr. 1, Ki. fr. 7, Kl. 8, 88, Pn. 7*, Ph. 7
 οὕτωςί S. 300
 †οὐχί Pk. 408, G. 68, Ki. 37, Kl. 87, Pn. 16, Ph. 9*
 ὀφείλω ὥφελε Ε. 506
 ὀφλισκάνω ὀφλήσεις Pk. 252
 ὀφρὺς -ος Ε. 408
 ὄχλος J. II 33
 παθαίνομαι -ομένη Ε. 587
 πάθος Ε. 154*
 παιδάριον Ε. 247, 256, S. 304; -ον (acc.) Ε. 28, 516, S. 196, Kl. 5
 παιδεύω -εσθαι Ki. fr. 5
 παιδίον Ε. 51, 138, 316, 508, 591, S. 11, 33, 98, Pk. 352, J. I 50. Pn. fr. 6; -ου Ε. 137, 186, 231, 322, 352, 475, S. 227, Pk. 3; -ω Ε. 94; -ον Ε. 49, 52, 78, 85, S. 24, 38, 139, 158, 194, 208, 214, 223, 233; -ον (voc.) Ε. 536, Pk. 70, 132, 372; -α Η. 23; -α (acc.) Ε. 576, Pk. 381
 παιδίσκη Η. 38; -ην Η. 18; -ῶν Η. fr. 8
 παιδοτροφία -ας Ε. 37
 παίζω -ειν Pk. 198; ἐπαιζον Pk. 204
 παιητέος -α Ε. 535
 παῖς S. 240, Pk. 370, Kl. 46; -δός Ε. 181; -α Ε. 443; παῖ S. 143, 145, 147, 333, Pk. 126, J. I 8, Kl. fr. 1; -δες Pk. 202; -ων Ε. 330, Pk. 436; -ας Pk. 227; -ες Ε. 536, 537, S. 106, Pk. 68, 71, Kl. 37, 72; ἡ παῖς G. 87, Ph. 9, -δός Ε. 279, Pk. 7; -α Ε. 263, 575, S. 246, J. I 47, G. 74; -civ κόραις Ε. 260
 πάλαι Η. 59, Ε. 166, 433, fr. 4, S. 330, Pk. 26, 77*, 118, 201, G. 17, Kl. 44, Pn. fr. 1
 πάλιν Ε. 361, 469, S. 60, 202, 222, Pk. 151, 164, 441, Ph. 37, J. II 7; in fine versus Η. 29, fr. 11, Ε. 39, 72, 133, 218, 387, S. 62, 341, Pk. 48, 157, 174, 400*
 παμμεγέθης -ες Η. 2, S. 149
 πάμπολυς -πολλα Pk. 72
 Παμφίλη -ης Ε. 508, 509
 πάνδεινος -ον Ε. 589, -α S. 212
 παννουχίζω -ούσας Ε. 257
 παννουχίς -ίδος Ε. 235
 πανουργία -αν Pn. 11
 πανούργως Ε. 318
 παντάπασι Pk. 168, G. 68
 πανταχοῦ Η. fr. 3

παντελῶς E. 204, S. 288, 325, Pk. 171, 382, G. fr. 4
 παντοπωλέω -εῖν Pk. 93
 πάντως E. 21
 πάνυ H. 39, Pk. 128, 131*, 240, 428, J. I 48, G. 41, 61, fr. 1, Ki. 53, Ph. 48; in fine versus H. 38, E. 271, 473, 490, S. 48, 149, 163, 236, 294, Pk. 291, 303, 336, G. 48, 52, Kl. fr. 4, Pn. 5, Ph. 46; πάνυ μὲν οὖν E. fr. 1
 πάξ E. 517
 παρά c. gen. H. 29, E. 74, 81, 219, 286, 345, 348, 363, 562, Pk. 149, 299, Kl. 88. c. dat. H. 27, E. 98, 244, 264, S. 170, 268, Pk. 201, 321; c. acc. E. 48, 218, Pk. 338, 440
 παράβολος, S. 113
 παράγω -ομεν E. 194; -ε E. 188, Pk. 275; -ετε S. 80; -αγαγεῖν S. 67
 παραδίδωμι -δῶς Ph. 6; -δοῦναι J. I 14
 παραινέω Ph. 49; -εῖς Ph. 49
 παρακάθημαι -ήμενος Kn. 8*
 παρακαλέω Pk. 122
 παρακολουθέω -ὦν Kl. 48
 παρακρούω -σαμένη E. 329
 παραλαμβάνω -έλαβον E. 219; -λαβὼν Kl. 81, Pn. fr. 1
 παραλείπω -έλιπον E. 339
 παραμυθέομαι -εῖσθαι Pk. 103*; -εμυθεῖτο G. 61
 παράνομος -οι Pk. 66
 παρατυγχάνω -οντα E. 17
 παραφαίνω -φανείς Pk. 175*
 παραφυλάττω -ξει Kl. 72
 πάρειμι (adsum) Pk. 396; -ει Pk. 129; -εστι E. 85, S. 295, Ki. fr. 1; -εαι Pk. 279; -ὦν E. 68, S. 306*; -όντα S. 281, Pk. 119, 134; -όντων E. 286; -οὔσα E. 338; -ης E. 258, 259; -αν Pk. 13; -όντι

Pk. 125; ἐν τῷ παρόντι E. 335; -ῆν Ki. 98*, Kn. 7
 πάρειμι (adeo) -ίων S. 51, Pk. 194; -οὔσα E. 532
 παρεξάλλάττω -ήλλαξε S. 42
 παρέργως S. 293
 παρέρχομαι -εἰλε Pk. 159
 παρέχω -ει H. 17; -ω (coni.) E. 192; -ετε E. 214; -εἶχε Pk. 378, J. I 13
 παρθένος E. 300; -ου E. 236, Ph. 4; -ον J. I 25, 41, Ki. 87; -ων Pk. 391, Ki. 95
 παρήμι -ῆκε Pn. fr. 5
 Παρμένων S. 302, 303, 307; -οντα S. 66; -ων S. 80, 90, 143, 152
 παροινέω -ὦν E. 255; ἐπαρψύνουν Pk. 410
 παροινος -ον Pk. 444
 παροξύνω -ου S. 267*; -ώξυμαι S. 276
 παρρησία -ας E. 561
 πᾶς E. 4, Kl. 65, 67, J. II 14*; -ντός G. 72, 75; -ί E. 15; -α E. 119, 158, 343; -ων E. 19, Ph. 86, 325; -αι S. 269, G. fr. 3, Kl. 2, fr. 1; πᾶσαι E. 547; -αις Kl. fr. 1; πᾶν S. 84; 312; -τός S. 80, J. II 38; -ν S. 239, 310*, Ki. 46; -ντα E. 136, 201, S. 8, 77, 164, 203, 340, Pk. 42, 133, 393, Ki. 31, Kl. 55, J. II 36 -ων E. 200, 316, 326, Pk. 244, 283, Ki. fr. 2; -α H. fr. 2, E. 47, 64, 73, 78, 109, 115, 150, 154*, 157*, 301, 456, 471, fr. 3, S. 6, 70, 86, 101, 151, 166, 172, 217, 247, Pk. 82, 85, 203, 222, 265, 359, G. 19, 23, 40, Ki. 37, 40, Kl. 31, 44, Ph. 22
 πάσχω E. 5; -εις Pk. 68; -ειν E. 61, Ki. 49; ἔπαθε G. 71; πάθω S. 259; -η Pk. 425; -οι Ph. 8; -εῖν S. 311;

- ων J. I 11, J. II 18; πέπονθα H. 18, E. 146, 150, Pk. 335; -ας E. fr. 8, G. 84; -ε E. 433 Πάταικος Pk. 230; -ε Pk. 238, 257, 262, 267, 311, 446 πατάσσω ἐπάταξε J. I 5* πατήρ H. 28, E. 319, 464, 475, S. 277, 319, Pk. 371, 414, 424, G. 10, Ki. 58, 66, Kl. 4*, J. II 17; -τρός E. 265, 351, 449, S. 39, 53, 99, Pk. 320; -ί Pk. 307; -έρα E. 231, 499, G. 9, 59; -ερ E. 14, 79, 84, 103, 123, 127, Pk. 389, Ki. fr. 3; -έρων Kl. 1 πάτριος -α Kl. 23 παύω -ω S. 156; παῦ S. 96; -cesθε G. 77; ἐπαύσατο S. 29; πέπαυσο S. 135 παχύδερμος E. 574 πέδη -ας H. 3 Πειθώ -οῖ E. 338 πείθω -ειν Pk. 248; -ων J. I 14; -οντι E. 54; ἔπειθον Pk. 144; πέπεικα Pk. 83, 138*; -ας Pk. 137; -ε S. 213; -πείθη E. 277; -cθήσομαι S. 322; -θητι Pk. 224; πέπειςαι Pk. 135* πεινάω -ῶσι S. 180; -ῶντι J. II 15 πειράομαι ἐπειράθης E. 502* πέλαγος -ος Pk. 379 πέλεκυς E. 169 Πελίας -αν E. 110 πέλτον -α Pk. 202 πέμπω -ειν E. 400*; -ουσα Pk. 34; -ψω S. 188; πέπομφε Pk. 164 πένης Pk. 376, G. fr. 1; -τος Ph. 31 πενία Ki. fr. 1; -ας G. 71*; -α G. 77; -αν G. fr. 2 πεντάκις E. 202 πεντάμηνος -α E. 576 πέντε Kn. 3 πέπων J. I 17* περαινώ ἐπείραινε J. I 13 πέρας E. 70, 316, 470, Ph. 39; -ας (acc.) G. 49 περί c. gen. E. 3, 8, 30, 197, 241, 246, 288, 464, 527, J. I 45, Ki. 73; c. acc. E. 350, S. 59, 278, Ki. 47 περιβάλλω -έβαλλε Pk. 36; -βαλοῦσα Pk. 111 περιβόητος -οι Pk. 281 περίειμι -έσται S. 134 περιεργάζομαι -ακάμενον E. 358 περίεργος E. 45, fr. 2, S. 85, Ph. 24* περιέρχομαι E. 226 περιέχω -είχετο E. 289 περιηγέομαι -ήσομαι H. fr. 10 περιθεώω -ωσάτωσαν Ph. 55 περικάθημαι -ήσθαι Pk. 234 περίκομμα -τα S. 78 περιμάττω -μαζάτωσαν Ph. 54 περιμένω -ουσι S. 330; -ω (coni.) E. 525; -ειν Pk. 118 περιοράω -ᾱς G. fr. 5; -όψε- cθε Pn. 6 περιπατέω -εῖς G. 85; -εῖ S. 262; -εῖτε E. 12; -εῖν Pk. 60, 156; -ῶν Pk. 109; -οὐν- τας S. 256; -οῦσα Pk. 116; -ήσω S. 243; -ηcon S. 242; -ήσας Ph. 35 περίπατος -ον Pk. 156 περιρραίνω -ραναι Ph. 56 περισπάω -ᾱς E. 504; -έσπα- cμαι E. 143 περιτίθημι -θετε Pn. 10 περιτυγχάνω -τυχών E. 58 περιφανώς Pk. 188* περιφέρω -εις E. 147, S. 69; -ήνεγκε S. 29 πέρυσι E. 259, 441, Kl. 34, 49 πετεινός Pk. 342 πέτρα -ας Ki. 47* πέττω -ειν S. 7 πηδάω -ᾱ S. 261 πηνίκα S. 73 πήρα -αν E. 146, Kl. 29

ηριδίον E. 114
 πιθανός -ός H. fr. 4; -όν
 S. 128; -όν (acc.) S. 322; -ώτε-
 ρος Pk. 422
 πικρός -ός Pk. 170; -όν G.
 fr. 3
 πίμπρημι πρήσειν S. 209
 πίνω -ουσι S. 179; -ειν E. 372,
 J. II 5; ἔπινε Ki. 57; -ον E.
 167; πέπωκα Pk. 221; -ας Kl.
 fr. 2
 πιπράσκω πέπρακας Kl. 84
 πίπτω ἔπεσον Ki. 93
 πιστεύω -ε Pk. 218; -θείς Kl. 73
 πιστός E. 514; -όν (neut.)
 Pk. 67
 Πλαγγών H. 24, 36; -ών (voc.)
 S. 285
 πλανάω Pk. 79; -ās Pk. 79;
 ἔπλανήθη E. 269
 πλάνος -ον Ki. fr. 8
 πλάττω -οι Pk. fr. 3
 πλὴν E. 266, Pk. 255. G. 13
 πλησίον E. 25, S. 127
 πλήττω πέπληχε E. 485, S. 86,
 152, 210; πεπληγμένος S. 115*
 πλούσιος -ους Ki. fr. 1; -α
 Pk. 2; -αν E. 268, Ki. 36
 πλουτέω -είς Kl. 50; -οὔντα
 Pk. 22; -εῖν G. 79; ἐπλούτησε
 Kl. 42
 ποητός S. 131
 ποθεινός -όν Pk. fr. 1
 πόθεν E. 37, 178, 299, 314,
 443, Pk. 351, Kl. 39, 51
 ποθέν Pk. 421*
 ποθέω -είτε Ph. 19
 πόθος S. 279; -ου S. 135
 ποῖ E. 441*, 484, S. 109, 154,
 224, 225, 237, Pk. 144, 234,
 246, Kl. fr. 1
 ποί E. 228, S. 283, Pk. 34, 210,
 211
 ποιέω -είς S. 333; -εῖ Pk. 4*,
 106, 165; -ει S. 317; ἐποιοῦν
 Pk. 288; ποιήσει S. 185; -ειν
 Pk. 232; -ῆται G. 86; -ήσας

H. 34; ποῶ E. 232; -είς E.
 fr. 4, Pk. 245; -εῖ H. fr. 2, E.
 560, G. fr. 4, Ki. 53, 62, Kl.
 74, Kn. 5, J. II 29; -οὔσι
 S. 328; -ῶσι S. 181; ποεί
 E. 339, Ph. 7; ποεῖν E. 106,
 246, 275, 364, S. 7, 73, 88,
 89, 199, 323, 339, Pk. 41,
 84, 261, 405*, 417*, J. I 40,
 Kl. 67, 74; ποῶν E. 558, Pk.
 411; -οὔσαν S. 157; ἐπόουν E.
 57; -εις E. 57; ποιήσω S. 285,
 Ph. 8*; -εις H. fr. 11, E. 278;
 -ει Pk. 175; -ήσων S. 314;
 ἐπόησας E. 90; -ήσω S. 236,
 Pk. 399, J. I 18; -ῆς Pk. 439;
 -η E. 294; -αι S. 151, 340;
 -σας E. 173; πεπόηκα S. 93;
 -ας S. 172; -ε S. 307, Ph. 20;
 -έναι H. 1; -ώς S. 299; ποου-
 μένους G. fr. 5; -ον Pk. 54;
 -ων Pk. 117; -η E. 302, G. 23;
 -ήσομαι E. 296
 ποῖημα -ατα S. 268
 ποιητέος -ον Kl. 9, Kn. fr. 1
 ποικίλος -η Ph. fr. 1; -ον Ki.
 fr. 8; -ον (acc.) E. 384; -α Pk.
 333
 ποιμαίνω ἐποίμαινον E. 26, 39
 ποιμήν H. 21, E. 82; -ένα
 H. 61
 ποῖος ὁ π. E. 175; -ον (neut.)
 Pk. 332*
 πολεμικός Pk. 52
 πολέμιος -ου Pk. 80
 πόλεμος -ου Pk. 5; -ον Pk.
 228
 Πολέμων -ωνα Pk. 431*; -ων
 Pk. 236
 πολιορκία -αν Pk. 233
 πόλις J. II 37; -εως S. 283,
 Ki. 39, Pn. fr. 3; -ει S. 175;
 -ιν E. 245, Pk. 204, Kl. 40;
 -εις E. 547, Kl. 24; -εις (acc.)
 Kl. 57
 πόλισμα S. 110
 πολλάκις Pk. 77, 258, fr. 4

πολύς -ύν Pk. 156, Ki. 1;
 πολλῶν Pk. 282; -οὐς G. 81;
 -ήν S. 269; -άς J. II 30, 31;
 -πολύ H. 49; -λλοῦ E. 128;
 -ῶ Pk. 423; -λύ E. fr. 5, fr. 7,
 S. 222, 261, Pk. 139, Ki. 84;
 πολλά E. 141, S. 266*, Pk. 372;
 -ῶν Ki. 78; -ά E. 357*, 386,
 S. 92, 125, J. I 12, G. 41, 84,
 Ki. 78, Kl. fr. 1; πλείω S. 15;
 πλεόν H. 16, fr. 2, E. 375, G.
 38, fr. 4, Kl. 84, fr. 2; πλεῖν
 ἤ E. 202; πλείστον S. 248; -α
 E. 302, G. fr. 3

πολυτελής -ῆ Pn. fr. 2

πολυτίμητος ὦ Ζεῦ πολυτί-
 μητε Pk. 313

πομπεία -αι Pn. fr. 4

πονέω -οὔντας Ki. fr. 1; ἐπό-
 νησα Kn. 16* 18*

πονηρεύομαι -α E. 133

πονηρός E. 156, G. 3, Pn. 17;
 -έ H. 6, E. 156; -οῖς Kl. 26;
 -όν H. 17, Pk. 200; -όν (acc.)
 E. 567

πόνος -οις Kn. 16

πορεύομαι -εται E. 342; -ο-
 μαι E. 436, Pk. 64, 108, Ki.
 64; -εται Pk. 412; -θῆναι J.
 I 56

πορευτέος -ον Ki. 66

πορίζω -ίcas G. 59

πορνίδιον Pk. 150

πορνοβοσκός -οῦ Ki. 41*; -ῶ
 J. II 10

πορφυροῦς -ᾶ E. 187

Ποσειδῶν νῆ τὸν Ποσειδῶ
 H. 51*, S. 148; -ον Pk. 268

πόσος -αι S. 73; -ας S. 72

ποτέ H. 22, E. 92, 93, 149,
 189, 227, 234, 471, 488, S. 53,
 122, 147, 192, 246*, Pk. 18,
 20, 46, 251, 284, 352, 363,
 364, 375, 397*, J. I 18, G. 47,
 fr. 2, Ki. 53, Kl. 28, 32*, 64,
 73, Kn. 19, J. II 15

πότερα Pk. 189, 391*; π. — ἤ
 E. 92

πότμος -ου Pk. 377*

πότος -οις E. 290

ποῦ E. 225, S. 28, 41, Pk. 106,
 155, 363, 419, Kn. 9

πού E. 481, S. 124, Ki. 65,
 Kn. 14

πρᾶγμα H. 55, E. 13, 229, 304,
 S. 168, 175, 317, 337, Ki. fr.
 7, 8; -τος Pk. 263; -ι Pk. 125;
 -μα E. 8, 45, 113, 130, 296,
 567, S. 5, 55, 204, 228, 239,
 Pk. 28, 57, 136, Ki. 68; -τα
 E. 24, 350, S. 203, Pk. 172,
 193, Kl. 55; -ων S. 326, Pk. 89,
 106, 443, G. fr. 4, Ph. 33*; -αι
 G. fr. 6; -τα H. 9, S. 212, J.
 I 13, G. 67, Kl. 90, Kn. fr. 1,
 J. II 12

πρᾶξις -ιν H. 46, H. 6; -εων
 G. 44; -εις Kl. 3

πρᾶος J. I 36; -ον Ki. fr. 1

πράττω E. 418; -εις H. 41,
 G. 43; -ομεν Kl. 27; -ῆς E.
 559; -ειν E. 357, 558, S. 5,
 Pk. 143, 258, 308; -ων G. 1,
 Kn. 19; ἔπραττες S. 165;
 πράξων Ki. 98*; ἔπραξε S. 116;
 πραττόμενον S. 84; -ομένων
 S. 9, Kl. 76; -χθήσεται Pk. 324;
 -χθέντα E. 24; πράττεται (med.)
 S. 262; -όμεναι S. 177

πρεσβεύω -ον Pk. 260

πρέσβυς -υτέρα S. 22

πρεσβύτης E. 110

πρίαμαι ἐπρίατο Pk. 26

πρίν E. 47, 282, 291, Pk. 149,
 202, Ph. 11

πρό E. 128, 313

προάγω -ων Ki. 50

προαιρέω -ῶν S. 15

προβάτιον -ων H. 26

πρόβατον S. 184

πρόδηλος -ον Pn. 3

προδίδωμι -αι Pk. 218; -δούς
 Kl. 41

πρόειμι -ιών S. 86, 324
 προέρχομαι -ῆλθον S. 47
 προθυμέομαι -μηθῆς Pk. 402;
 -θεία Pk. 1
 προίημι -ήεσθαι S. 215
 προῖε -κα E. 525, 539, Pk.
 437, Kn. 3, J. II 8
 προκόλπιον E. 165
 προλέγω Pk. 208; -ειπεῖν S.
 218; -εἶρηκα Pk. 32
 προνοέομαι -εἶσθαι G. 19; -ου-
 μένη Pk. 17
 προνοητικός E. 344
 πρόνοια -α E. 127; -αν E. 18
 πρόοιδα -ειδέναι Pk. 36; -ώς
 Pk. 222
 προοράω -ωμένη Pk. 12
 προπετής -ῆ E. 571; -ές Pk.
 439, 441
 προπετῶς E. 306, 524
 πρὸς adv. E. 132; c. gen. Pn.
 16; πρὸς τῶν θεῶν H. 14, E.
 6, 224, Pk. 230, 329, Ph. 6;
 πρὸς θεῶν E. 15, fr. 1, S. 88,
 107, Pk. 185, 267, 401, Kn.
 18; π. θεῶν καὶ δαιμόνων E.
 542; c. dat. E. 204, 211, 462,
 J. I 19, Ki. 65; c. acc. H. 34,
 44, E. 23, 82, 130, 160, 209,
 277, 284, 298, 465, 499, 529,
 S. 30, 54, 93, 162, 214, 249,
 Pk. 14, 73, 77, 124, 128, 130,
 131, 137, 146, 157, 186, 197,
 210, 211, 233, 288, 290, 293,
 297, 301*, G. 26, 83, Ki. 49,
 64, 67, 86, Kl. 69, fr. 3, Pn.
 7, Ph. 38, 53, J. II 13, 27,
 32, 39
 προσαγορεύω -ειπε E. 573
 προσάγω -ε S. 237
 προσβάλλω -βαλῶ J. II 27
 προσδοκάω -άν S. 247, Pk.
 107, Ki. fr. 7; -ῶν H. 2, E.
 347
 πρόσκειμι (adsum) -εστι E. 101,
 Ki. fr. 1; -ῶν Pk. 386
 πρόσκειμι (adeo) -εici S. 319,

337, Pk. 298, Kl. 81, fr. 6;
 -ῶν E. 360, Pk. 37, G. 1
 προσέρχομαι -ει Pk. 127;
 -εται S. 26, Pk. 71, G. 31,
 Pn. 7; -ῆλθον E. 379*, Pk.
 110; -ελθῶν E. 181, 203, Ph.
 24
 προσέχω -ε Ph. 49; -έξει Pk.
 154; -έχεσθε Pk. 395
 προσηκόντως E. 490
 πρόσθεν S. 142; -θε S. 190,
 Pk. 109
 προσίστημι -εστῶα Pk. 61
 προσιτέος -ον S. 168
 πρόσκειμαι -μενον Pk. 295
 προσκυνέω -εῖν Pk. 114
 προσλαμβάνω -λάβοιμι E.
 349; -εῖν S. 74; -ῶν H. 32
 προσμένω -ει J. II 16; -έμε-
 νον J. II 6; -μενῶ Pk. 109;
 -μεινον E. 148, 437
 προσνέμω -ναιμάτω Ki. 72
 προσομολογέω -ήσω E. 307
 πρόσοψις -ιν E. 440*
 προσπαίζω -εις E. 182
 προσπίπτω -πέπτωκε E. 460
 προσποιέομαι -ῆ E. fr. 8;
 -εποιεσάμην E. 446
 προστάτης -ην Pk. 89
 προστίθημι S. 166; -ης Ki.
 82
 προστρέχω -ει E. 270; -δρα-
 μῶν Pk. 35; -όντα Pk. 111
 προσφέρω -οι E. 238; -ων E.
 232; -έφερε G. 61
 προσφιλέως Pk. 113*
 πρότερον E. 42, 184, 205,
 280, Pk. 259, fr. 4, Ki. 87
 πρότερος E. 22, 306, S. 231;
 -ον S. 58; -α E. 308
 πρόφασις Kn. 20: -ιν S. 139,
 Ph. 7*
 πρώην S. 31, G. 47
 πρῶτος E. 96, G. 45; -ον E.
 518, S. 61, Pk. 227, J. I 46;
 -α E. 164; -ιτος S. 258
 πταίω ἐπταικότα E. 494

Πτελέα -αι H. 22
 πτεροφόρος -ω Pk. 104
 πτέρυξ E. 187
 πτύω πρὶν πτύσαι Pk. 202
 πτωχός Kl. 49; -όν Pk. 381;
 -ῶν Ki. fr. 1
 πυκνός E. 387*; -όν (acc.
 neut.) E. 473; -ά H. 4, E. 206,
 465*
 πυνθάνομαι S. 72; -ου Pk.
 350; πύθη E. 456; -οίμην E.
 264; -οὐ S. 239; -όμενος Pk.
 69, 434, J. II 25; -ον J. I 43;
 πέπυσται E. 361, J. II 12*
 πύρδανον Pn. 2
 πῦρ S. 208, fr. 1, Pn. 3
 πυρέττω -οντος E. fr. 5
 πυρός -οί Ph. 27
 Πυρρίας Pn. 8; -α Pn. 1
 πῶ S. 127*
 πωλέω -ῶ (con.) Kl. 85
 πῶποτε Pk. 264, Kl. 59
 πῶς H. 56, E. 224, 225, 233,
 329, 550, S. 103, Pk. 107,
 129*, 358, 377, 399, J. I 45,
 Ki. 16, Kl. 41, Ph. 27

ῥάδιος -ον E. 14
 ῥαδίως Pk. 192, Ki. fr. 2, 3;
 ῥῶν Pk. 57
 ῥάκος E. 273
 ῥέπω -ει Pk. 49
 ῥεῦμα G. fr. 2
 ῥέω ῥεῖ S. 248; ἑρρύη S. 245
 ῥῆσις -ιν E. 585
 ῥητός -ά Pk. 360
 ῥήτωρ -ορι E. 19
 ῥίπτω ἑρριπτο S. 10
 ῥόθιον -ω Pk. 353*
 ῥύομαι ἑρρύκατο E. 125
 ῥώννυμι ἑρρωσο G. 84; -cθe
 Pk. 50; -ωμένος J. I 52; -η
 Pk. 62; -ης J. I 21

καθρός -άν E. 354*
 Καμία -αν S. 50, 139
 κάρις -αν Pk. 206*

κατράπης Kl. 60; -ην Kl. 40
 καφής -ές E. 239, Pk. 362;
 -ῇ E. 24
 καφῶς E. 115, 282, 371, 456,
 547, S. 221, J. II 25; -έτερον
 Ph. 20
 σεαυτοῦ -ῶ G. fr. 5; -όν H.
 9, S. 145, 238, 243, Ki. 37;
 -ῇ E. 455, S. 176; σεαυτοῦ
 H. 41, Kn. fr. 1, Ph. 7; -ῶ H.
 3; -όν H. fr. 11, S. 327, Pk.
 353, Kn. fr. 1, Ph. 3, 31; -ῆς
 S. 166
 σημαίνω -ε Pk. 350*, 355
 σιδηροῦς E. 171
 Σιμίας E. 405
 σινδονίτης -η S. 163
 σιωπάω -ῆς G. fr. 5; -α G.
 54; -ῶν E. 22
 σιωπή -ῇ S. 316
 σκαίος E. 497
 σκάπτω -ων G. 48
 σκατοφάγος S. 205, Pk. 204
 σκέλος -ος G. 48; -ῶν Pn. 18;
 -η Ph. 36
 σκέπτομαι -ψώμεθα S. 300
 σκευάζω ἐσκεύακε S. 254
 σκευασία Ph. fr. 1
 σκεῦδος -ον Ki. fr. 9
 σκηπτός S. 211
 σκληρός G. 66
 σκοπέω -εῖς Pk. 302; -ει E.
 240, S. 247; -ῶν E. 488, Ph.
 34; -ούμενος S. 15
 σκυθρωπός -όν E. 43
 σκώπτω -ομένου Kl. 36
 Σμικρίνης E. 360, 538; -η
 E. 546, 563, 570, 586
 σοβαρός Pk. 52, 318*, Kl. 64
 σός H. 31, S. 240, G. 58; -ῶ
 J. I 20, 49; σῆς G. 71*; σὴν
 E. 440, S. 253, Pk. 84, J. II
 32; σόν E. 509, S. 234, Pk.
 444, G. 46; τὰ μὴ κά E. 2
 σοφῶς Pk. 139*
 σπάθη -ην S. 314, 315, Pk.
 165

σπάργανον -οις Pk. 15
 σπεύδω -ε S. 44; ἔσπευδον
 Pk. 305; -ε S. 121; σπευθcon
 S. 337
 σπλάγχνον -α Kl. fr. 1
 σπλήν -να S. 187
 σπονδή Kl. fr. 1
 σπουδάζω ἐσπούδακας Ki. 100
 σπουδή E. 542; -ῆ E. 516
 σπυρίς -ίδα S. 82*
 στακτή -ήν Pn. 16
 στασιάζω -ειν E. 535
 στέλεχος -η E. 42
 στένω -εις H. 5; -ειν Ki. fr. 1
 στέφανος -ον Pk. 421
 στεφανώω -ουμένους G. 8
 τίζω -ειν S. 310; -ξω S. 108;
 -εις S. 108
 στολή -ήν Pk. 413*, Kn. 4*
 στόμα S. 334
 στρατηγός Kl. 61; -όν Pk. 90
 στρατιώτης Pk. 26, 181, 438,
 fr. 3; -ην Pk. 66
 στρατόπεδον -ον Pk. 218
 στρεπτόν E. 187
 στρέφω -ει (med.) Pk. 234;
 -ομένους Ki. fr. 1
 στριφνός E. 168
 στρόβιλος S. 210
 Στρουθίας -α Kl. fr. 2
 κύ H. 4, 6, 11, 15, 40, 56, E.
 22, 90, 156, 159, 174, 187,
 188, 276, 322, 324, 443, 495,
 523, 527, 574, 586, 587, fr. 2,
 S. 68, 79, 102, 109, 182, 225,
 229, 231, 232, 233, 237, 257,
 312, 325, fr. 1, Pk. 82, 96,
 105, 130, 153, 188, 209, 215,
 233, 311, 371, J. I 47, G. 84,
 Ki. 21, 100*, Kl. 73, 76*, fr. 1,
 Pn. 1; κύ γε Pk. 131, G. 28,
 41, 53, Ki. 74, Ph. 43, J. II
 24*; coθ E. 32, 138, 251, 259,
 505, 522, fr. 1, S. 100, 173,
 193, Pk. 116, 149, 237, 242,
 324, 412*, 428, G. 70, Ki. 73,
 Ph. 34, 38, 39; cύ H. 10, 16,

E. 5, 24, 47, 70, 71, 88, 91,
 140, 141, 178, 242, 317, 330,
 334, 444, 495, 498, 501, 563,
 571, 585, S. 164, 166, 218,
 248, 256, 259, 260, 315, 316,
 328, 332, Pk. 85, 108, 137,
 143, 154, 208, 220, 225, 235, 257,
 327, 334, 359, 366, 436, fr. 4,
 Ki. 23, Kl. 56, 66, Kn. fr. 1,
 J. II 23; cέ E. 2, 10, 69, 75,
 87, 97, 99, 131, 148, 158, 213,
 323, 326, 437, 448, 494, 510,
 532, 534, 547, 561, 567, 570,
 fr. 2, S. 43, 78, 81*, 91, 108,
 113, 135, 156, 171, 177, 285,
 330, Pk. 86, 89, 93, 109, 118,
 134, 148, 149, 155, 162, 218,
 232, 251, 260, 274, 326, 364,
 401, 405, 412, 414, J. I 37,
 43, G. 23, 42, 43, 83, Ki. 42,
 fr. 2, Kl. 83, Ph. 30, 33, 51,
 53, 54, J. II 16; ύμεις Pk. 8,
 176, 237, 276; -ών Pk. 197;
 -ιν H. 27, E. 8, 384, 537, S.
 76, Pk. 192, 309; -ας E. 453,
 S. 54, Pk. 373, Ki. fr. 1
 συγγενής -ές Ki. fr. 1
 συγγνώμη -ης E. 476, Pk.
 445; -ην Ph. 41
 συγκαλύπτω -κεκάλυπται Ph.
 23
 συγκαταγηράσκω -ει Ki.
 fr. 1
 συγκρύπτω -εις S. 93
 συγχωρέω -ήσομαι H. fr. 7
 συκοφαντέω -είς E. 1, S. 233
 συκοφάντης G. fr. 1
 συλλαμβάνω -ης Ph. 2; -ειν
 Kl. 26*; -ων S. 13; -λαβε S.
 243; -ών S. 144, Pn. fr. 3
 συλλέγω -ει Kl. 43
 συμβαίνω -βεβηκός G. 5; -ός
 (acc.) E. 501
 συμβολή -άς E. 287
 σύμβουλος Ki. 51; -ον Ki. 88
 σύμμαχος E. 338; -ους Kl.
 40*

συμπαίζω -έπαιζον E. 261
 συμπείθω -εις E. 527; -πεπει-
 -κέναι Pk. 140; -πεπεισμένος
 Pk. 311*

συμπίπτω -πέσῃ Pk. 21
 συμπλέκω -πέπλεγμαι H. 12*,
 E. 19

συμποιέω -ποήκουσα Pk. 427
 συμπράττω -ε E. 281*

συμφέρω -οντα S. 264

σύν Pn. fr. 7

συνάγω -ουσι E. 195; -ηγμένοι
 Pk. 55; -ον H. 7

συναπαιτέω E. 89

συναπαρκέω -ήρκει Ki. 14

συναρέσκω -ει E. 333; -αρέσῃ
 E. 295

συναρμόζω -ήρμοςαν E. 553

συνάχθομαι H. 10

συνδιαλλάττω -αχθήσομαι
 Pk. 428

συνδιορθόω -ώσεις Pk. 161

συνδοκέω -εῖ E. 336

σύνδουλος -ον Pn. 5

σύνειμι -εστι Ki. fr. 1

συνέκκειμαι -μενα E. 136;
 -εξέκειτο E. 233

συνεκτίθημι -τεθέντα E. 59

σύνεργος -ων E. 83

συνευρίσκω -ρεῖν E. 84

συνήθεια S. 280

συνήθης E. 42, Pk. 258; -εις
 Pk. 56

συνθύω -ε Pk. 446

συνίημι -ήκας Pk. 392; -ε
 E. 589

συνίστημι -ίσταται S. 211;
 -εστηκώς Pk. 291

σύννοος E. 44

σύννοδος Kl. 10

σύννοια S. 57; -οισθα S. 102,
 239; -οιδε S. 217; -ειδότα E.
 210

συνοικίζω -κίειν H. 43*

σύνολος -ον Pn. fr. 3

συντίθημι -τιθέμενος E. 288

συντρέφω -ομένην H. 19

συντρίβω -ει E. 561

Σύρικος -ε E. 53

Σύρος G. 39

σύσσημον Pk. 362

συστρατιώτης -ας Kl. 71

συστρόφως Ki. 92*

συχνός -ή E. 472; -ά S. 15

σφάττω -οι S. 263; -έτω Pk.
 420

σφόδρα E. 587, G. fr. 2, Pn.
 fr. 2, 4; in fine versus E. 203

272, 311, 435, 468, 501, 541,
 S. 276, Pk. 6, J. I 36, Kl. 8

σφοδρός -οῦ Pk. 8; -όν Pk.
 322*

σχεδόν E. 232, 419

σχολάζω -άσαις E. 7

σχολή -ήν E. 544, G. 64; κατὰ
 σχολήν E. 321, 448, Pk. 39

σψίζω -ουσι E. 550; -ε E. 191,
 486, Kl. 22; -ετε Pk. 51; ἔσω-

σε E. 126, 556; σῶσαι E. 180;
 σέσωκε E. 134; σψίζεται E. 201;

-οιτο H. 48

σῶμα E. 101; -α (acc.) E. 121;
 -ατα Pn. fr. 8

σῶς -ν E. 192

Σωσίας Pk. 207, 281; -α Kl.
 fr. 1

σωτῆρ νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρα
 E. 142, Pk. 336

σωτηρία Pk. 263; -ας E. 122;
 -αν Kl. fr. 1

Σωφρόνη -ην E. 529, 579; -η
 E. 522, 531

σώφρων -ονα E. 520, S. 129

ταινία -αν Kl. 17; -αις Ph. 23
 τάλαντον -α Pk. 93, 437, Kn.
 3, J. II 8

τάλας E. 219, 377*, S. 253;
 -αν E. 217, 222, 249, 329,

432, S. 37, 154, Pk. 305, 414*,
 425, Ph. 45*; τὰ αἶνα E. 312,

S. 30, 45, 183, 223, Pk. 375,
 380, G. 49; -αν E. 434

ταμειδίδιον -ου S. 18

ταμειῖον S. 21; -ω S. 42; -ον S. 14

τάν S. 202

ταναός S. 111

ταπεινῶς S. 288

ταρακτικῶς E. 361

ταραντίνος -ον E. 272

ταράττω -εις S. 327

ταραχή -ήν E. 240, S. 9, 221, Pk. 175

τάριχος -ος E. fr. 6

Ταυροπόλια -οις E. 234, 255, 260, 300, 442, 579

ταῦρος E. 171

τάχα Pk. 241

ταχέως E. 351, Kl. 42; -ιστα S. 4, Pk. 287

τάχος S. 8

ταχύς -ύ adv. E. 337, S. 158, 180, 250, 315 G. fr. 2, Pn. 10;

τὴν ταχύστην Pk. 75, Ki. 52

τε H. 35, 38, 43, E. 110, 242, 261, 297, 301, 352, 429, 468, 475, 478, 479, 496, 542, 557, 569, S. 56, 215, Pk. 8, 15, 16, 20, 32, 43, 48, 50, 81, 96, 124, 153, 159, 223, 234, 306, 308, 309, 312, 350, 391, 424*, G. 82, Ki. 35, 36, 38, fr. 5, Kl. 74, fr. 1, Pn. 12, 23, Ph. 12, 16, J. II 25, 38; in fine versus S. 20, G. 51; τε — τε H. 24, S. 20; τε — καί S. 296, G. 70, 73, Ki. 39

τέγος -ους S. 246, 248

τεκμήριον Pk. 430; -ον (acc.) E. 239

τέκνον (voc.) G. 25, 63, 84

τελευτάω -ήσαντα H. 32

τελέως S. 276, Kl. 61

τέλμα E. 532

τέλος Pk. 283*; -ος (acc.) S. 203

τέρας -αιν E. 576

τετράδραχμος Pk. 191

τετρώβολος -ους Pk. 203

τέτταρες -ας Pk. 153

-α J. II 8

τέχνη -ήν G. 13*, Kl. 50, Pn. 12, 13

τέως H. 8, Pk. 241

τῆδε Ki. 63

τηλικούτος -οῦτοι E. 120

τῆμερον S. 225, Pk. 80

τηνικαῦτα E. 166

τηρέω -εῖν 128, Pk. 321, 335*;

-ὦν Pk. 223; -οὔντα Kl. 44;

ἐτήρεις E. 575; τηρήσω E. 158;

τηρεῖσθαι E. 94

Τίβειος H. 21, 28; -ε Pn. 3

τίθημι τιθείς Pk. 368, 370;

θῶ 178; θές E. 177, 182; θέ-

σθαι Pk. 346

τιθηνέομαι -εῖται E. 247; ἐτι-
θηνούμην S. 32

τίκτω -ει Ph. 11; ἔτεκες E.

446; -ε E. 237; τεκοῦσα Pk.

373; -ῃ E. 51; -αν E. 447,

Pk. 345

τίλλω -εις H. 5; -ουσα E. 271

τιλμός E. 472

τίμιος -οι Ph. 30

τιμωρία -αν Pk. 253

τίς E. 4, 174, 283, 285, 360,

434, 538, 563, 566, S. 182,

194, 224, Pk. 85, 198, 240,

327, 364, 369, 397, J. I 18,

Ph. 34, J. II 16*; τίνος E. 265,

330, 449, S. 98, 99, 105, G. 87,

τοῦ S. 99; τίνι J. I 48; -να

E. 507, S. 226, Pk. 197, 246,

J. I 16, G. 12, Ki. 77, Ph. 18;

-αι Ki. fr. 3; τί E. 37, 38, 44,

170, 262, 584, S. 38, 133, 145,

147, 159, 162, 171, 190, 192,

193, 194, 247, 248, 317, Pk.

126, 224, 375, 411, Ki. 42,

53, Kn. fr. 1; τίνος E. 8, Pk.

371; τοῦ J. I 45; τί (acc.) H.

4, 5, 15, 36, 40, 44, E. 9, 96,

148, 188, 220, 246, 275, 279,

294, 461, 484, 546, 582, fr. 4,

S. 89, 90, 92*, 106, 111, 112,

157, 169, 194, 212, 219, 223, 226, 259, 299, 307, 308, 314, 316, 331, 332, 333, 334, 339, Pk. 40, 80, 106, 135, 165, 183, 187, 243, 272, 321, 323, 366, 395, 399, 425*, fr. 4, J. I 18, 34, 47, 58, G. 28, 33, 43, 84, 85, 86, Kl. 25, 52, 53, Kn. 6, Ph. 28, 49, J. II 7; τί γάρ H. 4, E. 5, 20, 21, 44, 148, 461, S. 92*, 193, 236, 259, Pk. 425, J. I 34, 55, G. 85, Ki. 42*, fr. 2, Ph. 8; τί οὖν H. 40, E. 9, 96, 294, S. 164, 318, Pk. 321, J. I 15, Kn. 7, J. II 18*; τίνα Pk. 349*, G. 67

τίς encl. E. 39, 60, 82, 124, 168, 170, 172, 238, 267, 286, 294, 311, 325, 357, 388, 428, 453, 454, 461, 487, 501, 537, S. 17, 19, 22, 81, 85, 106, 146, 168, 219, 263, 306, Pk. 47, 126, 329, 339, 356, 385, 390, 391, 425, 431, G. 37, 66, 81, Ki. 52, 95, Kl. 47, 65, Kn. 10, Pn. 15, Ph. 8, 24*, 25*, J. II 4, 14*, 18, 34; τινός E. 363, Pk. 18, G. 55, Ki. 96; -ví H. fr. 8, E. 2, Ph. 5; -νά H. 20, E. 9, 29, 83, 109, 164, 268, 551, S. 9, 314, Pk. 12, 63, 156, 158, 367, G. 6, Ki. 1, fr. 1, Kl. 40, 50, Pn. 12, Ph. 21; -ές Ki. 97*, Pn. fr. 4; -cí Kl. 6; -άς Pk. 196, Kl. 3; τί H. 8, E. 47, 169, 187, 460, 530, S. 248, Pk. 21, 235, 236, 345, 427, Ki. 46, fr. 1, 7, Ph. 40, J. II 15, 23; τινός E. 288, S. 321; -ví Pk. 353*; τί H. 1, 18, 33, E. 8, 70, 106, 130, 131, 134, 151, 185, 211, 216, 232, 243, 284, 345, 349, 444, 464, 529, 561, S. 13, 42, 93, 337, Pk. 17, 110, 151, 161, 182, 208, 232, 233, 238, 264, 270, 294, 441, G. 71, fr. 4, Ki.

49, Kl. 41, Kn. 15, Ph. 50, 53, J. II 46; -νών Pk. 4; nomini antepositum H. 33, S. 17, 146, 306*, Pk. 441, G. 66, Ki. 46, fr. 7, Kl. 47, Kn. 10, Ph. 50

τίτθη S. 22; -η Ph. 13*; -ην S. 61; -η S. 43

τιτθίον S. 51

τοι S. 330*

τοιγαροῦν E. 575, S. 239, Pk. 410

τοίνυν E. 316, Pk. 80, 190*

τοιούτος G. 29; -ον S. 31, 130, Pk. 45; -οι E. 120; -ους E. 153, Pk. 199*; -αύτην S. 220, Pk. 312; τοιούτον H. 6, E. 260, 329, S. 242; -το E. 460, S. 160, Pk. 236; -ούτον (acc.) E. 293, 474; -το S. 282, Pk. 110, G. 82; -αῦτα E. 290; -αῦτα (acc.) H. fr. 4, E. 345, S. 126*, 206

τοιουτοσί E. 39; -ονί E. 29; τοιαυτησί E. 520; -ονί E. 228; -ουτί Pk. 339; -ουτί (acc.) Pk. 107

τοιῖχος -ον Ph. 21

τολμάω -άτε Pk. 187; -ήκει E. 106

τοπαστικός -όν E. 340*

τόπος -ου Pk. 366, 384*, Kl. 60; -ον E. 41, Pk. 367, J. II 34

τοσοῦτος -ούτων Pk. 285, Kl. fr. 5; -αύτην E. 544; -ούτον (acc.) E. 220, Pk. 293; -αῦτα S. 279; -α (acc.) E. 38, S. 261, G. 37

τότε E. 34, 46, 59, 96, 98, 116, 261, 286, 304*, 334, 449, 495, 498, 578, S. 121, 164, 267, 270, 271, Pk. 145, 338, 365, 407*, 429, Ph. 17; τότε μέν—τότε δέ S. 249

τραγικός -ήν E. 585

τράγος E. 171, Pk. 339, 340

τραγωδός -ων S. 245; -ούς E. 108

τράπεζα -ας S. 72
 τραπεζοποιός -όν S. 75
 τραχύς S. 205
 τρεῖς -ῶν Ph. 55; -εῖς Pk. 153,
 Kl. 87; -ία Pk. 437, Kn. 3*
 τρέμω Pk. 375
 τρέπω -εσθαι Pk. 124; τράπω-
 μαι E. 484
 τρέφω -εις S. 195; -ει S. 103;
 -ουσι S. 258; -ειν E. 34, S. 64,
 Pk. 370, 382; -ων Pk. 364;
 ἔθρεψε Pk. 365; τρεφόμενον
 E. 252; -η Ph. 14; -ης G. 11;
 τραφεῖς E. 104; τεθραμμένης
 Pk. 7
 τρέχω -εις K. 17; -ει S. 261;
 -ουσι S. 178; -η Pk. 167; -ε
 S. 224; -ειν E. 107; δραμεῖν
 Pk. 91*
 τριακοστός -ήν E. 26
 τρίβω -ουσα G. 85
 τριβώνιον G. fr. 1
 τρίμηνος -ον H. 45*
 τρίς J. I 59, Kl. fr. 2
 τρισάθλιος E. 385; -ον (neut.)
 Pk. 150
 τρισατυχής Kl. 31*
 τρισκακοδαίμων Pk. 400, J.
 II. 19; -ον (voc.) E. 492
 τρισκατάρατος -ε E. 540
 τρισμύριοι E. 548
 τριταῖος -ον G. 50
 τρίτος -ην H. 30, E. 223; -ον
 Pk. 341, Kl. 16
 Τροία -αν Kl. 82
 τρόπος E. 560, 566; -ου Pk.
 430; -ω S. 205; -ον E. 553,
 S. 48, 132, Pk. 80*, 242, 243,
 382, J. I 33, Ph. 19, J. II 27;
 -όν τινα H. 20, Pk. 63, 158
 τροφή -ήν H. 28, Pk. 378, Kl. 5
 τρόφιμος E. 251, fr. 1, S. 301,
 Pk. 74; -ον E. 160; -ε Pk. 102,
 Kl. 55, Ph. 41
 τρυφάω -ᾷ G. fr. 2; -ᾶν S. 161
 τρυφερός -ῶ Ki. fr. 1
 τρυφή -ήν Ki. fr. 5

Τρύφη S. fr. 1*
 τυγχάνω -ει H. 8*, S. 19; ἔ-
 χον S. 14; -ε S. 79, Pk.
 148, G. 5*; τύχη E. 388, fr.
 G. fr. 1, Ki. 63, 89; -οιμι Ki.
 -εῖν E. 341; -όν H. 31, E. 2
 482, 515, Pk. 184, G. fr.
 τυχόν ἴσως E. 287, Pk. 1
 Kl. 7; τετύχηκας Pk. 445;
 Pk. 347*
 τύπτω -ήσεις S. 229; -ομαι
 235*
 τύραννος -οι Kl. 59
 τυροπωλέω -ει Pk. 100
 τυφλός -ήν Kn. 14*
 Τύχη Pk. 30; -ης Pk. 380;
 Kn. 13
 τύχη E. 134; -ης S. 1
 Pk. 354, G. fr. 2; ἀγαθῇ τυ-
 χῇ E. 6, S. 82, Ki. 40; -ην
 13, G. 31

ὕβρις -ει Ki. 19
 ὕβρις ζω -έτω Pk. 316
 ὑγιαίνω -εις Pk. 220; -ων
 fr. 5
 ὑγίεια -αν Kl. fr. 1
 ὕδωρ S. 250; -ατι Ph. 4
 -ωρ S. 12
 υἱδοὺς -οὺν E. 519*, S. 20
 υἱός S. 132, 265, G. 58;
 Pk. 447; -όν S. 137, 172,
 I 40, Kl. 2
 ὑμέτερος -αν G. fr. 2
 ὑπάρχω -ει S. 77
 ὑπαφίσταμαι -αποστήσομαι
 S. 153
 ὑπεκδύομαι -δέδυκα E. 4
 ὑπεναντίος -ον Kl. 74
 ὑπέρ c. gen. H. 41, E. 1
 Pk. 273, 325, 432, Ph. 30,
 II 2; c. acc. E. 104, Ph. 1
 ὑπερβολή -ῃ Ki. 48; -
 H. fr. 4
 ὑπερδειπνέω -εῖς H. 17
 ὑπέρευ Pk. 404
 ὑπέρευγε E. 308

ὑπεροράω -όψεται E. 105
 ὑπερσπουδάζω -εσπουδακώς
 S. 4
 ὑπερῶν -ου S. 17
 ὑπικχνέομαι -εσχόμην E. 55;
 -έσχεται G. 74
 ὕπνος Ph. 38; -ον Ki. fr. 1
 ὑπό c. gen. Pk. 31, Pn. 20,
 Ph. 43; c. acc. G. 7
 ὑποβρέχω -βεβρεγμένων J.
 II 34
 ὑποδέχομαι -εσθαι Pk. 84;
 -δέξασθαι Pk. 141
 ὑπόθημα E. 288
 ὑπολαμβάνω -έλαβον S. 274;
 -εσ Pk. 312; -ε S. 277; -λάβοι
 Kl. 66
 ὑπόξυλος Pn. fr. 7
 ὑπομαίνομαι -εται E. 457
 ὑπονοέω S. 55; -εῖν S. 206
 ὑπόνοια Kl. 47; -αν E. 240,
 Pk. 309
 ὑπόσκιος -ον Pk. 367
 ὑποφοβέομαι -ούμενος G. 2
 ὑπόχρυσος E. 170
 ὕς τὴν ὕν Pk. 418
 ὕστερίζω -ειν S. 325
 ὕστερον Pk. 420
 ὕφαιμος -ον E. 479
 ὕψηλός E. 428, 501

φαίνω -εται E. 167, S. 259,
 Pk. 76, 269; φανεί Pk. 423;
 φανῶ (coni. aor. pass.) -ῆ
 E. 319; -έντα S. 119
 φακός -ούς Ph. 56
 φανερός Kl. 78; -όν E. 278.
 Φανίας -ου Ki. 96, 99; -α Ki.
 fr. 1
 φαντάζομαι -εται Ph. 18
 φαρμακεύω ἐπεфарμακεύω
 H. fr. 6
 φάρμακον Ph. 51, 52; -α
 G. 59*
 φάσκω -ειν Pk. 166; -ων S. 291
 φάσμα Ph. 9
 φαύλως S. 165, G. 61

Φειδίας -α Kl. 19, Ph. 31,
 50
 φείδομαι -εται Kl. 43
 φενακίζω -εις S. 100
 φέρω S. 55, Pk. 272; -εις E.
 493, S. 327, 329; -ει Pk. 246,
 G. 36, Kl. 31; -ομεν G. 40;
 -ε E. 145, S. fr. 1, Kl. fr. 1;
 -ειν E. 221, S. 289*, Pk. 56;
 -ων Kl. 28, 46, Pn. 2, 8, fr.
 6; -οντα S. 293, Pk. 164;
 οἰκοντα Pk. 59; ἤνεγκε S.
 305; ἔνεγκε S. 315; φερό-
 μενος E. 304, Pk. 88, Pn. 22
 φεύγω -εις E. 1, S. 225; -ε
 S. 230; ἔφευγε Ki. 56; φευξού-
 μεθα Ki. fr. 3; ἔφυγον S. 299;
 -εσ S. 308; -ε Pk. 37, 111;
 φύγω S. 223; -εῖν E. 500, S.
 122; -ών G. 14*
 φημί E. 63, 144, 182, S. 334;
 Pk. 99; φῆς E. 254, S. 212,
 Pk. 135, 243; -cí E. 44, 50,
 61, 87, 129, 249, 582, S. 30,
 38, 41, 209, 215, Pk. 129,
 132, 136, 280, 299; φατέ Pk.
 236; φací E. 223, Pk. 101;
 ἔφην Pk. 142; -ηθα Pk. 141;
 -η E. 190, S. 104; -ααν E.
 268; φήσω E. 300, 313; -εις
 E. 553

φθάνω φθάσαι G. 45
 φθείρω ἔφθαρμαι H. 13
 φιλέω E. fr. 2, Pk. 428; (soleo)
 -εῖ E. 290; (osculor) ἐφίλει
 Pk. 36; ἐφίλησε S. 29, Pk.
 407; φιλήσαι E. 314, Pk. 123.
 Φίλινα (voc.) G. 22, 28, 86.
 Φιλίνος -ου Pk. 448
 φιλόμοσος -ον Ki. fr. 5
 φίλος S. 193, Pk. fr. 1, Ki.
 fr. 2; -ος (voc.) Pn. fr. 3;
 -οι E. 382; -οις S. 188; -η
 E. 265, -ην E. 507; -η E. 338.
 -ον G. 63; -τάτου Pn. 18; -ον
 E. 519; -ε S. 78, Pk. 340;
 -οι E. 435; -ην G. 15; -η E.

- 439, 444, 450, S. 285, Pk. 115, 323, 411, 442, fr. 4, Ki. 2; -ον S. 27
- φιλοτιμέομαι -οῦμενος Pk. 265
- πλήναφος -ον Kl. 21
- πλυαρέω Pk. 153; -εῖς S. 241, 313, Pk. 146
- πλύαρος Pn. 15
- φοβέω -οῦμαι E. 283; -οῦ S. 254; φοβηθεῖσα Pk. 130.
- φόβος -ων J. I 39.
- φοιτάω -ῶντος Pk. 33.
- φορά Pk. 283.
- φορτικός -ώτερον Ph. 40.
- φορτίον Pn. 8.
- φράζω -ει Pk. 17; -κει Pk. 39*; -αμεν J. II 28*, 29*; -ον Pk. 351, 369; -και S. 221, Pk. 108, 143; -cas S. 5, 198, G. 14, 45; -αντα E. 207, 209; -aca Pk. 180.
- φρῆν φρενῶν Pn. 15.
- φρίζω πέφρικα E. 480.
- φρονέω G. 27; -εῖς H. 50; -εῖν H. fr. 3, E. 534, Pk. 158, Ph. 3.
- φρονέω -οὔντος E. 542
- φρόνησις -εως Ki. 80
- φροντίζω -ουσι E. 552; -ίcas Pk. 294
- φροντίς -ίδων E. 38
- φρούραχος Kl. 60; -ον E. 554
- φυλακή -ῆς Ph. 16; -ήν Pk. 20
- φυλάττω -ετε S. 87, Pn. 1*; εἰν E. 193; -άξεις E. 157; -αττομένη Ph. 14; -άξεται S. 292
- φυσάω -ῃς E. 492
- φύομαι ἔφυ E. 584
- φύσις E. 583; -ει E. 126, Pk. 16, 44; -iv E. 105
- Χαιρέας J. I 54, -α J. I 46, 47, Kn. 9; -α J. I 29
- Χαιρέστρατος -ου E. 190; -ον E. 161; -ε E. 512*
- Χαιρεφῶν S. 258
- χαίρω -ε E. 439, S. 81, 312, G. 41, K. 73, J. II 16; -έτω E. 356, G. 28
- χαλάω -α E. 146*
- χαλεπαίνω -ανεί S. 204; -εῖν J. I 43
- χαλεπός E. 539; -ά Pk. 171
- χαμαιτύπη S. 133
- χαριέντως E. 355
- χάριν Pk. 371
- χάρις E. 325; -iv E. 14, 63, 348, S. 269, G. 71, Pn. 19
- Χαρίσιος J. II 16*; -ου E. 176, 189, 230, 450, 459; -ω E. 513, -ον J. II 32
- χέζω χέσης Ph. 42
- χείρ χεῖρα S. 237; χερσί Kl. 79; χεῖρας E. 57, G. 85
- χείρων S. 252
- χελιδῶν -όνων Pk. 279
- χθές ἐχθές E. 166
- χθών -ονός S. 110
- χιλίαρχος -ω Pk. 104
- χίλιοι -αι E. 548
- χλαμύς -ύδα S. 314, 331*, Pk. 164
- χλευάζω -ουσα E. 215
- χοῖνιξ -ίκων H. 16
- χολάω -ῃς E. 176; -ῃ S. 201*
- χολή E. 459; -ήν E. 586, S. 186, Pk. 189
- χορός Pk. 391; -ῶν E. 580
- χοῦς H. fr. 5
- χράομαι -ωμένου Pk. 242; χρήσεται E. 495, S. 219; -ηται E. 555*; -και Pk. 80; κέκρηται E. 490, Pk. 125
- χρεία S. 187; -ας G. 55
- χρέος -ος H. 36; -α Ki. 98
- χρή E. 275, S. 134; ἐχρῆν H. 7, fr. 3, S. 206, Pk. 325, 414
- χρῆμα -τα E. 401, Pk. 343; -τα (acc.) E. 180
- χρήσιμος -ον Pk. 233

χρηστικός H 48, S. 193; -όν
E. 526

χρηστικῶς G. 48

χρόνος S. 280, G. fr. 4; -ου
Ki. 33; -ψ Pk. 296; -ον E. 7,
119, 158, 343, 463, S. 16, 58,
282, Ki. 1, 67, Ph. 15; -ων
Ki. 45

χρυσίον S. 249; -ου Pk. 93*,
385*; -ον Kl. 84; -α S. 167

Χρυσίς S. 191, 212; -ίδος S.
99; -ίδα Kl. fr. 4; -ί S. 86,
163, 170, 177, 224, 230

χρυσός S. 245

χρυσόοις -ῆ Pk. 393; -οὖν Kl.
fr. 2

χρῶμα -τα E. 466

χωρέω -οὖν Kl. fr. 2; -ήκει
Kl. 70

χωρίζω ἐχωρίσθητε Pk. 358

χωρίον -ων E. 26; -α E. 92

χωρίς E. 218, Pk. 400

πάλλω ἐπαλλον E. 260

πάλτρια -ας E. 396*; -αν E.
fr. 1, J. II 19

παύω -ων Kl. fr. 6

ψεύδομαι -ομαι E. 275

ποφέω -εῖ S. 222, Pk. 126,
426; ἐπόφηκε E. 454, S. 324

ψυχή -ήν H. 18

ὦ Pk. 170

ὠθέω ὠσον S. 138

ὠνέομαι -εῖται Kl. 80; -ούμε-
νος J. II 5

ὠνιος -οι Ph. 27

ὠρα μὴ ὠρας ἴκοιο Pk. 131,
Ph. 43

ὠραῖος -αν Kl. fr. 4

ὥς (ad) E. 455, Pk. 179, 187*,
212, 401, 412; (quam) H. fr. 4,
E. 249, 310, 311, 346, 465*,
S. 59, 250, Pk. 62, 68, 127,
204, 286, 407, Ki. fr. 8, Kl.
45; (tamquam) S. 49, Pk. 10,
125, 353*, G. 22, Kn. 14*;
(cum) H. 31, E. 112, 113, 152,
340, 371, S. 29, 274, Pk. 34,
110, 128, J. I 13, G. 50; ὥς
τάχιστα S. 4, Pk. 287; (ut) H.
24, E. 46, 91, 173, 190, 194,
200, 214, 255, 465, 577, S. 79,
83, 120, 148, 157, 226, Pk.
14, 63, 76, 112, 120, 148, 150,
163, 375, Kl. 2, Kn. 15, J. II
18; (ὅτι) S. 245, Pk. 137*,
138*, 206, 245, J. II 33; (utinam)
E. 207

ὥσπερ S. 200, Pk. 32, 201,
J. I 45

ὥστε E. 545, S. 20, 52, 215,
Pk. 47, 250, Kn. 18

ὠφελέω -εῖν Ph. 53

ADDENDA ET CORRIGENDA

H. 48 χρηστὸς εἶ κύ, 49 adn. πολὺ πρεπόντως

E. 152 ἡλίσκετ', ad 286 (p. 34) adde C_s(V), 312 τάλαιν',
377 τάλας, 465 adn. ὡς πυκνά Wil., 478 ἀνηλεής, 492 μεγάλα,
518 μόνας

ad S. 65 (p. 70) J_s, 79 dele], 95 Ἀσκληπιόν, 151 ποήσαι,
216 αὐτόχειρ, 309 γέλοιον, 311 ἀδίκως, 332 νουθετήσεις μ'

Pk. 39sq. iam ἴδ[οι | αὐτήν legit Rei. recte, 56 συνήθεις,
78 ἀλαζών, 90 adn. pro τῆς ἐπιβουλῆς Wil. lege τοῦ παντός στόλου
vel λόχου Wil., 112 εἴμ', 181 μεγάλα, 333 post ἔξω inserte Δωρί,
392 οὔκουν, 397 τίς ἐστιν, 423 adn. suppl. Ro.

G. p. 156 sub 54 et 62 adde paragraphos

Ki. 77 ἀεί

Homer. Bearbeitet von **Georg Finsler.** [XVIII u. 618 S.]
gr. 8. 1908. Geh. *M* 6.—, geb. *M* 7.—

„... Das Buch bietet unendlich viel mehr, als der Titel vermuten läßt. Es findet sich darin ein solcher Reichtum von Gedanken, die aus der Tiefe des schier unerschöpflichen homerischen Brunnens geschöpft sind, daß der Berichterstatter in Verlegenheit ist, wie er in einer kurzen Besprechung darüber Auskunft geben soll. Denn es werden so ziemlich alle Fragen behandelt, die sich auf Homer beziehen, mit Ausnahme der rein textkritischen und sprachlichen Untersuchungen. Aber auch die Ergebnisse dieser letzteren sind überall mit in die Gesamtdarstellung verwoben. Der ungeheure Reichtum der „homerischen Welt“ wird gezeigt in den Abschnitten über Natur und Leben, den homerischen Menschen, Gesellschaft und Staat, Religion. Nichts ist vergessen; mit erstaunlicher Beherrschung des Stoffes ist systematisch alles zusammengefaßt, was sich aus Homer herausholen läßt. Die Angaben sind im einzelnen durch Homerverse belegt, so daß jeder Gelegenheit hat, die aufmerksame Wanderung des Verfassers durch die blühende Natur der homerischen Welt im einzelnen nachzuprüfen.“ (Deutsche Literaturztg.)

Die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. Von **Eduard Norden.**
2. Abdruck. 2 Bände. I. Band. [XX, 450 S. u. 17 S.]
II. Band. [IV, S. 451—968 u. 18 S.] gr. 8. 1909. Geh.
je *M* 14.—, geb. je *M* 16.—

„... Eine ganz außerordentliche Belesenheit, großes Geschick, den massenhaften Stoff zu verteilen, und eine glückliche Gabe, die Dinge auch da ansprechend in einen Zusammenhang einzuordnen, wo ein tieferes Eindringen nicht möglich war, unterstützen den Verfasser. Es ist von Vorteil, solche allgemeine Übersichten zu haben, an die später die Einzelforschung ergänzend, berichtend, umstürzend anknüpfen kann. Die vorliegende Darstellung gewinnt durch die zahlreichen, ausführlich mitgeteilten Belegstellen und die vielen in den Anmerkungen niedergelegten, meist sehr lehrreichen Nachweise; so eignet sich das Buch auch zur Einführung in die behandelten Fragen.“ (Literarisches Zentralblatt.)

Palaeographia Latina. Exempla codicum Latinorum phototypice expressa scholarum maxime in usum edidit **Maximilianus Ihm.** Series I. 22 Lichtdruck-Faksimiles auf 18 Blatt Folio. [16 S. Text.] gr. 8. 1909. In Mappe *M* 5.—

Diese Exempla sollen es ermöglichen, daß vor allem der Student, aber auch jeder sonst sich mit Paläographie Beschäftigende zu billigem Preise das nötige Material als Eigentum erwerben kann, statt nur auf die Benutzung der in Bibliotheken vorhandenen großen Werke angewiesen zu sein. Sie bieten nebst einer knappen „enarratio tabularum“ eine allgemeine Übersicht über die Schriftarten bis zum 15. Jahrhundert in folgender Anordnung: Capitalis quadrata (Vergilius Augusteus), Capitalis rustica (Vergil. Mediceus, 2 Seiten), Unciale (Gromatici, cod. Arcerianus), Halbunciale (Hieron. de vir. ill.), Merowingisch (Augustin Homil., 2 Seiten), Kursive von Bobbio (Isid. orig., cod. Carolinus), Westgotisch (Isid. orig., cod. Toletanus), Insular (Histor. Aug.), Langobardisch-Beneventanisch (Caes. bell. Gall.), Karolingische und Gotische Minuskel (saec. VIII/IX Pomp. in Donat., saec. IX Sueton. Caes. u. Aur. Victor epit., saec. X Cicero de inv., saec. XI Sueton. Caes., saec. XII Isid. orig., saec. XII/XIII Properz, saec. XIII Mart. Capella, saec. XIV Juvenal mit Scholien u. Vegetius de re mil.), Humanistenschrift (Tibull, Tacit. dial., Panegyrici).

Catulli Veronensis liber. Erklärt von **Gustav Friedrich.**
(Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen
und römischen Schriftstellern.) [V u. 560 S.] gr. 8. 1908.
Geh. *M* 12.—, geb. *M* 13.—

„An einen Catullkommentar wird man zuerst die Forderung stellen, daß er warm und frisch geschrieben sei. Diesem Kommentar läßt sich nachrühmen, daß er beides ist: nicht daß der Herausgeber den Dichter bewundert, ist sein Verdienst (denn wer bewundert Catull nicht?), sondern daß seine ganze Arbeit von dieser Bewunderung getragen ist. Man kann ferner sagen, daß er in erfreulicher Weise selbständig ist; der Verfasser hat überall versucht, sich nicht bei den vorgebrachten Ansichten zu beruhigen, sondern Eigenes vorzubringen. Namentlich hat er mit Catull im Kopfe einen großen Teil der römischen Literatur auf das emsigste durchgearbeitet und zu dem tralatitischen Erklärungsmaterial neues hinzugefügt; zumal für die sprachliche Erklärung wird man bei ihm viel Neues beigebracht finden, und vielleicht ist es dieser Teil seiner Arbeit, der am meisten Nutzen schaffen wird.“

(Literarisches Zentralblatt.)

Jugendverse und Heimatpoesie Vergils. Erklärung des
Catalepton. Von **Theodor Birt.** [184 S.] 8. 1909. Geh.
[Unter der Presse.]

Das Bedürfnis nach einer sorgfältigen Kommentierung des Vergilischen Catalepton, das sich seit längerem um so lebhafter geltend machte, als es sich dabei zugleich um die Echtheitsfrage handelte, über die nur eine genaue und zusammenhängende Exegese der Gedichte Entscheidung bringen konnte, sucht das vorliegende Werk allseitig zu befriedigen. Durch eingehende, liebevolle Einzellexegese gelingt dem Verfasser der Nachweis, daß die Gedichte (außer Nr. 9) in der Tat Vergilischen Ursprungs sind und daß sie der Hirtenpoesie Vergils zeitlich vorausliegend in oder bei Mantua und Cremona verfaßt wurden, also echte Produkte Vergilischer Heimatpoesie darstellen und daß wir somit in ihnen authentische Selbstzeugnisse für des Dichters Jugendentwicklung, Vermögensverhältnisse und persönliche Beziehungen besitzen, vor denen die Nachrichten in den Viten und Kommentaren des Altertums, sofern sie abweichen, hinfort zurückzutreten haben.

ΠΕΙΡΑΤΑ ΤΕΧΝΗΣ. Über Lesen und Erklären von Dicht-
werken. Von **Karl Bone.** [VI u. 132 S.] 8. 1909. Steif
geh. *M* 2.40.

Gegenüber der oft mit blindem Eifer erhobenen Forderung: „Der Dichter müsse als Dichter gelesen werden“, und es seien darum grammatische, biographische, historische u. a. Erörterungen überhaupt aus den Lektürestunden und der Dichterlektüre zu verbannen, will der Verfasser zeigen, daß solche Erörterungen unumgängliche Voraussetzungen für das Verständnis einer Dichtung sind, ja daß sie großenteils die allerfeinsten und wahrhaft künstlerischen Seiten des Werkes, die *πειράτα τέχνης* betreffen, die unter keinen Umständen zu kurz kommen dürfen. Es gibt dessen so vieles für die antike Dichtkunst wie für die moderne, daß es sich lohnt, Umschau unter den Voraussetzungen zu halten und an Beispielen zu erkennen, wie schwer, ja wie unmöglich es ist, irgendeine davon für nebensächlich zu erklären. Um so mehr liegt für Schule und Leben die Frage nahe, wie man unter gebührender Einschränkung erklärender Erörterungen zu wahrem Genuße des Kunstwerkes gelangen könne. Das Maß der Erörterungen hat vor allem die Dichtung selbst zu bestimmen: was nicht ihrem Verständnis dient, ist streng zu vermeiden; was dem Verständnis dient, darf nicht gehemmt werden. Je mehr bei alledem die Einheit in der Vielheit, das Maß im Reichtum zum Bewußtsein kommt, um so mehr wird die Dichtung als Kunstwerk genossen. An Beispielen aus der antiken Literatur insbesondere aus Horaz zu zeigen, wie dies möglich sei, das ist die Aufgabe, die sich das Buch stellt.

B. G. TEUBNER

IN LEIPZIG UND BERLIN.

Juni 1910.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zurzeit gegen 550 Bände, die bei einmaligem Bezuge statt ca. 1800 Mark geheftet, 2050 Mark gebunden zum Vorzugspreise von ca. 1350 Mark, bzw. 1600 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig in Leinwand gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen seit Anfang 1909.

a. Griechische Schriftsteller.

Aelian de nat. anim. ll. XVII, var. hist.,
epist., fragm. Rec. R. Hercher.
2 voll. *M.* 12.20 13.20.

— varia historia. Rec. R. Hercher.
M. 1.50 1.90.

Aeneae commentarius pollorceticus. Rec.
A. Hug. *M.* 1.35 1.75.

— tacticus. Ed. R. Schöne. [U. d. Pr.]
Aeschyns orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. II. min. *M.* 2.80 3.30.

— — — Ed. maior (m. Index v.
Preuss). *M.* 9.20 9.80.

Aeschyll tragoediae. Iter. ed. H. Weil.
M. 2.40 3.—

Einzeln jede Tragödie (Agamemnon.
Choëphorae. Eumenides. Persae. Prome-
theus. Septem c. Th. Supplices)
M. —.40 —.70.

— cantica. Dig. O. Schroeder.
M. 2.40 2.80.

—] Scholia in Persas. Rec. O. Dähn-
hardt. *M.* 3.60 4.20.

Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm.
M. —.90 1.30.

Alciphronis Rhetoris epistularum lib. IV.
Ed. M. A. Schepers. *M.* 3.20 3.60.

Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A.
Brinkmann. *M.* 1.— 1.25.

Alypius: s. Musici.

Ammo: s. Maximus.

Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II.
M. 1.— 1.40.

Anaritius: s. Euclid. suppl.

Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. III. *M.* 1.40 1.80.

Annae Comenae Alexias. Rec. A. Reiffer-
scheid. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.

*Anonymi chronographia syntomos e cod.
Matrit. No. 121 (nunc 4701). Ed. Ad.
Bauer. *M.* 2.— 2.40.

Anonymus de incredibilibus: s. Mytho-
graphi.

Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Ed. H. Stadtmueller.

Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII).
M. 6.— 6.60.

Vol. II. P. 1: Pal. I. VII (Plan. I. III).
M. 8.— 8.60. [P. 2 in Vorb.]

*Vol. III. P. 1: Pal. I. IX. (Epp. 1—563.
Plan. I. I) *M.* 8.— 8.60. [P. 2 in Vorb.]

— lyrica s. lyr. Graec. roll. Ed. Th. Bergk.
Ed. IV cur. E. Hiller et O. Crusius.
M. 3.— 3.60.

Antiphontis orationes et fragmenta. Ed.
Fr. Blass. Ed. II. *M.* 2.10 2.50.

Antonini, M. Aurel., commentarr. ll. XII.
Rec. I. Stich. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Antoninus Liberalis:** s. *Mythographi*.
Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg. *M.* 1.20 1.60.
Apollodori bibliotheca: s. *Mythographi*. Vol. I.
Apollonius Pergaeus. Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. *M.* 9.— 10.—
Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M.* 1.50 1.90.
Appiani hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. 2 voll. [Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Viereck. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.] *M.* 10.50 11.60.
Archimedis opera omnia. Ed. et Latine vertit I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.— 19.80. *Ed. II. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.
Aristeae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M.* 4.— 4.50.
Aristophanis comediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. *M.* 4.— 5.—
 Vol. I: *Acharn.*, *Equites*, *Nubes*, *Vespae*, *Pax*. *M.* 2.—, 2.50.
 — II: *Aves*, *Lysistrata*, *Thesmoph.*, *Ranae*, *Eccles.*, *Plutus*. *M.* 2.— 2.50.
 Einzeln jedes Stück *M.* —.60 —.90.
 *— *cantica.* Dig. O. Schroeder. *M.* 2.40 2.80.
Aristotelis ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—
 — *de arte poetica* I. Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.
 — *ethica Nicomachea.* Rec. Fr. Susemihl. Ed. II cur. O. Apelt. *M.* 2.40 2.80.
 — *magna moralia.* Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.20 1.60.
 [— *ethica Eudemia.*] *Eudemi Rhodii ethica.* Adi. de virtutibus et vitiis I. rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.20.
 — *politica.* Post Fr. Susemihlium rec. O. Immisch. *M.* 3.— 3.50.
 — *oconomica.* Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.50 1.90.
 — *Πολιτεία Ἀθηναίων.* Ed. Fr. Blass. Ed. IV. *M.* 1.80 2.20.
 *— — Post Fr. Blassium ed. Th. Thalheim. *M.* 1.50 1.90.
 — *de animalibus historia.* Ed. L. Dittmeyer. *M.* 6 — 6.60.
 — *de partib. anim.* II. IV. Ed. B. Langkavel. *M.* 2.80 3.20.
 *— *de animalium motu.* Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]
 — *physica.* Rec. C. Prantl. [z. Zt. vergr. Neuauf. i. Vorb.]
 — *de coelo et de generatione et corruptione.* Rec. C. Prantl. *M.* 1.80 2.20.
 — *quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomonica.* Rec. C. Prantl. *M.* —.60 —.90.
Aristotelis quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melissa Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M.* 3.— 3.40.
 — *de anima* II. III. Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.20 1.60.
 — *parva naturalia.* Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.80 2.20.
 — *metaphysica.* Rec. Guil. Christ. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.
 — *qui fereb. libror. fragmenta.* Coll. V. Rose. *M.* 4.50 5.—
 [— —] *Divisiones quae vulgo dicuntur Aristoteleae.* Ed. H. Mutschmann. *M.* 2.80 3.20.
 —: s. a. *Musici*.
Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht [z. Zt. vergr.]
 — *quae exstant omnia.* Ed. A. G. Roos. Vol. I. *Anabasis.* Ed. maior. Mit 1 Tafel. *M.* 3.60 4.20.
 — *Anabasis.* Ed. A. G. Roos. Ed. min. *M.* 1.80 2.20.
 — *scripta minora.* Edd. R. Hercher et A. Eberhard. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.
Athenaei dipnosophistae II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
Autolyei de sphaera quae movetur I., de orbitibus et occasibus II. II. Ed. Fr. Hultsch. *M.* 3.60 4.—
Babrii fabulae Aesopaeae. Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testrat. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M.* 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4.— 4.60.
 — — Ed. F. G. Schneidewin. *M.* —.60 1.—
Bacchius: s. *Musici*.
Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blass. Ed. III. *M.* 2.40 2.90.
Batrachomyomachia: s. *Hymni Homerici*.
Bio: s. *Bucolici*.
Blemyomachia: s. *Eudocia Augusta*.
Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. Ed. II. *M.* —.60 1.—
Caeclili Calactini fragmenta. Ed. R. Ofenloch. *M.* 6.— 6.60.
Callistratus: s. *Philostratus* (min.).
Callinici de vita S. Hypatii I. Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. *M.* 3.— 3.40.
Cassianus Bassus: s. *Geoponica*.
Cebetus tabula. Ed. C. Praechter. *M.* —.60 —.90.
Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. *Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragmm. chronol.* *M.* 6.80 7.40.
Claudianus: s. *Eudocia Augusta*.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. *M.* 2.70 3.20.
Colluthus: s. Tryphiodorus.

Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2.—

Corpusculum poesis epicae Graecae ludibundae. Edd. P. Brandt et C. Wachsmuth. 2 fasc. *M.* 6.— 7.—

*Damascii vita Isidori. Ed. J. Hardy. [In Vorb.]

Demades: s. Dinarchus.

Demetrii Cydon. de contemn. morte or. Ed. H. Deckelmann. *M.* 1.— 1.40.

*Demetrii Τόποι Ἐπιστολικοί et Libanii Ἐπιστολαῖοι Χαρακτήρες ed. V. Weichert. [U. d. Presse.]

Demosthenis orationes. Rec. G. Dindorf. Ed. IV. cur. Fr. Blass. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. je *M.* 2.80 3.20. Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. je *M.* 1.80 2.20. 6 partes. je *M.* —.90 1.20.

Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri. *M.* —.90 1.20.

— I. Pars 2. De corona. De falsa legatione. *M.* —.90 1.20.

— II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androktionem. Adversus Aristocratem. *M.* —.90 1.20.

— II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Laceritum. Pro Phormione. In Pantaenetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote. *M.* —.90 1.20.

— III. Pars 1. In Spudiam. In Phaeippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem. *M.* —.90 1.20.

— III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Naeeram. Oratio funebris. Amatoria. Proemia. Epistolae. Index historicus. *M.* —.90 1.20.

Didymus de Demosthene. Rec. H. Diels et W. Schubart. *M.* 1.20 1.50.

Dinarchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας. Ed. Fr. Blass. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.

Diodori bibliotheca hist. Edd. Fr. Vogel et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I—III. je *M.* 6.— 6.60. Vol. IV. *M.* 6.80 7.40. Vol. V. *M.* 5.— 5.60. [Vol. VI in Vorb.]

Diodori bibliotheca hist. Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u. II. [Vergr.] Vol. III u. IV. je *M.* 3.—. Vol. V. *M.* 3.75.

Diogenis Oenoandensis fragmenta. Ord. et expl. J. William. *M.* 2.40 2.80.

Dionis Cassii Cocceiani historia Romana. Ed. J. Melber. 5 voll. Vol. I. *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 4.80 5.40. [Die weiteren Bände in Vorb.]

— — — Ed. L. Dindorf. 5 voll. je *M.* 2.70. [Vol. I—III vergr.]

Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. 2 voll. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. *M.* 2.70 3.60. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]

Dionysi Halic. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. *M.* 16.— 18.40.

— opuscula. Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.

— — — Vol. II. Fasc. I. *M.* 7.—

* — — — Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]

Diophanti opera omnia c. Gr. commentt. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M.* 10.— 11.—

Divisiones Aristoteleae, s. Aristoteles. Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.

Epicorum Graec. fragmenta. Ed. G. Kinkel. Vol. I. *M.* 3.— 3.50.

Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragmm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. *M.* 10.— 10.80. Ed. minor. *M.* 6.— 6.60.

Epistulae privatae graecae in pap. aet. Lagid. serv. Ed. St. Witkowski. *M.* 3.20 3.60.

Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1.

*Eroticiscriptores Graeci. Ed. A. Mewaldt. [In Vorb.]

Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.

Voll. I—V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. *M.* 24.60 27.60.

— VI. Data. Ed. H. Menge. *M.* 5.— 5.60.

— VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M.* 5.— 5.60. [Forts. in Vorb.]

— — — Supplem.: Anarithi comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. *M.* 6.— 6.60.

—: s. a. Musici.

Eudociae Augustae, Procli Lyelli, Claudiani carmm. Graec. rell. Acc. Blemymachiae fragmm. Rec. A. Ludwig. *M.* 4.— 4.40.

— violarium. Rec. I. Flach. *M.* 7.50 8.10.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

***Euripidis cantica** dig. O. Schroeder.
[Unter der Presse.]
— **tragoediae**. Rec. A. Nauck. Ed. III.
3 voll. *M.* 7.80 9.30.

Vol. I: *Alcestis. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus.* *M.* 2.40 2.90.

— II: *Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenissae.* *M.* 2.40 2.90.

— III: *Perditarum tragoediarum fragmenta.* *M.* 3.— 3.50.

Einzelne Tragedien *M.* —.40 —.70.

Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll.
M. 23.60 25.80.

Fabulae Aesopicae: s. *Aesop. fab.*

Fabulae Romanenses Graec. conser. Rec. A. Eberhard. Vol. I. [Vergr. Forts. erscheint nicht.]

Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis.
Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.

Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis Afranis. kart. Fasc. 1—10 je *M.* —.50; Fasc. 11—15 je *M.* —.60.

Hierzu unentgeltlich an Lehrer: *Index argumentorum et locorum.*

Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.

Galenii Pergameni scripta minora. Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M.* 7.50 9.20.

— **institutologica**. Ed. C. Kalbfleisch.
M. 1.20 1.60.

— **de victu attenuante** l. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.40 1.80.

— **de temperamentis**. Ed. G. Helmreich. *M.* 2.40 2.80.

— **de usu partium** II. XVII. Rec. G. Helmreich. 2 voll. Vol. I. Libb. I—VIII. Vol. II. Libb. IX—XVII. je *M.* 8.— 8.60.

Gaudentius: s. *Musici.*

Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beckh. *M.* 10.— 10.80.

Georgii Acropol. annales. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. II. 11.60 14.—

Georgii Cypri descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. dlatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph. *M.* 3.— 3.50.

Georgii Monachi Chronicon. Ed. C. de Boor. Vol. I. II. *M.* 18.— 19.20.

Hellodori Aethiopie. II. X. Ed. I. Bekker. *M.* 2.40 2.90.

Hephaestionis enchiridion. c. comm. vet. ed. M. Consbruch. *M.* 8.— 8.60.

***Heracliti quaestiones Homericæ**. Edd. Societatis Philologiae Bonnensis sodales. *M.* 3.60 4.—

—: s. a. *Mythographi.*

Hermippus, anon. christ. de *astrologia dialogus*. Edd. C. Kroll et P. Viereck. *M.* 1.80 2.20.

Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII. Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.

Herodoti historiarum II. IX. Ed. H. R. Dietsch. Ed. II cur. H. Kallenberg. 2 voll. [je *M.* 1.35 1.80] *M.* 2.70 3.60.

Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M.* —.80 1.10.

Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* —.80 1.10.

— II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M.* —.60 —.90.

Fasc. II: Lib. 7. *M.* —.45 —.75.

Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* —.60 —.90.

***Herondæ mimiambi**. Acc. Phoenicis Coronistae, Mattii mimiamb. fragmm. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. *M.* 2.40 2.80. Ed. maior. [U. d. Pr.]

Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Druckwerke u. Automatentheater, gr. u. dtsch. v. W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragm. üb. Wasseruhren, Philons Druckw., Vitruv z. Pneumatik. *M.* 9.— 9.80. Suppl.: D. Gesch. d. Textüberliefgr. Gr. Wortregister. *M.* 3.— 3.40.

— Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrsg. u. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor, Vitruv, Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. *M.* 8.— 8.80.

— Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrsg. von H. Schöne. *M.* 116 Fig. *M.* 8.— 8.80.

Hesiodi carmina. Rec. A. Rzach. Ed. II. *M.* 1.80 2.30.

Hesychii Milesii qui fertur de viris III. I. Rec. I. Flach. *M.* —.80 1.10.

Hieroclis synecdemus. Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. *M.* 1.20 1.60.

Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm. Rec. C. Manitius. *M.* 4.— 4.60.

Hippocratis opera. 7 voll. Rec. H. Kuehlewien et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp.) *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 5.— 5.50. [Fortsetz. noch unbestimmt.]

Historici Graeci minores. Ed. L. Dindorf. 2 voll. [z. Zt. vergr. Neubearb. in Vorb.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Homeri carmina.** Ed. Guil. Dindorf: Ilias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20. [In 1 Band geb. *M.* 2.—.] Pars I: Il. 1—12. Pars II: Il. 13—24. **Odysea.** Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20. [In 1 Band geb. *M.* 2.—.] Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24. — Rec. A. Ludwig. 2 voll. Ed. min. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
- Hymni Homerici acc. epigrammatis et Batrachomyomachia.** Rec. A. Baumeister. *M.* —.75 1.10.
- Hyperidis orationes.** Ed. Fr. Blas. Ed. III. [Vergr. Neubearb. v. Jensen in Verb.]
- Iamblichi protrepticus.** Ed. H. Pistelli. *M.* 1.80 2.20.
- de communi math. scientia I. Ed. N. Festa. *M.* 1.80 2.20.
- in Nicomachi arithm. introduct. I. Ed. H. Pistelli. *M.* 2.40 2.80.
- * — **vita Pythagorae.** Ed. L. Deubner. [In Verb.]
- Ignatius Diaconus: s. Babrius u. Nicephorus.**
- Inc. auct. Byzant. de re milit. I.** Rec. R. Vári. *M.* 2.40 2.80.
- Inscriptiones Graecae ad illustrandas dialectos selectae.** Ed. F. Solmson. Ed. III. *M.* 1.60 2.—.
- * — **Latinae Graecae bilingues.** Ed. F. Zilken. [In Verb.]
- Ioannes Philoponus: s. Philoponus.**
- Iosephi opera.** Rec. S. Q. Naber. 6 voll. *M.* 26.— 29.—.
- Isaei orationes.** Ed. C. Scheibe. *M.* 1.20 1.60.
- Ed. Th. Thalheim. *M.* 2.40 2.80.
- Isocratis orationes.** Rec. H. Benseler. Ed. II cur. Fr. Blass. 2 voll. *M.* 4.— 4.80.
- * **Iuliani imp. quae supers. omnia.** Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. [Vergr. Neubearbeit. von Fr. Cumont u. J. Bidez in Verb.]
- Iustuliani imp. novellae.** Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. *M.* 10.50 11.60.
- — — Appendix (I). *M.* —.60 1.—.
- — — Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. *M.* 1.20 1.60.
- Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius.**
- * **Libanii opera.** Rec. R. Foerster. Vol. I—V. *M.* 55.— 59.40. Vol. VI. [Unter d. Presse.]
- * — **Ἐπιστολικαὶ Χαρακτῆρες** s. Demetrius.
- Luciani opera.** Rec. C. Jacobitz. [6 part. je *M.* 1.05 1.40.] 3 voll. *M.* 6.30 7.50.
- Ed. N. Nilén. Vol. I. Fasc. I. lib. I—XIV. *M.* 2.80 3.20. Fasc. II. [U. d. Pr.]
- Luciani opera Prolegg.** *M.* 1.— 1.25.
- [—] **Scholia in Lucianum.** Ed. H. Rabe. *M.* 6.— 6.60.
- Lycophronis Alexandra.** Rec. G. Kinkel. *M.* 1.80 2.20.
- Lycurgi or. in Leocratem.** Ed. Fr. Blass. Ed. maior. *M.* —.90 1.30. Ed. minor. *M.* —.60 —.90.
- Lydi I. de ostentis et Calendaria Graeca omnia.** Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.
- de mensibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.20 5.80.
- de magistratibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.— 5.60.
- Lysiae orationes.** Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. *M.* 3.— 3.60. Ed. minor. *M.* 1.20 1.60.
- Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis.** Edd. soc. philol. Bonn. sodales. *M.* 2.40 2.80.
- Maximiet Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica.** Rec. A. Ludwig. *M.* 1.80 2.20.
- * **Maximi Tyrii philosophumena.** Ed. H. Hobein. *M.* 12.— 12.60.
- * **Menandrea.** Ed. A. Körte. Ed. maior *M.* 3.— 3.40. Ed. minor *M.* 2.— 2.40.
- Metrici scriptores Graeci.** Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephæstion. *M.* 2.70 3.20.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae.** Ed. F. Hultsch. 2 voll. Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Romani. *M.* 2.40 2.80.] *M.* 5.10 6.—.
- Moschus: s. Bucolici.**
- Musici scriptores Graeci.** Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudentius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. *M.* 9.— 9.80.
- — — Supplementum: Melodiarum roll. *M.* 1.20 1.60.
- Musonii Rufi reliquiae.** Ed. O. Hense. *M.* 3.20 3.80.
- Mythographi Graeci.** Vol. I: Apollodori bibliotheca, Pediasimi lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. *M.* 3.60 4.20.
- Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. *περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων*, ed. P. Sokolowski. Antonini Liberalis *μεταμορφώσεων συναγωγὴ*, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80.
- Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catasterismi. Ed. Olivieri. *M.* 1.20 1.60.
- Vol. III. Fasc. II: Palaephati *περὶ ἀπίστων*, Heracliti lib. *περὶ ἀπίστων*, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. *M.* 2.80 3.20.

- Naturalium rerum scriptores Graeci minores.** Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. *M.* 2.70 3.10.
- Nicephori archiepiscopi opusce. hist.** Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. *M.* 3.30 3.70.
- **Blemmydae curr. vitae et carmina.** Ed. A. Heisenberg. *M.* 4.— 4.40
- Nicomachi Geraseni introductionis arithm. II. II.** Rec. R. Hoche. *M.* 1.80 2.20.
- : s. a. Musici.
- Nonni Dionysiacorum II. XLVIII.** Rec. A. Koechly. Voll. I u. II je *M.* 6.— 6.50.
- * — — Rec. A. Ludwig. Vol. I. Libri I—XXIV. *M.* 6.— 6.60. Vol. II. [U. d. Pr.]
- **paraphrasis s. evangelii Ioannel.** Ed. A. Scheindler. *M.* 4.50 5.—
- * **Olympiodori in Plat. Phaeton.** Ed. W. Norvin. [In Vorb.]
- Palaephatus: s. Mythographi.**
- Parthenius: s. Mythographi.**
- Patrum Nicaenorum nomina Graece, Latine, Syriace, Coptice, Arabice, Armeniace.** Edd. H. Geizer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.
- Pausaniae Graeciae descriptio.** Rec. Fr. Spiro. Voll. I—III. *M.* 7.60 9.—
- Pediasmus: s. Mythographi.**
- Philodemi volumina rhetorica.** Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. *M.* 11.— 12.60.
- **de musica II.** Ed. I. Kempe. *M.* 1.50 2.—
- **π. οἰκονομίας lib.** Ed. Chr. Jensen. *M.* 2.40 2.80.
- * — **π. τοῦ κατ' Ὀμήρου ἀγαθοῦ βασιλέως lib.** Ed. Al. Olivieri. *M.* 2.40 2.80.
- Philoponi de opificio mundi II.** Rec. W. Reichardt. *M.* 4.— 4.60.
- **de aeternitate mundi c. Proclum.** Ed. H. Rabe. *M.* 10.— 10.80.
- Philostrati (mal.) opera.** Ed. C. L. Kayser. 2 voll. [z. Zt. vergr.]
- **imagines.** Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. *M.* 2.80 3.20.
- Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones.** Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M.* 2.40 2.80.
- Physlognomonici scriptores Graeci et Latini.** Rec. B. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. *M.* 14.— 15.20.
- Phoenix Coloph.: s. Herondas.**
- Pindari carmina.** Ed. W. Christ. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.
- — ed. O. Schroeder. *M.* 2.40 2.80.
- [—] **Scholia vetera in Pindari carmina.** 2 voll. Vol. I. Scholia in Olympionicas. Rec. A. B. Drachmann. *M.* 8.— 8.60. [Vol. II in Vorb.]

Platonis dialogi secundum Thrasyli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermanniet M. Wohlrab. 6 voll. *M.* 14.— 17.50. [Voll. I. III. IV. V. VI. je *M.* 2.40 3.— Vol. II. *M.* 2.— 2.50.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

- Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. *M.* —.70 1.—
- 2. Cratylus. Theaetetus. *M.* 1.— 1.40.
- 3. Sophista. Politicus. *M.* 1.— 1.40.
- 4. Parmenides. Philebus. *M.* —.90 1.30.
- 5. Convivium. Phaedrus. *M.* —.70 1.—
- 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. *M.* —.70 1.—
- 7. Charmides. Laches. Lysis. *M.* —.70 1.—
- 8. Euthydemus. Protagoras. *M.* —.70 1.—
- 9. Gorgias. Meno. *M.* 1.— 1.40.
- 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. *M.* —.70 1.—
- 11. Rei publicae libri decem. *M.* 1.80 2.20.
- 12. Timaeus. Critias. Minos. *M.* 1.— 1.40.
- 13. Legum libri XII. Epinomis. *M.* 2.40 3.—
- 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M.* 1.20 1.60.
- 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia, Timaei glossar., indices. *M.* 2.— 2.40.

Inhalt von Nr. 1—3 = Vol. I.

— 4—6 = Vol. II.

— 7—10 = Vol. III.

— 11. 12 = Vol. IV.

— 13 = Vol. V.

— 14. 15 = Vol. VI.

Plotini Enneades praem. Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M.* 9.— 10.20.

Plutarchi vitae parallelae. Rec. C. Sintenis. 5 voll. Ed. II. *M.* 13.60 16.10. [Vol. I. *M.* 2.80 3.30. Vol. II. *M.* 3.40 4.—. Voll. III—IV. je *M.* 2.50 3.—. Vol. V. *M.* 2.40 2.80.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

- Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola. *M.* 1.50 1.90.
- 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. *M.* 1.50 1.90.
- 3. Timoleon et Aemilius Paulus, Pelopidas et Marcellus. *M.* 1.20 1.60.
- 4. Aristides et Cato, Philopoemen et Flamininus, Pyrrhus et Marius. *M.* 1.40 1.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Plutarchi vitae parallelae.

Nr. 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. *M.* 1.20 1.60.

— 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. *M.* 1.— 1.40.

— 7. Agesilaus et Pompeius. *M.* 1.— 1.40.

— 8. Alexander et Caesar. *M.* 1.— 1.40.

— 9. Phocion et Cato minor. *M.* —.80 1.10.

— 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. *M.* —.80 1.10.

— 11. Demosthenes et Cicero. *M.* —.80 1.10.

— 12. Demetrius et Antonius. *M.* —.80 1.10.

— 13. Dio et Brutus. *M.* 1.20 1.60.

— 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. *M.* 1.40 1.80.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.

— 3— 5 = Vol. II.

— 6— 8 = Vol. III.

— 9—12 = Vol. IV.

— 13. 14 = Vol. V.

* — — — Edd. Cl. Lindskog, J. Mewaldt et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]

— *moralia*. Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je *M.* 5.— 5.60.

Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. *M.* 1.— 1.40.

Polyaeni strategemata II. VIII. Rec. E. Woelfflin. Ed. II cur. J. Melber. *M.* 7.50 8.—

Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. 5 voll. *M.* 20.60 23.60.

Polystрати Epic. π. ἀλόγου καταφρονήσεως. Ed. C. Wilke. *M.* 1.20 1.60.

Porphyrii opuscula. sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 3.— 3.50.

— *sententia ad intelligibilia ducentes.* Ed. B. Mommert. *M.* 1.40 1.80.

— : s. a. Plotinus.

Procli Lyelli carmina: s. Eudocia Augusta.

Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii. Rec. G. Friedlein. *M.* 6.75 7.30.

— *in Platonis rem publicam commentarii.* Ed. G. Kroll. 2 voll. Vol. I. *M.* 5.— 5.60. Vol. II. *M.* 8.— 8.60.

— *in Platonis Timaeum commentaria.* Ed. E. Diehl. Vol. I—III. *M.* 30.— 32.20.

— *in Platonis Cratylum commentaria.* Ed. G. Pasquali. *M.* 3.— 3.40.

* — *hypotyposis astronomicarum positionum.* Ed. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.

Procopii Caesariensis opera omnia. Rec. I. Haury. Voll. I. II. je *M.* 12.— 12.80. Vol. III. 1. *M.* 3.60 4.—

Prophetarum vitae fabulosae. Edd. H. Gelzer et Th. Schermann. *M.* 5.60 6.—

Ptolemaei opera. Ed. L. L. Heiberg. Vol. I. *Syntaxis.* P. I. libri I—VI. *M.* 8.— 8.60. P. II. libri VII—XIII. *M.* 12.— 12.60. Vol. II. *Op. astron. min.* *M.* 9.— 9.60.

Quinti Smyrnaei Posthomericon II. XIV. Rec. A. Zimmermann. *M.* 3.60 4.20.

Repertorium griech. Wörterverzeichnisse u. Speziallexikav. H. Schöne. *M.* —.80 1.—

Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. *M.* 4.20 4.80. [Voll. II u. III vergl. Neubearb. in Vorb.]

Scriptores erotici, s. Erotici scriptores. — *metrici,* siehe: *Metrici scriptores.*

— *metrologici,* siehe: *Metrologici scriptores.*

— *originum Constantinopolit.* Rec. Th. Preger. 2 fasc. *M.* 10.— 11.20.

— *physiognomonici,* siehe: *Physiognomonici scriptores.*

— *sacri et profani.*

Fasc. I: s. Philoponus.

Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm.

Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.

* Fasc. IV: s. Stephanus von Taron.

Fasc. V: E. Gerland, Quellen z. Gesch. d. Erzbist. Patras. *M.* 6.— 6.60.

Sereni Antiochenensis opuscula. Ed. L. L. Heiberg. *M.* 5.— 5.50.

* **Sextus Empiricus.** Ed. H. Mutschmann. 3 voll. [In Vorb.]

Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.

Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. *M.* 1.65 2.20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80. Einzeln jede Tragödie (Ajax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) *M.* —.30 —.60.

Sophoclis cantica. Dig. O. Schroeder. *M.* 1.40 1.80.

[—] Scholia in S. tragoedias vetera. Ed. P. N. Papageorgios. *M.* 4.80 5.40.

Stephanus von Taron. Edd. H. Gelzer et A. Bueckhardt. *M.* 5.60 6.—

Stobaei florilegium. Rec. A. Meineke. 4 voll. [vergr.]

— *eclogae.* Rec. A. Meineke. 2 voll. [z. Zt. vergl.]

Strabonis geographica. Rec. A. Meineke. 3 voll. *M.* 10.80 12.60

* **Synkellos.** Ed. W. Reichardt. [U. d. Pr.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Syriani in Hermogenem comm. Ed. H. Rabe. 2 voll. *M.* 3.20 4.10.
- Testamentum Novum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. IV. *M.* 2.25 2.75.
- Themistii paraphrases Aristotelis II. Ed. L. Spengel. 2 voll. *M.* 9.— 10.20.
- Theocritus: s. Bucolici.
- Theodoreti Graec. affect. curatio. Rec. H. Raeder. *M.* 6.— 6.60.
- Theodori Prodromi catomyomachia. Ed. B. Hercher. *M.* —.50 —.75.
- Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem util. Rec. E. Hiller. *M.* 3.— 3.50.
- Theophrasti Eresii opera. Rec. F. Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II. vergr.] Vol. III. *M.* 2.40.
- * — π. λέξεως libri fragmenta. Coll. A. Mayer. *M.* 5.— 5.40.
- Theophylacti Simocattae historiae. Ed. K. de Boor. *M.* 6.— 6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll.
- [je *M.* 2.40 3.—] *M.* 4.80 6.— Ed. minor. 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80] *M.* 2.40 3.60.
- Tryphiodori et Colluthi carm. Ed. G. Weinberger. *M.* 1.40 1.80.
- *Xenophontis expeditio Cyri. Rec. W. Gemoll. Ed. maior. *M.* 2.40 3.—. Ed. minor. *M.* —.80 1.10.
- historia Graeca. Rec. O. Keller. Ed. minor. *M.* —.90 1.30.
- — Rec. L. Dindorf. *M.* —.90.
- institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. maior. *M.* 1.50 2.—. Ed. minor. *M.* —.90 1.30.
- commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed. maior. *M.* 1.— 1.40. Ed. minor. *M.* —.45 —.75.
- scripta minora. Rec. L. Dindorf. 2 fasc. *M.* 1.40 2.10.
- * — P. I: Oeconomicus, Symposion, Hiero, Agesilaus, Apologia. Ed. Th. Thalheim. *M.* 1.40 1.80.
- Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte. Deutsch hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. *M.* 10.— 10.80.
- Zonarae epitome historiarum. Ed. L. Dindorf. 6 voll. *M.* 27.20 30.80.

b. Lateinische Schriftsteller.

- [Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller. Vol. I/II. *M.* 21.— 22.60.
- Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. [z. Zt. vergr. Neubearb. in Vorb.]
- Ampellus, ed. Woelfflin, siehe: Florus.
- Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 1.— 1.25.
- Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
- Pars I: Carmm. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasc. Ed. II. *M.* 8.80 10.—
- II: Carmm. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 3 fasc. Fasc. I. *M.* 4.— 4.60. Fasc. II. *M.* 5.20 5.80. [Fasc. III. Ed. Lommatzsch in Vorb.]
- Suppl.: s. Damasus.
- Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M.* —.60 —.90.
- *Apulei opera. Vol. I. Metamorphoses. Ed. R. Helm. *M.* 3.— 3.40. Vol. II. Fasc. I. Apologia. Rec. R. Helm. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. Fasc. II. Florida. Ed. R. Helm. *M.* 2.40 2.80. Vol. III. De philosophia II. Ed. P. Thomas. *M.* 4.— 4.40.
- apologia et florida. Ed. J. v. d. Vliet. *M.* 4.— 4.50.
- *Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. III. 2 voll. Vol. I. Lib. I—XIII. *M.* 5.— 5.60. Vol. II. Lib. XIV—XXII. *M.* 4.20 4.80.
- Augustini confessionum II. XIII. Rec. P. Knöll. *M.* 2.70 3.20.
- Aulularia sive Querolus comoedia. Ed. R. Peiper. *M.* 1.50 2.—
- Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adi. est tabula. *M.* 8.— 8.60.
- Avieni Aratea. Ed. A. Breysig. *M.* 1.— 1.40.
- Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. *M.* 1.60 2.—
- Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. *M.* 5.10 5.60.
- commentarii in I. Aristotelis περί ἐρμηνείας. Rec. C. Meiser. 2 partes. *M.* 8.70 9.70.
- Caesaris comment. cum A. Hirri aliorumque supplementis. Rec. B. Kübler. 3 voll.
- Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. *M.* —.75 1.10. Ed. mai. *M.* 1.40 1.80.
- II: de bello civili. Ed. min. *M.* —.60 —.90. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40.
- III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. *M.* —.70 1.—. Ed. mai. *M.* 1.10 1.50.
- III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. *M.* 1.50 1.90.
- — Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). *M.* 1.50 2.10.
- — de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. *M.* —.75 1.10.
- — de bello civili. Ed. minor. Ed. II. *M.* —.60 —.90.
- Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert. *M.* 1.40 1.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

*Cassiodori Institutiones divinarum et saecularium artium. Ed. Ph. Stettner. [In Vorb.]

Cassii Felcis de medicina I. Ed. V. Rose. *M.* 3.— 3.40.

Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. *M.* 1.— 1.40.

Catulli carmina. Recens. L. Mueller. *M.* —.45 —.75.

—, Tibulli, Propertii carmina. Rec. L. Mueller. *M.* 3.— 3.60.

Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. *M.* 3.— 3.50.

Censorini de die natali I. Rec. Fr. Hultsch. *M.* 1.20 1.60.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 4 partes. 10 voll. *M.* 26.20 30.60.

Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. Vol. I. *M.* 1.60 2.— Vol. II. *M.* 2.40 2.80.

— II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. je *M.* 2.40 2.80.

— III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. *M.* 3.60 4.20. Vol. II. *M.* 4.20 4.80.] *M.* 7.80 9.—

— IV: Scripta philosophica, ed. Müller. 3 voll. je *M.* 2.40 2.80.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Rhetorica ad. Herennium, ed. Friedrich. *M.* —.80 1.10.

— 2. De inventione, ed. Friedrich. *M.* —.80 1.10.

— 3. De oratore, ed. Friedrich. *M.* 1.10 1.50.

— 4. Brutus, ed. Friedrich. *M.* —.70 1.—

— 5. Orator, ed. Friedrich. *M.* —.50 —.75.

— 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M.* —.50 —.75.

— 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 8. Divinatio in Q. Caecilium, actio in C. Verrem I, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

— 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis II. I—III, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 9b. — II. IV. V, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

— 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M.* —.80 1.10.

— 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

— 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de harnaspicum responso, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

— 18. Orationes in M. Antonium Philippi IV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 19. Epist. ad fam. I. I—IV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 20. Epist. ad fam. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 21. Epist. ad fam. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 22. Epist. ad fam. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.

— 24. Epist. ad Att. I. I—IV, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 25. Epist. ad Att. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 26. Epist. ad Att. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 27. Epist. ad Att. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavium, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.

— 29. Academica, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 30. De finibus, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M.* —.80 1.10.

— 32. De natura deorum, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 33. De divinatione, de fato, ed Müller. *M.* —.70 1.—
 — 34. De re publica, ed. Müller *M.* —.70 1.—
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

Inhalt von

- Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
 — 3—6 = Pars I, vol. II.
 — 7—9 = Pars II, vol. I.
 — 10—14 = Pars II, vol. II.
 — 15—18 = Pars II, vol. III.
 — 19—23 = Pars III, vol. I.
 — 24—28 = Pars III, vol. II.
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.
 — 36. 37 u. Fragm. = Pars IV, vol. III.
 — orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes. *M.* 1.70 2.30.
 Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. *M.* —.80 1.10.
 — II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicae I. II. XIV. *M.* —.90 1.20.
 — orationes selectae XIX. Edd., indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. *M.* 2.— 2.50.
 Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicae I. II, divinatio in Caecilium.
 — epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [je *M.* 3.— 3.60.] *M.* 6.— 7.20.
 — epistolae selectae. Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M.* 1.— 1.40. P. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 2.50 3.40.
 — de virtut. I. fr. Ed. H. Knoellinger. *M.* 2.— 2.40.

[—] Scholia in Ciceronis orationis Boetiansia ed. P. Hildebrandt. *M.* 8.— 8.60.
Claudiani carmina. Rec. J. Koch. *M.* 3.60 4.20.

Claudi Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. *M.* 12.— 12.80.

Commodiani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 partt. *M.* 2.70 3.50.

[Constantinus?] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. *M.* —.60 —.90.

Cornelius Nepos: s. Nepos.

***Curtii Rufi hist. Alexandri Magni.** Iterum rec. E. Hedicke. Ed. maior *M.* 3.60 4.20. Ed. minor *M.* 1.20 1.60.

— Rec. Th. Vogel. [vergr.]

Damasi epigrammata. Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adl. est tabula. *M.* 2.40 2.80.

Dictys Cretensis ephem. belli Troiani II. VI. Rec. F. Meister. [z. Zt. vergr. Neubearb. in Vorb.]

Donati comm. Terenti. Acc. Euphrasii commentum et scholia Bembina. Ed. P. Wessner. I. *M.* 10 — 10.80. Vol. II. *M.* 12.— 12.80. *Vol. III, 1. *M.* 8.— 8.50. — Interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. *M.* 24.— 26.—

Dracontii carm. min. Ed. Fr. de Duhn. *M.* 1.20 1.60.

Eclogae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. III. *M.* 1.— 1.20.

Euphrasius: s. Donatus.

Eutropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Ruehl. *M.* —.45 —.75.

Firmici Materni matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4.— 4.50. Fasc. II. [U. d. Pr.]

— de errore profan. relig. Ed. K. Ziegler. *M.* 3.20 3.60.

Flori, L., Annaei, epitomae II. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.

Frontini strategematon II. IV. Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.

***Frontonis epistulae ad M. Caesarem** ed. E. Hauler. [U. d. Pr.]

Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. *M.* 4.— 4.50.

Gaii institutionum commentt. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. II cur. E. Seckel et B. Kübler. *M.* 2.80 3.20.

Gelli noctium Attic. II. XX. Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 6.80 8.—

Gemini elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.

Germanici Caesaris Arateae. Ed. A. Breyssig. Ed. II. Acc. Epigramm. *M.* 2 — 2.40.

Grammaticae Romanae fragm. Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. *M.* 12.— 12.60.

Grani Liciniani quae supersunt. Rec. M. Flemisch. *M.* 1.— 1.30.

Hieronymi de vir. illustr. I. Acc. Gennadi catalogus viror. illustr. Rec. G. Harding. *M.* 2.40 2.80.

Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.

Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5.—

Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller. Ed. maior [vergr.] Ed. minor [vergr.]

— Rec. F. Vollmer. Ed. maior. *M.* 2.— 2.40. Ed. minor. *M.* 1.— 1.40.

- Hygini grammatici l. de munit. castr.** Rec. G. Gemoll. *M.* —.75 1.10.
- ***Imperatorum romanorum acta.** P.I. Inde ab Augusto usque ad Hadriani mortem. Coll. O. Haberleitner. [Unter d. Presse.]
- Incerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus prim.** Ed. E. Heydenreich. *M.* —.60 —.90.
- ***Inscriptiones Latinae Graecae bilingues.** Ed. F. Zilken. [In Vorb.]
- ***— Latinae Caesaris morte antiquiores.** Ed. K. Witte. [In Vorb.]
- Iurisprudentiae anteiustinianae quae supersunt.** In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 6.75 7.40.
- ***— — — Ed. VI auct. et emend. edd. E. Seckel et B. Kübler.** 2 voll. Vol. I. *M.* 4.40 5.— [Vol. II in Vorb.]
- **Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen.** Von E. Huschke. *M.* —.75 1.—
- Iurisprudentiae antehadrianæ quae supersunt.** Ed. F. P. Bremer. Pars I. *M.* 5.— 5.60. Pars II. Sectio I. *M.* 8.— 8.60. II. *M.* 8.— 8.80.
- Iustiniani institutiones.** Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1.— 1.40.
- Iustini epitoma hist.** Philipp. Pompei Trogl. ex rec. Fr. Ruehl. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. *M.* 1.60 2.20.
- Iuvenalis satirarum II.** Rec. C. F. Hermann. *M.* —.60 —.90.
- Iuvenct II. evangelicorum IV.** Rec. C. Marold. *M.* 1.80 2.20.
- Lactantius Placidus: s. Statius.** Vol. III.
- Livi ab urbe condita libri.** Rec. G. Weissenborn et M. Müller. 6 partes. *M.* 8.10 11.10. Pars I—III. Ed. II c. M. Müller je *M.* 1.20 1.70. Pars IV. Ed. II c. M. Müller. Pars V—VI je *M.* 1.50 2.—
- Pars I—V auch in einzelnen Heften:
- Pars I fasc. I: Lib. 1—3. *M.* —.70 1.10.
 — I fasc. II: Lib. 4—6. *M.* —.70 1.10.
 — II fasc. I: Lib. 7—10. *M.* —.70 1.10.
 — II fasc. II: Lib. 21—23. *M.* —.70 1.10.
 — III fasc. I: Lib. 24—26. *M.* —.70 1.10.
 — III fasc. II: Lib. 27—30. *M.* —.70 1.10.
 — IV fasc. I: Lib. 31—35. *M.* —.85 1.25.
 — IV fasc. II: Lib. 36—38. *M.* —.85 1.25.
 — V fasc. I: Lib. 39—40. *M.* —.85 1.25.
 — Ed. II ed. G. Heraeus. *M.* —.85 1.25.
- Pars V fasc. II: Lib. 41—140. *M.* —.85 1.25.
- ***— VI: Fragmenta et index.** [In Vorb.]
- ***— periochae, fragmenta Oxyrhynchi reperta et Iulii Obsequentis prodigiorum liber.** Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.
- Lucani de bello civ. II. X. It.** Ed. C. Hosius. *M.* 4.40 5.—
- *[Lucanus.] **Adnotationes super Lucanum.** Ed. J. Endt. *M.* 8.— 8.60.
- Lucreti Carl de rerum natura II. VI.** Ed. A. Brieger. Ed. II. *M.* 2.10 2.50. Appendix einzeln *M.* —.30.
- Macrobius.** Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. *M.* 8.— 8.60.
- Marcelli de medicamentis.** Ed. G. Helmreich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammaton II.** Rec. W. Gilbert. *M.* 2.70 3.20.
- ***Martianus Capella.** Ed. A. Dick. [In Vorb.]
- Melae, Pomponii, de chorographia libri.** Ed. C. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrolicorum scriptorum reliquiae.** Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Romani. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
- Minucii Felicis Octavius.** Rec. Herm. Boenig. *M.* 1.60 2.—
- Mulomedicina Chironis: s. Claudius.**
- Nepotis vitae.** Ed. C. Halm. Ed. II cur. A. Fleckeisen. *M.* —.30 —.60.
- **m. Schulwörterbuch v. H. Haacke-Stange.** 15. Auflage. *M.* 1.75.
- Nonii Marcelli de compendiosa doctrina libb. XX.** Ed. W. M. Lindsay. Vol. I—III: lib. I—XX et ind. *M.* 17.20 19.—
- Orosii hist. adv. paganos II. VII.** Rec. C. Zangemeister. *M.* 4.— 4.50.
- Ovidius Naso.** Rec. R. Merkel. 3 tomi. *M.* 2.90 4.10.
- Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. R. Ehwald. *M.* 1.— 1.40.
- Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. *M.* —.90 1.30.
- Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- **tristium II. V.** Ed. R. Merkel. *M.* —.45 —.75.
- **fastorum II. VI.** Ed. R. Merkel. *M.* —.60 —.90.
- **metamorphoseon delectus Siebelisianus.** Ed. Fr. Polle. Mit Index. *M.* —.70 1.—.
- Palladii opus agriculturae.** Rec. J. C. Schmitt. *M.* 5.20 5.60.
- Panegyrici Latini XII.** Rec. Aem. Baehrens. *M.* 3.60 4.20.
- Patrum Nicaenorum nomina Graece, Latine, Syriace, Coptice, Arabice, Armeniace.** Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.
- Pelagonii ars veterinaria.** Ed. M. Ihm. *M.* 2.40 2.80.
- Persii satirarum I.** Rec. C. Hermann. *M.* —.30 —.60.
- Phaedri fabulae Aesopiae.** Rec. L. Mueller. *M.* —.30 —.60.
- **— mit Schulwörterbuch von A. Schaubach.** 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. *M.* 6.—6.60.] *M.* 14.—15.20.

Plauti comoediae. Rec. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fasc. *M.* 10.50 14.—

Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia Praec. de Plauti vita ac poesi testim. vet. *M.* 1.50 2.—

— II. Bacchides, Captivi, Casina. Ed. II. *M.* 1.50 2.—

— III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. *M.* 1.50 2.—

— IV. †Menaechmi, Mercator, †Miles glor. *M.* 1.50 2.—

— V. †Mostellaria, Persa, †Poenulus. *M.* 1.50 2.—

— VI. †Pseudolus, †Rudens, Stichus. *M.* 1.50 2.—

— VII. †Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M.* 1.50 2.—

Einzelne die mit † bezeichneten Stücke je *M.* —.60 —.90, die übrigen je *M.* —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia veterum. Conspectus metrorum) *M.* —.45 —.75.

***Plinii naturalis historia.** Rec. C. Mayhoff. 6 voll. Ed. II. [Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. Ed. III. *M.* 8.—8.60. Vol. III. *M.* 4.—4.50. Voll. IV. V. je *M.* 6.—6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. *M.* 3.—3.50.] *M.* 35.—38.40.

— II. dubii sermonis VIII. rell. Coll. I. W. Beck. *M.* 1.40 1.80.

— (iun.) epistulae. [vergr.]

— Rec. R. C. Kukulka. *M.* 3.—3.60.

Plinii Secundi quae fertur una cum Gargilli Martialis medicina. Ed. V. Rose. *M.* 2.70 3.10.

Poetae Latini minores. Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. [Voll. II u. VI. vergr.] *M.* 20.10 23.40.

* — Rec. F. Vollmer. Vol. I. Appendix Vergiliana. *M.* 2.40 2.80.

Pomponius Mela: s. Mela.

Porphyrius commentarii in Horatium. Rec. G. Meyer. *M.* 5.—5.60.

Prisciani euphoriston II. III. Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. *M.* 7.20 7.80.

Propertii elegiae. Rec. L. Mueller. *M.* —.90 1.20.

* — Ed. K. Hosius. [In Vorb.]

Pseudacronis scholia in Horatium. Ed. O. C. Keller. Vol. I. *M.* 9.—9.80 vol. II. *M.* 12.—12.80.

Quintilian instit. orat. II. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. [vol. I. vergr.] je *M.* 1.80 2.20.

— liber X. Rec. C. Halm. *M.* —.30 —.60.

Quintilian instit. Ed. L. Radermacher. Pars I. *M.* 3.—3.50. [Pars II in Vorb.] — declamationes. Rec. C. Ritter. *M.* 4.80 5.40.

— decl. XIX maiores. Ed. G. Lehnert. *M.* 12.—12.60.

Remigii Autissiodor. in art. Donati min. commentum. Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.

Sallusti Catilina, Iugurtha, ex historiis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. *M.* —.45 —.75.

Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragm. *M.* 4.—4.60. Vol. II. Comicoorum fragm. *M.* 5.—5.60.

Sciribonii Largi compositiones. Ed. G. Helmreich. *M.* 1.80 2.20.

Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.

Senecae opera quae supersunt. Vol. I. Fasc. I. Dialog. II. XII. Ed. E. Hermes. *M.* 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. Naturalium quaest. II. VIII. Ed. A. Gercke. *M.* 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]

— Suppl. Rec. Fr. Haase. *M.* 1.80 2.40.

— tragoediae. Rec. R. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M.* 5.60 6.20.

Senecae (rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores. Ed. A. Kiessling. *M.* 4.50 5.—

Sidonius Apollin. Rec. P. Mohr. *M.* 5.60 6.20.

Sili Italici Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll. je *M.* 2.40 2.80.

Sorani gynaeceorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Rose. *M.* 4.80 5.40.

Statius. Ed. A. Klotz et R. Jahnke. Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. *M.* 2.—2.50.

— II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz et O. Müller. *M.* 1.20 1.60.

— II. Fasc. II: Thebais. Rec. A. Klotz. *M.* 8.—8.60.

— III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem. Ed. R. Jahnke. *M.* 8.—8.60.

Suetonii Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. Ed. minor. 2 voll. Vol. I. De vita Caesarum libri VIII. *M.* 2.40 2.80. [Vol. II in Vorb.]

— Rec. C. L. Roth. 2 fasc. [Fasc. I. vergr.] Fasc. II. De grammaticis et rhetoribus. *M.* —.80 1.20.

Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi *M.* 2.40 3.20.

Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. *M.* —.75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. *M.* —.75 1.10.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Tacitus. Tomus II. Historiae et libb. minores. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. *M.* —.90 1.30. Fasc. II: Germania. Agricola. Dialogus. *M.* —.45 —.75.]

Terenti comoediae. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. *M.* 2.10 2.60.

Jedes Stück (Adelphoe, Andria, Eunuchus, Hantou Timorumenos, Hecyra, Phormio) *M.* —.45 —.75.

—] Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlee. *M.* 2. — 2.40.

Tibulli II. IV. Rec. L. Mueller. *M.* —.45 —.75.

Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. *M.* —.75 1.10.

Valeri Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuebler. *M.* 4. — 4.50.

Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem. Baehrens. [Vergr.]

* — — Ed. S. Sudhaus. [In Vorb.]

Valeri Maximi factorum et dictorum memorab. II. IX. Cum Iulii Paridis et Ianuarii Nepotiani epitomis. Rec. C. Kempf. Ed. II. *M.* 7.20 7.80.

Varronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil. *M.* 1.60 2. —

Vegeti Renati digestorum artis mulo-medicinae libri. Ed. E. Lommatzsch. *M.* 6. — 6.60.

— — epitoma rei milit. Rec. C. Lang. Ed. II. *M.* 3.90 4.40.

*Vellei Patereuli hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. *M.* 1. — 1.40.

— — Rec. Fr. Haase. *M.* —.60 —.90.

Vergili Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M.* 1.50 2. —

— Aeneis. Rec. O. Ribbeck. *M.* —.90 1.30.

— Bucolica et Georgica. Rec. O. Ribbeck. *M.* —.45 —.75.

— Bucolica, Georgica, Aeneis. Rec. O. Güthling. 2 tomi. *M.* 1.35 2.05.

Tom. I: Bucolica. Georgica. *M.* —.45 —.75.

— II: Aeneis. *M.* —.90 1.30.

*[—] Scholia in Vergili Bucolica etc. Ed. Funaioli. [In Vorb.]

Virgili Grammatici opera. Ed. J. Huemer. *M.* 2.40 2.80.

Vitruvii de architectura II. X. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 5. — 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

Alberti Stadensis Trollus. Ed. Th. Merzdorf. *M.* 3. — 3.40.

Amarcii sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. *M.* 2.25 2.60.

Canabutzae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.80 2.20.

Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. *M.* 2.40 2.80.

Comoediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. *M.* 1.20 1.60.

Egidii Corboliensis viaticus de signis et sympt. aegritud. ed. V. Rose. *M.* 2.80 3.20.

Gualelmi Blesensis Aldae comoedia. Ed. C. Lohmeyer. *M.* —.80 1.20.

Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaiser. *M.* 4.40 5. —

Horatii Romani porcaria. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.20 1.60.

Hrotsvitae opera. Ed. K. Strecker. *M.* 4. — 4.60.

Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. *M.* 4. — 4.60.

Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ed. K. Rossberg. *M.* 1.80 2.20.

Vitae sanctorum novem metricae. Ed. Guil. Harster. *M.* 3. — 3.50.

*Vita s. Genovefae virginis ed. C. Künstle. [U. d. Pr.]

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.]

Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. *M.* 2.40 2.80.

Manutii, Pauli, epistolae sel. Ed. M. Fickelscherer. *M.* 1.50 2. —

Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. *M.* 2.40 3.20.

Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. *M.* —.45 —.70.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

Apologeten, zwei griechische. Von J. Geffcken. *M.* 10.— 11.—
Aetna. Von S. Sudhaus. *M.* 6.— 7.—
Catulli Veronensis liber. Von G. Friedrich. *M.* 12.— 13.—
Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. *M.* 4.— 5.—
*Philostratos über Gymnastik. Von J. Jäthner. *M.* 10.— 11.—
Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. *M.* 6.— 7.—

Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. *M.* 12.— 13.—

In Vorbereitung:

Clemens Alex. Paidagogos. Von Schwartz.
Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch.
Ovid Heroiden. Von R. Ehwald.
Pindar Pythien. Von O. Schröder.
Propertius. Von Jacoby.
Tacitus Germania. Von G. Wissowa.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.
Aeschinis orationes. Ed., scholia adi. F. Schultz. *M.* 8.—
 — **orat. in Ctesiphontem**. Rec., expl. A. Weidner. *M.* 3.60.
Aeschylli Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. *M.* 3.75.
 — **Agamemnon**. Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. *M.* 9.—
 — **fabulae et fragmm.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 4.—
 — **Septem ad Thebas**. Rec. Fr. Ritschellius. Ed. II. *M.* 3.—
Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. *M.* 4.—
Ἀλφάβητος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrsg. v. W. Wagner. *M.* 2.40.
Anthologiae Planudeae appendix Barberino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. *M.* 4.—
Apollonius' von Kitium illustr. Kommentar z. d. Hippokrat. Schrift π. ἑρσῶν. Hrsg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. *M.* 10.—

Aristophanis fabulae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 6.—
 — **ecclesiazusae**. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.40.
 — **equites**. Rec. A. von Velsen. Ed. II cur. K. Zacher. *M.* 3.—
 * — **pax**. Ed. K. Zacher. *M.* 5.— 6.—
 — **Plutus**. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.—
 — **thesmophoriazusae**. Rec. A. von Velsen. Ed. II. *M.* 2.—
Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. *M.* 16.—
 — **politica cum vet. translatione** G. de Moerbeke. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 18.—
 — **ethica Nicomachea**. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Susemihlii epist. crit. *M.* 12.—
Artemidori onirocritica. Rec. R. Hercher. *M.* 8.—
Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. *M.* 1.50.
Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi reliquiae. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. *M.* 21.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Callimachea.** Ed. O. Schneider. 2 voll. *M.* 33.—
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—
 — II. Fragmenta. Indices. *M.* 22.—
- Carmina Graeca medii aevi.** Ed. G. Wagner. *M.* 9.—
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—
- Christianor. carmm. Anthologia Graeca.** Ed. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—
- Comicorum Atticorum fragmenta.** Ed. Th. Kock. 3 voll. *M.* 48.—
 Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M.* 18.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—
 — III. Novae comoediae fragmenta. P. II. Comic. inc. aet. fragm. Fragm. poet. Indices. Suppl. *M.* 16.—
- *Corpus fabularum Aesopicarum.** Ed. O. Crusius, A. Hausrath, P. Knoell, P. Marc. [In Vorb.]
- **medicorum Graecorum.** Vol. XI, 1. Philumeni devenenatis animalibus eorumque remediis ed. M. Wellmann. *M.* 2.80.
- Demetrii Phaleri de elocutione libellus.** Ed. L. Radermacher. *M.* 5.—
- Demosthenis oratt. de corona et de falsa legatione.** Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemeli. *M.* 16.—
 — **orat. adv. Leptinem.** Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemel. *M.* 4.—
 — **de corona oratio.** In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60.
- Περὶ διαλέκτων** excerptum ed. R. Schneider. *M.* —.60.
- Didymi Chalcenteri fragmenta.** Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—
- Dionysii Thracis ars grammatica.** Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
- Διονυσίου ἡ Λογικὸν περὶ ὕψους.** De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Tert. ed. I. Vahlen. *M.* 2.80 3.20.
- Epicurea.** Ed. H. Usener (Anast. Neudruck). *M.* 12.— 13.—.
- *[Epiphanius.]** Quaestiones Epiphaniae metrologicae et criticae. Scr. O. Viedebantt. [U. d. Pr.]
- Eratosthenis carminum reliquiae.** Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 3.—
 — **geographische Fragmente,** hrsg. von Berger. *M.* 8.40.
- Etymologicum Gudlanum quod vocatur.** Rec. et apparatus criticum indicesque adi. Al. de Stefani. Fasc. I: Litteras A-B cont. *M.* 10.—
- Euripidis fabulae et fragmenta.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9.—

- Euripidis fabulae.** Edd. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60.
- Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — II. Alcestis. Ed. II. *M.* 1.80.
 — I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — IV. Electra. *M.* 2.—
 — I. — V. Ion. *M.* 2.80.
 — I. — VI. Helena. *M.* 3.—
 — I. — VII. Cyclops. Ed. II. *M.* 1.40.
 — II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40.
 — II. — II. Supplices. *M.* 2.—
 — II. — III. Bacchae. *M.* 2.—
 — II. — IV. Heraclidae. *M.* 2.—
 — II. — V. Hercules. *M.* 2.40.
 — II. — VI. Iphigenia Auliden-sis. *M.* 2.80.
 — III. — I. Andromacha. *M.* 2.40.
 — III. — II. Hippolytus. *M.* 2.80.
 — III. — III. Orestes. *M.* 2.80.
 — III. — IV. Phoenissae. *M.* 2.80.
 — III. — V. Troades. *M.* 2.80.
 — III. — VI. Rhesus. *M.* 3.60.
- **tragoediae.** Edd. A. J. E. Pflugk, R. Klotz et N. Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)
 Medea. Ed. III. *M.* 1.50. — Hecuba. Ed. III. *M.* 1.20. — Andromacha. Ed. II. *M.* 1.20. — Heraclidae. Ed. II. *M.* 1.20. — Helena. Ed. II. *M.* 1.20. — Alcestis. Ed. II. *M.* 1.20. — Hercules furens. Ed. II. *M.* 1.80. — Phoenissae. Ed. II. *M.* 2.25. — Orestes. *M.* 1.20. — Iphigenia Taurica. *M.* 1.20. — Iphigenia quae est Aulide. *M.* 1.20.
- Eusebii canonum epitome ex Dionysii Telmaharensis chronico petita.** Verterunt notisque illustrant C. Siegfried et H. Gelzer. 4. *M.* 6.—
- Galenii de placitis Hippocratis et Platonis.** Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. Graec., adnot. crit., vers. Lat. *M.* 20.—
- Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi, Euagrii Pontici sententiae.** Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 2.40.
- II. Epicteti et Moschionis sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60.
- Grammatici Graeci recogniti et apparatu critico instructi.** 8 partes. 15 voll. Lex.-8.
 Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
 Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. *M.* 36.—
 Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. R. Schneider und G. Uhlig. 2 Fasc. *M.* 26.—
 *Pars II. Vol. II. Syntax des Apollonius. Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.]
 *Pars II. Vol. III. Librorum Apollonii deperditorum fragmm. [In Vorb.]
 Pars III. Vol. I. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. Tom. I. *M.* 20.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Grammatici Graeci recogniti et apparatu critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.

Pars III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz Tom. II. 2 Fasc. *M.* 34.—

Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et Choerobosci scholia in canones nominales. Rec. A. Hilgard. *M.* 14.—

Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophronii excerpta e Characis commentario. Rec. A. Hilgard. *M.* 22.—

[Fortsetzung in Vorb.]

Herodas' Mimiamben, hrsg. v. R. Meister. Lex.-8. [Vergr. Neue Aufl. in Vorb.]

Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 6.80.

— technici rell. Ed., expl. A. Lentz. 2 tomi. Lex.-8. *M.* 54.—

Herodots II. Buch m. sachl. Erläut. hrsg. v. A. Wiedemann. *M.* 12.—

Ἡρόδου τὰ ἅπαντα ἐξ ἐμπνεύσεως Κ. Σίττλ. *M.* 10.—

Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Bzach. Acc. Homeri et Hesiodi certamen. *M.* 18.—

— — Rec. A. Köchly, lect. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. *M.* 5.—

[Fortsetzung erscheint nicht.]

— — Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III. cur. I. Flach. *M.* 6.60.

[—] Glossen und Schollen zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. *M.* 8.—

Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd., spec. photolithogr. cod. A. *M.* 9.—

Hipparch, geograph. Fragmente, hrsg. von H. Berger. *M.* 2.40.

Homeri carmina. Rec. A. Ludwich. Pars I. Ilias. 2 voll. Vol. I. *M.* 16.— 18.— Vol. II. *M.* 20.— 23.— Pars II. Odyssea. 2 voll. *M.* 16.— 20.—

— Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M.* 13.—

— Ilias. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M.* 22.—

— Illadis carmina seluncta, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 partt. *M.* 16.—

[—] D. Homer. Hymnen hrsg. u. erl. v. A. Gemoll. *M.* 6.80.

[—] D. Homer. Batrachomachia des Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hrsg. u. erl. v. A. Ludwich. *M.* 20.—

Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner. *M.* 3.—

Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. *M.* 8.—

Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. *M.* 2.80.

[Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. *M.* 5.60.

Iohannes Kamateros, εἰσαγωγή ἀστρονομίας. Bearb. v. L. Weigl. *M.* 3.—

Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.

— — deutsch v. J. Neumann. *M.* 1.—

Kosmas und Damian, Texte und Einleitung von L. Deubner. *M.* 8.— 9.—

Kyrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.

Leges Graecorum sacrae et titulis coll. Edd. J. de Protte et L. Ziehen. 2 fasc. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Protte. *M.* 2.80. Fasc. II. 1. Leges Graeciae et insularum. Ed. L. Ziehen. *M.* 12.—

Lesbonactis Sophistae quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. *M.* 2.—

Lexicographi Graeci recogniti et apparatu critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [In Vorbereitung.]

I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).

II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).

III. Homerlexika (A. Ludwich).

IV. Stephanus von Byzanz.

V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel).

VI. Photios.

VII. Suidas (G. Wentzel).

VIII. Hesych.

IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I. *M.* 14.—

X. Verschiedene Spezialglossare, namentlich botanische, chemische, medizinische u. dgl.

[Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]

[Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blass. *M.* 2.—

[—] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blass. *M.* 4.—

*Luciani quae feruntur Podagra et Ocyrops ed. J. Zimmermann. *M.* 3.— 4.—

Lykophron's Alexandra. Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. *M.* 15.—

[Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. M. Erdmann. *M.* —.80.

[Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blass. *M.* 3.60.

Metrodori Epicurei fragmenta coll., script. inc. Epicurei comment. moralem subli. A. Koerte. *M.* 2.40.

Musaios, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. *M.* 1.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Nicandrea theriaca et alexipharmaca.** Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M.* 9. — *Περὶ παθῶν* excerpta ed. R. Schneider. *M.* — 80.
- ***Papyri, Giessener.** 3 Hefte. 1. Heft von E. Kornemann und O. Eger. Geh. *M.* 7. — 2. Heft von P. M. Meyer. Geh. *M.* 8. —
- Papyrus magica mus.** Lugd. Bat. a C. Leemans ed. denuo ed. A. Dieterich. *M.* 2. —
- Papyrusurkunden:** s. Urkunden.
- Philodemus Epicurei de ira I.** Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. *M.* 10.80.
- *περὶ ποιημάτων* I. II fragm. Ed. A. Hausrath. *M.* 2. —
- Philumenos s. Corpus medicorum Graecor.**
- ***Phoenix von Kolophon.** Texte und Untersuchungen. Von G. A. Gerhard. *M.* 12. — 15. —
- [Photios.] **Reitzenstein, R.,** der Anfang des Lexikons des Photios. *M.* 7. — 9.50.
- Pindari carmina** rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. V. I, 1.) *M.* 14. —
- **Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger.** *M.* 8. —
- **carmina prolegomenis et commentariis instructa** ed. W. Christ. *M.* 14. — 16. —
- **versezeteli kritikai és Magyarázó jegyzetekkel kladta** Hómann Ottó. I. Kötet. *M.* 4. — [Ohne Fortsetzung.]
- Platonis opera omnia.** Rec., prolegg. et commentt. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.
- Apologia Socratis et Crito.** Ed. V cur. M. Wohlrab. *M.* 2.40. — **Protagoras.** Ed. IV cur. I. S. Kroschel. *M.* 2.40. — **Phaedrus.** Ed. II. *M.* 2.40. — **Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io.** Ed. II. *M.* 2.70. — **Laches, Charmides, Alcibiades I. II.** Ed. II. *M.* 2.70. — ***Cratylus.** *M.* 2.70. — **Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus.** Ed. II. cur. A. R. Fritzsche. *M.* 6. —
- **Theaetetus.** Ed. M. Wohlrab. Ed. II. *M.* 3.60. — **Sophista.** Ed. II cur. O. Apelt. *M.* 5.60. — **Politicus et incerti auctoris Minos.** *M.* 2.70. — **Philebus.** *M.* 2.70. — **Leges.** 3 voll. [je *M.* 3.60.] *M.* 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et *Epinomis*.]
- **Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario.** Ed. I. Wrobel. *M.* 11.20.
- Plutarchi de musica.** Ed. R. Volkmann. *M.* 3.60.
- **de proverbii Alexandrinorum.** Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M.* 2.80.
- Plutarchi de proverbii Alexandrinorum.** Fasc. II. Commentarius. 4. *M.* 3. —
- Plutarchi Themistokles.** Für quellenkritische Übungen comm. u. hrsg. v. A. Bauer. *M.* 2. —
- *τὸ ἐν Δελφοῖς* E. Ed. G. N. Bernardakis. *M.* 1.50.
- **vitae parallelae Agesilai et Pompeii.** Rec. Cl. Lindskog. *M.* 3.60 4.40.
- Poetae lyrici Graeci.** Ed. V. 2 voll.
- Vol. I. 1. **Pindari carmina.** Recens. O. Schröder. *M.* 14. —
- II. **Poetae eleg. et iambogr.** Rec. O. Crusius. [In Vorb.]
- Poetarum sceniorum Graecorum Aeschyli, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta.** Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M.* 20. —
- Pollucis onomasticon.** Rec. E. Bethe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M.* 14. —
- Porphyrii quaestt. Homer. ad Iliadem pertin. rell.** Ed. H. Schrader. 2 fascc. Lex.-8. *M.* 16. —
- **ad Odysseam pertin. rell.** Ed. H. Schrader. Lex.-8. *M.* 10. —
- Ptolemaei περὶ χρητηρίου καὶ ἡγεμονικῶν** lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. *M.* 1. —
- [Scylax.] **Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplum maris interni cum appendice.** Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M.* 1.20.
- Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers.** Fasc. III: **Iuliani imp. contra Christianos quae supers.** Ed. C. I. Neumann. Insunt **Cyrilli Alex. fragm. Syriaca** ab E. Nestle edita. *M.* 6. —
- Sophoclis tragoediae et fragm.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 5. —
- **Recens. et explann.** E. Wunder et N. Wecklein. 2 voll. *M.* 10.80.
- Philoctetes.** Ed. IV. *M.* 1.50. — **Oedipus Rex.** Ed. V. *M.* 1.50. — **Oedipus Coloneus.** Ed. V. *M.* 1.80. — **Antigona.** Ed. V. *M.* 1.50. — **Electra.** Ed. IV. *M.* 1.80. — **Ajax.** Ed. III. *M.* 1.20. — **Trachiniae.** Ed. III. *M.* 1.50.
- **König Oidipus.** Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. *M.* 5. —
- **Antigone.** Griech. u. deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Porträt Aug. Böckhs.) 2. Aufl. *M.* 4.40.
- Staatsverträge des Altertums.** Hrsg. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8. —
- Stolcorum veterum fragmenta.** Ed. J. v. Arnim. Vol. I. *M.* 8. — Vol. II. *M.* 14. — Vol. III. *M.* 12. — Vol. IV. Indices. [In Vorb.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.

[Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrsg. von H. Usener. *M.* 4.—

Theopanis chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. *M.* 50.—

Theophrasts Charaktere. Hrsg. v. d. Philol. Gesellschaft zu Leipzig. *M.* 6.—

Thucydidis historiae. Recens. C. Hude. Tom. I: Libri I—IV. *M.* 10.—

— II: Libri V—VIII. Indices. *M.* 12.—

— de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl 4 voll. [8 sectiones.] *M.* 22.80.

Lib. 1. Ed. III. *M.* 4.50. — Lib. 2.

Ed. II. *M.* 3.— — Lib. 3. Ed. II. *M.* 2.40.

— Lib. 4. Ed. II. *M.* 2.70. — Lib. 5.

Ed. II. *M.* 2.40. — Lib. 6. Ed. II. *M.* 2.40.

— Lib. 7. Ed. II. *M.* 2.70. — Lib. 8.

Ed. II. *M.* 2.70.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 26.—

Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig. I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mitteis. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. *M.* 28.—

*[—] Chrestomathie griechischer Papyrusurkunden. Von L. Mitteis u. U. Wilcken. [In Vorb.]

Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. R. Heinze. *M.* 5.60.

Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10.—

Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.

De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. 2 partt.

Pars I. *M.* 1.80. [Pars II vergr.]

Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1.50.

Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 partt. *M.* 6.60.

Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M.* 1.80.

— II. Libri III—VII. *M.* 4.80.

Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10.—

b. Lateinische Schriftsteller.

Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19.—

Aurelli imp. epistt.: s. Fronto, ed. Naber.

Averrois paraphrasis in l. poeticae Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1.—

Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1.20.

[Caesar.] Polionis de b. Africo comm.: s. Polio.

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60.

Catonis praeter libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. *M.* 5.—

— de agri cult. I., Varronis rer. rust. II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40.

— I. — II. Varro. *M.* 6.—

— II. — I. Comm. in Cat. *M.* 6.—

— II. — II. Comm. in Varr. *M.* 8.—

— III. — I. Ind. in Cat. *M.* 3.—

— III. — II. Ind. in Varr. *M.* 8.—

Catulli I. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens. 2 voll. *M.* 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. *M.* 4.—

— II. Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.

Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koerner et O. E. Schmidtio confectae. *M.* 12.—

— ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdeggen. *M.* 3.20.

— Paradoxa Stoicor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeus. Ed. O. Plasberg. Fasc. I. *M.* 8.—

— de nat. deor., de divinat., de fato. Ed. O. Plasberg. Fasc. II. [U. d. Pr.]

[Ciceronis] ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius].

— Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. *M.* 1.60.

Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. *M.* 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnot. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe *M.* 40.—

Cornificii rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. *M.* 8.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe incohatur auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 7 voll. Lex.-8.

Vol. I. [In Vorb.]

— II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetz et G. Gundersmann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. *M.* 20.—

— III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. *M.* 22.—

— IV. Glossae codicum Vaticani 3321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. *M.* 20.—

— V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22.—

— VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. 2 fasc. je *M.* 18.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regni Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. Vol. VII. Thesaurus gloss. emendatarum. Conf. G. Goetz et G. Heraeus. 2 fasc. Fasc. I. *M.* 24. — Fasc. II. *M.* 12. —

Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensis Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M.* 4. —

Eunianae poesis reliquiae. Rec. I. Vahlen. Ed. II. *M.* 16. — 18. —

Exuperantius, Epitome. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* — 60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. *M.* 1. 60.

Frontonis et M. Aurelli imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. *M.* 8. —

— Ed. H. Hauler. [In Vorb.]
Gedichte, unedierte lateinische, hrsg. von E. Baehrens. *M.* 1. 20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. *M.* 6. —

Grammatici Latini ex rec. H. Keil. 7 voll. Lex.-8. *M.* 139. 20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keil. [Vergr.]

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keil. *M.* 10. —

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertz. Vol. I. [Vergr.]

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertz. Vol. II. *M.* 12. —

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keil. [Vergr.]

— IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex rec. H. Keil. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M.* 11. —

— IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keil. *M.* 8. —

Grammatici Latini ex rec. H. Keil.

Vol. V. Fasc. 1. Oledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keil. *M.* 9. —

— V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobii excerpta ex rec. H. Keil. *M.* 10. —

— VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keil. *M.* 9. —

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keil. *M.* 14. —

— VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroeus, Cassiodorus, Martyrius, Beda, Albinus ex rec. H. Keil. *M.* 10. —

— VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dositheii ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornellii Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum ex rec. H. Keil. *M.* 11. 20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19. —

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Cicronis ad Herennium libri VI.] Rec. F. Marx. *M.* 14. —

Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. 2 voll. *M.* 28. —

Horatii opera. Rec. O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. *M.* 12. —

[Vol. II vergr.]

— — — Editio minor. *M.* 4. —

— carmina. Rec. L. Mueller. 16. *M.* 2. 40 3. 60.

— **Satiren.** Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. *M.* 16. 40.

— Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M.* 7. —

— siehe auch: Satura, v. Blümner.

— **Episteln.** Lat. u. deutsch m. Erläut. von L. Döderlein. [B. I vergr.] B. II. *M.* 3. —

— **Briefe,** im Vermaß der Urschrift veröffentlicht von H. Bachmeister u. O. Keller. 8. *M.* 2. 40 3. 20.

- Institutionum et regularum iuris Romani syntagana.** Ed. R. Gneist. Ed. II. *M.* 5. 20.
- [**Iuris consulti.**] Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. *M.* 4.—
- Iuvenalis satura.** Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M.* 4.40.
- — siehe auch: **Satura**, v. Blümner.
- [**Lucanus.**] **Scholia** in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. *M.* 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.]
- Lucilli carminum reliquiae.** Rec. F. Marx. Vol. I.: Proleg., testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. *M.* 8.— 10.60.
- — Vol. II. (Komment.) *M.* 14.— 17.—
- Nepotis quae supersunt.** Ed. C. Halm. *M.* 2.40.
- Nonii Marcelli compendiosa doctrina.** Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partt. *M.* 32.—
- Novatiani epist. de cibis Iudaeis.** Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* 1.20.
- Optatiani Porphyrii carmina.** Rec. L. Mueller. *M.* 3.60.
- Orestis tragoedia.** Ed. I. Maehly. 16. *M.* 1.20.
- Ovidii ex Ponto II.** Ed. O. Korn. *M.* 5.—
- **Elegien der Liebe.** Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. *M.* 2.40 3.20.
- Persius**, siehe: **Satura**, v. Blümner.
- Phaedri fabulae Aesopiae.** Ed. L. Müller. *M.* 3.—
- Placidi glossae.** Rec. et illustr. A. Deuerling. *M.* 2.80.
- Plauti comoediae.** Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschellius sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi. *M.* 92.20.
- Tom. I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
- I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. Ed. II. *M.* 4.—
- I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.
- I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
- I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. *M.* 4.80.
- II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.
- II fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
- II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.
- II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.

Plauti comoediae.

- Tom. II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritschellius schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. *M.* 5.—
- III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 4.—
- III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. *M.* 4.—
- III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.
- III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 5.60.
- III fasc. V. Menaechmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
- IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.
- IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 6.—
- IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
- IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 6.—
- IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. *M.* 5.60.
- — Ex rec. etcum app. crit. F. Ritschl. [Vergriffen außer:]
- Tom. I. Pars 3. Bacchides. *M.* 3.—
- III. Pars 1. Persa. *M.* 3.—
- III. Pars 2. Mercator. *M.* 3.—
- — Scholarum in usum rec. F. Ritschl. [Vergr. außer:]
- Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je *M.* —.50.
- miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. *M.* 2.80.
- Polemii Silvii laterculus.** Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. *M.* —.80.
- Polionis de bello Africo comm.** Edd. E. Wölfflin et A. Miodonski. Adi. est tab. photolithograph. *M.* 6.80.
- [**Probus.**] **Die Appendix Probi.** Hrsg. v. W. Heraeus. *M.* 1.20.
- Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek.** Hrsg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. *M.* 10.—
- Quintilianii Institutionis orator. II. XII.** Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII—XII. *M.* 9.—
- Rhetores Latini minores.** Ed. C. Halm. Lex.-8. 2 fasc. *M.* 17.—
- Salarium carminum rell.** Ed. B. Maurenbrecher. [Vergr.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Sallusti Crispi quae supersunt.** Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: *Historiarum rell. Index.* *M.* 7.20.
— *historiarum fragmenta.* Ed. Fr. Kritz. *M.* 9.—
— *historiarum rell.* Ed. B. Maurenbrecher.
Fasc. I. *Prolegomena.* *M.* 2.—
Fasc. II. *Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa.* Acc. indices. *M.* 8.—
Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M.* 5.— 5.80.
Scenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. *M.* 23.—
Vol. I. *Tragicorum fragmenta.* *M.* 9.—
— II. *Comicorum fragmenta.* *M.* 14.—
Servii grammatici qui fer. in Vergilli carmina commentarii. Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.
Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. *M.* 14.—
— I fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— II fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.40.
— III fasc. II. App. Serviana. *M.* 20.—
[— III fasc. III (Indices) in Vorb.]
Staatsverträge des Altertums. Hrs. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
Statil silvae. Hrs. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—
— *Thebais et Achilleis cum scholiis.* Rec. O. Müller. Vol. I: *Thebaidos* II. I—VI. *M.* 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.]
Suetoni Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol. I: *de vita Caesarum libri VIII.* [Mit 3 Tafeln.] *M.* 12.— 15.—
Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer *M.* 1.60.
Syri sententiae. Rec. Guil. Meyer. *M.* 2.40.
— Rec. E. Woelfflin. *M.* 3.60.
Taciti de origine et situ Germanorum I. Rec. A. Holder. *M.* 2.—
— *dialogus de oratoribus.* Rec. Aem. Baehrens. *M.* 2.—
* *Terentii comoediae.* Hrs. von M. Warren, E. Hauser und R. Knauer. [In Vorb.] [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: *Commentarii.*
[—] Das tiron. Psalterium, siehe: *Psalterium.*
Varronis saturarum Menippearum rell. Rec. A. Riese. *M.* 6.—
— *rerum rusticarum* II. III, rec. Keil, siehe: Cato.
— *antiquitatum rer. divin.* II. I. XIV. XV. XVI. *Praemissae sunt quaest. Varr.* Ed. R. Agahd. *M.* 9.20.
* — *de lingua latina.* Edd. G. Götz et Fr. Schöll. *M.* 10.— 12.50.
Vergilli Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV voll. *M.* 22.40.
Vol. I. *Bucolica et Georgica.* *M.* 5.—
— II. *Aeneidos libri I—VI.* *M.* 7.20.
— III. *Aeneidos libri VII—XII.* *M.* 7.20.
— IV. *Appendix Vergiliana.* *M.* 3.—
— Ed. I. [Vergriffen außer:]
Vol. III. *Aeneidos lib. VII—XII.* *M.* 8.—
— IV. *Appendix Vergiliana.* *M.* 5.—
* — *Jugendverse und Heimatpoesie Vergils.* Erklärung des *Catalepton.* Von Theodor Birt. *M.* 3.60 4.20.
[—] *Scholia Bernensia ad Vergilli Buc. et Georg.* Ed. H. Hagen. *M.* 6.—
Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. *M.* —.30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. Aeschylus' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1.40.
II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. *M.* 1.40.
III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), von H. Jurenka. 2 Hft. *M.* 1.60.
IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und ü. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. *M.* 1.20.
V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Geschwind. 2 Hefte. *M.* 1.80.
VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. *M.* 1.40.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- VII. Euripides, *Iphigenie in Aulis*, von K. Busche. 2 Hefte. *M.* 1.40.
 VIII. Euripides, *Kyklops*, v. N. Wecklein. 2 Hefte. *M.* 1.—
 IX. Briefe des jüngeren Plinius, von R. C. Kukula. 2 Hefte. *M.* 2.20.

- X. Lykurgos' Rede gegen Leokrates von E. Sofer. 2 Hefte. *M.* 1.80.
 XI. Plutarchs Biographie des Aristoteles, von J. Simon. 2 Hefte. *M.* 1.60.
 XII. Tacitus' Rednerdialog, v. R. Dienel. 2 Hefte. *M.* 2.—

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

Aeschylus' Agamemnon. Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Pflüß. *M.* 2.25 2.75.

— **Perser.** Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M.* 1.50 2.—

— **Prometheus.** Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

— — Von L. Schmidt. *M.* 1.20.

— **die Sieben geg. Theben.** Von N. Wecklein. *M.* 1.20 1.50.

— **die Schutzfliehenden.** Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—

— **Orestie.** Von N. Wecklein. *M.* 6.—
 Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. je *M.* 2.—

Aristophanes' Wolken. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.

Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kap. I—XLI). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.

Arrians Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte. I. Heft. L. I—III. *M.* 1.80 2.25. II. Heft. L. IV—VII. *M.* 2.25 2.75. *M.* 4.05 5.—

Demosthenes' ausgewählte Reden. Von C. Rehdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. *M.* 6.60 8.55.

I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden. 2 Hefte. *M.* 4.70 6.05.

*Heft I: I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 9. Aufl., von K. Fuhr. *M.* 1.40 1.80.

Demosthenes' ausgewählte Reden.

Heft II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden.

VI. Zweite Rede gegen Philippos.

VII. Hegesippos' Rede über Halonnes.

VIII. Rede über die Angelegenheiten

im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen

Philippos. 6. Aufl., von Fr. Blaß.

M. 1.50 2.—

— II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.80 2.25.

*II. Teil. Die Rede vom Kranze. 2. Aufl. Von K. Fuhr. *M.* 2.40 2.90.

Euripides' ausgewählte Tragödien. Von N. Wecklein.

*I. Bdch. Medea. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

II. Bdch. Iphigenia im Taurierland.

3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.

III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl. *M.* 1.60 2.10.

IV. Bdch. Hippolytos. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.

VI. Bdch. Electra. *M.* 1.40 1.80.

VII. Bdch. Orestes. *M.* 1.60 2.—

VIII. Bdch. Helena. *M.* 1.60 2.—

Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände. *M.* 13.50 16.—

Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 5. Aufl. *M.* 2.40 2.90.

Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1.50 2.—

— II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1.50 2.—

— II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1.50 2.—

— III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2.50

— IV. B. VII. M. 2 K. 4. A. *M.* 1.80 2.30

— V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Homers Ilias, erklärt von J. La Roche.
6 Teile.

- Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — II. Ges. 5—8. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — V. Ges. 17—20. 2. Aufl. [Vergr.]
 — VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]

— — — Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze.
 2 Bände zu je 4 Heften.

- Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. *M.* 1.20 1.70
 — I. H. 2. Ges. 4—6. 6. A. *M.* 1.40 1.80
 — I. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.20
 — I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. *M.* 1.60 2.—
 — I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M.* 1.20 1.70
 — I. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.40
 — II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M.* 1.20 1.70
 — II. H. 2. Ges. 16—18. 4. A. *M.* 1.40 1.80
 — II. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.20
 — II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M.* 1.20 1.70
 — II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M.* 1.60 2.20
 — II. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.50

— — — Anhang. 8 Hefte.

- Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60
 — 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30
 — 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70
 — 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30
 — 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. *M.* 2.10 2.60
 — 7. Ges. 19—21. *M.* 1.50 2.—
 — 8. Ges. 22—24. *M.* 1.80 2.30

— **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.

- Band I. H. 1. Ges. 1—6. 12. A. *M.* 1.80 2.30
 — I. H. 2. Ges. 7—12. 11. A. *M.* 1.80 2.30
 — I. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 4.20
 *— II. H. 1. Ges. 13—18. 9. A. v. P. Cauer.
M. 1.60 2.—
 — II. H. 2. Ges. 19—24. 9. A. *M.* 1.40 1.80
 — II. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 3.35

— — — Anhang. 4 Hefte.

- Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70
 — 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70
 — 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60

Isokrates' ausgewählte Reden. Von O. u. M. Schneider. 2 Bändchen. *M.* 3.— 3.95.

I. Bändchen. Demonicus, Euagoras, Areopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schneider. *M.* 1.20 1.70.

II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen.

I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 4. Aufl., von K. Bürger. *M.* 1.50 2.— [2. u. 3. Bdch. vergr.]

Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von C. Rehdantz. *M.* 2.25 2.75.

[Lyriker.] **Anthologie a. d. griech. Lyr.** Von E. Buchholz. 2 Bdchn. *M.* 4.20 5.20.

I Bändchen. Elegiker u. Iambographen 5. Aufl., von R. Peppmüller *M.* 2.10 2.60.

*II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter. 5. Aufl., von J. Sitzler. *M.* 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Froberg. Kleinere Ausg. 2 Hefte.

I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

— — — Größere Ausgabe. 3 Bände. [Bd. II u. III vergr.]

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. *M.* 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.

I. Teil. Die Verteidigungsrede d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. *M.* 1.— 1.40.

*II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 5. Aufl., von W. Nestle. *M.* 2.10 2.60.

III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Chr. Cron. 5. Aufl. *M.* —.75 1.20.

III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* —.60 —.90.

IV. Teil. Protagoras. Von J. Deuschle u. Chr. Cron. 5. A., v. E. Bochmann *M.* 1.20 1.70.

V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 3. Aufl. von H. Schöne. *M.* 2.40 3.—

*VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* 1.60 2.10.

VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Von M. Wohlrab. *M.* —.60 —.90.

VIII. Teil. Hippias maior. Ed. W. Zilles. [In Vorb.]

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. Siefert und Fr. Bläß. 6 Bändchen. *M.* 6.90 9.60.

I. Bändchen. Philopoemen u. Flamininus. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Bläß. *M.* —.90 1.30.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. Siefert und Fr. Blaß.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—

*III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blaß. 3. Aufl., v. B. Kaiser. *M.* 1.80 2.25.

IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

V. u. VI. Bändchen. [Vergr.]

Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte.

I. Abt. Griechische Geschichte. Von W. Herbst und A. Baumeister. 3. Aufl. 1. Heft. [Vergr.] 2. Heft. *M.* 1.80 2.30.

Sophokles. Von G. Wolff und L. Beller-mann.

I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M.* 1.50 2.—

II. — Elektra. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

III. — Antigone. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—

IV. — König Oidipus. 5. Aufl. *M.* 1.60 2.—

V. — Oidipus auf Kolonos. [Vergr.]

Supplementum lect. Graecae. Von C. A. J. Hoffmann. *M.* 1.50 2.—

Testamentum novum Graece. Von Fr. Zelle. 5 Teile.

I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. 1.80 2.25.

IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.50 2.—

V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.80 2.25.

[Teil II u. III in Verb.]

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Wid-mann. 9 Bändchen. *M.* 11.— 15.40.

1. Bdchn. 1. Bch. 6. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

2. — 2. — 6. — *M.* 1.20 1.70.

3. — 3. — 5. — *M.* 1.20 1.70.

4. — 4. — 5. — *M.* 1.20 1.70.

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Wid-mann.

5. Bdchn. 5. Bch. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

6. — 6. — 6. — *M.* 1.20 1.70.

*7. — 7. — 6. — *M.* 1.40 1.80.

8. — 8. — 5. — *M.* 1.20 1.70.

9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. Ausgabe m. Kommentar unter d. Text.

I. Bdchn. B. I. II. 10. Aufl. M. 2 Figurentaf. u. 1 Karte. *M.* 1.40 2.—

II. — B. III. IV. 9. u. 8. Aufl. *M.* —.90 1.20.

III. — B. V—VII. 8. Aufl. *M.* 1.60 2.—

— — — B. I—IV. Text u. Kom-ment. getrennt.

Text. M. e. Übersichtskarte. *M.* —.90 1.20.

Kommentar. Mit Holzschnitten und Figurentafeln. *M.* 1.35 1.80.

— **Kyropädie.** Von L. Breitenbach. 2 Hefte. je *M.* 1.50 2.—

I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von B. Büchsen-schütz.

II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.

— **griech. Geschichte.** Von B. Büchsen-schütz. 2 Hefte.

*I. Heft. Buch I—IV. 7. Aufl. *M.* 2.— 2.40.

II. — Buch V—VII. 5. Aufl. *M.* 1.80 2.20.

— **Memorabilien.** Von Raph. Kühner.

6. Aufl., von Rud. Kühner. *M.* 1.60 2.20.

— **Agésilaios.** Von O. Güthling. *M.* 1.50 2.—

— **Anabasis u. Hellenika in Ausw.** Mit Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bdchn.

I. Bdchn. Anab. Buch 1—4.

Text. *M.* 1.20 1.50.

Kommentar. *M.* 1.20 1.50.

II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika.

Text. *M.* 2.— 2.20.

Kommentar. *M.* 1.40 1.60.

b. Lateinische Schriftsteller.

Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii liber VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. *M.* 2.55 4.—

I. Heft Buch I—III. M. Einleit. u. Karte v. Gallien. *M.* —.90 1.40.

II. — Buch IV—VI. *M.* —.75 1.20.

III. — Buch VII u. VIII u. Anhang. *M.* —.90 1.40.

— **commentarii de bello civili.** Von A. Doberenz. 5. Aufl., von B. Dinter. *M.* 2.40 2.90.

Ciceronis de oratore. Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. *M.* 4.80 6.25.

I. Heft. Einleit. u. Buch I. *M.* 1.80 2.25.

II. — Buch II. *M.* 1.50 2.—

III. — Buch III. M. Indices u. Register z. d. Anmerkungen. *M.* 1.50 2.—

Aus Heft III besonders abgedruckt: Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn *M.* —.45.

— — — 5. Aufl., von Fr. Th. Adler. In 1 Band. *M.* 4.50.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceronis Brutus de claris oratoribus. Von K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. *M.* 2.25 2.75.

— orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl. *M.* 2.— 2.60.

— partitiones oratoriae. Von K. W. Piderit. *M.* 1.— 1.40.

— Rede f. S. Roscius. Von Fr. Richter u. A. Fleckeisen. 4. Aufl., von G. Ammon. *M.* 1.— 1.40.

— div. in Caecilius. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.45 —.80.

— Reden gegen Verres. IV. Buch. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 4. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.50 2.—

— — V. Buch. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.

— Rede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus. Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.75 1.20.

— Reden g. Catilina. Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.

— Rede f. Murena. Von H. A. Koch. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.90 1.30.

— Rede f. Sulla. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.75 1.20.

— Rede f. Sestius. Von H. A. Koch. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.

— Rede f. Plancius. Von E. Köpke. 3. Aufl., von G. Landgraf. *M.* 1.20 1.70.

— Rede f. Milo. V. Fr. Richter u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.20 1.60.

— I. u. II. Philipp. Rede. Von H. A. Koch. 3. Aufl., v. A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.

— I., IV. u. XIV. Philipp. Rede. Von E. R. Gast. *M.* —.60 —.90.

— Reden f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Delotarus. Von Fr. Richter. 4. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.

— Rede f. Archias. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* —.50 —.80.

— Rede f. Flaccus. Von A. du Mesnil. *M.* 3.60 4.10.

— ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6. Aufl. *M.* 2.20 3.—

— Tusculanae disputationes. Von O. Heine. 2 Hefte.

I. Heft Buch I. II. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

II. — Buch III—V. 4. Aufl. *M.* 1.65 2.15.

— Cato maior. Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. *M.* —.60 1.—

* — somnium Scipionis. Von C. Meißner. 5. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.50 —.80.

Ciceronis Laelius. Von C. Meißner. 2. Aufl. *M.* —.75 1.20.

— de finibus bon. et mal. Von H. Holstein. [Vergr.]

— de legibus. Von A. du Mesnil. *M.* 3.90 4.50.

— de natura deorum. Von A. Goethe. *M.* 2.40 2.90.

[—] Chrestomathia Ciceroniana. Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.80.

[—] Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen. Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M.* 1.— 1.40.

Cornelius Nepos, siehe: Nepos.

Curtius Rufus. Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen.

I. Bd. B. III—V. 4. A. *M.* 2.40 2.80.

II. — B. VI—X. 3. A. *M.* 2.60 3.20.

—: s. a. Orationes sell.

[Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3.50 5.10.

1. Heft: Catull. *M.* —.90 1.30.

2. Heft: Tibull. *M.* —.60 1.—

3. Heft: Propert. *M.* 1.— 1.40.

4. Heft: Ovid. *M.* 1.— 1.40.

Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 16. Aufl., v. O. Weißenfels. *M.* 2.25 2.75.

[—] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. *M.* —.15.

— Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 2 Abteilungen.

I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 1.80 2.30.

II. — Episteln. 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 2.— 2.50.

— Sermonen. Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4.40 5.40.

I. Bd. Der Sermonen Buch I. *M.* 2.40 2.90.

II. — Der Sermonen Buch II. *M.* 2.— 2.50.

Liuii ab urbe condita libri.

Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—

Lib. 2. Von M. Müller. *M.* 1.50 2.—

Lib. 3. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 4. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 5. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 6. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 7. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 8. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 9. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 10. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 22. Von E. Wölfflin. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 23. Von F. Luterbacher. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

M. 1.20 1.70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Livii ab urbe condita libri.

Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.35 1.80.

Lib. 25. Von H. J. Müller. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 26. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 27. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 28. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Nepos. Von J. Siebelis - Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. *M.* 1.20 1.70.

— Von H. Ebeling. *M.* —.75.

— *Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm.* Ed. E. Ortmann. Editio V. *M.* 1.— 1.40.

Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. Bearb. v. O. Stange. je *M.* 1.50 2.— Zus. in einem Band *M.* 4.—

*I. Heft. Buch I—IX. 18. Aufl. Mit Karte.

II. — Buch X—XV. 14. Aufl.

— **fastorum libri VI.** Von H. Peter. 2 Abteilungen.

*I. Abt. Text u. Kommentar. 4. Aufl. *M.* 2.80 3.20.

II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.

— **ausgew. Gedichte** m. Erläut. für den Schulgebr. Von H. Günther. *M.* 1.50 2.—

Phaedri fabulae. Von J. Siebelis und F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle. *M.* —.75 1.20.

Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bdchn.

I. Bdchn. *Trinummus.* 5. Aufl., von M. Niemeyer. *M.* 1.60 2.—

II. — *Captivi.* 5. Aufl. *M.* 1.— 1.40.

III. — *Menaechmi.* 4. Auflage, von M. Niemeyer. *M.* 1.— 1.40.

IV. — *Miles gloriosus.* 3. Auflage. *M.* 1.80 2.30.

Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Kreuser. *M.* 1.50 2.—

Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte. II. Abt. Römische Geschichte. Von A. Weidner. 2. Aufl. 1. Heft *M.* 1.80 2.30. 2. Heft. *M.* 2.40 3.— 3. Heft. *M.* 2.70 3.30.

Quintilliani institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M.* 1.— 1.40.

Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Jugurth., oratt. et epist. ex historiis excerptae. Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M.* 2.50 3.20.

*I. Heft: *Bellum Catilinae.* 2. Aufl. *M.* —.60 1.—

*II. — *Bellum Jugurthinum.* 2. Aufl. *M.* 1.— 1.40.

III. — *Reden u. Briefe a. d. Historien.* *M.* —.45 —.80.

Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. *M.* 4.30 5.40.

I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 2.20 2.80.

II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M.* 2.10 2.60.

— **Annalen.** Von A. Draeger. 2 Bände. *M.* 5.70 7.50.

I. Band. 1. Heft. (Buch I u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 1.50 2.—
2. Heft. [Buch 3—6.] 6. Aufl., von F. Becher. *M.* 1.50 2.—

II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je *M.* 1.35 1.75.

— **Agricola.** Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. *M.* —.80 1.20.

— **dialogus de oratoribus.** Von G. Andresen. 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.

— **Germania.** Von E. Wolff. 2. Aufl. *M.* 1.40 1.80.

Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.

I. Bändchen. *Phormio.* 3. Aufl., von E. Hauler. *M.* 2.40. 2.90.

II. — *Adelphoe.* 2. Aufl., von R. Kauer. *M.* 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte.

I. Heft. Buch I—III. 6. Aufl., v. M. Fickelscherer. *M.* 1.40 1.90.

II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. 3 Abt. je *M.* —.50 —.80.

II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band *M.* 2.—

III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. 3 Abt. je *M.* —.50 —.80.

IV. — Buch X—XII. 3. Aufl. 3 Abt. in 1 Band. *M.* 2.—

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswerthes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bzw. kurz erklärt.

Demosthenes' neun Philippische Reden.

Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Herodot B. I—IV. Von A. Fritsch. *M.* 2.40.

— **B. V—IX.** Von A. Fritsch. *M.* 2.—

Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Einzel: Buch I, Buch II. je *M.* 1.—

— **B. VI—VIII.** Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 3. Aufl. *M.* 1.60.

— — Buch I—IV. 2. Aufl. *M.* 1.10.

— **Memorabilien.** Von W. Gilbert. *M.* 1.10.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.

Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— **Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius.** Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

Ciceros Rede f. Milo. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— **Rede für Archias.** Von C. F. W. Müller. *M.* —.40.

— **Rede für Roscius.** Von G. Landgraf. *M.* —.60.

— **Reden geg. Verres. IV. V.** Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—

Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.80.

Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. *M.* 2.—

— **Buch XXI—XXIII.** Von M. Müller. *M.* 1.60.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. *M.* 2.—

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.* —.55.

— **Jugurthin. Krieg.** Von Th. Opitz. *M.* —.80.

Beides zusammengeb. *M.* 1.20.

Vergils Aeneide. Von O. Güthling. *M.* 2.—

7. Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

[Lyrik.] **Lyricorum Graecorum carmina quae ad Horatium pertinent, selecta iterum edidit Adolfus Großmann.** *M.* —.15.

Opitz, Th., u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. *M.* 2.80 3.40.

Auch in 5 Heften: Heft I. 2. Aufl. *M.* 1.20. Heft IIA 2. Aufl. *M.* —.50, Heft IIB 2. Aufl. *M.* —.40, Heft III—V je *M.* —.60 1.—

Heft I. Suetonius, Velleius und Florus.

— II A. Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius

— II B. Plinius d. J. [Maximus.

III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.

IV. — Seneca und Celsus.

V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage, von Otto Stange. *M.* 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. *M.* 1.60.

Ciceros philosophische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. D. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.— 2.60.

Ciceros philosophische Schriften in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:
1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. kart. *M.* —.90.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

Cicero's philosophische Schriften.

2. Heft: De officiis libri III. fart. *M.* —.60.
3. Heft: Cato Maior de senectute. fart. *M.* —.30.
4. Heft: Laelius de amicitia. fart. *M.* —.30.
5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. fart. *M.* —.60.
6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. fart. *M.* —.30.
7. Heft: De re publica. fart. *M.* —.30.

Cicero's rhetorische Schriften. Auswahl f. d.Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. O. Weissenfels. *M.* 1.80 2.40.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Cicero's nebst einem Abriss der Rhetorik. fart. *M.* 1.—
2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. fart. *M.* 1.—
3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. fart. *M.* —.60.

8. B. G. Teubners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülerausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

a. Griechische Schriftsteller.**Aristoteles** (Auswahl), s.: Philosophen.**Demosthenes**, ausgew. politische Reden. Von H. Reich.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.20.
2. Hilfsheft. *M.* 1.—
3. Kommentar. I. II. steif geh. je *M.* —.80. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.20.
- Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.40.

Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.**Herodot** in Auswahl. Von K. Abicht.

1. Text. 3. Aufl. *M.* Karte u. 4 Plänen im Text. *M.* 1.80.

Herodot in Auswahl. Von K. Abicht.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit Abb. i. Text. *M.* —.80. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.40.
3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.

|| Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.**Homer. I: Odyssee.** Von O. Henke.

1. Text. 2 Bdehn: B. 1—12. 5. Aufl. B. 13—24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je *M.* 1.60. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 3.20.
2. Hilfsheft. 3. Aufl. *M.* zahlr. Abb. *M.* 2.—
3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geh. je *M.* 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 2.—
- Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —.05.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Homer. II: Illias. Von O. Henke.

1. Text. 3. Aufl. 2 Bdehn.: B. 1—13. — B. 14—24. Mit 3 Karten. je *M.* 2.—
B. 1—24 in 1 Band *M.* 4.—

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—

3. Kommentar. 2 Hefte. steif geh.

*1. Heft. 3. Aufl. *M.* 1.60.

*2. Heft. 3. Aufl. *M.* 1.20.

*Zusammenin 1 Bd. 3. Aufl. geb. *M.* 2.40.

Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen.

***Lysias, Ausgewählte Reden.** Von M. Fickelscherer. I. Teil. Text. *M.* —.80.

Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.

[**Philosophen.**] Auswahl a. d. griech. Phil.

I. Teil: Auswahl aus Plato. Von O. Weissenfels.

*Ausgabe A. Text. 2. Aufl. v. Grünwald. *M.* 1.80. Kommentar. *M.* 1.60.

Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton und Protagoras). Text. *M.* 1.40. Kommentar. *M.* 1.40.

II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den nachfolgenden Philosophen (Aristoteles, Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theophrast, Plutarch, Lucian). Text. *M.* 1.20. Kommentar. *M.* 1.20.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn. a. d. Phaidon u. Symposion. Von F. Rösiger.

*1. Text. 2. Aufl. steif geh. *M.* —.80.

2. Hilfsheft. *M.* 1.— } 2/3. Erklärungen.
3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80. } *M.* 1.60.

[—] Auswahl, siehe: Philosophen.

Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.

1. Text: I. Antigone. 2. Auflage. Mit Titelbild. *M.* —.70. II. König Ödipus. *M.* —.80. III. Alas. *M.* —.80. Text I u. II zus.-geb. *M.* 1.10.

*2. Hilfsheft. 2. Aufl. *M.* —.70.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.

3. Kommentar: *I. Antigone. 2. Aufl. *M.* —.70. *II. König Ödipus. 2. Aufl. *M.* —.70. III. Alas. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar I u. II zus.-geb.). *M.* 1.60.

Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen.

Thukydides i. Ausw. Von E. Lange.

1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 2.40.

2. Hilfsh. Mit Abb. i. Text. *M.* —.70. } 2/3. Erklärungen.

3. Komment. *M.* 1.60. } *M.* 2.—

Ausgabe in 2 Teilen:

I. B. I—V. a. Text. *M.* 1.40. b. Kommentar. *M.* 1.—

II. B. VI—VIII. a. Text. 2. Aufl. *M.* 1.10. b. Kommentar. *M.* 1.—

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z. beid. Teil. 2. Aufl. *M.* —.50.

|| Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. *M.* 2.80.

Dazu Kommentar. *M.* 1.60.

Xenophon, Anabasis i. Ausw. Von G. Sorof.

1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.

*2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit Abbildungen. *M.* —.80. } 2/3. Erklärungen.
*3. Komment. 5. Aufl. } 2. Aufl. *M.* 1.80.
M. 1.50.

|| Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.50.

Wörterbuch. *M.* 1.20.

— **Hellenika in Auswahl.** Von G. Sorof.

1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M.* 1.—

— **Memorabillen in Auswahl.** Von F. Rösiger.

1. Text. *M.* 1.—

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.

b. Lateinische Schriftsteller.

Caesar, Gallischer Krieg. Von F. Fügner.

1. Text. 7. Aufl. Mit 3 Karten und 11 Abb. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft. 6. Aufl. Mit Abb. im Text. *M.* 1.20. } 2/3. Erklärungen.

3. Komment. 6. Aufl. *M.* 1.60. } *M.* 2.40.

Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1—4). 2. Heft (Buch 5—7). je *M.* —.80.

|| Text B. M. Einleitg. 7. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.60.

*— — Auswahl von F. Fügner und W. Haynel.

1. Text (B). Mit Einleitung u. 3 Karten. *M.* 1.80.

*2. Kommentar von H. Micha. *M.* 1.60.

Caesar, Bürgerkrieg. Von F. Fügner.

*1. Text. 2. Aufl. Mit 8 Abb. u. 2 Karten. *M.* 1.60.

2. Hilfsheft: siehe Gall. Krieg.

3. Kommentar. *M.* 1.20.

*[—] Wörterbuch zu Caesars Komm. über den gall. Krieg u. den Bürgerkrieg. 5. Aufl. *M.* —.60.

Ciceros Catillinar. Reden u. Rede de imperio. Von C. Stegmann.

1. Text. 5. Auflage. Mit Titelbild und 1 Karte. *M.* 1.10.

2. Hilfsheft. 3. Aufl. *M.* 1.20. } 2/3. Erklärungen.

3. Kommentar. *M.* 1.80.

5. Aufl. *M.* —.90.

|| *Text B. M. Einleit. 5. Aufl. *M.* 1.35.

*Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* —.90.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceros Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hänsel.

1. Text. 2. Aufl. *M.* —.80.

*2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M.* —.60.

— Reden für Q. Ligarius und für den König Delotarus. Von C. Stegmann.

1. Text. *M.* —.60.

3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

— Cato maior de senectute. Von O. Weissenfels.

*1. Text. 2. Aufl. v. P. Wessner. *M.* —.60.

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.50.

— Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weissenfels.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.

*2. Hilfsh. 2. Aufl. *M.* —.60. } 2/3. Erklärungen.

3. Komment. 2. Aufl. *M.* 1.60. } *2. Aufl. *M.* 1.60.

M. 1.—

— Verrinen. Buch IV u. V. Von C. Bardt.

1. Text. *M.* 1.20.

3. Komment. *M.* 1.40.

[—] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.

1. Text. 3. Aufl. Mit 1 Karte. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft. steif geh. *M.* —.60.

3. Komment. (verkürzte Ausg.). *M.* 2.40.

Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung.

I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.

II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—

Horatius, Gedichte. Von G. Schimmelpfeng.

*1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—

3. Komment. 2. Aufl. *M.* 1.80.

Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von F. Fügner.

I. Der zweite punische Krieg.

1. Text. 4. Aufl. Mit 4 Karten. *M.* 2.—

*2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abbild. und Karte. (Zu I u. II). *M.* 2.—

3. Komment. 2 Hefte.

I. Heft: Buch 21—22. 3. Aufl. *M.* 1.20.

II. Heft: Buch 23—30. 2. Aufl. *M.* 1.40.

II. Auswahl aus der 1. Dekade.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.

*2. Hilfsheft. 2. Aufl. (zu I u. II). *M.* 2.—

*3. Komment. Buch 1—10. 2. Aufl. *M.* 1.60.

Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 2.20.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. *M.* 2.—

3. Komment. I. Heft. Buch 1—10. *M.* 1.40.

II. Heft. Buch 21—30. *M.* 1.60.

*Auswahl von F. Fügner u. J. Teuffer. Text, Komment. [In Vorb.]

Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von F. Fügner.

*1. Text. 6. Aufl. *M.* 3 Karten. *M.* 1.—

2. Hilfsheft. 5. Aufl. Mit Abbild. i. Text. *M.* 1.— } 2/3. Erklärungen.

3. Komment. 4. Aufl. *M.* —.90. } *M.* 1.40.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer.

*1. Text. 6. Auflage. *M.* 1.20.

2. Hilfsheft. 3. Aufl. M. Abbild. im Text. *M.* 1.20. } 2/3. Erklärungen.

3. Komment. 5. Aufl. *M.* 2.20.

M. 1.40.

Wörterbuch. 4. Aufl. steif geh. *M.* —.50.

|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.* 1.35.

*Dazu Komment. 5. Aufl. *M.* 1.40.

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von C. Stegmann.

1. Text. 3. Aufl. Mit Karte. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen. 2. Aufl. *M.* —.60.

— Jugurthin. Krieg. Von C. Stegmann.

Text. Mit Karte. *M.* —.80.

Kommentar. *M.* 1.—

Tacitus' Annalen I. Ausw. u. d. Bataveraufstand unt. Civilis. Von C. Stegmann.

1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel.

2. Aufl. *M.* 2.40.

2. Hilfsheft. *M.* 1.80. } 2/3. Erklärungen.

*3. Komment. 2. Aufl. *M.* 2.80.

M. 1.40.

Ausgabe in 2 Teilen:

I. Ann. B. 1—6. a) Text. 2. Aufl.

M. 1.20. b) Komment. 2. Aufl.

M. 1.—

*II. Ann. B. 11—16. Historien B. IV/V.

a. Text. 2. Aufl. *M.* 1.—. b. Kom-

mentar. *M.* —.80.

III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid.

Teilen. *M.* —.80.

— Agricola. Von O. Altenburg.

1. Text. *M.* —.60.

2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80

— Germania. Von O. Altenburg.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* —.60.

2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80

Vergils Aeneide I. Ausw. Von M. Fickelscherer.

1. Text mit Einleitung. 4. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.40.

3. Komment. 3. Aufl. *M.* 1.80.

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

Aeschylus.

Dindorf, Guil., lexicon Aeschyleum.
Lex.-8. 1873. *M.* 16.—

Richter, P., zur Dramaturgie des Ä. gr. 8.
1892. *M.* 6.50.

Westphal, R., Proleg. z. Ä.' Tragödien.
gr. 8. 1869. *M.* 5.—

Aristarchus.

Ludwich, A., Ar.'s Homer. Textkritik.
2 Teile. gr. 8. 1884/85. *M.* 28.—

Aristophanes.

Müller-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik.
gr. 8. 1873. *M.* 16.—

Roemer, A., Studien z. Ar. u. den alten Erklärern dess. I Teil. gr. 8. 1902. *M.* 8.—

Zacher, K., die Handschriften u. Klassen der Aristophanesscholien. gr. 8. 1889.
M. 6.—

Aristoteles.

Heltz, E., die verlorenen Schriften des Ar.
gr. 8. 1865. *M.* 6.—

Bucolic.

Hiller, E., Beiträge z. Textgesch. d. gr. Bukoliker. gr. 8. 1888. *M.* 3.20.

Demosthenes.

Fox, W., die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Äschines analysiert u. gewürdigt. gr. 8. 1880. *M.* 5.60.

Preuß, S., index Demosthenicus. gr. 8. 1892. *M.* 10.—

Schaefer, A., D. und seine Zeit. 2. Ausg.
3 Bände. gr. 8. 1885—1887. *M.* 30.—

Etymologica.

Reitzenstein, R., Geschichte d. griech. E.
gr. 8. 1896. *M.* 18.—

Herondas.

Crusius, O., Unters. z. d. Mimiamben d. H.
gr. 8. 1892. *M.* 6.—

Hesiodus.

Dimitrijevič, M. R., studia Hesiodica. gr. 8.
1900. *M.* 6.—

Steitz, Aug., die Werke und Tage d. H. nach ihrer Komposition. gr. 8. 1869. *M.* 4.—

Homerus.

Autenrieth, G., Wörterbuch zu den Homer. Gedichten. 11. Aufl. von Kaegi. gr. 8.
1908. *M.* 3.60.

Finsler, G., Homer. gr. 8. 1908. *M.* 6.— 7.—

Frohwein, E., verbum Homericum. gr. 8.
1881. *M.* 3.60.

Gehring, A., index Hom. Lex.-8. 1891.
M. 16.—

Gladstone's, W. E., Homerische Studien, frei bearbeitet von A. Schuster. gr. 8.
1863. *M.* 9.—

Homerus.

Kammer, E., die Einheit der Odyssee.
gr. 8. 1873. *M.* 16.—

La Roche, J., die Homerische Textkritik im Altertum. gr. 8. 1866. *M.* 10.—

Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling.
2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. *M.* 42.—, Vol. II. *M.* 18.—

Ludwich, A., die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898.
M. 6.—

Noack, F., Homerische Paläste. gr. 8. 1903. *M.* 2.80 3.80.

Nutzhorn, F., die Entstehungsw. d. Hom. Gedichte. gr. 8. 1869. *M.* 5.—

Volkmann, R., die Wolfischen Prolegomena.
gr. 8. 1874. *M.* 8.—

Isocrates.

Preuß, S., index Isocrateus. gr. 8. 1904.
M. 8.—

Lucian.

Helm, R., L. und Menipp. gr. 8. 1906.
M. 10.— 13.—

Oratores.

Blaß, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt.
2. Aufl. gr. 8. I. 1887. *M.* 14.— 16.—

II. 1892. *M.* 14.— 16.— III 1. 1893.
M. 16.— 18.— III 2. 1898. *M.* 12.—

M. 14.—

Pindarus.

Rumpel, J., lexicon Pindaricum. gr. 8.
1883. *M.* 12.—

Photios.

Reitzenstein, R., Der Anfang des Lexikons des Photios. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck.
gr. 8. 1907. *M.* 7.— 9.50.

Plato.

Finsler, G., Platon und die aristotelische Poetik. gr. 8. 1900. *M.* 6.—

Immisch, O., philologische Studien zu Pl. I. Heft. Axiochus. gr. 8. 1896. *M.* 3.—

II. Heft. De recens. Platon. praesidiis atque rationibus. gr. 8. 1903. *M.* 3.60.

Raeder, H., Pl.'s philosophische Entwickl. gr. 8. 1905. *M.* 8.— 10.—

Ritter, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. 8. 1896. *M.* 3.20. Kommentar zum griech. Text. *M.* 10.—

Schmidt, H., kritischer Kommentar zu P. Theätet. gr. 8. 1877. *M.* 4.—

— exegetischer Komment. z. P. Theätet. gr. 8. 1880. *M.* 3.20.

Wohlrab, M., vier Vorträge über Pl. 8. 1879. *M.* 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Poetae comici.

Zieliński, Th., Gliederung der altattisch. Komödie. gr. 8. 1885. *M.* 10.—

Sophocles.

Plüb, Th., S.' Elektra. Eine Auslegung. gr. 8. 1891. *M.* 3.—

Theocritus.

Rumpel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8. 1879. *M.* 8.—

Thucydides.

Herbst, L., zu Th. Erklärungen und Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I bis IV. gr. 8. 1892. *M.* 2.80. II. Reihe. Buch V—VIII. gr. 8. 1893. *M.* 3.60.

Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad Th. pertinentes. Auctas et correctas iterum edidit St. gr. 8. 1886. *M.* 1.60.

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Caesar.

Ebeling, H., Schulwörterbuch zu Caesar. 6. Aufl. gr. 8. 1907. *M.* 1.80.

Menge et Preuß, lexicon Caesarianum. Lex.-8. 1885/90. *M.* 18.—

Cicero.

Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C. gr. 8. 1893. *M.* 12.—

Zieliński, Th., Cicero, im Wandel der Jahrhunderte. 8. 2. Aufl. 1907. *M.* 7.— 8.—

Horatius.

Friedrichs, J. G., Q. Horatius Flaccus. Phil. Unters. gr. 8. 1894. *M.* 6.—

Keller, O., Epilegomena zu H. 3 Teile. gr. 8. (je *M.* 8.—) *M.* 24.— I. Teil. 1879. II. u. III. Teil. 1880.

Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880. *M.* 2.40.

Plüb, Th., Horazstudien. Alte und neue Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8. 1882. *M.* 6.—

Stemplinger, Ed., das Fortleben der H.'schen Lyrik seit der Renaissance. gr. 8. 1906. *M.* 8.— 9.—

Juris consulti.

Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. gr. 8. 1890. *M.* 4.—

Lucilius.

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius. gr. 8. 1876. *M.* 1.20.

Ovidius.

Siebelis-Polle, Wörterbuch zu O.'s Metamorphosen. 5. Aufl. gr. 8. 1893. *M.* 4.40 4.80.

Stange, O., Kleines Wörterbuch zu O.'s Metamorphosen. gr. 8. 1899. *M.* 2.50.

Tolkiehn, J., quaest. ad Heroides O. spect. gr. 8. 1888. *M.* 2.80.

Plautus.

Lexicon Plautinum conscripsit Gonzalez Lodge. gr. 8. Vol. I. Fasc. 1-5 je *M.* 7.20.

Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus emendationis Plautinae. gr. 8. 1880. *M.* 4.—

*Sudhaus, S., Der Aufbau der Plautinischen Cantica. gr. 8. 1909. *M.* 5.— 6.—

Tacitus.

Draeger, A., über Syntax und Stil des T. 3. Aufl. gr. 8. 1882. *M.* 2.80.

Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex.-8. 1877—1903. *M.* 64.—

Vergilius.

*Birt, Th., Jugendverse und Heimatpoesie Vergils. *M.* 3.60 4.20.

Comparetti, V., im Mittelalter. gr. 8. 1875. *M.* 6.—

Heinze, R., Vergils epische Technik. 2. Aufl. gr. 8. 1908. *M.* 12.— 14.—

Plüb, V., und die epische Kunst. gr. 8. 1884. *M.* 8.—

Skutsch, F., aus V.'s Frühzeit. gr. 8. 1901. *M.* 4.— 4.60.

— Gallus u. V. (A. V.'s Frühzeit, II. Teil). gr. 8. 1906. *M.* 5.— 5.60.

Sonntag, M., V. als bukolischer Dichter. gr. 8. 1891. *M.* 5.—

Weidner, A., Kommentar zu V.'s Aeneis. B. I u. II. gr. 8. 1869. *M.* 8.—

Verlagsverzeichnis von B. G. Teubner

in Leipzig und Berlin.

Klassische Altertumswissenschaft. Geschichte, Kulturgeschichte, Volkskunde. Literatur und Sprache. Kunst. Allgemeine Sprachwissenschaft und neue fremde Sprachen. Philosophie und Psychologie. Religion. Allgemeines Bildungswesen. Pädagogik.

Neue Ausgabe 1909 eine Auswahl von Werken der klass. Altertumswissenschaft. m. ausführl. Inhaltsangaben u. Besprechungen enthaltend.

Umsonst und postfrei vom Verlag.

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 14 ff.

Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 24.—

Archiv für Religionswissenschaft. Nach A. Dieterich. Herausg. von Richard Wünsch. Jährl. 4 Hefte. *M.* 18.—

Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik. Hrsg. von J. Ilberg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M.* 30.—

Byzantinische Zeitschrift. Begründet von Karl Krumbacher. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen herausgegeben von A. Heisenberg und P. Marc. Preis für den Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—

— Generalregister zu Band I—XII, 1892—1903. gr. 8. 1909 *M.* 21.—

Die griechische und lateinische Literatur und Sprache. Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Aufl. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Teil I, Abt. 8.) *M.* 10.—, geb. *M.* 12.—

Ausfeld, A., der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. *M.* 8.— 10.—

Bardt, C., zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa. *M.* —. 60.

Baumgarten, F., F. Poland und R. Wagner, die hellenische Kultur. 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen *M.* 10.— 12.—

Benseler, G. E., und K. Schenkl, griechisch-deutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2 Teile.

I. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörterbuch. 12. Aufl., bearb. von A. Kaegi. *M.* 6.75 8.— *II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 6. Auflage, bearb. von K. Schenkl. *M.* 9.— 10.50.

Birt, Th., die Buchrolle in der Kunst. Archäol.-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. *M.* 12.— 15.—

Blaß, F., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. *M.* 56.— 64.—

Blümner, H., Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern. 4 Bde. Mit zahlr. Abb. *M.* 50.40.

Böckh, A., und Ludolf Dissen, Briefwechsel siehe Hoffmann, M.

***Bone, Karl**, *περίγραφα τέχνης*. Über Lesen und Erklären von Dichtwerken. geh. *M.* 2.40.

***Brauchitsch, G. v.**, Die Panathenäischen Preisamphoren. Mit 37 Abbildungen und 1 Lichtdrucktafel. *M.* 6.— 7.—

Brunn, H., kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn u. H. Bulle. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. I. Band. *M.* 10.— *M.* 13.— II. Band. *M.* 20.— 23.— III. Band. *M.* 14.— 17.—

Cantor, M., Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 1200 n. Chr. Mit 114 Fig. und 1 lithogr. Tafel. 3. Aufl. *M.* 24.— 26.—

Cumont, F., die Mysterien des Mithra. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch. Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrig. Mit 9 Abbild. im Text und auf 2 Tafeln sowie 1 Karte. *M.* 5.— 5.60.

* — Die orientalischen Religionen im römischen Heidentum. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrig. *M.* 5.— 6.—

Diels, H., Elementum. Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus. *M.* 3.—

Dieterich, A., Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. *M.* 6.—

* — eine Mithrasliturgie. 2. Aufl. besorgt von R. Wünsch. *M.* 6.— 7.—

— Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. *M.* 3.20 3.80.

***Domaszewski, A. v.**, Abhandlungen zur römischen Religion. *M.* 6.— 7.—

Dziatzko, K., Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. *M.* 6.—

***Eger, O.**, Zum ägyptischen Grundbuchwesen in römischer Zeit. *M.* 7.— 8.—

***Fimmen, D.**, Zeit und Dauer der kretisch-mykenischen Kultur. Mit 1 synchronistischen Tabelle. *M.* 3.—

Gardthausen, V., Augustus und seine Zeit. 2 Teile.

I. Teil. I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 12.—

III. Band. *M.* 8.— Zusammengeb. *M.* 32.—

II. Teil. (Anmerk.) I. Band. *M.* 6.— II. Band. *M.* 9.— III. Band. *M.* 7.— Zusammengeb. *M.* 24.—

— Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln und vielen Illustrationen. *M.* 18.40.

Geßlen, J., das griechische Drama. Aischylos, Sophokles, Euripides. Mit einem Plane. *M.* 1.60 2.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Gelzer, H.**, ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelzers. *M.* 5.— 6.—
- ***Gercke, A., u. Norden, Ed.**, Einleitung in die Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von G. Beloch, E. Bethé, E. Bickel, J. L. Heiberg, B. Keil, E. Kornemann, P. Kretschmer, C. F. Lehmann-Haupt, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter, herausg. von A. Gercke und Ed. Norden. 3 Bände. I. Band: Methodik. Sprache. Metrik. Griechische Literatur. Römische Literatur. *M.* 13.— 15.—
- II. Band: Privater Altertümer. Kunst. Religion und Mythologie. Philosophie. Exakte Wissenschaften und Medizin. ca. *M.* 9.—, ca. *M.* 10.50. [U. d. Presse.]
- III. Band: Griechische Geschichte. Hellenistisch-römische Geschichte. Geschichte der römischen Kaiserzeit. Griechische Staatsaltertümer. Römische Staatsaltertümer. Epigraphie, Papyrologie, Paläographie. ca. *M.* 8.—, ca. *M.* 9.50. [U. d. Pr.] Alle 3 Bde. auf einmal bezog *M.* 25.— 30.—
- Gilbert, G.**, Handbuch der griech. Staatsaltertümer. 2 Bände. *M.* 13.60.
- I. Band. Der Staat d. Lakedaemonier u. d. Athener. 2. Aufl. *M.* 8.— II. Band. *M.* 5.60.
- O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. *M.* 24.— I. Abteil. *M.* 6.— II. Abteil. *M.* 8.— III. Abteil. *M.* 10.—
- die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren im Text. *M.* 20.— 22.50.
- Grammatik**, historische, der lateinischen Sprache. Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thüssing und A. Weinold, hrsg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. gr. 8.
- I. Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je *M.* 7.—
- III. Band. Syntax des einfachen Satzes. I. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1903. *M.* 8.— [Fortsetzung u. d. Pr.]
- Supplement: Müller, C. F. W., Syndax des Nominativs und Akkusativs im Lateinischen. *M.* 6.—
- ***Gudeman, A.**, Grundriß der Geschichte der klass. Philologie. 2. Aufl. *M.* 4.40 5.—
- Hagen, H.**, gradus ad criticen. Für philologische Seminaristen und zum Selbstgebrauch. *M.* 2.80.
- ***Heinichen, Fr. A.**, lateinisch-deutsches und deutsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teile. I. Teil. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch. 8. Aufl., bearbeitet von H. Blase u. W. Reeb. *M.* 6.75 8.— II. Teil. Deutsch-
- lateinisches Schulwörterbuch. 6. Aufl., bearbeitet von C. Wagener. *M.* 5.75 7.—
- Helbig, W.**, Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. geb. *M.* 15.— [Die Bände sind nur zusammen käuflich.]
- auf extradünnes Papier gedruckt u. m. Schreibpapier durchschossen, z. Handgebrauch für Fachgelehrte. geb. *M.* 17.—
- Herkenrath, E.**, der Enoplios. Ein Beitrag zur griechisch. Metrik. *M.* 6.— 8.—
- Herzog, E.**, Geschichte und System der röm. Staatsverfassung. 2 Bände. *M.* 33.—
- Hoffmann, M.**, August Boeckh. Lebensbeschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Ermäß. Preis. *M.* 7.— 9.—
- Briefwechsel zwischen August Böckh und Ludolf Dissen, Pindar und anderes betreffend. *M.* 5.— 6.—
- ***Ihm, M.**, Palaeographia Latina. Exempla codicum Latinorum phototypice expressa scholarum maxime in usum ed. M. I. Ser. I. In Mappe *M.* 5.—
- ***Ilberg, J.**, u. Wellmann, M., Zwei Vorträge zur Geschichte d. antiken Medizin. *M.* 1.40.
- Imhoof-Blumer, F.**, Porträtköpfe v. römisch. Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. [Mit 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. kart. *M.* 3.20.
- Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. Mit Zeittafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildnissen in Lichtdruck. kart. *M.* 10.—
- und O. Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1352 Abbild. u. 178 Seiten erläuterndem Text. geb. *M.* 24.—
- Kaerst, J.**, Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden.
- I. Band. Die Grundlegung des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—
- II. Band. I. Hälfte. Das Wesen des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—
- die antike Idee der Ökumene in ihrer politisch. u. kulturell. Bedeutung *M.* 1.20.
- Keller, O.**, lateinische Volksetymologie und Verwandtes. *M.* 10.—
- Klotz, Reinh.**, Handbuch der lateinischen Stilistik. Nach des Verf. Tode herausgeg. von Rich. Klotz. *M.* 4.80.
- Rich., Grundzüge altröm. Metrik. *M.* 12.—
- Krumbacher, K.**, die Photographie i. Dienste der Geisteswissenschaften. Mit 15 Tafeln. *M.* 3.60.
- Populäre Aufsätze. *M.* 6.— 7.—
- Lehmann, K.**, die Angriffe der drei Baskiden auf Italien. Drei quellenkritisch-kriegsgeschichtliche Untersuch. Mit 4 Karten, 5 Plänen und 6 Abbild. *M.* 10.— 13.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Lehrs, K., populäre Aufsätze aus dem Altertum, vorzugsweise zur Ethik und Religion der Griechen. 2. Aufl. *M.* 11.—

Leo, Fr., die griechisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form. *M.* 7.—

Lexikon, ausführliches, dergriechischen und römischen Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten hrsg. von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. 1. Band. (A—H.) *M.* 34.— II. Band. (I—M.) *M.* 38.— III. Band. (N—P.) *M.* 44.— IV. Band. 59.—62. Lieferung. (Q—Seismos) Jede Lieferung *M.* 2.— (Fortsetzung unter der Presse.) Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M.* 10.— II. Carter, epitheta deorum. *M.* 7.— III. Berger, mythische Kosmographie der Griechen. *M.* 1.80.

Rüßer's Reallexikon des klass. Altertums für Gymnasien. 7. verb. Auflage, herausgegeben von Erler. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 14.— 16.50.

Friedrich Rüßer's Reallexikon des klass. Altertums. 6. Aufl. Neubearb. [8. Aufl.] Hrsg. v. J. Geffken u. E. Giebarth. [U. d. Pr.]

Ludwich, A., Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurteilt. Nebst Beilagen. 2 Teile. *M.* 28.— [I. Teil. *M.* 12.— II. Teil. *M.* 16.—]

Masqueray, F., Abriß der griechisch. Metrik. Aus dem Französischen übersetzt von Br. Preßler. *M.* 4.40 5.—

Mau, G., die Religionsphilosophie Kaiser Julians in seinen Reden auf König Helios und die Göttermutter. Mit einer Übersetzung der beiden Reden. *M.* 6.— 7.—

Mayser, E., Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Laut- und Wortlehre. *M.* 14.— 17.—

Meillet, A., Einführung in die vergleichende Grammatik der indogermanischen Sprachen. *M.* 7.— 8.—

Misch, G., Geschichte der Autobiographie. I. Band: Das Altertum. *M.* 8.— 10.—

Mittels, L., Reichsrecht und Volksrecht in den östlichen Provinzen des römischen Kaiserreichs. *M.* 14.—

— zur Geschichte der Erbpacht im Altertum. *AGWph.* XX. *M.* 2.—

— aus den griechischen Papyrusurkunden. *M.* 1.20.

Mommsen, A., Feste der Stadt Athen im Altertum, geordnet nach attischem Kalender. Umarbeitung der 1864 erschienenen Heortologie. *M.* 16.—

Nilsson, M. P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der attischen. *M.* 12.— 15.—

Noack, F., Ovalhaus und Palast in Kreta. Ein Beitrag zur Frühgeschichte des Hauses *M.* 2.40 3.20.

*Norden, Ed., die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2. Abdruck. 2 Bände. (Einzeln jed. Bd. *M.* 14.— 16.—) *M.* 28.— 32.—

Otto, W., Priester und Tempel im hellenistisch. Ägypten. 2 Bde. je *M.* 14.— 17.—

*Partsch, I., Griechisches Bürgerschaftsrecht. 2 Teile. I. Teil. Das Recht des altgriechischen Gemeindestaats. *M.* 14.— 17.—

Peter, H., die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. je *M.* 12.—

— der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen u. Zusammenfassungen. *M.* 6.—

*Poland, F., Geschichte des griechischen Vereinswesens. *JG XXXVIII.* *M.* 24.—

Reitzenstein, R., Hellenistische Wundererzählungen. *M.* 5.— 7.—

Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. *M.* 19.20.

— Reden und Vorträge. *M.* 6.— 8.—

Riese, A., das rheinische Germanien in der antiken Literatur. *M.* 14.—

Roßbach, A., und R. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Auflage der Roßbach-Westphalschen Metrik.) 3 Bände. *M.* 36.—

I. Band. Griechische Rhythmik von Westphal. *M.* 7.20. II. Band. Griechische Harmonik und Melopöie von Westphal. *M.* 6.80. III. Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch. Metrik von Westphal und Gleditsch. *M.* 8.— II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und die übrigen melischen Metra von Roßbach und Westphal. *M.* 14.—

Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit. 2., rev. Ausgabe. 3 Bände. *M.* 30.—

Schmidt, J. H. H., Synonymik der griechisch. Sprache. 4 Bände. *M.* 51.—

— Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. *M.* 12.—

Schmitz, W., Commentarii notarum Tironianarum ed. W. S. Mit 132 Tafeln. In Mappe *M.* 40.—

Schneider, A., das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. geb. *M.* 16.—

— die 12 Pläne auf festem Papier apart. *M.* 6.—

Schroeder, O., Vorarbeiten zur griech. Versgeschichte. *M.* 5.— 6.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- ***Schwartz, E.**, Charakterköpfe aus d. antiken Literatur. 1. Reihe. 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 3. Aufl. *M.* 2.20 2.80.
- * ——— 2. Reihe. 1. Diogenes der Hund u. Krates der Kyniker, 2. Epikur, 3. Theokrit, 4. Eratosthenes, 5. Paulus. *M.* 2.20 2.80.
- Sittl, K.**, die Gebärd der Griechen und Römer. Mit zahlreich. Abbild. *M.* 10.—
- Sitzler, J.**, Abriß der griechischen Literaturgeschichte. I. Band: Bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4.—
- ***Stählin, O.** Editionstechnik. Ratschläge f. d. Anlage textkritischer Ausgaben. *M.* 1.60
- Stemplinger, Ed.**, das Fortleben der horatischen Lyrik seit der Renaiss. *M.* 8.— 9.—
- ***Stengel, P.**, Opferbräuche der Griechen. Mit 6 Abbildungen. *M.* 6.— 7.—
- Stoff, S.**, die Sagen des klassischen Altertums. 6. Aufl. Neu bearb. von S. Lamer. 2 Bände. Mit 79 Abb. geb. je *M.* 3.60, in 1 Band *M.* 6.—
- die Götter des klassischen Altertums. 8. Aufl. Neu bearb. von S. Lamer. Mit 92 Abbildungen. *M.* 4.50.
- Studniczka, F.**, die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M.* 2.—
- Susemihl, F.**, Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. I. Bd. *M.* 16.— 18.— II. Bd. *M.* 14.— 16.—
- ***Süß, W.**, Ethos, Studien zur älteren griechischen Rhetorik. *M.* 8.— 10.50.
- ***Tenffel, W. S.**, Geschichte der römischen Literatur. 6. Aufl., von E. Klostermann, W. Kroll, R. Leonhard, F. Skutsch und P. Wessner. 3 Bände. Bd. II *M.* 6.— 7.— [Band I u. III in Vorbereitung.]
- Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabriß des Verfassers. *M.* 12.—
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Gottingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. 1900—1909. Vol. I. *M.* 74.— 82.— Vol. II. *M.* 82.— 90.— Vol. III. fasc. I. *M.* 7.60. *fasc. 2—5 je *M.* 7.20. *Vol. IV. *M.* 58.— 66.— *Vol. V fasc. I *M.* 7.60.**
- ***Thesaurus linguae Latinae. Supplementum. Nomina propria latina. fasc. I. *M.* 7.20.**
- Index librorum scriptorum inscriptionum ex quibus exempla adferuntur. *M.* 7.20.
- Einbanddecke *M.* 5.—
- ***Thiersch, H.**, Pharos, Antike, Islam und Occident. Mit 9 Tafeln, 2 Beilagen und 455 Abbildungen. *M.* 48.— 56.—
- Troels-Lund, Himmelsbild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten. Deutsch von L. Bloch, 2. Auflage. geb. *M.* 5.—**
- Usener, H.**, Vorträge u. Aufsätze. *M.* 5.— 6.—
- der heilige Tychon. (Sonderbare Heilige. Texte u. Untersuchungen I.) *M.* 5.— 6.—
- Vahlen, I.**, opuscula academica. 2 partes. Pars I. Proemia indicibus lectionum praemissa I—XXXIII ab a. MDCCCLXXV ad a. MDCCCLXXXI. *M.* 12.— 14.50.
- Pars II. Proemia indicibus lectionum praemissa XXXIV—LXIII ab a. MDCCCLXXXII ad a. MDCCCXVI. *M.* 14.— 16.50.
- Vaniček, Al.**, etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache. 2. Aufl. *M.* 6.—
- griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. *M.* 24.—
- [I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 14.—]
- Verhandlungen der 19.—50. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner. (Einzeln käuflich.)**
- Volkmann, R.**, Geschichte und Kritik der Wolfischen Prolegomena zu Homer. *M.* 8.—
- die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt. 2., verbesserte Auflage. *M.* 12.—
- Wachsmuth, C.**, die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten *M.* 20.— II. Band. 1. Abteil. *M.* 12.— [2. Abteil. in Vorber.]
- Weber, W.**, Untersuchungen zur Geschichte des Kaisers Hadrianus. *M.* 8.— 9.—
- Weicker, G.**, der Seelenvogel in der alten Literatur und Kunst. Eine mythologisch-archäologische Untersuchung. Mit 103 Abbildungen im Text. *M.* 28.—
- ***Weise, O.**, Charakteristik der lateinischen Sprache. 4. Auflage. *M.* 3.— 3.60
- ***Willers, H.**, Geschichte der römischen Kupferprägung vom Bundesgenossenkrieg bis auf Kaiser Claudius. Mit 33 Abbild. im Text u. 18 Lichtdrucktafeln. *M.* 12.— 15.—
- Wislicenus, W. F.**, astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. *M.* 5.—
- ***Ziebarth, E.**, Aus dem griechischen Schulwesen. Eudemos von Milet und Verwandtes. *M.* 4.— 5.—

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN

Neue Jahrbücher

für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche
Literatur und für Pädagogik

Herausgegeben von

Johannes Ilberg und Bernhard Gerth

XIII. Jahrgang. 1910. Jährlich 10 Hefte. Preis: *M* 30.—

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die, durch zahllose Fäden miteinander verbunden, die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungszweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichlichen Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Insbesondere dient sie der Aufrechterhaltung des vielfach gefährdeten Zusammenhanges zwischen Wissenschaft und Schule nach Kräften und an ihrem Teile. Wenn sie auch nur in großen Zügen die Erweiterung und Vertiefung der Erkenntnis wiedergeben kann, so berücksichtigt sie doch nicht etwa nur das für den höheren Unterricht direkt Brauchbare; der Lehrer soll eine freie wissenschaftliche Persönlichkeit sein und bleiben.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Byzantinische Zeitschrift

Begründet von **Karl Krumbacher**

unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen herausgegeben von

August Heisenberg und Paul Marc

XIX. Band. 1910. Vierteljährlichein Heft. Preiseines Bandes: *M* 20.—

Dazu erschien: **Generalregister zu Band I—XII, 1892—1903.**

Mit Unterstützung des Therianosfonds der Kgl. Bayer. Akademie der Wissenschaften ausgearbeitet von **Paul Marc**. [VIII u. 592 S.] gr. 8.

1909. Geh. *M* 24.—

Das internationale Zentralorgan für die gegenwärtig so mächtig aufblühenden byzantinischen Studien bildet die von **K. Krumbacher** (München) unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen seit 1892 herausgegebene **Byzantinische Zeitschrift**, von der nunmehr 18 stattliche Bände vorliegen. Sie sieht ihre Aufgabe darin, über alle Fortschritte, welche die moderne Erforschung der byzantinischen Geschichte, Literatur, Sprache, Kunst, Religion, Epigraphik, Numismatik usw. aufzuweisen hat, wie auch über alle äußeren Vorkommnisse auf dem Gebiete zu orientieren und so den weiteren Ausbau der Disziplin zu fördern. Dies geschieht einmal durch selbständige Aufsätze, dann durch ausführliche Besprechungen wichtiger Neuerscheinungen, endlich durch eine möglichst vollständige, vom Herausgeber unter ständiger Mitwirkung mehrerer Fachgenossen bearbeitete Bibliographie über alle in das Programm der Zeitschrift einschlagenden Gebiete. Der Bericht berücksichtigt gleichmäßig alle Sprachen und verzeichnet jedesmal die ganze neuere Literatur bis etwa 2—3 Monate vor dem Erscheinen des Heftes, eine Promptheit, die von keiner anderen mit Inhaltsangaben versehenen, eine ganze Disziplin umfassenden Bibliographie erreicht wird. Den gesamten Inhalt der ersten 12 Bände, und zwar sowohl der Aufsätze und Besprechungen als der bibliographischen Notizen analysiert das von **P. Marc** ausgearbeitete **Generalregister**.

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN

Archiv für Religionswissenschaft

Nach Albrecht Dieterich unter Mitwirkung von H. Oldenberg,
C. Bezold, K. Th. Preuß in Verbindung mit L. Deubner

herausgegeben von **Richard Wünsch**

XIII. Band. 1910. Jährlich 4 Hefte. Preis: *M.* 18.—

Das „Archiv für Religionswissenschaft“ will der Erforschung des allgemein ethnischen Untergrundes aller Religionen, wie der Genesis unserer Religion, des Unterganges der antiken Religion und des Werdens des Christentums dienen und insbesondere die verschiedenen Philologien, Völkerkunde und Volkskunde und die wissenschaftliche Theologie vereinigen. Neben der I. Abteilung, die wissenschaftliche Abhandlungen enthält, stehen als II. Abteilung Berichte, in denen von Vertretern der einzelnen Gebiete kurz die hauptsächlichsten Forschungen und Fortschritte religionsgeschichtlicher Art in ihrem besonderen Arbeitsbereiche hervorgehoben und beurteilt werden. Regelmäßig kehren wieder in fester Verteilung auf drei Jahrgänge zusammenfassende Berichte über wichtige Erscheinungen auf den verschiedenen Gebieten der Religionswissenschaft. Die III. Abteilung bringt Mitteilungen und Hinweise, durch die wichtige Entdeckungen, verborgene Erscheinungen, auch abgelegene und vergessene Publikationen früherer Jahre in kurzen Nachrichten zur Kenntnis gebracht werden.

Archiv für Kulturgeschichte

Unter Mitwirkung von Fr. von Bezold, G. Dehio, W. Dilthey, H. Finke,
W. Goetz, K. Hampe, O. Lauffer, K. Neumann, A. Schulte, E. Troeltsch

herausgegeben von **Georg Steinhausen**

VIII. Band. 1910. Jährlich 4 Hefte. Preis: *M.* 12.—

Das „Archiv für Kulturgeschichte“ will eine Zentralstätte für die Arbeit auf dem Gebiete der gesamten Kulturgeschichte sein, und dabei vor allem im Zusammenhang mit neueren Richtungen der geschichtlichen Forschung der Arbeit auf dem Gebiet der Geschichte des höheren Geisteslebens ein geeignetes Organ sichern. Neben der I. Abteilung, die selbständige wissenschaftliche Abhandlungen enthält, sollen als II. Abteilung regelmäßige Literaturberichte erscheinen, die auf je einem Spezialgebiet das für die kulturgeschichtliche Forschung Wertvolle aus der Fülle der literarischen Erscheinungen unter dem Gesichtspunkt der besonderen Aufgaben und Methoden der Kulturgeschichte herausheben. Diese Berichte behandeln: Allgemeine Kulturgeschichte und Methodenlehre, Allgemeine und lokale deutsche Kulturgeschichte, Geschichte der wirtschaftlichen Kultur, der politisch-rechtlichen Kultur und Verfassung, der gesellschaftlichen Kultur und der Sitten, des Erziehungswesens, der Naturwissenschaften und Medizin, der technischen Kultur, der religiösen und ethischen Kultur, der literarischen Kultur, der Musik, der künstlerischen Natur, der geistigen Kultur und Weltanschauung, der Persönlichkeitsentwicklung, Volkskunde, Anthropologie und Gesellschaftsbiologie. Im Vordergrund soll bei den Berichten über die einzelnen Kulturgebiete die europäische, insbesondere die deutsche Kultur des Mittelalters und der Neuzeit stehen. Sie sollen ergänzt werden durch zusammenfassende Berichte über italienische, französische, englische, amerikanische, slawische, skandinavische Kulturgeschichte, antike Kulturgeschichte, das Fortleben der Antike in Mittelalter und Neuzeit, jüdische, islamitische, indische und ostasiatische Kulturgeschichte. Eine III. Abteilung soll Mitteilungen und Hinweise bringen.

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROFESSOR PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen).

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. I. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einleitung zu dem Gesamtwerk).

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik. Die Vorgeschichte der modernen Naturwissenschaften und der Medizin. Die Naturwissenschaften d. Anorganischen. Biologie. Medizinische Wissenschaften.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Bautechnik, Maschinentechnik, industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll eine systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung unserer heutigen Kultur darbieten, indem sie die Fundamentalergebnisse der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in großen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine **Zahl erster Namen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis** und bietet Darstellungen der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Berufensten in **gemeinverständlicher, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raume.**

Von Teil I und II sind erschienen:

Die allgemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart. (I, 1.) Bearbeitung von W. Lexis, Fr. Paulsen, G. Schöppa, A. Matthias, H. Gaudig, G. Kerschensteiner, W. v. Dyck, L. Pallat, K. Kraepelin, J. Lessing, O. N. Witt, G. Göhler, P. Schlenther, K. Bücher, R. Pietschmann, F. Milkau, H. Diels. [XV u. 671 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M.* 16.—, in Leinwand geb. *M.* 18.—

Die orientalischen Religionen. (I, 3, 1.) Bearbeitet von Edv. Lehmann, A. Erman, C. Bezold, H. Oldenberg, J. Goldziher, A. Grünwedel, J. J. M. de Groot, K. Florenz, H. Haas. [VII u. 267 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M.* 7.—, in Leinwand geb. *M.* 9.—

Geschichte der christlichen Religion. Mit Einleitung: **Die israelitisch-jüdische Religion.** (I, 4, 1.) Bearbeitet von J. Wellhausen, A. Jülicher, A. Harnack, N. Bonwetsch, K. Müller, A. Ehrhard, E. Troeltsch. 2. stark vermehrte und verbesserte Auflage. [X u. 792 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M.* 18.—, in Leinwand geb. *M.* 20.—

Systematische christliche Religion. (I, 4, II.) Bearbeitet von E. Troeltsch, J. Pohle, J. Mausbach, C. Krieg, W. Herrmann, R. Seeberg, W. Faber, H. J. Holtzmann. 2. verbesserte Auflage. [VIII u. 279 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M.* 6.60, in Leinwand geb. *M.* 8.—

DIE KULTUR DER GEGENWART

Allgemeine Geschichte der Philosophie. (I, 5.) Bearbeitet von W. Wundt, H. Oldenberg, J. Goldziher, W. Grube, T. Jnouye, H. v. Arnim, Cl. Baeumker, W. Windelband. [VIII u. 572 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M.* 12.—, in Leinw. geb. *M.* 14.—

Systematische Philosophie. (I, 6.) Bearbeitet von W. Dilthey, A. Riehl, W. Wundt, W. Ostwald, H. Ebbinghaus, R. Eucken, Fr. Paulsen, W. Münch, Th. Lipps. 2. Aufl. [X u. 435 S.] Lex.-8. 1908. Geh. *M.* 10.—, in Leinw. geb. *M.* 12.—

Die orientalischen Literaturen. (I, 7.) Bearbeitet von E. Schmidt, A. Erman, C. Bezold, H. Gunkel, Th. Nöldeke, M. J. de Goeje, R. Pischel, K. Geldner, P. Horn, F. N. Finck, W. Grube, K. Florenz. [IX u. 419 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M.* 10.—, in Leinwand geb. *M.* 12.—

Die griechische und lateinische Literatur und Sprache. (I, 8.) Bearbeitet von: U. v. Wilamowitz-Moellendorff, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, F. Skutsch. 2. Aufl. Geh. *M.* 10.—, in Leinwand geb. *M.* 12.—

Die osteuropäischen Literaturen und die slawischen Sprachen. (I, 9.) Bearbeitet von A. Bezzenberger, A. Brückner, V. v. Jagić, J. Máchal, M. Murko, F. Riedl, E. Setälä, G. Suits, A. Thumb, A. Wesselovsky, E. Wolter. [VIII u. 396 S.] 1908. Geh. *M.* 10.—, in Leinwand geb. *M.* 12.—

Die romanischen Literaturen u. Sprachen. Mit Einschluß des Keltischen. (I, II, 1.) Bearbeitet von H. Zimmer, K. Meyer, L. Chr. Stern, H. Morf, W. Meyer-Lübcke. [VII u. 499 S.] 1909. Geh. *M.* 12.—, in Leinw. geb. *M.* 14.—

Allgemeine Verfassungs- und Verwaltungsgeschichte des Staates und der Gesellschaft. (II, 2.) Bearbeitet von A. Vierkandt, L. Wenger, M. Hartmann, O. Franke, A. Luschin v. Ebengreuth, O. Hintze. [Unter der Presse.]

Staat und Gesellschaft des Orients. (II, 3.) Bearbeitet von A. Vierkandt, G. Maspero, M. Hartmann, O. Franke, K. Rathgen. [Unter der Presse.]

Staat und Gesellschaft Europas im Altertum. (II, 4, 1.) Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorff und B. Niese. Geh. ca. *M.* 8.—, in Leinwand geb. ca. *M.* 10.— [Unter der Presse.]

Staat und Gesellschaft der neueren Zeit (bis zur französischen Revolution). (II, 5, 1.) Bearbeitet von F. v. Bezold, E. Gothein, R. Koser. [VI u. 349 S.] Lex.-8. 1908. Geh. *M.* 9.—, in Leinwand geb. *M.* 11.—

Systematische Rechtswissenschaft. (II, 8.) Bearbeitet von R. Stammler, R. Sohm, K. Gareis, V. Ehrenberg, L. v. Bar, L. v. Seuffert, F. v. Liszt, W. Kahl, P. Laband, G. Anschütz, E. Bernatzik, F. v. Martitz. [X, LX u. 526 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M.* 14.—, in Leinwand geb. *M.* 16.—

Allgemeine Volkswirtschaftslehre. (II, 10, 1.) Bearbeitet von W. Lexis. Geh. *M.* 7.—, in Leinwand geb. *M.* 9.—

Probeheft und Sonder-Prospekte über die einzelnen Abteilungen (mit

Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probestücken aus dem Werke) werden auf Wunsch umsonst und postfrei vom Verlag versandt.

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROF. PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen).

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. I. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einleitung zu dem Gesamtwerk).

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik, Anorganische und organische Naturwissenschaften, Medizin.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Bautechnik, Maschinentechnik, Industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll eine systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung unserer heutigen Kultur darbieten, indem sie die Fundamentalergebnisse der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in großen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine Zahl erster Namen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis und bietet Darstellungen der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Berufensten in gemeinverständlicher, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raume.

„... Wenden wir aber unseren Blick zu den einzelnen Leistungen, die hier in reichlichster Fülle geboten sind, dann wissen wir in der Tat nicht, was wir herausgreifen und nennen sollen. Aus jedem der angedeuteten Gebiete hat ja ein Meister seines Faches das Wichtigste kurz und übersichtlich gegeben, bald aus seiner Geschichte das Wesen des behandelten Gegenstandes erläuternd, bald ihn in mehr prinzipieller und schematischer Form vor dem Leser ausbreitend. Abgesehen von dem Wert der hervorragenden Einzelleistungen erhält das ganze Unternehmen, zu dem es gehört, seinen besonderen Wert dadurch, daß es versucht, unser Wissen und Können zu einer möglichst systematischen Einheit zu verarbeiten. Damit wird es einem gebieterischen Bedürfnis unserer aus der seelischen Zerklüftung zur Einheit strebenden Zeit gerecht und steht so da als ein bedeutsames Zeichen der Zeit.“

(Deutsche Zeitung.)

Von Teil I und II sind erschienen:

Die allgemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart. (I, 1.) Bearbeitet von W. Lexis, Fr. Paulsen, G. Schöppa, A. Matthias, H. Gaudig, G. Kerschensteiner, W. v. Dyck, L. Pallat, K. Kraepelin, J. Lessing, O. N. Witt, G. Göhler, P. Schlenther, K. Bücher, R. Pietschmann, F. Milkau, H. Diels. [XV u. 671 S.] Lex.-8. 1906. Geh. M. 16.—, in Leinwand geb. M. 18.—

Die orientalischen Religionen. (I, 3, 1.) Bearbeitet von Edv. Lehmann, A. Erman, C. Bezold, H. Oldenberg, J. Goldziher, A. Grünwedel, J. J. M. de Groot, K. Florenz, H. Haas. [VII u. 267 S.] Lex.-8. 1906. Geh. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 9.—

DIE KULTUR DER GEGENWART

Geschichte der christlichen Religion. Mit Einleitung: **Die israelitisch-jüdische Religion.** (I, 4, I.) Bearbeitet von J. Wellhausen, A. Jülicher, A. Harnack, N. Bonwetsch, K. Müller, A. Ehrhard, E. Troeltsch. 2. stark vermehrte und verbesserte Auflage. [X u. 792 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M.* 18.—, in Leinwand geb. *M.* 20.—

Systematische christliche Religion. (I, 4, II.) Bearbeitet von E. Troeltsch, J. Pohle, J. Mausbach, C. Krieg, W. Herrmann, R. Seeberg, W. Faber, H. J. Holtzmann. 2. verbesserte Auflage. [VIII u. 279 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M.* 6.60, in Leinwand geb. *M.* 8.—

Allgemeine Geschichte der Philosophie. (I, 5.) Bearbeitet von W. Wundt, H. Oldenberg, J. Goldziher, W. Grube, T. Jnouye, H. v. Arnim, Cl. Baeumker, W. Windelband. [VIII u. 572 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M.* 12.—, in Leinwand geb. *M.* 14.—

Systematische Philosophie. (I, 6.) Bearbeitet von W. Dilthey, A. Riehl, W. Wundt, W. Ostwald, H. Ebbinghaus, R. Eucken, Fr. Paulsen, W. Münch, Th. Lipps. 2. Auflage. [X u. 435 S.] Lex.-8. 1908. Geh. *M.* 10.—, in Leinwand geb. *M.* 12.—

Die orientalischen Literaturen. (I, 7.) Bearbeitet von E. Schmidt, A. Erman, C. Bezold, H. Gunkel, Th. Nöldeke, M. J. de Goeje, R. Pischel, K. Geldner, P. Horn, F. N. Finck, W. Grube, K. Florenz. [IX u. 419 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M.* 10.—, in Leinwand geb. *M.* 12.—

Die osteuropäischen Literaturen und die slawischen Sprachen. (I, 9.) Bearbeitet von A. Bezzenberger, A. Brückner, V. v. Jagić, J. Máchal, M. Murko, F. Riedl, E. Setälä, G. Suits, A. Thumb, A. Wesselowsky, E. Wolter. [VIII u. 396 S.] 1908. Geh. *M.* 10.—, in Leinwand geb. *M.* 12.—

Die romanischen Literaturen und Sprachen. Mit Einschluß des Keltischen. (I, II, I.) Bearbeitet von H. Zimmer, K. Meyer, L. Chr. Stern, H. Morf, W. Meyer-Lübcke. [VII u. 499 S.] 1909. Geh. *M.* 12.—, in Leinwand geb. *M.* 14.—

Staat und Gesellschaft der neueren Zeit (bis zur französischen Revolution). (II, 5, I.) Bearbeitet von F. v. Bezold, E. Gothein, R. Koser. [VI u. 349 S.] Lex.-8. 1908. Geh. *M.* 9.—, in Leinwand geb. *M.* 11.—

Systematische Rechtswissenschaft. (II, 8.) Bearbeitet von R. Stammler, K. Sohm, K. Gareis, V. Ehrenberg, L. v. Bar, L. v. Seuffert, F. v. Liszt, W. Kahl, P. Laband, G. Anschütz, E. Bernatzik, F. v. Martitz. [X, LX u. 526 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M.* 14.—, in Leinwand geb. *M.* 16.—

Probeheft und Sonder-Prospekte über die einzelnen Abteilungen (mit

Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probestücken aus dem Werke) werden auf Wunsch umsonst und postfrei vom Verlag versandt.

PA
4245
A2
1910

Menander, of Athens
Menandrea

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
